تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

219 3 8 8 8

প্রতিক্তিব্যক্তির কিন্দুর কর্

نووسینی عهلائهدین سهجادی

ئامادەكردن و له چاپ دانهودى ئەحمەد موحەمەدى

له رووی ده قی بنچینهی کونی خویهوه

[پاگژی تاگاداریه ک له سهر چاوه و بناخه و تامار و شوین و ژیانی کوملأیه تی کورد، دروستبوون و پیکهاتنی قهومیه ت، لاپهره یه کی دریژی کارهساته کانی کورد له ههموو روویه که وه. به جوریکی تیکرایی و تأریخیکی سیاسی عاله می کورده له ده وره کانی کون و تازه دا.]

[کرمه له کاروساتیکی میژوویی شوپشی گینی کوردی یه، که له کانگای دهروونیکی پر خروشه وه پاله وانه کانی شوپشی ته و گیتی یه به دهستیان داوه تی و لاپهره یه کی زیرینیان هیناوه ته بهرهم، پیویسته همه و کوردیک، وه به لکوو همه وو بیگانه یه ک ناگاداری به سهر تهم زانیاریانه دا په یدا کا بو ته وه به دانایی خوی بین به ته ندامیکی توانا]

عەلائەدىن سەجادى

۲۶۵۹ی کوردی ـ ۱۹۵۹ی فهرهنگی ناماده کردن و له چاپ دانهوه ی نه حمهدی موحهمهدی ۲۰۰۵ زاینی سجادی، علاءالدین، ۱۹۰۷ ـ ۱۹۸۴.

شۆرشەكانى كوردوەكورد وكۆمارى عراق/ علاءالدىن سجادى.. تهرا

محمدی، ۱۳۸۱.

٣٦٣ ص.

فهرستنويسي براساس اطلاعات فييا.

کردی.

١. كردان - ـ تاريخ. ٢. كردستان - ـ تاريخ - ـ جنشها و فيامها. الف. عنوان. ب.

عنوان: تاریخ جنبش های آزادی بخش مردم کرد. ۲س ۲ ک/ DS۵۹

107/ .. P1101V

كتابخانه ملى ايران

A 1_47977

ناسنامه

نیوی کتیب : شورشه کانی کورد وه کورد و کوماری عیراق

نووسینی : علاءالدین سجادی، له رووی دهقی بنچینهی کوّنی خوّیهوه

ثاماده کردن و له چاپ دانه وهي : شعمه د موحهمه دي

يت چين : مريهمخاني مه حموودي

ليتو گرافي:

سالم، له چاپدانی: ۱۳۸۳ هش ۲۰۰۵ زایینی

دەزگاي چاپ و بلاوكردنەوەي : ئەتلەس چاپ ـ تاران

بلاوکه رهووی: ته حمه د موحه ممه دی

تیراژ: ۲۵۰۰ بهرگ

نەرخى: ٢٠٠٠ تمەن

ISBN 977-17-777-X : どんじ

ناو نیشانی بلاو کردنهوهی : سنه ۱ ـ شـه قامی شـوههدا، پـاساژ عـیززه تی بـلاوگهی مەۋار تلفكس: ۲۲۵۳٦۲۵ د ۸۷۱

۲- سنه شدقامی تیمام خومه پنی کولانی پهمیین لهشکهر ژماره ۲ ته حمه د موحهممه دی تلقن : ۲۲۲۹۸۷۸ نقن

ماموستا عدلائهدین سهجادی به جل و بهرگی کوردیهوه له سالی ۱۹۵۹ میلادیدا

ناوەرۆك

لاپەرە		بابەت
	بەشى يەكەم	گوتەبەكى پۆربىت
v		سەرەتا
٩	······································	میژوویه کی کورتی کوردی ۔
11		ژمار₀ی کورد
11		ژیانی کۆمەلآیەتی کورد
۲۱		شۆرشەكانىكورد
۲۲		قەومپەت
	بەشى دووھەم	
የ ٦		شۆړشى بەدرخانيەكان
	بەشى سيھەم	
٠٥	·	شۆرشى حەمەپاشا
٧٢		 شۆرشى سەردار رەشى
	بەشى چوارەم	·
v4	- · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	شۆړشى شېخ مەحمرودى نە،
	بەشى يىنجەم	
170		شۆړشى بەرزان
	بەشى شەشەم	_ •-
TT4		شۆړشى سمكۆ
	بەشى حەوتم	, G 41
Y3Y	, · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	شۆړشى سابلاخ
	بەشى ھەشتم	حرپی = بی
r17		شۆرشى ۱۳ تىوز ۱۹۵۸ م <u>ت</u>
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	

سپاسگوزاری و قدرزانین

کاری پیتچینی و هدروه ها سه فحه ثارائی ثهم کتیبه خوشکی به پیزم مهریه م خانی مه حموودی، خه لکی شاری سنه وه کث ثه مه کینکی دلسوز و فیداکار، ثه رکی ثهم کاره ی به ثه ستو گرت، به م بونه وه زور زور سپاسگوزاری یان لی شه که م، هیوادارم له گشت بواریک دا سه رکه و تو و بن.

سته تهجمه د موجهمه دی

وتەيەكى ييويست

بۆ ئاگاداری مامۆستایان و خوپنهران و ئەمەكداران و بۆ ئەوانەی كە لە بۆ میژووی گەلى كورد دلّیان لىن ئەدا.

سالی ۱۹۹۹ کتببیک به نیوی ومیژووی راپه پینی کورد نووسینی عهلالهدین سه جادی ثبتیشاراتی موحهممهدی (سه نز) به دوستم گهیشت که ثهم کتبیه سهرپهرستی پیتچنین و چاپکردنهوه ی ماموستای به پیر و پایهبهرزی کورد موحهممهدی حهمهانی به نهستوی گرتووه.

نهم کتیبه یه کی له سهرچاوه ههره گرنگه کانی میژووی گهلی کورده، له سالّی ۲۰۰۱ زایینیدا توانیم نهم کتیبه له زمانی کوردی یهوه وهریگیرِّم بـۆ ســهر زمــانی فــارسی و ههروهها توانیم له سهر نهرکی خوّم له چاپی بدهم.

ناوه فارسیه کهی بهم جوّرهیه:

«تاریخ جنبش های آزادیبخش ملت کرد، تألیف علاءالدین سجادی»

ترجمه: احمد محمدی، به انضمام تعلیقات

قطعه وزیری، تیراژ ۳۰۰۰ جلد

بز تاگاداری خوتیه رانی به پیز تهمهش رابگهیه نم که دوایین به شی تهم کتیبه به نیوی [کورد و کرّماری عیراق] له ناو تهم ده قددا نه بو و ر تا البستاش الهم به شه له ایراندا له چاپ نهدراوه، هیوادار و به تهمابووم که روّری بتوانم الهسلّی ده قه که به ده س بهیّم، دوای و درگیرانی له چاپی بده م، به تیکوشانی بی و چان دوای تیپه ر بوونی یه ک سال توانیم اله شی ده قی الهم کتیبه به ده س بهیّم، دوای هاتوچووی زوّر له تاران، به گویّره ی نامه ی

ژمارهی ۱۷۷ /۱ /۱۷ /۱ /۱۷ - ۸۲ /۹ /۱۷ وهزاره تی فهرهه نگ و ثیر شادی ئیسلامی ئیران به من ئیزن درا، ئهم سهرچاوه میژوویه گرنگه به نرخه به ناوی [شوّپشه کانی کورد و کورد و کوّماری عیّراق] به چاپی بگه پهنم تا هوّ گرانی میژووی گه لی کورد له هه ر شویّنیکدا ههن بیخویّننه وه. وه تا ئهوراده به که له تـوانـاییما بیّت، هـهولّم داوه تـهنیا وشه یه ک یا له ته دیّریّک لهم کتیبه کهم و زیاد نه کهم. ههروه ها بـهسهرهات و ریّرزی بهرهمه کانی ماموّستاوی به ریّز میژوونووسی کورد سه جادی نه مر له چاپی بدهم.

هیوادارم به وهرگیّران و له چاپ دانهوهی تهواوی ده قی ثهم سهرچاوه گرنگه بهزمانی فارسی و ههروه ها له چاپ دانهوهی ثهسلّی ده قه کهی خوّی به زمانی کوردی، توانیبیّتم ثهرکی خوّم بهرانبهر به میرّووی پرِ له شانازی و سهربهرزی کورد به جیّ بهیّنم.

مهبهستی من لهم ثهرکه، ثهوه بووکه بهشی دوایی [کورد و کوّماری هیّراق] له ثهسلّی کتیبه که جیا نهیئهده و و هدرو ها زوّر له ماموّستایان و خویّندرانی هیّرا و ثهوانه ی که بوّ میّرووی گهلی کورد دلّیان لیّ ثهدا، داوایان له من کردکه ثهسلّی ده قی کتیبه که بهدهس بهیّنم وه به زمانی کوردی له چایی بدهم، هدروه ها له ماموّستا دلیّر سه جادی و بنه مالّه ی هیّرای سه جادی داوای لیّبووردن ده کهم که له بهر بارودوّخیّکی تایبه تی نه متوانی به خرمه تیان بگم و ثیرزی له چاپ دانه وه و بلاّو کردنه و هیکتیه کهی لیّ بگرم.

ته حمدد موحهمه دی سنه ـ ۱۳۸۴ هش ۲۰۰۵ زایینی ـ ۲۰۰۵ی کوردی

مامۆستا عەلائەدىن سجادى لە چەند دىرىكدا

- ناوی عهلائهدین نهجم تهدین عصام تهدین و له بنهمالهی ناوداری (سجادی)یه له
   کوردستان.
  - ساڵي ١٩٠٧ هاتووه ته دنياوهو، له كۆشى خيرانېكى ئايينىداگەورە بووه.
- سالی ۱۹۲۷ هانووه ته سلیمانی بؤ خویدن و، له مزگه و تی شیخ جه لال و مزگه و تی
   حاجی مه لا ره سوول به فه قی په تی دامه زراوه.
- سالی ۱۹۳۸ ئیجازه ی مهلایه تبی لای مامؤستا شیخ بابه عهلی ته کیه یی وه رگر تو وه و چووه بر به غداو ، له مزگه و تی نه عیمه خاتو ون له مه یدان بو وه به پیشنو یژو ، دانیشتن و کاری رؤژانه ی له و مزگه و ته بو وه .
- له به غدایش لای مامؤستایان شیخ قهمجه دانره هاوی و شیخ موحهمه د القرلجی به همندی له زانسته فیسلامی به کاندا چووه ته و ه.
- ی له سسالی ۱۹۳۹ دا چسووه ته مسهیدانی روّژنـامه نووسی و له ۱۹۴۱ دا بـووه بـه بهرِپّوهبهریگوّگاریگهلاوپّژ ورده ورده بووه به ههمه کارهی و تا داخستنی له ۱۹۴۹ دا لهگهلی بووه.
- له سالمی ۱۹۴۸ دا پاش را په پینه مه زنه کهی کانوون گؤ قاری (نزار)ی به حدره یی و کوردی ده رکردووه که گؤ قار یکی نیشتمانیه روه ری سیاسی بروه.
- پاش شۆرشى پيرۆزى ۱۴ى تەمووزو تا سالى ۱۹۷۴ مامۇسناى ئەدەب و ميزووى ئەدەبى كوردى بووە لەكۋلىۋى ئادابى زانكۆي بەغدا.
  - له سالّی ۱۹۷۴ داکرا به تهمینداری گشتیی تهوقاف و ۳ سال له و کاره دا ماوه تهوه.
    - سالأني پاشهوهي به خانهنشيني و به خزمهتي ثهدهبهوه بهړي بردووه.
- تیواره ی روزی پینج شده ی ۱۳/۱۳ (۱۹۸۳ کوچی دوایی کردووه و، له گورستانی شیخ عبدالقادری گه یلائی، له نزیک شیخ عبدالرحمن ثهبوالوفای نه قشبه ندی و شیخ ره زای تاله بانی به کوشی خاک سیتراوه.

• تهمهش ناوی دانراوه کانی و سالی دانیان:

۱-میزووی لهده بی کوردی، ۱۹۵۲ (چاپی دووههم ۱۹۷۱).

۲- ناوی کوردی، ۱۹۵۳.

۳- رشتهی مرواری، بهرگی یه کهم، ۱۹۵۷.

۴ـ رشتهی مروازی، بهرگی دووههم، ۱۹۵۷.

۵۔ رشتهی مرواری، بهرگی سیّههم، ۱۹۵۸.

۱- رشتهی مرواری، بهرگی چوارهم، ۱۹۸۸.

۷۔رشتهی مروازی، بهرگی پینجهم، ۱۹۷۲.

۸۔ رشتهی مرواری، بهرگی شهشهم، ۱۹۷۹.

۹ ـ رشتهی مرواری، بهرگی حهوتم، ۱۹۸۰.

۱۰ - رشتهی مروازی، بهرگی ههشتهم، ۱۹۸۳.

۱۱ ـگەشتىك لەكوردستانا، ۱۹۵٦.

۱۲-شورشه کانی کورد، ۱۹۵۹.

۱۲_همیشه به هار، ۱۹۹۰.

۱۴ـ دەستوور وە فەرھەنگى زمانى كوردى، ۱۹۹۱.

۱۵ ـ ئەدەبى كوردى و لېكۆلىنەوەي ئەدەبى كوردى، ۱۹٦۸.

١٩٠ ـ نرخشناسي، ١٩٧٠.

۱۷ـدوو چامه کهی نالی و سالم، ۱۹۷۳.

۱۸ ـ کوردهواري، ۱۹۷۴.

۱۹ دەقەكانى ئەدەبىكوردى، ۱۹۷۸.

٢٠ خوّشخواني، ١٩٧٨.

سەرچاۋە:كتېبى ،يادى سەجادى نووسېنىكاك دلىر سەجادى.

سهره تا ۲

به نیّوی خوای گدوره سهره تا

مسیّرُو لاپسه دِهی خسوّی همه آنه گیریته و و نه ته وه لاپه دِه به ته خوینیته وه؛ ته یخوینیته وه بز ته وه بزانی چه کاره سات و قه و ماویکک له باو باپیره کانیه وه به جیّ ماوه و چه کر دو کوّشیّکیان کر دووه له ژیّر ته م تاسمانه شینه دا بز ته وه له گهلّ ژیانا هه نگاو باویّژن وه یا ژیانی به رزی له گهلّیانا شان به شان بر وا به ریّوه ؟!..

وه کوو ثه بزانین هه رگهاتیک که شوّرشی نتیدا هه بووه و شوّرشی گیراوه روّله کانی ته و گه ه میناویانه شوّرشی گلیراوه روّله کانی ته و گه هم میناویانه شوّرشی کانیان خستوته سه شریتیک بو شه وه هم گهالانی تریش چاویکی پیابخشینن و زانباریه کبان بوّ ده رکهوی که چه کاره سات و قهو ماویتک له رابر دوو دا رووی داوه، تا ته وانیش له و به ندانه پهند وه رگرن، وه یا تریگه ن که باو با پیره کانیان بوّرگرن، نوه یا تریگه ن که باو با پیره کانیان بوّرگرن، نوه به نه نه نودی خوّیانه چوّن سنگیان ناوه به

قهلاّی پوّلاّیینهوه بوّ رووخاندنی؟. وهچوّن گیانی خوّیان کردووه به گاو گهردوونی ژبانی پرِ سهرفرازی ئهمان.

ثهمانه له هدمووگدلیّکاو له زمانی هدموو قدومیّکا هدبوو و هدید، قدومی کورد به هدموو جوّر خویّندویه تدوو ثدیخویّنیّدوه، بهلاّم رهنگین ثدوهنده ٹاگاداری نـدیووییّ بدسهر شوّرشه کانی خوّیدا!. دوور نیه ثدم بیّ ٹاگاداریهش هدر لدبهر ثـدوه بـووییّ کــه نهنووسراون و هدر وه کوو سنیّران چهند روّژیک بدسهر زمانی بدرهی ثدو روّژهوه بووهو پاشان که ثدو روّژو دهوره یه روّیشتووه ناوی مدفهومی شوّرشه کهش روّیشتووه!..

هدر ثهم سووچه بر منی هان دا بر ثه وه که به پی تو انا بتو انم شوّرشه کانی کورد له کونو قو منی را دا منانگیره کانه وه کو به به پی تو انا بتو انم شوّرشه کانی کورد ده کوشین و له سهر زاری داستانگیره کانه وه کو بکه مه وه بوره قاره مانیانه ی تیدا رووداوه. مهمه سم قافه زو پیشکه شی کهم به و نه ته وی که ثهم جوّره قاره مانیانه ی تیدا رووداوه. مهمه ستی من لیّره دا مهمه ستی هفه ردی و شه خسی ه نیه ؛ چونکه دوور نیه هه ندی که سی تیا تو و په بونکه دو و روی شهران من که یف خوّش بودنی شهران من که یف خوّش بودنکه وه کوو و که یف خوّش بایم چونکه وه کوو و تیا به رده که به رده ی لایه یوی قه و مهم که یه نه وه که ی تاقه که سیّک که ما دام و ابوو حکم بو گل و قه و مه نه وه کو و خور در دو کم یو تاک و فه رد.

هدر لهبدر ئەمەيەكە ئەڭىم: داستانى ئەم شىۆرشانە پىيشىكەش ئەكسەم بىە قىەومى خۆشەويستىكورد.

عەلائەدىن سەجادى بەغدا 1 / 1 / 1 9 8 1

میژوویه کی کورتی کوردی

گینی هدرچهنده زور کون بستی میزووی شارستانی شادهمیزاده کسه که شهر کونیه پر ناکانه وه، به نمی تاسار و به نگه تبسته ورده ورده ده رئه که وی و ثهوه مان پیشان ثهدا که سه دهه زار سال و زیاتر له سه دهمزار سال ثادهمیزاد ثهم سهر زه و به ی داگیر کردووه و ثیشی تیاکردووه به لأم وه نه ی ثهمه ثه وه مان تیبگه به نی که ثه و کومه لایه ی شارستانیه ی شبته به چاوی خومان ثهبینین ثه و سهرده مانه ش ثه شه هم بو و بی ا. به نگه کان ته نها ثه وه تمانی که ثابتی که ثابت به نه نه نه نه شانه ی شارستانی و کومه لایه ی شارستانی که کومه لایه به نه به به به وه بود. که و اسو و تینده وارییه، ثه وه بود. که مدیووه که ثه و ده و ره به ثه مه مه بود. که واسو په په کمری به ردیک وه یا سه کوتی دیزه به که شهره مه به سه به مه به مه وه وه می نام کوتی دیزه به که و شه که سه به ستی شیم و زژه شه وه در داخوا.

لهبهر ئەمە چ كورد، چە خەيرى كورد ناتوانى لە لايەن پوختى رەگەزو نەۋاديەو، لە ، ، ، ۳۵، ساڵ پیش میلاد بەولاتر،وە بړوا. ئەگەر بړوا تەخمىن و بەراورد،، تەخمىن و بەراوردیش وەنەبى بە تەواوى پیاو بگەيەنى بە ئامانج.

ئەمە ھەيە بۆيە ناتواتىن ئەوە زياتر بڭيىن:

که تاریه کان له ، ۳۵۰ مال پیش میلاده وه له جنووبی رووسیاوه به سهر شیمالی قهوقاس و دهریای رهشدا بهره و خوار بوونه و هاتوون بو ده وروبه ری روزاوای ثاسیا و بوون به دوو به شهوه به شبکیان روویان کرده تاورووپا و قهومه کسانی شهوی بان لی دروست بوون. به شبکیان ههر له ده شته کانی جسنووبی رووسیاوه هسانوونه ته روزاوای ناوه پست و روزاوای نزیکیه وه تا جنووبی هیند چوون. تهم به شهیان که به ره و شامیا بوونه وه له تورکوستانی شیمروی رووسیادا خویان گرته وه و ماوه ی هدار ساتیک مانه وه

و له پاشان روویان کرده جنوویی ثیران. له پاش مىاوەیه کت ئىمانیش بىوون بىه دوو رئیچکەوە؛ رئیچکەیه کیان بەسەر «هیمالایا»دا چوون بۆ هیندو له «پەنجاب» گیرسانەو، و نەتەوەی هیندیان دروستکرد، رئیچکه کهی تریان بەناوبانی ئیراندا بلاوبوونەوەو به ئیرانی ناویان دەرکرد.

ثهم ریّجکهی دووههمه پهرهی سهندو زوّربوون، ههندیّکیان له ده شته کانی تیراندا جیگربوون و به وپارسی بی ناسران، ههندیّکیشیان به رموشتی کوّچهرابه تی کهوتنه شاخه کانی «زاگروّس» و پهل پهل بوونه و و اوّلوّ، گوّتی، کاسی، سانای، کاردوْش، خالدی، کاردو شاه مادیان لیّ پنگ هات و ثهمانه هه دیه که بوّ خوّیان ده وریّکیان گیرا. لهبهره ی پارسی «هه خامه نشی هه لمّکهوت و له به ده ی زاگروّسی وساد». فارسه کان ثه چنه و سهر هماده و بهره ی زاگروّس ماده کان شهنوه سهر هماده و بهره ی زاگروّس، ماده کان مهبووه و به ماده کان له و ، ۷ - ۷ - ۵ ، ۵ ، پشش میلاد کیشوه ریّکی به ناوبانگی پر هیّزیان همبووه و به همموو مه عنایه کی کیشوه رداری ده و له نیکی تیشکداریان همه بووه، و لاّتی زاگروّس ثاوه دان بووه به حوکمداری ثه وانهوه، سه رباری ثهمه همر جاره په لاماری و لاّتی تاشور و و پارسیشیان داوه و ثه و انیشیان کر کردووه. ماوه ی و ، ۱۵ سال ده و لهتی ماد له جوشی گهنجی و بهرزی دا بووه، له پاش ثه وه ورده ورده به هوی هه خامه نشیه کانه وه ثهستیر ویان که و ته کریّ.

نهم ، ه ۱ ۵ ۰ مالی دمولّه تداری مادانه لاپهرِه یه کی ههره گهشه له میّژووی کـورد و سهره تای میّژووی تأریخی لهر و هختهره دهست پی نه کا. له پاش نهو دموره ثیتر بهره بهره ههر جاره هاتوّته سهر دنیای نهماره تداری و شوّرشگیّری تا نهم روّژه که نیّمه قسهی لیّم ه نه که برز.

له پیش ئەوەداكە بكەوينە سەرباسى ئەمارەت و شۆزشە كانى كورد پینویستە شتیّک لە ئامار و شوپنى كورد و ژبانى كۆمەلايەتى كوردەو، بزانین: ژمارهی کورد ۱۱

ژمارهی کورد

مهسهلهی سهر ژماری کورد په کیکه لهو مهسهله ههره زلانه که تا نیسته کهس نهیداوه به دهستهوه. به دهستهوه نادانه کهش له بهر چهند هویه ک بووه.

یه کهم نامار له هیچ لایه ک ریکوپیکیه کی وای نهبووه، نه و شویّنانه که کوردیان تیکلاو بووه نهوان له ناماری خوّبان سهریان لی تیکچووه نهمجا چوّن نه پهرژینه سهر هی کورد ۱۹۰۹. دیسان نه گهر هاتبیّت و جار جار سهرژمار یکیشیان کردبیّت؛ یه کهم له بهر نهوه که نه یانویستووه به تهواوی ژماره ی کورد بده ن به دهستهوه نه ژماره ی راستیان نه کردووه وه یان نه بانو تووه ۱. دووه م کورده که خویشی له به دهستهوه نهدانی ژماره کهی سوو چیکی ههیه؛ چونکه نهم یا، کوّ چهری بووه، یا لادیّنشین. نه و سهرده مه نه م دوو ژیانه ی رابوار دووه بیجگه لهوه که یاسای حوکوومه ت بوّ نامار ریکوپیکیه کی نهبووه خویشی له و کهم و کورته نه گهر کرایی دزیوه ته وه. که نهایّم خوّی دُزیوه ته وه شهمه له دهوری دوایی دا بووه، واته له سهره تای نهم سهده ی بیسته مهدا که ورده ورده سهربازی نهرسیل له ناو حوکوومه تا کاندا په بیدا بووه، له ترسی نه وه که نه یکهن به سهرباز خوّی له نووسین شاردو ته وه. ناشکرایه پیش نهم دهوره به شاونووس هم در له همیچ لایه ک نه وسین شاردو ته وه. و کوومه تانه دا که کوردیان تیکار بووه.

سسه ریاری قسه مانهش هسه مووکسوّج کردن و تسالاّن کردنو گرانی و جهوری حوکوومه ته کان تهوه نده ی ترکوردی له ناو بر دووه و نه یهپیّشتووه په ره بسینیّ، دیسسان ده ربه ده ر بوونیان و کهوتنه گزشه ی شارانی بیّگانه و له فیکر چوونه وه ی زمانه که ی خوّیان، نمه له هه موو زیاترکاری تیّکردوون بوّکه م بوونه و هی سهر ژماریان.

ثهو شتانه که پیاو ناچار ثه کهن به کوّج کردن و دەربەدەر بوون دوو شــتن؛ بــا بــق دەرامەتى، ومیا جەورو کارەساتیک که پال ثەننى بەکابراو، بۇ ئــەو، لە شــوینــی خــــۆی نه منینی. و لأنی کورد و لأتیکی به پیته، له همهوو جوّره سه رما به یه کسی ژبانی تیدایده به سهرما به یه کی و ه هاکه گهلی زیاتره له ثه ندازه ی دانیشتوه کانی. کوّچ کردنی کورده که له پاش ده وره ی ده وار نشینی له به رین پیتی و بی روّزیگه ری ته بیمی و لأته کهی نه بووه، که وابو و ثه و ده ربه ده ربه یک به سه ریا هاتوه و له به ر جهورو کاره ساته که بوه. ثه گر تهدوه به له به رین نانیش بووبیت دیسان ثهوه شده به جهورو سته می داگیرکه ر ثه گرتیه و به و لأته کهی و لأته کهی و لأتیکی به پیت بووه، به لأم داگیرکه ر نه یویستو وه ده ستی ثماوه دالی تیا بخاته کار، کابرا چار ناچار ده شتی گرتو ته به رو رووی کردو ته و لأتمانی بینگانه و له نمانی ثه و از دانی ماده رزادیان گزر پوه ته وه به زمانی ثه و شویده .

ثهمه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه حوکو و مه ته کانی وه کو و تورکیا و تیران که
ثه که و تنه قرانی کورده کان و له پاش ثه وه که له شوینه کانی خویان همآیانته فراندن و له
شویننگی تر دایان ثه نان ناچاریشیان ثه کردن به وه که به زمانی خویان قسم و و سینیان نه یی،
ثهمه ش بو ثه وه که له پاش ماوه یه ک ده نگ به رزکه نه وه و بآین و لاته که مان کوردی تیانیه
و هم رنه بو وه ا. وه کوو به تایه تی له سهره تای ثه م سه ده ی بیسته مه به م لاوه حوکو و مه تی
تورک ثه م سیاسه ته ی گر تبو وه پیش وه ثه بنه پان به دنیادا که کورد له و لانی ثیمه دا نبه
و هیا ثه گهر شتیک له شاخه کان هه یی ثه وه ه تورکی شاخی ـن! ه و ناوی کورد له
فه رهدنگی و لانی تورکیادا نی به ا.

به هموو بی شهرمیه که وه نهم بانگهی نه دا و هیچ شهرمی له وه نه نه کرد که خوینی گهشی کورده کان به هوّی جهورو سته می نهوه وه ناوی کوردی له روو په په هن زهری و زاری کوردستاندا نه نووسی و نیشانی عالمه می نه دا و به مه تورکه کانی نه خسته دروه وه.

یا حوکوومه تی نیران به ناوی برایه تیه وه له ههموو لا په په میروویدا بانگی نه کرد:
«نیران و لیرانی و نه بوت کورد و فارس نیرانین و ناوی کورد به جیا له فه ده نگر خاک

ژمارهی کورد ۱۳

ليّراندا ني يه أه..

نهم بانگهی نه داو نهم برایه تیهی نه نواندا. به لاّم که سهیری به ندیخانه کانت نه کرد همموویان پر بوون له براکورده کان و برایه کی فارسی تیدا نه بو وا. که سهیری بر سیه تی و دهریه ده ریت نه کرد ههمو و به زیراکورده کان که و تبو و هیچ به ربرافارسه کان نه که و تبووا. که سهیری پایه و و وزیفه ی حوکو و مه تت نه کرد ههمو و به ربرافارسه کان که و تبو و هیچی به ربراکورده کان نه که و تبووا.. که سهیری ریّگاو بان و کوشک و سه راو ناوه دانی و شارستانیت نه کرد ههمو وی به ربرافارسه کان که و تبووا. که سهیری خویّنده و این و کوشک و سه راو تو و تویندنی برافارسه کان بو و هیچی به ربراکورده کان نه که و تبووا. برافارسه کان بو و هیچی به ربراکورده کان نه که و تبووا. نه سه بو و برایه تی فارس و کورد که برافارسه کان بو و هیچی به ربراکورده کان نه که و تبووا.

ههر له و قانوونه تهساسیه دا دایناپوو که زمانی مه حاکم و دادگاکانی کورده و اری ته ین

زمنی کوردی ین، که چی قدمه تدنها مدره که به که بو و لدسدر قاقدزه که و هیچی تر، چونکه هیچیه ک له دادگا کانی کورده واری جاریک محاکمه به کی به زمانی کوردی به خزیه و مدی، به تاییه تی له پاش سالی (۱۹۴۱) مه گهر کوردیکی خویدنده واری به رز کو تو و پری چاوی به قانو و نه که بکه و تایه و بیزانیا به گور د حققی ثه وه ی هدیه که زمانی دادگا کانی کوردی ین، ثه گینا خه لکه که ی تر ثه و هنده لی بیگانه بو و بو و نه و هدر به فیکری شه و بشیانا نه ثه هات که مافیکی و ایان هه یه.

مهسه لهی ناردنی قو تایی کورد بو دهره وهی غیراق وه یا پی گه یاندنی قو تابیه کی کورد بو وه رگر تنی هدکتوراه به ک له دهره وه هی هیراق هدا، وه یا دانانی مودیر عامیکی کورد له وهزاره تیک له وهزاره ته کاندا ـ بینجگه له داخلیه که ثهویش له بهر ئیشی تابیه تی خویان بووا ـ ثهمانه له فهرهه نگی حوکوومه تی پیشووی غیراقا زور ده گمه ن بدوون، له گه ل ثهوه شداکه ثه گهر به پی قانوونه ثهماسیه کهی خویان بچوونایه به ریوه ههموو ثهم مافانه ی تیدا بو به رانبور به کورد!..

سه پر تریش ثه وه بوو هه رجاره که ته نگو چه آمه یه کسی ده ره وه، یه ناوه وه رووی
ثه کرده حوکو و مه ته که یان نووری سه عید و پیاوه کانی نووری سه عید به شانوه که انی
که رکووک و سوله یمانی دا ثه سوو پرانه وه و خه آلکیان کو ثه کرده وه و پتیان ثه و تن ثیوه
کوردن و له قانوونی ثه ساسی دا هم مو و حه تیکتان هه یه. داوای حه قبی خو تان بکه ن و پر
به ده م هاوار بکه ن و بآین ثیمه کوردین و حه قبی خو مانمان شه وی . شه مجاکه ته نگو
چه آلمه که یان به سه ر ثه چوو ثه و که سه ی بیو تا یه من کوردم وه یا داوای حه تیکی کوردی
بک دایه ثه یانگرت و له گوشه ی به ندیخانه کاندا توندیان ثه کرد!..

جا سهرباری ثهم ههموو شه پوّل و تهوژمه تیژانه که روویان ته کرده قهومی کورد و وه کوو کرمتی بکهویّته دارهوه و بیهوی له ناوی بهریّ، شهمانهش بسهو جـوّره روویــان ته کرده ثهم و ثهیانویست له ناوی بهرن. سهرباری ثهمانه ههموو، کورد ههر ٹاگاداری خوّى کردو توانى به ئىەندازەى دەسـەلأبت خىزى لەو شـەپۆلانە بىپارىزېّت و زبـاد لە دەسەلاتىش زمانەكدى بهيڭلىتەو.

مایهوه سهرباوه دو مهفکوورهی نیمه له لایهن ژمارهی کوردهوه، باوه پی نیمه هانه سهر ئهوه که ژمازهی کورد بهم جوّرهی خوارهویه:

7/8/	لهتوركيادا	
P/3/	له ثیرانا	
Y/···/···	له عيّراقا	
¥//	له رو ساء بلو و حستان، هندو و ستان و سو و ريادا	

ثهمه تهنها نهو کوردانه ن که نیسته به زمانی کوردی قسه نه کهن، خو نه گهر نهوانه شی بخریته سهر که باوک و باپیربان کورد بوون و به دهربه دهری و مال و پرانی کهو توونه ته شار و دهشته کانی بینگانه و نیسته نهمان زمانی کوردی نازانن نهوه نه بی نهو باوه په ههی که نهمانه ش کهمتر له ۳۰ ملیون نین و به ههمووانه وه ۱۸ م ملیون پر نه که نه و . دیسان نهی عهینی که نهم ژماره به به لانی کهمهوه دازاوه و لانی زوری نه گیراوه (۱)

۱- ژمارهی کورد له هیچ کاتیکدا حقیقه تیکی واقعی نه گ پشتووه و شدم شاماره له سالی ۱۹۴۵ زاینیه که ته کانه ۵۱ سال لهمهویشی شويّني كورد ٧٧

شویّنی کورد

کوردستان و لأتیکی شاخاوی یه، هه تا بهره و شیمال و روژهه لأت بیروا هـه ر بـه رز ثه پیّته وه تا ثه گاته کیّوی و ثارارات. که رووی کرده جنووب و جنوویی روژ ثاوا ثه مجا ورده ورده نزم ثه پیّته وه. کیّوه کانی شیمال ههموو جه نگه لستان و شیوو دوّلّن، پریانه له کانی و ثاوو دیّهات، کیّوه کانی روژ ثاوای ـ زیاتر ثه وانـه ی بـه سعو رسنووری ثـیّران و تورکیادان ـ بی دارستان و بهرده لاّنن، ثینجا هه تا بـه ره و کـوردستانی روژهـه لاّت بـروا دهست ثه کانه وه به دارستان.

کیّوه کان به زستانان همموو سهرپوشی بهفر ثهدمن بهسهرا، بههوّی باران و بـــهفرموه زوّرتر رووباره کانی روّژههلاّتی ناوهراست و خواروو لهو پسیّک دیّن. هـــمموو ولاّتــی کوردستان چه،کیّو، چه، دهشت پریهتی له «کان» همینهوت، ثاسن، زیّو، زیّر،گوّگرد، خهلّوزی بهرد، قهلاّیی، چیمهتو، پوّلاً، لهحیم،گهج، فسل، دهرماناوی همه جوّرهوگملی شتی تریش.

کوردستان له گهل ثهوهش که شاخ و داخه له پیش ههموو شنیّکدا شویّنی کشت وکالّ و مالاّته، به تایبه تی ثهو شویّنانهی که ههواکهی سازگاره باخ و بیّستان و ههموو جوّره داری به بهری نیّدایه.

له کشت و کالا تهمانهی هدیه:

گەنم، جۆ، برنج، پەرشە،گەنمەشامى، زوړات، ھەرزن، نىزك، نىيىك، ماش، كونجى، فاسۆليا، لۇبيا، نوتن، لۆكە، پەتاتە، چەونەر، پياز، سىر وگەلى شتى تر.

له ميومدا لهمانهي ههيه:

تریّ به هدمو و چهشنه کانیهوه، گویّز، سیّو، بهی، ههنجیر، هدنار، هـهرمیّ، قـهیسی، قرّخ، بادام، توو، فش، زهیتوون، ههلّوژه، گیّلاّس، بلاّلووک، مهویژ، سرینچک، خورما، پرتهقال، لیموو، نارنج وگهلیّ شنی تر.

لهمالأنا ثهمانه بهخير ثهكهن:

ئەسپ، ئىستر،كەر،گا،گامىش،مەر،بزن.

له پهلهو در۱۱ مریشک، مراوی، عملی شیش، فاز به خیّو نه کهن. بوّ رابواردنیش کـهو، کوّتر، تاوس، باز، رائه گرن.

ئەوشتانەكە ئەينىرنە دەرەوە:

توتن، لۆكە، خورى، مەرەز، مازوو، بەروو،گرگل، ھەنگوين،گويز، مەريژ، بادام، رۇن، پەنىر، ھەموو جۆرە پىسىنېك،كەتىرە،گباسالم، دۆشاو، مۆم، ناوكەكـوولەكـە، مالات وگەلىن شنى ترىش.

له ثبش و کارا جوّلایی، قبالی و بسهره کردن، بیووزو، زمرِنگ دری، تسفه نگسازی، خنجه رسازی، دارتاشی، زین درویتی، ورده کاری، ویّنه گهری، نعقارِی و گلملی شنی تر ته کهن له گهل جووت و گاوگه لله داری دا.

تیّکرِا ولاّتی کوردستان ئهم شویّنانهی داگیر کردووه:

له رزژهه لأته و پال ثهدا به ثیرانه وه و اته له خوو زستانه وه دهست پی ثه کا بز عیراقی عهجهم و ههمهدان و زهنگان و تهوریز تا ثه گاته رووباری ه ثاراس، له قهوقاسی جنووبی. له رزژ ثاواوه ثه گاته ثایه نمو سیواس و پال ثهدا به ثانادو لهوه. له شیمالموه ثه گاته قهوقاس و لیوای لازستان. له جنووبی شهرقی و جنووبه وه ریزه خه تیکه له خوو زستانه وه دیت ثه گاته کیوی حهمرین و بؤ کیوی سه نجار له دهشتی شام و لهویوه بو گردداغ تا ثه چینه سنووری نه سکه نده روونه.

ثهم کوردستانه ی که بهم جوّره باسکرا ثهین به سی بهشی گهوره وه:

۱-کوردستانی روّژهدلاّت که تازهربایجانی روّژتاواو ولاّتی دسنه، و لورستانیگهورهو بچووکه. ۲-کوردستانی شیمایی که ولاّتی خهرپووت، دیاربه کر، وان، بتلیس، تهرزوروّم، بهشتی له ولاّتی سیواس و ناوچه شاخاویه کان له ولاّتی قارس و تهردهان، وه قدرمباغ قهوقاسی جنوویی. ۳-کوردستانی جنوویی که ولاّتی سولهیمانی، کهرکووک، ههولیّر، مـووسلّ، لهمـلاوه خانه قی و مهنده لی و به دره.

شاره کانی کوردستان، له نیران:

همهدان، کرماشان، سنه، سه لماس، خوّی، زونگان، بیجار، کرند، سونگر،

قهسری شیرین، ورمنی، میاندوواو، سابلآخ، سه قر، بانه، سه ردهشت، شنز، بو کان.

له عراق: سوله یمانی، همآه بجه، پینیجوین، که رکووک، همه ولیر، کویه، رواندز،

ٹامیدی، ٹاکری، زاخز، دهوک، شهنگار، خانه قی، کفری، مهندملی، زرباتیه، بهدره.

له تورکیا: ماکز، بایه زید، دیاریه کر، قارس، ثهرزور زم، وان، بتلیس، ثهرزنجان، درسم،
جهزیرهی این همر والعزیز، مهرعش، ثورفه، ثه خلات، موش، ماردین، خوزات، معدن، باشقه لاً.

له ههرسیکیاندا بیجگه لهمانه ش شوینی تر هه یه.

ژیانی کۆمهلایه تی کورد

کورد دووبهشن؛کرچهری، دیمهاتی و شاریی.کوچهربه کسان بسهرهبهره هسهر کسهم ثهبنموه و نمهبن به نیشته جتی زدوی و بهراو هی به گ و ثاغا برو، جوتیاره کان مسکیتیان پیّه لّین، خوّیان زدوییان نیه مهگدر له هدندی شویّنی کهمانه ییّ.

کورد زوّر ثازان بوّ جهنگ کردن، ثارهزووی تهواویان له تفهنگچیتنی و راو و شکار ههیه، لهبهر ثهوه ههوای سافیان پیّ خوّشهو حهز به دهشت و دهرثه کهن، رقیانه له ژیّر دوسته یی، تهیمه تیان سهر به خوّبی ثهوی،که قسه به کیان کرد همر ثهو قسه به، تهانهت مهسه لیک همیه ثهلّی: رکورد،که وتی نه، ههر ثهر ثه به به،کوّچهرییه کانگورمیان و کویّستان ثه کهن.

کورد ههمووی موسولمانن ههندی پهزیدی نهبی که له سهر الیینی کونی کورد ماونه تهوه، فهله ـ ش هه یه انهوانیش ههر خزیان به کورد افزان، موسولمانه کان ههموه شافیمی مهزههن بینجگه له به شبکی لای پشتکزو لوپستان نه یی که شینمهن. شیخی امریقه تهریقه تاریخی زوری ههبووه، الیسته وه کوو جاران نه ماوه، رقمهبری «سونی» و «شینمه همبووه الیسته الهو رقهبریه زور کزبووه و ده ماری قهومی له شوینی دانیشتووه، بینکی اکورد پایه ی قهومی له همموو شت به لاوه گهوره تره، سهید اله گهر حسابی بکه یت الهی نه نه تهومی و معموو شتیکی له بیر اله به ته تا اله به بیش ههموو شتیکی هموو شهرایه کورد دا له راستیدا له بهیش ههموو شینکه و شینکه و که دردایه تی له نباو کورددا له راستیدا له بهیش ههموو شینکه که اله بهیش ههموو

ئه بانبریه وه،که دوژمنی خوّیانیان به زهبوونی دی ثیتر لی ته گهریّن.

کورد ئیشی سووکی زور رق لتی تهیئته و، نهضی بهرزه، به قنیات و بورده باره، بو پایه دنیا زهبوونی وه رناگریت. تیکراکورد زیره ک و به قابلیه تن، زوو فیری زمان و پیشه تهبن، ولانی خوی زور خوش تهویت، تهنانه ت خوی له سهری تهدا به کوشت، ته گهر بکهویته ولانی بخی انه شهر دلی لای مهلبه نده که به تی، بریاریکی دا له سهری ته روا، بانه شیبی ههر حهز به نان بده بی و به خشنده بی ته کا، خزم دوسته، چه ند به لایه وه خوشه که تمانی خوشه که تمانی زور خوش لی دیت، که یه کیکیان لی مرد ته یلاویننه وه، له وه ختی گیانه لاکه یدا ته و کهسه ثیشی چی دیت، که یه کیکیان لی مرد ته یلاویننه وه، له وه ختی گیانه لاکه یدا ته و کهسه ثیشی چی

خو پنده واری لهناو کورددا زوّرکهمه مه گهر تؤزی لهم دهورهی دوایه دا نه بی ـ لهم نهخو پنده وار به شوّره یه کی زلی لی په پداکردوون که ههندی جار تاک تاکیکی ثه بن به خوّخوّر!. له گهل ثهم نهخو پنده وار به ش دا زوو فیری شت شهبن، زوّریش به تـهنگ شووره یه و هن. بنگانه پهروه ریشن ـ خهریب دوّست ـ سهگ راثه گرن.

ژن لهناو کورددا به تیکرِ ایی پایه به کی کوّمه لآیه تی هدیه، خاوهن مالّه، مالّ و سنالّ به خیّوکه ره، میوان پهروه ره، که پیاو له مالاّ نه بو و به دهم میوانه وه شهچیّت و خزمه تی ته کا، ثیشکه رو کوّچ و باربه رئ که ره، شان به شانی میّرده کهی کوّشش ته کاا له کوّچ کردن، له جووت، له کیّشه، له تو تن، له باخ و رهز به خیّر کردن.

ژنی کؤچهرو لادتی شؤرهسوار و تفهنگچیشن. ژن له ناو کورددا داویّن پاکه، ئه گهر ئیشی خراپدی لیّ رووبدا ئه یکوژن، له همندی شویّندا نهبیّ ژن سهربهخوّیه کی تهواوی همیه له شور کردندا، دلّداری ثه کا بؤ ثهره میّردی پیّ بکا، رهشبهلّهک ثه کهن، وشهی هزنا، له زمانی کوردیدا نیه، ئهمه ئهوه پیشان ئهداکه داویّن پیسی لمناویاندا نیه، ژنسان لهمازوکردندا، له لای رانهبیّره و له دهشتا به دهنگی چریکهی گوّرانی خروّشیّک ئهدهن به دهشته که، پیاوان له کؤبوونهومی مزگهوت و بهر بهروّژکهدا داستانی کوّن ئه گییّرنهوه، پابهندی دوو تهریقهی هنهقشی، و «قادری»ن. شؤرِشه کانی کورد ____ ما

شۆرشەكان*ى*كورد

کورد له لاپه په میژووویا هعموو دهمینک کوششی بق سه ربه خویی خوی کردووه، ثهوه نده هه به له پاش ثه وه که ده و له ته به ناوبانگه کهی «ماد» یان سه ری تیاچوو، وه له پاش ثهوه ش که دهوری تیسلامیهت هاته ناوه وه له گهل ثهو ههموو کوششه دا سه ربه خوّییه کی راستی به مه عنای «کلمه» له میژوویاندا نایبنریّت.

بهلّی پیاوانی گهوره و ناو داریان چ له لایهن سیاسه نهوه، چ له لایهن [حِبلم] و زانباریه وه زوّر، زوّر لیّ ههلّکه و تو وه، به لاّم نه و هی مهبهسته نهوه دهست نه که و تو وه. نهمهش، چه ند هوّیه کی بو وه..

یه کهم پارسه نگی اله و ده و له تانه که کورده که که و تبوو ه به بنیانه و ه دو و ههم هه ستیکی دینی که اله و سدرده مانه بالی کیشابو و به سهر هممو و قه و مه کاندا که نایی که س له ژیر ایمپراتوریه تی ایسلامیه ت بچینه ده ره وه. اله مهی دو ایبان روّحیک بو گهای خرایتر و کوشنده تر له روّحی و ایستعبادی - به ته عبیری ایسته. اله و و هخته الهم ناوه - و اته ناوی ایستعبادی - له لای هه مو و که س در وست نه بو و بور، ته نها پیاوانی کوشکه کانی خدابی خدابی عدباسی و عوسمانی اله بازانی. ناوی اله و سه در ده مه ناوی ایسلامی بو و له گه ل اله و شدا ایسلامی بو و اله گه ل

یه کهم روِّحی قهومی پیچهوانهی روِّحی ٹیسلامی نیهو بهلکوو ٹیسلام فهرمانی پیّ ثه کاو ناوی ثهبا وه به دینیکی یه کیه تی و هیٹمنی و ٹاسایشی دائه نیّ، فهرمانه کانی لهلای خواوه هاتووه و دوژمنیّکی ههره گهوره یه برّ زوّروستهم و فهرمانده ره برّ ٹازادی تاک و کؤمه لّ، ته عالیمی ٹیسلام گه لیّ بهرزتره لهو شتانه که ثموان برّیان همآله بهست.

دووههم نه خهلّیفهی به مه صنای و کلمه و له ئیسلامدا مابو و وه نه پادشایه تیش ئیسلام به ناوی ئیسلامه وه فهرمانی پیّدابوو. ثهوه نده همهود و ا دیباربود شهوان حمازیان بـموه نه ته کرد که قهومه کان ههریه که بو خوّیان سهربه خوّییکیان بین و نهم ههمووه ش نیّگرا ثاشنای به پداخه کهی نهوان بن. واته به ته عبیری نیسته به لانی کهمهوه بین به هدرالی، بهرانبهر به به پداخه کهی نهوان. به لْکوو همهر نهوه یان پسی خوش بوو که خه لّیفه فهرمانره وایه کی یی گیروگرفتی بین به سهر ههموو فهومه کانهوه. قهومی کوردیش یه کیّک بوو لهو قهومانه که وایان له گهل نه کراو به لْکوو زیاتریش.

ته مجا پارسه نگی ده و له ته که انی شهم لاو شه و لا. شه مانه ش حوکوومه تی شیران و عوسمانی بوون که به تایبه تی له پاش «سه فه وی» یه کهان به ناوی «منه هبه» وه ده ستی خویانیان نه وه شان. نیران به ناوی شیّعه یه تی و عوسمانی به ناوی سونیه تیه و کور دیان له و به یه داکر دبور به به ردی قرّچه قانی و هه لیانشه سو و راندن! که گه ل شه مانه شدا کور د له هموو ده وره کانیا بو نه و مه به سته ی خوّی هم خوریک بووه. لا په دره که ناو و نیشانه هم و مصلاح الدین ی نه یوویی و «که ریم خانی زهند» و پیاوه کانی تریشیان نه م ناو و نیشانه هم نه ده ناو د نیشانه هم نه وه نه و ناوه له چوار چیزه که و روّحی شیسلامیه ته که بالی کیشابو و به سه ریانا نه یانشه و پست نه و ناوه له چوار چیزه کهی شیسلامیه ته که بالی کیشابو و به سه ریانا نه یانشه و پست میا بکه نه و د.

* * *

له سه ده کانی حه قده هم و هه ژده همدا له وانه بو و رده ورده تووی قه و میه ته میشکی هه ندی که ساچه که ره ی کردبو و وه جوّره کوششیک ته کرا، به لاّم روّحی پیشو و هم ره له ثیش کردنابو و له سه ده ی نوّزده همدا ثه و باوه په (باوه پی قه و میه ت به ته و اوی له گه لیّ له شویّنه کانی کو ردستاندا بلاّو بو و بو وه و گوشش ثه کرا بو سه ربه خوّیه کی راسته قینه ی کورد . له م ده و ره شدا دیسان چاّیسی و قازانج په رستی روّژ ثاواییه کان هم مهمو و خوّیان ده و سه ری ریّ ته گرتن و نه ی ته هیشت بگه ن به و ثامانجه . له گه ل ثه م ههمو و کوسیانه شدا کورد هم کوری نه داو نایدا.

ثهوا ليّرهدا سهرهتا به جوّريّکي تيّکرايي باسيّکي ثهو بزووتنهوانه ثه کهين که له نــاو

کوردا روویان داوه، پاشان یه که یه که شوّرِشه کانی ثهم دهورهی دواییه ثه خه بنه پیش چاو بوّ ثهوه ههمو و که سپّک بزانیّت که ثهم قهومی کورده چی به سهرها تو وه و چوّن له پیّناوی و درگر تنی سه ربه خوّیی خوّیدا ههمیشه له جه نگابو وه؟.

((۱) له و و و حته دا که ته مه وی و عه باسی له ثارادا بو ون کور ده کان له له شکره کانبانا خرمه تی گه وره گه وره بان پی ته کردن، ثه وانه ی که وا له له شکره که ی ثه وانا بو ون ثب شیان بو ته کردن، له م لاشه وه ثه و کور دانه ی که له خاکی ثیراندا بو ون گه لی جار یاخی ثه بو و نو هم دایان ثه نایه وه، له ده وره ی ثب سلامی دا تا ثب ته وه نه بی پادشایه ک له کور ده کان سنرایی که حوکم انی همه دو و لاتی کور دستانا کر دو وه، به لام گه تی جاری و ابو وه که همه نده خیرانیک هم لکه و تو و ن و ناو به ناو حوکمیان له هه ندی ناوچه کانی کور دستانا کر دو وه، وه کو و یه کی له حوکمداره کانی و حصه ناوایی که له ۹ ۹ ۵ ۹ تا ۹ ۹ ۹ ۹ میلادی له جنوبی چیای ستون دا حوکمی کر دو و هه هروه ها حوکمداره کانی و دیبار به کره و و و و و پاشان سه لجو وقیه کان و نوده و پاشان سه لجو وقیه کان دو اینان پی هیتاون به به تا و ۲ ۹ ۹ ۱ و سه به خویه کی باشیان نواندو و و پاشان سه لجو وقیه کان دو اینان که له ۱ ۱ ۳۷ و دو به یادشایه کی به ناویانگ.

له سهدهی شازده و ههقندههمداکوردستان مهیدانی سهفهوی و تورکه کان بوو، لهو شهرِهشهقهی تعوانا خوّراوای ولاّته کهیان بهر تورک و خوّرههلاّتی بعر لیّرانیه کان کهوت و تا تیسته هدروا ماوهتهوه.

ثهو سنوورهی که له لایـهن سـولتان مـرادی چـوارهم و شـاعهباسی ســهفهویهوه له

۱- و. جی اییلفتستن له باره ی کورده و شتیکی له گؤگاری و ثه ته زانشنال شه نیزره ی ژساره (۱۹) سالی (۱۹۴۷) دا نوسیوو، ساموستا عبدالقادر حشست وهری گیرابووه سهر کوردی. هدروها ژماره کمانی گوفاری ه گهلاویژه ی سالی (۱۹۳۱) یش له نووسینه کمانی دبلیو.جی. اییلفنستن له و ته نته زانشنال تعافز مرهوده شتی وهرگز تبوو. ثهم باسه کورتکواوه ی فهو نووسینانه یه.

په ۱۹۳۹ پایدا له به پنی کورده کانی فیران و تورکیادا دانرابوو تا ۱۸۱۳ پایهوه. لهبهر نهو خرمه تانه که کورده کان له شهر و شوّدی به پنی تورک و فیرانا له لهشکری حوسمانی دا نه باننواند فیمپراتووریه تی حوسمانی ریزیکی باشی لی نه گرتن. هیچ ناخوشیه ک له به پنا رووی نه دابوو تا سونتان مه حموودی دو ههم له ۱۸۳۰ پادا دهستی کرد به پهلاماردانی کورده کان و فیتر فیش ورده ورده تیکچوو.

لهم وه خته به دواوه کورده کان له دوولاوه دهستیان کرد به جوولأنهوه؛ له لابه کهوه موحهممه پاشای رواندز له روّژهدلآنهوه، له لایه کهوه به درخان پاشای بوّتان له روّژ ثاواوه، موحهممه د پاشا همولیّر و مووسلّی داگیر کردو به درخان پاشاش له دیاربه کر و سعرد ره گی خوّی داکوتا، تورکه کان لهو سهرده مه له به رلیّشاوی هیّری مبسریه کان له ژیّر فهرمانده یی وثیبراهیم پاشاهدا هیچ نه یانپهرژایه سهر کورده کان، له و۱۸۳۷، دا، که تورکه کان ترسی مبسریه کانیان له کوّل کهوت بایان دایه وه سهر کورده کان، به درخان پاشا له پاش شهرِیکی زوّر به دیل گیراو نیّرایه «دوورگهی گریت» پاشان همر لهسمر قسمی تورکه کان و له سمر رهزامه ندی ثهوان هاته «شام، لهوی مایه وه تا له سالّی «۱۸۹۸» دا کوچی دوایی کرد ته وگیانی نبشتمانه رومریه که ثمو له ناز کورده کانا بلاّوی کرد بووه وه هدرمایو و، بوّیه کورده کان بو و بوّ سه ندنی هدرمایو و، بوّیه کورده کان بو و بوّ سه ندنی

له پاش شه پی وقریم و تا جو و لآنه و هی شیخ عبیدالله ی شه مدینان به ینی تورک و کورد باش بو و ، و شیخ عبیدالله و دووروبه ری دوریای و و رمنی و داگیر کرد ، هدرچه ند له ده و ره ی ته وریزد اقونسولی رووس و ثبنگلیس پینیان و ت که خوّی بکیشینه و که لکی نه بو و ، له ثاخرا له شکری ثه و یش شکاو خوّیشی گیراو نیّر درایه همه ککه و ثه و یش له و ۱۸۸۳ و دا له و ی کوچی دو ای کرد.

له ١٨٩١هـدا سولتان عبدالحميد بهرانبهر بههيزي رووس له كورده كان لهشكريكي

شۆرشەكانى كورد ____

رازاوه دروست کردو له ژبر فهرمانده یی وثیبرایم پاشای و برزان شاری دا ناوی نایه و لمشکری حدمیدیه و نهم له شکره زور به ی تفه نگچیه نازاکانی کوردی تبابو. نهم له شکره له جه نگیکی گهور و داکه له گهل شوم و کانا کر دیان سه رکه و تن ، له توّله ی نهم سمر که و تندا سولتان ، نیبرایم پاشای به چوار سه د سواره و باننگ کرده نه سته موّل ریزیکی ته و اوی لی گرتن و ناوی پاشایه تیشی دا به و نیبرایم پاشاه ، پاشان گه پرایه و و بر تریک که نه سولتان مه نگه پرانه و قیبرایم پاشا به و نیزیکی خوی . کانتی که له و ۱۹۰۸ و ۱۹ و به ناوی سولتانه و ه شام دی گرت، پاشان له لایه ن تورکه یاخیه کانه و ه ه شام و دورکرایه و به گه پرانه و ددا شوم و کان ریگه یان پی گرت و له پاش شه ریکی زور له و شهر و داکو ژرا.

له پاش کوژاننه وه ی شه پی و شیخ عبیدالله ، به نه و اوی سه و دای کومه لایه یی و کور دابه تی چوه سه ر نه و گهله ، لا وانه ی کور ده وه که له نه ستمول و ده ره وه ی پسی گهیشتبوون. له پساش بسلاو کسر دنه وه ی مهشروتیه ت له ۱۹۰۸ و ۱۹۰۸ کور ده به ناو بانگه کانی ده ره وه و که بو کور دایه تی پیشیان نه کرد له لایه ن تورکه گه نجه کانه و نیزن دران بو نه و و بگه پینه وه بو نه مستمول ، له وی کومه لیکی قه و می در وست کرا ، کور ده کان به رانبه ر به چه ند پهیمانیک یار مه تی نه و کومه لیان دا، پاشان که تورکه کان بور نه کان به رانبه ر به چه ند پهیمانیک یار مه تی نه و کومه لیان دا، پاشان که تورکه کان نیشی خویانیان بنج به ست کرد که و تنه سه ر نه وه و که پهیمانه کانی خویان به جی نه یه نن و که و تنه سه ر نه وه ش که کور ده کان له ناو به رن ، ته نانه ت حوکمی خنگاندن درا به سه ر شه و به نه مین عالی به در خاناه ، به لام نه مهان زوو پینان زانی و خویانیان ده رباز و شه ریف پاشاه و به نه مین عالی به در خاناه ، به لام نه مهان زوو پینان زانی و خویانیان ده رباز کرد . هدر چه نده تورکه کان و پستیان له و ۱۹ و ۱۹ ه دا سه رنه نوی بناخه ی دوستایه تی له گه ل کور ده کاندا دامه زریننه و به لام یی سو دیوو ، چونکه له هه رای بو تانا به سیمان به گی به در خان به لایه ن پولیسی تورکه و کوژ را و دوستایه تی هه لوه شایه و ۵

له جهنگی ،۱۲ ۹ و تا ،۱۸ ۹ محورده کان گهلتی جار له ناو له شکری تورکا بـ و

سه رکه و تنی تورک شه پر و کوششیان نه کرد، له ناخراکومه نی نیشتمانی کورد له گه ن رووسه کان ریکک که و تن و یارمه تی نه و له شکره ی رووسیان نه داکه به ره و بتلیس و نمرزنجان نه هاتن، نه مه شیان بو نه وه کرد که گذیا له نما خراکورد سه ربه ستی ده ست که وی، که رووس شکانه م پیلانه ش تیکیچوو.

ته مجا له (۱۹۱۸) دا همر قدم کومه آیی نیشتمانیه له شهسته موّل له گه آن ده و آسه ته کگر تو وه کانا چاویان که و ت به یه ک و شهریف پاشا هه آبریّر درا که بچیّت له کونگر هی ثاشتی دا داوای حه قی کورد بکا. له لایه کی تریشه وه کامیران به گ و جه لاده ت به گ کورانی شهمین هالی به درخان پاشا و ته کرم به گی کوره زای جهمیل پاشای دیار به کر له مرد قسمی ثبتگلیز نیر دران بو لای روزهه لانی که نادوّل بز ثه وه فیکری کوردایه تی لکورده کانی ثه وناوه ش بگهیه نن. به لام ثهمانه له لایهن مسته فاکه ماله وه بهر پهرچ درانه و و چوونه کهیان سهری نه گرت، ثه وه نده همهو و ثهم جوولانه و به یمانی بو و به هوی ثه وه که به بنده کانی ه ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۳، و لایه نگیری کورده کان بخریّنه ناو پهیمانی «سیفه ره وه و به لام به به ندانه ی پهیمانی سیفه ره به و و بو کورده کان همهوی له به نام نه به م به ندانه ی پهیمانی سیفه ره به و بو کورده کان دلیان یی خوش بی.

مسته فاکه مال هیشتا خوی نه گر تبوه، بو ثه وه که کورده کان ته فره بدا پی و تن ثه گهر بیت و جی گیر بیی، ثیوه به بی گومان سه ربه خوی بینان دهست ثه که وی. ثه مانیش له به ر ثه فسه به ده نگیکی و ابان نه کرد. به الآم پاش ثه وه که یونانیه کانی له و أز میر، ده رپه دوان و زانی، ثه وا ثیتر بنجی خوی داکوتا، که و ته دو ژمنایه تی له گه ل کورده کانا، ثبتر له (۱۹۲۳) وه همرا له به بنی کورد و تورکا دیسان ده ستی بی کرده وه.

ثهوه ثهوان لهوی دا، لهم لاشهوه شیخ سه عیدی پیران له (۱۹۲۵)دا به دهستیاری کورده کانی سووریه شاگری شه پیان هه آگیرساند، له شکری تورک له ریگای شهمه نده فه ری حماله ب به خداوه بزیان هات، پاش شهر و شوریکی زورکورده کان شؤرشه کانی کورد _____ ۲۷

شکان به لأم نه یانتوانی رؤحی کوردایه تی و نیشتمانپه روه ری له ناویاندا نه هیلّن، همر له بهر تهمه بووکه گه لنی له کورده خوین گهرمه کسان همه لاّتن بــۆ ســووریه و لهـری هــهستی کوردایه تیان ئهوه نده ی تر

بزواند. له (۱۹۲۷)دا له دبیروت، کوّبوونهوه و کوّمهلّی دخوّی بوون، یان دامسهزران. د ٹامانجی کوّمهلّ سهربهستی و ٹازادی کورد بوو. ههرومها فیکریشیان وابوو که له گسهلّ ٹهرمهنیه کان بوّ سهربهستی کوردستان پینکهوه کوّشش بکهن و یارمهتی کورده کانی تورکیا بدهن. جهلادهت به گ بهدرخانیان کر د به سهره کی کوّمهلّ.

ثهم ثامانجه ـ که ثازاد کردنی کوردستانی گهوره بی ـ کورده کان و ثهرمه نبه کـان له (۱۹۱۲) و کرده کان و ثهرمه نبه کـان له (۱۹۱۲) وه کرشیان بی ثه کرد، به لام کوشتاری ثهرمه نبه کان و هه لگیر ساندنی جه نگی گهوره ی به کهم توزی دوریانی خسته وه، له (۱۹۱۸) دا دیسان یـه کـیان گـرته وه و کهوتنه وه فسه کردن شهریف پاشای نوینه دی کورد و «بوغوس نه وبار پاشا، سه رکرده ی ثهرمه نبه کان له و شهرسای و ینکه وه شان به شانی یه ک ده ستیان کرده وه به ئیش.

له (۱۹۲۷) دا له شاخه کانی و ثارارات و کورده کان که و تنه و ه کار، سن سال جه نگی کورد و تورک در یزه ی کیشا، فهرمانده رأی له شکری کورد له ژیر چاو دیری و احسان نوری پاشاه دابو و له مارتی (۱۹۳۰) دا تورکه کان فیرقه ی چواره و شهشه میان به هیزیکی گه و ره ی ثاسمانیه و هنارده سه ریان، ماوه یه کی باش جه نگ له به ینبانا در یژه ی کیشا، کورده کان شه ریکی مه ردانه و ثاربدی یان ثه کرد، له ثاخرا له به ر ثه وه که هیز و چه کی تورکه کان گه لی زور تربو و، احسان نو و ری پاشا به ناچاری بالا و می به له شکر کرد و خوی به ناوی په نابه ریکی سیاسیه و هچو و له و تاران و دانیشت و ثبسته ش هم ر له و ی به تورک له کانو و نی دو و همه ی (۱۹۳۷) دا له تورک یا قانو و نیکی تازه بر تاوه کی و به تورک کردنی کورد ده رچو و ، خه آکی و در سم هم که تا ثه و حمله به کش و ماتی دانیشت بوون له م تارونه شه ژان اه گه ای شوین کو یو و نوم ی باشان سی که سیان هه گیرارد و نامه یه کیان دانی قانو و نه مه یه کیان دانی

بوّلای حاکمی عدسکه ری که ثهم قانوونه هدلبگرن و واز لهو فیکره بیّن. ثهم سیّ که سه که گدنه درسم له لایهن حاکمی عدسکه ریهوه ثه کوژرین. کوژرانی ثهمانه به تایبه تی کاریکی زوّری کرده سهردلی کورده کان و نباچار که و تنه خویان، سهره تا قباله ی ثو تومیلیکی زوّری پولیسی تورکیان گرت، رووتیان کردنه و هو کوشتاریّکی زوّری بیان لی کردن. ثه مجا ثیتر شه و و قوّری و درسم، به ته واوی ده ستی یی کرد، هیرّزیکی زوّری تورک له و ناوه کوشتاریّکی زوّر له هدر دوولا پهیدا بوو، له ثه نجامداکورده کان شکان و گهلی دیم هدرایه ش و تیزا. له گهل ثهم هدموو کوشتار و ده ربه ده ربه شدا که به سهر کورددا هاتو و هدستی کوردایه تیان روّر به روّر زیاتری کردووه.

له پاش ماوه یه ک «جهلال بایه ره ثه یوت: ثیتر کورد له رلاّتی تورکیادا نیه و ثهوه ش که ههینی تورکی شاخین!. ثهمه یه ثاویّنهی سیاسه تی تورکه کان به رانبه ر به کورده کان!.

* * *

له ناخر و نوخری سه ده ی نوزده هم ارووسه کمان به هه موو جوّر خوّیان له کورده کانی نه و ناوه نزیک نه کرده وه ، له سالّی (۱۸۷۹) داکورده کمان له فارس و نهرده هان شان به شان له گهلّ رووسه کانا شهریان له گهلّ تورکه کانا نه کرد ، که جه نگی یه که م هه لگیرسا رووسه کان له ده وروپشتی «ورسیّ» ده ستیان کرد به جوولاًنه وه ، هسکرّی و «سه یدطه ، و گهلیّ که سی تریان کرد به لایه نگیری «چار».

له پاش پهیمانی «لوزان» زیاتر له بیست هدرار کوردیکک کهوتنه بهر «کومار» کانی سوفیاتی، به هدموو جوّر بوّیه کیه تیه کی نیشتمانی چاویّریان ته کردن، زمانی کوردی له قو تابخانه کانی سهره تایی و ناوهندی دا تهخویّرا، هانه هانه یان تهدرا بوّ زیندوو کردنه و می هدموو چهشنه رهوشتیکی قهومی. تعنانهت تهو ههست و شعووری قهومی و کوّمهالآیه تیه که کورده کانی تهوی به هوی رووسه کانه وه و دریان گر تبوو پریشکیشی په پی بوّ

ئۇرىشەكانى كورد ٢٩

رۆژهملأتى ئەنادۆل و جەزىرە و بۆتان. توركەكان بۆ بەربەستى ئەم لېشاوى باوەپ، زۆر كەوتنە پەلەرە، بەلأم ھىچ كەڭكىكى نەبو و بۆيان.

له سالّی (۱۹۴۱)داکه رووسه کان چوونه نیّرانهوه گملیّ هـهولّیانداکـه، رووی کورده کانی ثهو ناوه بکهنه خوّیان، وه کورده کانیش لهر دهرفهتهدا تیجگار ثـومیّدی ثازادی و سهربهخوّییان ههبوو، رووسه کان ثهوهیان کرد بهلاّم له ثاخردا سهری نه گرت و ههر حوکوومه تی تاران گرهوی بردهوه.

سیاسه تی پاشه روّژی رووس هیّشتا نه زانراوه به لاّم به بن پشوو هه موو ده میّک ته قه لای ثه وه له دا که سنووری کوّنی خوّی له گه لّ نورکیادا بگوّیزی، لهم گوّرینی سنووره دا ثه گهر ریّک که ویّ گهلیّ له خاکی تورکیا که زوّرتری کورد نشینه ـ ثه که ویّته ناو رووسه وه. هم ر جوّره ده ستکاریه ک له سنووری تورکیادا بکری و هه رشتیّک ثه و سنووره بگوّری کورده کان له ژیّر چنگی تورک رزگاریان ثهییّ و بوّ سه ربه خوّیی ثازادی تاماده ثه دن.

هدر چه نده که سه رو کی هه شیره ته کان ترسیان له بلاو بوونه و می شیوعیه ت هه به او مهدر چه نده که مادام مه به ناو و مه که باز بلاو بو و نه و نه به ناو مه به ناو تورکه کان هه ر له سه ر ثه و لاسار به ثه رون که ثه نین کور د له ناو تیسه دا نیه و شه بانه و ک کور ده کان بکه ن به تورک، سه رو کی عه شیره ته کان ثه وه بان هه رین خوشتره که له و خه ته ره به روگ با دام و ده زگای خه ته ره به ناو که متر بین موبا دام و ده زگای خوشیان که متر بین موبا دام و ده زگای خوشیان که متر بینه وه.

پاشه روّژی سیاسه تی کورد پیّویستی به گهلیّ شته، هدرچه نده نورکه کسان ثبینکاری بوونی کورد نه کهن له ولاّته که پانا بهلاّم ٹاشکرایه که جوولاّنه وه یه کی به هیّز برّ سه ربهستی و ٹازادی کورد له کایه دایه. هملاّتووه کانی «سوریه» پیّشر، دو سهر دەستهی جوولاّنه وهی نیشتمانیه روه رین، زوّرتریش ئه وی کهوا ئه کا به کورده کان برّ ئهم جوّره بزووتنه وانه کهساسی کورده کانی تورکیاپه وایان لیّ ئه کاکه هانیانبدا، رهنگه بهرهبهره پهیوهندی و ئاشنایهتیش بز ئهم رزگاربوونه له گهلٔ کورده کانی عراق و ئیرانیشا پهیدا بیێ.

* * *

ثه و کوردانه ی که له سووریادان به هؤی حوکمی زوّرداری و قدر قوشی هرانگلن بالونه که له به بینی فدر نسه و تورکیادا له شه یلوولی (۱۹۲۹) دا روویداو خدتی شهمه نده فدری حدلمه به به تورکیاوه و گهاتی له شهمه نده فدری حدلمه به تورکیاوه و گهاتی له کورده کان که و تنه ژیّر اداره ی سووریا، ثهم پههمانی سالی (۱۹۲۹) به به پههمانی گورده کان که و تنه ژیّر اداره ی سووریا، ثهم پههمانی شالی (۱۹۳۹) به به پههمانی که و تورکیادا مایه وه، بیّجگه له مه که و تورکیادا مایه وه، بیّجگه لهمه شهمه ندیتی تورکیادا مایه وه، بیّجگه لهمه شهدند یکی ترکورد له شاخه کانی ژوور حه له به وه هه ن که سی سه د سالیک شهی له شاخه کانی تورکیاوه کو چیان کردووه و له و تبدا ثه ژین. له پاش ثه وه که حوکمی فهره نسه له سووریه دا دامه زرا ثه و ناو جه یه شوین هه و ارتکی حه سانه و ه یو کورده هه لا تو وه کانی تورکیا و ته ناوجه یه کی به که لک یو کورد په رسته کان.

دورچوونی فهرونسه له سووریه و لوبنان و سهریه خویی عهره به کانی نه و ناوه جوّره در خوشه کی له ناو کورده کان ثه یانتوانی له و دورفه تانه دا دوست بکهن به جوولانه و و دراوسی عهره به کانیان بخه نه نازه حدثیه و به لاّم دورفه تانه دا دوست بکهن به جوولانه و و دراوسی عهره به کانیان بخه نه نازه حدثیه و به لاّم نه یانکرد. و به پنچه وانهی ثه وه خوّیان له عهره به کان نزیک خسته وه و ناوچه ی دوستایه نیان فراوانتر کرده وه. ثه و کوردانه که بو کومه نی نیشتمانی له سووریه دا همازی دران به پوختی ثبشی خوّیانیان به جی ته هیّنا، له ناو ثه و خیّرانه عهره بیاوانه ی که ثبشی گهوره یان به دهسته وه وه وه هدیه خیّرانی و به دازی دیه کان که له مانه ش و حوسنی به داری سه دره کی حوکو و مه ته میّرانی و به داری ده که در دیان که له مانه ش و حوسنی به داری سه دره کی حوکو و مه ته می سووریه بو و و

شۇرشەكانى كورد ٢١

له پاش ته وه که وشیخ سه عیدی حه لید له مو وسل و کو ژرا تا ژاوه له سوله یمانی په یدا بوو. له (۱۹۰۹) دا ته و تا ژاوه ی کو ژرانی ته وه دوایی هات. کو ردستانی عراق کش و مات بوو، له (۱۹۱۸) دا ثینگلیز چو و نه سوله یمانیه وه، شیخ مه حمو و د بر سه ربه خوّیی کورد ثه م چو و نهی پی خوّش بو و پیشوازی کردن، ٹینگلیز له پاداشی تمه و چاکیه دا کردیان به حوکم رانی کو ردستانی جنو و بی، زوّری پی نه چو و له گهل ٹینگلیز تیکچو و له شهر یکی قاره مانانه دا له ده ربه ندی هبازیان ه له بن «به رده قاره مان و دا به برینداری به دیل گیرا و نیرا و نیزا در ۱۹۲۸ دا هیز را در بیان بو وه وه به حاکمی و لا ته کهی و روزی پی نه چو و سه ر له نوی له گهل ثینگلیز تیکچو وه و و دیسان بو وه وه به حاکمی و لا ته کهی زوری پی نه چو و سه ر له نوی له گهل ثینگلیز تیکچو وه وه و که و ته بز و و تنه وه، ثیر هه مو و جار له لایه ن عه سکه ری لیوی و هیزی تازه ی عیراقه وه راو ثه نرا، له (۱۹۳۳) دا به جار له لایه ن عه سکه ری لیوی و هیزی تازه ی عیراقه وه راو ثه نرا، له (۱۹۳۳) دا به جاریک هیرای و سه رزه وی عیراقی ته نگیان پی هه لیجنی و به ناچاری خوی دانیشی . ده سته وه و برایه شاره کانی جنو و بی عیراقی له پاش ماوه یه ک و از یان لی هیناکه بچینه و ه له له له لادی کانی خوی دانیشی .

که چووهوه دیسان دهستی کرده وه به بزووتنه وه تهمجاره ش گیرایه و هینرایسه به غدا. له هدرای رهشیدعالی دا له (۱۹۴۱) له به غدا خزی دهرباز کرد و چــووه وه بــق سوله یمانی، گهلتی خهریک بووکه ثاغه و عهشایر و پشده پریه کان بکا به لاینگری خوّی که لکی نه بوو، پاش ثه وه که ثینگلیز به غدای گرته وه دنیاکش و مات بوو پیریست نه بینرا که کورده کان به هیچ باریکدا بجوو لیّنه وه!..

له (۱۹۳۲)دا شیخ نه حمه دی به رزانی دهستی کرد به جوو لأنه وه، همتا شه هات به هیزتر نه بوو لانه وه، همتا شه هات به هیزتر نه بوه توری نابلز قه دا له وانه بوه خویان بده ن به ده سنه وه، هیزی هه وایی ثبنگلیز فریاکه و ت و رزگاری کردن، پاشان هیزی سه رزه وی عیراقی و هه وایی ثبنگلیز به جاری په لاماری به رزانیه کانیاندا، شیخ شه حمه د و مدانه ی برایو گه لی له ده ستو پیره ندیان به ناچاری خویانیان دا به ده ستو و نه مانه

نیردرانه سوله یمانی بو دانیشتنی اجباری. ادمانه له به در به دکرده وه یی حوکو و مه ت و دمست و پیره اندی حوکو و مه ت به جاری به ته نگ هاتن، له ناخر دا مه لاز نجبری دیلی پچر پوگه پایه و ناو که س و کار و عه شره ته کهی، له و بوه له گه ل حوکو و مه ت که و ته قسه کردن و نامه ناردن، هیشتا که ریک نه که و تبوون شه پ له به ینی پولیس و ده سته ی مه لادا دامه زرا، له شکر یکی زوری نیردرایه سه ر، پاشان ریک که و تنه و ه شیخ اله حمه دی برای و پیاوه کانی تری به ره لاکران، قسه یان درایه که میری اله مه جا باشتر اله ماشایان بک او و پیاوه کانی تری به ره لاکران، قسه یان درایه که میری اله مه که رووت و قو تی و بر سیتی رزگاریان بکار وه کو و خه لکه که ی تر به رگ و نان و شه که رو چاییان به سه ردا دابه ش بکا، اله مه ش وه خمتیک بو و که گرانی جه نگی دو و هم له (۱۹۴۳) به دو او ددا که و تبوو، به لام اله مانه هموی قسه بوون و هیچیان به اله نه نجام به گه یاند و دیسان هه را له به ینی حو کو و مه ت و به رزانا ده ستی ین کر ده و ه

* * *

له شه پی گهوره ی ۹۱۹ م ۹۱۹ تیران زور کز و لاوازبوه ، همر که له لایه که وه سهری تتی نه کرد، کورده کان ویستیان لهم کانه دا همالیک و هرگرن ، هسمایلاغایی سمکو له (۱۹۱۸) تسا (۱۹۲۲) لهو و لآتمانه دا پهلوو پوی خوی بلاو کرده وه ، لهو لاشه وه به اظر سان ، هه ورامان و مهریوانی بو خوی داگیر کرد. نه مجا له (۱۹۲۷) دا «ره زاشاهی په هله وی له تیران سه ری همالداو دهستی کرد به و لآت ته خت کردن ، سمکو تا هشت سال ده وری نه گیرا، له (۱۹۳۰) دا له سهر قسمی تیرانیه کان و ره زاشا بو ریک که و تن بانگ کرایه «شنو» و له و یداکو شتیان.

نه مجاه روزاشاه که و نه نه و و لأنه و هممو و سه رکرده کانی کوردی گرت و همریه کهی ناردنه شویّنیک و مسال و مسالیشیانی تمهر و نیووناکرد و ریّگهی ثبوّتومّرسلی برد و لاّنه که یانموه. کاربه دهسته نیرانیه کان به رامبه ر به کورده بیّ سه رداره که ساسه کان زوّر دلّره قی و ناپیاوه تیان نهنواند، نهمه بو و به هوّی نه وه که کورده کان همه مو و هووشیار

بوميات ۲

ببنه وه. که رووس و ثینگلیز له (۱۹۴۱)دا چوونه ثیرانه وه دیسان حوکوومه تی تیران بی ده مده لات مایه وه، کورده کان ثهر عهسکه ر و پؤلیسانه ی ثیران که که و تبوونه به شی رووسه وه همو و تغهنگ و فیشه که کانبان لی سهندن و دیسان خویانیان بوژانده وه سه رکرده گیراوه کان ـ که له تاران و شاره کانی تر بوون ـ همو و گهرانه وه ناو که س و کاریان گرته وه دهست. همه و شیدخان ی بیانه و لاتی بیانه و سه درده شت و مهر یوانی یو خوی داگیر کرد.

هدرچه ند حه مه ره شیدخان یاخی بو و سه رهه نگ نه مینی له سه قر کوشتو و به لأم حوکو و مه تی بق بریه و و کردی به حاکمی و لاّ ته که ی بق بریه و و کردی به حاکمی و لاّ ته کهی، له پاشا له گه ل مه حموو دخانی کانی سانان که شه و یش حاکمی مه ریوان بو و _ نیکچو و ، مه حموو دخانی به له شکر و سو پای ایرانه و هیرشی برده سه و له ثیران ده ری په یازمه تی کورده کان و له ثیران ده ری په یازمه تی کورده کان و لاّ تی کورده کانی داگیر کرده و ه که شه مه شه ته نیا به هوی ناکو کی ناو خویانه و ه بو و لاّ تی کورده کانی داگیر کرده و ه ی نیم انه و ه (۱۰).

قەرميەت

کاروباری کورد نهوه ک لهو روزْهوه که روّژثاواییه کان پیّیان کهوتوّته ثهم ولاّته، بهلکوو گهلیّ له پیّش ثهو روّژهشهوه ههر وه کوو گریّ دراویّکی گریّ کویّره وابـووه!. دوور نبه چه خوّیان وه چه غهیری خوّیشیان لهم کهین و بهینه سهریان سرِمابی؛ غهیری خوّیان سهریان سرِماوه چونکه ولاّته که یان و پارسهنگی ولاّته کهیان له همموو دهوریّکدا

۱ - کورتهی مهر دووباسه کهی دو. جی ایلفنستن و که له گوگاری دانترنیشنال تهفیرزه و ه گ لاوپژه دا بلاً و کراپوودود دوایی هات.

کۆسپی هیناوه ته پی دروست بوونی ئیشیان، به تابیه تی له پیش روّژ لـاوابیه کانا ده رُله ته کانی عوسمانی و فارس ههر یه که له ترسی به کن، برّ ثهمه قروت نه دری ثهم کۆسپه یان به به شکراوی له به ینا هیشتر ته وه، که ویستیتیان بچن به گرژیه کـدا سه ره تا کورده کانیان کردووه به پیشهه رگه و داویانن به گرّ ثه وانیتردا، به و ماوه یه که خدر یکی کورژران و له ناو بردنی ته مان بوون ثه وان بر خوّیان ریّک که و تو و نه ته و ه مه ریه که شوینی خوّیان دانیشترونه ته وه و ثه مانیان هه ر به و به شکراریه برّ جاریکی تر هیشتر ته وه! که روّژ ثاواییه کانیش چنگیان که و ته و گرانانه وه ته و انیش وه کو و پیشینه کان له به ریاراستنی کاروباری خوّیان له و حوکووه تانه دا که کوردیان تیکلاون کورده کـانیان هه روا به و پارچه پارچه یه هیشتر ته وه، برّچی؟. بر قه وه هه راجاه ثه گه ر ثه و معاترو مه یه براه و دورده که ای ته و به کورده کان ما توو مه بینچیه کی کرد له به را به ته نجام گه یاندنی کاروباره که ی ثه وا، ثه و به کورده کـان بیانترسینی، ثه مجاه که ثبشی بر چووه سه راچه پر کی به الی به سه رکورده که دا یی به نیانی به ناتر و بیانترسینی، ثه مجاه که ثبشی بر چووه سه راچه پر کی به الی به سه رکورده که دا یی به نیان بانترسینی، ثه مجاه که ثبشی بر چووه سه راچه پر کی به الی به سه رکورده که دا یی به نیان داکه و بر خون هم قروت نه بریت!.

تهمجا خوّیشبان ـ واته کورد ـ سهربان له کاروباری خوّیان سرماوه چونکه تهم ثاشه به تهنووره یه له دەورەیانا یاری کردووه و وه کوو توونی بابه عهمره همر تهرِوّن و کهچی گرِ ههر دیّنهوه شویّنه کهی خوّیان!. ته گینا وهنهین تهمانیش فیکری تهو رزگار بوونهیان نه کردییّ.

ثهو دەورانه كهوا سەربهخویی و ئازادی بۆ قىەومەكان دروست ئەكىن سەرەتا دەورەپەكن پېچەوانەى ئەر رېگەر شىوېنەكى بىۆيان دائىەنرى، بىارەرى ئىازادى بىۆ قەومىك وەنەبى لەمېۋووى سەرەتاو ناوەراستى قەومەكەدا وەكوو بەك وابى، بەلكوو سەرەتا لە حوكمىكى فەردبەرە بۆ خۆشويستنى فەردى ھەللەقولى و پاشان وردە وردە ئەو خۆشوبستنى فەردىه ئەتەنېتەرە بۆ ھەموو قەومەكە. لەوميەت ٣٥

ثهم ورد بوونهوه یه بهم جوّره بیاسی کیرا بیّ قیمو قیمومانه بیووکه له بیناغهی تأریخیانه و چوّن ثه کهونه ناوکوّری ثازادی و له ناوه پاستی زممانی کوّره کهدا لهززه تی ثه چیّژن و پاشان که زانیان ثهو لهززه ته وا خهریکه نهمیّنی ثه کهونه دهوری شوّرشهوه و ثهو دهسته به کهوا لهززه ته کهی لیّ زموت کر دوون لایانته بهن.

ته مجا نه گهر هات و نهو قهومه کهوا دهوره به ک لهززه تی سه ربه خوبی و الزادی چیشت و گهیشته پایه به ک که خوبی به خوبی و بو خوبی بژیت کو تو و پر روزگار پشتی تئ کرد و قهومیّکی تر هاتن داگیریان کرد و کردیان به ژیرده سته، نهوه نهو قهومه نابئ پیاو وابزانی که مردن و ثیتر به سه رچوون، نه و قهومه مادام تأریخ و عهنمه ناتیکیان هه بووه و نه نه که یک نه و تأریخ و عهنمه ناته نه خوبیته وه و نه بهینیته وه به رچاو مردن بو نه قهومه نابیت، نه گهر نه و و و ژه ش مردیتین روزیک هدر نه یی که سدر هملیده نه و نه و سه مردیتین روزیک هدر نه یی که سدر هملیده نه و نه و سه مردیتین روزیک هدر نه یی که سدر هملیده نه و نه و سه مردیتین روزیک هدر نه یی که سور هملیده نه و نه و سه می زیندوه

ئەمەيەكەئەڭىن قەومى زىندوو نامرى، نەمردنەكەي ئەمەيە.

دیسان دهسته فهومیکی تریش ههن که ثهمانه پیشه کی سهربهخویی و الزادیان به خوانه ده دیوه، زورتر ژیانیان به ژیر دهسته یی و به چهوسانه و دو رابواردووه، ثهمانه بهره بهره بهره بهم جوره دیسته خواره وه تما تووشیان شه یی به تووشی روژیکه وه که قهومه کانی تری غه بری ثهمان همموو سهربهست و ثازادن ثهمان نه یی که هیچیان نیه. ثهم تهماشاکر دنه له لایه که هیچیان نیه. ثهم ثهو ههسته که ثهمانیش کوتی دیلی بیچرن و ثهو سهربهخویی و ثازادیه بخه نه دهست خویان، ثهم ههسته بهم جوره بال ثه کیتری به سهر همهوو تاکیکی قهومه که دا و ههسوو یه کیکیان لهم رووه وه بر وهرگرتنی ثهو له ززه تی سهربهخویه وه کسوو دامه زرینه ری به بناغه ی سهربهخویه وه کسوو دامه زرینه ری بناغه ی سهربهخویه وه کسو دامه زرینه ری بناغه ی سهربهخویه وه کسو دامه زرینه ری شهمان زووتر ثه گهن به ثامانج؛ چونکه قهومه خاوه ن که یانه که سهره تاکیک جه دنگی بز گه کهن بو گوره یی خوی و و باسکرا به لایم ثهمان همهمو و تاکیکیان ثه و جهنگه ی بو ثه کهن بو ثه و به گذن به و نه ززه ته که ثامانجی ههمو و لایم کیانه که نامانجی ههمو و در به کیانه که نامانجی همهمو و تاکیکیان ثه و جهنگه ی بو ثه کهن بو ثه و به گهن به و نه ززه ته که ثامانجی همهمو و تاکیکیان ثه و جهنگه ی بو ثه کهن بو ثه و به باید که نامری و ثه بی قامانجی همهمو و تاکیکیان ثه و جهنگه ی بو ثه کهن بو ثه و به به نامری و ثه بی قامانجی همهمو و تاکیکیان ثه و به بایم کهن به خاوه نامری و ثه بی قامانجی همهمو و تاکیکیان ثه و به بایم کهن بو نه خاوه نامری و ثه بی قدره شه درسان و ثه بی قدره بری دو نه خاوه نامری و ثه بی قدره به درس شوری و شوره بری در دو در بایک که نامن و ثه بی هدر بری در دو دو بایم که در بود به در نه خاوه نامری و ثور بود بری در بود که نامانه و شهر به در بود که در بینه در به در نام که در به در بی در نام در بینه در به در بایم که در بود که در به بی در بود که در بایم که در بود در بود که در بود که در بود که در بود که در بود بود که در بود که د

* * *

همه و ته حلیل و و ردبوونه و ه ی عیلمی بوو به رانبه ر به دروست بوون و پی گهیشتنی قه و مه کان که چوّن دروست ثه بن و ثه که و نه مه بدانه و ه. له و ه و برّم او و ه مرّم بوونه و می قه و مه کانا یه کیّ له سیّ جوّره باوه و ه کان ششر تبا ثه که ن.

قهومی کورد ته گهر زوّر به وردی لتی بکوّلَینه وه دوور نیه ههر ستی جوّره باوه په که به جاری ثبشیان نیاکردیتی.

په کهم ثهوه که دەورى ههره پیشوویان گهوره یی و عهنعهناتی بنهمالهی «مـاد،یــان

40ميات ٢٧

ههبووه و شهلهای شهو که یانه بهرزهی له دوست چلووه له میشکی نه تهوه که دا له جونبرو جؤشا ییت.

دووههم دەورى ئەمارەتەكان؛كىه ئىەو دەورە دامەزرېتەرى ئىممارەت تىنها بىق گەورەييەكى فەردى و شەخسى دەستى يىخ كردووە و نيمچە سەربەخۇييەكە ئەوەنلە نەماوەتەوەكە لەزەتى ئازادى تېكېرايى بچېتە بندانى ھەموو تاكيكى قەومەكەو، بۇ ئەوە ھەموويان لە عاستى خۇيان ئەو ھەستەيان بۆ پەيدا بېن،كە ئازادى تەواو ناز و نيعمەتېكى زۆرگەورەيە و پيويستە ھەموويان بۆى بجەنگين بۆ ئەوە بە تەواوى وەرى بگرن.

سی همه دەوری که ساسی و چهوسانه وه ۱ دوره که ژیر ده سته یی به جاری پهلوپوی برین و حوکمی بینگانه به ته واوی بیناقافه ی گرتن و همناسه ی لیی برین. ته مه ش له وه ختیکابو و که ده نگی تازادی و سه ربه خوبی قه و مه کانی تر له همه مو و گوشه یه که ده نگی ثه دایه وه ، ده ردی چهوسانه وه ی خویان ده نگی تازادی قمومه کانی تر هم دووکبان پالیان پیوه نان که بکه و نه کوری جه نگ و مه بدانی شور شه و ه بر و ه رگرتنی ته و تیمه تهمانه وی یه که یه که تهم سی ده و ره به تیره دا ـ بو شه وه میرو شت و نه کا ـ باس بکه ین.

ده وری چماده و کان ده ورتیک بو و که له و ۱ ۷ - ۵۵)ی پیش میلاد دهستی پنی کرد، ماوی که م و ۵ او ده ورتیک هده درخشانه له لا په زهی تاریخی کورددا. به همه مو و معنایه ک که و ده وره ده ورتیکی سه ربه ستی و که یانیکی راسته قینه بو وه چونکه له ندا و حوکو و مه ته گه و ره کانی و گاشو و ر و بابل دا هد لکه و تو و ته نگی به وان هم لمچنیوه و که یانیکی راستی بنی ده ستکاری غه یر هه بو وه، ژیاوه به خوی نه وه ک به غه یر، له سه ر قسمی که س به ند نه بو وه و به لکو و قسمی که م له دیواخانی که یانی قه و مه کانی ترا جی باوه ر بو وه. له پاش و ۱۵ و ساله به دهست هه خامه نشیه کانه وه دواییان هات و زه سان نه وه لکوردی گذری هدرگذری!.

دەورى ئەمارەت دارى؛ ئەم دەورەش رۆزېّك بوو كە ئەمارەتەكانى «ئەردەلأَن» و «بابان» لە ولاّتەكانى ئەردەلاّن و موكرىدا دەنگيان ئەدايەوە.

به ّنی دهوره ی ته ماره ت داری وه نه بی ته نها هه ر ته و دوو دهوره یه بو وبیّت، گهلیّکی تر هه بوون وه کوو: ته میره کانی پالنگان، مایده شت، بانه، زه نگنه، دو نبوولی، شـیروانـه، میافارقین. وه وه کوو حاکمه کانی برادوّست، جـهزیره، بـادینانی، لوړ، شـارهزوور و دینه وهر، دیاربه کر و گهلیّکی تریش.

تهمانه هدبوون و هدر دهستمو بدرمبایتک لهولأنی خوّیدا ناویّکی ده رکردوه، ته نانه ت همه ندیّک له سانه شخو تبه بان بسه ناوی خوّیدا ناویّکی ده رکردوه، ته نانه ت در پُربوونه وه ی ده سه لاّتیان وه نه بی ته وه نده روّر بدوییّت که بنوانسری به دریّری ده سه لاّته که یان باس بکریّن، ثهمه و دیسان حوکم و ثهماره ته کانیشیان زیاتر به سترابوو به حوکرومه ته گهره کانی تری وه خته وه به و حوکرومه تی هسه له وی و حوکرومه تی همه سه دی و معووری ثه و ده وره ش وای پیشان ثه داکه مایه ی شانازیه ثه گهر یه کیّک خوّی بیه ستی به یه کیّ لهو دور حوکرومه ته وه. ثهمه ش له به ر ثه وه بووکه ده سه لاّتی نه جماعی و کوّمه لی. ثمیر ده سه لاّتی اجماعی و کوّمه لی. ثمیر ته نه دوی به شهر یی به سه و همه دیّ و ثهمیر ییّ به سه و همه دیّ و ثه میر ییّ به سه و همه دیّ و ثه میر ییّ به سه و همه دیّ و شهیر یی به سه و همه دیّ و شهیر یی به سه و همه دیّ و شهیر یی به سه و همه دی و دور ی به یستیه تی ا

***

هدروه ها له سهده ی شانزه هدما، له و سه رده مدا که دوو به ره کیه کی ناخوش له به ینی سه فه و به کیه کی ناخوش له به ینی سه فه و به کاندا په یندا بوه ، کورده کان له و به ینه دا له ژنر پی دا روّیشتبوون، «سه کیمی بتلیسی - مه لا ادریسی بتلیسی ه که و ته مه یدانی سیاسه نی فه و ناوه وه ، سه ره تا له لای شسانیسماعیلی سسه فه وی بوه ، پساشان گهیشته لای «بسایه زیدی دووهه م» - شسای عوسمانی. که که و ته ده وری «سولّمان سه لیمی یاوز»، مه لا، بز، یه ک گرتنی کورده کان به

اوميات ٢٩

نەوارى كەو تەكۆرى سياسەتەوە.

ثه و کاره ساتانه که له به ینی سه فه وی و عوسمانیه کاندا رووی شه دا له وانه بو و به ته واوی کورده کان تیابه ری و ثه و ثه ماره تانه ی که له و لاّته کانا هه یانبو و ورده ورده که و تنه ده وری پووکاندنه وه. به تایبه نی که، یاوز سو لّنان سه لیم له شه پی چالدیّران دا سه رکه و ت و حوکوومه تی سه فه وی شکاند پارسه نگ به رانبه ر به کورده کان له به ینا هم لگیرا و ثیتر که و ته سه ر ثه وه که کورده کانیش به ته واوی له ناو به ریّ.

همه لا ادریس، به زانایی خوّی بوّ ثهوه لهو روّژه دا ثهو تهماره تانهی کوردی بمیّننه و ه هیّنای له ۱۴۹ ه ۱۵ دا ههر ۲۳۰، تهماره ته کانی کوردی ـ واته له دیاربه کره و ه تا موسلّ ـ کردنی به ویّنه یه کی افیدرالی، و بالّی دان به حوکوومه تی حوسمانیه وه.

لهم کردهوهی مهلا ادریسه بز ثهو روّژه گهوره تر خزمه تیک بووکه بـه قـهومیه تی کوردی کردی، به کهم کهمینک بووکه اداره به کمی ناوخوّیی بز کورد دروست کـرد، اداره به کی واکه بتوانن به ههموو جوّر کاروباری خوّیان بهین گیروگرفتنی ببهن به رِیّوه و له لایهن حوکوومه تیکی گهوره ی ثهو روّژه ی وه کوو عوسمانیه وه دانیان پیابنری.

گومانی تیدا نیه که ثهم ثیشه ی ومه لاادریس، ثیشیکی زل بوو، چونکه ثه گهر شهو ثهوه ی نه کر دایه حوکوومه تی ویاوز، به ته واوی ثه ماره ته کانی قووت ثه دا و ناویکی بز نه مهمینه نه کردایه حوکوومه تی ویاوز، به ته واوی ثه ماره ته کانی نه مورد، وا ته سهرو کی ثه ماره ته کان _ نه اینتوانی ثه رکی ثه و فرمانه گهوره یه به رن به ریوه، چونکه له پاش مردنی مه لا ادریس له (۱۵۲۰) دا ثه وان له به ینی یه کا تینکچوون و ههر یه که به جبا بؤ خوی به یداخیکی ماخی گهری له و بتر هداری دو ثه و بناخه قامه بان تیکدا.

شک لهوهدا نهبوو له گهر لهو گهورانه بهو جوّره لهبهینی یه کدا نیّک نهچوونایه و بیانتوانیایه لهرکی لهویه ک بوون و فیدرالپه یان بهریّوه ببردایه پاشهروّژیّکی سهربهخوّیی زوّر گهوره لهو لیشهدا بوّ کورد دروست لهبوو. لهوان یه ک بوون و فیدرالیه ته کمه یان نیّکدا و ثهمارهته پیشوه کهشیان له دهست دهرچوو، نهیانتوانی بناغهی شنیّکی تر دروست بکهنهوه.

ته وانه ی که او مه ی ادریسی بنلیسی ته که ن بو کردنی ثه و ثیشه ی گزیه ک له گه آل و واقع ه و له گه آن تأریخ ته که ن ، به آلکو و دو و ر نبه له حه قیقه ت و رد نه بنه وه . به پیچه وانه ی ثه و ه تأریخ ثه و گه و اهیه ته دا ته گه ر چه ند که سینکی تر زانا و دانای و ه کوو مه لا ادریسی بنلیسی هه آلبکه و تابه ته وه نیشی کورد خه بری ثه م ثیشه ثه بو و که به م ثاآنوز او به ثیمه ثه ببینین . مه لا ادریس بناخه یه کی باشی دامه زراند ، به لام چاآیس و تی نه گه پشتو و ه کان تیکیان داو نه بانه پشت به ته واوی پنچه به ر.

* * *

به پنچهوانه ی تهمیر و پاشاکانی تهرده لآن و بابان، تهمانیش ههرچهنده نه گهیشتبوونه

تهو ده وره ی سنههمه که باسمان کر د به لآم لالفاوه ی فیکریان توزی فراوانتر بوو له تهمیر و
حاکمه کانی تری ده وره ی دووههم، شهمه و دیسان ثهمانه ههم ماوه ی دهسه لآتیان و ههم
در بنژی زهمانی حوکمه که یان کار یکی تری کرده سهر ههستی نیکرای مهردمه که بو تهوه
گهلآله یان بکهن بو ههستیکی قهومی تیکرایی پاشه رو ژو ده وری سنهه م. وه کو و ثهوه که
سهره تا ثهماره تی ثهرده لآن له حهسه ناواو پاشان له هسته له (۲۰۷۱)ی میلادی له
وکلّول به گهوه دامه زرا ثهم ثهماره ته له بلاو بو و نهره و کار کردنابو و، پهلی هاویشت بو
ولاّ نه کانی ههمه دان و کرماشان، لهم لاوه ولاّتی شاره زوورو ههولیر و مووسلّ و تهنگی
به ولاّتی بادینان هه لخنی، ماوه ی ده سه لاّتی ثهمانه زوّر بوو، له راستیدا له گهلی رووه وه
شیوه ی حوکوومه تیکی سه ربه خو ثه چوو، ثهوه نده هه بو و له گهل ثه وه شاکه شهماره تی
شوده لاّنی پسی ثه و ترا وه نه بی نهسه ر ههست و شعووری حوکوومه نیکی کوردی
برویشتایه، وانه ثهماره نه که هه بو و به لاّم ههستی کوردی یه که نه بو و. ثهم ثهماره ته به
ورو و به و تیشکه، دریژه ی کیشاو و رده ثهماره ته کانی و لاّنی کوردستان که له له و

سه رده مه دا هه بوون دهه مووی له ناو بر دن و به تایبه تی له ده وره ی و آمان الله خانی و الی و دا گدنی کاری گه وره گه وره و اصلاحات له هه موو لا یه ک له قه له مره وی مه مله که ناکراو ده ست بی کرا. تما گه یشته ده وره ی و خولا مشاخان و له (۱۸ ۲۷)دا، لیره دا شه ماره تی (۱۲۰) ساله ی ثه رده لان دو ایی هات و له ده ست ثه و ان و له ده ست کور دیش ده رچو و شه ماره تی دو و همه م شه ماره تی و بابان و بوو، شهم شه ماره ته ش له و قه لا پوالان و بود، شهم شه ماره ته شه له و قه لا پوالان و بود به کاو له و عبدالله پاشاه ی کوری و سلیمان پاشاه ی سیهه مه وه له (۱۸ ۱۵)دا شه ماره تی نزیکه ی (۱۵ ۵ ساله ی بابان دوایی دیت.

له دەورەى ئەمارەتى بابانېشاگەلى ئېش كراوە، دەزگاى دەسەلانبان گەلى جار ولأنى بلاس و لەولاوە موكرى و ئەردەلانى ئەگرتەوە. بە ئايبەتى لە دەورەى ، صبدالرحمان پاشاءداكە سليمان پاشاى والى بەغدا لە حوكوومەتى عوسمانى ياخى بوو، ئەم چوو بەغداى گرت و سليمان پاشاى كوشت و لە شوپنى ئەو ، هبدالله پاشاەى كرد بە والى. ئەورەحمان ياشا بە خوپنى شەھىدە كان بەغداى گرت و بە ھېچەداينا!.

کولّوّلی هدره گهوره ی کورد له دهوره ی شهو دوو شهماره تهدا شهوه بوو که شهم ثهماره ت برّ رازی کردنی شهو حوکوومه ته ی که دهستی کیشا بوو به سهریا شهجو به گر شهماره ته که ی تردا، هدروه ها به تایبه نی بابانه کان بهر شهبوونه یه ک برا، برای له کوشت و مام، برازای سهر شهبری ا. شهمش برّ شهوه که خوّی بنیشیته شوینه که که و شوینه ی که حوکوومه نی عوسمانی ههر که توّزی بیزانیایه شهوا خهریکه دهست به خوّیا دیّنی خرّمیّکی تری لیّ راست شه کرده وه شهری پی شهدا به کوشت و شهیوت خوّت له شویّنه که ی دانشه!

هدروهها لهولاشهوه حوکوومه تی ایّران بوّ تهوه له دهسهلاّت و نفووزی حوکوومه تی عوسمانی کهم بکنانهوه له ژیرهوه هانی کهمیری تهرددلاّنی تمدا بوّ به گزّاچوونی تهمیری بسابان. مسیلله تی هدژاری کسوردیش له پسیّناوی شدرٍ مقوّچی دوو شدمیرا شدبوون بسه گاوگهردوون!. دوو حکحوومه تی تیّران و تورکیش دهستیان ثههیّنا به سمیّلبانا و سهیری ثهقلی ثهوانه و دیمه نی رژانی خویّنی کوردیان ثه کرد!.

ثهمه بوو دهوري دوو ثهماره ته بهرزه کاني کورد!.

نه گهر خو ناور یکی تر به و لا تر دوه پده پنه وه به لای «صلاح الدینی نه یو بی» و نادرشای هه وشاری ۱۷۴۸ ـ ۱۷۴۸ و که ریم خانی زهنده وه. که ئیسلامیه تی «صلاح الدین» و هه پهه تی نادر و داد و عه دلی «که ریم خانی» له گه ل هه موو جوّره ده سه لاتیکیانا له گه ل هه موو چه شنه حوکمداری بیکیانا که س ناتوانتی ئینکاریان بکا، هیچ دوّست و دوژمنیک نیه که دان به گهوره یی نهمانه دا نه نیّ.

→ صلاح الدینی ٹھیوبی ۱۱۹۳-۱۱۳۸ → کەریم خانی زەند ۱۷۷۹-۱۷۷۱

به آنی خیانهت له ته تربخ ثه کهن وه خیانهت له کورد ته کهن وه کوو ثهوه ههندیکی وه کوو و شوه ههندیکی وه کوو «صالح جهبهر» . گونه سهر قرکی حوکوومه ته بغ گهنه کهی ده وری پیشووی عیراقی له پارله مانه ده ستکر ده کهی خویا بغ هه لخه آه تاندنی خه لک ناوی «صلاح الدینی» ثه هیننا که چه خرمه تیکی به ٹیسلام کر دووه و چون له جه نگی «خاج» دا له سهر فه لهستین گاوره کانی ثورویای شهراند، به لأم دلّی بروایی نه ثه دا که بلّی ثهم پیاوه ناوداره کورد بووه!. ثه مهمی ثه کرد به ژیر لیّوه وه تأریخیش ثه یکا به ژیر لیّوه وه تأریخیش ثه یکا به ژیر لیّوه وه!.

ههروه ها حوكوومه ته كاني ثيران كه له پارلهمانه كانياندا و له ديواخانه سياسيه كانياندا و

ادوميات ET

له لاپه پره ی کتیبه دوست همآبهسته کانی نمم دووره ی دواییه یاندا بز خو همآنکیشان و بو شانازی، ناوی «نادری هموشار» و «که ریم خانی وکیل الرعایا» دی بهسه ر زمانیانا و بهسه ر لاپه پره ی کتیبه کانیانا، به لام د آیان بروایی ناداکه دان به وه دا بنین بلّین نهمان کورد بوون، لایان وایه نه گهر و تیان کوردن له گهوره یی کوشکه کانیان کهم نمهیشه وه، وه یا زیانیک به برایه تی کورد و فارسیه نه کهیان نه گا؛ نمو برایه تیه که له وه ختی ته نگانه دا بانگی بو نه ده ن و له وه ختی کانی ترا شیری بو نه سوون!. نهمه نمایین و شدر میکیش له تأریخ نساکسی. ی گومان کاسه، که بر بوو نه رژی.

راسته له روزگاره کانی کورددا ثهم پیاوانه هملکه و تن و به هممو و مه عنابه کی گهوره یی هاتنه کایه وه، جا له لایهن کورد بوون و نه بو و نیانه وه دانیان پیا بنرتن یا نمارتن، خو ده وره یه کی باشیان هملسو و ران به لام خرمه تیکیان که بو کورد بگه ریته وه ثه و خرمه ته ناکه و یته به ده و ثبش و کرده وانه که ثه یا تکرد له رووی دلیکی سافه وه بو و جیایه کیان نه ثه خست له به ینی کورد و خه بری کورددا، به لام ثه وانه ی که دان به کوردا به تی ثه وانا نائین وه نه یی له به د دلسافیان بی، به لکو و له به رئه و مه به سته یه که خویان ثه برانن و لایان وایه که سی تر نایزانی، که چی خدلکه که ی تر له خویان گه این چاکتر له مه به سته که یان تیته گه نا.

* * *

زدمان ورده ورده ثه هاته پیشه وه، هدست و شعوور به ره به ره بلاّو شه بودوه، له همموو همه ورده ورده ویکی نیاوه جوّره باوه پرتک په یدا ثه بود، باوه پر فیکری قه ومی له هدموو سوو چیّکه وه بلّیسه ی ثه شدند. سه برت ثه کرد به تاییه تی له پاش دوایی هاتنی جه نگی گهوره ی یه کهم هدر دهسته خه لکیّک هدستیان بکردایه به وه که له ره گذاو له قسه کردنا و له ثه ده به و ره وشت و عاده تا یه کن ناوی خوّیان ثه نایه قهومیّکی سه دربه خوّ، با سیاسه ت و پیلانی زدمان سنووری خاکیشیانی لیّک جیاکردییّه وه و هدر هدر

بر يکيان که و تبيتنه شو ينيک.

لهمهوه مهفاهیمی قهومی به مهمنای کهلیمه پهیدا بوو. کورد با خویّندهواریشی تیدا نهبوویی و با ثهوهنده لهو دهورانه دا سه ربه دهرهوه نهبوویی به فیترهت و له کانگای دلّیه و زوّر له ثهفراده کانی به یی ثهوه باوه پنّکی عیلمی پالّیان پیّوهبنی که وتنه سهر ثهو باوه پی قهومیه ته. چیش ثهمانه ی خسته سهر ثهو باوه په ؟. ثهوه خستنی که ههریه که بان تهماشای تمویتری ثه کرد. سه بری ثه کرد لهم دهرده دار تر و لهم کوناوه جهرگ تره، وه کوو مهریّکی بی شوان ره وه گورگیک ثه باندا ته پیش و به ثاره زووی خوّی یاری و گالته به ههموو موقه ده را تیکیان ثه کات.

هدروه هاسه بریان ته کرد له زمانا یه کن، له بیر و باوه پردا یه کن، له شایی و شیوه نا یه کن، له داوه و میزود دا یه کن، که چی همه رکه سه یان یه کنوتو و نه تنه بنه به ردیک و همرکه سه یان یه کیک گانته ی پی ته کاا. تهم همسته همتا ته هات رفت و میزود این تی ته گهیشتن. نه وه ک همر ته و منده نور تر ته بوو، همتا ته هات رومه کی مهردم زیاتر این تی ته گهیشتن. نه وه ک همر ته و منده به به نکرو و زور تر ته نه نفراده که یان له وه تی گهیشتن که همه ست و شعو و ری قه و میه تو و هختیک پوخته ته یکی که شهخسیمت و گیان و مان و مندان بکا به گاو گهردوونی ته و و موحده تی و جوده وه ختیک دروست ته بین که کابرا به جوری تیکلاو بین له گهن ته و نووره دا که هیچی تر نه بینی، له باره ی زانینی قه و میه تینی سمه و مینی، ته بی پیاو همه مو و شنیکی تری له بیر قه و میه تبینی به بینی به داوه پی ته میمی، ته بین یه و میه ته بینی به میمو و شنیکی تری له بیر نهین. ته نه میمو و شنیکی تری له بیر نهین. ته نه میمو و شنیکی تری له بیر نهین. ته نه ته نه قومیه تو با و بازه ی که همه مو و کوت و نهین. ته نهین به توانی خوی له همه مو و کوت و زنه یک در نگار بکا.

به لَیْ نَهم باوه په باوه په یکی زوّرگران و زوّر قورسه ههمووکهس پیّ ناکریّ و له وزهی ههمو وکه سپّکدانیه، به لأم نه گهر هات و له قهومیّکدا بکهویّته میّشکی یه کیّکهوه مهعنای قەرىيات قەربىت

وایه که ئهو قهومه همموو دهرگایه کی رزگار بوونهومیان بوّ کهوتوّته سـهرگازی پشت؛ چونکه گومانی تیّدا نایخ که باوه په که وه کوو ٹاگر ئه تهنیّتهوه و همموو تاکی کوّمهلّه که له گریّتهوه وهیان وه کوو:

چون ته گدر رهوه تاسکتیک بگیرین و بخرینه ژووریکهوه و دهرگایان لهسهر داخری، هدردانه یه ک لهم رهوه به له پهل و پوی ته وه دایه که رزگار ببنی و کوشش ته کا بو ته و رزگاربوونه، لهم کوششه تیکراییه داکوتو پر به کینکیان کوئیک ته دور نیموه و له کونه کهوه دمرباز ته ین، ته وانیتر که سه بربان کرد وا ته وه بان له و کونه وه خوی رزگار کرد هه سوو، یه که یه که شوینی ته کهون و له ده ره وه وه خنیک چاو ته که نه وه که هه سوو بان رزگار بوون.

مهسهلهی قعومیّکیش که دیل بی عهینی سهمهرهی ههیه، به تهییمهت هـمستیّک بـوّ ههموو پهیدا تهیّ، که په کیّکیان ریّگه په کی دوّزیهوه بوّ رزگار بوون تهوانیتر هـمموو شویّنی ته کهون.

جا ثهم هزیانه بو و که کوردی له دەوره کانی پیشودەوه خسته ثهم دەورەی دواییه، خستیه دەورەی شۆپشی قـهومیهوه. له نـهتیجهی ثـهو شــۆپشانهوه ثــهو فــیکرهی کــه کهوتیووه سـهر شـــۆپشگېپه کــه کــهوته مــپشکی هـهموو ثــهفرادی بــه شــوین شـــۆپش کــهوتووه کـهوه.

بو تهوه میژوو شته کانی خوی به پنوختی بهینینه وه تیمه لهم دهورهی سیههمه دا کاره ساتی فهو میژوو شته کانی خوی به پنوختی بهینینه و سید به درووبان داوه له لا په دره کانی تهم کتیبه دا تعیانخه به به درجاو. شهر شومید و تکایه شم هه یه به قهومی خوشه و یستی کورد ته گهر چهوتی وه یا ناریکیه کیان تبایا به رجاوکه و به جاوی لی بووردنه و تیم بورن، چونکه خهیری خوانه بی که سی تر خالی نیه له هداد له ناته واوی

شۆرشى بەدرخانيەكان

له خانه دانی به درخانیه کان حسین که نعان پاشای کورِی به درخان پاشا ۱۸۵۸ ـ ۱۹۱۳

له دەورەى عوسمانيا دەردەدل زۆر ئەكرا ھەركە لە عاستى خۆى دلگران بوو لەوكردەوانە، كە حوكوومەتى دىكتاتۆرى ئەبنواند، ئەو قەومانە كەكەوتبوونە ژېر ئالأى خلافەتەو، يەك لە يەك بېزارتر بوون، ھەتا سەيدانى حوكمى خەلافەت پان و فراوانتر ئەبووەو، خراپەو خراپەك كارى زۆرتر بلاو ئەبووەو، عەدلى اجتماعى بېجگە لەناوكەى ھېچىترى نەمابوو، پياو، كانى «بابى عالى» ھەر يەكە بەلايەكارايانئە كېشا، ھەر يەكە بووبوون بەگورگېك

ئەم جۆرە كردەوانە دڵي قەومەكانى ژېر سێبەرى ئالأى

کون کون کردبوو، بیّجگه لهسهر دانه واندنیش هیچ دهسه لاّ تیکی تر نـه بوو، هـه تا وای لی هات ههرکهسه له عاستی خوّی بیّزار بوو لهوژیانه که تبایه تی. بهره بهره قهومه کانی ژیّر ثالاً له کون و قوشبنه کانی و لاّتهوه کهوتنه ته قه کردن له سیاسه تی حوکوومهت و هـهر رزّه له لایه کهوه بوّ ٹازادی، په کیّ سهری هه لَثهدا. نارٍ دوایی فهرمانه کانی حوکوومهت و دادیار بو و زیاتر کاری کرده کورد بوّیه:

له سالآنی «۱۸۰۲-۱۸۰۷» م به درخان پاشای کو پی عبدالخان به گ له ولآتی جزیره «دا به نیازی ثه وه که کیشوه ریّکی سه ربه خوّی کورد دروست بکا چاکی لیّ کردبه لادا، چاکی لیّ کردبه لاداو به ره به ره ناوبانگی ده رکرد و خوین گهرمه کانی کورد له ده وره ی کوّبو و نه وه. روّری نه خایان وه کوو ثاگریّک بکه ویّته پووشه وه به و جوّره که و ته له شی حوکوو مه تی تورک و پاشان ثیرانه وه، ولاّته کانی «وان، باشقه لاّ، سیوهروّگ، مووسلّ، رواندز، سابلاّخ و ویّران شاری، داگیرکرد و لهم لاوه چووه سهر قابی «دیاربه کر»، له (۱۸۴۲)دا ناوی خوّی نایه «ثهمیری بوّتان» و قـهلّهمرهو هـهموو دانیان به ثهماره ته که یاندا، شاری «جزیره یک کرد به پایته خت و پاره یه کی به ناوی خزیه وه دەركردكه له ديوټكيهوه نووسرابوو «ئەميرى بـۆتان بـهدرخـان، له ديــوهكــهـى تريهوه نووسرابوو سالي ۲۵۸ اي هجري، ههروهها كارخانه په كي چه ك و بارووت دروستکر دنیشی هدر له شاری جهزیر ددا داناو به بداخی حوک و مه تی کور دی هه لکرد. کورده کانی ههمو و هینایه ژیر تالآیه کی کوردی پهوه، ههمو و گهوره و سهره ک عهشره ته کانی کورد سوین خواربوون بزی که تنکرا خزمه تی حبوکوومه تی کوردی و دامهزراندن و قایم کردنی حوکوومه تی کوردی بکهن. دوو شت بیوو، کیه شهو، شهو دوومی به هوّی پاشکهوتنی کورد ثهزانی ههردووکی لابردن؛ به کی ثهوه که همموو کورده کان بکهونه سهر باوهری نیشتمانی و رزگار کردنی کوردستانی گهوره، په کئی جئ به جيز کر دني کارخانه و کارگهي چه ک و ثار و خه، له راستي دا ههر دووفيکر ه کهي هينايه ثهنجام، ناو و دهنگی حوکوومه تی کوردی ثیتر روّژ به روّژ بهرزتر تهبووهوه و روّژ به رۆژ بەھىزتر ئەبوو.

بی گومان ثهمه بو «بابی عالی» و حوکوومه نی عوسمانی دهستی نه ثه داه دهستی نه ثه دا له گهلی لاوه؛ له لا به کهوه دامه زراندنی حکومه تیکی کوردی له خاکس حوکوومه نی پنجسه د سالهی عوسمانیا ثهمه کو فریک بوو بو ثه و روزه اله لا به کی تره وه حوکوومه نی ته سته مولّ بالّی کیشابو و به سهر گهلی قه و ما، ثه گهر ثیمرو ماوه ی ثه م حوکوومه نه تنازه پی گهیشتووه ی کوردیه بدری سبه بنی قه و مه کانی تریش راست ثه بنه وه و هه رکه داوای حه قی خوّیان ثه کهن داواکردنی حه قیش له ثاخر ده و ره کان حوکوومه تی عوسمانیدا کو فر و کو فر بو و ا...

سهره تا به ناوی پیلان و سیاسه تکاریه وه له گه نمی هاته بیشه وه، به هؤی «مشیر حافظ

پاشاه وه نه به ویست نه میر بیچن بو نه سته مؤل، نه میر نه م قسه به نه چوو به گو بَپجکه دا، نه م به گوی نه چوونه ی شهر نه میر نه م خسایفه و حوکوو مه تی هه مستان. نه مه شه به پی که و ت نه وه ختیکابو و که نه میر له کرد و کوشی نه وه دابو و هه مو و کورده کان نه وه ونده ی تر بخاته ناو جغزی به کیه تی کورده وه، له و کا ته شدا هفه له یک انی بیزتان سر پیچیان کرد له وه که رسووماتی خوبان بده ن به محوکوو مه ته کوردی به ناچار نه میر له شکریکی ده هه زارکه سی نارده سه ریان و ته می کردن، نه م کرده وه به داری دایه ده ست نینگلیز و فه ره نسه و او ایان کرد له «بایی عالی» که گویا حوکوومه تی کورد جوری که وردی له فه له و گاوره کان کردووه نه بی هه فیان بسه نری آل. له گه ل نه و مشا به جوریکی نیسلام و غه یری نیسلاما نیکرایی داد و عه دل له قه له مره وی و به در خان پاشاه دا له به ینی نیسلام و غه یری نیسلاما

که حوکوومه تی عوسمانی زانی وا ئینگلیز و فهرنسهش پشتیوانی ئه کهن لهشکریکی هه تا بنیت زوّری ریخخست و لهژیر فهرمانده یی «عوسمان پاشاهدا ناردیه سهر «شهمیر بهدرخان». لهو وه خته دا بهدرخان پاشا له گهل لهشکری خوّیدا له فتوو حاتابوو له دەورو بهری «ورمیّ» دوو لهشکر لهویّدا یه کیان گرت، سهرکهوتنی شهر همتا نه هات به لای کورددا نه جوو.

له و دهمداکه ثهمیر ثالابو و به جهنگی عوسمانیه و ه عزالدین شیر ه هدبو و که خزمی خوی بو و له گه آن تهمیرا ناکوکی لهبه پنیانا همبو و دهم و هخته ی به هه ارزانی خوی دایه پاآ له شکری تورک، تورکه کمان به بدارمه تی و شارهزایی شه و له و لاو و چوون شداری هجه زیره بهان داگیر کرد. ثهم کرده و میه و به درخان پاشاهی شله ژان، دهستی له ههمو و شت همانگرت و گه رایه و بو جوزیره، له پاش شه ریکی زور جه زیره ی و و رگر ته و م، ته تورنده که همبو و ثهم ناپیاوه تیمی و موزالدین شیر و ثیشیکی و ای کردکه له شکری ثه میر بی هیزیه کی همبوراهات، ناچار له ثاخرا جه زیره شی به جی هیشت و رووی کرده قه لای

ه ثه روخ ه له و پّدا هه شت مانگیک به شه پری چه ته یه تی مایه و ه، له ثاخرا هه رکه لکی نه بو و ثه و شکهسته ی که به سه ریاهات هه رهات و خوّی نه گر ته و ، پاش ماوه یه کی تر به دیل گیرا و له گهلّ کوره کانیا نیّران بوّ ثهسته موّلّ.

له پاش مانه وه ی ماوه به که له ته سته موّل و رده و رده خوّی له هبایی عالی ه نزیک خسته وه ، شهری ه کرید ه به سه ردا هات له و شهره دا شهویش خوّی به شدار کرد و پاله وانیه کی باشی نواند و خزمه تیکی زوّری به حوکو و مهت کرد، ثه م خزمه ته بو و به هری زیاتر نزیک بو و نه وه ه بایی عالی ، بایی عالی له به ر ثه و خزمه تانه ی له ههی همیری میران ه ی دایه و پاشان چو و بو شام ، دده و سالیک له وی مایه وه ، له (۱۸۹۳ ه ۱۸۹۷ م) کوچی دوایی کرد و له گره کی و صالحیه دا نیژرا.

* * *

له (۱۸۷۷)دا جه نگیک له به ینی تورک و رووسا هه نگیرسا، حوکوومه تی تورک که و ته در در در منابگیر کردن، سه ده، ها ته سه کورده واربی، له شکر یکیشی له کورد پینکه وه ناو سه دداری له شکری دایه ده ست «حسین که نمان پاشا، و «صوسمان پاشا»ی کورانی به در خان پاشا، حسین و حوسمان ته مه یان به هه لیکی باش زانی، له گه ن شه و زابت و سه رؤکانه ی کورددا که که و تبوونه به رله شکره که ی ثه مان دقسه بان کرد به یه ک و ها تنه سه رئه و مک در دار بگار بکه ن کوردستانی گه و ره رزگار بکه ن.

له شکر هممو و ثاماده بو و، لهسه ر ثهم نیازه به بیانو وی ثهوه وه که ثه چن همر بر شه پی رووس به رمو و لأتی وجزیره بیان داگیر کرد و به یی گیروگرفتی سه ربه خوبی کوردستانیان بالاو کرده وه. همر چه نده همر جاره له لایه ن تورکه کانه وه له شکریان ثه کرایه سه ر له گه ل ثه وه شا و لأته کانی وجو وله میرگ، ماردین، زاخو و ثامیدی، یان هه ر داگیر کرد و به ته واوی بنجیان داکو تا و حوکو و مه ته که یان روز به روزژ به هیز تر ثه بود، همیر حوسمان له خونبه ی هه ینی دا ناوی سو نتانی عوسمانی

هه لگرت و ناوی خوّی خسته شویّنی.

ثهمه ترسیکی خسته بهر حوکوومه تی نه سته مزّل، هدر چه نده که له شکری شه نارده سدریان هدر به ناهومیدی نه گذرایه وه، نه مجاکه و ته باری پیلان و ناردیه لابان که با، ری که ون. ثه مانیش له سه رئه و مدرجه که کاروباری کوردستان وه کوو خوّیان شه بلّین شه بی و ابسروا - واته حوکوومه تیکی لامه رکه زی هه بی - قسه یان دا به سولّیان شه بلّین حوکوومه تیش به یمانی دا و بربار له سه رئه وه برا به وه که به و جوّره ی شه مان شه بلّین حوکوومه تیش مو داخوازانه به جیّ بینی، ثبتر به ثیمروّ سبهی ثبشه کهی هدر دواخست، له ناخرا حوکوومه تی عوسمانی شو بنیکی بو قومیته تیاگر تن دیاری کرد که له و شوینه دا هدر دو لاقسه له کاروباری کورده وه بکه ن و تاخر بربار ده رچیّ بو داخوازه کانیان. له ماوه یه دا به درخانیه کان پشته ستوور به و په یمانه که حوکوومه ت پی دابوون شه و ننده گوی یان به ساز کردن و ریک و پیک کردنی له شکر نه ثه دا بو وه حتی ته نگانه. همتا سه ره هاته سه رقومیته گرته که، لیره دا لووس و باریک ده وره بان دان، همه ددوو شه میر گیران و نیّران بو نه سته موّل و ثیر شوّرش و ناژاوه کوژایه وه!.

وه کوو سهیر ته که ین لهم شۆپشی به درخانیانه شدا ههر کورده کان به زمانی لووس هه ُلخه َله تان و ههلبان له دهست چوو. به لاّم ثهوهنده ههبو شۆپشی فیکری بوّ رزگار بوونی کورد له کوّت و دیلی و بوّ سه ربه خوّیی کورد ههر نه کوژایه وه.

بد بد ب

له ۱۸۱۵ مکورده کانی وبایهزید و ووان و له ژیر باری جموری تورکا ثهتلانه و ، له ناکا و جوشیکیان دا و ثالای له ژیر فهرمان ده رچوونی حوکوومه نی تورکیایان هه لکرد، ثاگری شوّرش بهره به ره نه نیه و و پالی دا به کورده کانی و لآنی ثیرانه و ه حوکوومه نی تورکیا که و ته خوّی و له گهل حوکوومه نی ثیراندا که و تنه سرکه سرک کردن ا. ثهم شوّرشه تا (۱۸۱۸) در یژه یکیشا، له و لاوه و عهاس میرزای و لیسعه دی فساجاری له ته وریز و

لهم لاوه حاکمی ته رزور ورم دهستبان کرده ملی یه ک و شوّرِشگیّرِه کانبان خسته به بنی خوّیانه وه اأ ثه و درو حوکو و مهته بوّکوژاندنه وه و له ناوبر دنی ثه و شوّرِشه ماوه ی سانیّک خه ربک بدوون و پاشان به گوللهی جهور و سته م شوّرِشه که بان دامرکانده وه و کورده کانیش لهویّدا هیجیان بوّنه کرا.

هدرچهنده ثهم شوّرشه کوژایه وه به لاّم له راستی دا ه ۱۸۲۵، هدر دریژه ی کیشا و به هدمو و مه عنایه ک ثهو دوو حوکوومه ته یان خستبووه عهزیه ته وه، وه کوو ثهوان دریّغیان لدمان نه ته کرد، ثهمانیش هیچ چاو بان لدوان نه ثه یوشی!.

* * *

له «۱۸۵۳» دا له کانی جمنگی رووس و تورکا، له ولأنی بوتان و حه کاری پزیسکهی شوّرشیّکی تر سمری همدّلداو له پزیسکه و بوو به کلّبه. لهم شوّرشهش له ژیّر سهروّ کی «یهزدان پهناه دا بوو، شه عبی کوردی به هممو و دلّیکبانه و ه له دهوری کوّبو ونه و، بهره بیش کهوتن، «بتلیس» و «مووسلّ»یان داگیر کرد، نـاوچهی حـوکمی شوّرش له «وان، هو فیشی نه کرد تا «به خدا»، نهستووری و فهله کان هممو و به گیانیکی پاکه و هجوونه ژیّر ئالای نهم شوّرشه و شان به شانی کورده کان نهجه نگین.

لیره دا ئینگلیز که و ته خوی و بلاوبو و نهوه ی ناوچه ی نیفو و زی کیوردی بیو خوی به زیان هاته بهرچاو ا. پهنمرو د رهسام ی ئاسووری بانگ کرد بولای خوی و همندی پهیمانی دایه بو ئهوه که ئیشیکی وابکاکوسینک بخاته ری ویه زدان پهناه وه ا.

نه مروود به ناوی دوّستایه تپه وه خوّی گه یاند به به زدان په نا و پیّوت که حوکو و مه نی تورکیا زوّر به هیّزه و له ثاخر دا ثه م ناتوانی چاری بکا، چاکهی کورده کان ثبّسته له و دایه که له گهلّ حوکوومه تی تورکیادا ریّبکه ون بوّ ثه وه ثهم نفووزه ی که ثبّستا هـ ه یانه بـه د مستیانه و میمّینیته و ها.

یهزدان پهنا قسه کانی نهمروودی به ٹاموّژگاریه کی دلْسوّزانـه و «رگسرت و له پساش

دووسالّ وازی له شهرٍ هیّنا، له گهلّ نموهشا وانهبوو. حوکوومهتی تورکیا شهو شهره له لایه کهوه و به نفاده نه لایه کهوه و نه گهر به زدان نمو بین به نه کرا. بینه که بیّنی پیّوه نابوو ههر له سهری برویشتایه حوکوومه تی تورک هبچی پی نه نه کرا. له پاشان یه زدان پهنا ـ ش بانگ کرایه نهسته موّل، لهویّدا نمو لهناو بروا شوّرشیش لهم لاوه کوژایه وه!.

* * *

له (۱۸۸۱)دا شیّخ عبیدالله ی شهمدینان بوّ نازاد کردن و سهربه خوّبی کـوردستان به پداخی هدلّکرد و شوّدِشی هدلگیرسان، به لاّم بهو مهرجه که وه کوو لامهرکهزی له ژیّر چاویّری حوکوومه تی تـورکاییّت. قـهم بـاوه رِه پـهرهی سـهند و روّژ بـه روّژ بـلیّسهی سـهربه خوّبی زیاتر زمانهی ته کیشا.

لیره دا حوکوومه تی تیران خه به ری بووه وه، شهمه ی به زیانیکی گهوره زانی بو خوی، له گهل شهر همه و دوژمنایه تیه شداکه له گهل حوکوومه تی تورکدا هه بیوو هم قزلمی کرد به قولیا بو کوژاندنه وه ی شهم لای لی گرت به قولیا بو کوومه تی تورکیش شهولای لی گرت. له شاخرا لهم به ینه دا شیخ گیراو نیرا بو و حوکوومه تی تورکیش شهولای لی گرت. له شاخرا لهم به ینه دا شیخ گیراو نیرا بو مدینه، له زیدا به دور خراوه ی مایه وه تا مردن و لهم لاشه وه له کمکر پهرت و بالرو بو دوه وه.

* * *

له ، ۱۸۲۰ اورده کانی زازا بو وه رگرتنی حهقی داگیر کراوی کورد شوّپشیکیان هه لگیرساند، بلّیسهی ۱۹۸ شوّپشه تا ولاّتی «سیواس» روّیشت، پـاشان شهمهش سـهـری نهگرت و ثازوّخه تهواوبوو.

* * *

له (۱۸۲۹) تا (۱۸۳۹) له حـه کــاری و تــورعابدین هــهر بــق ســهندنهوهی مــافی داگیرکراویکوردگانی شورشی ترکراه گهاتی خوینی گهش رژینرا به لام هممووی له ثاخرا به هوّی زوّری ستهمدارانهوه به هیچ دهرچوو.

* * *

له (۱۸۸۹) دا نهمین عالی و مهدحهت به ک کورانی به درخان پاشا که له نهسته موّل و دهست به سهریوون ـ به بینده نگ معلاتن و خوّیان گهیانده ، تهرابهزوون ، بهو نبازه که دیسان شوّرشی کوردی هه لگیرسیننه وه، ههر لهویدا بانگی باوه ریان بلاّو کرده وه و گهلی که سیان لی کوّبو و هوه ، هیشتا به ته واوی نه گهیشتبو و نهوه و لاّت ، وبایی عالی ، نهسته موّل یی زانین و له شکری نارده سهر ریگایان ، نهوانیش هیچ تاگایان لهم نیشه نه بوو ، همر نهوه ندو که ده و ره دروان ، له پاش شهریکی کهم گیران و نیرانه وه بو نهسته موّل ، نهرانه وه به هیچ ده رچوو .

* * *

له (۱۹۱۳) له وستلیس شورشیکی تری کوردی به سه رکرده یی و مه لاسه لیم، شهابه دین و عهلی بر تازاد کردنی کوردستان دهستی پی کرد، له ناوشاری وستلیس دا تاگری شهر هه آگیرسا، لهبهر زوری هیزی تورک نه مان کشانه و دواوه، و مه لاسه لیم توکی هاویشته قونسولخانهی رووس یکه نهو سهرده مه قونسوولی رووس له ناوشاری بتلیس هه بو و مه دله وی مایه وه تا نه و روزه که حوکوومه تی تورکیا اعلان شه ری له سهر رووس کرد. له و روزه دا تورکه کان په لاماری وقونسوولخانهی رووسیان و دا شار، بالآنیان کرد و تالا که بان هینایه خواره وه . له ناو زه لامه کانیناندا [مه لاسه لیم]یان به رده ست که وت هینایان له سهر شه قامه کانی ناوشاری و بتلیس به له داریان داو خنکاندیان!

* * *

پهیمانی الوزان، له ۲۴ی کانوونی دووههمی ۱۹۲۳ دا نیمزاکرا، حوکوومه تی تورکی شله ژا، چونکه تعنهاکورد بوو له ولأنه کهی نهواکه بتوانی بدربهره کانی بکا و لههمموو وهختیکا ثاژاوه و هدرابنیتهوه تا نهگا به ههقی خوّی و سهربهخوّیی خوّی و دورته گری. لیّرددا تورکه کهمالیه کان خوّیان کوّکر ددوه و کهوتنه سهر نهو باوهره که

ئیشنکی وا بکهن لهر ولاّته پان و فراوانهی تورکیادا ههرکهس به هِثه کمه ک، بلّی «نان» دهماری دهریّنن و بهریشه یا بچنه خوارهوه!. ثهمهش بوّ ثهوه که نهوه ک روّژی له روّژان ثهم کورده سهر هملّبدانهوه و داوای حهقه زهوتکراوه کهی خوّی بکا!.

لهسهر ثهم نیازه له دیواخانه رهسمی و سیاسیه کانیاناکوبوونه و هر پیاری ثهوه بانداکه کورد به خوّی و به زمانیه و ه ناوی بهرن و ناوی له فهرهه نگدا نه پهلّن! ا ثهوانه شیان که گوللهی نفه نگ و دهمی شیر نایانگاتی هملّیانفریّنن یا بوّ ولاّتی تهوریّز و ثیّران لهویّدا بین به تورکمان وه یا به جوّریّکی زوّر توند و ثیر همر له تورکیادا له سهر زمانه کهی خوّیان نهانهیّلّن!.

دیاره نهوه شیان نهزانی که نه گهر نهمان دهست بدهن بهم لیشه وه کورده کان تا ناخر هماناسه یان به ره نگاریان نه بن و شهر نه کهن، لیّره دا دوور نیه حوکوومه ته کانی تر - نهوانهی که وا سه رکه و تووی کووره ی شهری (۱۴ ۹ ۹ ۸ ۹ ۹) بوونو په یمانه کانی (سیفه و - صور) و لوّزانیان هیّنابووه کایه وه - دالّده ی کورده کان بدهن وه یا له سهریان بکه نه وه. یی گومان نه گهر نه مه رویدا نیش له «تورکیاه تیک نه چی وه یا دریّره نه کیّشیّ.

هبّنای ـ وانه تورکیا ـ له پیّشا پهیمانیکی دوّستایه تی و دراوسیّنی له گهلٌ فـهرهنسهدا بهست که ثهو ـ وانه فهرهنسه ـ له قوّلی سووریهوه هیچ دهنگ نه کاو خوّی تیکالاّوی قسه کردن و له سهرکردنهوه نه کا.

که ه تورکیاه که ری خوّی له ههر دوولاوه بهسته وه و زانی هیچ به رهه نستیکی بوّنایی لهبه ر به ثه نجام گهیاندنی مهرامه که یا، هیّنای که و ته ثیشه وه ههر هیّز یّکی تاگرین و تاسنینی هه بو و ههمووی خسته کار، له پیشا زمانی کوردی له ههمو و قو تابخانه و کوّلاّنی شاره کان و دیواخانه کانا همآنگرت که نابئ کهس به کوردی قسه بگا، ته نانهت له چایخانه کانیشا وه بهآکوو همرکهس له مالّی خویشیا!. پیاوه گهوره کانی کوردی بهره بهره گرت به دوور خراوه یی ناردنی بؤ ولاّته دووره کانی «تورکیا».

که نیش گه پشته نهم شوینه و کورده کان به نه واوی له ههمو و راز و نیازیکی تورکیای کهمالی تن گه پشتن ته کانیان دایه خویان و نیتر له و زمیانا نهما راو مستان و ده نگ نه کردن. سهره تای شوّرش له شیّخ «سه عید»ی کلدار و میرالای خالدیه گی جبرانـلی وه لهدی «کلدار» دهستی پین کرد.

شیخ سه عید کوری شیخ مه حموودی کلدار و له (۱۲۸۵)ی هـجری هـه ر له دی «کلدار» هاتو ته دنیاوه، ثهم شیخه له تهریقه ی نه قشبه ندی و (۱۲) همزار موریدی هه بوو. خالدیه گی جبرانلی ـ ش میرالای بو له شکری تورک و له بهر هه وای نیشتمان و جه وری تورکه کان هملات و که و ته کوری ثازاد کردنی کوردستانی گه و ره وه و له پاشان به هوی تورکه کانه وه کوررا.

که دوست درا به شوّرشه وه سخالد به گ، سهروکاری شوّرشی گرته دوست، پیاوی نارد به م لاوبه و لادا و له همه و و جوّره چه کیّکی بلاّو کسرده وه به به به دوره وه ی کسرده وه به به به دوره وه ی کسرده وه به به دوره وه ی کسلدار، پوون و همه و و قسمی له گه ل کردن به یه ک که له روزی (۲۱)ی مارتی (۱۹۲۵)دا به جاری نیّکی اله همه و و لایه که وه هیّرش بکهن. که کهم کهم خه به دوری نارد یوّد دوسته و فیرقه کانی له شکری کورد کوتو پر له شکریّکی تورک له روّژی (۷)ی مارت دا چوونه یکلدار و و و به یی که م ده شکری دارت دا چوونه یکلدار و و و به کلدار به وینی که م ده شکره دا

شههیدی رئ نیشتمان شیخ سه عیدی شنخ مه حموودی کلدار [۱۹۲۵-۱۸۲۸]

و لهشکری وشیخ سه عیده دا ثاژاوه په یدا بوو، نهم ثاژاوه یه بوو به هرّی هه لُگیرسانی شه پ،
ثمم ده نگه له هممو لایه ک بلاو بو وه وه، گه یشته ثمو زابت و سه برازانه ی کورد که بریار
وابوو له (۲۱)ی مار تدا بگه نه ثموی. ثموانیش ههرچه نده به تمواوی ریّک نه که و تبوون
له گه لُ ثموه ش به ناچاری و به نیوه تفاق هاتن به ده نگی شه په وه. به لاّم له بمر ثموه که
بمرنامه برّ (۲۱)ی مارت دانرابو و به پانزده روّژ پیش وه خت دهستی درایه تاگه یشتنه
سمر کوانگی شه پر زوّریان له لایه ن تورکه کانه وه گیران و به بیّ پسرس و جواب نیرانه
نیشانه وه.

نهم پیش واده بیه زیانیکی گهوره ی دا له شوّرشه که، به تایبه تی زوّر که س له زان ا و پسپوّره کانی شهر لهم پیش واده بیه دا تبداچوون ـ خالد به گیش به کتبک بو لهوانه ـ له گهلّ نهمه شا تاگری شوّرش ههر ته نیه وه زوّری پین نه چوو زوّر تبر له خــاکــی کــورده واری تورکیای گرته وه.

کوششی کورده کان بو نموه بوو که شاره گهوره کان بگرن، لایان وابوو ثبش همر له گرتنی نمو شدی نمورده کان بو نمورده کان بو نموه نمورد نمورد نمورد نمورد نمورد نمورد نمورد نمورد و نمورد و نمورد و نمورد و نمورد نمورد و نمورد نمورد

به کورتی له همموو لایه کهوه تورک به ههموو هیز پکیهوه هیرشی هیننایه سهرکورد و ثهمانیش به همموو هیز پکیانهوه بهره نگاری بان ثه کردن له ثاخردا له پاش زبانیکی زور له تورک وشیخ سه عید، و هیوسف ضباپاشا، و (۵۱)که سی تر له گهوره کانی کورد گیران و فهرمانی خنکاندنیان درا، تهمهش له سهرچی؟. لهسهر ثهوه که داوای حمه قی شهرعی خوبانبان ثه کرد، له (۱۵ مارسی ۱۹۲۵)دا شیخی شه هید بهریشی سییهوه ملی کرا به په تهوه، به لام ثهوه نده هدیه تیستهش وشیخ سه عید، خوینه کهی لهسهر ریشه سییه کهی

ههر داوای ثازادی کوردستان ثه کا.

پاش نهم هدرایه و پاش خنکاندنی گهوره کان، تورک به وهش وازی نه هینا که و ته جمسته ی نه فوانه که مابو ون؛ دانیشتوانی شاری بایه زیدی نار ده روژه مه لآتی تورکیا. لهم تأریخه به دواوه تا (۱۹۳۰) له دوور خستنه وه، له مال سووتان، له تبالآن کردن، له بمرده باران کردن، له هیچ خراپه یه ک که بشتی و نه شتی تورکه کان در یفیان نه کرد به رانبه ر به کورده کان له تورکیادا، نه مهمش همو و به و نیازه که تووی کورد له و لآتی و تورکیاه دا نه یه نیز و هدرناگهن، نه گهیشتن به و نیازه چونکه:

کورده نیشتمان پهروه ره کان له پاش نهوه که نهو کاره ساتی (۱۹۲۵)یان به چاوی خوّیان چاوپی کهوت، سهر له نوی له (۱۹۲۱)دا چاکیان لی کرده وه به لادا و کهو تنه قسه کردن، له (۱۹۲۷)دا قومیته یه کیان له شویّتی له و لاّتی کورده واری تورکیادا بهست و دهستیان کرد به قسه کردن و پیلان ریک خستن. نهم دهسته یهش له خویّن گهرمه کانی کوّمه لی و خوّیبوون، بوون، قسه یان هاته سهر نهم بریارانه ی خواره وه:

۱- لابردنی ههموو کوّمهلّه کانی کوردی و دامهزراندنی کـوّمهلّه په کـی گـهوره کـه ثهوانیتر ههموو بیّنه ناو ثهم کوّمهلّهوه.

۲ـ جەنگ كردن لەگەڵ توركا، تا لە ولأتى كوردەوارى پاكيان ئەكەنەوە.

٣-له پيش تهوه داكه دەست بدهن به شۆرشهوه ئهمانه بهجنيبينن:

أ ـ دانانی سهرداریّکیگشتی بو ههموو هیّزه کانی کورد.

ب ـ هیزی شوّرش به هدمو و جوّره چه کیّکی تازه برازیّننهوه و فیّری مهشفی سهربازی ریّکوییّکیان بکهن.

ج ـ شوټینکی گشتی و تایبه تی بؤ شؤپش له یه کیّ له کیّوه کانی کوردستان دیاری بکهن. ۴ ـ دوّستایه تی و ٹاشنایه تی له گهلّ حوکوومه تی ٹیران و [شه عبی فارس]دا په بدا بکهن. ۵ ـ دوّستایه تی و ٹاشنایه تی له گهلّ دوو حوکوومه تهی عیّراق و سووریادا دابسه زریّن. ثهمانه یان هدمو و له ماوه په کی که مدا چی به جی کرد و لق و پو پیان له هدمو و لا په بلاو کرده وه ته نانه ت له ثاور و و پاشدا. فه رمانده یی گشتی له شکر درایه دهست الحسان نووری پاشا ، و کیوی «ثاگری داغ» بو و به مهرکه زی گشتی. احسان نووری پاشا به همهو زاناییکیه وه ماوه یه کی باش که و ته ثیش کردن. ماوه ی ثه و چه ند سالله له ریکخستنابو و، تا له مارتی (۱۹۳۰)دا یه کهم شورشی به پنی تورک و کورد بو ثارادی به همهو و لایه کدا تعقیده.

[احسان نوری پاشا] سەرۆكى جەنگى ئاكرى داغ

تورکه کان له پاش شۆرشى «شێخ سه عید» ئه یانزانی که شێک له ئاگرێ داغ هه یه و بزووتنهوه یه که له و ناوه دا دهست پئ کراوه، به لام نه یانثه زانی به و جوّره به هیزه، هه ر جاره په لاماریان ئه دا و لئ ئه گه ړانه و به موتنه سه ر ئه و فیکره که به لکو و به فروفیل ثه و چه ند که سهی له ئاگری داغان بیانگرن، له سالی (۱۳۲۸) دا بالاویان کرده وه که واحوکو و مه ت له هه موو یاخیه کان خو شهوو، که واته ثه وانه ی که یاخی بوون و به تایبه تی له کنیوی ئاگری داغا خوّیان شارد و ته ون و

چه که کانیان بدهن به دهسته وه و حوکو ومهت ثیتر هیچ لاقه یان ناکا!.

ته م قسانه به گوئی «احسان نووری پاشا» و لهشکره که بدا همیچ ثاشنا نه بوو، ثه مجاکه،
تورک زانی مهسه له وایه له ههموو لایه که وه پهلاماری ثاگرئ دانحی دا، کورده کان
خو پاراستنیان به لاوه له هیرش کردن باشتر بوو. تورک به هیرشی لهسه ریه کسی چه ند
جاره ش هیچی نه برده وه. ثه مجابه ههموو هیز پکی ثاسمانی و سهرزه ویه وه له قو لی وان و
بتلیس و کیوی سوبحانه وه پهلاماریان دان، له شکری شورش هیچ ده نگی نه کرد، که
دوژمن گهیشته پهلی شاخه کان، شورشگیره کان بویان ده ربه ربین، تورک له هیرشه وه

کهو ته خوّ پاراستن. لهم ثبشه یاگه لیّ زیانی لیّ کهوت. وه کوو تهوحسابهی که له وهختی خوّیداکراوه له (۱۳)ی حوزه بران تا (۱۳)ی تهمووز:

کوژراو و برینداری گهیشته چهند ههزاریک، ۱۲ فرزکه، شهست توّب، پهنجا مهترهانوز، ۱۵۰ چادر، ۳ ههزار تفهنگ، و ۲۰ همزار فیشه ک، چل بار ثارو خه. ثهمانهی سهری تیداچوو، ثهوانه ش که ههانن له لهشکره کهی زیانر بوون له ۴۰ ههزار سهرباز. تهنها فیرقهی حهوت و ههشت و چهند سهرو دهست شکاویکی فرقه کانی تر نهیی لهشکریکی وا نهمایه وه بو خوّ پاراستن. که ثیش گهیشته ثهم شویّنه نیاچار حوکوومه تی کهمالی که و ته گرتنی سهربازی اجباری پینج سال لهسه ریه ک

نا ثەو وەختە حوكوومەت دانى پيا نەئەناكە شۆرشىكى وا لە لايەن كوردەكـانەوە ھەڭگىرساو،، ئەمەش بۆ ئەوەكەگۆياكەس نەزانى كورد لە توركيادا ھەيە!. ئەمجاكـە زانى ئىش شرە، دانى پياناو بلاوىكردەوە.

له پاش تدمه هدچ هیزیکی هدبوو به جاری ناردی و کدونه پهلاماردان و به ندواوی تابلزقه ی تاگری داغیان دا، دیسان هدر شهر ده وامی کرد. له تاخرا شرّرشگیره کان لهبدر تدوه هدمو ولایه کیان لی گیرابوو، وه چه ک و تازو خه بان دوایی هاتبوو، به ناجاری له تشرینی یه که می (۱۹۳۰)داوازیان هیّنا و تاگری داغیان به جی هیشت و بلاّوه یان لی کرد، هاحسان نووری پاشا، لهو وه خته وه ثبتر چوو له «تاران» دانیشت و شاگری شوّرش نیشته وه.

سهیرتر ثهوهبوو لهو سهردهمهداکه تورکه کسان پهلاماری شاگـرێداخیبان شهدا و شوّرِشگیّرِه کان ثهیانگیّراننهوه دواوه، بهوان نه ثهویّران ثهچوونه گـیانی شهو دیّبهات و شویّنه کوردانهی کهیم چه ک و شهرِ نه کهربوون، داخی دنّی خوّیانیان بهوان ثهرِشت!. حوکوومه ته کان به سنه وه و په یمانه کانی خسته پشت گوئ اله مجا هات پشتی مه تاله که ی کرده کورد و به یی ره حمانه تیبان که وت. همرای «ارارات» دوایسی هات به وه و ازی نه هینا، فهرمانیکی تیکرایی ده رکرد بو کوشتنی کورده کان و واشی پیشانی خه لک اله دا که اکورد له و لاتی «تورکیا» دا نبه، له به را اله وی به وی اله دا اله یو بست به له ناو بر دنی تورک ورد له و لاتی «تورکیا» دا قسه که ی خوی به را به سه را.

کارهساتی در ندانه ی مصطفی که مالی به رانبه ر به کور ده کانی و لأنی تورکیا نه وه ک ثینسانیه ت، به لکوو ره وشتی هه موو در نده یه کی کیویش ییزی ای دینه وه. ا. بز و یغه لیره دا شتیک باس ثه که ین بزانین شارستانی په روه ره کان به رانبه ر به م کاره ساته چی ثه لین ۱۹ له زمانی ثه فسه ریکی کور ده وه که له له شکری مصطفی که مالی دا بو وه و نایه وی ناوی بیری نه یکیرینه وه و ثه لی:

هٔ تاتورک هٔ فهرمانی لهناوبردنی کورده کانی ولأتی تورکیای له پاش ههرای ٹارازات دهرکرد. ههر له ولآتی هوان هوه تا دیاربه کر و بتلبس ثهمانه ههموو کهوتنه ژیّر ره حمه تی گوللهی مهترملؤزو بۆمبای فروّ کهوه!. یه کینک له نعوونهی ثهوانه ئهلّی:

له دەورو بەرى ،وان، سەربازى ئەتاتورك بە ئەندازەى دوو ھەزار كەس لەژن و منال و پیاوى بىت چەكىي كىوردیان كىردە دۆلئېگەو، و مىۆلپاندان، سەرلووتكەى كىپو و تەپۆلكەكانى ھەر چوار دەورى دۆلەكەیان لىت گرتن. ئەمانەش نازانن بۆچ والەو شوپتىددا مۆل دراون و ئاگابان لە ھىچ نيە تەنھا لە برسىتى و زاق و زووقى كىۆرپەو ئىاھۆنالمەى ئاف، دى كەساس نەپت!.

سه روّ کی ثه و سه ربازانه فه رمانی له لایه ن مصطفی که ماله و ، و و رگر تو و ، که له کات و سائیکی دیاری دا ثهم که سانه بدانه به ربارانی گوللهی مه تر ه لوّز آ. کات و سانه دیاره که ش ثه و میه ، و ، کوو لهم فوّله دا ثهم موّله دراوه له گه لیّ لای تریشه و صه ینی چه شن کر اوه ، مه بست ثه و ه یه که شلیکی گولله ی هه مو و لایه ک له یه ک کاندا بیّت ا.. لهو کاتهداکه ثمم ته گیبره کراوه نا ههشتا سهرباز و ثهفسهری کورد له خزم و کهس و کاری ثهوکمسانه لهناو ثهو سهربازانهدان که فهرمانی ثهم شلیکهیان پیخ ثه کری، ثهمهش بز ثهوه ثهمان خوّیان ثهم کارهساته خو پّناویه به چاوی خوّیان ببینن و پاشان ثهمانهش بنریّن به نیشانهوه!.

فهرمانده ی له شکر، په کنی له نه فسه ره کورده کان بانگ نه کا و نه مری پی نه کاکه له پاش پینیج ده قبقه ی تر بؤریدی نیشانه ی شلیک لی بدا. ثه و نه فسه ره خوی له چه وه ختیکا چاو پی که وت که نه یی فه رمان بدا به کوشتنی دوو همازار ژن و پیاو و منالی کوردی بی گوناح!. نه فسه ره که دهستی نه چووه خوی خوی برکروی، دهستی چووه بور په که و فووی پیاکرد، له گهال فوو پیاکردنی نه والبرمه ی گولله دهستی کرد به بارین به سه ر ثه و که سانه دا، میشکی منالی بی گوناحی کورد له و ناوه دا به ده مگرایه وه!. نای له و کانه و له و رژوه!.

نه فسه ره که، که خوّی نهم کاره ساته نه گیرینه و نه نمی به چاوین که و ننی نه و دیسه نه پهرده یه کی بی هوّشی کشا به سه رما. نه نمی پاش نه وه نه و نه فسه ر و سه ربازه کوردانه ی که له و له شکره دا بوون نه وانیش هه مووگیران و ره وانه ی شویّنیکی تر کران بو نه وه بنرین به نیشانه وه ا.

له و دهمه دهمه دا وفه وزی قاوقچی، که فه رمانده ی هه ره زلی شه و ولآتانه بوو گیشت و ثه و دیمه نه خو تیناویه ی چاویخ که وت حه به سا، له پاش تن گهیشتن له وه که ثه مه ومصطفی که مال فه رمانی له ریشه ده رهینانی هه مو و کدورده کانی ده رکر دووه، به ته لگراف و ته لسز خوی گهیانده مصطفی که مال و پی وت ثه گه و واز له م فیکره دنیت باشه ثه گینه لهم شوینه دا من خوم ثه کورم. له راستی دا و ثه تاتورک هی په شیمان کر ده وه. به لأم ثه مه و و حقیک بووکه به قسمی هه مو و ثه فسه ر و سه ربازه کانی شه و ده وره له کاره ساتی ثه و جوره کوشتن و شیلکانه دا له به ینی هه شتا همزار تا سه د و بیست همزار ژن

و پیاو و منالّی بن گوناحی کورد بهو جوّره له ههموولایه کهوه و له کارهساتی ٹاراراتــا بوون به گاوگهردوونی ثارهزووی «مصطفی کهمالّی ثه تاتورکت:!. ثهمانهش ههموو لهسهر ثهوه بووکه داوای مافیکی زموتکراوی خوّیانیان کردبوو.

ثهمه تهنها نموونه یه ک بوو له سه دها نموونهی واکه حوکوومه تی تورکیای کهمالی بهرانبهر به کورد نواندبووی، ثایا ثهوانهی که چاوویری حقوّقی ثاده میزاد ثه کهن چه حوکمیّک ثه دهن بهرانبهر بهم کرده وه یه؟. ثایا چی ثهلیّن بهرانبهر به ثینسانیه ت و عاتفهی ثینسانیه ت؟ا..

* * *

له (۱۹۳۷)داکارهساتی دلّسووتینهری مصطفی که مالّ و حوکوومه ته کهی مصطفی که مالّ به را ۱۹۳۷)داکارهساتی دلّسووتینه که به ناشکرا تینووبرون به خوینی کوردا..

له گهل نه مانه شا به وه و ازی نه هینا، هینای پارله مانه بوّ گه نه کهی پریاری کوّچ کردن و همانه اِنتانه کورده کانی ولاّتی و ده رسیم، ی دا بوّ ولاّتی نه نادول و ولاّته کانی روّژ ناوا، بریار یکی واکه به هیزی قامچی و شه لاخ بیانده نه پیش و له و ولاّتانه دا هم و به زیندو و به تیانده نه چیش و له و ولاّتانه دا هم و به زیندو و به تیانده نه چیانه وه ا

لپر ۱۵ اسه ید روزای دورسیمی و بر به ربه سنکردنی شدم جه و رو بسی ثامانه چاکی مدردانه ی لئی کرد به لاداو ثاگری شورشبکی هد لگیرساند، کورده کمانی شده و الآته ی له ده و ره کوروه تی که مالی دیسان که و تو نوجه ی شورش په رهی سه ند، حوکووه تی که مالی دیسان که و ته و خوی بویان، هیشتا به ته و اوی هیزی شورش نه گهیشتبوره هه مو و لایه ک به هممو و هیزیکی تاسمانی و سه ر زویه و هو از ده و ری لی ته نگ کردنه و ۱۵ له شاخرا همید روزای بر رابه به رسی داره!

ثهو کارهساتانهی که حوکوومه تی کهمالّی له شوّرِشی (۱۹۳۷)دا بهسهر کورده کانیا هیّنا، دیسان ٹینسانیهث و عاتقه بیّزی دیّنهوه که باسیان بکا، چونکه ثهو کوشتن و برین و مال و پرانیدی که له و ساله دا به سه ر نه و کور داند ۱ هینرا و نه و گولله بارانه بی ره حمانه که
نه بار پنرا به سه ریانا مه گه ر هه ر پرزوّله گوشتی منالی ناوینشکه ی به ده م گولله وه رو بشتو
بزانی چی کراوه ؟!. نه گینا نه زمان و نه قه لهمی یه کیکی نر ناتوانی باسی بکا!.. کورد بی
خاوه نه ، یی که سه ، یی ده ره تانه ، تایا بوّنی کرووزه ی جه رگی هه لقرچاوی حه فی نه ستینی ؟.
یا حوکوومه نه نیستمماریه کان هه ر بو پیشکه و تنی کاروباری خوّبان نه م په ردانه هه موو
روژیک تازه نه که نه وه ؟!.

حوکوومه تی که مالّی تورکیا ثه مانه ی به لاوه که م برّ هیّنای له (۱۹۳۸) دا به سیّ قرّلی له گه لّ حوکوومه تی پیّشووی عیّراقا به هاندانی حوکوومه ته ثیستعماریه کان پهیمانی «سه عداباده یان برّ به ته واوی له ناو بردنی کورد دامه زراند و دنیای کوردیان ثه وه دنده ی تر ته نگ کرده وه!. ثه و پهیمانه همر له ثیش کردنابو و تاکه و ته سالّی (۱۹۵۵). لیّره دا به ثازایه تی هنووری سهیده ی خویّن مژ ثه و پهیمانه گزرایه وه به به میانه به خداه و به تیک لاّوبوونی ثینگلیز و ثه مریکا و پاکستان به زائد له سهر تورکیا و ثیران و حوکوومه تی بو گهنی پیشووی عیّراق شهوه نده ی ترکوردیان خسته ژبّر ثهشکه نجه و و و سِتیان به م ثیشه یان ناو و خاکی کورد له فه رهه نگدا هه لْبگرن!

ثهم جرت و فرتانه ثه کرا تا شۆپشی (۱۴)ی تهمووزی (۱۹۵۸)ی عیّراق له ژیّر فهرمانده یی سهروّکی خوّشهویستی شوّرش [عبدالکریم قاسم]دا روویدا، ثهو پهیمانهی رووخاندو ثهو تهوقانه که ثهوان بوّ له ناوبردنی کورد دایـاننابوو، ئـــمـداروپــهـردووی نتکدا.

* * *

شهره فخان ههر له بنه چه دا نهمیرزاده بوو، له ۱۲ سالی دا خویشی بوو به شهمیری کورد، سهرده میک له لایهن شا اسماعیلی سه فه ویه وه والیه تی «نه خجه وان»ی درایه و له ویدا حوکمی نه کرد، باشان له (۹۸۱»ی هجری که و ته لای ، سولتان مرادی سیّه می

عوسمانی و فهرمانی والیدتی بتلیسی بنو ده رچوو، بدره بدره ولأند کانی «وان» و «موش،یش که و تنه ژیر حوکمیدوه. لهمه وه هدوای حوکو ومه تیکی سدربه خوّی کورد که و نه سدری و لهم ریگه یه وه گهلتی کوششی کرد. که نهماشای کرد ثه و ثامانجه ی ثه و هدیدتی تیا سه رناکه و ی والیه تی بنو «شمس الدین» ی کوری به جنی هیشت و خوّی خدریک بو و به تدواو کردنی کتیه نایابه که یدوه «شدره فنامه».

له م کتیبه دا باسی حوکو و مه ته کانی کورد ثه کا له گهل نه و حوکو و مه تانه داکه به میراتی بو کورد ماونه ته وه، نه مجا به ته و اوی قسه له حوکو و مه تی بتلیسه وه نه کا ـکه نه مه له ژیر ده ستی بنه ماله ی خویانا بو وه و نه وان به نه میره کانی «بتلیس» ناسراون.

ثهمجا باسی نهوه نه کاکه نهماره ته کانی کوردی له چاو نهماره ته وه هموو سهربه خو بوون به لأم نه گهر بهاتنایه لهم لا په پهی تأریخه دا همموویان یه کیان بگرتایه و قسه یان بکردایه به یه ک حوکوومه تیکی زور گهوره ی دائمی کورد دروست شهبو و ثبیتر لهو دموری ده ره به گیه تیه نه چوونه ده ره و و و ایان به سهر نه نه هات که و ه کوو ناردی ناو درکانیان لنی بیت!. نۆرشى حەمە پاشا

شۆرشى حەمە پاشا

حدمه پاشای میری رواندز که به «پاشای کوره» به ناوبانگه کوره» به اوباندو، له ساللی «۱۷۸۳» مهدر له رواندز هاتو ته دنیاوه. هدرچهنده [مسته فا به گ]ی باوکی میری و لأت بو و به لام له به رناکو کی و ناخوشی به ینی ثه و و براو خزمه کانی، و لأت ئاسایشیکی وای نه بوو. له لایه کی تریشه وه حوکوومه تی عسوسمانی

YAY! - PIA!

ئەوەندەىتر سەرى لىى تىكدابوون. «محمد پاشا» ھەموو ئىەم ئىاژاوانىەى نىاوەوە و دەرەوەى بەچاوى خۆى ئەببنى و ئەيخواردەوە، بە بىينىى ئەم دېمەنانەگەلى شت لە دلْيا پەنگى خواردەوە. تا لە سالى (۱۸۱۴) لە تەمەنى (۳۱) سالىدا بوو بىە مېيرى ولات و جلّەوى ئىش وكارى ولاتى رواندز و سۆرانى گرتە دەست.

له پیش هدموو شتیکا بهرهی مام و خزمه کانی تهمی کرد و ولانی له الشووبی ادوان پاک کرده وه، اله مجا پهلی هاویشت بو ده ره وهی رواندز، ولاته کانی بلباسه تی و کویه و رانیه و دزه بی و هه ولیری داگیر کرد. له هدمو و الا تانه دا قوله و قه لای بو پاراستنیان دروست کرد، به تابیه تی نرخیکی زوری له شاری رواندزنا، همینای شورهی به ده رو بهست، قه لای تیدا دروست کرد، له ده ره وه ی هم له ماوه ی به ینیکا قوله و قه لاتی تری دروست کرد. پاش الامانه که و ته سه ر اله وه که اله و المانجه ی اله و هدیه تی به ین چه ک و جبه خانه یه کی ناوخوی بوی جی به جی نابیت، پیاوی خسته قه اله میره وی خوی بو دوزینه وه ی کان ی السن و قه الایی و شته بو به رهم هینانی اله و چه ک و جبه خانه یه. له درانیت یا الاه و الره زووه ی که هه بیو و بوی هاته دی، هم ر له چیاکانی رواندز اله و کانانه ی دەستكەوت. ئەمجا نارديە ەتەورىز، وەسئايەكى چەخماخسازيان بۇ ھېنا.

وهستا به فهرمانی میر که و ته دروستکردنی چه ک و جبه خانه، همه ر له ناو شاری «رواندزه داکیارگدی چه ک دانرا، تمه نگ و ده مانجه و شیر و خنجه ر له کارگه ده ر ته چوو. له و ماوه یه دا نزیکهی ۲۲۲ ه لووله تو پ دروستکراکه تیسته ش سی دانه له و لووله تو په خو و لاتیانه هه ر له به ر ده رکی قشلهی رواندزدا بو یادگاری میری سوران ماوه ته وه، چه ند دانه یه کیشیان برانه مووزه خانهی به خداکه ثبسته شهوانه ش له مووزه خانه ی هاب الوسطانی، له به خداگه و ره یی ته ماره تی پاشاکوره ی رواندز پیشان ته ده ن ته مه بیجگه له و تو پانه که له له شکره کهی «عباس میرزاهی و هلیمه هد له ته وریز به جی ما له کاتیکاکه په لاماری میری رواندزیان دا.

له پاش ثهوه که ههموو قوله و قه لأنه کانی به سه رباز قایم کرد و له پساش شهوه که لهشکریکی ریکوپینکی پیکهوه نا که ژماره ی لهشکر به پیاده و سواره وه نه گه بیشته « ۵ « هه زار ـ به ههوای ثهماره ت و حوکوومه تیکی گهوره و په لاماری و لاته کانی «مووسلّ» و بادینانی دا، له پاش جه نگیکی کهم و لاتی ٹاکری و ٹامیدی و ماردین و جه زیره ی هابن عمر «بشی داگیر کرد و سنووری خوّی گه بانده سه ر سنووری «سوریه» لهم لاشه و « به ها و سنووری « بیران» له ناوه راسته وه ته نگی به «به غدا» هه لمخنی.

لیر ددا واته له (۱۸۲۰)دا بانگی ثازادی و سهربه خوّی بوّ حوکوو مه تی کوردستان به برز کرده وه، حوکوو مه تی کوردستان به برز کرده وه، حوکوو مه تی قبران که ثهو سهرده مه حوکوو مه تی قاجار بوو دانی به حوکوو مه تی کوردستانی لائسه وه و همه لی روزا پاشاهی والی به غدا هه ردانی پیانا. حوکوو مه تیکی سهربه خوّه پاره ی کی داو له خو تبه کی داو له خوتبه دا له عوله ما و زاناکانی کوّ کرده وه و له ده شتی و حمد یر و داکو نگره یه کی یی گرتن بوّ دروستکردنی ده زگایه کی و اکه به هوّی ثه و در و گایه کی و اکه

شۆرشى حەمە باشا ٦٧

و ه ربگری، له راستیا زاناکان که و تنه ئیش و ده زگایه کی وایان دروستکرد. میژوونووسی دانـا بـ نووسینه و ه کـ دروستکرد، دروستکرد، دروستکرد، دروستکرد، له کـاروباری شاوه دانـی و شارستانی دا و لاّتی ده و لهمه ند کرد، سه رباز و له شکری له سهر جـ زری حـوکوومه تیکی ریکک و پیتک دامه زراند و مووجه و مانگانه به شیّوه یه کی ده و لّه تی ثه درا.

هدر لهم کاته دا له گهل موحهمه د عهلی گهوره _ خدیّوی میسر _ که له شکری شه و به به به به به به به به به باشاه ی کوری هاتبوره سوریا _ به نامه که و تنه قسه کردن بر قه ره هدر دو و کبان قوّل بکه ن به قوّلی یه کاو په لاماری حرکوومه تی قه سنه موّل بده ن. شه مده دو و کبان قوّل بکه ن به قوّلی یه کاو په لاماری حرکوومه تی رواند زه به ته و اوی له دو نگی و باسه و قهم ثاوازه ی حوکوومه تی همحمد پاشاه ی دو نگی دایه و و سولتان لهم شیشه ترسیکی زوّری لی نشت، همحمد رشید پاشاه ی سه دری ثه عزومی ناچار کرد به وه که به ربه ستی په ره سه ندنی ثه م حوکه ی پاشای کوّره یه بکات. همروه ها فه رمانیشی ده رکرد بو وسل پر وعملی روز پاشاه ی والی به غدا و جمه حمو و پاشاه ی والی مووسل _ که هیشتا ناوشاری مووسل هه ربه ده ست حوکوومه تی عوسمانیه و ه بو و _ ثه مانیش له شکر بکه ن و له گه ل

ومحمد پاشاه که بهمه ی زانی وای به چاک زانی و لآنی تاکری به جی بینلی و به کی مروسله و هان و والی به غداش له م لاوه. محمد پاشاه گهلی عه لی به گهی لی گرتن و به کی پیشکه و نبیانی خست. له شکری سه دری ثه عزم م و والی گهلی مانه وه همچیان به هیچ نه کرد، له تاخرا «سه دری ثه عزم » و والی قابی قسه ی ری که و نبیان له گهل «محمد پاشاه داکر ده و و به و ناوه وه هاننه مه یدانه وه که جه نگ کردن له گهل خه لیفه ی شدام بی پیشه و این به کافر

دەر ئەچىخ!.

نهم پرو پاگانده یه له ناو لهشکری «محمد پاشایدا بسلاّوبو و «و»، لهشکریش هه موو کورد و موسولّمانن، کاریّکی گهوره ی کرده سهر بلاّوبوونه وهی لهشکره که و کزبوونی موحه معدد پاشا. مهلا موحه معهدی «خهتی» ـکه و «زیری موحه معهد پاشا بوو ـ میر، لهم رووه وه پرسی یی کرد و نهویش ههر به و جوّره فتوای دا (۱).

پادشا، که وای زانی به ناچاری خوّی دا به دهسته وه و سه دری شه عزه م ناردی بو
شهسته موّل، سو آتانی عوسمانی چوونی میری «رواندزهی به سه رکه و تنیکی گهوره زانی،
ریّزی لی گرت و له پاش ماوه به ک پی و ت که بگه پیته وه بو و لاّنی خوّی. له م کاته دا
[عملی روزا پاشا]ی والی به غدا که و ته قسه کردن و بردیه دلّی شای عوسمانیه وه که
گهرانه وهی [محمد پاشا] بو رواندز مه عنای وایه ثاو له ولاّتی به غدا و به لکوو له هه مو و
ولاّتی عوسمانی تیل ثه کا! سه ر له نوی دلّی خه لیفه ی لی رونجانده وه و ده ست به جی
پیاوی نارد به شویّنیا له ولاّتی و تمواب دوون ه تووشی بدون له ویّدا به نامه ردی له
پیاوی نارد به شویّنیا له ولاّتی و تمواب دوون ه تووشی بوون له ویّدا به نامه ردی له
تشک و رووناکیه ی نه ما.

* * *

وه کوو لهم قسانه وه بؤمان دهرکه وت همحمد پاشاهی رواندز له روزی مناأیه وه تما روزژی له ناو چوونی همر له سمر ثهو ثه لهایه بووه که ولاتی کورده واری له ژیر چنگی ثهم و ثهو رزگار بکاو بیکا به ولاتیکی سهریه خوّ، به لاّم لیّره دا نوخته ی دینی پشتی شکان

۱- تهومنده هدیه داستانه کانی تری (سه لا سحمدی)ی خدتی له گدف سیری روان دزا شدم رواید ته اینخده در رووه و به کردووه به تیزی کردووه و لهم رووه و هم نوده و به کردووه پشتیرانی سیری کردووه و لهم رووه و و دوه و و نیم رووه و و نیم کردووه و نیم خدایش در نین به به نیم قسه یه بو مه لای خدایش سن به دوژمنایه تیه کی شدخسی شوانم که ناحزه کانی بؤیان هدفیه سیوو.

شۇرشى ھەمە پاشا _____ _

و دای بهزمویا.

لهم رهوشهوه نه، لؤمهی ثهو ثه کری، نه هی همه لا محمده ی خه تی ـ ثه گهر مه لا فتوای وای دایی ـ چونکه ثهم کورده له بهرهه بانی ته ثریخیه وه له بهر دنسافی به دهست دوو شته وه گیری خواردووه؛ یه کهم له به در پردیانه تی و دیسانه ت زوری له لایه کهوه، له لایه کی تریشه وه له بهر نه خویده واری له ناویانا، به ناوی دینه وه گه لی فه لاکه تبان به سردا هیناوه.

به لَی ثه مه راسته که له نیزامی ثابینی ثبسلاما پیاو نابیّ له رووی خه لّبفه و «ربگه رِتبه و»، ثه مه ش ثه یی وابیّ چونکه ثه گهر ثهم نیزام و یاسایه له دینا نه یی هه رچی و په رچی و ده ره به گی په یدا ثه یی وکاروبار و «کوو ثه و دینه ثبسلامیه که ثه یه وی به و جوّر «ناړه و»، له تاخرا وای لیّ دی هیچکه س له مالّ و گیانی خوّی ثه مین نابیّ، ثامانجی دینش ریکوپیّکی کومه لایه تی و ناسینی خوای تاقانه یه.

به لأم ليره دا چهن مه رجيک هه په ، په کهم ته بي خه لبغه له سه ري و شويني چوار خه ليفه به رزه کدی بسلام بروا، ره وشتی ره وشتی نه وان بخی ، کرده وه ی له کرده وه ی له کوان بخی ، به لای پادشایه تی و ملووکیه ته وه راینه کیشی ، چونکه ملووکیه ت له ئیسلاما نبه . نه وه ی قانوونی ئیسلام و فقهی ئیسلام نه یلی له باره ی عباده ت و فه زاوه ت و ده حوا و به یناته وه به و جوّره بروا به پریوه ، حه فی زوّر لی کراو له مته مکار بسیّنی ، به رانبه ربه داد و عدل گه وره و بچووک جیانه کاته وه .

ثهین ثهمانهی تیایی نهوه ک ههر ته نها ناوه که ین و هیچی تر، له گهر هات و ههر ناوه که بسوو شده هسدر له بسناغه دا خد آیفه و حوکوومه ته شیسلامیه کسه نده بوو شا، له روو و درگهرانه وه کهی بین به ین دینی و به ته لاقی که و شن.

له ساله کانی (۱۹۴۳ ـ ۱۹۴۷) که بهرزانیه کان له عیّرافا داوای نان و عهدلی اجتماعی و ریّکوییّکی ثبشیان ئه کرد له حوکوومهت، هـهندی له روّزنـامه بـوّگـهنه کــانی ثـهو سهردهمهی ههغدا، به ناوی دینهوه ثههاتنه مهیدانهوه و ثهیانگوت: «ثهمانه به شهرع و به دیانهتی ثبسلامی ثهبتی بکوژریّن چونکه له رووی حوکوومهتی ثبسلامی دا و مستاون و فهرمانی حوکوومهتی ثبسلامیان شکاندووه!.ه.

تهوهنده هه به کام حوکوومهت؟ قه و حوکوومه ته که شهو و روّژ خوینی میلله تی

ثهمژی و به نه عبری ثبسلامی ههموو و وختیان له وضق و فجور و و نافهرمانی خوا و زوّر

و سته مدا ته بر ده سه را . ده ی ثه مه که ی حوکوومه تی ثبسلامی به مه عنای ثبسلام هه بوو؟ .

تا له روو و مرگه رانه و ، بان بین به خیانه تیکی دینی و بیتی به له دین لادان؟؟ . به لأم
باشچاوشه کانی حوکوومه تی وه خت و پرویاگهنده چی پاره و ه رگره کانی به ناوی دینه و

هموو قسه یان کر دبو و به یه ک، کی ته پتوانی له و سه رده مه دا حه قیقه تیکی و اده ربری و به

یه کیک بلتی لای چاوت کلی پیوه یه ؟! .

وتراکورد به دهست دوو شته وه گیری خواردووه، یه کهم به دهست نه وه وه که باسمان کرد، دو وهم به دهست دلسافیه وه گیری خواردووه، یه کهم به دهست دلسافیه وه کیری خواردووه چونکه تا تیسته به ههزاران جار زور و سته می لی کراوه و به سه دها جار لی نراوه به نیشانه وه، که چی له گهل ناحه ز و خوینه خویکهی لی قه وماییت و ثبیشی به م بیووییت خیرا ها تووه مدرحابایه کی رووتی لی کردووه، نهم به و مهرحه بایه هه لمخه له تاوه و قایی دلی خوی بو خستو نه سه رگازی پشت و هه مووشتیکی له بیرچووه نه وه، هه ر له گهل کابرا به سه رئیشی خویا سواربو و که ری خوی به سته وه نیتر به هیچ کلووجیک نهم هه ر ناناسی و به لکوو خویا سواربو و که ری خوی به سته وه نیتر به هیچ کلووجیک نهم هه ر ناناسی و به لکوو خویا سواربو و که ری دوری بشی و نه شی له گهلی داینه مه در زناسی و به لکوو

کورده همژاره کهش وهندین تهمنی خواردوو بینی و هوّشی ثهوهی بیّنهوه به بهراکه جاریّکی کهوا هملّنه خملهٔ تبیّنهوه، همر له گهلّ کابرای تر هانهوهو مهرحه بایه کسی تری لیّ کردهوه ثیتر ثهم وه ک نهای دیبین و نهبوّران، با ثهدانهوه سهربای به په بوّر بوّی!.

ثهم دەرده له ههموو شت زیاتر کاری کردۆته کورد و له ههموو مهیدانیکا پـه کـی

خستووه، تەنانەت پەندى پېشېنانەكەي خۆيشى ناگرېتەگوى كە ئەڭى: وجارى يەكەم كە خەلەتانىت خوابتگرى، جارى دووھەم كە خەلەتانىت خوابمگرى!..

نه گدر روزی له روزان کورد هاتو له دهست نهم دهرده رزگاری بوو پشتیان دا به پشتی یه کهوه و له گهل نهمه شا به ثاوی خوتینده و اریه کمی راست و دروستی بی خهوش ثاودرا، نهو وه خته مه عنای و ایه ههر دوو ده روازه ی کامه رانی بـوّ کــراوه تــهوه و ثــه توانــیّ بــه ژیانیکی ثازادانه ی وه کوو نهو ژیانه ی که قه و مه کانی تر هدیانه نهمیش بژیت.

وسهردار رهشىه

شۆرشى سەردار رەشى

عــهباسخانی سـهردار رهشید کــوری عـهایخانی کوری موحهمهد سادقخانی کوری شهمانه الله خــانی والی ثهرده لأنه. له «۱۸۲۳» اکه غو لاّمشاخانی والی مرد و ثهماره تی ثهرده لاّنی دوایی هات، ناصرالدین شا ــشای ثیران ـ مهیدانی به چوّل زانی «فهرامیرزای معتمد الدوله»ی بــه نــاوی حــوکوومه تیهوه له ذیلقعدهی ثهرده لاّن به تعواوی پیچرایهوه. حوکوومه ته کانی تاران

له شوين ثاگردانی پنهمالهی ثهردهلاّن دهستیان کرد به حبوکمداری له ولاّتی «مسنه» و حهسه ناه ادا!.

له پاش نهوه که گرانی (۱۲۸۸) و شهری (۱۹۱۴-۱۹۱۸) به خویو شهویش به گرانیه که یه وه هیرشی هیناو به تایبه تی گرانیه کهی، ولاتی، ئهرده لآنی دارزان و پاشان به سهر چوون، دنیا له همهوو گزشه یه کیه وه بوو به پهشیویی و ثاژاوه، قه و مه ده ربه دهره کان چاوه چاوی ئه وه یان بوو که ده رو به کیان لی ببیته وه و ثه واندی که ثاوی سهر به ستیان لی بر پون به لکو و ثیشیکی و ابتحک توزی خویان پاراو بکه نه وه، رووس و نه لمان و ثینگلیز و حوکو و مه تی عوسمانی ههر یه که له لایه که وه ثاژاوه یان خستیو و ه و لاتی کور دستانه وه. یی کاره یی حوکو و مه تی ثیران و هم رکه به خویی عمشایره کانی شهوناوه شمانیش ئه و ناوه شمانیش ده و دنده که در که بو خویی عمشایره کانی شهوناوه شمانیش نه و داده که دانیش ده و دنده که در در هم شیان خستیو و مه در نوا.

لهم ودختهدا عهباسخانی سهردار روشید، واته له (۱۳۳۲هـ ۱۹۱۷ م) ..دیاره بـه گهلنی پیش ثهم میژوووش ثهو هـهـر خـهریک بـووه ..بـهنیازی ثـهوهکـه له نـهاتهوهی نهرده لأنه كانه و همقی میراتگری هه په، له هره وانسه ره وه دستی كرد به بیزوو تنه و و شورش نانه وه بر سه ندنه وی حوكرومه تی زه و تكراوی نه رده لأن. له ژبره وه و به اشكرا له گهل سهرو ك عمشیره ته كانی نه و و لاته دا قسه یان كرد به یه ك. نه وانیش له بهر نه وه که و سهر دار ره شیده له بنه ماله یه كی نه ماره نی كوردی یه و خزیشی پیاویکی لی ها تو وی به دمه لاته همه مو و قسه یان دایه. به ره به ره له وه كیلی جوانرو و به حسین خانی ره زاو جاهرسانی لهون و مهمو خانی كانی سانان و مهمو خانی دز لی و حهمه خانی بانه و مه له و اسه ردار ره شیده و مهمو و له سهر قسه ی همه ردار ره شیده و و حهمه ناوا كه همه و از یاریه دانی نه و به رئ كه و تن بر و لاتی یسنه و حهمه ناوا كه شهری نانگر دانی نه ماره تی با و باییری همه ردار ره شیده و رون -

له و میژوو و دا چوو و سنه و و به ناوی اله و ه و و محوکو و مه تیکی کوردی سه داده و ی در و ست بکاته و د دستی دایه و ماوه به کی باش ده و ریکی گیرا، رووسه کانیش له ژیره و و سه یان دایه، به تایبه تی ، جه نه رال فسینکو، جه نه رال بارا توف، که له اله فسه رانی رووس بوون و اله و و لاته یان له و ده و ری هه رچه دا داگیر کر دبوو به بمانیان دایه که به همه و و جو ر بو دامه زراندنی اله م حوکو و مه ته در یفی بو نه که نه. اله و له و یوه به مواری در و شرمانه دا بو و، له م لاشه و ه له و لاتی سوله یمانی و شوین هه و اری بابانه کان هه را له و سه رده مانه دا و شیخ مه حمووی شیخ سه عید ویش خه ریکی گیرانی ده و ری کو ردایه تی بو و.

وعدباسخان، لدو سدرده ماندداکه هیشتا به ناوی حوکمداریدو، ندهاتبووه و وسنه، هدر جاره له وردوانسه روه و دسته، هدر جاره له وردوانسه روه و دستدریزی بزکرماشان و دهورو بدری کرماشان ته کرد، ده نگ و ثارازی وسالارالدوله، ش لدو و هختانددا لدو ناوه دا باویکی باشی هدبو و، تدویش بز سهندندوه ی تمختی ثیران حکه گزیا لی زموت کرابوو دله به رشدوه هدر دروکیان شدریکی یه ک ده ردیوون، وسهردار ره شیده له گه ل شهریکی یه ک ده ردیوون، وسهردار ره شیده له گه ل شهریشا قسمه ی کسردبوو. جا لدو

دەورانەدا پەلامارىكى مەردانەى داپەسەر كرماشان، محمدخانى كرماشانى ـكە ئەويشى كرماشانى داگير كرد، دبارە كرماشانى يە تەواوى داگير كرد، دبارە لەو سەردەمەداكە حوكمرانى ولأتى «سنە» و ئەردەلأن بۆ حوكمدارى كرماشانىشى ھەر دەنگى ئەدايەو، ئەم ماوەيەداكە ئە «سنە» بوو عەلى ئەكبەرخانى سنجاوى ـكە ئەويش پياونكى ناودارو بەدەسەلاتى ھەشابرى بوو ـ ھاتە «سنە» ئەويش فەرماندارى «سەردار رەشىد»ى گرتە دلْ.

وسه ردار ره شیده ماوه په کم بهم جوّره به ناوی حوکمداریده و له سنه رایبوارد و حوکمی له و ناوه دا ره وابو و. پاشان ورده ورده شهری (۹۱۳ ا ۱۹۱۸) به سهر چوو همر پاشه له فه کهی مایدوه، حوکوومه نی نیّران نوّزی بووژایه وه، لهم لاشه وه شهیان و سه رمایه داره کانی «سنه، له به ر ثه وه که زوّر تر حوکوومه نی بیّگانه په رهست و ثارًاوه چی بوون، «سه ردار ره شید» سه یری کرد مانه وه ی له «سنه دا وه نه یی قاران چیّکی تیایی، وای به باش زانی ثه و شور در و دره وانسه رد.

شهو له ناویک وعملی نهقی خانی ثاصف الدیوان، ـکه یه کیک بوو له پیاوه ههره به ده سه لات و خاوه ن ملکه کانی سنه، وه لهبهر ثهوه که ثهم پیاوه همموو دهوریک ههر ثاگری بن کا بوو بو [سهردار روشید] ـ به ناوی فراندنه وه فراندی و گهرایه وه بو [رهوانسه ر]. پاش ماوه یه ک به تکار پارانه و یه کی زوری پیاو ماقو و له کانی تری [سنه] به رانبه ره پاره یه کی زور «ثاصف، ی به رانبر د.

که سهردار له [سنه]دا نهما حموکوومه تی تباران به نیاوی حموکمداریه وه وعملی محمدخانی شهریف الدوله ی نارد بو سنه. شریف الدوله له (۱۳۳۷)ی هجری چووه سنه و دهستی کرد به تبوند و تبیژی و سیاسه ت به کیار هیّنان. له و لاوه [سهردار رهشید]یش همر داوای سنه و ولاّتی ثهرده لان ثه کاو ههر جاره ثه یهوه ی هیّرش بکا بو ده ریه راندنی [شهریف الدوله] له ناوشار!.

[شهریفالدوله] پیاویکی فنّلباز و پیلانگیر بوو؛ له وهختی تیژیدا توندی ثمنواند و لهوهختی کولیدا نهرمی! سهیری کرد مانهوهی [سهردار رهشید] بهو جؤره بز ثمو دهست نادا، وه بهشهر و شوّریش چاری ناکا، هیّنای کهوته پیلان بازیهوه لهگهلّیدا، خهبهری بوّ ناردکه:

ولهبهر نهوه لهم سهرده مانه دا و له مناوه دا «سالارالدوله» ده نگ و ناوی هه به و به نهمای نه و به نه به به بشتیوانی کورده کان نه ختی نیران و حوکو و مه نی تاران و مربگریته و هه حوکو و مه نی تاران له به رفته که و تؤته په رؤشه و « نیسته حوکو و مه نی تاران له به رفته که و تؤته په رؤشه و « نیسته حوکو و مه نی شاهه نشاهی بریاری له سه رفتو و مه تی نه رده لآن بؤ تؤینت ، بویه ش نه م بریاره ی دا چونکه نه گهر حوکو و مه تی نه رده لآن بؤ تؤینت نو هم نه و نه و نه و اده ست که و ت و نه شینت به پشتیوانی حوکو و مه تی [تاران]، به لام نه گهر سالارالدوله دست که و تنه نه و داوای حوکو و مه تی تارانیش نه کا و بزی نه که وینه ته لاشه و « ه میشت میش ناتوانم نیسته (سنه) به جینم هیشت میش ناتوانم نیسته (سنه) به جینم بو لای نؤ، چونکه هه رکه به جینم هیشت اسلارالدوله] دیته ناوشاره و « نه به رفته که نه (۱۳۲۳) دا له لایه ن شابابایه و « مظفرالدین شا ـ حاکمی سنه بو و « و له گهل هه مو و پیار ماقو و ل و کاربه ده سته کانا تاشایه تی هه یه ، نه هلی شار مه یلی نه و نه که ن و ثیتر ده رچوونی له ناوشار جاریکی که نارشه و .

له بدر ثدم شتانه که بوّم باسکر دیت نوّ و ه ره بوّ [سنه] حوکو و مدته کهت ته سلیم ثه کهم و من به ناوی حوکمه وه ته چم بوّ و لاّتی شیراز و ثه سفه هان!ه.

ثهم قسه خوّشه کونستانبانه کارنکی باشیان کرده سهر دلی سهردار رهشید و دلّیان فینک کرده وه! به بن گیروگرفتی له [۲۳ی جمادی الاولی ۱۳۳۸]دا به چهند که سینکه وه به تهمای بنج به ستکردنی ثهماره تی له ده ستجووی ثهرده لاّنه وه گهرایه وه ناوشاری [سنه] و شویّنی میوانداری له لایهن [شهریف اللوله] وه بز چاک کرابو و چوه شهوی، چهند رۆژنېک خزمەتنېکى شاهانه کرا؛ خزمەتنېکى واکه مـهگـەر هــەر (شــەريفالدوله) بــۆ [سەردار رەشيد]ى کردىني].

له ثاخرا له روّژی (۱۱)ی جمادیالثانیا بـانگیشتنیکی تـایبهتی بـوّ کـرد له سـهرای حوکوومهتیدا ددهرماڵ، بوّ ثهوه ثهو روّژه لهوی کاروباری ثهمارهتی ثهرده لأنی نهسلیم بکاا. سهردار هملّساو چوو، له پاش ههندی قسه کردنی کهم [شهریف الدولّه]گرتی و له پاش (۱۵) روّژ ناردی بوّ تاران!.

سه ردار ماوه یه ک له [تاران] به به ندی مایه وه، له ثاخر و تؤخری سالی (۱۳۳۹)دا «سید ضیاء الدینی ته باته بایی، و وزاره نی تیرانی گرته دهست و له ده وره ی ته ودا سه ردار ره شید به ره لا بو و گه را یه وه بو و لانی ره وانسه ر، پاش به بنیک دیسان که و ته وه کو کردنه وه ی خوی و له (۱۳۴۰)دا که و ته وه قسه کردن له گه ل عه شایره کاندا هم و بو سه ندنه وه ی ته ماره تی ته رده لان، دهسته یه کی باش له [ره وانسه ر]ی و جوانر قربی و سنجاوی پنکه وه ناو دیسان ناو و ده نگی بلاؤ بو وه وه.

لهم دەورانەدا ،رەزاخان، وەزىرى جەنگ بىو، سەر لەشكىرىك ھەبوو ، ئەمىر ئەحمەدى، يان يى ئەوت و لەكرماشان بوو، رەزاخان فەرمانى چاركردنى [سەردار رەشيد]ى كردە سەر ئەم ئەمىر ئەحمەدى، ئەمىر ئەحمەدى لە پىتشاھات [جافرسان] و [مەحموودخانى دزلّى] و [حسين خانى رەزاو] و گەلى گەورەىترى كىز كىردەو، و سويندى يى خواردن كە بە پشتيوانى حوكوومەتى ئىران سەردار رەشىد ئەناو بەرنا، ئەوانىش بۆ ئەناوبردنى كوردىكى وەكوو [سەردار رەشىد] ھىچ درىمنان نەكرد و سوين خوارى ون!

[سهردار رهشید] ثهم خدبهرهی وهرگرت، به (۴۵۰۰) سواریکهوه پهلاماری هیپزی عهشایر و [جافرسان]ی، له کیوه کانی «شمشیّر» جهنگ ههلّگیرسا، هیپزی جافرسانیش زیاتر له (۴) ههزاریک بوو. له بهر سهختی شویّنه کهو بهفر و سهرما سهردار رهشید هیچی پی نه کراو گه پایه و م بر و لاتی [رموانسه ر]. پاش ثه وه و ته میر ثه حمه دوی دیسان ته چینه و ه سه ری و رموانسه ریشی پی به جی دینتی. سه ردار که زانی هیچی بر ناکری و به هه رلایه کدا که ثه پرواکورده بینگانه په رسته کان هه ر په لاماری ثه دهن یه کسه ر ثه چی بر همه دان و له وی خوی ثه دا به دهسته وه و له و پیشه وه ثه ینیزن بر و تاران، و له وی ته مینینه وه به ناوی به ندیه وه.

پاش مانه وه ی ماوه یه ک ثار اوه یه ک له تاران دهستی پنی کرد، سه ردار ره شید ثه مه ی به هه لزانی خوّی گزری و هه لاّت، ها ته وه برّ [ره وانسه ر] و دیسان که و ته و بیش کردن، ثه مجاره ش دیسان کورده کان عیلجار پنگی تریان لی کرده وه، ناچار له پاش چه ند شهر پنگی تر سه ر له نوی و لاّتی به جنی هیشته وه و چوو بوّلای هشیخ مه حصووی شیخ سه عبده، له و پش هیچی بر نه کرا، چوو بر هم همره برّ لای هشیخ خه زعه ل له و پش هه بر هجی، چوو بر به فعدال و و مخته دا هره زاشاه له به غدالیو و بر هاه جه ف به چوو، چووه لای همیخی و داوای لی بسووردنی لی کرد، شه مجاگه رایه وه بر کورده واری به هری [شیخ حسام الدین] وه و له سالی (۱۳۴۲)ی هجریدا چوو بر سنه، ثه و سه رده و معظفر خانی سه ردار اینتصاره حاکمی سنه ثه بین، ته لگرافینکی زرّ ر له باره ی سه ردار ره شیده وه ثه کری بر تاران له ثاخرا حاکم، سه ردار ثه نیری بر تاران و دیسان شه که وینه گیری ده ست به سه ردار ره شیده روی خوّی هه در له برتاران هدرار ره شیدیش رزگاری شه بین، به لاّم شیتر به شاره زووی خوّی هه در له برتاران، ده رنه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در له وی به در در در نه چو و شینه شه در له وی به در در نه چو و شینه شه در در در نه چو و شینه شه در نه چو و شینه شور نه چو و شینه شه در نه چو و شینه شه در نه چو و شینه در نه چو و شینه شه در نه چو و شینه به نیز به شه در نه چو و شینه شه در نه چو و شینه شه در نه چو و شینه به نیز به شه در نه چو و شینه در نه چور به شینه در نه چور به شین به نیز به ناری در به خور به در نه چور به در نه چور به نیز به نیز به نیز به به نیز به ناری به نیز به

وه کوو تماشامان کرد _اسهردار رهشیده ههر لهدهوره یگهنجیهوه تاکهوته ثهو روّژی پیری و چاوکزبوونه له ثهلّهای ثهماره تی کـوردی و حـوکوومهتیکی کـوردی ا بـوو، همموو جارکوّششه کانی به هوّی چهندکهسیّکی چلیّسی بیّگانه پهرستهوه ثهدرا بهبادا. سه بر تر ثهوه به و ثهوکوردانه که وهختی خوّی بـه قـــهی سـهرداره کـانی ثـیّرانـی هه لنه خه نتان و نه چوون به گز [سه ردار ره شید]دا و نه یاننه هیشت حوکوو مه نی سه ردار ره شید ادار و شید نتی خوی له ته ختی نتیرانا قایم کر د به ره نتیان که و ت و به هوی سه رله شکر [نه میر عبدالله خانی طهماسی]ه وه، به که یم که گرتنی و له تاران له ،قه سری قه جه ره ی توند کردن! نه گهر سالی (۱۹۴۱) نه بوایه و [قه سری قه جه ر] نه یوو خینزایه نه وانه جار یکی که شوین هه واری خویانیان نه نه دیه به و خونه اینان نه نه دیه به دور به ده ربون وه کوو [جافرسان] و [مه حمو و خان]ی دز لی نه وه به کهساسی له گزشه ی شارانا سه ریان نایه وه.

جا ئەمەنە ئاخرى ھەمو و بېگانە يەرسىيەك و ھاوخوين نەويستىنىكا.

شۆرشى شێخ مەحموود

له ناخر و نؤخری دهورهی عوسمانیه کاندا له همه و و لایه کهوه له ولانه نیمپراتو وریه که یانا ههر ساته نهساتیک

ٹاژاوه و همرایه ک پهیدا نهبوو. وادیاره نهمه لهبهر نهوه
پوو که ناو، نه گهر زور مایهوه یو گهن نهبی ا. نهمه و
دیسان [ناورووپا]ییه کانیش همر زور دهمیک بوو که به
جـوریکی عفیر مـوباش، دهستیان خستبووه ناو
حـوکوومه ته کـهوه، بـه لکوو له وانه بـوو چنگیان
هـاویشتبووه ناو کوشکی پادشاکانیشه وه!. فیجگار
هـاویشتبووه ناو کوشکی پادشاکانیشه وه!. فیجگار
کـهشهری ۲۹۱۸ هـه لگیرسا نـهوهنده ی تـ

شَيْخ مەحموودى شَيْخ سەعيد [۱۹۵۲_۱۸۸۲]

بزووتنهوه و ثاژاوه له همموو لایه ک زیاتر پهرهی سهند.

له ولأتي سوله يماني «كاكه ثه حمه دى شيخ» و به ره ى كاكه ثه حمه د هه بوون. كاكه حمه دى كورى شيخ مارفى نوديى، به ناوى پياويكى زاناى له خواترسه وه ناوبانگى بو هه مو و لا يه ك ده ركر د بوو. ناوبانگى عبلمه فراوانه كهى شيخ مارفى نوديى باوكى و له خواترسيه كهى خوى ثه م دوانه پاليان پيوه نابو و بو ثه وه كه شايه كاني ـ ثيمبراتو و ربه تى عوسمان و شاهه نشاهى ثيران ـ وه كو و يه ك بيناس و يه ك له يه ك زياتر ريزى لى بگرن. و لا تي سوله يمانى ثه و ده وره ـ وه كو و ثيسته ـ سهر سنو و رى به ينى به شه خاكى شاى عوسمانى و شاى ثيران بو و، هه ر له ديوى سوله يمانى ثاوابو و يتايه ثه چو و يته خاكى شاى عوسمانى و شاى ثيران بو و، هه ر له ديوى سوله يمانى ثاوابو و يتايه ثه چو و يته خاكى شاى عردن ثه وه نده به سنوايى بو و وه كو و له به ينى ثهم دو و حوكو و مه ته دا به لأم ها تو چو و كردن ثه وه نده به سانايى بو و وه كو و له گه په كى شار يكه و ه پياو بچيت بوگه په كه كه ى ترى

له به ر ثهم تیکالوی هاتو چووه، وه له به ر ثهوه که سه ر سنووره کان همموو کورد بوون و سنوور به سیاسه ت له به پنیانا دانرابوو هه ر دوو له شابه کانی ثیران و عوسمانی ثهبانویست پیاوه گهوره کانی ثه و سنوورانه راکیشن بؤلای خویان. به تایه تی پیاویکی و مهانویست پیاوه کی حمدی شیخ بیاویکی واله خواترس و زانا که مهرکه زیکی زلی هه بوو له به ر جاوی مهردمه که د ثهوه هه ر زور تر ثه پانویست خویانی لی نزیک خه نه وه. همرچه نده ثه و له به ر مهرکه زه دینیه کهی که داوای ثه وه ی لی ثه کرد شابه ک و گدایه ک و کوو یه ک بزانی دیلام شای عوسمانی له به ر ثه وه که له و لاته که یا بوو زیاتر حمده ی حمده ی سوله یمانی بایه یه کی گوره ی همیز له لای هه مو و کرد بو ویانه کاری که یاکه حمده ی سوله یمانی بایه یه کی گهوره ی همیز له لای هه مو و که سیکه وه.

روّزگار روّژه کانی خوّی په په په په دایه لاوه، دهنگی زمنگی قهومیهت ورده ورده له ولاّته کانا دمنگی تهدایه و ه با تهزرینگایه وه.

له ۱۹۰۸ و ۱۹۰۱ به اعتباری ریزی بنه ماله یی، شای عوسمانی عدید والحده مید ـ شیخ سه عیدی کوری سهید موحه معدی کوری کاکه حمه دی له ولاّتی ثله سته موّله و بانگیشتن کرد برّ ثه وه بچیت برّ ثه وی و به چوونه کهی ثه وه نده ی تر له به ر ناو بانگه کهی بانگیشتن کرد برّ ثه وه بخری نزیکر خاته وه . هشیخ سه عید و به خوّی و همه ندی له خزمه کانی و دوو کوره کهی ـ شیخ ثه حمه د و شیخ مه حموود ـ چوون و به تایبه تی شیخ مه حموود ـ چوون و به تایبه تی شیخ مه حموود ـ چوون و به تایبه تی شیخ مه حموود ـ چوون و به تایبه تی شیخ مه حموود ـ چوون و به تایبه تی شیخ عوسمانی و گویپ کهی پارته که و در تایه که و تایه که و که و تایه که و که و میه تانه که له و لاّته کانی عوسمانی دا روو بان ثه دا، ییجگه له مه ش باسی کور دایه تی به ره ی به در خانیه کانی له گه لی له دیوا خانه کانی له گه لی

کارهساتی مووسلّ ههر لهو سالآداکهبوو به هؤی کـوژرانـی شـێخ سـهعید و شـێخ ثهحمهدی کوړی، کاریکی گهورهی کرده سهر دڵی ههمووکـهسێک.کـه پــاشـماوهی کوژراو گهیشته وه و لأتی سوله یعانی دهستیکی تری خسته ناو دلّی خملکه وه. وه کوو تهمه ی کرد شهوه شی بـلاّو کـرده وه کـه بـه درخـانیه کـان له و لاّتـی خـوّیان کـوّششی دروستکردنی کیّشوه ریّکی کوردی ثه کهن. بـوونی کـیّشوه ریّکی کـوردی بـه ره بـه ره لمیّشکی هه مووکوردیّکا ده نگی ته دایه وه.

[شیخ مهحموود] له و دەورەدا نرخیکی بهرزی ههبوو؛ نىرخى مهركەزى دینى باوباپیرى، نرخى مدركەزى دینى باوباپیرى، نرخى یروباوەړى خۆىكە ولأتانى دیبوو چارى كردبووەو،، نرخى گۆشەى پیلان و شەړ و شۆړكە گەلئى جار له ولأته كەى خۆیا جەنگ و هەراى ئەكرد. ئىمانه همموو ، شیخ مهحموود، یان گەلآله كرد بۆ ئەوەكە دەست بدا بە، نانەوەى شۆرشپكى گەورەو، بۆ سەندنى سەربەخزىي و ئازادى كورد.

ورده ورده تاپؤی جهنگی (۱۹۱۳ ۱۸۰۱) نزیک بو وه وه، له تاپؤ ده رچو و فه ساله ناشیرینه کهی هیرشی کرده سهر هه مو و سوو چیکی دنیا و هه مو و لایه کی شله ژان، خوینی رژاوی مهیدانه جهنگه کانی ثه و شه په له هه مو و گزشه یه که وه لافاوی ههستان!. ولأتی سوله یمانی ولاتی عوسمانی بو و، له لایه که وه ثینگلیز په لاماری بؤ ثه دا، له لایه که وه رووس. له هه ر دو ولاوه [شیخ مه حمو و ر]که و ته کوّیی شه په وه او (۱۹۱۷) له یکوت و عماره یه له گه ل ئینگلیز شه پی کرد ناویکی ده رکود، هم ر له ثاخری شه و ساله شدا له و لاتی پینجوین له گه ل رووسیش شه ری کرد ناویکی ده رکرد، هم رله ثاخری شه و ساله شدا له و لاتی پینجوین له گه ل رووسیش شه ری کرد ناویکی تری ده رکرد.

له [۳۰ تشرینی به کهمی ۱۹۱۸]که و مستانی شه پی ، موندوس ، بلاو کرایه و ، و ، و ، هالی احسان پاشاه ی سه رله شکری به ناوبانگی تورک له سووسله و ته تمکی بغ شیخ مهجمو و د نارد که به ناوی حوکو و مه تی عوسمانیه و ، حوکمداری و لاتی سوله یمانی بکات، و ه تموی پیویستیش بی له پاره و ٹاز و خه بیداتی، ته نانه ت پینج هه زار لیره به کیشی بو نارد چ شیخ مهجمو و د ، چ و لاتی سوله یمانی ثه و هنده یان جه و ر و زو لم له ده سته و دایه ره کار تی سوله یمانی ته و هنده یا بوون ، شیخ مهجمو و د ،

نرخیکی وای له قسه کهی ه عهلی احسان پاشاه نه نا. به پیچهوانهی ثهوه که هانهوه ناو شاری سوله یمانی تابور یکی عهسکهری تورک لهوی بـوو، شهم عـهسکهرانـه ریگـهی گهرانهوه یان برابوو چونکه ثینگلیزه کان کهرکووکیان لی گرتبوون، بـق شهوه خــقی له نؤبانی نه و ترکانه رزگار بکا دایانتی به ثینگلیزه کانی کهرکووک و خوّی به نیازی بناغهدانانیک بؤ حکوومه تیکی کوردی له تشرینی دووهه می (۱۹۱۸) هاته و ناوشاری سوله یمانی.

ولأنی سولهیمانی به تهواوی له ژیر چنگی عموسمانی دەرچوو. «میبجهر نو تیل،
حاکمی سیاسی ئینگلیز، ثهو سهردهمه له سولهیمانی بوو، «ویلسن، حاکمی گشتی عیراق
بوو له به غدا. سیاسه تی ثهوروز «هی وای پیویست بوو که حکوومه تیکی کوردی هـه.ین.
تازهش هاتبوونه ولأتهوه هیشتا خه لک لیبان تی نه گهیشتبوون، ثهوان ههر بانگی ثازادی
و چاویری فهومه به شخوراوه کانیان به گوی خه لکدا ثهدا!.

که زانیان پشیخ مه حمووده و اپیاو یکی لی هاتو و و به ده سه لاته فیکریان هاته سه ره نه که زانیان پشیخ مه حمووده و اپیاو یکی لی هاتو و و به ده سه لاته فیکریان هاته سه ره که یاریده ی بده ن و شدگ یه کنیک همین یاریده ی بدا و کوردستانیکی گهوره ی سه ربه خو دروست بیپ!.

هم همهووشتانه یه کیان گرت ثه مجاه تو تیل به قسمی «ویلسن» له [تشرینی دووهه می پی همهوو ی کوبرو نه و نه کی له ناوشاری سوله یمانی کرد و بانگیشتنیکی گهوره ی بو همهوو ی پیو مهمود یا و ماقوولی ناوشار و سه رو ک عه شایه ره کان کرد و له ویدا [شیخ مه حمود] ناونرایه همووی به جی هیزا، و میخداری کوردستان، ثهوی پیوبست بوو، بو ثهم حوکمداریه همهووی به جی هیزا، آمیخه رو بو به مستشاری عه سکهری بود به مودی به جی هیزا آمیخه رو به مودی کوردستان. ثهوه ی پیوبست بوو، بو ثهم حوکمداریه همهووی به جی هیزا آمیخه رو نو تیل ابوو به هموسته شاری مه له کی، و همیخور دانلیس، بوو به موسته شاری عه سکهری و و میخور دانلیس، بوو به اموسته شاری مه له کی، و همیخور دانلیس، بوو به اموسته شاری مه که که و همیخور دانلیس، بوو به اموسته شاری عه سکهری بوی و به خوکوومه تی کوردستان. مانگانه ی حوکمداریش موسته شاری و به یقی و بین خوکوومه تی کوردستان. مانگانه ی حوکمداریش مه به بین به مورد از روویه بین بنت.

ثهوا سوله یمانی بوو به پایته ختی حوکوومه تی کوردستان و ثهم ناوه دلْ خَرْشیه کسی

گهلنی زفریدا به کورد، بهره بهره ولأنانی پشدهرو خوشناو جاف و کورده کانی شهو دەوره به بۆنی حوکوومه تی کوردستان زیاتر دلّ قایم ثهبرون و سهریان لنی شهدا. ثمیتر سوله یمانی بوو به ناوچه یه کی سیاسی کورد.

لیرهداکه ثبنگلیز یارمه تی حوکوومه تی هشیخ مهحموودی ثهدا وه نه بی له به رچاوی کالی کورد بوویی، به لکوو. گهلی مه به ستی هه بوو ۱ له ولاوه و لأنی سووریه و به غدای هیشتا بر دانه مه زرابو و، به تایبه نی حوکوومه تی عیرانی هم در دروست نه بووبو و، حمازی به وه ثه کرد له ولأنی کورده واری حوکوومه تیک بینی و ثهم حوکوومه ته شه نه نه واوی وه یا به ناته واوی له گهر له گهل یا به ناته واوی له گهر له گهل سووریه دا نه بن به یه ک حوکوومه تن نه ماره تیک بینی وه کوو شهماره نه کانی تری شه و ولانانهی عهره بستان.

لهمانهش همموو زیاتر پاشهله قدی تورکه کان له ولأتانی رواندز و «پهسوّی» تـوّزی
ته کرد!. ثهوان هیّشتا دانی سوله یمانیان نه که ندبوو، ولاّتی سوله یمانی بـه هـیـچ لهوان
داناپچری مه گهر ته نیا به بوونی حوکوومه تیّکی کوردی نه بیّ. مهسه لهی [مروسلّ]یش که
له به ینی سویّند خواره کان و ثهولادا کیشه یه کی زوّری تیّدا مابووه وه شهویش هـهر له
کایه دابوو (۱۱).

۱- به آن کوبوونه وه ی [تشرینی دووهه می ۱۹۱۸ ای ناوشاری سوله پسانی دانلیس، له ژیتر لینوه وه ثه بوت لیرددا مه بست در وستگر دنی حوکو و مه نیکی ته واو نبه بو کور دستان به لکوو مه بست حوکمداری به و هیچی تر. وه و ثیدموندس پیش له کتیه که ی خوبا ثه آن: و ثینگلیزه کان هه رگیز نه پانو تووه که حوکو و مه ت بو کور دستان در وست ثه کهن! د. ثه و دوو که سه ثهم دوو قسه به شهخه به بورچاوی عالمه وه، مه ر یه کهش بو شهو که خوبان له ژیر توبالیک دم کهن.

[دانلیس] گفانی مههستی هه بوو به و قصه یه یه کیک له دانه نه دو میرو که شه دان قصه یان دابو و به یا به به کان حوکو دمه تیان بو در وستکه نه وه فه له کان دیاره گفانی گیانباز تر بوون به رانبه ر به شینگلیز، نه گهر هی نه دان بیوایه بوونی حکو ده نیکی کوردی له و ولاته دائیتر که لکیکی وای نه نه به خشی بو شینگلیز که چی له لایه کی تریشه ده سه بری نه کرد [عالمی احسان باشا] وا له سه ر چره و په بتا به یتا فسه له مشیخ مه حموده نه گذیته و که حوکمداری ولاتی کوردستان بکا. نه گار لیر دا نینگلیز واز دیش آشیخه ثهم جوّره شتانه هدموو پالّیان به ٹینگلیزهوه ثهنا بوّ بوونی حوکوومه تیکی کوردی له سوله یمانیا و پـاشان له هـهموو و لاّتی کـوردهواری ثـهو نـاوهدا. حـوکوومه تی شـیّخ

مه صوو] به ناوی حوکوومه تی عوسسانیهوه تهین به حوکمدار و ثیش له دهست که م دمر که چین]. که گهر وازنایه نی لهولاوه قسهی به فهلمداوه و کهزانی فهلمش بو خهو به که لکتره تا کورد. وه کوو کابرا و تسی: _هداریکی به دمت وهیه همر دوو سهری...!.ه.

که واته نموهاند به ناوی حوکسدار به وه دیته مهیدانه وه و له رواله تادان به حوکوومه تی کوردستانا نانی، نه گار له تاخردا حوکوومه تی کوردستان سهری گرت، شهوا شهو په بیمان و قسانه ی که به مفاله کانی داوه نه توانی پیه ی بکاو بلیت شهوان رؤربان کرد له تبوه و سیش باشارم نه کردن و ثاوو همواش ثبسته بو دروستکردنی حوکوومه تیک بو ثیره دوست نادال خو شه گهر حوکوومه تی کوردستایش سهری نه گرت نه وه پر به دم بانگ نه کا نه آنی: باوکم من کهی و توومه حوکوومه ت بر برده دروست به کهم ؟!.. و دو به دمهوه که ثیره دروست نه کهم ؟!.. وه کوو چون پاشماوه کانیان ثیر همووجار شهم قسه به یان گرتبوو به دمهوه که راستین کهوایان نه و تبوویه تی من حوکوومه ت بو تیوه دروست نه کهم ؟!.. شه گهر شهم قسه بانه راستین کهوایان نه و تبوویه تی من حوکومه و زیانیکی گهوره یان کرد، چونکه حوکوومه تی (فه له إشیان بو

ته نینیده و سهر قسه کهی و ثیدموندس، که ته آنی: ههر گیز تینگلیز نه یو تووه حوکوومه ت بو کورد در سبت به که. [بیدموندس] به وناوه و که ثینگلیز یکه یادداشتیک شه نو و سبت و اسه شی هه ر له عالمیه بی کار ۱۸۳ سال به سهر کاره ساندا، کاره سانیکی وا که سهری نه گرت، فه و تازه بینی فه و قسه به زیندوو بکاته وه له فینگلیز و بلیت: و ثینگلیز و تی به کورده کان حوکوومه تان بو دروست نه کهم و که چی نه شی کرد! و در ان نان به قسه به کی واله پیاویکی ثینگلیز موه به رانبه ر به فینگلیز شینگی زور دروره و به بازی ته گیز کاره سازی عیلمی به جوانی باس فه کهن به لأم له ره و شتی فینگلیز نبه که پشتی یه ک بدن به مهرزا. نه گیر روژ له وه دا بوایه که حوکوومه ته که سهری بگر تایه فه و وه خه نه وه ک به کی، به لکوو همو و باز هاو اربان ثه کرد که فیمه دروستمان کردووه!.

له گال اندانه شاکار دسات و مهنتی هدمو و پشتیوانی نهوه نه کهن که الینگلیز و دیدا [دانسیس] به ته واوی دانیان نابی به و ددا که حوکو و مهنتی کوردستانی [شیخ مه حموود] اهبی بسی و اندو زروفانه ی پیشوو که باسکران هدمو و یان پال به الینگلیز دوه ایه نین که دان به حکوومه نی کوردستاندا بسنی و به تاشکراش بیلی، به لأم پاشدروژ به جوریکی تر هه آیسگیر نه وه شینکی تره، وه کوو هه آیانگیرایه وه و همهارگیرایه و و مه حموود، یا له راستیدا به مهی نه تهزانی، وه یا هه ندی له دهورو پشته کانی نه یانته و یست ئیش به م جوّره بروا.

ایش ههر جوّر بوو، [شیخ مهحموود]کهوته سهر الهوه که دهستی الینگلیز له حکو ومهتی کردستانا نه به لاّم هاتنه پیشهوه ی فرمانه کانی (شیخ مهحموود] جوّر یکی تری له اینگلیز اله گهباند؛ الهوه ی تنی اله گهباندن که گوّیا [شیخ مهحموود] خدر یکه الهوان ده ر په ریّنی و دهستی تورک له و لاّتی «سوله یمانی» دا بخانه وه کابه. الهم گهننه باوه ره بو و به هوّی ساردی به بنی اینگلیز و حوکو و مهتی کوردستان.

هدرچهنده سهرو کی عهشره ته کانی و لأتی سوله یمانی و گهاتیکیش له هینه کانی کورده واری نیّران مهزبه ته یه کی گهوره یان له سوله یمانی کرده وه لا یهن شهوه و که [شبخ مه حموود]یان قه یوول کرد به حوکمداری کوردستان و دایان به ثبنلگیز، به لأم که ثینگلیز سه یری کرده وه کانی تری حوکوومه تی کوردستان ثه کرد نه ثه چوه دلّیه وه شه و مهبهسته ی ثه و هه یه تی به حوکرومه تی کوردستان، حوکوومه تی کوردستان شهوه ی بیّک بیّنیت.

لهبهر ثدمه کدونه تدقه، له پشیخ مه حموود، و ورده ورده جاری مانگانه کدی که م کرایهوه، ثدمجاکدو ته زرنگاندنی ناوه کدی لدناو عدشایره کاندا، لدمهوه کدوته سدر ثدو فیکره که ناوی حکوومه تی کوردستان هدر به تدواوی هدلبگری، پروپاگهنده یان لدناو عدشایره کانا بز ثدم مدبسته کدوته جرت و فرت کردن، جدنایی ومینجدرسون، یش لدو سدرده ماندداکه له و لآتی سوله یمانی بوو، ثدویش بز تیکدانی ثدو جوره حوکوومه تدی [شیخ مه حموود] به هدموو هیزیکیه وه کدوته ثبش کردن، سدره رای ثدوه مان دهستی دا به جدور و سته میکی واوه که ثدو سدی دیارنه پشته وه. مدردم هیوای ثدوه یان بوو که ثبنگلیز رزگارکدری قدومه بچووکه کانه، وا ثدمانیش رزگاریان بوو، که چی زوام و زوری ثدو گدلی لدهی ددوری تورکه کان خرایتر بووا. نه مجا [شیخ مه حموود]یش که ساردی به پنی خوّی و نسینگلیزی به ته واوی بوّ ده رکه وت ناچار نه ویش که و ته خوّی و که و ته فسه کردن له گهلّ سه روّک عه شیره ته کانا، مه به ستیشی له مه دا نه وه بو و بزانتی ناخوّ کامیان له لای نه ون و کامیان لای نه و نین تا بتوانتی نه مجاره شوّرشیکی راسته قینه به رانبه ر به نینگلیز بنیّنه و ه.

تهمه له مارسی (۱۹۱۹)شدا، خهبهری ناردبو و مهحمو و دخانی دزگی، که به ناوی ـ زیاره تی مهرقهدی کاکه ته حمهد ـ دوه به لهشکره وه بیت بر سولهیمانی، نهمانهی همموو کرد، [مهحمو و دخان]یش به لهشکریکی کر که وه خوّی گهیانده ناوشار، ثهمجا له [۲۱ مارسی ۱۹۱۹]دا به هممو و مهمنایه ک سهری هه آلما و ثه و کاربه دهسته ثینگلیزانهی که له سولهیمانی بوون گرتنی و شوّرشی خوّی به رانبه ر به ثینگلیز بلاّو کرده وه. له و لاشه وه له لایمن هه و رامیه کانه وه همه آلم بجه گیراو شهم ناوچانه هممو و که و تنه ژبّر فه رمانی حوکمداری [شیخ مهحمو و د]ه وه.

ئینگلیزه کان بهم ئیشه ٹیجگار شلّهژان و به تهواوی له گهلّ حوکوومهتی کوردستانا لیّک ٹاشکرابوون. ثهمجا له ریّگهی کهرکووکهوه لهشکریکی زوّریان بوّ گرتنی شاری سولهیمانی و لهناوبردنی حوکوومهتی کوردستان نارد. که حوکمدار ثهم خهبهرهی زانی ثهمیش لهشکریّکی نارد بوّ بهربهستکردنی ثهولیّشاوه. ههرجاره لهشکری کوردستان سهر ثهکهوت و شکان و گهرانهوه ثهبوو به بهشی لهشکری ئینگلیز.

لپر ددا ئینگلیزه کان به تهواوی کهوتنه خوّیان، بهوشکانی یه ک له سهر یه که بان تو و رِه بو و برود نه که بان به و که بادی خوّیان بسیّننه وه. جاری لهشکر پُکیان نـارد بـ فو لاّته کانی خانه فی، کفری و گهرمیان که نه یه لُن کورده کانی ثهو ناوه له گهل حوکوومه نی کوردستان یه ک بگرن. خوّیشی لهم لاوه به لهشکر پُکی پر هیّز و ههموو جوّره چه کیّکی هموایی و سهرزه وی وه و کوو لیّشاو روو به «چهمچهمالّ» و «ده ربه ندی بـازیان» و «نازه که وت به نیازی گرتنی سوله یمانی.

له شکری ئینگلیز وه کوو خوّل و رشته به سه ریه کا هدلدرابوونه وه گورگه و سیک و پیاو خوّر و [مه خول] تا چاوکاری ئه کرد ده شت و ده ری پرکرد بو وا. هدر چه نده له شکری و شیخ مه حموود و به رانبه ر به و له شکره همر زوّر هیچ بو و، به لاّم له گهلّ ثه وه شا دیسان گومان له سه رکه و تنی له شکره کهی ثه ماندا هم رنه بو و. ثه وه نده همه بو و و کو و شه لّین به به اره زایی و پیّشره وی و مشیری حمه ی سلیّمانی همه وه روی ده سته ئینلگیزیکی زوّر له کلکهی شاخه کهی ده ربه نده وه هاتن به م دیوا دیوی سوله یمانی و پشتبان له له شکری کوردستان بریه وه . له شکری لای شیّخ به مهی نه زانی ، کاتیک پیّیان زانی به ره و دو ایان لی گیراوه!.

شه پرگه رم بوو، همرچه نده به ره ی شیخ جه نگیکی مه ردانه و به کو آیان کر د به لام له به ر ثه وه له هیچ لایه که وه ده رفه ت نه ما بوو له ۱۹/۲/۹ له شکر شکاو پشیخ مه حموود» بریندار بووکه و ته بن به ردیک که ثبسته پی ته آین په برده فاره مانه. ثینگلیزه کان ثه هاتن به ناو بریندار و کوژراوه کاندا نه گه پان و ثه یانویست [شیخ مه حموود]یان ده سنکه وی. هه ر به شاره زایی ومشیر په شیخیان ناسیه و هو بردیان. هه ر به و شالا و هوه هاتن سوله یمانیشیان داگیر کرده وه.

که [شیّخ مه حموود]گیرا بردیانه به غداه له پاش به نیّک له گهلّ هشیّخ حه مه خه ریب، دا دران به دیوانی عور لهی که ته ندامه کانی هه موو ثینگلیز بوون ـ له پاش موحاکه مه یه کی روالّــه تی له [۲۵ی تــهمووزی ۱۹۱۹] حــوکمی خـنکاندنی شیّخیان دا و پاشان حوکمه که یانی گوریه وه به حه پسی هه تا هه تایی و له گهلّ هیّخ حه مه خه ریب، ناردیانن بو « له ندامان و له هندوستان. بهم جوّره په رده به سه ر دهوری په کهم حوکمداری، حوکمداری کوردوستانا درایه وه. لهم لاشه وه ولاّتی سوله بمانی و دوّسته کانی شیّخ مه حموود که و تنه گیژاوی حوکمی نارِه وای تینگلیزه وه، ثه وی پی ته کرا ریّگهی دهشت و ده رو شاخه کانی ته گرت و ثه وه ش که پی نه ته کرا له ژیر جه وری ثینگلیز ثه تلایه وه.

* * *

نهوهی که شایانی زیاتر باس لیّوه کردن بیّ لهم دهورهی حوکمداری یه کهمی شیّخ مهحموودهدا ناردنی نهو یادداشته بوو بوّ کوّنگرهی «قـهرسای» له لایـهن داواکـردنی حقووقیکوردهوه.

دەررەى حوكورمەتى عوسمانى و ئەستەمۇل ھەتا ئەھات پىرتر و بىڭھەرتر ئەمبور، پياوە دىكتاتۇرەكانى بەرانبەر بەو قەومانەكەكەرتبوونە ژېر سايەى ئېمپراتۇريەتەو، ھەتا ئەھاتن خراپە و خراپەكارىيان زياتر ئەكرد، قەومەكانى ژېر بەيداخ ھەموو دەمىئ لە كۆششى ئەوەدا بوونكە چارېك بۇ رزگاركردنى خۆيان بدۆزنەوە.

یه کیک لهو قهومانه قهومی و کورده بوو، ثهمانه به تـهواوی بـه تـهنگ هـانبوون. پایته خت ثهستهموّل بوو، شوینی گهلیّ پیاوی گهوره و ناوداری ههموو قهومه کان بوو، له کورده کانیش زوّر کهس لهوی بوون. ثهمانه کهوتنه سـهر ثهوه کـه کـوّمهٔلیّکی سـیاسی دامهزریّنن و له ژیّر سیّبهری ثهم کوّمههٔدا داوای بهش خوراوی کورد بکهن.

له ۱۹۰۸ داگهوره پیاوه کانی کوردی ثهو سهرده مه: پتهمین عالی به درخان، فهریق شدریف پاشای کوری سه عبد پاشا، شه هیدی و لأت شیخ عبدالقادر، داماد أحمد ذوالکفل پاشا، به ناوی و کومه لی بهرزی و سهرکهوتنی کورد، ووه کومه لیکبان داناو تهمانه کهوتنه ثیش کردن. دیکتاتوریه نی توورانی له پاش به نیک کومه له کهی هه لگرت، ثهوه نده هه بوو ته ندامانی کومه ل به جوریکی نهینی هه روازیان له ثیش کردن بو کورد نه هیا.

جهنگی (۱۹۱۴-۱۹۱۸) به سه راهات، سه ره تا حوکو و مه نی عوسمانی لای و ابو و به پشتیوانی ئه لمانه وه سه ر ئه که وی ق وه وه خته به ئاره زو وی خوّی ئه که و پته کوشتن و پرینی قه و مه کانی ژیّر دهسته ی ـ که دوژمنی هه ره گهوره ی ناو قه و مه کسانیشی قه و می کورد بوون ـ

شه پر دوایی هات و سو پندخواره کان سه رکه و تن و به لکو و مو تاره که ش که و ته ناوه وه. له اتحادیه کسان حسوکو و مه تیکی مسام نساونجی له [قسته موّل] دامه زرا، قسه و مه بش خوراوه کان که یه کیّک له وانه کور د بو و پشو و یه کیان پیدا ها ته وه، به تابیه تی پیاوه کانی کورد دیسان سه ریان به رز کرده و ه و که و تنه ثیش کردن، هه ر ثه وه نده نه آ، به لکو و به تاشکر اکه و تنه و داواکر دنی سه ربه خزیی و ثار ادی کورد.

لیّره دا ،بابی عالی،کهوته دانانی دهسته یه کی وزاری بوّ جیّ به جیّ کردنی مـهـسه له ی کورد، همیئهت لهم ثهندامانه دروست بوو:

وثیبراهیم ثدفهندی حدیده ری شیخ الاسلام، عدبوق پاشا نازری ثدشغال، عدونی پاشا نازری ده شغال، عدونی پاشا نازری ده ربایی، وه له کنومه لی بدرزی کنوردوستانیش هدیئه تیک دروست بنوو که ثدندامه کانی: «ثهمین عالمی بدرخان، مراد بدرخان، شیخ عبدالقادر شدفهندی، بنوون. ثهمانه تیکی اله [بایی عالمی]کوبوونه و و دورباره ی کورد ثهم بریارانه ی خواره وه یان دا:

۱ کوردوستان سدر به خویی زاتی بدریتی به و مدرجه که له ژیر سیبه ری [عوسمانی]دا بمینینه وه.

۲ـ بهزوو په کې زوو ثهم سهربهخو پيه بلأو بکريتهو، و چې بوّی پيّويسته جيّ به جيّ بکريّ.

تهم بریارانه درا، به لام روژ و مانگ به سهر ته چوو هیچ به ریکی دیارنه بوو. له تاخرا «کرّمه لّی به رزی کورد»، «کرّمه لّی جیّ به جیّ کردنی کاروباری کرّمه لاّیه تی»، «کرّمه لّی سهریه خوّبی کورد» ثهمانه همموو کوّبوونه وه و شهریف پاشاهیان هملّرارد ـکـه شهو

نیراوی کورد له پاریس [جه نهرال شهریف پاشای سه عید پاشا]

سهردهمه شهریف پاشا له پاریس بوو ـ بو ثهوه بسچتی له کونگرهی ثاشتی قسه له باس و خــواس و ســهربهخویی کوردهوه بکا. له پاش دوان و قسه کردن قسمی هــهموو کومه له کوردی په کان هاته سهر ثهوه که:

 شهریف پاشا له گه آن «پیوغوس نهوبار پاشا»
 سهرو کی نیراوه ثهرمهنیه کان له [پاریس] به ک بگرن و به جووته قسه له کاروباری کورد و ثهرمهنهوه بکهن.

پشتیکی وا بکهن که شهم به ندانه ی خواره وه
 پشکلاوی په یمانی «سیفه ره بکری که شهو په یمانه له
 ای ٹاغستؤزی ۱۹۲۰ اداکر ابو و. وه به حوکو و مهتی

عوسمانيش ئيمزاكرابوو. بهنده كانيش بهندي «٢٢، ٦٣، ٦۴» بوون كه ثهمانهن:

به ندی ۱۲۰

«هدر په که له حوکوومه ته کانی فهره نسه، ئینگلیزه و ثیتالیا سه رو ثه ندام ثه نیرن و ثهم ثه ندامانه لیژنه یه کی سنی قو لی له ثه شه متو ل پیک دینن، به شه ش مانگ دوای به جنی هینانی ثهم په یمانه سه ربه خویه کی ناوچه یی ثاماده ثه کا بو ثه و شوینانه که کوردی تیدا دانیشتون و که رتوونه ته روز همه لأتی «فورات» و جنوویی روز ثاوای ثه و سنووره که له دوایی دا دا ثه نریت بو ثهرمه نستان و شیمالی ثه و سنووره که «سووریه» و «مهزو پوتامیا» له یه ک جیاثه کاته وه. ثه مه ش به بی ثه و ته علیمات و ده ستووراتانه که له به شی (۲ و ۳) به ندی (۲)ی ژماره (۲۷)دا با سکراوه.

بهلاّم ثه گهر هات و ثدم ثهندامانه له ههندی شتدا، وه یا له ههموویا قسهیان به کی نه گرت ههریه کهیان ثهینی لهم لایدنهوه حوکوومه ته کهی حوّیان ثاگادار بکدن. ههروهها پیّویسته لهسهر ثهم لیّژندیه کاتنی که ریّککهوتن لهسهر ههموو شتیکک باسی پاریّزگاری حقووقی قهومه کهمه کانی ـوه کوو ثهو نهستووریانه که ثه کهونه ناو ثهو ولأنهوه ـبکهن و حقووقی ثهوانیش لهناو ثهو ههریمهدا بیاریزریّت.

بۆ ئەم مەبەستەش لىرنە بەكى پىنىج كەسى كە ئەندامەكانى لە بەرىتانيا، فەرەنسە، ئىتاليا، ئىران وكوردىن دروست ئەبى ـ ئەمەش ئەگەر پىوپست بوو ـ بۆ پشكتىن و برياردان لەو سنوورانەداكە بە پى ئەم پەيمانە بۆ توركيا دازارەو ئەنووسىت بە ئىرانەو...

به ندی و ۲۴ و

، حوکوومه نی عوسمانی له ثبمرِ نوه وه گفت ثهداکه لهو وهختهوه پنی شهوتری، تــا ماوهی (۳) مانگ قسهوباسی ههر دوو ثهو لیّژنه به که له بهندی (۱۳)دا باسکرا بهلّین و بریاری لهسهر بدا...

بەندى ، ٦٣،

وله پاش نهوه که نهم پهیمانه دروست بو و برپاری لهسه درا نه گه ر له ماوه ی سائیکا نهو کوردانه ی که که و توونه ته نه و هدریمانه وه که به ندی (۱۲)دا باسکرا داوایان له و کومه لی قهومه کان عصبهٔ الأمم، کرد که زور تری کورده کانی نهم ناوچه به نه بانه وی له تورکیا جیا بینه وه و سدر به خوبن، وه نهویش عصبهٔ الأمم دانی به مه دانا که نه مانه نهم شایسته بیه بان تیا هه به، تورکیا هه ر له نیسته وه له سه ر نه و راسیتری ، عصبه به ، به لین نه دا که ده ست له هه مو و نه و حقو و قانه ی هه لگری که نه که و نه نه و ناوچانه وه.

ثهم دوست هه لگرتنی حوکوومه تی تورکیا به ش همتووقه کانی، به دوور و در پژی له گفتوگؤ و کوبرو نه و دور و در پژی له گفتوگؤ و کوبرو نه دو وه کانا ـ باس له گفتوگؤ و کوبرو نه وه وه کانا ـ باس نه کریت. دوای ثهم دوست هه لگرتنه ش که تورکیا دوستی هه لگرت هیچ به رهه آستنگ له لایه ن سویند خواره کانه و ه ناخریخه به رچاو به رانبه ر به ثاره زووی کورده کانی و لاتی همووسل، ثه گهر بیانه وی له گهل شه و کوردانه دا که که و توونه ته و لاتی تورکیا و سدر به خوبیان و درگر تووه تیکلاوبین و بچنه ناو ثه و جغزی حوکووه ته یانه و ...

* * *

ثهم پهیمانی مؤته مدری وسینه و به له وانه بوو پشتی تورکی شکاند، به تابیه تی که ثه و به بدانه شی تی خرا ثه وه نده ی تر گذاوه می فیکری له تورکیادا نیایه و ، و هکوو بو مان ده رکه وت دروستکردن و کوشش کردن بو ثهم به ندانه و بو کوّری شاشتی، کورده دانیشتوه کانی و لأتی ته سته موّل و و لآته کانی جزیر و بوّتان بوون. و لآتی سوّران ثه و سده مه ده مداری [شیخ مه حمو ده]دا له سهرده مه ده مینان نه بانه گهیشتی. له ده وری یه کهم حوکمداری [شیخ مه حمو ده]دا له سوله بمانی کوّریک به سترا، زوّر له سهرو کی عه شره ته کان و مینجه ر نو ثبل هیشی تبابرو، مهزبه ته یه کرده کورده کانی ثه و و لاّنه ثه وا هشه ریف پاشاه بان کرد به نماینده ی خوّیان بوّ داواکردنی مافی کورد له کوّری تاشتی و مو ته مه ری تاشتی دا.

ثهم مهزبه ته به درایه دهست و سه بد أحمدی به رزنجی، و و ره شید کابان، که بیبه ن بؤ [پاریس] و بیده ن به شهریف پاشا. نیراوه کان لهری مووسله وه به ری که و نن بؤ پاریس. که گه بشتنه و حه لهب و له وی مانه وه و رئیبان نه درا بؤ چوونه [پاریس] به خویان و مه زبه ته یانه وه گه رانه وه یؤ و لأتی و سوله یمانی.

له گهل نهمانه شا داخه کهم چ کوّرِی ثاشتی و چ دهولهٔ نه گهوره کان همر شتیک که، و تبان هیچیان به جتی نه هیناو هممووی همر مهره که بی سهرقاقه زبوو له باره ی حقووقی کورده وه ا.

* * *

چوّنیهتی ولاّتی سولهیمانی له پاش برانی شیّخ مه حموود بوّ «هندستان» به ته وای نیّکچوو۱ له لایه کهوه له تاکریّ و تامیّدی ثاژاوه دهستی پیّ کردبوو، لهم لاوه له ولاّتی ههورامان و مهریوان و بانه دیسان ههرا ههنسابوو، «توزدهمیره پش - پاشماوهی تورک - له ولاّتی رواندز توّزی ته کرد!. له لای سابلاّخ و ورمیّ وه «سمایلاغای سمکوّه دهستی پیّ کردبوو. شهری (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ هرچه نده برابووموه به لاّم گیچه ل و پاشهله قهی همو لهناوابوو، هیّمنی و تاسایش دانـهمهزرابـووهوه. بـه تـایبهتی هـهستیّکی کـوردابـهتی له ههموولایه کی کوردهوارییهوه پهیدا بووبوو.

ثهمانه و مانه وه ی و و زده مبره له و لأنی رواند ز سه ریان له سیاسه تی ثبنگلیز تیکدابو و له له له خاری جوار چاو بو و بو و وه وه نه شهمه بنو و لا بکاته وه به لای ه حاجی شه عبانا فاهی تامیدی و هار سافاهی زیباریه وه، که له و و لا تانه دا شاگری شاژاوه بیان ناوه ته وه و لا تانه دا شاگری شاژاوه بیان ناوه ته و د نه تهمه بو و لا به لای ه شوز ده میره وه بکاته وه که به خوی و له شکریکی تورکه وه له و لاتی رواند ز و ده و روبه ریا خه ریکی پهر و پاگه نده بو و بو [تنورک] و خه ریکی ثه وه بو و که کورده کان هه لگیریده و و پانکا به سه ر به تورک.

شهمه له وعسراق ۱۵۰ له ثیرانیشدا به رهی سه ردار ره شید و جافرسانی لهون و محموردخانی دزلّی و مه حموودخانی کانی سانان و حمه خانی بانه، ثهمانه هدریه که له لایه که وه ثارًاوه یه کیان ناوه ته وه و زرنگهی تهلی دلّی زوّریشیان به لای کوردایه تی دا دهنگ ثه داته وه و لاّتی سوله یمانیش بوّ برانی [شیّخ مه حموود] ثه وه هدر زوّر زوّر دلّ بریندارن و هدر روّژه روّژیک له لایه که وه کاره ساتیک ثه ته و می ا.

نه م شتانه ههمو و ئینگلیزیان ناچار کرد به وه که دان به واقعا بنتی و [شیخ مه حموود] له هندستانه وه بگیریته وه بر سوله یمانی و سه دله نوی شیخ مه حموو د بیپته وه به حوکمدار. همرچه نده لهماوه ی به بینی نهم دووجاری حوکمداریه ی دا حوکو و مه تیکیش له [به غدا] به ناوی حوکو و مه تیکیش به این ه شیخ به ناوی حوکو و مهتی هفیصله و و دانرابو و ، به لام و لائمی کوردوستان به بسی ه شیخ مه حموود ه ه رنه نه چو و به یریو و .

له و ماوه یه دا که ثینگلیز کاروباری سوله یمانی ته بینی و شیخ مه حموود له [هندستان] بوو، له یم ۵ کی تشرینی یه که می ۱۹۲۰ و دا به ناوی حوکوومه تی عراقبه و به که م و وزاره تی [سهید عبدالره حمانی نه قیب] له به غدا دامه زرا و پستی ثه و ترا و حوکرومه تی و وختی ه. له و و و خته دا همه ندوبی سامی و به غدا ثه مه ی له و وزاره ت گهیاند که شه یه و خوی چاویزی و لاتی سوله یمانی بکا.

دەنگىگەرانەوەي (شێخ مەحموود)بۆ سولەيمانى بلاوبووەوە، دەستە و دايەرەكەي

که تا ثهو سهرددمه هدر سهریان پو ئینگلیز دانه نهواند بوو به ناوی چه ته یه تیه و هدر به شاخ و داخه کانه وه بوون ـ همه مووکر بو و نه وه و هاتنه وه بؤ سوله یمانی. نه وه ک هدر ثه وان به لکوو له هه موولایه که وه و له هه موو عه شره ته کانه وه ولاتی سوله یمانی بو هاتنه وه ی شیخ مه حموود ، بوو به پوره ی هه نگ و بدو به ده وریکی زور تأریخی له ژبانی سوله یمانی دا. بوو به روژیک که روّله کانی کوردوستان هه مووکو ته پنه وه بو پیشوازی مه لکی کوردوستان!.

[شیخ مهحموود] له پاش نزیکه ی سی سالی دیلیه تی له ناخر و نوخری (۱۹۲۲)دا گهرایده و هاته به غدا و لهویوه به رئ کهوت بو سوله یمانی، پیشوازی و ئیستیقبال بهره بهره بو پیریه وه چوونی «شیخ مهحموود» له سوله یمانی ده ستی پی کرد، سهره تای پیشوازی کهران گه یشته به غدا، هه تا رووبه رووی سوله یمانی نه به یوونه وه دنیای شادمانی زیاتر نه بهور، نه و روزه چ روزیک بووکه [شیخ مهحموود] چووه وه ناوشاری سوله یمانی ؟!. هه رله نه یلوولا یوو شادی چوونه وه ی شیخ مهحموود» یو سوله یمانی، هدر له نه یلوولیشا یووناکامی سوله یمانی، به لام نه یا ۱۹۳۰)دایو و نهمیان له (۱۹۳۰)داا.

[شیخ مهحموود] حوکمداری کوردستان له بهرگی مهلکی.دا.

وه ختی خوی شه وه بو و «مه ندوویی سامی» له وه زاره تی نه قب ب دا هه ندی قسه ی له باره ی اداره ی سوله یمانی داکر دبرو، ثه م قسانه بو و یوونه مایه ی دل ره نجاندنی سوله یمانی و ده سته ی [شیخ مه حموود]. که شیخ مه حموود گه رایه وه بو سوله یمانی ثینگلیز ثه یه و یست پینه ی شه و قسانه ی خوی بکاو شه و سار دیه له به ینی خوی و سوله یمانی دا نه یه لی. بریاری دا له شکره که ی له [سوله یمانی] بکیشیته وه و

دهسته په ک پـ و اداره ی سـوله یمانی داینری، دیاره تهمه ش له ژیر فـهرمانی «شیخ مهجمو و دود انهین. له [۱۴ ثهیلوولی ۱۹۲۲] اکزنگره به کی ناوچه بی دروست کراو ، شیخ مه حموود، بو و به سه ردّ کی ثه و کونگره به ، له پاش چه ند روْژیک له تشرینی دو و همی (۱۹۲۳) دا ناوی خوّی نایه ، مه لکی کوردوستان، و له راستی دا ناوی مه لکی و «رگرت، ثالاًی سه ربه خوّیی کوردوستان له و روّژه دا له شاری سوله بمانی هه لکراو به کهم و «زاره تی کوردوستان به م جوّره ی خواره و دامه زرا:

2 3 3 - 23 1 1 - 2 3 3	
شيّخ قادرى براى شيّخ مەحموود	سهروّکی وهزیره کان و سوپاسالار. ^(۱)
حبدالكريم عهلهكه	وەزىرى دارايى
مصطغى باشاى يامولكى	وەزىرى فەرھەنگ
شيخ حمه غهريب	و ه زیری ناو ه و ه
صالح زوكي صاحبقران	وهزیری هیّزی میللی
أحمد به گی فتاح به گ	و ه زیری گومرک
حماغاي ثهورهحماناغا	وهزيرى نافعه
سەييد ئەحمەدى بەرزنجى	سەرۆكى ئەمنى عام
حاجى مهلا سهعيد	وهزیری دادگا
سديق ئەلقادرى	موفهتشي ههموو حوكوومهتي كوردستان

بهم جوّره حوکوومه تی کوردوستان و وهزاره تی دامه زرا، له پاش شهمه ورده ورده کاروبلوی اداره ی حوکوومه ت ریّکخرا، دایه ره کسان دهستیان کسرد به شیش کسردن، نووسینی دایه رهو دهره وه به کورد دهست یی کرا، پولی تهمر پوّسته ده رهیّنرا. بـزنانه و مهرانه وه رثه گیرا و پوسولهی تهدرا. مـهروّکی عهشره ته کان سـهریان ثهدا له پایته خت و

۱- الهم ناوانه له روزنامه ی وبانگی کوردوستان ی الهو دهوره دا که له سوله یمانی دهر شه چوو ـ له بانی وهزیر رئیسی داناوه ، به لأم مه به ست له رئیس وهزیری اصطلاحی الیسته یه.

دلخۆش بوون بەم حوكوومەنە.

ئهوهنده ههبور ئهم [[داره]و حوکمداری و پادشایه تیه ههر بوّ سوله یمانی ـ واته بوّ لیوای سوله یمانی ـ بوو، دیاره [شیخ مهحموود] ئاره زوویه کی تری ههبوو _ ئاره زووی سهربه خوّیی ههموو کوردستانی ههبوو ـ به ناوچهی سوله یمانی رازی نـه ثهبوو. ئـه مسجا کهوته سهر داواکردنی ههموو شاره کورده واریه کانی تری عیّراتی و ئهیهویست ههموویان بکهونه ژیّر ئالآی کوردستانهوه.

له و لاشه وه ، شوزده میره که ثاوازی حوکوو مه نی کوردستانی بیستبو و به هه مو و جوّر ثه یه ویست خوّی له مه لک نزیک خاته وه، که و ته فړوفیلی ومیکیافیلی، و له راستی دا خوّی لیّی نزیک خسته وه و له گه ل مه لکدا ده می راسیتری یان گهیشته یه ک!.

لهوسه رده مه دا می خبه پر نو تیل می مستشاری شیخ مه حموود و وه کیلی (مه ندوویی سامی) به ریتانیا له سوله یمانی بوو، ههستی کرد که شتیک له کایه دایه. ثه مهسته شی له به ر ثموه بووکه گه لنی بیر و باوه پری جیا جیا له سوله یمانی په یدا بووبوو ۱ شیخه کانی به رزنجه له لا یه که وه له به رئه به رئیخ مه حموود] مه لیکه و له به رهی به رزنجه یه ثه یانویست هه چ ئیس و کاریک هدیه ثمین له ژیرده ستی ثه وانایی، نه وه ک هم ر ثه وه نده به لکوو به هم موو جوّر ثمیانویست حوکم بکهن و ثمشیان کرد، هدریه که له لایه که وه ثاغه یه ک بوو بی خوّی الکه س خه تی که سی نه ثه خوید وه.

ههندیکی تریش ههر بـه بـیر و بـاو.و پنکی پـنیشین لهـــه ر شـهو رایــهبوون کــه شـهـین حوکوومه تی تورک لهبهر ثهوه کـه تیـــلامه بیتموه و تهـین له ژیر فهرمانی [خدلیفه]دا بن!. ههر دوو دهسته کـهش به جاری کـه کردهوه ی شیخه کانی بهرزنجه یان ثهبینی له ولأتــی سـوله بـمانی ییزیان له خوّیان و له اداره ی سوله یـمانی ثههاته وه.

وشیخ مهحموود و خویشی پیاو یک بوو له چاکه به ولاوه هیچی تری نه ته و پست مهمرچه نده [مه لیک] بو و به لأم له ره و هه نسوکه و تا به ته عبیری ثیسته شه و په وی دیموکرانی هه بو و ، هه مو و که س ته بتوانی [شیخ مهحموود] ببینی و ته ویش هه مو و که س بینی ، هه رکه س که ته چوه لای سه ربه خو و و زیر یک بو و ، نه وه ک هه ر و ه زیر یک بو و ، نه وه ک هه ر و ه زیر یک بو و ، نه یا به نکو و ، نه یا له باله سو و ف ، یک بو و بر اداره ی و لأت!..

جا پیاو یکی وه کوو [شیخ مهحموود] له ناو شه پۆلی ثهم ههموو بیروباوه پانهدا ثه یی چوّن سهر دهرکا و چوّن بگاته ثهو ثامانجه که سالههای ساله بــوّی ثـهـجهنگیی؟.. تــا له باوه ری دهسته یه کــُ رزگاری ثهبوو باوه ری دهسته کهی تر سهری ریّیان پی ثه گرت.

[مینجه رِ نو ثیل] گه لی کوششی کرد که مه اینک له باوه ره کانی تر بازگه شت بکا ته وه به تاییه تی نه که وینه شوین فرو فینلی میکیافلی او زده میر، هیچ که لکی نه بو و . بو امه ش که به ته و اوی خوّی پیاو خراب نه کا «چه پمهن «ی کرد به وه کیلی خوّی له سوله یمانی و خوّی سوله یمانی به جیّ هیشت.

کرده وه و باس و خواسه کانی ، شیخ مه حموود، له گهل نوزده میردا که به هنری کرششی پیاوه تورک خواکانه وه بوو ـ ههر زیادی نه کرد، نهم زیاد کردنه ش دهستی نه تعدا بر نه بینا کرد و به نه گلیز. (چه پمهن) که و ته خوی و نه ویش دهسته و دایه ره یه یه یادا کرد و به ره به ره له ژیره وه بو رووخاندنی حوکوومه تی [شیخ مه حموود] چاکیان لی کرد به لادا!. له ناخردا وای لی هات به ته واوی دانیان له یه ک سبی بووه وه، مه کینه ی حوکوومه تی کوردستانیش نه واجاری هه ر نه گهری.

[شیخ مه حموود] هدتا ته هات شیرگیرتر ته بوو، فیکری هاته سهر تهوه که پهلاماری که زکووک بدا. لهم رووه وه سه روّکی عه شایه ره کانی بانگ کر دو که و ته گفتوگز له گه لّیانا. و مکوو و ترا لهبهر ته وه گهلی شه پولی فیکری له سوله یمانی دا همهوو هه ندیّک له مسانه له گه لّی بوون و هه ندیّکش قسه به کی راستیان نه ته دا به ده سته و ه.

لهم دەورانەدا «سمایلاغای» سمکۆیش هات بۆ سولەیمانی و بوو به میوانی [حوکوومه تی کوردستان]، ثهو ماوه یه که له سولهیمانی مایهوه خزمه تیکی شاهانه کرا، له رووی حوکمداری کوردستانیشهوه گهانی قسه له به ینی شهو و «شیخ مهحموود» دا هاتو چۆی کرد. هاتنه کهی شهمیش وارئ که و تبوو کانیک بو و که حوکوومه تی کوردستان له گهل ثینگلیزدا شیریان له یه ک مصوو سولهیمانی وه کوو مهنجه لی سهر تاگر شه کولاً. به تایبه تی چی ثینگلیز له سوله یمانی هه بوو «شیخ مهحموود» ده ری کردبوون.

لینگلیزه کان روّر داخبهدل بوون له [شیّخ مهحموود]، ته پانویست سوله یمانی له دمت ده ریّن و نهشیان ته زانسی چوّنی ده ریّنن، همرجاره له شکریان ته نارد و به ناهرمیّدی له شکر ته گهرایه دواوه. ته مجا ها ته سهر ته وه که به هوّی بو مبارانه وه سوله یمانی به [شیّخ مهحموود] چوّل بکا. ته مهش له سهر یکه وه تیشیّکی گران بوو به رانبد به نینگلیزه دوو شتی پیچه وانه له سوله یمانی هه بوون؛ [شیّخ مهحمود]ی لی بوو که داخی ناوه به دلّی تینگلیزه وه و له به رقو بوم بوردمانی سوله یمانی ته کا. [سمایلاغای] لی بوو که ته و سهرده مه تینگلیز سمایلاغای به دوّست ته زانی و نه یته و بست به جاری تاگر له هموو لایه که و م و خوّی بنیته وه!.

هیچ چاری ندما همات له پیشا وبدیاننامه ی فریداید خواره وه اله [۲۳ شوباتی ا ۱۹۲۳ شوباتی ا ۱۹۲۳ شوباتی ا ۱۹۲۳ شوباتی ۱۹۲۳ نایدوی بر سمایلافاکه سوله یمانی به جن بینی مانگا بر [شیخ مهحموود] و ته هلی شار که شار جز ل که ن بر ردمان ته کات.

هسمایلاغاه له [7۸ شوبانی ۱۹۲۳]دا خوّی و سواره کانی دیدهنیان تهواو بوو [رشید جودت]یان لهگهٔل چوو چوونهوه بو ولاّتی خوّیان.

پاش ثهوان [شیخ مه حموود]یش به خنزی و له شکریه و چوونه دهره و و رووبان کرده ثه شکه و ته کانی و جاسه نه. ثه هلی شاریش به ره به ره له شار ده رچوونو رووبان کرده قه ره داغ و شار باژیر و ثهوناوه.

له به یانی [۳ی مارتی ۱۹۲۳] دا هیشنا سوله یمانی به ته واوی چوّلی نه کر دبو و فروّ که برّ مبا هاویژه کان به سهر شاری سوله یمانی داوه کو و دالآش ده ستیان کر د به سوورانه وه! له سووری یه کهم و دووههم و سبّهه مدا یه کهم بوّ مبایان خسته خواره وه که، مالّی [حاجی عارف به گ]ی به رکه و ت، حمه به گی کوری نه یق له گفل برابچکوّله که یا له بازار بوون که سیان ده رنه چوون! له پاش هاویشتنی چه ند بوّ مبایه ک سوله یمانی به جیّ هیشت و گهرایه وه . فروّ که کان نه گه پشتبو و نه و فروّ که خانه کانی خوّ بان له شکری ثبنگلیزگه پشت و سوله یمانی داگیر کرده وه.

کام سولهیمانی؟. تهو سولهیمانیه که بۆمباکاولی کردووه و دهنگی شین و شهپۆپی گریان و زاری له گهرووی ته و کهسانه و همانمهستن که فریانه که و توون ناوشار به جی بینلن!. بهم جۆره پیاوه تیه تینگلیز سولهیمانی گرته وه و گؤیا حوکوومه تی [شیخ سه حموود]ی همانمران.

لهولاشهوه که پشیخ مهحمووده رووی کرده ولأنی قهمچوّغه و جاسهنه فیرِوّک ه و بالان هممووساتیک به سهر سهریهوه بوو، بهلام دلّقایمی و تازایی شیخ مهحموود و پیاوانی [شیخ مهحموود] لهوهدا نهبووکه سهر لهو جوّره شتانه بکهنهوه. شهر له بهینی حوکومه تی کوردستان و تینگلیزدا بوو بـوو بـه داشـی داسه، هـهرجـاره بـه لایـه کـا تهسوورایهوه.

له و ماو دداکه ثه و له ده ردووه ی سوله پیمانی بۆ ئینگلیز جه ور پکی زوری ئه نواند له

سوله پیمانی دا، هاتو چؤی پیاوی وشیخ مهحمووده به دزی ههر هه بوو بؤ سوله پیمانی، ثهم جهوره هؤشیکی تری هیّنایهوه به به رخه لکندا، له لایهن [شیّخ مهحموود]یشهوه سهرو کی عهشره ته کان به تهواوی لیّ کوّبوونهوه و هاتنه سهر ثهوه که به پهلامار دانیکی مردن و ژبان پهلاماری ئینگلیز بده نهوه و سوله یمانی له دهست بسیّننهوه.

خوّیان بوّ ثهم هیّرشه ثاماده کرد و روو به سولهیمانی هماتن، له [۱۱ی تـهمووزی ۱۹۳۸] دا سولهیمانیان گرتهوه و ثینگلیزیان دهرپهراندهوه، دیسانهوه وشیّخ مهحموود، کهوتهوه قایم کردنی سولهیمانی و حوکمداریه کهی جارانی. تا نزیکهی سالّیک بـهم جوّره ثینگلیز هیچی له گهنّ ییّنه کرا.

* * *

له [۲۵ کی نیسانی ۱۹۲۰]دا که به ریتانیا به ناوی ثینتدابه وه نیشته وه به سهر عیراقه وه مهر حیراقه وه مهر چند که این نیسانی که به بیانه که که میریانه که به بیاره ی و مرگرت و پاشان دایه دواوه و نه چووه ژیر شهو قسانه که له باره ی سهر به خویی کورده وه له پهیمانه که دا دابووی. قسه وباسی پهیمانی «لوزان» له پاش نه و میری و میرو و مه ته کانا هم بوو له تاخردا له [۲۳ ی تهمووزی ۱۹۲۳]دا. نهمیش میروا و به نیمواری کوردیان له هم مووشت ین به شرکردا.

هیِّشتا پهیمانه که می ولوّزان، ثبیمزا نه کرابوو، واته له سالّی (۱۹۲۲-۱۹۲۳)دا کورده کانی عیّراق دمودووی ثهوه بان بوّ ده رکه و تبوو که حوکووه تیکی گهوره ی واکه کوردستانی عیّراقیشی به رکهوی ـ له به رثهوه که به رهه لستیان زوّره ـ بوّیان دانامه زری و نایه لَن، به لَکوو ثه و جوّره قسه یه له ناوا هه یه که کوردستانی عیّراق بسخریّته پالّ حوکووه تی عیّراقی.

دوو حوکوومه تهی به رینانیا و عیراق که و تبوونه سهر ثهوه که پهیمانیک لهباره ی کورده کانه وه بدهن و به دلخوشی ثهم پهیمانه شیخ مهحموود، له و بیاوه روی خنری

هەلگىرنەوە. پەيمانەكەشيان ئەمەبوو:

وحوکوومه تی عیراق و به ریتانیا هه ردووکیان دان به حقوقی نه و کوردانه دا نه نین که او کوردانه دا نه نین که او ان به حقوقی نه و کوردی له ناو نه م چوار چیوه ی عیراقه دا بؤ خویان دابنین، لهم رووه وه خویان سه ریشکن بو دروستکردنی چونیه تی نه و حوکوومه نه و بو دانانی سنووری. وه نه توانن پیاویش بنیرن بو به غدا بو نه وه باسی په یوه ند و ناشنایه تی نابووری و سیاسی خویان له گه ل دوو حوکوومه نه عیراق و به ریتانیادا بیریننه وه.ه.

ثهم قسه یان دا و که سیشیان نه چوو به گو پچکه یاندال.

له [۱۰ ک تشرینی یه کهمی ۱۹۲۲] دا پهیمانی چوارساله ی عیراق ـ ثبینگلیز هاته پیشهوه، به و مهرجه که سهره تای ثه پهیمانه له وه ختیکه وه دهست پی بکاکه پهیمانی ثاشتی له بهینی عیراق و تورکیا دا بهستری که پروّتؤکوّلی ثینگلیزی ـ عیراقی له [۳۰ نیسانی ۱۹۲۳ که اکراو به ته واوی دانی نابه وه داکه سهره تای پهیمانه که له و میرووه ی پیشووه وه وی پیشووه وه وی پیشووه وه وی پیشووه وه می پیشووه داکه میرو تو کو له بریاری دا که کورده کان دلیان هیچ چه که ره نه کا له [۱۱ ک تهمووزی ۱۹۲۳] دا دیوانی وزاری عیراقی بریاری دا که:

[۱۔حوکوومەت ينجگه له کاربەدەستانى پنشەوفەن ھېچ کاربەدەستېکى وعەرەب، لە ولاتى کوردەوارىدا دانەنتى.

۲ ـکورده کان له کاروبار و مراجه عاتی ره سمی دا حوکوومهت ناچاریان ناکا بهوه که به عهره بی قسه بکهن.

۳ـ حوکوومهت پیّویسته له سهری پاریّزگاری ههموو جوّره حقووقیکی دانشتوانی دینی و غهیره دینی ثهو ولاّتانه بکا.]

که ثهم قسانه هاته ناوهوه بهمانه تؤزی ناوشاری سوله پمانیان هیمن کردهوه و پینج

نايبيان چوو بۆ «بەغدا».

* * *

لهم لاوه لهم فرمانانه روویدا، لهولاشهوه نهوهبوو که هشیخ مسحصووده له [۱ ک تهمووزی ۱۹۲۳ کدا سولهیمانی داگیر کردهوه و کهوتهوه نیش کردنه کهی جارانی. لهم ماوهیدا حوکمرانی نه کرد و کورده کانی ههموولایه ک به ههموو جنوّر هساتووچوّی سولهیمانیانی - یان نه کرد.

که ثهم ثیشانه له به غدا رووی دا ثیتر ده سنی نه ثه دا بر ثینگلیز که پیاو پکی وه کوو هشیخ مسه حموود ه مسه لیکی کسور دستان بینت، وه بیا ده سنی نه ثه دا برق که کسور دستان سه ربه خویه کی بیخ، چونکه ثه و ثاره زووه ی که ثه و هسه بیوو به و لأتی کسور ده واری عیراق، وه یا ثه و ثاره زووه ی که ثه و هه بیوو به عیراق، پیاوه کانی به غدا به باری سو پاسه وه بریان جی به جی ثه کرد!.

مه سه له ی کورده کان و به غدا به رانبه ر به ثبنگلیز وه کوو مه سه له ی کابرای لی هاتبوو که کوره نه خرشه کهی برده سه ر «سهی ساق» و گیسکیکیشی له گه ل برد برخی سه ر بری، له گه ل ثه وه دا نه ثه بو اگیسکی ببردایه، به لکوو ثه بوا مه رینکی بسبردایسه کسه چوونه سه ر شه خسه که رووی کرده شه خس و ی وت وت:

هسهی ساق!. تو وه گبسکتی خاسی نه که بته وه خاسی که رهوه، ختاسی نماکمه بته وه وبالانتهران، وه مامری کره نه کا!. (۱)

لهم ماوه یه داکه وشیخ مه حصووده له سوله پسانی بوو له ههموو لایه که وه به تابیه تی له قوّلی پینجو پنه وه سه روّکی عه شره ته کان و ههموو جوّره کور دیّک ها تو و چوّ یان نه کرد و به گیانیکی پاکه وه نه یانویست نهم حوکوومه ته بژیت. رسووماتی حوکوومه تیش وه کوو جاران کوّ نه کرایه وه و هممووشتیک له ریّگهی خوّیه وه نه دِرّیشت. له ولاّتی نیرانا بـه

۱ ـ ،سهی ساق، و هبالانتهران، دوو مهزارن له شارمزوور، ههریه که لهسهر کیویکن بهرانبهر به یه ک.

تەواوى دڵگەرميەكيان بەمكوردايەتيە پەيداكردبوو.

حوکوومه تی تینگلیز و عیراق که و تنه سه ر نه وه که به ته واوی قرّل بکه ن به قوّلی یه کا بر که ناوبردنی حوکوومه تی و شیخ مه حصووده، و وزاره تی به غدا و وزاره تی وجعفر عسکه ری بود، به ته واوی لی برا، با هه ر جوّره زیانیکیش رووبدا هیرش به ریته سه رحوکوومه تی سوله یمانی. به تایبه تی له [۴ی مارسی ۱۹۳۴] داکاره ساتی کوشتاری به ینی وله له یکان و نه هالی و که رکووک و روویدا بود، ایر دو ار آشیخ مه حصوود] زور به سوّز هدلیدایه و نه یه ویست له توّله ی نه و نیشه ناشیرینه ی و که رکووک دا تووی فه له کان بیرینریته وه . له م لاوه ش مه ندوویی سامی به غدا والسیر هنری دوبس، به هموو دلیکه و بیرینریته و بیشه که بیو شری، ته نانه ت و هه تا به گیری مو ته سه رفی که رکووکی لا بر دبوو و و مه مورود و نه شوینی هم و برینه که ته شه نه و مه و وی و هم رزیا تر و مه و رو از برد و د هم رزیا تر و هم رو به خوری و هم رزیا تر اله در و به خوری و هم رزیا تر اله در و به خوری و هم رزیا تر اله در و به خوری و هم رزیا تر اله در و به رو شت.

که «کهرکووک» نوّزی نیشته وه تهم ناسؤره له دلّی مهندوویی سامیا زیاتر ژانی پهیدا کرد، ومسترکورنوالیس، مستشاری داخلیه و شاره زای کاروباری ولاّتی سوله پسانی بوو، [مهندوویی سامی] تاخر بریاری له گهلّداکه به هوّی «عهلی جهوده ت» وهزیری داخلیه و «جعفر عهسکه ری» و دیوانی وزراوه تبا شاخر ههناسه بریار بده ن بوّ له ناوبردنی حوکوومه تی (شیّخ مه حموود).

همموو الهم البشانه کراو هیزی حوکوومه تی هیزانی به هیزی مهسکهری لیوی و هیزی همهمو الهم الهموری لیوی و هیزی هموایی به ریتانیه و رو به و لأتی سوله بسانی کهو تنه جسووجوولّ. سهره تای شهر هه اله دموروبه ری (چهمچه مالّ و دهربه ندی بازیان] دامه زرا، لهبه ر الهود دهستینکی نسهینیش لهژیره وه له و لاتی سوله بسانی البشی هه ر اله کرد، له شکری (شیخ مه حصوود) له گهلّ الهوه دا لیاوانی وه کووکه ریم به گی فه تاح به گ و «سابری که ریم به گی دیشی هه بو و هه ر توانای

گیرانهوهی ثهو هیزانهیان نهبوو.

له تاخردا له [۱۹ ک تهمووزی ۱۹۲۴]دا شیخ مه حموود سوله یمانی به جنی هیشت و عهسکه ری عیراقی و ثینگلیزی سه رله نوئ شاری سوله یمانیان گر ته وه و شهم جاره به همموو تو انایه کیانه وه که و تنه فایم کردنی و لأتی سوله یمانی و ده ره وه ی، ورده ورده ره گی خزبانیان تیا داکوتا، ثه مجا هه و به قسهی ثینگلیز حوکوومه تی عیراق هینای ملکه کانی [شیخ مه حموود]ی ههموو زهوت کرد و به بانی ده رکرد که ثهم مولکانه مافی شیخ مه حموودیان پیوه نیه.

[شیخ مهحموود]که سولهیمنی به جی هیشت رووی کرده وه و لأتی هجاسه نه و لهم لاوه تا و لاتی پینجوین ههر به نباوی حوکمداریه وه دهستی بنق اله برد، که هنیزی حوکوومه ت اله چووه سهری اله شکره کهی اله چوونه اله شکه و ته کمانه وه و البیتر اله وان هیچیان پی نه اله کرا.

ههروه ها له حوز پرانی (۱۹۲۵) دا مهندوویی سامی به غدا و حوکوومه نمی عیرانی فهرمانیکیان ده رکرد که همرکه س هشیخ مه حموود به بگری چه به زیندوویه تی، چه به مردوویه تی شهست ههزار رووییه ی بدر پنتی. وه بو ، که ربم به گی فتاح به گئ، و بو ، سابری که ربم به گ،یش ههر یه که (۲۰) ههزار رووییه به خشش دانرابوو بو شهو که سه که بیانکوژی وه یا بیانگری.

کابرایه کی [فهله]ی لیوی به خوّ گوّرین چووبوو بوّ کوشتنی شیّخ مه حموود و ثهوانیتر، شیّخ پیّ زانیبوو، له پاش پرسیار لیّ کردن به تهواوی بوّی دهرکهوت که مهسهله وایسه، ناچار فهرمانی دا به کوشتنی.

دەرچوونى [شیّخ مەحموود]له سولەيمانى و تیکچوونى حوکوومەنى کوردستان، له دلاّکاریّکی گەورەی ئەکردە سەر دلّی کورده کان و لەبەر هیزی داگیرکەریش ئەوانەی ناوشار نەیانئەتوانى دەنگ بکەن. ئەنانەت کوردە ناحەزەکانى [شیّخ مەحموود]یش نیکچوونی نه و حوکوومه ته یان ههر به لاوه خوش نه بوو، چاوه پوانی نه وه بوون که نه گهر همالیکیان بز هه لکهوی به سه ریا نه چن، جا سه ر نه که دن یا سه ر ناکهون نه مه شتیکی نره. ثینگلیز هه ستی به مه کر دبوو نه په ویست به جوّر یکی [خه بر مباشر] تا پی بکری دلی کورده کان راگیرکا، به تاییه تی نه واله و لاشه وه پشیخ مه حمووده کوّلی نه داوه و هه ر له شاخه کانایه و زیاد له قابلیه تی جارانی عه زیه تی حوکوومه ت نه دا، بوونی نه وو مانی نه و هیوایه کی گهوره یه قه همه و جوّره کوردیک.

هدر لهبدر تهمدبوو که له شوباتی (۱۹۲۵) دا له وکانه داکه لیژنه کهی ، کومه لمی ته قوام، هاتن بو تی گهیشتن له و ناکو کیهی به بنی عیّراق و تورکیا لهسدر مووسل، به رینانیا ثه وه ی زیندوو کرده وه که ثمین کورده واری عیّراق پال بدا به عیّراقه و به لاّم به و مه رجه که تاره زووه کانی کورد به جیّ به پیتری، شهوستی شاره زووانه که له [۱۱ی تهمووزی ۱۹۲۳ کدا دیسوانسی وه زاره تی عیّراقهی بریاری له سهردا و له لاپه و ه (۱۰۲) شهم کمیّه دابا سکرا.

دووپاته کردنهوهی ٹینگلیز بۆ ئەم قسانه هەر بۆ ئەوەبووکە دڵمیکوردهکان ـوهکوو باسکرا ـگۆیا بکاته خۆی!..

وشیخ مهحموود و له گهل ثهروشاکه له دهرهوه ی سولهیمانی بوو لهم لاوه به تهواوی حکورمهت و بینگلیزه کانی بیزار کردبوو حوکورمهت به هیچ جوّر چاری نه ثه کرد، لهولاشهوه له خهتی پینیجوینهوه له گهل ههوراسان و مهریوانا دهنگوباسی قسهی داخستبووکه رووبکاته ثهو نیاوه ش، میاوه ی به ینی جیاسه نه و پینیجوین و مهریوان دهمه لاتیکی تهواوی به سهردا هه بوو.

لهو سهردهمانه دا همستر تهدمونس، به قسهی «مسترکورنوالیس» مستشاری داخلیه له و ولاّتانه دا تهسوورایه و که که متر دهستی «شیّخ مه حموود»ی ثه گهیشتنی. یه کن له و شویّنانه «کسوّیه» بسوو. لهو و «خسته دا «صهلی کسه مال، له وی مسعاونی پـوّلیسـی کـوّیه بـوو. [مستر ئەدمونس] ئەچپتە لاى پى ئەلتى كەگىزيا ئىەر بىەلكور خىزى بگىدەنيتە ،شىپخ مەحمورد، و پى بلیت دەست لە ئاژاو، ھەلگرى و بچیت بۆ بەغدا. عەلى كەمال ئەمەى بەلاو، سەیرى ئەبىخ؛ [شیخ مەحمورد]ی كە خۆى بە مەلیكى كوردستان ئەزانى چۆن لە شىنكى وادا ئەكەرىتە شوین قسەى ئەم؟ا.

به «نهدمونس» ته نی نهمه ناکری به لام من ثه توانم له گه ن «صالح زه کی به گ»دا که له و و هخته دا له گه ن شیخ مه حموود بوو _قسه بکهم و به نکوو نهو شیخ تنی بگهیه نتی. له سهر نهم ته گیبره «عه لی که مال» قسه له «صالح زه کی به گ، نه گیر پته وه و ژوان نه ده ن که له دی «خهرابه» په کتر بیبن.

ثهمجا ههر لهو رۆژانهدا ههر دوولا ئەچنە «خەرابه» و ئاخر قسەيان ديّته سەر ئەو،كە بەلكوو [صالح زەكى بەگ] شيخ مەحموود بينيّنه سەر ئەوبار، كە بچيّت بۆ بەغدا بـۆ چاوين كەرتنى پياو،كانى بەغدا بۆ ريّكككوتن.

که [صالح زه کی به گ] نه گه رینه و و مهسه له اگه شیخ مه حصو و دنی نه گه به نی. شیخ رازی نایی به چوون، به لام پریار له سه ر نه وه نه دا که له لایهن نه وه وه ه صالح زه کی به گ ، پچینت بز به خدا و هه ر فسه و باسپکی ری که و تن هه به نه و بیر نینیته وه.

له دەوروبەرى سەرەتاى سالى (۱۹۲٦)دا [صالح زەكى بهگ] ئەچى بىر بەهندا،
لەولاشەوە مستر ئەدمونس، كورنواليس تى ئە گەبەنى ئەكەين و بەين. صالح زەكى بەگ

«عبدالمحسن سعدون، وەزىرى داخليه و «مستر كورنواليس» مستشارى داخليه ـى ئە
وەكاللەتى [شيخ مەحموود]ەوە چاويى ئەكەوى. ئىيش وكار ھەموو لە دەست
كورنواليسابوو. قسەوباس دېته سەر ئەوەكە شيخ مەحموود وازيينى ئە ھەمووشت و له

[عيراق]بچيته دەرەوه، كاريكى بەسەر سياسەتى عيراقەوه نەبى، يەكى ئەكورەكانى بىيرى

بۆ بەغدا بۆ خويدن، ملكهكانى بى بدريتەوەو خۇى بەكىكى بۆدانى بۆچاويرى كردنيان.

«صالح زەكى، ئەم قسانەى ھەلگرت و هينانبەو، بۆشىخ مەحموود، شىخ مەحموود،

لهمه رور تووره بو و بهلکوو ههندی شتیشی دابه بال وصالح ره کی به گ، و حه پسیشی کرد.

ه شیخ مه حصوود و زوو تر قسه ی دابو و به و لاتی مهربوان و پینجوین که بچیت بو ته و ناوه، به ره به به و لاتی (جاسه نه) و ته شکه و تی به چی هیشت و روو به رووی ده و روبه ری ناوه، به ره و ه و کرد و و به بخیت بو ته و پیجوین بو وه وه که مه دیوان. و لاتی سوله یمانیش له ته نگو چه له مه دابوو، هیزی حوکوو مه ت هموو شه و ناوه ی داگیر کرد بوو، زیباتر له هیزه که ش پؤلیس و سه ربازی کورد بوون، هه رچه نده بر کردن له گه لیا سه ربازی هیزه که ش پؤلیس و سه ربازی خوون به گریا به لام با ره ری شبنگلیز و حوکوو مه تی عیراقی ثه وه بولیس و سه ربازه کورده کان پیش به خرین! و شیخ حوکوو مه تی عیراقی ثه وه بوله ی خوی به و جوّره به تا شکرا بنی به کورده و ، چونکه شو ته یه یه یه به و خوّی بیانکوژی؟۱. شه مه و دیسان و لاتی شه و مهمووده به و دیسان و لاتی از جاسه نه و دورو به ری بودی له شکری شیخ مه حمووده و ه و دورو و مه دو .

ثهم دوو هۆیه بووکه پالیان نا به _اشیخ مهحموودیهوه بز ثهوه ثهر ولاَنه بهجیٰ بیَلُنی و بچئت بؤ *دییران.*

له و دەورانەداكە ئەو لە بەينى پيران و پينجويندابو و لە لايەن حوكوومەتەرە وەلأمى بۇ نيراكە حوكوومەت ئەيەوئ رووبەروو لەگەڵ خۆيدا دەميان بگاتە يەك و بەلكوو لەم كۆبوونەرەيانا ريك بكەون و ئيتر ھەردرولا وازيينن. جا حوكوومەت دانانى ئەر شوينى كۆبوونەرەيە خستۆتە دەست ئىيخ مەحموود خۆى، لەكوى ئارەزوو ئەكا تاتياكۆببنەرە. پشيخ مەحموود، بەمە رازى بور «خورمالى»ى دانا بۆ شوينى كۆبوونەرە و قىسەكىردن تىايا.

نه مجاله [امی نه بلوولی ۱۹۳۱] دا مستر کورنوالیس مستشاری داخلیه، [کابتان هزّلت] سکرتیری «مهندوویی سامی» به غدا، وه مونه تیشی نیدارهی سوله بمانی له لایهن ئىنگلىزە وە بە رئ كەوتن بۆ خورمال و لەولاشەوە شىخ مەحموود بەخۆى و چەند پياو پكەوە ھات و كۆبوونەوە كەيان (٣) سەھات در پىۋەى كىيشا. لەم كۆبورنەوە بەدا قسەيان لەگەلى شتەوەكرد. لە ئاخردا لەو شو پنەدا لەسەر ئەم شنانەى خوارەوە رئ كەوتن: ١- [شىپخ مسەحموود] خىۆيو ھەندى لە خىزم و پىياوەكانى لەسەر پىرسوراى وكورەمەت نەبى نەيەنە ئاو عيراقەوە.

۲ـ دەست له هیچ ئیشیکی حوکوومهت نهدا، کهسیش هه لنه خورتینی بق ئهوه دەست بخاته کاروباری حوکوومه تهوه، تیکالاوی هیچ بزووتنهوه یه کی سیاسی نه بی بهرانبهر به مغیراق...

٣- [بابهعهلي]كوري بنيّري بوّ وبه غداه كه له سهر حسابي حوكوومهت بخويّنيّ.

۹ـ ته گهر رؤژنک له رؤژان حوکوومهت لی خوش بوو، ثهم لی خوشبوونهی که له بارهی سیاسه تایه نهییته هوی ثهوه که ثه گهر خه لکی تر له بارهی کـاروباری تـابیه تیهوه له گه لیان، ویستیان شکات و شکانکاری لی بکهن رنگه یان لی بگری.

۵ـ ثمو ملکانهی که حوکوومهت لئی زەوت کردووه بین بداتهوه، وه ثهو شهتوانسی په کټکیان بۆ دابنتی بۆ دوه بیانهینیته بهرههم.

حوکوومهت خوشبیتی له هدندی لهژیر دهسته کانی بهرانبهر به چهند پهیمانیک،
 به لأم ثهوانهی که گو ناحه کانیان زور زله لهوانه خوش ناییت (۱).

پاش ثهم قسانه ئینگلیزه کان ههستان گهرانه وه بو به غدا و هشیخ مه حمووده پش بو ده وری پینجوین و پیران. لهم مهرجانه که ثهم ئینگلیزانه دایاننا شیخ مه حموود زوّر سهری سرما، له ثاخردا ههر به هیوای ثهوه که بزانی دنیای پاشهروز به چه کاره ساتیکی تر شاوسه، له (۲۲ی تشرینی په که می ۱۹۲۹ها دا له لایه ن خوّیه وه هسه ید أحسدی

۱ ـ مەبەست بەرگۇناھبارە زۇر زلانە لەو رۇژانەدا ەكەرىم بەگى فتاح بەگى و سابرى كەرىم بەگى و شىخ ھەلى قەڭبەزەر شىنخ موھەمسەدە بچكۆلەر خەڭىفە يرونس، و چەندكەسىيكى،تر بوون.

مهره خهس پی نارد بو به خدا بو جی به جی کردن و ایسزا کردنی ایم په یسانه. پسه ید آحمد، ماوه یه کت له به خدا مایه و و له لایهن ایم فرمانه وه که و ته قسه کردن له گه ل پیاوه کانی به خدا و له گه ل این الله ده و روبه ری ناوه پاستی کانوونی دو و هممی (۱۹۲۷) دا حوکو و مه تی عیرافی ایسترای په یسانه کانی کردو [سه ید أحسد] هینایه و و بو پشیخ مه حمو و د یک ایم شیمزای بکات.

لهو ماوه یه داکه وسه ید أحمد، چووبوو بو به غدا وشیخ مه حموود، همر فیکری له چونیه تی ثمه په یمانه ثه کرده وه افیکری له وه ثه کرده وه که ترده وه که ته داده و دو ژه و هنوشی کردو ته و ما ته ته دوراوی کورد و بو سه به نوانه یو سه ندنه وه ی خوراوی کورد و بو سه به به نیمانیکی وه ها همو و کوششه که ی شدا به بادا و وه کوو ثه وه و ایه که همر هیچی نه کردین الله به در ثم باوه را نه له شیمان کردنی په یمانیکی و ا په شیمان بو وه و و بریاری داکه به و جوّره به ثاسانی شیمزای نه کا. به و بیمانیکی و ا په شیمان بو وه و و بریاری داکه به و جوّره به ثاسانی شیمزای نه کا. به و بیمانیکی له [۲۷ی کانرنی دو و همی که ایدا ثم نامه و مه رجه ی بو مه ندوویی سامی به غدا نووسی و بوّی نارد. بوّی ناود سیکه:

[مەندوويى سامى]ش بۆي نووسيەوەكە:

،کۆمەڭى ئەقوام شتىواى نەوتووە كە سەربەخۆيى بىدى بە كورد، ئەوى ئەودانى پيانابى ئەوەبووە كە ئارەزووى كوردە كان بەجى بهينرى، ئەم ئارەزووەش ئەوەيە كـە کاربهدەستەکانیان لە خۆیان بتى، زمانى کوردى زمانېکى رەسمى بتى. دوو حووکومەتى عيراقى و بەريتانى ئەمەيان قەبوول کرد و کەرتنە جتىبەجتى کردنى.«.

[شیّخ مهحموود]که تهم وهلاّمهی بیستهوه بریاریدا لهسهر شوّرشی خوّی بهرواو دهستی کردهوه بهداگیر کردنی تهو ولاّتانهو به پیاو ناردن به هسهموو لایسه کسی ولاّتی پیّنجویّن و شارهزوورا. سهرلهنویّ له گهلّ حوکوومهتداکهوتنهوه شهرِ: «پیّنجویّن»ی کرد به شویّنی بنهی شهرِ و بهرهبهره روو به ولاّتی «سولهیمانی» تهروّیشت.

لهو ماوهی چهند مانگدداکه شهر وهستینرابوو، حموکوومهت لهبهینی پیننجوین و سوله یمانی داگهاتی کارقایمی کردبوو، نوختهی پؤلیسی لههمموو لایه ک دامهزراندبوو، هیزی ههوایی بهریتانی بؤ پاسی ثهو نوختانهو بؤ چارترساندنی خهلک همموو وهخت هاتوچووی بوو.

پاش ۱۹ مه هیزیکی زور زور له هی حوکوومه تی هیزانی و له شکری لیوی و فرو که ی ثینگلیزی به جاری په لاماری وشیخ مه حمووده یان دا له پینجوین و ده وروبه ری پینجوین. به ره ی لای شیخ مه حموودیش به ره نگاریان بوون، شهر همتا اندهات گهرم تر المه بوو، هیزی حوکوومه ت همتا اندهات زیاتری اله کرد، هیزی وشیخ مه حمووده ورده ورده له به رکم بوونه وی چه ک بی هیزی به سهردا اندهات، له گهل اندمه شا زیانی کوشتاری به ری
حوکوومه ت و زیانی جه خانه و فرو که یان له حساب نه اندهات.

له ثاخرا له [۲۰ کی نیسانی ۱۹۲۷]دا شیخ مهحموود پینجوینی چوّل کرد و هیزی حووره تن چوّل کرد و هیزی حووره داد ده کار قایمی تیابا. هدرچهنده پینجوین له دهست وشیخ مه حمووده ده رچووبوو به لأم له ده ره وه حووره ده کرد به کاری ثهدا.

پاش ثهم هدرایه هدندی له دوِّسته کانی پنیان وت مادام کاروبار ثیِّسته وای لین هاتووه، شهرِ نهچووه بچیّت، بیّنه ثیِّسته پهیمانه کهی خوّت و مهندوویی سامی و حـوکوومهـتی عیّراقی ٹیمزاکهو ٹیمرِوّ هیّمنیه ک بده به حوکوومهت، سبهی روّوُیْ که پشوویه کمان پیا هانهوه نهتوانین نهو شهرِهی ٹیسته نهیکهین نهو روّرُه بیکهین.

قسه که یانی وه رگرت و ثه مجاهات په یمانه کهی ثیمزاکر د و دای به همه جید ثه فه نی، کانیسکان و هبابه هه لی، کوری خسته ته ک و ناردیه پینجوین، له ویوه ثهر چو و بر به خدا، له [۱۹ کی حوزه یرانی ۱۹۲۷] دا ثه وان گهیشتنه جی و په یمانه کهی گه یانده شوینی خوی. له روزی (۱۷)ی مانگدا خویشی هات بو آپینجوین]، لهم لاشه وه مو تهسه رفی سوله یمانی و موفه تیشی داری ثینگلیز له سوله یمانی چوون بر پینجوین، ثه وه ی له لایهن به نده کانی په یمانه که وه مابو و جی به جی کرا، پاشان ثه مان گه رانه وه بو سوله یمانی و ته ویوره بو «یورن».

له (۲۸ موزه براندا [جعفر عهسکه ری ـ رئیس الوزرا] چوو بو سوله بمانی و لهو یوه بو بین خود بو بین بین بین پینجوین، وشیخ مهحمووده پیش لهو لاوه هات و له گفل شهویشا چاوبان به یه ک کهوت، قسه بان هاته سهر ثهوه که ثهویش خوّی بچیّت سهریّکی به غدا بدا، ثهم قسه شبه وهرگرت و بهری کهوت له [۵ی تهمووزی ۱۹۲۷ [داگه بشته به غدا و لهوی همهندوویی سامی، چاو پی کهوت و شویّن و جیّگهی بو هبابه عهلی، کوری ـ که له گهل خوّی هینابووی ـ ریّک خست و پاشان گهرایه وه بو سوله بمانی و لهویّره بو هیران، له مهریوان. که ثه و چوو له هیران، دانیشت مه عنای وانه بو و شرّرشی کوردایه تی نیشته وه و ثبتر تاوکرا به تاگرا. له و لاّتی سوله بمانی له سهر به شیخ مه حمووده کان له ژیره وه همر خوری ون و بو همل ثه گهران، پیاوه کانی [شیخ مه حمووده کهان له ژیره وه همر خوریک بوون و بو همل ثه گهران، پیاوه کانی [شیخ مه حموود] هموو جار هاتو چووی سوله بمانیان ثه کرد، لهم هاتو چووکردنه دا ههموو جوّره باوه پیک تازه ثه بووه وه.

به لّی وه کوو له ههمو و ولاّنیْک که بهرهی تجارٍ و خاوهن پاره کان حهز به ٹاسایش و پشیّوهنهبوون ٹه کهن له سوله پمانیش ثهو دەستەپه له روالهتا حهزیان بهو بسیّ پشسیّوهییه ٹه کرد، بهلاّم ثهمه مه عنای وانهبوو که بزووتنهوهی «شیّخ مهحموود»یان پیّ ناخوّش بوو،

بۆ وینه پیاوه تپه کانی ، که ریمی عله که ، که له ژیره ه و به ین ده نگ له گه ل دهسته ی [شیخ مه حموود] و له گه ل ته هلی سوله یمانیدا به پاره و به لیره ته بنواند ته مه به کینک بوو له شا، وینهی ههستی سوله یمانی به رانبه ر به بزوو تنهوه ی شیخ سه حموود و لأتسی شیخ مه حموود.

سهمه لهم لاوه ههستی نهینی سولهیمانی وا، لهولاشهوه مهرکهزی سیاسهت و بزووتنهوه له سولهیمانیهوه چووبووه «پیران». شیخ مهحموود لهوی دانیشتبوو شهمهش مهعنای ثهوه نهبوو که دهستی له ثهنجامی شوّرشی چهندسالهی ههلگرتووه، بهلکوو کوّنگردی راستی بوّ ثهم مهبهسته ههر ثهوهبوو که له «پیران» دروست ثهبوو.

[پیران] ناوه رِاستی بزوو تنهوه ی شوّرشی شیخ مهحموود بوو، مهریوان و ههورامان و بانه و جوانږوّ و رموانسه ر به دهوریه وه بوون، ریّبازی گهرمیان و کویّستانی عـهشره تی جاف بو، ریّگه یه کی نزیکی چه پهری [سنه]بوو بوّده م به یه ک گه یشتن له گهلْ ثه عیانه کانی سنه دا. شیّخ مهحموود لهویّدا به سانایی له گهلٌ ثهم ههموو شویّنانه دا قسه ی ثه کرد و ثهم ههموو شویّنانه وه کوو پروروی ههنگ له دهوری کوّثه بوونه وه.

له و پدا تو انی مه زبه ته یه کی گهوره دروستبکاو بینیری بؤ ته عبانه کانی سنه بؤ ته وه بریار لهسه ر بوونی حوکوومه تیکی کوردی بدهن و پاشان به هؤی تهم بهمه زبه ته و پشتیوانیه وه که له ههمو و لایه که وه ته کری سه رله نوی تی هه آیچینیه وه و بکه و پُنه وه پُش کردن. کهوابوو ثمو ماوه په که شیخ مهحموود له «پیران» و «ولهژیر» بوو وهنه یی تهنها له بهر ثموه بووین که ثینگلیز،

وه یا حوکوومه تی عیراقی ریگهی هاننه وهیان لی گر تووه، بهلکوو زیاتر تامانجه که ی ثه و مبووکه ثه وشتانه ریکک خا. ثه گینا ثه گهر ثهو بیویستایه به ژبانی چه ته یه تی رایبویری هه موو ده میکک ثه یتوانی له ژبر سببه ری ثهو ژبانه دا ئینگلیز و حوکوومه تی عیراق تووشی گه لی ته نگوچه لهمه وگیروگرفتی بکا.

* * *

سوله پمانی و کوردهواری ماوه په کت به هیپّمنی روالّه تی و بـه نـاثاسایشی فیکری رایانبوارد، تهمان لهم لاوه و هشیّخ مـهحمووده لهولاوه. ورده ورده سالّی (۱۹۳۰) تهنگی بههاتنه پیشهوه هملّچنی، سالّیکی سهیربوو بهرانبهر به کوردهواری، بوّنی خویّنی لئ تههات؛ بوّنی خویّنی لئی تمهات زباتر بهرانبهر به ناوشاری سولهیمانی!.

پهیمانی عیراقی ـ ثینگلیزی (۱۹۳۰) خهریک بوو ثه هانه پیشه وه، هیشتا سالی (۱۹۳۰) نه هانه پیشه وه، هیشتا سالی (۱۹۳۰) نه هانبو و مصند و وبی سامی به بهریتانی له به غدا و جلبرت کلایتن، مردو حوکومه نی بهریتانی وسیر فرنسیس همفریزهی دانیا به مهند و وبی سامی و له [۱۹ ی کانوونی یه که می ۱۹۳۹] داگیشته به غدا، به پهله گهیشت بو ثه مه بناغه بو به سنده وی ثه و پهیمانه دابنی ا چونکه بناغه کانی وکلایتن، به مردنی خوّی توزی تیکجوون.

که ثهم هات بو به خدا و وزار وت و وزار وتی و هبدالمحسن سعدون و بو و و ادیار بوو قسم کانیان یه کی نه نه گرت بو یه له داخاناله [۱۳ ی تشرینی دو و هممی ۱۹۲۹] دا له به خدا خوی کوشت و له و و سیه تنامه که شیا و تی: و شه عب چاو و پی خرمه ته و ثینگلیزیش نابه لی، منیش هیچ پشتیوانیکم نیه، عیراق سه ربه خویی ثه وی که چی بی هیزیشن، و ا ته زائن سن به رانبه ر به م نیشتمانه خاتن ـ م و پیاوی ثینگلیزم، داخه کهم قسمی پیاوی پیاو ناگرنه گوی، که واته با من له پیناوی پیاو ناگرنه گوی،

له روّژی (۱۸) عه پنی مانگا هاجی سویدی و وزاره تی دروست کرد، شه ویش که سه پری کرد ثهرکه کانی تینگلیزی پی به پرتوه نابری له [۹ی مارتی ۱۹۳۰] دا دایه دواوه. له ثهرکه ههره زله کانی ثینگلیزی پی به پرتوه نابری له به انه که بوو، که له (۱۹۲۲) کرابوو بو ته (۱۹۳۷)، لیّره دا پینج سالّی تر دوابخری، له (۱۹۳۷) کومه لی ثه قوام ثه گهر نویّنه ری عیّراقی خسته ناوخویه وه ثهو وه خته ثه و په یمانی عیّراقی ـ ثینگلیزیه که له [۱۴ یک کانوونی یه که می ۱۹۲۷) دا له له نده ن یمزانو و بکه و یته ئیشه وه.

که تدمانه رووی دا «نووری سه عید» هاته پیشه وه و وتی تدم ثیشه ثیشی شهوان نیه ثیشی خومه!. له [۱۹۳۰ مارتی ۱۹۳۰] دا وهزاره تی دروست کردو که و ته هاتوچوو و هدلسووران بو پهیمانی تدم سالی (۱۹۳۰)ها. له شهنداسانی وهزاره ته کهی: «جمیل مهدفه عی، وهزیری داخلیه، «جمال بابان، وهزیری عدلیه، «جعفر عهسکه ری، وهزیری دفاع بوون.

ناوی ئەمانەمان بۆ ئەوە ھینا چونكە ئیشمان پیّبان ئەكەوىّ بەكەمەكىّ پیش مانگى ئەيلوول!. ھەر لەم وەزارەتەشابووكە «تىوفىق وەھىيى»كىرابىە مىوتەسەرفى شسارى سولەيمانى.

ثهو قسه یه له همموو کهس ثاشکرابوو که پهیمانی عیراقی ـ بهریتانی ثهبی له روّزی [۳۰ کی حوزه برانی ۱۹۳۰ [۱۹۳۰ ایدا دوایی پی بهیتری، ورده ورده بهنده کانی پهیمان به گهانی پیش ثهو میژووه کهوته بهرچاوی خه آلک. به جوّریکی تیکر ایی له ولاته کانی جنوویی عیراق و به غدا ده نگوباسی ناره زای خه آلک لهم پهیمانه بىلاّ و بووه وه، ثه و بسترا ثه م پهیمانه به جوّریکی نیوه نهینی بکری، که چی زوّر خراپ ده نگی دایه وه، ثهم ده نگ دانه و بهو به این به عیراق ثاوه که له ثینگلیز لیّل بکا!. همرای شاره کانی جنوویی عیراق و شاری به غدا ده ستی پی کرد، ثه مان لیره له گهل ثه و همرایه دا خوریک بن.

ولأنی سوله بمانی و كوردهواری كه سه بریان كرد ثهم په بمانه بهم جوّره كه ته به ستریّ لمهاره ی كورده وه. هیچ شتینگی تیانیه و ثهو قسانه كه زوو تر له لایهن حقو وقی كورده و و تراون بوّده رمانیش لهم په بمانه دا نین ا. ثهمه ثارًاوه یه كی فیكری له ولاّتی «سوله بمانی «دا نایه وه نهوه ك ههر له سوله بمانی به لمكوو له ههمو و كورده واری عبراق ا. داخ و ژاری دوور خسته وه ی (شیخ مه حمو ود) و تیكچو ونی حوكو و مه تی كوردستان له دلّی خه لمكندا

جاری له مانگی شوباتی (۱۹۲۹)دا جمال بابان، حازم شهمدین شاغا، حسمه کی جادی له مانگی سوباتی ده که تهمانه جاد، اسماعیل رواندزی، سیف الله خهندان، حمه سالح به گی حمه عدلی به گ که تهمانه نایبی کور دبوون له پارله ماندا ـ عهریزه یه کیان دا به رئیسی و زراو له بـاره ی کـاروباری کورده و دون:

۱- به کیمتیه کی ثبداره ی کوردستان دروست بکری که ولأته کانی که رکووک، هدولتر، سسولتر، شواید که که رکووک، هدولتر، سسوله یمانی بگریّنه و و شهمانه ههموو پنیکهوه بن، لوایه که له قه زا کورده وار به کانی [مووسلّ] دروست بکریّن، چاویّری کردنی کاروباری ثمم به کیمتی اداره به له ژیّر فهرمانی موفه تبشیّکی کوردی گشتیداییّت که ثهم موفه تبشه چه پهرو واسته بیت له به ینی حوکوومه تی به غدا و ثهم ناوچه کورده واریانه دا.

۲ پارهی میزانیهی مه عارفی کورده واری زیاد بکریت.

۳ـ پارهی کاروباری گشتی تر اهو ناوچانه زیاد بکریّت.

که ئهم عهریزه پهیان دا وه لأمیکیان دهست نه که و ته وه له مارتی (۱۹۳۰) دا دیسان تی هملُچو و نه وه، دیاره قسه کردنی ثهمانه له رووی ثه وه وه بـووکـه ثـهیانزانـی له ولأتـی کورده واری بزو و تنه وه پهک سهری هملّداوه ته وه!.

ئەم جارە رەئىسى وزرا تۆزى شلەۋاوكەوتە قسەكردن لەگەڵ [مەندووبى سامى]. ھەر

دووکیان قسهیان هاته سهر ثهوه که بهندی یه کهمی عهریزهی ثهوانه جیّهجیّ بـوونی دروست ناییّ، ثهوهنده ههبووگوّیا وهزارهت دهستی دا به دانانی ثهو قانوونه که زمانی رهسمی لهولاّته کانی کوردهواری دا زمانی کوردی بیّ.

ثهوهبو و که له [۲۳ی مارتی ۱۹۳۰]دا نووری سهعید وهزاره تسی دروست کردو هجمال بابان هی خسیته ناو وهزاره ته که یه وه ثاوکرا به ٹاگراو ثیتر داواکردنی شت له لایهن ثهو دهسته یه وه دوایی هات!. له گهل ثهوهش هـه ر بــــــــــر شاهی ســـویّن له [۱۰ ی نــیسـانی ۱۹۳۰ داوة زاره ت بلاّوی کرده وه که:

«وهزارهت ثه یه وی تامانجی هه موولایه ک به جی بینی، به تایبه تی شهوشنانه که تاشنایه تیان به نایبه تی شهوشنانه که تاشنایه تیان به ناو و سراویک داینیت و لهم نوو سراوه دا باسی ثه وه بکری: به پشتیوانی به ندی (۱۷)ی قانوونی ثه ساسی زمانی روسمی له و لآنه کانی کورده و ارده و زمانی کوردی بیت، وه شه مه شهداشهٔ اله تهدری به یارله مان و یارله مانیش به گیان و به دل بریاری له سهر ثه دا!».

سه پرتریش ئهوه بو و هیشتا نه، نو و سراو کرابو و ، و دنه درابو و به پارِله مان که چی هه ندی له روّژنامه کانی ئه و روّژه ی به خداگیره و کیشه یان بو و له سه ری ئه یانوت: زمانی ره سمی زمانی عدره بیه، چوّن ئه ییّ زمانی کوردی بیّت؟!..

نهمجا لهبهر نهوه کاروباری ولآنی کوردهواری له بارهی نهم پهیمانه وه بهرانبهر بـه نمینگلیز بـاش نـه نههاته بـهرچـاو. مـهندوویی سـامی ـش هـهر لهو سـاڵی (۱۹۳۰)دا نووسراویکی یژ دڵ خوشکردنی کورده کان۱۰ به کؤمهڵی نهقوام و تیایا نووسی:

(لهبهر ئهوه که کورده کان له ولآنی عیّراقا له کاروباری خوّیان رازی نین و متمانهی تهواویان نیه، وه لهبهر ئهوه که سهرلهنویّ باوه دیان پیّ پهیدا بکریّتهوه «مهندوویی سامی و مهلک فیصل و نووری سعید» و مستشاره کان کوّیوونهوه و لهم رووهوه قسه یان کرد. لهو قسانه دا که کر دیان: ۱ ـ دانانی قانوونی به کارهیّنانی زمانی کوردی.

 ۲ـ دانانی دوسته دلماجیک له و وزاره تی داخلیه ی به غدا بز ثهوه شهمانه قمانوون و فهرمان و نیزامه کان بکه ن به کوردی.

۳ معاونی مدیری داخلیهی گشتی کوردبیت.

۹- فوتابخانه کان له لواکسانی هـ هولیر، کـ هرکووک و سـ وله بمانیا له ژیـر چـاو بری
 موفه تیـشیکی تابیه تیـدا بیـت.

(تهمانه ههمو و له پیش دوایی هاتنی سالّی (۱۹۳۰)دا جن بهجن ته کریّت.).

شهمان شهم قسانه یان لیّره وه شه کرد و لهولاشه وه کورده کمان په یتا په یتا له همموولایه که وه برووسکه و نامه یان لهلایهن حقوو قی کورده وه همر شهباران به سهر کوّمه لی ثهقوام له «جنیّش» و به سهر موعته میدی مهندووب سامی دا له به خدا.

کاروباری سوله یمانی هه تا ته هات زیاتر رووی به لای گرژی دا ته کرد، ثیشی خوّیانیان زوّر خراپ ته هانه به رچاو، به مه زبه ته و عدریزه و راسپاردن روویان ته کرده همد لایه ک له ناهومیدی به و لاوه هیچی تریان وه رنه ته گرت!. نه وه که همر ته وه نده به لکوو که و تبوونه روّژیکه وه که، همرابو و لمه یمنی ژیان و مردنا، ثه وان تا ثه و روّژه به ته مای سه ربه خوّیی و تازادی بوون، که چی سه یریان ته کرد په یمانی عیراقی ـ ثینگلیزی ـ یان بو شه هینانه ییشه وه، که ثم و به یمانه ته نانه تو ژیانیکی توزی هیمنیشی بو شه وان تبانیه!.

لهبهر الدمانه نهوه کت ته نها ناوشار، بهلکوو الدهلی دهرهوه ی شساریش هدستیان بسه خه تدریکی زوّر گهوره کردبوو بدرانبهر به خوّیان، بهم بوّنه و ناوشاری سولهیمانی لهم روّژانهدا بوو بوو به شویّنی کوّنگره یه کی گهوره و له همهوو لایه کهوه کورده کان روویان تی ته کرد. له زوّر له دیوا خانه کانی شاره که دا بوّ ایم مهبهسته و بوّ قسه کردن له پاشهروّژی کورد توّمیته نه کرا و و تار و شعری تاگرین له لایعن شاحره کانهوه له گهلیّ شویّن و شویّنه پرمهردکانا دهنگی نمدایه وه. بلاّو کردنه وهی مهزبه ته کان به سهر شویّنه سیاسیه کانا و کوّبو و نه وه کانی ناوشاری سوله یمانی و ترسی گهیشتنی اهم ده نگانه لهم کاته ته نگ و چهلّه مه دا به وشیّخ مه حموود. له دمره وه ی عیراق، اتمانه هممو و حوکو و مهتی و به خداه یان شلّه ژاند بو و.

تسمه له مسلایه نه و و اه لایه کی تریشه و محوکو و مهت برباری داوه له [۱۰ ک ته مووزی ۱۹۳۰] ده ست بکری به همآبراردنی نائیه کان و له (۱۰)ی ته یلوولدا دوایی پنت بز ته وه به هیّمنی له وه ختی خوّیا هائی، بچنه پارله مانه و ه رپیار له سهر په یمانی [۳۰ حوزه یرانی ۱۹۳۰]ی ثیمزاکراری له نده ن بده ن! که چی لهم وه خته دا تهم همرایه له سوله یمانی په یدایین ته مه چوّن ته یم ۱۹. له کاتیکاکه سوله یمانی چاوی به قاقه زی همآبراردنی سه ره تای (۱۰)ی ته مووز که و تهوه نده ی تر شاگری تی به ربوو!. چوّن تاگری تی به ر نابی ۴. ثه وی که بزانی دانانی پارله مانیکی و ابو سه ربرینی ته و ته ین، گومان له و ه دا ناین که نایه وی به چیّه [پارله مان] ه و ه.

لهم لاشهوه ولأنه كانی جهنووب و شاری به خدا ثهوانیش همه به به جوّره تیک چووبوون، به لأم تیکچوونی ثهوان لهبه و ده دیک بوه، هی ولاّتی سوله یمانی لهبه و ده دی تکی تربوو، ده و ده کان گهلتی جیابوون له یه ک ولاّتی صه ربه کان شهیانوت به پهیمانیکی و هما نیوه گیان تهیین، ولاّتی کورده واری ثهیانوت نه وه ک نیوه گیان. به لمکوو خو نن له له شمانا نامنین!.

که روّژه کانی ولآتی «سوله یسانی» و بیروباوه پره کانبان وای لیّ هات، حوکوومه تی به خدا ناچار بو و به وه که بکهویّته گهران و پهلاماردان. به تابیه تی «نووری سه عید» رئیسی وزرایه و برّ موّرکردنی په یسان چووه برّ لهنده ن و «جعفر مهسکه ری» زاوای کردووه به و مکیلی خوّی و پیّ و تووه تاگات له ئیش بیّ ا.. له ولاشه وه «مستر همفریز» مهندوویی سامی به ربتانیایه له به خدا و ئهویش هه ربرّ موّرکردنی په یسان له گهلّ هاوریّ خوّشه و یستیا نووری سه عید چووه برّ له ندن و «میّجه و یانغه ی له شویّنی خوّی داناوه و تهویش به وی

وتووه: تؤيش ثاگات له ثيش بيّت!.

له بهر ندمانه له روّژی [۸ی ثابی ۱۹۳۰]دا جعفر عدسکهری و وزیری دفاع و نائبی رئیسی و زرا، میّجه پر یانغ وه کیلی مهندوویی سامی، جمیل مددفه عی و وزیری داخلیه و جمال بابان و وزیری عدلیه به فیروّکه رووبهرووی کوردهواری بوونهوه و له کهرکووک نشتنه وه و خه لکیان کو کرده وه، له بارهی پهیمان و ولاّتی کورده واریه وه دهستیان کرد به قسه کردن له گهایانا، لهوی چوون بر «ههولیر» ههر عدینی چهشن و روّژی (۹)گهرانه وه بر وسوله یمانی.

که چوونه سوله یمانی سه پریان کرد شاری سوله یمانی ده وره ی شوّرشیکی زوّرگه وره نه گیّری، له هه موو دهسته کوردیکی و لأته کانی نیا کوّبووه ته وه و به ده نگی شاوازه ی نازادی، منالی ناوییشکه نه لاویّننه وه دار و به رد حه شاماته و ریّ به ر ریّدار ناکه ویّ.

به هدر جوّره بوو دریان به خد آگه کدا و چوونه ناو سدرای حوکوومه نیه وه.

بهرده رکی سدراو ثمو ناوه ش پر بووه و هدر گدوره و بچووکیکک له عاستی خوّی

شوّرشیکی فیکری ثه گیری آ. ثمانه هدرچه نده ثه یانزانی قسه کردنیان لمو شویّنه دا و لدناو

ثمو باوه رانه دا جی گیر نایی به لاّم له گه ل ثموه ش وجعفر عدسکه ری، و ومیّجه ریانغ و هاننه

سدر لیّواری بهرهدیوانی سدراکه و روویان کرده خد آگه که و ده ستیان کرد به قسه کردن؛

به و قسه کردنانه که، تا ثمو وه خته ثمو خد آگه زوّرشتی وایان گوی لی بووبو و هیچیشی

نه هاته وه دی ا.

له خوشی قسه کان خه لکه که گوییان راگر تبو و چونکه هیوایه ک بو و وه کو و هیواکانی جاران؛ ثه یانوت ثهوانه تان بو ثه که ین و ثه و فرمانه چاکانه تان بو به ثه نجام ثه گه یه نین!. له جه رگه ی گوی گرتنه که دا و له داوای بیستنی ثه و قسانه ، ره مزی فه تاح، له نااو خه لکه که دا راست بو و ه و و و تی:

وجعفر عهسكهري أ. ثهم قسانه بيخهره وه تووره كه كهي خوّت و بيهوه بـوّ بـه غدا،

جاریکی که ثیمه بهم جوّره قسانه هه نشاخه آمین و ثهو جوّره فرمیسکانه دلّمان فیبنک ناکاتهوه بوّ ثهوه چاو لهسمر به خوّبی و ثازادی خوّمان بپوّشین، یا ثیّمه، یا سهر به خوّبی و ثازادی ا.ه.

مهبهست به فرمیّسکه کان ثهو تنوّ که فرمیّسکانه بوو که [جعفر عهسکهری] به چاویا ثههاته خوارموه.

[جعفر عدسکهری]که ثهو شوّرش و هدمهه مدی شدو روّژهی چاوپی که و ت اه «سوله یمانی» و ثهو کوردانه ی به فیشه ک و تفهنگ و دهمانچه وه بینی و هدمو و به یه ک ده نگ داوای ثازادی و لآته که بان ثه کرد، ثهویش له کانی و ناره که با جوّره فرمیسکیک به چاویا ثه ها ته خواره و و رووی ثه کرده خه لکه که و په نجه ی بوّ سنگی خوّی را ثه کیشا و ثه بوت: «بوّچی ثهم خویّنه له و خویّنه ی ثیّوه نی به! «گویا دلّی به که ساسی و لاّتی کورد پر ثه بو و بوّیه گریا!. به لاّم له راستی دا ثایا ثه مه وابو و، دلْی پیّیان ته سوو تا اً!.

به لای منه وه وانه بو و، چونکه نه وه ک ثه و، به لکوو دیسان به لای منه وه له سه ره تای
ثه م سه ده ی بیسته مه وه همو و پهریشانی و ده ربه ده ری و هه ژاری و به قور اچوونی کورد
ثر بالمی ثه چیته ثه سنزی هه ندی له و پیاوه کوردانه که به ناوی وه ژاره ت و پایه ی گهوره
گهوره وه ـ به ناوی کورده وه ـ له پایته خته کانا دانیشتوون و گزیا ته مسیلی کورد ثه که ن.
ثموانه بر ثه وه پایه که ی خوبان بیار برن هه رخه ریکی ثه وه ن که وا ثار اوه و فه لاکه ت برخ

ه عهلی که مال ه پش نه و سه رده مه معاونی پولیس بو و له به غدا، به خوّی و هه ندی پولیس بو و له به غدا، به خوّی و هه ندی پولیسه و پولیس بو اله و قومیته په داوری پولیسه خملکه که همدد یک نه چوونه لای و هه نده جاریکیش پیّیان نه و ت که باوه ری توّجیه به نه و یش پی نه و تن نه م روّره روّری با سکر دنی سه ربه خوّیی نیه، روّری نه و ه به داوای شیک بکه ن که بو تان سه ربگری. له باوه ری نه و اسه ربه خوّیی سه ری نه نه گرت ا.

لهو سهردهمانه داکه شدم و ه زیرانه شهچن بنز و لأتی کورده و اری و مه عرووف جیاووگ، و هجه مال عارف و به ناوی پیتاک بز ویانه ی سهرکه و نن که شهویش تازه دروست بو و بوو له به غدا ـ ثه چن بز کورده و اری، مه عرووف پیشه کی خه به ر ثه نیزی بز که کلاره بز حمه به گی جاف که بیت بز که رکووک بز ثه وه له باره ی کورده وه هه ندی قسمی پی بنی و ثه و قسانه به جعفر و ثه وان بنیت. ثه مان پاش ثه وه ثه چن بز سوله یمانی، له وی زز رگوییان ناده نی، ثه گهریده و بر [هوویی].

له همولتر له مىائى مىلافهنى له «باداراه مىمرووف جياروگ له گەل «ئىمحمد موسمان» تەلگرافتك ئەنووسن بۆ رۆژنامەى «ژبان» له سولەيمانى و يىمكىنكىش بۆ رۆژنامەكانى بەغداكە ئەمانە بە ھەمرو دلىلكىيانەرە پشتيرانى ئەر خواستانە ئەكەنكە سولەيمانى داواى ئەكەن بۆسەر بەخۆيى كورد. رۆژنامەى «ژبان» ئىموتەلگرافىه بىلار ئەكاتەرە. پاش ئەمە ئەگرىنەرە بۆ سولەيمانى، ئەمجارە لە سەرشان ھەليان ئىهگرن. ورزر كانېش لەر وەختەدا لەرى ئەبن.

دەستەى وەزىران رۆژى (١٠)ى ئاب ئەگەرېنەوە بۇ بەغدا و خۇيان تىم گەيشتن كە ھىجيان بۇ نەكراوە.

نه مجا به قسمی مه عرووف جیاووگ کوبوونه و مه ک نه که ن له سوله پمانی و قسه لموه وه نه کهن که بو نهم مهسه لهی سه ربه خوبی کورده نه ین همه مووکورده واری [عیراق] به تابیه نی ولاتی «بادینان» تن بگه یه نن، بو نه وه همه موویان به یه ک ده نگ داو امکهن.

لهم رووهشهوه بریار وائهدهن که نامهی بانگیشتن بنووسن به ناوی «مهولوودیهوه» بوّ هعموو سعروّک عهشرهت و شیّخه کانی بادینان که له روّژی [۲۴ شایی ۱۹۳۰]دا له مزگهوتی گهورهی سولهیمانی مهولوودی *نه کریّ، کوّمه*لّی بهرِیّوهبور، بانگیان ن*ه کا* بوّ

هاتنيان بو ئەو بىمەولوردەيە.

جا،که،کزبوونهوه، لهویّدا قسهوباس و خواسیان چیه ههمووی ثهلّین و دهنگیان بۆ داواکردنی سەربەخۆییکورد ثهیتی بهیهک

هدر له و شو پنددا به هدر دوزی قوتابیه کانی وزانستی، گهلتی نامه نه نووسری و ته خر پنه پاکه ته و به بیخ ته دوره به به خوبا پاکه ته و به بیخ به خوبا راناپه رمووی . وجه مال عارف، له گهل نه و شاکه نه و سه رده مه ش نه فسه ری عبراقی نه یی و گزیا به ده سئو و له گهل مه عرووف جیاو وگاچووه، نه رکی بر دنیان شه گر پنه شهستن . و دریان نه گریت و نه و راه و لانه کانی و ده و کن و و راه و نه و ناوه دا به هدر جوّر نه یی نه یانگه یه نی به سه روّک عه شره ته کان به چه شنکی زوّر نهینی.

سهره دینه سه ر «تامیّدی» و تهچیّت بز ثهویش. لهو و هخته دا «ماجد مسته فا» قائمقامی ثامیّدی ثه بیّ و ته بیّ به میوانی ثهو، به لاّم بیّ نالیّ که بزچی چووه بز ثهو و لاّته. له پاش که بینو به بین و فسه کردن ماجد ثه یه ویّ پیّ ده رخاکه چوّن ریّ که و توّته شه و ولاّته؟ تهمیش بیّ نالیّ.

پاش ئهمانه [ماجد] دوست ثهبا ههر قافهزیک که شدم لهو ولآتانهدا لهولایسه به بلاوی کردو تهوه دوریان ثهمینی و شدیخانه بسه ردهستی جسمه ال. جسمال لهسه واقسی وور لهمینی. پاش ثهوه دیسان ماجد دوست ثهبا با قافهزیکی تر دوردینی و ثهیدا به جهمال پسی ثه لی بیخوینه و . که بیخوینیته وه سهیر ثه کا: ثهمه فهرمانیکی حوکوومه ته که بی گرتنی ثهم دورچووه و بلاو کراوه ته وه به سهر هموو شوینه حوکوومیه کانا! گرتنه کهشی لهو رووه و به نه نهرکهی گرتزته ثهستز و ثه چی ثبشیکی وا له ناو کورده کانا بیلاو ثه کانه و .

تەوەندەى تر سەرى سې ئەمېنى. بۆيەش واى لى دى چونكە لاىوايە ئىيشېكى زۆر نهېنى كردووە. تومەس قاقەزى بەھەر كەس داوە لەو ولأئەدا ئەوكەسە خېرا قاقەزە كەى بردووه بز قائمقام و وتوويه "ثاگره سووري له خوّم دووريّ!...

پاشا ماجد پنی ثه آنی: برام ثبشی ثهمانه سهرناگری و وازیینه، پنی ثه آنی: ثه گهر تو راست ثه کهی و بو کورد ثهم کوششه ته وهره ثهوه له وثارارات، ثبحسان نووری خهر یکی شهره، من له گه آت ثاماده م که پیکهوه دووبه دوو بچین و شهر بکه ین، ثه گهر خوواش ناکهی ههسته به ریگهی خوتا به جور یک که پیت نهزانن بگهر توه، دانیشتوانی شهم و لاته نه پشتیان پن نابه ستری.

جهمال وتی «ده، رووپیهشی پیّدام برّ خهرجی ربّگه کهم و بههدرجوّره درّه یه ک بوو له دهست نـوخته کـانی حـوکوومهت خـوْسم گـه باندهوه سـولهیمانی، و تـی بـوّ روّژی ناوبراویش کهسیان نه هاتن بوّ کرّبوونهوه که.

* * *

ثهم ههرایه و چوونی ثهم و وزیرانه بر سوله پمانی و کورده واری هه مووی له سه ر به بخرمی [انتخابات] بروه بر ثه وه به لکوو حوکور مه ت ده سته نائینک دروست بکار پاشان به بی قسه پهیمانی [۳۰ حوزه یرانی ۱۹۳۰] له پارله مان بریاری له سه ر بدری، همر له به ر ثه وه ش بووکانی جعفر و ثه وان چوون بر سوله یمانی فایقی تاپریان له گه ل خزیان بر دبوو بر ثه وه می به به کی له و نائبانه که ثه وان ثه بانه وی، به لام سوله یمانی که به فایق یان زانی به پنچه وانه ی مه تلوب هاتنه پیشه وه له گه لیا، به لکوو راویان ناو به هزار کیشه سه ری خوی در و را که که دا.

پاش ثهوه که ثهوان گه پانه وه بو به غدا له به ر ثه وه که وه ختی خوی ، توفیق وه هیی ، بو کار وباری پاش ثه وه که و آن کار وباری این کار وباری از تاروباری (انتخابات) له سوله یمانی کرابو و به مو ته سه پشه و که در ته و شه به سته دا که هه پانبو و . که چو و نه و ه و و نه و ه به ی بان بانگ کرده وه بو به غدا و ، گاون ، ی موفه تیشی ثیداره ی بینگلیز له سوله یمانی بو و به وه کیلی مو ته سه رف.

بهرهبهره مانگی تهیلوول هاته پیشهوه، همههمه و کوّبوونهوه و خوتبهدان له شاری سولهیمانی روّژ بهروّژ ههر له زیادی بیوه، له همهولایه کهوه خهآنک رژابوونه ناوشاره وه. ثهم کوّبوونهوانهش که ته کرا، وه یا همههمه کان که شهبوو همهووی به جوّریّکی هیّمن و ریّکوییّک ته کراو هیچ نافهرمانیه ک تبایا رووی نه ثهدا، همهوو ثامانیج و قسه کهیان ثهوه بوو:

[لهبهر ئەوەكە ئەو پەيمانە زبانتكى زۆرى ھەيە بىۆكىورد، ئىممان نىايانەوى تىيايا بەشدارىن. بەلكوو مادام ئېش گەيشتە ئەم ئىوتپەو تا ئېستە ھەر ئىتنك لەبارەى كوردەوە ھەبووە ھەمووى ھەر بە قسە دەرچووە لە ئېستە بە دواوە پيويستە ئېتر سەربەخۇ بىن و لەمە زباتر بە دەست برين دەست خەرۇنابن.]

له روّژی (۵)ی ثهیلوولا حوکوومهت کهوته جیّبهجیّ کردنی [هیئتی تفتیشی] بـق انتخاباتی روّژی دوایی. دیاره ثهمه پیّچهوانهی ثهو بیر و باوه پره که تا ثهوساته خهلّکی صوله یمانی له سهری بوون، چونکه ثهوان بریاریان داوه که نهچن بهلای هملّبژاردنا.

که و ته روّژی دوایی ؛ روّژی (۱)ی ته یلوول، هه مووشتیک له سه رادا ریک خراوه بوّ ثه و هه لّبژاردنه، هه ر له به یانیه و ه پولیس و سه رباز به جوّریکی زوّر زوّر له ده وروبه ری سه رادا کوّ کرانه وه. ثه هالی ناوشاریش له به ر ده رکی سه رادا کوّبو و نه وه و قسه یان ثه کرد و شاعره کان شعر و خوتبه یان ثه خویّنده وه و هانی خه لکیان ثه دا بوّ ثه وه که که س ده نگ داوای سه ربه خوّی و ثان ادی کوردیان ثه کرد.

پۆلیس بلآوهی پی نه کردن، لهولاوه سهرباز بهری لیشاوه کهی نه گرتن. دنیا کهوته چیشته نگاو، پۆلیس ده ستی کرد به نهقه به سهربانا، نهمانیش به دارو به کورسی چاخانه کان به ربوونه [پۆلیس]ه کان، پۆلیس دهستی کرد به تهقهی راسته قیته، شهمانیش که شیشیان واهاته بهرچاو دهستیان کرد به تهقهو راوی پۆلیسه کانیان نا. نیش به ته واوی تیکچوو خوین کهوته سهرجاده ی به رده رکی سهراا.

له و کاته دا به فهرمانی ناو وسه راه (۱۰۰) سه ربازی تر هاتن بو یار مه تی پولیسه کان و

ه و هه نده سه ربازاته که له وی بوون، هه هلی شار که همه یان چاو پی که و ته و نده ی

شیرگیر تر بوون و ثیش له وه ترازا که بکوژیخه وه، به تفه نگ و ده مانچه به ربوونه ته قه

کردن له په نجه ره کانی سه را و له ثه هلی سه را، پولیس و عه سکه ر به ته واوی ده ستیان
کرده وه و نه وه نده ی تر خو تر رژینرا ال فه رمانده ی سه راکه سه بری کرد کاروبار به

باریکی تراگوزاو شه پر بو و به شه ری نه هلی و نه و هیزه ی حوکوومه تیش که هه یه چار ناکا

خیرا داوای فه وجی سه ربازی به همه و چه کیکه وه کرد له نام فه وجی سوله یمانی.

شه پله جو شی گهرمی دا بو فه وجه عهسکه رئ به هه مو و جو ره چه کیکه وه گه پشت، له پشتی سه راوه چو و نه سه ربانی سه راو لهم لاشه وه چو و نه سه ربانی چاخانه کان و مهتره افز زیان دامه زراند له ثه هالی و ثه و عالمه یک در زیت هم آبخستایه نمه که و ته زموی له بهر ثه وان به بین ره حمانه درانه بهر شبّلیکی مه تره لوّز و وه کو و رشته به سه ریه کدا هم آلدرانه وه، وه یا کوشتار وه کو و مه پی قه سابخانه به و جوّره به ته نیشت یه کدا هم لاّژیان!. خوینی گهشی ثه هالی، له بهر ده رکی سه رادا له گه آل میشکی پژاوی گه نجانی کورد به دیواره کانه وه هم و ده نگریاسی ثه وه یان بور ثه بانوت ثارادی کورد و سه ربه خوری کورد... تا، لای نیوه رو ثه م شه ره در یژه ی کیشا و پاشان تیربارانی گولله بالآوه ی به ثه هالی

به پنی به یاناتیک که حوکوومهت له (۲۱)ی ثه یلوولا دای، ثه لْنی:

(له کارهساتی روّژی (٦)ی تهپلوولی سولهبمانیا (٩) پوّلیس بهدارو بهردو خنجهر برینداریوون، سهربازیک کوژراو سیّ سهربازیش بریندار بوون، دوویان به تنفهنگ و یه کیّکیان به بهرد. هی تههالیش (۱۳)کهس کوژراو (۲۳)کهسیش بریندار بوو.)

بهلاّم له راستیا وانهبوو بهلّکوو له کــارهسانی فــهو روّژهی ســولهیمانیا (۴۵)کــهس کــوژراو (۱۹۵)کهسیش بریندار بوو، بنیجگه له زیانی.تر. لهبهر ثهمهبووکه ثهو روّژه له سولهیمانیا ناونرایه ₀روّژی رەشی شەشی ئەیلوولی (۹۳۰)₀ وەبوو بە [تـەثریخ]یش بـوّ روّژانی داھاتوو.

پاش ثەوەكە خەلگەكە بلأوەيان پئ كرا ھەر خىيراكىەوتنەگىرتنى ئىموكەسانەكىە بەسەرۆكى ئەم بزووتنەوەيە ئەناسران. ئەوانەش ئەمانەبوون:

۱- عهزمی به گی بابان ۲۰ شیخ قادری شیخ سعید ۳۰ نهوره حماناخای أحمد پاشا ۹۰ حمه صالح به گی حمه عملی به گ ۹۰ حمه خای ته وره حماناخا ۹۰ حزت به گی وهسمان پاشا ۷۰ فایق به گ ۸ شیخ محمدی گولآنی ۹۰ مجید ثه فه نی کانیسکان ۱۰ رومزی فتاح ۱۰ و فیق قزاز.

تهمانه گیران و هدرخبرا و گاون، موفه تبشی ثیداره ی هانه دهره وه به دهستی پسیر فزی خوی که له بچه کهی ته کرده دهستیان و ته یفه رموو: «قه بناک ا، فه بناک ا!» نساردنی بـ ف کهرکو وک و له و ی بر به غدا. پاش بردنی ثه وان نزیکه ی (۱۵۰)که سی تر له ناو شارگیران و تهمجا به ثاره زووی خوّیان [انتخابات]یان کرد و له سهره تای مانگی تشرینی یه که می (۱۹۳۰)دا له پارله مان کوّیو و نه و و به ثاره زووی سمیلّی خوّیان هه مو و شتیکیان کرد... ثوّیال به نهستوی ته و که مانند که ته آین:

ئینگلیزه کان هدر و هخت و پستیتیان فرمانیک له گهل هدره به کاندا له هیراقا بکهن و عدره به کان مل پیچیان کر دبیت، کورده کانیان بز راست کردو و نه تهوه بز ترساندنیان، که نیشی خویانیان جی به جی کردووه ثهر وهخته به چهقویه کی کـول هـاتوونه ته و یّنزه ی کورده کان!..

زوّر دوور نیه ثهمهش راست بیّ چونکه له تأریخی ثینگلیزا بهرانبه ر به قهومه کانی تر همموو و هخت ثهم جوّره کردهوانه بان خستوّته کار. سالّی (۱۹۴۳)گهرمهی شه پی دووههم بوو «بهاءالدین نووری»کرابوو به موتهسه پلی سولهیمانی، لهبهر ثهوه که شهو و هخته وای پیریست ثه کرد، بهاءالدین نووری خهلّکی کوّ ثه کردهوه و ثه چوو له «گردی سه یوان و داری نه چه قان و فرمیسک به چاویا شه هاته خواره و و شهیوت: وشهم داره ناخو کهی نه بی به داری نالای سه ربه خوبی کورد!. ه. که نه و ده وره ش به سه رچو و دیسان که و تنه و می جهسته ی کورده کان ا..

* * *

ثهم کاره سات و کوشتاری روّزی ره شی شهشی نه یلووله له همموولایه که وه ده نگی داید و ه کری دا، داید و ۱۸ نیزاندا له همموو ولاّتی نهرده لأن و موکری دا، له به غدا و ولاّته کانی جنوویی حیّراقا رازی ههموو دیواخانیک بوو، ته نانه ت هر شیسی وزراهی وه خت ته عبیری کوشتاری سوله یمانی به کاره ساتی [کهربه لا] دابووه وه!. سهری گوریس گهیشتووه دیواخانه سیاسیه کان / ا [له نده ن]یش.

نهمانه له لایهن باسکردنه وه ، له لایهن کاری گه ریشه وه شهوه سه دلهنوی بسرینیکی ههره گهورهی کاریگهری سه دکنی ههمو و کورده کانی عیّراق بوو؛ نهوانهی که له ولأتی «سولهیمانی» بوون وهیان له ولأته کسانی تر بسوون، شهنانهت کساربه دهسته کسورده کسانی حوکومهت نهوانیش بهم کارهسانه به تهواوی دلگران بووبوون.

* * *

وشیخ مه حموود و تا ته و روّژه به جوّره بی ده نگه یه که ه پیران دانیشتبوو، به بیستنی
تهم خه به ره ثیتر توانای دانیشتن و گوشه گیری نه ماه که و ته قسه کردن له گهل سه رو ک

عمره ته کانا و ده ستی کرد به له شکر کو کردنه وه، له ماوه یه کی که مدا له شکر یکی زوّری

له ده ور کوّبووه وه ، به نیازی توّله و ورگر تنه وه و به نیازی سه ندنی سه ربه خوّبی کورد له

خه تی پینجویّنه وه روو به رووی [عیّراق] بو وه وه. همتا نه و نریکتر نمه وه وه و لاّتی

سوله یمانی له شکر و پشتیوانی زوّرتر نه بوو. ولاّتی [پینجویّن] و ده و روبه ری پینجویّنی

داگیر کرد، به ره به ره و شه ره وشهن فیکره کانی کورد سه رله نوی چوونه و م بوّلای، پیاوی

خوّیشی هم رله و ماوه یه داگیانده و به خداه بو نه و کرده کان و ته و زایته کوردانه یکه له

نه یروی حوکوومه تی عیراقدا ـن بچنه پائی له راستی دا له تهفسه ره کانی کورد «مه حموود جهوده ت، حهمید جهوده ت و کامل حهسه ن، خیرا خیریانیان پسی گه یاند و اله مجاره بزوو تنه وه ی له شکری (شیخ مه حموود) به جوری سه ربازیه کی ریک و پیتک ته چوو به ریوه. انه م تهفسه رانه هیزیکی باش بوون بو له شکره که ی.

ثهمجا هیّنای له [۱۰ ی تشرینی یه کهمی ۱۹۳۰]دا له گهلّ ثهو کورده زانسایانه کـه له گهلّی بوون له ژیرناوی خوّیانا نامهیه کی تریان بوّ [مهندوویی سامی] به غدا نووسی و داوای ثهم شتانهی خوارهوه یان کرد:

(لهو وهخته وه که پارله مان تیکدراو په یمانی تینگلیزی ـ عیراقی هینرایه ناوه وه بو پارله مانی تازه وه بو پارله مانی تازه وه بو پارله مانی تازه وه که همو و حقق و تیکیان کرا به ژبر لیوه وه و به تاشکرا ته بینن له پاش بریاردان له سهر تهم په یمانه ته که ونه ژبر چنگی عهره به کانه وه، ته و عهره بانه که ته نها حوکم نه بی هیچه و ته مه بینچه و انه ی بریاره کانی کومه نی ته قوامه و ههم پینچه و انه ی تاره زوی کورده کان..

لهبهر ثهمه کورده کان ههموو له خانه قی وه تا زاختی ههستان و به یه ک ده نگ داوای حقو و قی خویانیان کرد، عهره به حوکمداره کان وه لامیان به کوشتاره کهی سوله یمانی دانه وه کهلوولهی مه تره لوزیان تنی شه گرتن و وه کوو بریشکه همه آیانیان شهدایه و به به به به به این شه این شه این از به مهموه و از یان نه هینا هینایان ههمو و ره و شهن فیکر و پیاو ما فور لی و لاته که یان مهوانه ی که له کوشتن رزگاریان بو وبو و گرتنیان و به حه پس کردن و ته فرو تروناکردن هه ریه که یان خستنه شویتیک. له بهر ثهمه که کورد ثبتر له توانایا نه ما که له گه ل عمره با پیکه و هریت بی تی گومان حوکوومه تی به ریتانیا له ثبت به به دو اوه گوی بو شهم داخوازیانه مان را ثه گری و براعه و مه کانیشمان پیم وایه به م شنانه دلگران نابن. داخوازیانه مان له مانه ن

[۱ـدامەزراندنى دەولەتلېكى كوردى لە زاخۇوە تا پشتى خانەقى، ئەم ناوچەيە بدرىّ بەكورد و ھېچ ھەرەيى ھەسكەرى و مەدەنى تىدا نەملىنىّ.

۲ـ ثهم ناوچه یه له ژیر چاویری بهریتانیادا بمیننی تاکومه لی شهقوام بهریاریکی بود
 دەر ثه کا.

۳. بهره لا کردنی څهو حه پس و دوورخراوانه که له کارهساتی سوله پمانی دا حه پس کراون و دورخراونه ته وه.

۴ هدر ئەفسەرو كاربەدەستىكى كورد ھەيە لە ولأتى ھەرەبستانا بىئىرىنەو، بۆولأتى كوردەوارى.].

[شیخ مهحموود] تهم نمامه به نمارد بو مهندوویی سامی و هیچ وه لامیکیشی لی ورزنه گر ته ره. فهمجا زانی مهسمله وایه خوی بینی پیوه ناو لهشکری کرد به دوو فوّله وه قسر لیکیشی بو ولاّتی وپشده ره. لهم لاوه که حوکوومه تیش زانی ثیش گهیشته نهم شوینه نهمیش که و ته خوّی و لهشکری به همموو هیزیکه وه روانه کرد، نهمیش کردی به دوو فوّله و ۴ پینجوین و بو سیوه بل و فوّلی پشده ر. وشیخ مهحمود و جوّی له فوّلی پشده رو و.

که هدرا له دەوروبەرى پېنجوټن دەستى پىنى كىرد وجەمال ھارف، كە ئەوبش ئەقسەرتىك بوو لە بەغدا بە پەلە خۆى گەياندە لەشكرەكەى (شېخ مەحموود) لەگەل ئەقسەرەكانىتردا دەستيان كرد بە ئىش(۱۱) ئەو ھېزەى كە حوكوومەت نــاردبووى بىق

۱ ـ له ریکوپیکی کاروبارا وجهمال عارف، ته یوت:

له پاش تهوه که من له په غدا به ری که و تم و گه پشتمه سوله یمانی له سالی و هوسمان فایق، کوبووینه و و له وی هممووشتیک تاماده کرابوو، زوری نه خایان هاتن پنیان و تم تو تو تو تو تو تو تو و استاوه، هستام و سواربووم رووموخه تی هه له بجه. تو تو تو تو تو که پنیت هست ساق، پیاویک له ته نیشتمه و م بو و پی و تم لیره دابه زه از قرم به لاوه سه پر بوو. که دابه زیم و تسی من له لا یه نو شخوه نیروه به تو تو تو تو در یک که مان تیر رووه هه له بچه نارواو ته بی تیره و و ی تو دن.

دەورى پېنجوين لهگەڵ لەشكرى شۆړشگېركەوتنە شەړ و ھەرجارە ترازوو بەلايەكــا گران ئەبوو.

دەستەى قۆڭى سيوەبل كەلەژىر فەرماندەيى «بەكرسدقى» و «بھاءالدین نوورى»دابوو لە دەوروبەرى دىخ «بەیانان» لەسەر رووبارى سيوەبل لەگەڵ ئەوەش كە سىخ فەوجىّىک ئەبوون ھەر شكستىكى پېسبان بەسەراھات.

تهمهش لهبدر تهومبو و که، کهوتبوونه ناوشیوه کهوه نهیانزانیبوو که بـهرودوایسان لیّ گیراوه،گولله وه کوو بازانی به هار به سـهریانا تهبازی و تهوانیش وه کوو دانهی سـهرسـاج بهم

هدروهها وتی لهو وهختانه داکه له کهوتیته کوّری شهرموه تیمه وهندین نان و تازوخه به کسان پی بی. لهمهر شویّنی که تهقه هدفته ستا خیرا خدلکی شهو شویّنه شهومنده مان تهزانی ته کهوتنه خوّیان، ژنـان نه کهوتنه نان کردن و پیاوان ته کهوتنه هیّنانی، تا چاو شهرا به یه کا هممووشیّنگسان بو تاماده ته کرا.

ته یوت تهم گیانی یارمه ته دانه ی که به و جوره من له ولانی کور دهواری دا چاوم پس که و تووه ناتوانم بلیم له هیچ لایه کی تر هه به ، چونکه تاماده کر دنی خوار ده مه نی شهرکه ره کان به و جوره ته نانه ت له وانه بو و که له ناو سه ربازیکی ریکوییکی حوکوومه تیشا نه بیت. وه تهم نان و خوانه ش که به و جوره تاماده ته کرا همه و وی به گیانیکی خوشویستن و به رهزامه ندیه کی ته واو ته کرا، وه نه بی به هیچ چه شنیک لایمنی زور و سته می تیدا بو وییت، و ه یا دایشانی که سیکی نیدا رووی بدایه.

دیسان نه بوت: له به غداداکه بزایته کان کو نه بو وینه وه و قسمان له کار وباری کور ده وار به وه نه کرد و رینگه و شویتمان دافه ناه شویتی نهم کو بو ونه وه و قسه کر دنانه مان به در بزایی نه وسالآنه، یه کهم له دووکانه کهی بوه ستیر مشیرهی خهیات بو و. دووهه م له دووکانی وره شوف ده لاکه، ته نانه ت له گهلی و مختا و مستا بشیر بیر وباوه ری خویشی دمر نه بری، لهم رووه و و بو نهم جوره خرمه تانه شهم دووکسه خرمه نیکی گهوره یان پی کردین، نه وه که همر به نیمه به آنکو و به همه مو و بیر وباوه ریکی کوردایه نی.

هدروهها له مووسل ـ پش دووکانه کهی ونووری خیبات، شویتی تؤسیتمان بوو، بهلکوو گهلی جار که چمه تهنگوچهآمه به کمان خهمانه رئ هدر خهومندهمان تاگالیّ بوو ونووری، هدموو فیشینکی سساز کردووهو خمات ددربازی خهکردین و ک سیش پسیّ نه خزانی. نیوریش له وصووسلُ، لهم رووهوه خزمه تیکی گهورهی بین کردین. لاو بهولادا نه کهوتن. نمه می کوژرا، کوژرا نمه می نه کوژرا تا ناودی و چیوارتیا، خوقی نه گرته و ، هیوارتیا، خوقی نه گرته و ، هیوارتاش همدنی له نوخته کانیان گرت. که گهرانه و ، سهر تالان له فیشه ک و تفهنگ و ولاغ و شتومه ک نموه نده به جتی مابوو له شکری ، شیخ مه حموود ، نه نبته زانی چی هم لبگرن. به تایبه تی فیشه ک و سه عات له و زه در چوو بوو!. نه م همرایه ش له ۱۹۲۳/۲۱ دابو و .

نه و سهردهمه واحمد به گی توفیق به گ، سوتهسه پولی سولهیمانی بدو، که شهم خهبره ی بیست زفر دلگران بوو، دلگرانیه کهشی بؤ همر دوولابوو به لأم هیچ نه نه کرا. وادیاربوو پیاوه کانی به غدا نه یانویست ههراو ناژاوه در پژه بکیشنی بؤیه هیچ به ته نگ کوشتنی خه لکهوه نه یوون!.

ثهمجا لیرهدا وبه کر سدتی، ناردیه لای وشیخ مهحمووده که، با، لهمه زیاتر کوشتار روشتار روشتار دونهدا شوینیک و به کیک دیاری بکا بز شهوه قسه بکه بن و شیمه تنی بگهین له داخوازیه کانی ثهوان. شیخ مهحموود له زابته کانا هجهمال عارف،ی همآبزارد. جهمال لهگهل وحمه بانه یی، و هموود دهمتووراتیکی دایه که چی بلتی و چی نمایز.

[جسهمال] له ۱۹۳۰/۱۱/۱۰ لهبسهری «کسهناروی» وهسات و لهم بهرتاوی «سیوه پل «هو» و « هکوه چاوه دِی ته کرد. به کیان گرت، بهاءالدین نووری و نووری حهداد مودیری پؤلیسی سولهیمانیشی له گمل بوو. جهمال وتی: به کر مدقی لهبهر تهوه که منیش تمفسمر بووم له نهیروی عیراقا تهیناسیم. یه کهو جاز رووی تی کردم وتی:

ودهست لهم زوروسته مانه بوج هه لمناگرن و بوج شازاوه شه نینه وه و شهچن به گر حوکرومه تا؟ ا.ه. و تی منیش و نم: شایا قیمه قیمه جهوره شه یکه ین له مالمی خومانا دانیشتوین و داوای حه قمی خومان له که ین؟. یا ثه وه زولمه که ثیره هاتوون و له خاکی خومانا ده رمان ثه په رینن؟ ا. لهم شاخ و داخه داکه ملکی کورده شیمه به سهر فیزودا هاتووین، با نیّوه بهسهر تیّسهدا هاتوون؟!. و وتی [به کر] بیّدهنگ بوو وابزانم دمساری کوردایه تی له میّشکیا بزوو تهوه بوّیه ههستم کرد تنوّکی فرمیّسک بهرچاوه کانی گرسا. وتی پاش نهمانه کهوتینه قسه کردن و وتی: شیّخ چی نهویٚ؟. و تم: شیّخ فـهرموویه تی داوای نهم شتانه بکهم:

(۱. تۆلەی ئەوكەسانە بىدرى كەبوون بىە ھىۋى كىوشتارى رۆژى [٦ى ئىەيلوولى ١٩٣٠ يانوشارى سولەيمانى، وە خوينى كوژراوەكان بىدرى بە خيزانەكانيان.

۲- به ره لا کردنی ثه و حه پسانه که له کاره ساتی (۱)ی ثه یلو و لدا گیراون و حه پس کراون، وه گیرانه و هی ثه و کاره ساته وه گیراون و دو ور خیراونه ته و له شاری و ساله به هری شود که شاری و سوله بسانی و ...

۳ـ دەرچوونى هێړى حوكوومەت له سولەيمانى بێجگه لهوكاربهدەستانه كه ئىش ھەڭئەسوررێنن.

۹ـ مانهوهی هیزی (شیخ مهحموود) له ولأنهکانی پینجوین، شارباژبرو سیوهبل تــا هیئهتیکزمهلی ثهقوام دنیت و بریار لهسهر شتیک ثهدات.

۵ـ شيّخ مـهحموود له ولأنى خـوّى و بـه مـولَكى خـوّى بـژيت و ثـيتر له ثـيّران نهميّنيتهوه.).

داخوازه کان ثهمانهن. و تمی ماوهی «ده» روّژپشمان دانا بوّ و مستانی شهرِ تا ثهم قسه یه ثه گه پهنری به «مهجلسی وزرا» له به غدا و و ولاّمه کهی دیّتهوه.

وتی له ههمووشت بوینه وه هها الدین نووری، رووی تی کردم وتی: «نه گهر بوون به ده و نی تی کردم و تی: «نه گهر بوون به ده فه نیخی کورد شوینی در چون به گهر بین در چون به گهر بین نه در چون به گهر بین نه در پیشان به در پیشان بده نایه و تی پیشم و ت تیم و تی پیشم و ت تیم و تیم و

بێدەنگ بوو ھەرلايەك گەراپنەوە بۆ شوێنى خۆمان.

جهمال ونی، هموا لهسهر ثهو په یمانه شهر له ههر دوولا و مستینرا، هیزی شیخ که له «باسنی و رهشه کانی، بووگهرایهو، بز «همآمدن» (۱).

که چی له پاش دوو شهو شتیکی سه پر رئ که وت! وتی: دهسته ی شیخ سه لام و شیخ محمده بچکزله ـ ثموان که له قوّلی پینجوین بوون ـ هاتن بوّلای لهشکره که ی ثیمه که یه ک بگرین. که به شهو دین دنیا تاریک ثمین، به سراور دی نیروه که ی [به کرسدتی]دا دین، له و نیروه شه رماندراوه که به شهو تاگرنه سووتی، نه سووتانی تاگریش له به ر ترسی شهرینه چونکه شهر له سهر په یمان و مستیراوه، به لکوو له سهر باوه ی عدمه که ری بو ته و وژبه که دوژمن به هوی تاگره وه نه ندازه ی هیری ثه وانی بوّد در نه که وی.

کو تو و پېر له و وه خته دا کابرای مو له تیشی نینگلیزی، فانو و سیّکی بر هدلنه گرن و نه چی بر سه تاگری فانو و سه پی سه تا گری فانو و سه که نه که دو تا و ده ست. ده سته ی اشتیا و مه تین تاگاش نه بن له و که بن و به بنهی به بینی الیمه و نه وان که شهر و هستینراو ه، وا تی نه گهن نهمه نیشاره یه بو شه په چه ند ته قه یه کیان به سه ردا نه کهن! له شکره که نه شله ژی و له وانه نه بی به شه به یخوون.

له به پانیدا په کره لوّمه ی نارد که بوّچی ئیشی وابووه ۹. له ثاخردا بوّی ده رکهوت که ثممه هملّهبووه و له دهسه نقهسی وا نه کراوه وه برواشی کرد، به لاّم له پیّش شهمه دا کسه ثممه ی بوّده رکهوی ثمم خه به ره گه پشته وه به خدا و حوکوومه ت ثممه ی به شتیکی خراب

۱ ـ لهم سهردهمدا محضه ریکی گهوره ی نه پروی تیران که ناوی و تصعیده و خدلکی دسته بوو خوی گورپیوو هاتبوو بو وییران بو لای شیخ محصوود، شیخ لهوی نه مابوو چاوی به و ثابیشه خان، کهوت و لهویوه هات بو وهدآدن، شیخی چاوپی کهوت و راستی خویشی بیزوت، محسجا و تی بو نهوه هاتووم بزانم دهنگ و باسی تیوه چیه بو هوه تیسه ش له قولی وسته وه شورشی بینه وه و همردوولامان بگهیه یه ک! [شیخ محصوود] نهم قسه به بلاوه راست نه بو لهبر نهوه کابرا وه کوو خوی گدرایهوه.

بلأوكردموه!.

ماوهی شهر نه کردن به ایهوه و [مهجلسی وزرا] له باتی ثهوه ثیشیکی وابکا،که ثهمن و ثاسایش لهو، ولأته دا بلاوبکاتهوه گوی به هیچ یهک لهو داخوازیانه نه دا و بهلکوو و تی ثه یی ههر به زوّر و به هیّزی عهسکهر [شیّخ مهحموود] پخریّته دمست.

الدم فدرمان و باوه پری [مهجلسی وزرا]ید خدیری الدو ندین کند پیاوه کنانی حور درمان و باوه پیاوه کنانی حور که درمان و باز باراستنی جیگه و پایه کهبان دائما کوششی هدره گدوره یان الدوه بو که الژاوه له ولاتدا پدیدا ببین و خوینی ناهد ق بریژری هیچی تر ندبو و الامداره کانی پیشووی عیراق بدرانبد به شدعب و به میلله ت.

که [شیخ مه حموود] زانی کرششی هیمنی که لکیک ناگری له ثبیشی خوقی
هم لیجووه و همتا ثه هات خه لکیش زیاتر له دهوری کو ثهبوونه وه، به لی له و ناوه دا
کوشتار رووی ثه دا چه له دهسته ی ثه وو، چه له دهسته ی حوکوومه ت به لام ناچار بوو
به م بزووتنه و هیزی حوکوومه تیش که زانی ثبشی بو ناچیته پیشه و ه دنیاش بوو به
زستان و و لات به فر دایگرت گه رانه وه یه فازانجتر زانی تا در پژودان به شه در.

[جهمال عارف] ونی: همر لهو سهردهمانه داکه هیزی شیخ مهحموود به شاخه کانی «پوشین» و تهوناوه دا بلاوبووبووموه، شیخ خوتی و (۲۷) سوار له «یالآن پی» بوو روْژی پینج شه نبه بوو. شیخ فهرمانی دا بچین بو «باخه کوّن» بو ثهوه سبه ینی نویژی جمعه لهوی بکه ین. سواره کانیش عباره ت بوون له باقی نووری به گ و کاملی حهسهن ثه فه ندی و ثهوانه. سهره وخوار بووینه وه به لابه لای «خورمال» دا بو «باخه کوّن».

کوتوو پر زهلامیک له ثاوایی وخورمالی به دهسته سریکی سبیه وه به ده رکه و ت و دهسته سره کهی راوه شاند. و تی ثیمه ش لاربووینه وه به سه رخور مالاً و خورمال گیرا. مهسه له ش هاره ت بوو له وه که له و سهرده مه دا وسه عید شه فه نی و له وه که له و سهرده مه دا وسه عید شه فه نی و له وه که ا

ناحیه] بوو، که چاویان به سواره کانی تیمه نه کهوی لای واثهبی هیزیکی زوّرین و بـوّ گرتنی «خورمالّ» روّیشتووین. فهرمان ئهدا ئهو زهلامه به دهستهسره سـپیه کـهوه بـیّته دهروه و ئیشارهی «تهسلیم» بدات.

و تی به هیزی پؤلیس و گلومرکهوه (۳۴) تسفه نگ و (۷) سندوّق فسیشه ک هه بوو ئهوه یان داینیّ. بهم جوّره خورمالّ ـ پش گیرا.

له شکری شیخ له و ناوه دا به هممو و جوّره له گهران که توّله ی ده وره کانی رابر دو و وربگریه شیخ له و رنگه یه گر ته پیش که بیش که بیش به باره و به زمانی لو وس عه شایر و کور ده کان له [شیخ مه حموو د] هه آخرینی. زانی به شهری توّپ و ته یاره هیچی بوّ ناکری که واته با په لاماری ثهم جوّره فروفیلانه بداا. له راستی دا له ثه نجامدا گرتنی ثهم ریگه یه بو و به هوّی سه رکه و تنی و له ناوبردنی [شیخ معصوود]ا.

لهسهر ثهم نیازه له تاخر و ثـوّخری شـوباتی (۱۹۳۱)دا رووبـهولاّتی کـهرکووک بهری کهوت تاکهیشته مالوباریک. ییخهبهر لهوه که ههندی له عهشایره کورده کانی ثهو دهوره له گهلّ حوکوومه تا ریّک کهوتوون بوّ لهناوبردنی [شیّخ مهحموود]؛ ثهو هـهنده عهشایرانه که ثهم هیوای ههرهزوری لهو ولاّتهدا بهوان بوو!..

ههر ثهوهنده ثهزانتي دمورهۍ ثه گیړێ؛ دمورهۍ ثه گیړێ به فهوجێک عـهسکهرۍ چهکدار به ههموو جوّره توّپ و جبهخانه پهک، به حهوسهد پوّلیس، به هیزی فروّکه له سه رهوه، به هیزی ثه و هه نده عه شایره خالتانه ی ثه و ناوه ا. ثه میش ته نها په نجا سواری له گفته که در به گفته که در به گفته که در به گفته به گفته به گفته بوون به (۲۷) سواره و . حه مه مین به گفته شهری ثاوباریکی کر دووه به روّمانیکی شعری زوّر جوان. ثه بنی ثه وه ش بزانری که حه شره تی جاف تا ثاخر هه ناسه له گه ل ، شیخ مه حموده برون.

کارهسات و شه پی و تاو باریک وی شیخ مه حموو د یه کیکه له کاره ساته هه ره زله کانی ژیانه پانو فراوانه که ی آشیخ مه حموو د یه و نکه له شکر یکی و اکه م بدرانبه ر به هیز یکی و از قرر زه به نده به هممو و چه کیکه وه له حالیکا که ثهمان بی تاگا له هممو و شتیک و خه ریکی حه سانه وه ی نان خواردن بوون کو تو و پر بارانی گولله ده ستی کرد به بارین ا چه ند سه عاتیک شه پر در بروی کیشا، هیچ د آلیک ثه وه ی نه ثه خوینده وه که شیخ مه حموو د له و ثابلا قه دانه دا رزگاریان ثه بی که چی به پیچه وانه ی ثه وه و به جو ریکی زور له هیزی حوکو و مه بیش زیان خستینکی زور له هیزی حوکو و مه بیش له و ناوه دا به په رتو بلاوی و سه روگویلاک شکاوی مانه وه . ته نها کاره ساتی و ثاو باریک ، خوی داستانیکی سه روگویلاک شکاوی مانه وه . ته نها کاره ساتی و ثاو باریک ، خوی داستانیکی سه روگویلاک شکاوی مانه وه .

[شَیّخ مه حموود]گهرایه وه بنر ولأنه شاخاویه کانی سوله یمانی به لأم له دلا زوّر دلگرانه له وه که ساله های ساله بنر سه ربه خوّبی کورد و بنر رزگاربوونی کورد له دیلی، ثمم هممووکزششه ی کردووه که چی ثبسته وا به و جوّره هه ندی له کورده کان تفه نگ ثه نیّن به روویه و و به و جوّره نزلمی خه بانی جه ند ساله ی ثه ده نه وه ا.

نه مه کاریکی زوّری کرده سهر نه فسیه تی [شیخ مه حموود]، فیکری ثهوه ی کرده وه که تا تیّسته ثهو بؤ سهرفرازی کورد تفه نگی ثه نا به دوژمنی کورده وه، ثیّسته ئیش وای لیّ هات که تفه نگ به کورده و بنیّ!. که واته لهم [تأریخ]ه بـه دواوه پـیّویست نـهما بـهو

جەنگەكە ئەم چەند سالەكردوويەتى!.

هیّنای له [۱۳ ی مارسی ۱۹۳۱]دا خوّی تهسلیم کرد به حوکوومهت و به دوور خراوهی هیّنای له [۱۳ ی مارسی ۱۹۳۱)دا خوّی تهسلیم کرد به حوکوومهت و به دوور خراوهی هیّنرایه بهخدا و لهوی خانه شاری کرا. لهولاشه وه مولّکه کانی سهرله نوی زهوت کرانه وه. بهم جوّره به دهست بهسهری و خانه شاری له به خدا ما به وه تا له سارسی (۱۹۴۱)دا ههرای «ره شیدعالی» له به خدا دهستی پی کرد. ههلی به باش زانی هم ر له عمینی شهو مانگه دا به بیّ ده نگ له به خدا روو به ولاّتی [باقوبه] چووه ده رووه، له ولاوه له لایه ن «فهقی حسین» و عزیز محمود که له دوّسته دلّسوّزه کانی بوون ـ ولاّغی بوّ هیّنراو له ویّگی «سه نگاوه «وه رووبه ولاّتی «داریکهلی» بوونه وه.

له و تبدا دیسانه وه که و ته وه سه ر ته و باوه په که و الآنی کور ده و اری ته ین شازاد بسی و سه ربه خونی و و در بگری. له سه ر ته م نیازه و بز تهم مه به سته پداریکه لی ه بروه وه به شوینی کونگره و کوانوی سیاسه تن کورده کان له ده وری کوبرونه وه. شم نیاو و شاوازه یه گهیشته وه به خدا. وه زاره تن وه زاره تن هجمیل صدفعی و بدو، به م باسه زور گرژبو و ته نانه ته نانه تنه نه درمووی: «سه دبه خونی کوردستان له قامووسا نه ماوه، شهم قسه یه به و وه به ته خه سانه ی کورد تنه ده نامو

پاشان رئیسی ئەركانی جیش «ئەمین عمری» نارد بۆ ئەوە قسەلە گەڵ [شیخ مەحموود] بكار لەو فیكرانه بازگەشتی بگاتەوه، چوونی ئەمین عمری هیچ كەلكىكى نەگرت. پاش ئەو موتەسەپۈمى سولەيمانى «شیخ مستەفاى قەرەداغى» چوو بىۆلاى، دىسان كەلكى نەگرت و ھەر لەسەر فیكرى خۆى زیاتر قایم بوو.

نهمجا حوکوومهت هیّزه لیّشاوه کهی خوّی ناردو له [۱۴۰ی تـهمووزی ۱۹۳۱]دا حوکمی عورفیشی له ولاّتی «سولهیمانی» بلاّو کردهوه بوّ نهوه که ثیتر کهسی تر نهداته پالّ شیّخ مهحموود. بهلاّم [شیّخ مهحموود] ههر وازی له فیکری خوّی نه هیّنا، حوکوومه تی وەخت بۆی دەركەرتبوو ئەمجارە ئەگەر شىغ مەحموود ھەستىتەوەكاروبارى سىاسى عالمىمى واى پېشانئەداكە سەر ئەكەوئ، لەگەل ئەوەش كىـە ھىيزى نــاردبوو اعـــلانى عرفىشى بلاوكردبووەو ھەر بۆ رىخكەوتن يىن لىن نەئەبرى.

له ثهنجامدا [شیخ مه حموود]که فیکری دەوره کانی پیشووی و دەوری وداریکه لی، کردهوه، ثه وه که ماتهوه فیکرکه ثه یی دیسان گولله به کورده و ه بنی، ثهمه ش پیچه وانه ی مهبهسته کهی ثه وه. بهم بوّنه و وازی له فیکره کهی هیّناو له شهوه آیی شابی (۱۹۴۱)دا بریاری رئ که و تن و وازهیّنانی ده ربری و بوّ متمانه «شیخ له تیف»ی کوریشی نارده به خدا. حوکوومهت ثهم وازهیّنانهی شیّخ مه حموودی به جهژن و به سهرکه و تنیّکی زوّر گهوره زانی.

[شیخ مه حموود] به م جوّره به گوشه گیری و به فریّدانسی سیاسهت پسهرده کمانی روزگاری ههایه گیرایه وه؛ ثه و [شیخ مه حموود]ه به جهرگه نه ترسه که له روّژه کانی دیلی زممانی پیشویدا به دیلیه تی تهبریّته به رده می [مهلک فیصلی یه کهم] له به خدا. پی تهلیّن: «مه حموود!. ثهم زولّم و سته مه چی بووکه توّ له رووی منا ده ستت کرد به شوّرشگیران و به ناژاوه نانه وه؟، هورش یی تهلیّ:

وفیصل!. همندی کهس کافر ثهبانه مالی که عبه و خوپنی موسولمانان لهویدا نه پیژی و مالی خوا نمدا به کافر، نموه به زولم نازانی. نه گدر من لهناو خاک و ثاوی خومدا و له ولاتی خومدا داوای حدثی خوراوی خوم بکهم ثممه به زولم شهزانسی!. ده، تف له چاروت گدردوون!!..ه.

جا ئهم «شیخ مه حمووده» نه ترسهی ژیان پر له چهوسانه و یه به وگؤشه گیریه مایه وه تا له سالّی (۱۹۵۹) دا به نه خوّشی هاته به غدا و له خهسته خانهی و حسیده زیه به شسه وی «۱۰/۹ /۱۹۵۹ داکوّچی دوایی کرد و دنیای پرمهینه ت و ده ردی سه ری به جنّ هیشت و به داخی سه ربه خوّبی کورده و «سهری نایه وه و ته رمه کهی برایه وه بوّ «سوله یعانی». بۆ ئەوە رۆژانى پاشەرۆژ چاوتىك بە مىژووى رۆژانى رابىردووى خىۆيا بىگىپرىت باسىكى مالآوايى [شىخ مەحموود] لەم دنبايە پىۋيستە بكرى بۆ ئەوە بزانرى كـە «شىبخ مەحموود» لەيىشكەى دارەوە تابىشكەى خاك ھەموو لاپەرەيەكى ژبانى وكاتى نەمانى ھەر ئاۋاوە و شۆرشى لەسەر نووسراوە:

له شهوی ۱۹۵۹/۱۰/۱۰ شیخ مه حموود کوچی دوایی کرد، نیستگهی بی ته لی حیران له به یانیا نه ما ته ممه کرده شیخ مه حموود کوچی دوایی کرد، نیستگهی بی ته لی حیراق له به یانیا نه ما ته مه ما ته مه کرد و له حمده خانهی [حدیده ریه] کوبوونه وه. له سه عات «نو و نیوی» ته واو ته رمه کهی رووبه رووی شاری سوله یمانی له به غدا هه آگیرا، هه تا چاوکاری نه کرد تا «به خداداللجدید» به لایه ن پیاوانی به خداوه به ری کرا، شه وان گه را نه و و به دو به تو تو تو تو تو به کینه ش به کینک بو و له و که سانه که له گهل ته رمه که دا رویشت _

بهره بهٔره پیشوازی که رله ولأنی کورده واریه وه نه گهیشتن به ته رم، لهم ریگه به دا له هم را پیش که پیشتن به ته رم، لهم ریگه به دا له هم را لایه که له پیش گهیشتنی ته رمه که دا ته هلی ثه و ولأنه ثه هاننه سه ریگه که و ماته می خویانیان بو نه مانی پیشه وایه کی کورد ده رثه پری، له و توزخو رما تو و قائم قام و برهان جاف و واجبانیکی ثینسانی و قه و می به رانبه ربه پیشوازی کردنی ته رم و عالم به جی هیناه له که رکووک ته هلی ناوشار ثه م لاو ثه و لای شهقامه کانیان گرت و به چاوی پر له گریانه و سه ری کرنزشیان بو ته رمی پیشه وای کورد دانه واند. مو ته سه رفی که رکووک نا و و هده مه نجیره ته رمی به ری کرد. خه لکیش هه تا ثه هات هم زیادی ثه کرد.

سه عات حه و تی پاش نیوه و و له ناو نزیکه ی (۰ ۰ ه) نؤ تؤ مؤبیلی پیشوازی که را ته رسی پشتخ مه حمووده ی پیشه و اگه یشته سوله یمانی، به لام چه سوله یمانیه ک؛ ثه و سوله یمانیه که ژن و پیاو و گهوره و بچووکی به شین و شه پز و رکزیان جاده کانیان گرتووه و چاوه و ی ورفیق حلمی، و ودوکتور ثیبراهیم حامی،م له گه آن بدون که شهوانیش له گه آن تمرمه که دا ثه سوور اینه و هدوکتور ثیبراهیم حامی،م له گه آن بدوون که شهوانیش له گه آن تمرمه که دا ثه سوور اینه و ه هورکه سمان ثه پرسی ثه یوت نازانین، چووین بو مزگه و تی گه وره نه بوو، بو ما آنی و بابه عه لی و نه بوو. گه راینه و و بو به رده رکسی سه را. له و کاته دا ته قه ی شبّلیکی تفدنگ له لای به ندیخانه که و پیدا بوو، تو مه س ثه مه ته رمه که براوه بو ثه وی که شبّخ له ثینی کوری چاوی پی بکه وی، له به رخه آنک زوریش که سی شوینه کانی تر به مه نازانن، خزمان و پیاوانی تر له مزگه و تی گه وره چاوه ری ثه وه نکه ته رم بیم برخی بو ثه وی که چی ثه م کاره ساته قه و ما !!

شیلیکی نفهنگ هه تا نه هات زیادی نه کرد، ته قه له هه موو لایه که وه په یدا بوو، شار نیکچوو، نیمه هدر یه که چووین بو شوینی خوّمان، من چوومه مالی وفایق هوشیاره. له و کاته دا که من و هاو پیکانم هه رکه چووینه شوینی خوّمان دیسان له بهر ده رکی سه را و سه را دا بور به هه را، پولیس چووبوونه ژووری سه راکه و له ویوه ده سیان کر دبوو به ته قه له خه لکه که. له و لاشه وه که ته قه په یدا نه ین وه کیلی موته سه یف و دانیشتوانی مزگه و تی گه ره ناگاداری نه م نیشه نابن، وه کیل هانمه ستنی نه چی به شوین ته قه وه، نه چی بو سه را ر یگه نیه بچیته ژووره وه هدر چه نده هاوار ثه کا من وه کیلی مو ته سه رِفم پۆلیس ده رگای لیخ ناکاته وه، ناچار له پشته وه به هوی چوونه سه رشانی یه ک دووکه س له خه آنکی شاره که ثه چیته ناو وسه راه و تفه نگ له [پۆلیس] وه ر ثه گریته وه، له سه ر ثهمه توور و ثه ین که ثابا کی ثه مری داوه به یۆلیس بۆ ته قه کردن ؟!.

لهو یوه ته چنی بو به رده رکی حه پسخانه و خوی تیکلاوی خه لکه که ته کا و تووشی
تمرمه که ته ین به هم بو خوره زمانیک بیت ته رم ته گیریته وه رو و به روی مرگه وی گه وره.
ته مان لیره دا وا، له و لاوه له و وه خته داکه من چووم بو مالی فابن مو دیری حه پسخانه
خه ریکی ته له فون کردن بو و له گه ل فابق و هاو ارو دادی ته وه ی بووکه تیسته ثه و عاله مه
حه پسخانه ته شکیتن و منیش هیچ هیزیکم له لانیه و چاریک بکه ن، مو دیری حه پسخانه
له مه زور ترسابو و، له راستیشدا چه ند پولیسیکی که م نه ین هیچی تری لانه بو و، ثه و
ته قانه ش که له و ده وره هه بو و هی تولیسیکی که م نه ین فیسه کانی سه را بو و.

کسه شهو له تسه امون بسوه وه هوزی تسه امونی کرد بیق شهوه بسه لکوو بسچن بسه همموولایه کهوه بیشتیکی وابکهن شهم تدرمه رزگار کسن و بسینیژن، هایق پسی وت لهم قیامه ت و هدرایه داکهس خهتی تیسه ناخوینیشه وه اهوا فلأن هانو وه به لکوو شهر ئیشیک بکا، له بیستنی چوونه کهی من وه کرو بلبت گهشکه به ک گرتنی. فایق به پهله تماه فرنی دانا و هات بولای من وتی فلانی رزژیکهو همر شهر فرکه یفته بزانم چی شه کهی؟. و تم لهم قیامه ته داکی چی پی شه کری؟. و تی که یفته. ناچار پیاویکم له گهل خوم هه لگرت و له مال ده رچووم، ناشزانم بوکوی شهچم چونکه نازانم تهرمه که له کوی یه. به بین فیکر رووم کرده همزگه و تی که یشتمه به رمالی ده رخوم، ناشزانم بوکوی شهره که گه یشتمه به رمالی هره شون و هره شوره، به تعابرویانه وه بو ماله و کاته دا گیانی ده رچوو بو و به شین و گولله ی به رکه و تبوو _ هینابو و بانه وه بو ماله و کاته دا گیانی ده رچوو بو و به شین و شه پورا.

قسه یان ها ته سهر ثهوه که جارِ بدهن به ناو خه لکه که دا ثهم [جه نازه]یه به یانی ته نیژرئ و همر که بچینه و مالی خوّی. به مه توّزی خه لکه که سووک بووه وه ، پاشان و تم همر دوو قابی حه و شه که داخه ن. له گهل ثه مانه شدا همر زاتی ثه وه نه بو و که جه نازه که بوّ شوّردن له ژووری مه و قه ده که به پیتریته وه ده رهوه ، له ده ره وه به سه تلّ شاو شه برایه ژوووری [مه و قه د]و به و جوّره شوّردیان. پاشان نویّژی له سه رکراو نیژوا. تا ثه مانه کرا سه عات بو و به یازده ی شه وی خه لک به ته واوی ثیتر بالآوه ی لیّ کرد.

له هدرای نهو شهوه دا (۲)کمس کوژرا؛ ژنه کمی ره شوّل و فه قیه ک. بریندار،که برایه خدسته خانه (۱۳)کمس بووکه ثهمانه هیچ هزشیان نه بوو. به لاّم ثهو شهوه به جوّریّکی تیکرایی که له پاشان من وه رم گرت بریندار گهیشتبووه (۳۰)که سیّک. له زمانی شهو کمسانه وه که نه رمه که یان شوّر دبوو و تیان لهو وه خته داکه برابوو بوّ به رده درکی سهرا گولله یه کیش بهرشانی تهرمه که کهو تبوو، ثهوهنده همبوو لهو وه خشه دا نـه یانثه و پست بلاوی بکهنه وه.

نه مه لېره دا وا. له ولاوه وعمر على ه مو ته سه پلى و لأت كه له به غدابوه ، وه ر ثه گرى شه وا جه نازه ى [شيخ مه حموود] برايه و بو سوله يمانى ، سه ر له شيواره له به غدا به پى نه كه وى و به په له ثه يه وى خوى بگه ينيته وه سوله يمانى. له ريگه شه پرسى، كه پى ته لېن ته م كاره ساته يه ثه لى ته قه يان لى بكه ن و لييان بكوژن هېچ ده ست مه پارېزن!.

بهیانی زوو گهیشته وه سولهیمانی له پیش همموو شنیکا تهمری ده رکرد بو در در نهچوونی شهوی له ناوشاره له سه هات شهشی براه وه تا شهشی بهیانی، پزلیسی به چهک و ده بابه و تؤپ و تفه نگه وه خسته سه رجاده کان. مه نمی کرد که که س ناوی [شیخ مه حموود] نه یه به سه ر زمانیا، خه تیبه کانی مزگه و بی گه و ره و خانه قای مهولانای بانگ کرد که نه کهن بابی شیخ مه حموود بکهن، به یاننامه یه کی ده رکرد و بلاوی کرده وه که همموو کهس لهمری و پیربست نیه بو [شیخ مه حموود] شهوه نده به تمانگه وه بن، ههموو کهس لهمری و پیربست نیه بو [شیخ مه حموود] شهوه نده به تمانگوه بن، نهیهیشت بلاو بیشه و ه روژه دا خه بهری مردنی [شیخ مه حموود]ی بلاو کرد بو وه وه نهیهیشت بلاو بیشه و ، دو تا نهیهی وابیان نه بهی و ایان نووسیوه ؟ در و زنامه که تا، لای عهسر ته و قیف کراو پاشان به همر زمانیک بو و به ره لاکرا.

له مجاکه و ته خه لاک گرتن له ناو شار، له به رکاره ساتی ناشتنی ته رمی شیخ مه حموود (۵ ۲) که سی له سوله یمانی گرت، که و ته سه رئه وه که اداره ش له گه ل شه م ته درمه له به خداوه ها توون ثه و ادام ش بگری، به لام بوی نه کرا.

پرسه له مزگهونی گهوره دانرا، پرسه کهش ههر تهومبوو بهیانی دائسهنرا تــا ســه عات پینجی ثیّواره و پاشان لهبهر ثهوه ماوه ی گهران نهبوو ههلّیه گیرا. تا سنی روّژ پرسه ههبوو خهلّکی تر له ولاّتانهوه ته هاتن، پاش سنی روّژه پرسه دوایی هات، ثهوانهی کــه لهم لاو لهولاوه هاتبوون گهرانهوه بــرّ شــویّنی خــرّیان. مـن و هحــاجی نــووری کــهریماغاهش

گەراينەرە بۆ بەغدا.

ثهمه کارهساتی مردنه کهی [شیخ مه حموود] بوو له سوله یمانی و ثهمه بوو پیاوه تی حوکوومه تی و وخت و [عمر غهلی] مو ته سه پرفی سوله یمانی! له گه آن شهوه دا شه گه و حوکوومه ت [شیخ مه حموود]ی پیشه وای کور دستانی به ثه فسه ریکی بچووک بزانیا به و چه ند سه بازی هماته می ، له بناری شاره کهی سوله یمانیه و هم به بهناوی ریز لی گرتن و هم به ناوی ریز لی گرتن و هم به ناوی تاسیشه و ، بخستایه ته کی ثه و کاره ساتانه هیچی رووی نه ثه دا، به لأم حوکوومه ته بووکه (۳۵) سال جه زره بهی [شیخ مه حموود]ی ثه دا بز ته و ، پیاوه کانی خوّی له سه رکورسی بن ، ثبت هی چوّن ثبشی و اثه کاکه [شیخ محموود]

نهوهنده ههیه زوّر لوّمهشیان ناچیّهسهر، چونکه نهوان ههموو ثامانجیّکیان کیسه پر کردنی خوّیان و رازی کردنی ثاغاکانیان بوو. یه کیّ ثهمه ثامانجی بیّ ثبتر چوّن به تهنگ دلّنموایی و نهمن و ثامایشی میللهت و ولاّتهوه نهینیّ؟!.

ثه مه قانوونیکی ته بیمیه ثه گهر سه رو کی حوکم و کاربه دهستانی حوکم بیرو باوه پریان باس بیت و ثاره زووی ره زامه ندی و ثاسایشی میللهت بکهن، ثه و «شه عب» و میلله ته له ماه یه که مدا ثه گه به نه چله پو پهی به رزی و کامه رانی، خو ثه گهر ثه و کاربه دهستانه هه موو کو ششیکیان بو ره نگاو ره نگ کردنی کو شکه عاجیه کانی خویان بو و بو شه هه گوییان نه یی به گوییان نه یی نه ثاهز نالهی میللهت، ثه وه روزه ره شیکه که تووشی هه ر دوولایان ثه یی بو نوشی ثه وان ته بی نه وان ثه و جه ور دامه زرا زوو تو شه وان ثه و می میلله تیش ثه یی چونکه به ده سته وانه وه ماوه یه ک گیر ثه خون، به لأم ده وری هه ر دوولاشیان زوو دوایس دی به هی شه وان به رووخاندن! هی شه مان به ده وری ...

شۆرشى بەرزان

وبەرزان، كە ھەندېك بە ،بارزان، ئىلوى ئەبەن ـ گوندېكە لەقەزاى ،،زېبار،كەكەوتۇ نەشىمائى رۇزھەلانى مورسلەرە ـ شىخەكانى مەرران سىبىەت ئىەدرىنە يىال ئىدر گوندە.

سهرچاوهی ثهم شیخانه له [شیخ تباج الدین]هوه هاتووه که ثهم شیخه یه کیک بمووه له خه آبیفه کبانی به ممولانا خالد، و لهوگونده دا ارشادی کردووه و پاشان بهره بهره خه آکی تر هاتوونه ته کوره که یه وه. ثهم شیخ

قارەمانى بەرزان [مەلا مستەفا]

تاج الدینه بیجگه له تعریقه ته کهی پیاو یکی عالم و زاناش بووه. یاش حنوی ته ریقه ت هانو ته میشود هانو ته میشودی کوری و باش شهو بنق شنیخ محمده کیوری شیخ عبدالسلام. پاش ثه و شیخ عبدالسلامی دووههم، شیخ أحمد، شیخ محمد صدیق، مهلا مصطفی، شیخ محمد که نهم شیخ محمده بان به «بابو» ناو بانگی ده رکر دووه م

هدرچهانده شَیْخ محمدی په کهم ثهم ههموو کورانههی همهروه بهلاًم دهستووری سهرؤکی شَیْخایهتی و ارشاد ههر به دهست بشیْخ أحمدیهوه بووه.

هدر له سهردتاوه بدره بهره به هؤی شیّخایه تی و تــهرینفه تهوه هــهموو نــاوچه کــانی «میْرگهسوور و مزوری بالا. و زوّر تر له «زیبار» بوون به مرید و توبه کاریان تا له ثاخرا وای لئیهات به ههموو خهلکی ثهو ناوه ثهوترا: «بهرزان» و «بهرزانی» وه بــا عــهشایری بهرزان. بیّجگه له شیّخه کان به مسکیّنه کانیش ههر ثهوترا «بهرزانی». ثهمه یه کینک بوو له ناقه رهوشته نایابه کانی شیّخانی بهرزان که لهقه بی خوّیان دابو و به مسکیّنه کانیش.

[بەرزان] وای لیٰ هات له ناقه گوندیکهوه بوو به نزیکهی (۲۰۰)گوند و (۲۵) ههزار

کهسپّک. ولاّته که زوّر کوپّستان و شاخ و داخه، له شیمالهوه پـالّ شـهدا بـه خـاکـی [تورکیا]وه، کهمه کیّک له روّژههلاّتیهوه پالّ ثهدا به هیرانهوه، بـاقی روّژهـهلاّته کـهـی ناوچه کانی وبرادوّست، و رواندزه. له جنووبهوه وثاکرێ، پالّی پیّوهداوه، له روّژ ثاوابهوه «ئامیّدی و دهوّ کـ» گر توویانه ته باوهش.

چاندنی گهنم و جؤی کهمه، میوهی زوره، هاتو و چوویان له گهل همو و سلّ هدایه. به رزانیه کان زوّر شهرکه رو تازان، به ههمو و مهعنایه ک ژیر دهسته بو شیخه کانی خویان، قسه شکاندنی ثهوان به لای بهرزانیه وه نابی، بهرزانی درو نازانن، زوّر پابهندی دیانه تن، ههمو و شافعی مهزهه بن. له بهرزاندا هه رکهسه جووت و بهراوی خوّی ههیه، شیّده کانیش لهم لایهنه وه هه ربه ثهندازهی مسکیته کانیان ههیه. شیّره ی قسه کردنیان شیّده ی کوردی بو تانه. موسیقای قسه کردنیان ثاوازه یه کی ههیه. له میژه ناوی بهرزان و بهرزان و بهرزان و بهرزان و بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزان و بهرزانی بهروانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهروانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهرزانی بهروانی بهرزانی بهرزانی بهروانی بهرزانی بهرزانی

* * *

له پیش نهم ناوردانه و ددا نه بی نه و ه بزانری که ناوی [بهرزان] له ، و شهی «بهرز» و ه هاتووه، له به ر نه و ه نه و گونده ری که و تنی در و ستکردنه کهی له شویّنیکی به رز و بلّنده و « بو و ه پیّیان و تووه [یهززان].

همندی کمس هدتین وبارزان، وه بارزان تهبهنهوه سمر هپارسان، و تعدّین واته [هابدان] و [زاهدان] لمسمر تعو اهتباره که تعم شیخانه زاهد و خوا ناس بوون. تعمه جاری بیجگه لعوه که تعمه نه تعبوا پارسان بوایه، به لکوو تعبوا «پارسایان» بوایه و شعویش بارزانیان بوایه، واته مفردی و شه که بارزانیان بوایه، شعو وه خته «جمعه کمهی شعبوو به «بارزانیان یان، وه یا «بارزانیان کان، تعمه ش دیاره شتیکی هملهیه. دیسان تعوانه له سمر تعو اعتباره وا تعدّین که گذیا تعمه له خواناسی شیخه کانه وه ها تو وه، له گمل تعوه دا ناوه که هه یه له پیش تعوه داکه تعور شیخانه دهست بده ن به شیخیه تیه وه، واته له گملی پیش زهسانی شؤرشی بەرزان _____ مۇرشی بەرزان _____ مۇرشی بەرزان ____ مۇرشى بەرزان ____ مۇرشى بەرزان ____ مۇرشى بەرزان ____

[شیّخ تاجالدین]هوه ثموگوندی [بهرزان]ه ههیه و ناوی [بهرزان] بووه.

نه مدش پیچه وانه ی نه وه نبه که «به رزان» نیسته عدشره نه و چوّن نه بی ناوی گوندین ؟!. پیچه وانه ی نه وه نبیه ، چونکه هدمو و هدشره تیک نیاوه که ی سدره تا نیاوی بیابیره گهوره به کی وه یا ناوی نه و شوینه بو وه که لی دانیشتوون، نه مانیش [به رزان] سهره تا ناوی نه و گونده بو وه و به در پژایی زممان بلاوبو و نه ته وه ی تا وای لی ها تو وه بو وه به نیاو بیو عدشره ت و و لاته کانی شیروان، هه رکی، به روّژی و مزوری و همو و نه و ولاته.

* * *

گەرانەوە بۆ سەرباسەكە:

له کاتپکداکه وشیخ تاجالدین، خهریکی شیخیه تی بوو له بهر ثهوه که ثهو له ثاخر و بخری ژیانیا دهستی دابوو به دامه زراندنی بنه مالهی شیخیه تیهوه کوری مریدان ثهوه نده بهره ی نهستند بوو. که ثهو کوچی کرد شیخایه تی ها ته سهر وشیخ عبدالسلامی یه کهم، ثهم لهبره با ناغه دانانی باوکی و زیاد مانه وهی خوی ناویکی زلی ده رکرد و مرید و سرفیه کی زوری بو پهیدا کرد، ثهم جوره ده سه لاته بو شاغه کانی تری ثه و ده وره ده ستی نه ثه دا و مکوو ره وشتی هه سوو شیخه دی تیاد کرد، ثهم با کی دو ره وشتی هه سوو شیخه دی تیار و ورده ثاغه کانی تری ثه و ده وره ده ستی نه ثه دا و مکوو ره وشتی هه سوو شیخه دی به نازه تا زه مانی شیخ محمدی کوری شیخ عبدالسلامی گه و ره ش هه در یژه ی شیخانی به رزانه تا زه مانی شیخ محمدی کوری شیخ عبدالسلامی گه و ره ش هه در در یژه ی

له دەورەى [شیخ عبدالسلام] و دەورەى ناكۆكىدا ئاغەكانى زیبارى ھەرجارە خۆیان له كاربەدەستەكانى زەمانى عوسمانى نزیك ئەخستەو، بۆ ئەوە سەركەون، بە ھەموو جۆر زمانیان له بارەى نالەبارى ،شیخه، كانا ئەگیرا.كاربەدەستانى دەوریش سەرى تەلیان ئەگەیاندەو، بە ئەستەمۆل و [بابى عالى]، ئەیانوت ئەم شیخانه یاخى بوون!. له راسیشا وانەبو و بالكو ھەر ئەوەندە بوو ساردیەك له بەینى بابى عالى و شیخانا پەیدا بوربوو. ثیش که در پُژه ی کیشا ناچار وشیخ عبدالسلام، به ثاشکرا داوای همندی شتی له وبایی عالمی، کرد. یه کیک له و داواکر دنانه لابر دنی همندی له وکار به دهستانه بو ون که بو وبوون به مایه ی فیتنه له به ینی ثه و و وبایی عالمی، دا. دیسان همندی کاروبار ریک خستنیش له و لاّتی کور ده واری ثه و شو تبنه دا وه کوو لابر دنی هه ژاری و چاک کردنی ثابو وری و لاّت و کردنه و ی تابخانه و خو تبندن به کوردی تیایاندا.

حوکوومه تی ثه سته مؤلّ که چاوی به م فسانه که وت ثه و هنده ی تر شبّت بو و ا و تی ثه م جزه داواکردنانه هی شبّخیکی ته ریّقهت نیه، به لکوو شهمه تیّوه ژه ندنیکه له لایه ن کومه له کوردیه کانه وه که ثه بانه وی حوکوومه تیکی لامه رکه زی بؤکورد دروستبکه ن!. ینجگه لهمه ش دیسان خه لک و خوا و ایان له [بابی عالی]گه یاند بو و که ثه مانه له ژیره وه له گلّ روسا قسه یان همه بو دروستکردنی حوکوومه تیکی کوردی بزیان!.

هدمو ثدم شنانه بوون به هؤی ثهوه که حوکوومه تی ثهستهموّل به هدموو جوّر خهشم و قین له «بهرزان» و بهرزانیه کان هدلبگری و خهریکی ثهوه ین که له ناویان بهری.

ثهمه و دیسان له بهربه ره کانیه کانی «حزبی اتحاد و ته ره قی، و «حزبی حربة و تتتلاف، له ئهسته موّل هوّیه کی تر په پدا بووبوو بوّ ناکوّکی به پنی [شیّخ عبدالسلام]ی بـه رزان و حوکو ومه تی ئهسته موّل: ـ

وحزبی اتحاد و ته ره قی، شیخ عبدالسلام ـ یان به وه داته ناکه ثاو له و ان لیّل ثه کا و سه ر به به روی اتحاد و ته ره نظم پاشاه ی به به در یه تتکاف ها ته سه رحوکم، به همّوی «ناظم پاشاهی والی به غداو و عمفواتیکی گشتی بر ثه و و بر هه مو و به رزانیه کان له ثه سته موّل ده رچو و ، سهرباری ثه مه شهر [ناظم پاشا] داوای ثافه رینیکی له وسایی عالی ه کرد بو و ، شیخ عبدالسلام ..

له پاش ثدم ماوه یه زوّری پی نهچوو دیسان بهرهی [انحاد و تهرهقی] هاتنهوه سهر حوکم، [ناظم پاشا]ی والی بهغدا ـکه له پاشا بوو به وهزیری جهنگ له تمستمموّلٌ ـ به شۆرشى بەرزان _____ مۇرىش

دەسیاری بەرەی اپتحاد و تەرەقی کوژرا. ئەم حزبە دیسان دەسستیان دایسەوە بـــه تــوند و تیژیەوە. «سلیمان نظیف»ی کوزی سعید به گی دیاربه کرییان کرد به والی [مووسلْ].

جاری پیشوو که [حزبی اتحاد و تهره قی] له باوابوون به سه روّکی و محمود شوکت پاشاه و و زاره تی شده مرد انده زراندو حوکمیان خسته دهست خوّیان. له م کماته دا مه حموود شه و کهت پاشا کو ژرا و و و زاره ته که یان که وت. حزب کوشتنی مه حموود شه و که تیان خسته ثه ستوی و صفوت به گئ و قایمقامی عه سکه ری که ثه ندامینکی به کار و گه ره بو و له [حزبی حریة و تتلاف] دا که سه ر له نوی به ره ی اتحاد و ته ره قی ها تنه و سه رحوکم و صفوت به گئ و له به ر ثه و م مدود اله و مووسل و بو و همالات و خوی خسته لای و شیخ عبدالسلام.

که وسلیمان نظیف، له لایهن اتحادیه کانهوه کرا به [والی صووسلّ] همهوو جوّره ده سه الآنیکی درایه؛ کوشتن، برین، حه پس، همهوو شتیک. لیّره دا هات داوای [سهفوه ت به گ کی له [شیّخ عبدالسلام] کرد، شیّخیش سهفوه ت به گی نه دا به دهستهوه. له مجا هسلیمان نه زیف، له شکری کیّشایه [بهرزان]هوه، له پاش شمه و شوریّکی زوّر [شیّخ عبدالسلام] ولاّتی خوّی به جیّ هیّشت و رووی کرده ولاّتی لیّران. لهوی بوو به میوانی [سید طه]ی سبد صدیقی شیخ عبدالله ی نه هری له نز یکی و و رسیّی. پاش صاوه یه کو و یستی دیده نیه ک له وسمایلاغای سمکوّه بکا که شهو سهرده مه سمایلاغا له سهر سنووری تیّران و تورکیادا بوو دیده نی کرد و گه رایه وه بوّ هنه هریه. وه شهم دیده نیه ی بوّ جمه میتیک بو و دوور نیه همووکه سیزانیّ!.

له گهرانه وه یا هدندی که س سه ری رئیان پی گرت که نه ین بچیّت بو لایان و گونده که ی فهوانیش پیروّزبکا.گوّیا ثمم دهسته به لایهن هسوّهی حدولاّی ضهنه ک، نـاوتکهوه نیّرابوون ـکه ثمم ثهولاّیه له روالهتدا خوّی به یه کیّ له دوّسته کانی شیّخ ثهزانی ـ شیّخ گهلی بیانووی بوّنه چوون هیّنایه وه بهلاّم پیاوه کانی وازیان نه هیّنا و وتیان: ۵کاک عهولاّ، وتوویه تی ثه گهر شیخ نه یه و ماله کهم پیروز نه کا ماله کهم ثه سووتینم!..گویا ثهم ه کاک عه و لاهین به عمولاً ه عهولاً هیهش سهرو کی هوزیکی شکاک بووه له خاکی تورکیاد!. شیخ ناچار شهین به رزیشتن و دلیان ناشکینی.

که شیخ به ناوی بانگیشتن و میوانه وه له پواو پاش دانیشتن، عه و لا پی اله لی من نوم بو اله و هیناوه نه این به تیم به حوکوومه تی تورک!. هم رجه ننده شیخ لهم رووه وه قسمی له گه ل کر دو و بستی له و فیکره ی په شیمانی کاته وه که لکی نه بوو. ناچار سه ری کونوش بو چاره نووس دا اله نه و ینین بیاوه کانی شیخ و بستیان دهست بکه نه وه شیخ نه یهیشت، له گه ل اله وه ش دو و پیاویان هم رخویان نه گرت، چه ند که سیکیان کوشت و پاشان اله وانیش هم له و یدا کوروزان.

شیخ گیرا و برا درایه دهست حوکوومهت، لهویدو بر دیانه ،وان، لهوانه ده بر دیانه ،وان، لهوانه و بر دیانه ،وان، لهوانه و بر دیانه کره و بر مووسل [سلیمان نهزیف] به تاواتی خوی گهیشتا. له پاش موحاکه مه یه کمی سهرزاره کمی گؤیا به ناوی ته وه و که وه ختی خوی له شکری شهشه می هوسمانی و یستوویه بچی بو جه نگی رووسیا شیخ سه ری ری پئی گر توون و شهری له گهل کردوون حوکمی خنکاندنیان دابه سه ر ته و و سی که سی تر له هاوریکانیا که یه کیکیان ،محمداخای هیشتی، یان پئی تهوت، سه رو کی عه شره تی و ریکان، و پیاویکی پیربوو. یه کیکیان ،ه مهدیاخای مزوری، و دیسان ته ویش چوو بووه ساله و ، یه کیکیشیان عملی کوری حمد ته میناخای مزوری، ناو بووکوریکی گهنجی شایان بوو.

له به کنی کانوونی یه کهمی (۱۹۱۳) لهم چوار کهسه لهسهر داواکردنی حـه قیکی خوراوی خویان هینبرانه بهر هستی داره، و خنکینران. [شیخ عبدالسلام] له پیش لـهوهدا بچیته بهر تمانانه که دهستنویژیکی شورد، هماندی قرآنی خویند و پاشان چووه پیشهوه وتی: هثم کوژرانهی من بهم جوّره وهامین بوّ حوکوومهت قازانج بیّت، الهمهی وت و بهته کهی کرده ملی خوّههوه.

[عهلی حمه دهمیناغا]که برایه بهر سن داره که وتی: وقورِ به سهر حوکو و مهت، و هندین لهنه مانی ثبته [بهرزان] له ناو بچیت. با حوکو و مهت بزانی که به رزان نامری ا. و ثه ویش سهری کرا به په ته که وه ا..

همروه ها له سهر ثهم باسه ته آنی: له سهر ثهو داخوازیانه که کرابون سلیمان نهزیف شیخ بهاءالدینی بامه دِنی، شیخ عبدالسلام و شیخ نوور محمدی گهوره ـ بریفکانی ـ ثهمانه ی گرتو هینانیه مووسل . شیخ بهاءالدین هی نارده و ه شیخ عبدالسلام هی خنکاند، هشیخ نوور محمده ی خسته زیندانی خنکاندنه و ه له پاش پینج روژ له بهر نهخوشی بردیانه خهسته خانه و زوری پسی نه چوو له و پندا مرد، له پاشان نه بهیشت که سوکاره کهی تهرمه کهی به رنه و همو له مووسلا نیزور.

ثهمه پهردهي په کهمي دهوري شؤرشي وبهرزان، بوو.

* * *

شه پی (۱۹۱۸ ما ۱۹۱۹) دوایی هات و شه پونگیزه کان ری که و تن، له (۵ی تشرینی دورهه می ۱۹۱۸) دا اینگلیز چووه مو و سله و که ثمه دوروی دا به رزان و شیخه کانی آیه رزان] پهلیان بلاو کر ده وه و دهستیان کیشا به سه و عشایه ره کانی ثه و ناوه دا، سیاسه تی ثه و وه خته ی ثینگلیزیش ده نگ نه کر دن بو و. به موّیه وه ثه مان هه ر به هیّز تر ثه بوون، به تاییه تی و لاتی همیّزگه سووره که عهشره تی هیروان یی نی دا ثه نیشت بو و به پارچه یه کی ته و او له ، به رزان ه کم عیرانی که عیران زیباتر هیوای به خوّی په پیدا کرد و که و ته شر ثه و ه به ته و اوی قسمی خوّی له همه و و شه و و لاتانه دا بلاو بکاته وه ، ناوچه ی حوکمی گهیشته بناری و رواند زو.

تا ثهو سهردهمه لهههر لاپه کهوه ثه گهر په کنیک بهرهنگاریان بسبوابه لایمهنی شیخه تیه کهی ثهمان لایهنی عهشره تداریه که یانی به هیز ثه کرد و ثهو بهرهنگاره ثیتر هیچی پی نه ثه کرا و سهری کرِنزشی دائمه واند. که که و تنه و لأنی رواندز و هبراد و سته هوه هشیخ ره شیدی لو لان و خوی له به ریانا را گرت و بوو به کو سینکی زل له ریگه ی پیشکه و تنیانا. هشیخ ره شیده پیش خوی به شیخ افزانی و ناو چه یه کی به هیزی مریدین و مه نسوویینی هه بوو (۱۱). ثه و هیزه مه معنه و یه کشیخه کانی [به رزان] داوایان ثه کرد ـ وه کوو شیخیه تی یی ـ شیخ ره شیدیش خوی به خاوه نی عه ینی هیز ثه زانی و عه ینی قسمی به سه ر خه آکا هه بوو. دیداره شیر له شیر کارناکا!..

[شیخ روشید] کهزانی له گه ل ثهم هه مو و شیخیه نیه شا ده ستی ثه و ده ستی شیخه کانی به رزان هه ر ناشکینی پالی دا به حوکو و مه ته و ته مجا هیزیکی تری بو خوّی زیاد کرد. که شیخه کانی [بهرزان] ثه مه بان زانی ـ شیخی قسه را واش له شیخه کانی به رزانا هه ر شیخ أحمدی برا گه و رهی مه لا مصطفی بو و _ عیلجاریان کرد و و لاّتی «شیخ روشید پان به ته واوی داگیر و شیخیان به جاری کز کرد.

که تیش گهیشته ثهم شوینه حوکوومهت کهوته سهر شهوه که به تهواوی بهیته مهیدانهوه. ولاتی بهرزانیش ههمووی شاخ و داخ و ههلدیره، لهبهر ثهوه حوکوومهت ثهمدی یخ ناکری که رامنهو راست لهشکر بنیری.

ئەو سەردەمە «بزنانە» وەرئە گیرا، ولأتى بەرزان لە سالاً لەگۆترە ھەندى پارەي ئەدا بە

۱ - بیرادوست، ناوچه یه کی فراوانه له ولانی درواندزه و پائیداوه به تمیران و تـورکیاوه، له پشــتـوه همدوی شاخ و چیایه. مدرکهزه کـهشی گلوندی «سـیده کـان». له نـاوچهی بـرادوسـتـدا بـیّـجگه له عمشرهتی برادوست خوی عهشایهره کانی «پیرهسنی» رمواندوک و خواکورک «یش دانه نیشن.

ناوچهی نفوزی شیخایه تی (شیخ رهشید) وه کوو له ناو نهم عهشره تانه دا بلاُوبووبووه و گذشتبووه عهشره ته کانی دخه یلانی، ههرکی و مامهسالهی پیش. فهمه له عیراق. له نیران و تورکیاشا عهشره ته کانی ههرکی جی نشین، مامه ش، زمرزا، گهردی، سیدای گز تبووه وه تا له چووه ولاّتی جو له میرگ.

تهلّین «شیخ روشید» له سهردتای ژبانیا ری گرتبود، پیاشان سه هسمهتی پسیرانس «شهریّههت» پسی گهیشتود» و بوده به (شیخی ارشاد). تهریّهه ته کعشی (تهریّهی نه تشبیدی) بوده.

حوکوومهت له باتی ههموو بزنانه و مه پرانه ی ههموو و لآنه که. حوکوومهت و تبی سن نه مهوی سه رژماری ته واو یو نمه بزنانه یه بکهم و به پی سه رژمار پاره بدری، له به ر ثه مه نه بی نوخته ی پولیس و دائره ی حوکوومهت له به رزان دروست بکری، شیخ أحمد و تبی نه مه ره و شیخک بو وه تا نیسته نه بو وه، چ له ده وری [نورکیا]، چ له ده وری ثینگلیزا. نه و لا نه له به رگه رمیانی و کویستانیه کهی دانیشتوه کانی هه ر به چاوی کوچه برایه تی له لایه ن باج و بزنانه وه سه یرکواون، چه شنی نه و کوچه ریانه ی ترکه له عبراقا هه ن، چون نه وان هه روا به گذیره شینکیان لی و درگیراوه، [به رزان]یش هه روابو وه. که وانه ییویست

بهردوستکردنی بنکهی حوکوومه تی ناکا لهم ولآنه دا، چیمان داوه ثه یده بن و به هیچ جوّره له هیچ وهختیکدا نافه رمانی و سهر پیچی له ثیشی حوکوومه ت له ئیمه وه روونادا.

حوکوومه تبی ثهو دهوره وهزاره تبی یه که مبی «توفیق سویدی» بوو، ثهم وه لأمه ی «شنیخ أحمد»ی بـه لاوه باش نه بوو به یاخی گهری دانا، بزیهش وای دانا چونکه

شنخ أحمدى براگهوره

وه کوو بؤمان ده رکعوت له بیانوو ته گه پا. فهرمان دراکه له شکر بچیته سهر «به رزان».

به لام له و سه رده مانه دا ثیش کردن بو جی به جی بوونی په یمانی (۱۹۳۰) له کایه دا هه بو و
له هه موو عیراقا. ئه مه له لایه که وه له لایه کسی تریشه وه هدرای شه یلوولی (۱۹۳۰)

سوله یمانی و بزووتنی شیخ مه حموود له «پیران» و په لاماردانی بو عیراق حوکوومه تی
شه ژاند بوو، به م بونه وه واز هینرا له ناردنی له شکر بوسه ر به رزان تاکه و ته ده ور و به ری
تشرینی (۱۹۳۲).

ئەمە ھەبوو، لەسەر قسەي «ئەمىن زەكى بەگ»بش كە ئەو سەردەمە وەزىرى جەنگ بوو ئەلئى: ههرمانیکم له لایهن «جهنهرال لؤخ، مستشاری وهزاره تی جهنگهو، بؤ هات بؤ لیمزا کردن بؤ ناردنی له شکر بؤ سهر بهرزان. وتی داوای دؤسیه کانی پیش الهمه کرد هیچ شتیکی وام لهو دؤسیانه دا بهرچاو نه کهوت. لهم رووهو، قسم له گهل «رئیس الوزرا» دا کرد الهویش بؤ الهم مهسه له به اگای له هیچ نهبوو. قسم له گهل همدینیک داکرد الهویش ههرین تاگا بووا. وتی ایتر منیش که زانیم وایه فهرمانه کهی مستشاری بهریتانیم گیرایهوه و اینمزام نه کرد. ه.

* * *

له شۆړشى دەورى دووھىمى بىەرزانىدا ھفلە ـ ديبان، و «تىميارى»پىەكسان ھۆى ھەرەگەورە، بەلكوو تاقە ھۆبوون بۆ ھەلگىرساندنى ئەد شۆړشە. لەبەر ئىەو، پېۆيستە ئاگاداريەك بەسەر كارەساتى ئەم قەلانەدا پەيداكەين بۆ ئەو، بۆمان دەركەوى كە بىه چەجۆر ئەمان بوون بە يەكەم ھۆ بۆ ئەد شۆرشە؟.

ته یار به کان واچووبو وه دلّیانه وه که له پاشماوه و نه ته وهی و ثاسو و ری و یه کانن. ثه مانه له وجوّله میْرگ و ده و رو به دی و وان په نزیکهی سنو و ری ثیّران و رو و س دا دا ثه نیشتن، همه و ریان به جوّره سه ربه خوّییه کی زاتی له ژیّر فه رمانی [مارشه معوون] ـ سه روّکی روّحانی گهوره یانا ـ رایانثه بو ارد. [مارشه معوون] له قه بیّکه بوّ ثه و ره ثیسه گهوره دینیه یان که اداره بان ثه کا.

لهشه پی (۱۹۱۸-۱۹۱۳) رووس پهلاماری و المهاند قرنی روز همه لأتی دا و ولاتی ه وان ه ی گرت و چاو پریه کی باشی ثه رمه نیه کانی ثه وی کرد و جبه خانه و هممو و جوّره

چه کیکی دانی. ثه مانه به رانبه ر به تورک یاخی بوون و ده ستیان کرد به جوّره

کرده و ه یه ک له کوشتن و برینی ثه هلی ثه و ناوه نه فسی ثینسانی بیزی شه هاته وه له و

کرده و انه. حوکو و مه تی تورکی ناچار بو و به ته می کردنیان، ثه ویش له کوشتن و برینیان
هیچ در نمی نه کرد، ته نافت و کوشتاری ثه رمه نیه کان ه بو و به ته ثریخ یک. ثه مجا ثه و انه یان غريشی به دزان _____

که له کوشتن رزگاریان بسوو رووبهرووی ولاتسی شیران بوونهوه و له گه آن ونهستووری، یه کانی ثه ویدا قسه یان کرد به یه ک بز دو زینه وهی ثیشیک بو خویان. له سهره تای شه و شه دری (۱۹۱۳-۱۹۱۸) دا ، اینبر نه به کی روز همه لأنی به ریتانی، دروست بو و بو ثه ره که بکه ویته ثیش کردن بو ته گه ره دان له کارو باری ، حووکومه تی عوسمانی، و یارمه تی ته و که سانانه ی ثه داکه دو ژمنن به وجوکو و مه تی تورکی، ا

له و سه رده مه دا الینگلیز ده منه یه کی عه سکه ری به سه رو کی و جه نه را آ و بستر فیل و نارد بر و ورمتی و بو ثه و و نه ستو و ریه کانی ثه و ده و ره هه آخرین بو به گزا چو و نی تورک. ثه مانه چو و ن و له کانو و نی دو و هه می (۱۹۱۸) دا به ثماره زوری خویان گهیشتن، هه مو و سه رو که کانی نه ستو و ری ثه و ناده ای کو کرده و و قسه یان له گه آل کردن به یه ک. له و تهمو و زوی ثه و ساله دا کار و ان یکی چاک جه خانه و چه کیان بو ناردن، تورکه کان له م کاره ساته ثا گادار بو و ن له پیش ته و ه دا چه خانه و چه کیان بو ناردن، تورکه کان لهم تورکه کان هی بر شیان کردن. ثر یک گیر ایس دو دا به پیش ته وانه ی و نه شی پینیان کردن. ثرینگلیز لیس دا هیچی بو نه مایه و ه ته نها ثه و ه نه یک در شین ده ریاز بو و ن بیانهینی له هیچی بو نه مایه و و ن بیانهینی نه ده و رو و بیانهینی نه دو رو به دی و نه و نه یانه ناخانه ثبه و نه ایه و دارد.

نه ماره یه کی که مدا به وگاریه ، هه مووی هینانه ثه ری و چادری بو هدلدان. ثه مانه بوون به نزیکهی (۵۰) همزار که سیّک . (۵۰ ر ۱۳)یان له و تهرمه نیانه بوون که له و لأته کانی و وان ، قه وقاس ، بتلیس ، خالیسیا ، ثازه ربایجان و ثه سته موّله یوه هیناپوونی . (۲۵) همزار نه مانه له کیّوه کانی کور ده واریه وه ها تبوون به نه ستووریشیان تیدابوو که (۱۵) همزار له مانه له کیّوه کانی کور ده واریه وه ها تبوون . همزاره که ی تریشیان له و لا ته کانی و سه لماس و و سلد و زه و هینرابوون. ثه م (۱۰) همزاره که شهر برایه وه حوکوومه تی ثیران قسه ی دا به گهرانه و میان بو شیران میایه و همزاره که که له کیّوه کانی کور ده واریه وه ها تبوون. شه ما به ی میایه ی دیژواری ؛ تورکه کان له پیاش شه و همو و خرایه یه که لیّیانه وه دیبوویان و دریان

نه *له گر*تنه وه، کورده کانیش لیّیان دلّینا نهبوون تا ریّگدیان بدهن و بچنه ولاّته کهیانهوه. لینگلیز له پیّناوی لهو پیاوه تپهداکه له گهلّی کردبوون و بهوجوّره سهری بردبوون به قورِا هدر لهوه ی برّمابووه وه کهنان و بهرگیان بدانیّ!..

تینگلیز لیره دا چارناچار چوارچاو بووه و که و ته سه ر فیکری ثه وه که تیشیکیان بو بینیشه وه. له پاشه رو کی قومیته یه کی زور داه کولونیل له چمه ن مهم رینگه یه دوریه وه که: _ ه حوکوومه تی به ریتانی بینی کور ده موسولمانه کان له دیماته کانی خویان ده رکا و بیاندا به ده ست نهستووریه کانه وه، بویهش شهمه بکا چونکه شهمانه گه لی جار عه زیه تی ثبنگلیزیان داوه، به تایبه تی که ه کابتان و یلی، و ولفتنت مه که وکل، دو و حاکمه سیاسیه کهی ثبنگلیزیان کوشتووه داخی ثه وانه هه ر له دل ده رناچی ا. ثه مه و دیسان له سه ر سنووری تورکیا زه وی و زاریکی باش هه یه بو ثه وه کور ده کانی لین دابنرین. ه.

ه کوّلونیّل نمی.تی ولسن، وه کیلی حاکمی گشتی له حیّراقا نهم پیشنیاره ی پهسهند کردو له ثابی (۱۹۲۰)دا به تهلگراف نهم خدبهره خوّشهی گه یاند بـه وهزاره نـی جـهنگی بهریتانی و خوّیشی تهمه ی خواردوه ی خسته سهر: ـ

وئدمه هدایکی باشه بو ندوه که تیمه حدقی ئاسووریه کان بده بندوه به خویان، لام وایه
به م ئیشه مان هدم ندفکاری شده بی به بیانی و هدم ندفکاری هدمو تاوروو پا له لایه ن
حدق و عددلّه و دازی نه کدین. هدروه هاکه ندمه مان کرد مدعنای وایه گری کویرویه کی
زوّر چدتونمان له لایهن ندقه لیه تی دینی و جنسی له کوردستاناکر دوّته و و رزگاریشمان
نه یی له کو ترسه که روّژی له روّژان شمالی [فورات] ناژاوه ی تی که وی و ثاشتی ندمینی. له
مه یی وه ختیشا به م ئیشه مان توانیمان تولّه ی نه و که سانه بده ینه و که له ئامیدی و شه و
ددوره دا ناژاوه که یان نایه و ه. ندمه هدایکه نایی به سه ریا به چین، چونکه جاریکی که
ندمه مان بو ناگه ریّه و داد.

هەروەها حاكمىگشتى دانى بەوەدانابووكە بەريتانيا ئەم فيكرەي پەسەندكردوو، و

شۆرشى بەرزان مىلان م

ثه یه وی له سهری بروا، ته نانه ت دوکتور و ویکرام پیشی بو جی به جی کردنی ثهم بروژه به تاین کردوو. به لام کنه کردنی تورک له ناوچهی مووسل و کورده واری دا و نه توانسینی ٹینگلیز لهم روژه دا بو گواستنه و می هفه له یکان له وباقو به یوه بو ثه و ولاته په کمی همموو ثشته کهی خست.

ثینگلیز که ثمو پروّژه یه برّ نهچووه سهر مه عنای ثموه نه بوو که ثیتر وازی هیّناوه،

به لکوو له روویه کی تره وه گهلی زیاتر خه ریک بوو ۱ هیّنای نزیکه ی دوو همزار که سیّکی

لی کردن به سهرباز و ناوی نان هسه ربازی لیوی ه و شه یکردن به گر هه موو جوّره

[فتنه آیه کا۱ شهری به رانبه ر به تورک له شیمالی [میّراق] وه پی ته کردن، تاژاوه ی پسیّ

هه لّه گیرساندن. کاره ساته کانی همووسلّ و و و که رکووک ، که سهربازی لیوی کردنیان ـ

ثه گهر به پشتیوانی ٹینگلیزه وه نهوایه چوّن ثهوانه یان پی ته کرا؟!.

له روزی (۱۵) تایی ۱۹۲۳ [دا له شاری مووسل شهریکیان نایهوه (۱۸) که س کوژراو و بریندارکهوته ثهوناوه، له [عمی مارسی ۱۹۲۴]دا له کهرکووک همرایه کیان ههلگیرساند که نزیکهی (۲۰۰) که سی کوژراو و بریندار کهوته ثهو دهشته. ثهمانهی پئ ته کردن و ثهوانه شیان که تفهنگ به دهست نه بوون به جاسووسی و شتی تر ه وه خهریکی ثه کددن.

به لگهش بو نهم جوّره پشتیوانی کردنهش نه وه یه کانی: که [ناخه په تروس] سه رو کی هغه له کان که و ته سه ر نه وه که گزیا له شیمالی «سووسلّ» له به ینی سنو وری عیراق و [تورکیا]دا حوکو و مه تیکی تاسو وری دانه مه زرتینی، نینگلیز نهمه ی به موژده یه کی زوّر گه وره وه رگرت و بریاری دا که به هه مو و جوّر یارمه تیان بسدا. له م باریه داند دا هم م نامانجه کانی خوّی پیّیان پیّک دیّنی، هه م له چنگ به خیّو کردن و نان و به رگه که شیان رزگاری نه یه یا.

زوّری پی نهچوو له نزیکی رووباری «خسازر» له بسهینی «مسووسلّ» و «لساکسرێ،دا

سەربازخانەبەكى نايابيان بۆ دروستكراو تا دە ھەزاركەستېك لە ولأنى «بــاقوبـە، مــابوو رەوانەي ئەوئككران.

وه ختی خوی ثهم فه لانه دور توپیان له کهشتی همه رمه ریس،ی تورکی به هوی ثینگلیزه وه دهست که و تبوو. روزیک ثه چن بو هسه رحه قره، و ثهم توپانه له گهل خویان ثه به ن گویا له وی له سه رکیوه کان ته قه یان پی بکه ن و به مه چاوی کورده کانی ثه و ناوه بترسینن!. که ثه شگه نه سه رکیوه که، یه کی له توپه کان ثه که و یته رووباری «ثاکری» و پارچه بارچه ثه یی و ثه و یکه شیان نازانن چونی بته تینن!.

له گهرانه وه باندا دهست نه کهن به گورانی و تن و به نوانج گرتن له نه هلی نه و ناوه. به م کرده وه به بان دلّی خه آنکه که به ته و اوی بر بندار نه کهن و ثیتر بوّیان ده ر نه کهوی همر قسه یه ک له باره ی نه مانه وه کراوه راسته. هیشتا نه گه یشتبوونه سهر رووباری و زاب، به رزانیه کان لیّیان راست نه بنه وه، به ته و اوی شریان نه کهن، نه یانکوژن و تالاّنیان نه کهن و به جاری کز نه بن. له پاش نهم کاره ساته و ناغا په تروّس، نه چی بوّ پاریس و (۱۹۳۲)دا له وی نه مری، نینگلیزیش ناواته کهی نه هاته دی!..

* * *

یه کهم دهوری وهزاره تی وره شید عالمی و بوه ثینگلیز که سه بری کرد تورکیا رینگه نادا به چوونه وهی ناسوریه کان بز ممونی، فیکری هاته سهر نهوه که بیانبا بر یه کمی له دوورگه کانی خوی، نهوه شهر ری نه کهوت. چاکتر رینگه که دوزیه وه دانانیانه له شویننگی عیراقی و چاویشی لیبان بینا. بو نهم نیشه داوای له حوکوومه تی عیراقی کرد، حوکوومه نیش له [۹ی مارتی ۱۹۲۸] دا بریاری داکه نهمانه له دهوروبه ری ناوچهی وبرادوست، و رواندزا دانیشن و خهریکی کشت و کال بن. تمانامت به همه موو جور یارمه نیشیان بدا بو کاروباری کشت و کال کردن. پاش شهمه ش دانی به وه دانا که یارشه ممه ورن و بین به قشه یان و مانگی (۲۰۰۰) روویه شی بدریشی و ه کاپتان فایکره همارشه مهرون و بین به قشه یان و مانگی (۲۰۰۰) روویه شی بدریشی و ه کاپتان فایکره

شۇرىشى بەرزان مىللىن ماللىن مىللىن مىللى

زابتی به ربتانی چاو پُری ثیش و کاری نیشته جیّنی ثهمانه بگریّنه دهست، مانگانهی ثهمه ش له پارهی [عیّراق] بیّت به لاّم بوّ کاروفرمانی ثاسووریه کان پرسورا به معتمدی سامی. بکا!.

کاپتان که و ته ثیش له و لأنی ورواندن و و ثاکری و و بنه هله یگه لیک له مانه ی حاوانه و ه. مه سه لهی [فه له] و ثاسو وری گه لی ته دواری تری به سه راهات هه ر له عیّراقا و ه نه یی ثهوه ته و هه ر ثه و ه نده به و هه به و د هه به و د هه به و د هه به و د هم به و د ه و دنده به و .

که فهله کان چوون و کهوتنه ولأتـه کـانی نـزیکی بـهرزانـهوه ولأتـی [بـهرزان] و کورده کانی تر لهم باسـه ههموو سلّهمینهوه، چونکه قهمه شتیّکی تاشکرابوو که له تاخردا کـورده کان لهویّ دهرقه کـهن تهمانهیان له شویّن دائهنیّن ـ وه کـوو له پیشـهوه باسکرا ـ

[شیخ أحمد] لیره داکه و ته خوّی و که و ته سهر شه و بناوه پره که نه به لمین شه شیشه سه ربگری، چونکه پاشه روّزیکی خرابی بوّ خوّی و بوّ و لاّته که ی هاته پیش چاو. شهم خرابیه نهوه ک همرکورده کان که و ته به رجاویان به لکو و عهره به دلسوّزه کانیش هه ر که به ناخردا لیشیکی خراب روو ثه دا.

[جهمال عبارف] و [خمه ليل شموقتي] به دهستباري (شيخ أحمد]كه و تنه سمر ريك خستني «مهزبه ته يه كي گهوره بؤ تهوه بيدهن به «مهلك» و «ديواني وزراءكه بووني نهم ناسووریانه لهم ولانه دا تهنگ و چه لهمه یه کی گهوره یه له ریگهی حوکوومه تی عیراق و کورددا. [جهمال] و [خهلیل شهوقتی] هاتن بو به غدا و بسنهی مهزبه ته که بیان ریک خست و بردیانه وه، لهوی چوونه لای وشیخ عبدالرحمانی نه تروشی، بو جی به جتی کردن و مؤرکردنی نهم [مهزبه ته ایه له لایهن سهرؤک عهشره ته کان و نه هالیه وه.

وه کوو «رئیس جهمال» برّی گیرامهوه مهردایه تی و نیشتمانیه رو در یه ک که «شیخ عبدالرحمان» به و ریشی سپیهوه لهو کاره ساته دا نواندو و یه تی تا تیسته که م که س شهو شهدی له دهست هاتووه. به یارمه تی شیخ عبدالرحمان، خهلیل شهوقی و «ته نوه ره ناو که سه درباز کانبیک بوو همموو ثهو ناوه گهران و له ههموو لایه که وه موری «مه زبه ته» که که ا.

له دەورى تاخردا مەزبەتەيان هېنا بۆ ولآتى ،بىرادۇست، و بىۆلاى [شېخ رەشىيد] ئەويش مۆرىكىرد،گۆيا پاشان چووە خەبەرى بە كەرىم بەگئ، قائىمقامى ،رواندز، داوە كە ئەمانە شېنكى وابان كردووها. قائىمقام [خەليل شەوقى] بەخۆى و مەزبەتەيەوە ئەگرى و ئەينيرى بۆ موتەسەر فى ھەولىر ،مەجىد يەمقوويى، مەجىد يەمقوويى سەير ئەكا ئەم مەزبەتەيە وەنەيى شىنىك يى لە خراپكارى حوكوومەت، ھەرچەندە خەلىل تەوقىف ئەكا بەلام وەنەيى مەسلەكەش زۆر بە تولدېگرى.

له و سه رده مه دا جه مال دیت بو هه و لیر بو خه به ری خه لیل ، که سه بری کاره سات نه کا به بنی پشو و خه به ر نه نیز ن بو آشیخ أحمد] که مه سه له وای ای ها تو وه . شیخ أحمد خه به ر نه نیزی بو حوکو و مه تی په هم و لیر ، که تا (۲۳) سه عاتی تر ، خه لیل شه و قی ، به ره الأنه کری من لیر ، وه په لاماری حوکو و مه ت نه ده م. حوکو و مه تی [هه و لیر] که نه م خه به ره ی بست خه لیلی به ره الا کر د و مه ز به ته ش به هزی حوکو و مه ته وه نیرا بو نه و شوینانه که بریان نو و سرابو و .

له پیش تهم شورشه فیکریه دا ولیبراهیم فه هیم، فهرمانده ری ومعسکری غهزلانی، له

نورشی بهرزان ۱٦١

مووسل خدبه ر ثده به حوکوومه تی به خدا نه لمنی: «دوور نیه شیخ أحمدی به رزانی لهروی حوکوومه تا هدایه که واته پنویسته له لایه ن سوپای عیراق و الموی په ومه تا هدایه که مانگی مارسی (۱۹۲۹) دابوو. نینگلیز لیره دا که و ته خوی و چرپانی به گوئ حوکوومه تاکه به ناوی «مه شق» «و «سوپاو له شکری هدر دو لا بغیر ن بو ثه و ولایه.

که ثدم له شکره گدیشته ثدوی ثدو و هخته زابته باسکراوه کان تنی گدیشتن که هاتنی ثدم له شکره بر و تدمرین، نبه به آلکوو بر بدرزانه. ثدوانیش ثدو و هخته دهستیان دا بدو مدزبه تدو هاتو چو کردندوه. پاشان که ثبنگلیز زانی مهسدله وای لی هات و [بهرزان] بدو جوره کهونزنه خوی و کورده کانی تریش باریهی ثده ن ثبشی و هستان و له پالاماردانه که پهشیمان بو و دوه و.

وه کوو لهم قسانهوه بؤمان دەرکەوت ئاگرى نانهوەى شۆپشى دەورى دووھىممى بەرزان ھەمووى گۆبەندى ،فەلمەكان بووكەوا ئىنگلىز ئەر ھەموو دەورانىەى بىەسەردا ھېنان و شتى تر ئەخرابە ناوەوە بۇ يېانووى ئەم شەرە.

* * *

له بهر ثهوشنانه که باسکران و هرّی به کهمیان دانانی «دیان» کان بوو له ناوچه کانی بهر زاده می به در از ان و مرّی به کهمیان دانانی «دیان» کان بود له ناوچه کانی بهرزانا، حوکرومه ته کانی ثهوه به می در نگه به ک بو خوّیان پاک بکه نه وه و به و بو نه وه بده ن له بهرزانیه کان، ده میک به ناوی باج و برزانه کانه و ده میک به ناوی یاخی بوونه و هه موو جوّره شتیکیان له باره ی بهرزانیه کانه و ثه خسته به رجاوی خه لک!

ماوه به ک به و جوّره نی په ری و نه مجا حوکو و مهت بوّی ده رکه و تکه سه رهی نه و ه ها تو وه لیّنان بدا. به تابیه نی که نه و وه لآمهی له پشیّخ أحمد، و ه رگر نه وه که سه بدانسی در و ستکردنی نوخته ی پولیس نادا له و ناوه دا ثیتر هه لی بوّ هه لکه و تکه دهستی خوّی بوهشینیّ!. هیّنای له تشرینی دووههمی (۱۹۳۱)دا ئهم بهیاننامهیه دهرکرد،که:ــ

ولهبهر ثهوه شیخ أحمدي بهرزاني پهلاماري ههندي دیهاتي شهو نباوهي داوه و له تالأنكردن و له كوشتن هيچ دريّغيه كي نـه كـردووه، حـوكوومهت بـرياريدا تـوّلهي ليبكاته وه، به ويؤنه وه فه رماني دا به فه وجي سه ربازي وبله و بيجيّته سه ريان و تهمييان بکات. له پاش شهوه که له روّژی (۹)ی تشیرینا بهرهنگاری پهک بیوون، له هیزی حوكوومهت (۱۳) سهرباز و تەفسەريك كوژراو (۹) بىرىندارىش ھەر لە سەرباز و [يؤليس] و يه يدابو و. له هيزي شيخ أحمد (٣٠)كه س بريندار بو و (٢٠)كه سيش كو ژرا. حوكوومهت ههر خهريكه بوّ لهناوبردني ثهوانه وه بوّ گيرانهوهي ثاسايش لهو ناوهدا.. لهم به یانه داکه حوکوومهت دای چهند شتیکی دوور له راستیه وه تبدابو و؛ پـه کـهم مەبەستى بە تالأن و كوشتنە كە لە دېھاتە كانا، ئەوە وانەبوو بەلگوو ھەراكەي بەينى [شېخ رهشید] و [شیخ أحمد] بوو حوكوومهت وابهو جوّره ناوی [شیخ أحمد]ی پێشكاند، دووههم کوژرا و له دهستهی [شیخ أحمد] پهک کهس بوو (۲۰)کهس نهبوو. سیههم حوکورمهت ماوه په کې زورې يې چوو تهو وه خته که و نه خوې. تهو فه وجهش کـه له وبله، يو و، ثيشي به جي هيشت و گهرايه وه يو دهورويه ري وثاكري. هوي تهمه ش تهوه بووكه ثهر ماوه به [شيّخ مه حموود] له ولأتي سوله يعاني دهستي دابووه وه به شوّرشه وه. حوكو ومدت لديدر ثدولا، نديثه پدرژايه سدر ثدم لا.

ثه یی ثه وه ش بزانین لهم ماوانه داگه ای جار وشیخ أحمده ثه بنار ده لای حوکوومه ت بۆر یکککه و تن به لام له به ر ثه وه پیاوه کانی حوکوومه تی ثه و ده وره که و تبوونه شوین قسه ی ثینگلیزه کان بو دانانی ئاسووریه کان له و ولانه داگوی یان به قسه کانی وشیخ أحمده نه ثه دا. مه سله حه تی ثه و پیاوانه له و دابو و که به قسه ی ثینگلیز بکه ن نه وه ک به قسه ی [شیخ أحمد]یک که ثه بویست بویت له ولاتی خویا و یی نه نین به سه ریا!.

بزووتنهوه و ههرای «شیّخ مه حموود» له ولاّتی سوله یمانی دوایی هات، حوکوومهت

شۆرشى بەرزان مىلان م

ثهمجا پشووی پیّا هاتهوه بو ته وه به دلّیایی و به بیّ ترس ثاور بداته وه به لای په لاماری [بهرزان]ووه. له نیسانی (۱۹۳۷) دا هیّزی پوّلیس و سهرباز به پشتیوانی هیّزی ههوایس بهریتانیه وه همموو دهوربه ری [بهرزان] بان تهلیه وه و ثهمجا ثهم قسانه ی بلاّو کرده وه:... ولمبه رئه وه که حوکوومه ت ثه یویست ثهم به ینه خوّی کوّکاته وه وه به به توزی شه پی داوای له حوکوومه تی به ریتانی کر دبوو بوّ هیّزی هموایی، شهم ماوه یه نوزی شه پی دواخست به رانبه را به به رزانیه کان. ثبسته که همو و شتیکی ثاماده کر د بریاری دا که هیّزی هموایی به ریتانی له روّژی [۲۹ی نیسانی ۱۹۳۳] دا بوّم بوّر دمانی و لاّتی به رزان بکات. فیّوکه کان له پیّشا به یاننامه یان فریّدا به خواره وه بوّ دیّها ته کانی به رزان که یارمه تی شیّخ أحمد نه ده نانی.

پاش ثهمه دهستیان کرد به بر مبا هاویشتن به سهر گونده کانا به تابه نی گونده کهی [شیخ أحمد]، ژنو مندال و پیاوی پیر که نه یالتوانیبوو دهرچن همه موو له ژیر بومبای حوکو و مه ته ٹیسلامیه کهداا. پارچه پارچه بون. له [۲۷ی نیسانی ۱۹۳۲]دا هیزی بهرزان فرو که یه کیان خسته خواره وه فرو که که وان و پاسه وانی فرو که که یان به دیل گرت و همه مو و جوّره خرمه تیکی جوانبان کردن. پاسه وانه که، شانی شکابوو، هشیخ أحمده ناردیه لای ٹینگلیزه کان که پریشکیکی بو بینرن بو تهوه ده رمانی بکا.

بهم بو نه و بو مباباران و مستینراه و کاپتان هو آن و سگر تیری با آو یزخانه ی تینگلیز له گه آن پزشکینکا جورون بو آبدرزان } و بوون به میوانی و شیخ أحمده. ته مجا ه کاپتان هو آن، هو آن، که ته که و ته به ین بو ته وه حوکو و مه تی عیرافیش شه پر بوهستینی به آکو و له شاخر دا بگه ن به ته نجامینکی باش. له [۲ی مارسی ۱۹۳۲] دا شه پ، که، له ده وری هروی کوچه که بوو و مستینرا تا (۲۳)ی مارس. له م ماوه به داه کاپتان هو آن، گه پرایه و ، بو به فداو قسمی له گه آن حوکو و مهت کرد. حوکو و مهت هم ر له سمر قسمی خوی بووکه شه یوت شه یی جوکه کاپیان بده نه دو او و نوخته ی یو لیس و قایمکاری ته یی له و و لا ته دا دابه و زری

له گهڵ تهوه دا مِشێِخ أحمد، ثاما دهبو و بز رئ كهوتن به لأم به جزّرێك نه شيش بسووتێ و نه كه باب.

له روّژی [۲۴ و ۲۳] مارس دا به پاننامه به هوّی فهروّ که و م بلاّو کرایه و به به ده سن سه و نساو چه یه و جستوری بالا «داکه پیّن خوّیان بسه و سه ده ست حوکو و مه نبوری به دوری بالا «داکه پیّن خوّیان بسه و به و مه و به و کو و مه نبوری هموایسی به ربتانی بوّم بوّر دمانی دیّها ته کانی ثه و ناوه ی ثه کرد، زه لام و مالاّت و هه رشتیکی به رجاو بکه و تایه به میّری چه کداری به رزانی ثه زانی و ثه یکوشتن، که چی روّژی پیش و پاشی ثه و روّژی (۲۵) هش به به یاننامه به زمانی کوردی و به میکروفون دلسوّزی له گهلّ ثه نواندن که پیّن خوّیان بده ن به ده سه و ها!!

چهند روّژنیک بهم جوّره شهری ژبان و مردن دریّژه ی کیشاو هیّزی [به رزان] له پیشه و هیری ایم جوّره شهری ژبان و مردن دریّژه ی کیشاو هیّزی [به رزان] له پیشه و هروی حور و روه مارس تاگری شهر له هممو و روّژه کانی پیشو و زباتر بلیّسه ی سهند. ثه وه ی که زوریش هیری میللی ئه شله ژاند فروّ که کانی ئینگلیز بیوون. لهم روّژه دا نیاچار هیری ایم روّژه دا نیاچار هیری ایم روزه دا نیاچار هیری به دروزی (۱۳)دا هه ندی له خیران و منالی گوندی «به روّژ» هاتمه و موروزی (۱۳)دا هه ندی له خیران و منالی گوندی «به روّژ» هاتمه و ناو ناواییه کانیان و خویانیان ته سلیم کرد.

ته م جوّره کوشتاره بین ره حمانه به به رانبه ر به بین گوناح و ژن و مسالی [به رزانی] در پژه ی کیشا تا روّژی [۹ی حوزه برانی ۱۹۳۲] لیزه دا ناچار [شیخ محمد صدیق] لهبه ر تهوه که تهو ژن و مساله بین گوناحانه لهوه زیاتر لهژیر «بوّمباء دا پارچه پارچه نهبن فیکری هاته سه ر تهوه که خوّی بدا به ده سته وه و کوشش بکا بو ته و که شهر بوهستینری. نه ثینگلیز و نه حوکوومه تی عیراقی هیچیان تهم قسه یه یان وه رنه گرت!. [شیخ أحمد] ناچار مایه وه خوّی و برای و هه ندی له پیاوه دلسوزه کانی چوونه خاکی تمورکیا و له

شۆرشى بەرزان ١٦٥

[۲۲ی حوزه برانی ۱۹۳۲]دا خویان ته سلیم به وان کرد و نیشتمانی خویان به جی هیشت! حوکوومه تی تورکیاش ناودنی له «تهدرنه، داینان.

تهمجا حوکوومهت به باوه پری خوّی به همه و د دلنیاییکه وه شهوی ویستی، له ولاّنه کانی همزوری بالا به و به روّره و به رزان به جیّ به جیّ کردو به شاره زوری خوّی له لهشکر و قایمکاری تیاداناو تیاکرد. به لاّم ثایا له راستی دا وابوو ؟. به روّبشننی [شیخ أحمد] و [مه لا مصطفی] همه و ثیش برایه وه و تاوکرا به ثاگرا ؟. نه أ، وانه بوو؛ چونکه: ثه و و لاّته له لایه که وه له به ر پابه ندی یان به شیّخانی به رزانه وه له لایه که وه له به ر زوروو و مهریان _ ثه وه نده ی تر دلّیان پر بووبوو، به نکوو زیاتر له هه و الجار ثه رو و نحت _ که چووه سه ریان _ ثه وه نده ی تر دلّیان پر بووبوو، به نکوو زیاتر له هه و الجار ثه رو زینه وه خت _ که چووه سه ریان _ ثه وه نده ی تر دلّیان پر بووبوو، ناوه به قسمی لووس و به «ده نگی دهوّل له دووره وه خوشه! به هی واهه بوو له و پروایه دایی ناوه به قسمی لووس و به «ده و ربّی تر دوورنیه چاکتر ی برّیان، که ده وره که یان که ثم گهر ثه و ده و ده و ده و شه یه کیان که یز کراوه و هدر په یمانیک که بیّیان دراوه همه و وی دروّ و ده له سه بووه! به لکوو له باتی ثه وه چاکه یان له گهلّ بکهن «ته ماع» ثه که نه همه و شمی کیان و جیّوی دروّ و ده له سه بووه! به لکوو کو دنه که شهان با بوه سیّی!..

وحه لیل خوشهوی، تهمانه ی پس هه آنه گیرا و، به یادی و شیخ آ حسد، و وسه لا مصطفی، و دستی دایه تفه نگ و له شوینی تهوان که و ته بدربه ره کانی کردن له گه آن حوکو و مه تا. به به به به به به به و لا ته و لا ته ده و ریان لی داو لی کوبوونه و ه به یادی نو آله سه ندنی شیخانی به رزان که له تا و و خاکی خویان به زور دو و رخراونه ته وه مسوریان له هیزی حوکو و مه تیان شه و از و خاکی خویان به زور دو و رخراونه ته وه مسوریان له ماوه ی رویشتنی آشیخ آحمد] و [مه لا مصطفی]وه تا ته م میزووه حوکو و مه تو و شی ده ردی و و زاره ت گوین بو و بو و اله رویشتنی ته و انه و می تو ده و ی خوشه وی (۹) جار و و زاره ت گوین بو و بو و اله رویشتنی ته و انه و می تو ده و ی میش که و ته خوی جار و و زاره ت گویان و می باسین هاشمی، بو و ، ته میش که و ته خوی .

۱۹ ـ سه رق که کان هه موو بدر تین به دهسته ره بق محاکمه، ۲۰ ـ له و و لا ته دا جامانه ی سوور لابه ن و جامه دانه ی شین له سه ر به ستن! ۳۰ ـ ثه وانه ی که و ا یا خیه کان په نا شه ده ن ثه ی تو نه نه بدر ینه و ها...

که فهرمانی دیوانی هورهی گهیشته ثهم شویّنه له [۳۰ ی تشرینی به کهمی ۱۹۳۵ کی لابراو گهرایه و م بقر شویّنی خوّی. تهنها نزیکهی (۳) مانگ ثهم عورفیه مایهوه به لأم له کوشتن و خنکاندن و حهپس کردن هیچ دریّنی نه کرد. ومهلا سدیقی کوّیی، و وسدیق تایهریش، دوو ثهندامی عورفیه کهبوون.

هدرای خوشهوی هدر له ناوابوو عورفی لابرا، له ههموو لایه کهوه به به ناکاوانه پهلاماری هیزی حوکوومه تی ثهدا، ثهمجا حوکوومه تی عیرافی له گه ل حوکوومه تی تورکیادا که زانی خوّی به ته نها چاری ناکا ـ قوّلیان کرد به قوّلی یه کا بوّ له ناوبردنی!. له روّژی (۲/۳/۳)دا به ههردوولاوه پهلاماریان دایه، خوّشهوی و هاوریّکانی له ناو ثهو دوو تاگر ددا مانه وه، له گهلّ ثهمه شاشیرانه سنگیان ههر بوّ بیشه وه ثه نا و خوّیان نه ثه دا ئۇرشى بەرزان 177

به دەستەوە. ئەم شەپى مردن و ژبانەيان دريْـژەى كـيــّشا تــا رۆژى (۱۳ /۳/۱۳)، ليّرەدا خوّى و وسەليم خوّشەوى، و چەند كەسيّكى تر لە پيناوى ئازاديا شەھيد بــوون و حوكوومەت تەرمەككەيانى دەست كەوت!

* * *

لهولاوه وشیخ أحمده و همه لامصطفی و دلسوزه کانیان که له (۱۹۳۲) دا خریان خستبووه کوشی تورکیاوه و ثهوه بوو حوکوومه نی تورکی بردنی له و شدرنه داینان. له پاش نزیکهی سالیک تورکیا همستی به وه کرد که ثبنگلیز دیسان که و تو ته وه سه ر شه فیکره که ثاسووریه کان له و سه رسنووری ثه وو عیراقه دا نیشته چی بکا. له به رشه ه دهستهی شبخی له ثه در نه وه گواسته وه بو و کربان و که ثه م شوینه له زهوی و زاری خوی و له سه رسنووری به رزانه وه بوو د ثبنگلیز که ثه مه ی زانی دیسان ثاگر چووه وه که ولیه وه! هیچ چار یکی نه دو زیه وه بیجگه له وه نه ین: که ثه و و عیراق و تورکیا قسه بکه ن به یه ک بو دانه وه ی ثمانه به حوکوومه تی عیراق به مه رجی لی خوشبوونیان و گیرانه وه یان بو و لانی

تهم پهیمانه کراو بهرزانیه کان که (۸۲)که می بوون - درانه وه به حوکوو مه تی عیراق، به لام حوکوو مه تی عیراق، به لام حوکوو مه تی ته وه بیانباته وه بؤ ولائی خوبان بردنی له [سووسلّ] دایستان. پاش نه وه بردنی بو «ناصریه» پاشان بو «حله» بو «دیوانیه» بو «کهرکووک » بو «پردی»!. چوار سالّیک لهم ناوانه دا مانه وه؛ پاشان له بهر نهوه که نه مانه خه لکی و لایشکی کوئیستانی بوون، نهم ماوه یه که لهم و لاتانه دا بوون هه موو تووشی نه خوشی و زهر دووی و تاوله رز بروبوون، به م بو نه و گویزرانه وه بو شاری «سوله یمانی». سوله یمانی بوو به شوین ژبانی حدوساله و کار دیوو که نه خوابیت و چه و سانه و می کردبوو که له و یک اتمانه ته خوابدا ته نانه ته حوکوومه تو داد و دی کردبوو که له و یک ا ته نانه ته نه هالیش نایی له گه آیانا قسه بکه ن! له برساو له رووی ا مه جووس] به زه یی پیاان که هاته وه

به لام حوکوومه ته موسو لمانه کهی مامی عبدالاله و کاربه دهسته کانی پیاوی عبدالاله به زمیان پینان نه ته ها ته وه ا به زمیان پینانا نه ته ها ته وه ا. تهمه بو و حوکوومه ته ئیسلامیه که که پروپاگه نده چیه کانی ته بانوت و به نازن کنشاوه ثه یی به شهرعی نیسلام بکو ژرین ااا.

* * *

شه پی دو و هممی گه و ره ی گیتی بو و ، دنیا له همه و لایه که و ه نیک چو و بو و ، کار ه سانی اره ۱۹۴۱) ی پر و شید عالی ، له عیراقا جوّره با وه پر یکی تری خستبو و ه ناوه وی اله به شه شهم و ه زاره تی «نوری سعید» بو و له عیراقا، شیخ مصطفی ی قه ره داخی موته سه پهی سوله یمانی بو و . ده سته ی مه لا مصطفی و و شیخ أحمد ، همه ر روّژه به جوّریک له سوله یمانی به فه رمانی پیاوانی حوکو و مه تو توله یان لی ته کرایه و . و مه لا مصطفی ، هیچی بو نه مابو وه وه ته ته کرایه و . و مه لا مصطفی ، هیچی بو نه مابو وه وه ته نها ده رس خویندنی فه قبان نه بی له مزگه و تی و شیخ سه لام ه همه مو شیخک له دلیا به نگی خوار دبو وه وه . که و ته سه و تمو کوتی دیلی بیچی و بناخه بو شیخک له دلیا به نگی خوار دبو وه وه . که و ته سه ثیتر له گوشه ی شاراندا به که ساسی که و تن . له [۱۷ ی حوزه یرانی ۱۹۴۷] دا به ده سیاوی ثه و حزب و به ره یه که له و سه رده مدا له یکی به هیزی له سوله یمانی همه بو و ، خوی و ، و مامه ند شیر و ان ی و ، و شیخ مصطفی ، به پی به چه که و ، به بیزی له سوله یمانی همه بو و ، خوی و ، و مامه ند شیر و ان به ریگه ی پینجوین با به بینان له سوله یمانی ده رچوون به ریگه ی پینجوین - بانه - سه ده مداوی تاقه حدالته یه که به در رانه - سرده شت - په سوّی - لاجان - ناوده شت - سیلکه - سریشمه به ماوه ی تاقه حدالته یه که خوری گه یانده و ، جیگه هیلانه ی با و باییری - که به رزانه -

نه مانی و مه لامصطفی، و ده رچوونی له سوله یمانی حوکوو مه تی سوله یمانی و نوری سعیدی [به خدا]ی شلّه ژان ا. و هختی خه به ریان بو وه وه مه لا له به رزانه و نیّپچیر له توّر به ره لاّبووه ا.. تاخ و داخ که لّک ناگری. یه که م شت که حوکوو مه ت کردی، گواستنه و می آهید از (۸۱) به رزانیه وه له سوله یمانی برّ و حله یه له ترسی شه وه نه وه ک

يۇرشى بەرزان

ثهمانیش ثهو زنجیره بیچرینن و بچن بولای [مهلا مصطفی]!.

نه مجا پاش نه وه که همه لا مصطفی، گه بشته وه به رزان و تؤزی حه سایه وه، وه پساش نه وه که حوکرومه تی ههمو و لایه ک به سۆزکه و ته شوین هه لگرتنی نه م دوژمنهی. مه لا ، قایی قسه کردن و کاغه ز نووسینی له گه ل حوکوومه تاکرده وه که مه به ستی لهم هه لا تنه ی یاخی گهری و پیاو خرابی نیه ، به لکوو ته نها پیاو خرابی کاربه ده ستانی حوکوومه ت وابان لئی کرد که به م جوره ده شت بگریته به ر. تیسته هه رمه به ستی نه وه یه له و لا تی خزیا و له ناو خزم و که س و کاری خویا به هیمنی و ناسایش دانیشی، بیجگه له مه هیچ مه به ستیکی تری نیه.

حوکوومهت گوی خوّی لهم فسانهی ثاخنی و وتی شنیوام زوّرگوی لین بوه.!. به پنچهوانهی ثهوه فهرمانی کرده سهر هیّزه کانی ولاّتی [بهرزان]که راوی نیّن و بیگرن!. ثهوهنده ههبوو مهلا خوّی نه ثهدا بهدهستهوه، شویّن گوْرکی ثه کرد و خوّیشی لهشـهر ثه باراست.

که ثیتر زانی به هیچ جوّر حوکوومهت له گه لّبا رئ ناکهوئ، ثه مجاره به دلّ چاکی لئی کرد به لادا و دهستی کرد به گه ران به ناو عه شایره کانی ثهو ده وره داو تیانی گه یاند که ثه و هیچ مه به ستیکی نیه ته نها لابر دنی زوّر و سته می حوکوومهت و ثهمن و تاسایشی ثه و ناوه نهین. نه وه ک همر ثه وه نده ش به لکوو ثه یه وی شرّرِشیک بنیته وه، و لاّتی کورده واری تازاد بین و له سته می کار به ده ستانی حوکوومهت ی ثار ادبی و دروره ی عیراق رزگاریان بین.

بهم گهرانهی و بهم ئیشهی رووی دلّی خهلکی ئهو ناوهی ههموو کرده خوّی و روّژ به روّژ له شویّنانی دوور له ولاّتی بهرزانیشهوه ـ واته له شویّنه کانی تری کوردهواری ـ باقه باقه نامه و کاخهزی بوّ ئهچوو که له ههموولایه ک به گیان و به دلّ پشتیوانی ئهم باوهرِه پیروّزهی ئه کهن.

سهره تای پهلاماردانی گرتنی نوخته کانی هشانده، و هخیرزوک، بوو، بــهره بــهره و

یه ک له دوای یه ک نوخته کانی نه چنیه وه. له ماوه یه کی زور که مدا (۲۱) نوخته ی پولیسی له ک له دوای یه ک نوخته کانی فهبروانی مهزن و و منبرگه سووره که و ته ژبر فهرمانیه وه. چه ک و جمه خانه یه کی زوری دهست که وت، ناو بانگی ی به هممو و لا یه کدا رویشت، به خدا هیزی سه یاری پولیسی نارد ثه ویش ههر باشاری نه کرد و سه رکه و تن بو و به بهشی [مه لا مصطفی] ناچار حوکوومه ت دادی برده به رعد سکه ر، عدسکه ر به جه خانه و هیزی ته واوه په لاماری دا، دیسان هیزی مه لا، په کی ثه میشی خست به جاری ثیتر حوکوومه تی به خدا هدراسی پسی هده لگیراا. ناوچه کانی [رواندز] و [هدولیز] و [مووسلی] وایان لی هات له ثیم و سهیدا بو و که له ده ست حوکوومه ت ده رچن.

لهم بزوو تنهوانه دا و لهم ثاوازانه دا ههموو کوردستانی ، عیّراق، خهبه ریان بـووهوه و همموویان رووی د گیان کرده [ملا مصطفی] وه ولاّتی بهرزان. نهوه ک ههر کورده کان، به لکوو شوّرش و سهرکهوتنی یه ک له دوای یه کی مهلا مصطفی دیوا خانه سیاسیه کانی به غدا و ولاّنه کانی جنوویی عیّراقی پر کرد. تهنانهت حزب و روّژنامه کانی عیّراقی لهم رووهوه، لهم شوّرشه ههموو سهریان سرما.

* * *

حزینکی نهینی کورد ههبوو به ناوی «حزیی هیواهوه. ثهم حزبه به گهوره تر و به »
به هیزتر تمانامت حزبه ثاشکراکانی عیراقیش دائه نرا، خوینده وارانی کورد، شه فسهران،
سهرو که کانی عهشایر، کاربه دهستان له ناو جغزی ثهم حزبه دا به شیان ههبوو. مهرکه زی
حزب له به غدا بوو، پهلی بو ههموو و لآته کانی کورده واری هاویشتبوو، تمانامت بو تیران
و [سووریا]ش. ثه توانری بو تری تهم حزبه تا ثه و تمثر یخه له گهوره تر حزبیکی کوردی

حزب،که تن گهیشت بزووتنهوهی [مهلا مصطفی] بزووتنهوه به کی میللیه و مهبستی رزگارکردنی کوردستانی گهوره به به ین هیچ گیروگرفت و دوو دلبهک پشتیوانی [مهلا تۇرشى بەردان 1۷۱

مصطنی إی کردو ههموو باو و پی خوی ته سلیم کرد و پائی پیّوه دا. ثه مجا هات ثه میش له به خدادا ده ستی کرد به ثیش کردن ، به زمان و به نووسین و به «بلاّوکراو» بیروباوه پی ههموو عیّراقی تی گه یاند که بزوو تنهوه ی [مهلا مصطنی] بو لابردنی ثهر زولم و جهوره به که حوکوومه ته کانی عیّراقی ثه کهن. ثه مجا هات داخواز به کانی کورد و هملا مصطفی بی خسته سه و قافه و و ناردی بو سه فاره ته بینگانه کان له عیّراقا که ثهوانیش لهم رووه وه حوکوومه ته کانی خوّیان تی بگه یه نن، ههروه ها له بن ده ست شهوانه شهو حوکوومه تی عیّراقی له هموو زولم و زوریک که تا ثه و دهوره نواندو به به به به انبه ربه کورد و به شه عبی عیّراقی تی گه یاند. به تاییه تی به ته واوی گویچکه سه فاره تی به ریتانی زرنگانده و و داوای حوکوومه تیکی لامه رکه زی کرد بو کورد له ژیر سیّبه ری شهم زرنگانده و و داوای حوکوومه تیکی لامه رکه زی کرد بو کورد له ژیر سیّبه ری شهم

ثهم بلأو كراوانه وگورج وگونلي [حزبی هیوا] لهم لاوه و پیش كهوتنی به ك له سهر یه كی هیزی [مهلا مصطفی] لهولاوه به جاری حوكوومه نی عیراقی و سهفاره تی بهریتانی به غدای هیّنایه سهر ثهوه كه گوی قولاخ بوهستن و چاوی سهرسامی بېرنه ثهم كارهساته ناوه خته بهرانبهر بهوان ـ واته ئینگلیز و حوكوومه تی عیرافی ـ

راسته ناوه خت بوو چونکه جؤش و گهرمهی شه پی گهورهی دووههم بوو، ثه آهمان لهولاوه وه کوو خهزه یی خوا روّژ بهروّژ له پیش کهو تنابوو. رووس هاو په یمانی ئینگلیز بود تورکیا لهو ناوه دا به بی لاینگری مابوه وه و نه یدابووه پال کهس، ثهم مانهوه به لهو ناوه دا به بی لاینگری مابوه وه و نه یدابووه پال کهس، ثهم مانهوه به لهو ناوه دا به بی گلیز به خیری خوّی نه ثه زانی الهوه ثه ترسا شه گهر تبورکیا هه روا بمینیته وه روّژی لهروّژان ده و آمه ته کمانی همحوه ره و نمازی رووی لی بسین به نماوی دوستایه تی و دراوسیتیوه که ریگه یان بدا به و لا ته که و این په په رن بوّ په لاماردان به سهر هاو په یمانه کاتا. وه کوو ثه مان ثه و رووه یان ناله ثیران و ثیران سه ره تا ریّ نه دان، پاشان به هار په یمانه کاتا. وه کوی ثه مان ثه و رووه یان بو خوّ یان یم کر ده وه و داگیر بشیان که دا.

[ته أدمان]یش نه و چه شنه بكا له گه ل توركیادا، سه ره تا ریگه ی نه داو پ اشان به زوّر دایگری. نه و وه خته نه مانیش ـ واته هاو په یمانه كان ـ شتیكی و ایان به ده سته وه نیه كه بچن له سه ر توركیا بكه نه و و نه یه لن همحوه ره له و یوه په لاماریان بدا. هه روه ها هاو په یمانه كان ناشتو انن سو و راوسو و ر به توركیا بلین: تو وه ره لای تیمه وه یا اعلانی شه ر بكه له سه ر همحوه ره. ناتو انن نه مه ی پی بلین چونكه نه و و دلا بیان به و ه نه دا ته و که و محکو و مه تیكی سه ربه خوّیه و قازانجی له و دایانی خوّی، خوّی نه یزانی و قازانجی له و ددایه كه هم روا به یی لایه نگری به ینینیه و ه.

ثهم هممو و فیکرانه له میشکی ثبنگلیزا دەورى ئه کردەوه و ههستانی [مهلا مصطفی]ی دیاره لهم وهخته دا به خیر و چاکهی خوّی ـ واته ثبنگلیز ـ نه ثهزانی. بویهش نه بیثهزانی ثه یوت نهوه ک تورکیا بکهوینه سهر ثهو باوه په بایت: وبهرزان، له خاکسی حیرافیایه و عیرافیایه و عیرافیس وا له ژیر چنگی ثبنگلیزاه که مادام ثبنگلیز لهم سهر سنوورهی منا ثهم شوّرشه هه له گیرسیّنی و شوّرشیکی واش پیچهوانهی خیر و چاکهی منه، لهرقی ثهوا من ثه چم بال ثهدم به «محوهره»وه.

ثینگلیز که و تبووه سهر نهوه که شوّرشی «مه لا مصطفی» بوه ستینی ، به لکوو له وه ستانی نهم شوّرشه دا تورکیا ثاگادار بیته وه به وه که اعلانی شهر له سهر «محوه ره بک. و اتمه به لکوو نهم پیاوه تبه ی له به ر چاویی که له به ر خیّری نه و شوّرشیکی واکه شه و همه مو زیانه ی هه به بوّ تورکیا وه ستانی ا. خوّ نه گهر له ناخرا «تورکیا» هه ر سواری قسمی خوّی بو و اعلانی شهری نه کرد له سهر نه له مانیا، نه و وه خته نهم ده ست له م وه ستانی شهری «مه لا مصطفی «یه هه لنه گری و نه مجاچی نه کا بیکا!.. هیّنای له به ر نه مانه نامه یه کی بوّ «مه لا مصطفی « نووسی و و تی:

ه پیوبسته که شهرِ بومستینی و دمستی لین هـهلگری و لهگـهلّ حــوکوومه تی عــیّرافــا ری کهوی ثه گدر خوّ هدر لهسمری بروّی مهصنای وایه ثهمه، توّ شهرِ له گملّ بهریتانیا ثه کـهی خۇرىشى بەرذان 174

و ثهمهش پیچهوانهی خیر و چاکهی ثیمهیه!...

حوکوومه تی حیّراقیش لهچه شنی نمم نامهی ئینگلیزه نامهی به سهر ههمو و دائره کانی نمو دموره دا بلاّو کرده وه که «مهلا مصطفی» له خوّرایی به یداختی شهم پساخیگهریهی هملّکردووه. نمیّن شهرِ بوهستینیّ و پیّت داوای لیّ خوّش بورن له حوکوومه ت بکات.

که مهلا ثهم نامه و به یاننامانهی و ه رگرت به چاو ه پری ثه وه که بزانی ثاخری کار چوّن ثه یی فهرمانی دا به و هستانی شه پر و به ثاگاداری کر دنی ثه و شویّنانه که تــا شــه و و هخــته که و تبوو نه ژیر چنگیانه و ه.

* * *

وهزاره ت، وهزاره تی هنوری سعیده بیوه کهوت و پیاشان به پیاردرا که ههر شه و دابستیده وه نه و دابستیده و به نیار درا که هم ر شه و دابستیده وه نه نیار درا که ۱۹۳۲/۱۳/۱۳ داسه را نه نیز جاری همشته م دابسه زرانده وه پخ نیای تی و لاتی کورده و ارده و همه لا مصطفی ی به کنکی کوردی کوردی کوردی شاره زا به و لاتی [به رزان] له وه زاره تا بیت و بیلکتی به شیمی نموانده و . له م رووه وه گه ای فیکر کرایه وه ، له الخرا با وه پی نوری سعید له سه ره ماجد مصطفی گیرسایه وه ، بانگی کرد و همه و شتیکی پی وت. ساجد وا دیبار بو و شاره زای همه دو شتیکی پی وت. ساجد وا دیبار بو و شاره زای همه دو از بیار بود شاره زای همه دو از بیانه که شعره فارسیانه ی نه خو پنده وه ...

آتش بجان افروختن * از بهر جانان سوختن باید زمن آموختن *کار من است این کارهاا.

به لأم وپاشاها به لنی راسته که من له سالی (۱۹۳۰)دا قایمقامی شامیدی بـووم و بـه
همموو جوّره شاره زای ثمو ناوجه یههم، وه ثهمهش راسته که من لهم دهوری دواییهدا
[متصرف] بووم له ولأنه کانی جنووب و پاشان و پینج سال له ثیش و کار دوور خرامهوه،
تیسته چوّن ثه بی من بچم بوّ شوینیکی واو قسه بکهم و هیچ ناو و نیشانیکی حوکرومه تی
به منه وه نه بی تا من به پشتیوانی ثه وه وه قسه بکهم!. من وای به باش ثه زانه که بو ثهم ثبشه

ثیوه و هزیریکی تایبه تی دابنین تا ثهو و هزیره به ناوی حوکوومه نهوه گفت بدا و همموو کاروباریکک بیرینیخهوه. لام وایه ثهو و هزیرهش ناین من به، چونکه من له بهر ثهوه که بو ماوهی پینج سال له کار دهرهینراوم ثبتر قانون ثهو ریگهمه ناداتی که تا ماوه کهم به سهر نهچی من بچمهوه ثبشی حوکوومهت، ماوهش تازه پینج شهش مانگی رویشتووه!.

، پاشا،، که گوی لهم فسه بدری وجیّانه بوو و تی: ثهوه تؤ ثملّی چی و قانون ثملّی چی؟. قانون چیه؟ من دان به قانو نا نانیّم، و دره یاالله و دزیـر بـه!. ثــــمـجا بـــه نـــاوی ، و دزیــری بلاوزاره، و بز ثیشی کورده و اری خرایه ناو لیستهی و دزیره کانه و ه.

ثینکار ناکرتی «ماجد مصطفی» پیاویکی رووخوشی وردبینی بازیکهری سیاسیه ثهتوانی له سهر سی چوار ته ناف یاری بکا، له وانه یه به قسه و بهزه رده خه نه ، ویسته ی خوّی به دوّست و دوژمنی بسه لمیّنی و تی بگه یه نی که ثهو راست ثه کاا. لیّره دا حوکوومه ت ثهوی هیّناوه بو کاروباری کورده کان، لهم و هخته دا واش چیّنراوه به گویّشیا که ثه مانه همه وی یاری سیاسیه. له و لاشه وه ، حزبی هیواه به ده سته یه کی زوّر له خویّنده و ارانه وه پشتیوانی بزووتنه وه ی «مه لا مصطفی»ن. ثهم خوّی نه چووه نه حزبه که وه ، نباشیه و ی له به رچاوی ثه م حزبه و کورده کانه وه پیاو خراب بین که وانه وه کوو کورده که شه لی «داریکی به ده سته و «یه هدر دو و سه ری ...!»... زیاتر که تیکالاً وی و داراه تی «نوری سعید» بو وه ثه مه ثه وه نده ی ترور نیه ، دووری خانه وه له کورده کان.

له بهر ثدمانه تدمه ی به لاوه له هدموو شت ریک و پیکتربوو که بینی به هدر جوّر بووه خوّی له حزی هیوا نزیک خاندوه بو ثدوه به ندواوی بتوانی تدنجامه کانی پیک بینی!.

به لن خوّی نزیک خسته وه، به لأم ثدم نزیک بوونه وه به ثایا باوه پری هدموو حزبی هیوای راکتشا؟. برواناکهم رایکتشایی، به لکوو [حزبی هیوا] له ژیره وه دووباوه پری بوّ به یدابووا یه کی له لایهن هدند یکیانه وه ـ ثدوانه ی که شتی دووریان شه خویدده وه ـ بیروباوه پریان شه وه رایکت نوری سعید و نیزیک

شورشی بهرزان ۱۷۵

بوونهوهی بهو جوّره ییّ پـهردهیه له کـاروباری «بـهرزان» و کـورد و «حـزیی هـیوا»، ثهیانوت ثهم کاسهیه ییّزیّرکاسه نی.یه!.

باوه پی دو و همه میش له لایهن هه نده که سی تره وه ۱ نه وه همهر روالهت په پرستی بو و هیچی تر ۱ واته له به ر ثه وه ما جد وه زیره خو شه و پسته ، نه وه ک په ما جده ته گهر به ردینگیش وه زیر بوایه همر خوشه و پست ثه بو وا.که وابو و ثهم دهسته یه پروایه کی و ا نه ثه کرایه سهر بیروباوه پره که یان، چونکه له خه یری ثه و ده و ره شا هم و وه زیر یکی کورد ها تروه - با همر جور بو و یت ـ هم خوشه و پستی ثه و ده سته یه بو وه ا..

وماجد، له پاش ته وه که نزیک بو وه وه مزیی هیواو له پاش ته وه که پی و تن من له به و آلت به وه که پی و تن من له به و قازانجی کورد ته م و و قازاره تمه وه رگر تو وه ، داوای له حوکو و مه ت کرد که سی ته فسه دری کورد له ته فسه ده کانی عیراق به ناوی هزایتی ار تبات ه وه و بنیری بی و ولاتی ایه رزان آی حوکو و مه تیش پریاری داخوازیه که ی دا. ته مجا به حزیی و ت یی و سی ته فسه د خو تان هه آبر بی خوش بو و . ه ته مین دو رواندزی، عزت عزیز و سید عزیز سید عبدالله ی هه آبر ارد و ناردنیه لای ماجد. ماجد له پاش قسه و گفتوگر له گه آیانا هه رسیکیانی به ناوی هزایتی ارتبات ه وه و نارد بو میرگه سوور که چاویان به همه لا مصطفی، بکه وی و قسه ی له گه آن بکه ن. له م لا شه وه حزب دیسان خدیدری دا به «مه لا مصطفی» که ته فسه دره کانی خو مانن ـ و انه حزیی هیوا ـ ها تو و ن بر لات، بو خیچه ی د آت به ته واوی بویان بکه وه.

که ثهمانه روّبشتن و پاش چاوپن که و تنی «مهلا مصطفی» و قسه کردن له گه لّبا فیکری ههر دوولایان هانه سهر ثهوه که داخواز به کانی مهلا مصطفی ثهمانه ی خواره و هین. که ثهمانه جزیه جن کران ثه و و هخته ثه و یش چه ک فری ثهدا:

(۱ـ دروستکردنی ولاً تیکی تایبه تی کوردستان که بینی به پینیج لواوه اکه رکووک، ههولیز، سوله یسانی، خانه تی، دهرک. ۲ـ دانانی وهزیریّکی کورد ههموو وهختیّک له وهزارهتا بوّ ثهوه کــاروفرمانی شـهم ولاّتانهی کورد ببینیّ.

٣ـ داناني كورديّك به معاوني وهزير له ههموو وهزارهته كانا.

۹ـ زمانی کوردی بین به زمانیکی رهسمی و لایهنی ثابووری و کشت و کالّی ولاّتی کوردستانیش به تهواوی ریّک و پیتک بکری. بهلاّم لایهنی سهرباز و پؤلیس و دارایی ثهوه ههر وه کوو خوّی بمیّنیّهوه.)

ثهم داخوازیانه له لایهن ههموو سهروّک عهشرهته کانی تر و حزبی هیواوه پـهسهند کراو دران به حوکوومهتی عیراقی و به ثینگلیز.

پاش گهیشتنی ثهم داخوازیانه بریار دراکه _اماجد مصطفی، بسچیّت بـق «بــهـرزان» و رووبهروو له گهڵ [مهلا مصطفی]دا بکهونه قسه له ثیشی کورد و بــه جـــوّریّکی جـــوان بیبریّننهوه.

شهوی (۱/۱/۷) شهویکی سه بر بو و له به غدا له سهر اثبستگهی شهمه نده فهری که رکووک. [ماجد مصطفی] بز خزمه تی کوردایه تی اله چو بر [بهرزان]! همچ کوردیک همهو و له به غدادا به همه مو و قو تایی دانشکه ده کانه و ها تبوون بز اتبستگه بز ره وانه کردنی هماجد مصطفی، چونکه بز ایشی کوردایه تی اله چیّا. الهم کربوونه و و ره وانه کردنه ش به همی و حزیی هیو ا، بو و .

ماجد رۆیشت و لهگەل مەلا مصطفیدا له «میرگەسوور» چاویان به یهک کهوت و لەسەر ئەم شنانهی خوارەو، ریکک کەوتن و پساش حسەفتەیهک گدرابسەو، بىۆ بسەغدا. شتەکانیش ئەمانە بوون:

(١ ـ گيرانهوهى [شيخ أحمد] و الهوانهى له كهليان بو بهرزان.

٢ـ چووني ومهلامصطفي، بۆ بەغدا بۆ ئەوە بە دەستەوەدانى خۆي بنويننى.

۲-کاروباری دایهره کانی [بهرزان] ثموکاربهدهستانه بیبینن کمه بمه بیاوچاکی

ناوبانگیان دەركردووه.

۳ـکردنهوهی قوتابخانه و دروستکردنی جاده و چاویّری کردنی باری ثابووری و تهندروستی له ولاّتی بهرزان.)

[ماجد] ثهمانهی کرد به نووسراویک و لیژنه یه ک ههر بو کاروباری بهرزان له پیشترا حوکوومهت داینابوو. نووسراوه کهی ماجد و لهسهر برپاره کهی لیژنه، دیوانی وزرا له (۱۲۲۵ / ۱۹۴۴)دا باوهری هاته سهر ثهم شتانه:

(۱-یاداره په کی تازه له قهزاکانی زیبار، رواندز، نامیّدی، دهوروبهری [میّرگمسوور]، شیروانی مهزن و بهرزان دروست بکسری و کساربهدهستانی بساشی بسوّ دابستری، شه گسهر پیّوبستیش بوو به ناوی «زابتی ارتبات» وه نهفسه ریان بوّ بنیّریّ.

۲ـ دروستکردنی نوخته ی پؤلیس له ههموو ثهو ولأتانه دا، له خه لبفان و ریزانه وه تا
 دیانه وه کانی ره ش.

٣-كردنهوهي ريّگه له بهيني نوخته كاندا.

۳- دوورخستنهومي ومهلا مصطفى، له ولأتي «بهرزان».

۵ گیرانه وهی [شیخ أحمد] و بهرزانیه کان برّ بهرزان، هاتنی ومه لامصطفی، برّ به خدا برّ خوّ به دهسته وه دان. به لاّم بریار له سهر اثهم دووشته واته ـ چوونی شیّخ و هاتنی مه لا ـ اثهمه انه که ویّنه دهست وه زاره تی داخلیه وه یا [وه زیری بلاوزاره]، ههر وه خت ویستیان بریاری له سهر اثه ده ن!.

٦- ئەوشتانەكەوا [مەلا مصطفى] و ھاورپىكانى لە حوكوومەتبان داگيركر دوو ە لەگەڵ چەكەكانى خۆيانا بياندەنە دواوە بە حوكوومەت.

۷-حوکوومهت رازی بن به وه که موافقه بکا بوّ لیّ خوّش بوونی گشتی له به رزانیه کان ینجگه له چه ک هملگره کان و ثه و کاربه ده ستانه که له حوکوومه تدا بوون و پاشان چوونه ته لای «مه لا مصطفی». ثه مه و کاتنی لی خوّشبوونه که شی ثه وه حوکوومه ت خوّی ئەيزانى، ھەر وەخت ئارەزووى كرد ئەو وەختە بلأوى ئەكاتەوەl.

٨ـ ههر وزاره تێک چې له ثهستودايه جێبهجێ بکا.)

لهم کاته دا [ماجد] رووی کرده حوکوومهت و حزبی هیواکه ثه ضمه ره ارتباته کمان کهمن، ثه بن زیاد بکرین و همموویش ثه بن له وحزبی هیواه بن به نیاز یاد بکرین!. ثه مجا به باوه ری همر سن لا ـ واته حوکوومهت، ماجد، [حزبی همبوا] شهمانه ی خواره وه همانیرزان و نیران بز شوینه کانی خویان!_

(۱) فؤاد عارف زابتی ارتباتی پشدهر. (۲) مجید عهلی زابتی ارتباتی تمامیدی (۳)
سید عزیزی سید عبدالله بو میرگهسور و برادوست. (۴) تهمین رواندوزی بو رواندوز و
بهرزان. (۵) میرحاج أحمد بو تاکری. (۱) مصطفی خوشناو بو بهرزان. (۷) عزت عزیز
به بله.

هدروا هدندی شنیش و کوو رینگه و مینگه و شنه بق دهست برین له ولاتی ،به رزان، کراا. پاشان شیخ أحمدیش له [حله]وه هینرایهوه بق ،به غدا، و برایهوه بق ،حله، و پاش چهند روژیکی تر هینرایهوه بق به غدا و له (۲ / ۲ / ۱۹۴۳) نیرایهوه بق [بهرزان].

له (۱۹۳۲/۲/۲۲) دا ومعلا مصطفی، هات بق به غدا بق ثهوه پیشانی حوکوومه تی بداکه خوّی داوه به دهسته وه، له ثوتیلی و شط العرب، دابه زیبوون. له مانه به چه که وه به ناوشارا ثه سوورانه وه، هه ندی له روّژنامه به کری گیراوه کانی ثه و سه ده مه که و تنه ته قد کردن که چوّن ثه بی مه لا و پیاوه کانی به چه که وه به سه ر جاده کانا بسوور پنه وه؟ ثاخر نازانن خه لکی زه نه قی ته چیّ الله حوکوومه تیش ثهم قسانهی چووبوو به گویچه دا، له پاش حه فته یه کرده له گه ل حوکوومه ت، حزبی لهم ماوانه دا [ماجد] له گه ل هه موو لایه ک قسهی ثه کرده له گه ل حوکوومه ت، حزبی هیوا، مه لا مصطفی، سه روّکی عه شایره کورده کان. له هه موویانی و ا ثه گه یاند _ بیجگه له هیوا، مه لا مصطفی، سه روّکی عه شایره کورده کان. له هه موویانی و ا ثه گه یاند _ بیجگه له دسته ی حوکوومه ت که که ناوه وه

مُؤرشى بەرزان

لهبهر ئەمانە زۆر چاک لەکورده کان نزیک کەر تبووەوە، وە بەلکوو بووبوو بە خیلانەی پروای گەلی کەس!.

ته نانه ت بر نه وه کور دابه تیه که به نه واوی سه ربگری له مارتی (۱۹۴۴) دا له گه لّ ه نوری سعید، ی سه روّک وه زیر چوون بر که رکووک، له وی زور یکی زوّر له پیاو ماقوول و سه روّک عه شره ته کانی کورد کوّکرابوونه و له هانه ی کاربه ده ستان، نوری سعید له گه لّیان که و ته قسه کردن و وه کوو ماموّستایه کی دلسوّز فیری نه وه ی نه کردن که چوّن کوردایه تی بکه ن؟ا و چوّن داوای حقوقی کورد بکه ن؟. و چوّن نه گهر حوکوومه ت به پوختی له گهلّیان نه ها ته پیشه وه ده ست بینه بینا قاقه ی؟!.. له راستی دا نه م کورونه و یه زوّر سه یر بو وا!. هم رزوّر سه یر بو وا!..

ثه م کرده وانه ی دماجد و قهم جوّره هاتو چوّ کردنه ی بوّ کوردایه تی به ته واوی دلّی حزبی هیوای کرد به دو و کهر ته وه کهر تینکی ههر له سهر قه باوه پره بوون که قهم ثیشانه ی بو کوردایه تیه کهر تکهی تری قه بانوت مافی به کوردایه تیه وه خزمه تی حوکو و مهت ته کا. قهم جوّره دوو دلّیه بوو، که بوو به بناغه بوّ تینکچوونی [حزبی هیوا] و نه که و تنه و سمرخوّی، بوّ یه شر وای لیّ هات روّژ به روّژ شتی تری قه هاته سهر.

* * *

له جوّشی گهرم و گزری ثهم کوردایه تبه دا؛ واته له (۷ی نیسانی ۱۹۴۴)داکو توویر نوری سعید وهزاره تی دایه دواوه و کابینه کهی کهوت. ثمهم کهوتنه ناوه ختیه دلّی کورده کانی له زوّر لاوه کرمی کرد، که ثهو قسانهی پیّشوو له چی و ثهم کهوتنه ناوه ختیه له چی؟!.

له گهن ثهوه شدا هه ر به ناوی وه کانه ته وه مانه وه تا له [۳ی حوزه پرانسی ۱۹۴۳]دا هحمدی پاچه چی، بز جاری یه کهم وه زاره تسی لهو وه رگرت و خستیه ژیر دهستی خزیموه دیاره [ماجد]یش له وهزاره ت ده رچود. ثیش ورده ورده سهره و لیژی رووی ننی کرد!. لدراستی داکه و وزاره تی [پاچه چی] ها ته پیشه وه ورده ورده توند و تیژی ده ستی پی کرد؛ حزبی هیوا باوه پیان به وه هیناکه کور دایه تیه کهی ده وری نوری سعید و ساجد مصطفی گانشه یه کی سیاسی بوو، جاماجد خوّی له باوه پی خوّیا هدرنه هادینکی بوریی خوّیا هدرنه هادینکی بوریی خوّیا در زانته خه که و تنه سه ر ثه و مه فکو وره یه هاتنی ثه و زبانی به و حزبی هیوا، گهیاند. زابته ارتباته کان ثیش و کاره کانیان دوایی پی هینراو به لکوو هدندینکیان هدر نه هینرانه وه بو سویا، تازه و وزاره ت بریاره کانی و وزاره تی پیشو و بدرانبه ر به کورد و به «به رزان» به پولیک ناکری، به لکوو و وزاره تی جه نگ خوّی که و ته ته قه له و شه فسه رانه که له و و وزاره تسی پریشوا به ناوی زابت ارتباته وه نیزاون بو کورده و اری. به کورتی کوردایه تیه کهی و زباری سعید، و و ماجد مصطفی، وه کوو سه رچوّیی جووله که به ره و دوا ته گهرایه و ها!..

ته فسه ره کان که ثیشی ،به رزان و و ولآنی کورده واریان دوایی هات هاتنه و ، بو به خدا. «میر حاج و ،مصطفی خوشناو ،که سه بریان کرد کاروباری حزبی هیواش تیکچووه لهم رووشه و ه دلگرانیه کی زوریان په بدا کرد ، له گهل ،عزت عزیز ، هدریه که دو و مسانگ اجازه یان و درگرت ، «میر حاج ، و «مصطفی خوشناو ، چدون بـ نو و لآتی سوکریان بـ نو شوّرِشی بەرزان ۱۸۱

چاو پن که و تنی کومه لمه ی «ژ.ک» ـ که له و ده و ره دا له و ولانه ناو و ناوبانگیکی په یدا کردبو و ـ بو نه وه هه ر دووکومه له کوششی خویان بکه ن به یه ک بو ثازاد کردنی کوردستانی گهوره. وعزت عزیز پیش چوو بو سووریه، نهویش بو نه وه له گه ل کومه لمه ی وخوی بون و دا یه ک بگرن و ته قه لایان بکهن به یه ک. دیاره چوونی نه مانه بو هه ر دوو شوینه که دوور نه بو و به راو ته گیری و حزیی هیوا، بویت.

ر فریشتنی شمانه دلی حوکوومه تی له حماستیان کرمتی کرد به تمایبه تی له حماستی «میرحاج» و «مصطفی خوشناو» شمانیش نوزی له باوه پی حوکوومه ت به رانسبه به به خویان تی گه پشتن. بریاریان داکه «میرحاج» بگه پرتیموه بو به غدا و مصطفی له به رزان بی بو شهوه شه گهر شتیکی خراب رویدا با ههر دووکیان تووش نه بن و «میرحاج» پش رؤژ به رؤژ مصطفی له ده نگو باسی به خدا تا گادار بکا.

لهسهر ثهم په پسانه له په ک جیابو ونه وه ، همیر حاج ، که هانه به غدا بونی هیچ شنتیکی خراپه ی بهرانبه ر به خویان نه کرد و به پیچه وانهی ثه وه چو وه وه سه ر ثبیش و کداری ثه فسه ری و نامه شی بو مصطفی نووسی که ثه ویش بینته وه مصطفی ـ ش ها ته وه تا نزیکه ی مانگیک ههر دووکیان چو ونه وه سهر ثبش. کو تو و پر همه دووک له له شکر ده رکران و میرحاج گیراو نیرا بو و عدما ده ، مصطفی ـ ش بریار دراکه بگیری، به ری که و ته و وخته دا له مووسل بو و ، له لایهن هه ندی له دوستانه وه ثه م خه به ره ی ری درا. هم رله و نیو و خوی گه یانده و هینیوانه و نه بو و به داره وه.

وعزت عزیزویش که چووبوو بر سووریه و لهویشه وه بن همیسر، والهوهزاره تسی جه نگ گیدنراکه بر چاو بی که و تنی کورده کانی ثهوی و قسه کردن له گه لیانا چووه، دیاره فیکری گیرانی ثهویش کرا به لام هه رکه گهیشته وه به غدا به محاله ی زانی و له پاش چاو بی که و تنی هه ندی که س له به غدا و که رکووک دا خوی گهیانده وه و به وزان، و خه به ری بر و به برزان، یاش مانه وهی (۴۵)

رۆژ لە بېيتواتە، ئەويش خۆىگەياندە «بەرزان».

* * *

دیاره له نیکچوونی کاروباره وه تا ثهم ته ثریخه ماوه یه کی باشی خایان. همهندی له ثه فسمره کان ثه وه بوو له [یمرزان]کؤبوونه وه، وبه کر عبدالکریم و که ثمویش یه کیک بوو له ثه فسمره ثازاده کان و وه کووعزه ت و ثهوان په پاگهنده بووبوو له به رزان له گهنیان یه کی گرت. به محمدمه حمووده وه که له پاشا چوو له ثه وه نده شه فسمر له وبه رزان ه کوبووه وه:

(۱) مصطفی خوّشناو. (۲) عزت عزیز. (۳) عبدالحمید باقر. (۴) محمد مه حموود. (۵) شوکه ت نعمان. (۱) أحمد اسماعیل. (۷) به کر عبدالکریم. (۸) حفظ الله اسماعیل. ثهمانه بیّجگه له «محمد مه حموود» کوّمه لیّکیان له رُیّر سهرو کی «مه لا مصطفی» دا داناو ناویان نا «کوّمه لّی ثارادی». هیّنایان به یاننامه یه کیان نووسی که عباره ت بوو له:

داخوازه کانی کورد و معبعست له شؤرشی وبعرزان. ناردیان بۆ سەفاره تی ٹینگلیز له بهغدا و بۆ حوکوومه تی عیّراقی و بۆ وحزبی هیواه.

حزبی هیواکه ثهم به پاننامه به پن گهیشت وه کوو بآیت له خهو خه بدری بو وه وه له حزبی هیواکه ثهم به پاننامه به پن گهیشت وه کوو بآیت له خه آل (۱۰) ۱۹۳۵/۲/۱۰) بکه نه وه به به یه ک و مه به سنه که پان خسته سه رقاقه زو به به محمد مه حمو و دیدا نـار دیان بـن [سـه لا مصطفی]. ده سته ی به رزان کـه سـه یری گـو رجـوگز لمی حـزبی هـیوایـان کـرد له روزی مصطفی]. ده سایری گـو رجـوگز لمی حـزبی هـیوایـان کـرد له روزی در بایارانه یان دا:

- (۱) په ک بوونی ههموو عهشایری کوردهواری.
  - (۲) رنک و پنک کردنی هنزی چه کدار.
- (۳) رزگار کردنی کوردستانی «عیراق» له زولم و جهور، به لام له ریگه یه کی سیاسی هیمنهوه.

شۇرشى بەرزان ____ مە

- (۴) داخوازه سیاسیه کانیان بگه یهنن به سهفاره ته کان.
- (۵) يەك گرتن لەگەل كۆمەلە ئازادى خواھەكانى كورددا.
  - (٦) به هوّی چاپهوه پروپاگهنده کردن بوّ خوّیان.
  - (٧) بەربەرەكانى كردنى سياسەتى ئىستىمارى عيراق.

ثهمجا ماوه یه کی باش هدیثه تی به رزان و [حزبی هیوا] له به ینی یه کا که و تنه قاقه ز نووسین و ریگه به یه ک که و تنه قاقه ز نووسین و ریگه به یه ک پیشاندان و ثاگادار کردنی سه فیر ین گانه کان له حال و ثه حوالی کورد و له چونیه تی مه یه ستی «به رزان». حوکو و مه تیش لهم لاوه به هم و جور و له هم ریگه یه که وه بو و، خه ریکی کارقایمی خوی بو و، به لکوو ثاگاداری هم مو و کورده کانی ده سته ی به رزان و [حزبی هیوا] ش به و!.

کو تو و پر له سهره تای مانگی مارتی (۱۹۳۵)دا خه به ریک له حزبی هیواوه به به رزان گهیشت که فه و جی (۴)ی عیراق که له «باپشتیان»ه روژی پیننجی سانگ فیکری په لاماردانی هه یه، ثاگادارین!

که ثهم خهبهره و درگیرا ثهمانیش قایمکاری خویانیان کرد و بهم جوّرهی خوارهوه خه تی شهریان دامهزراند:

خه تی به شی روز ژهه لاّت: «شیّتنه، میرگه سوور، ناوچهی برا دوّست، له ژیر فهرمانده یی «مصطفی خوّشناو» و «محمد مه حموودهدا.

خه تی به شی روز افرا: و امیدی و ناوچهی ریکانی، له ژیر فه رمانده یی وعزت عزیز، و و عدالحمید باقر دد!.

خەتى جنوب نـاوچەى وئـاكـرى، لە ژېر فـەرماندەيى وشـيْخ سـليمانى،ى وشـيْخ عبدالمىلام،دا.

ثهمانه ههموو شویّنه کانی خوّیانیان گرت و به ههموو جوّر خوّیان ثـاماده کـرد بـوّ گیّرانهوهی ثهو هیّرشانه که بهسهریانا ثهگدر بکریّ. لهگهلْ ثهمهشا فهرماندهی گشــتی ـ مصطفی بهرزانی ـ دهستووراتی پیْدابوون که تا ئەتوانن به هیّمنی بیزوونهوه و ریّگهی ٹاشتی بگرن. وه له (۴)ی مانگدا ئهم نامهشیه بوّ سهروّ کی ههموو سوپای شهو نـاوهی عیّراق ـرفیق عارف نووسی:

.... وه کوو بۆمان دەرکەوتووە فیکرتان وایه رۆژى (۵)ى مارت به ناوى مــــشق و مناوەرەوە لە شویننى خۆتان پیشکەون. لەرووى ئەم فرمانەى ئیوموە ئەگەر ھەرزیانیکک رووىدا ئۆبال لە ئەستۇى ئیمەدا نيەا...

له روّژی دواییدا وه لأمی سه رله شكر ها ته وه كه شهمان هیچ شه و نیازه یان نیه پیشكه ون.. دیار بوو پیش دهستی كردنی دهستهی [به رزان] سه روّكی له شكری عیراقیی هینابروه سه ر ثه و قسه یه كه گزیا ثه وان فیكری هیچیان نیه ا.

رۆژى (٧)ى مانگ [محمد مەحموود] بە فەرمانى سەرۇكى گشتى نيرا بۆ ناوچەى «برادۇست» و «باللهك» بۆ كاروبارى ھەندى فەرمانى ئەو نوه.كــه چــوو ھــاتەوه ئــەو
رىگەيە بۆ فەرمانده داناكە خۆى بچيت و لەو ناوەدا گەشتېك بكاو ئە گەرناكۆكيەك لە
بەبنى ھەشابره كانا ھەيتى لاى بەرى و ديدەنيە كېشيان بۆ ئازە كردنەوەى پەيمان لەگەل
بكا. فەرمانده قســكانى بيست و پاش ئەوەكەوتە گەران. رۆژى (١٣)ى مانگ فەرمانده
چووبۆخەتى رۆژھەلأتى لەشكرى خۆى، رۆژى (٢٤) لەگەل چەند ئەفســەرىكى خۆيانا
چوورى بۆ ھەوديان».

بزووتنه وه و قایمکاری [بهرزان] به ته واوی بالار بووه وه، حموکوومه تی هیران و ثینگلیز ٹاگایان له هه مووکه ین و به بنینک په یداکر دبوو. به تایبه نی ٹینگلیز که ثیشی له هه موولا یه که وه بز ریک که و تبوو، له مانه وهی ثه م کاره ساتی به رزانه به م جوّره وه کوو مووی لوونی هم لکیشن و ابووا. له به رئه مه خه به ردراکه روّزی (۲۵)ی مانگ ه کاپتان ستوکس ه مشاوری سیاسی ٹینگلیز دیّت بو هه و دیان و بو چاو پی که و تنی [مه لا مصطفی]. هه رمانده له و یّدا مایه و و ستوکس پیش هات. ثه نجامی قسه ثه مه بو و که، ستوکس و تی: شۆرشى بەرزان _____ 1۸0

«لهبهر ثهوه نه پرووی عیّراق ناشاره زای هدندی کاروباری شه پن، نه پروی ثینگلیز پرای داوه له نزیکی ثمم و لاّتی به رزانه وه عیّراقیه کان فیّری ثه و جوّره شه په بکات و ثمه شه غه بری مهشق کردن و مناوه ره نه نی هیچی تری تیّدانیه، نبایی ثیّوه بکه و نه په روّشه وه بوّی، که وابو و پیّویسته فه رمانه کانی حوکو و مه تی عیّراق و ه ربگرن و شه و ثه فسمره کوردانه که له لای تیّوه ن و تیّسته له خه تی شه پدان بچنه وه بوّ [به رزان] و شه پ و پاشان شوّر به جیّ بیّلن، هم ر شویّنی که خوّیان ثاره زو و ثه که ن له عیّراقا تیّدا دانیشن و پاشان له گه ل ثه و تعده مدر هیشتا له به رزان همه مو و بچنه وه لای حوکو و مهت و بچنه وه سه شی خوّیان له نه پروی عیّراقالی.

ثهم قسه لووسانه وا دیار بوو فهرمانده ی لهخشته نهبردا. به لکوو پی وت: واتیمه دوو شتمان له پیشه؛ یا مردن، یا ثازادی کورد. چونکه بوّمان ده رکهو تووه که حوکو و مهت و هنه نی نیهاد یکی باشی له گهل ایسمدا هه یی، تا ایسته هه زار قسمی کرد و هیچی به الانجام نه گه یاند. چوونه و می اله فسه ره کانیش اله وه که و تو ته دهست و ه زاره تی جه نگ، اله گهر به ثاسانی له گه آیان بیزو یته وه اله چنه و ه، بوّج ناچنه وه ای پاش الهم قسانه ستوکس گه را یه وه بو بوشی خوی.

روّژی (۳۰) مانگ مو تهسه پر همه ولیر ـ سعید قه زاز ـ له گهلّ مو دیری پوّلیس چوون بوّ همه زنه همهر بوّ چاو پیّ که و تنی فهرمانده، له به ر ثهوه که له وه لأسه کسهی ستوکس زیاتریان و ه رنه گرتموه، گهرانه وه بوّ هه ولیّر و فهرمانده و ثه فسه ره کانیش چوونه وه بـ وّ هِشیّنه.

[بهرزان]که وروّژی (۵)ی مانگ ومنبجه پر موره مشاوری سیاسی وموسلّ ثه ثه یه وی بینت بوّلاتان و له [بله] چاوی پیّنان بکه ویّ. به و بوّنه و نه گهر ریّک ثه که ویّ ثنوه و [شـنِخ أحمد] و هممو و ثه فسمه و کان بچنه [بله] بوّ ثهم چاو پی که و تنه و. روّژی پـنِنج شه مان هممو و له [بله]کوبو و نه و به لاّم وموره نه هات ا.

دیسان روّژی (۲۰)ی نیسان خهبه ریّک له لایهن مو نهسه پفی ههولتره وه درا به [مهلا مصطفی]ی فهرماندار که «میّجهر مور» ثهیه وی له [حه ریر] ـ عزت عبدالعزیز ـ ی چاو پیٔ بکه ریّ. فهرماندار دهستو وری دا به عزت که له گهل [محمد مهحمود] بچن بوّ ثه و چاو پیٔ که و تنه. تا ثهمان چوون گوّیا [مور] چوو بوو گهرابو وه وه، ثبتر یه کتریان نهبینیا.

روّژی (۲۲)ی نیسان دیسان له لایه ن مودیری ناحیهی هاتاس «وه خههر درایه و» به فهرماندار که هاسماعیل نامق و ووزیری جهنگ ثه یه وی عزت عبدالعزیزی له هپیرمهم و چاو پی بکهوی فهرماندار فهرمانی دایه وه به [عزت عزیز آکه له گهل [محمد مهحمود] بیچن بو پیرمهم و ثهم چاو پی کهوتنه بکهن. تا ثهمان چوون [اسماعیل نامق] گهرابووه وه بو نبه غدا، [صالح صائب] سهرو کی ههمو و لهشکری عیراق لهوی بوو، ثهو لهاتی وه زیری جهنگ تا چوار سهعاتیک به یی ده نگ له گهل [عزت عزیز] قسمیان کرد، بهمهر جیک که همر دوو به دووبوون اته نافت [محمد مهحمود] شیان له گهل نه بوو، ثیسته ش نفرانرا قسم باسی دانیشتنی ثه و دوو کهسه چی بوو؟!. ثهوه نده به بوو، عزت که له لای صائب ده رچوو و تی کاروبار یکی پاش هاتر ته پیشهوه ثیمه ثه توانین به بی ترس صائح صائب ده رچوو و تی کاروبار یکی پاش هاتر ته پیشهوه ثیمه ثه توانین به بی ترس بچین بر همولیر و له گهل [حزبی هیوا]دا همندی قسه و باسی گهرانه وه ی خویانه دا له گهل [محمد مهحمود] رمووبه رووی هم باسی گهرانه وه ی خویانه دا له گهل ثه فسمران ـ بر نه برووی عیراق خسته به رده سی حزب. هیوا ـ ش ثاخر قسمی ها ته سه ره ده که دانه وه و نه م باسی گهرانه وه مه سه سه ده سه ده دو که ده دوان خویان سه دیست بر گهرانه وه و به دوبات به گهرانه وه ده ده دانه ده ده دیرانه وه ده به دوبات شده ده دوبان سه دیران و دوبان سه دیران و دوبان به گهرانه وه ده ده دوبان به گهرانه وه ده ده دوبان به گهرانه وه دیل ده دوبان به گهرانه وه دانه ده دوبان به گهرانه وه ده ده دوبان به گهرانه وه دوبان به گهرانه وه دیران به گهرانه وه دوبان به گهرانه وه دوبان به گهرانه وه دوبان به گهرانه وه دیران به گورانه وه دوبان به گهرانه و دوبان به گهرانه وه دوبان به گهرانه و دوبان به گهرانه و دوبان به گهرانه وه دوبان به گهرانه و دوبان به که که در به دوبان خود به دوبان خود بایس که که دوبان به که که دوبان خود به دوبان به دوبان خود به دوبان به دوبان خود به دوبان خود به دوبان خود به دوبان خود به دوبان خ

هدر له و سهروبهره دا [میجه رولسن] معاونی مشاوری سیاسی که رکووک - پش

شۆرشى بەرذان مۇرشى بەردان

هاتبوه ههولتر فیکری ،حدربره ی ههبوو، عزت و محمد ـ پش ثیشی خوّیان له حزبی هیوای همولتر فیکری ،حدربره ی همبوو، عزت و محمد ـ پش ثیشی خوّیان له حزبی عبوای همولتر جیّه جیّر معتبر کیان له ثوّتو موّیلیکدا چوون بوّ ،حدربره که چوونه ثموی زوّری پسی نمهجوو [بیّجهرِمور]یش گهیشته حدربر . [عزت عزبز] توانی چاو پیّ کهوتنیکی دووبهدوو ـ پش له گهلّ [مور]ینک بنیّت ا.

ر قرژی (۲۵)ی نیسان [مور، عزت عزیز و محمد مهحمود] چوون بو بهرزان، [مور] ثه بویست [شیخ أحمد]ی چاو پی بکهوی چونکه چوونه کهی بو ثه وه بوو. که چون، ثه و چووه لای شیخ أحمد و پی وت: همه فیری به ریتانیا ته لی فهرمانی حوکوومه تی عیراق به جی بیش و چه که کانتان بده نه دواوه و به کشت و کاله وه خدر یک بن!..

[شیخ أحسمد] بـهم قسـه یه زور نیککچوو و تـی: هـهـر وهخت له شـاسووریه کـانی دراوسیّمان و عهشایره کانی تر چه ک وهرگیرایهوه تیّمهش ثاماده ین بوّ دانه دواوه ی.ه ثهم قسـه به کرد و له کوّره که ههستاو مور ـ یش به شویّنی خوّیاگدرایهوه بوّ دواره.

تهمجا ههر تهو روَّرُه مصطفى و ميرحاج بهرزانيان بهجيّ هيِّشت، روِّرُي دوايي، واته

رۆژى (۲/۵/۵/۲) فەرماندەى گىنتى ـ مەلا مصطفى ـ عزت عزیز، محمد مەحمود، أحمد اسماعیل ـ ى ھەلگرت و بە ئۆنۈمۆيىلى «منجەپولسن» ھاتن بۆ [ھەولتر]. رۆى ۵/۵ ھەرسى ئەفسەر چوونە كەركووك و چاویان بە «ولسن» كەوت، پى وتن كە ئەيئ بچن بۆ بەغدا، لەوى ئەگەر پويست بوو لە بالویزى بەربتانى «منجەپرمور» بېيىن.

ثیتر له و پره به پری که و تن بو به خداو پاش دو و روژ چوون بو وه زاره تسی جه نگ و خویان دا به ده سته و ه به برق بو نی به به خویان دا به ده سته و به به با آن به مه حکه مه شتیکی رواله تیه ثه گینه دانی به مه حکه مه شتیکی رواله تیه ثه گینه وه نه یی شتیکی تیدایی آ. ثهم کر ده وه به دلی هه ندیکیانی کرمی کرد، له به ر ثه مه مصحمد مه حصود به له روژی ۲/۵ / ۱۹ ۱۹ ۱۹ مه لأت و به جه لال ثه مین مه حمود به که ته و بش ته شهدر یکی تر بو و له نه برووی میرافا و دوستی محمد بو و مه و به ویشی له گه ل خوی برد و پیکه و به به رازان بگره و هانم.

روّژی [۱۹ کی حوزه برانی ۱۹۴۵] مو ته سه پر همولیر وسعید قرازه خه به ری نارد بو معلا مصطفی که له گه آن و کاپتان چاکسن و معاونی مشاوری سیاسی که رکووک ته بانه وی له ومیرگه سووره چاویان پی بکه وی پیکه وه هه ندی قسه بکه ن. له به ر شهمه له روّژی (۲۰)دا هه مو و له میرگه سوور کر برونه وه و که و تنه قسه کردن. قسه کانی سعید قه زاز و مه لا مصطفی زوّر له یه ک دووربوون. وسعید قه زاز به ناوی کاربه ده سنیتکی به هیزی حوک و مه ته و که و تنه ته خوّی ثه وت تا تیسته سه ری بو که س دانه نه و اندوه و تیسته چون نه م قسه تیزانه ی و سعید قه زاز و ها بگری ۱۴ دیاره هه آیناگری، له به را به دانه به دین نتیک چووه به آکوو ته گه ره و کسن و نه بوایه ثیش زوّر خراب تیک ته چووه افیر به ساوری به یک به بایرونه وه.

شۆرشى بەرذان _____

عهدالهت و حهقهرستی تاخنی بوو، پیاوانی حوکوومهت غهیری روّژانی روش نه بن هبچی تریان پیشان نه ثهدا. [بهرزان] له لایه کهوه به دوست برستنیهوه چهوسابووبووهوه،

له لایه کهوه به دوست توند و تیژی کاری کاربهدوسته ناپه واکانهوه هاتبووه تهنگ، داد و

عهدل وادیاربوو توّپیّکی منالان بوو به دوست هیزهوه به ههموو لایه کا ههلینهسووران!

[بهرزان] لهم روّژهدا که ههر چوار دووری به لهشکری زولّم گیراوه و به زنجیری بنی
ویژدانی ولاّته که یان بهستو تهوه ثه بنی چبکا؟. چاری نیه ثه بنی کوّشش بکا بوّ لابردنی ثه و
زولهه و بوّ یساندنی ثهو زنجیره.

لبر ددا فهرمانداری گشتی ـ مصطفی بهرزانی ـ له روزی ۲۵/۳/۹۲ دا سهرانی لهشکر و محمد مهحموده و مجهلال ثهمینی داناو که و تنه قسه کردن. ثاخر قسه بان لهشکر و محمد مهحموده و مجهلال ثهمینی داناو که و تنه قسه کردن. ثاخر قسه بان له المهمدو ثه و نخان و سنجارا لهم لاوه، وه له لا لاوه وه له له و الاندز ـ کویه ـ دزه یی ـ رانیه ـ همهو و خانه قیاگه شتیک بکهن و همهو و سهروک مهشایره کانیان چاو پی بکهوی و قسه بان له گهل بکهن بو دهست دانه شور شبکی قهومی کورده وه. ثهمجا له روزی (۲۷)ی ثهر مانگه دا که و تنه گه پان بو به تمنیام شاهی شاخری مانگی شاخستوزی مانگی شاخستوزی ۱۹۳۵ در یژه ی کیشاو ههمو و سهروک عهشره ته کان به گیان و به دل قسه بان دایه و د دلنیایان کرد.

کوتووپږ ههر لهو روّژه دا له کاتیکداکه مه لا مصطفی له دیّ همره باه بوو ـکه چوار روّژه ریّگه له بهرزانه وه دووره ـکاغهزیّکی له لایهن موتهسه رِفی ههولیّر ـسعید قهزاز ـ هوه بو نو وسرابو و، بو «بهرزان». تیدا نووسیبوو:

«پیوبسته له نیسته وه تا سنی روّژی تر خوّت و ههمو و سهروّک عه شره ته کانی [بهرزان] خوّبان بدهن به دهسته وه ـ واته به دهست حوکوومه ته وه ـ ئه گهر وا نه کهن تؤبالی ههموو کوشتن و زیانیک ـ که لهم به گوی نه کردنه دا رووبدا ـ ئه چیّنه نهستوی تؤا... هدر له عهینی رۆژداکاغەزېکى وکۆلونېل میده مشاوری سیاسی مووسل گـه پشت، ئەوپش ئەلنى: «ئەگەر بەگوى حوكوومەتى عیّراق نەكەبت لە ھەموو چاوبر بەكى ئیسم بىځ بەش ئەبىت!».

هدر له ئهم روّژه دا [مهلا مصطفی] کاغهزیّکی «شیّخ أحمد»ی براشی و «رگرت ک» نووسیبووی:

«شۆپش له به بنی هیزی [بهرزان] و حوکوومه تدا دهستی پین کرد، بهرزانیه کان گهلی له نوخته کانی پۆلیسی حوکوومه تیان له بهرزان گرت، [میرگه سوور]گیرا، «ثـالْوبه گـُـهی خال ـ مان کوژرا، که واته همر زوو بگهریّوها. ه.

کارهساتی [تالویه گ]یش تهوه بو وه که له گهل دوو سنی پیاوی خوّیا ته چن بوّ نوخته ی «میّرگه سوور»، نهمانه ش تفه نگیان یتی ثه ین، یوّلیس پنیان نه لنی تفه نگه کانتان دانین ـ نهم جوّره قسانه ش فه رمانیک بو وه که مو ته سه رفی همولیّر کر دو و یه ته سه رهمه و نوخته کان و تو و یه نه گهر به رزانیه کان هانن، چه کیان لنی و ه ربگر نه وه و شیش و کاری داشره ی حوکو و مه تبشیان بوّ مه رویّنن! ـ

ثهم چهک فرتدانه بهرانبهر به عهشرهت شتیکی سووکه. ههرچهند به خنوشی قسمه نه کهنکه لک ناگری، له ثاخرا له گهٔل پؤلیسه کان ثه بنی به شهریان، و ثالوبه گ، و پیاو یکی نه کوژرین، لهولاش چهند پؤلیسیک ثه کوژری و نوخته چؤل ثه کهن.

نهم کارهسانی یه ک له دوای په کانه که [مهلا مصطفی] له ماوه یه کی که ما هه مووی بیست، خستیه عاله میکی ترهوه!. به تایبه تی نهو لهو باوه دوه ا نه بووه که نمه گیر شهو له «به رزان» نه بی تاگری شه در به و جوّره هه لگیر سیّ. فیکری هانه سهر نه وه که نمه دوور نبه ثهم دوور که و تنه وه که به رزان بوویی به همل بو نه و که سانه که نمیانه وی به همر جوّر بووه شه در هم لگیر سیّ!. له گهل شه مانه شاوه له گهل شه وه شاک ه هیشتا نه خشه ی گه رانه کهی که داینابو و به ته واوی پینکی نه مینابو و، ناچار بو و به په له له روژی [۹ ای شۆرشى بەرزان مىلان م

ثاغستوزي ۱۹۴۵ إدا خزى گەياندەوە يېدرزان..

* * *

لېره دا بۇ ئەوە خوينەر بە نەواوى لە ھەمووكارەساتەكە تىّ بگا پېّوبستە تۆزىّ فىكرى خۆى بە زانېنى ئەم شتانەي خوارەرە روونتر بكاتەوە:

یهرزان، ثهم بزووتنهوه یه که کردی نهوه ک بزووتنهوه یه که بوو تهنها بو خوی، به لککوو ثیشیکی وای کرد، بوو به هوی بزووتنهوه یه که قهومی لهناو همموو کورددا، له بهر ثهره که روّژ به روّژ ثه بزووتنهوه یه نه هیّز تر ثهبوو دیواخانه سیاسیه کانی حکوومه تی عیّراقی زوّر خراب شله ژاندبوه به جوّریک شله ژابوون لایان وابوو و کوو ثاگر ثهمه روّژ به روّژ زیاتر ثه ته ییّنهوه، که واته به همر جوّر و به هم کوشتن و بیرینیک یی ثهم ثاگری بزووتنه و به ثهی ثاری پیابکری و بکوژینریته وها. له گهل شهم پرینیک یی ثهم ثاگری بزووتنه و به هموه هیّزیکیه وه ثه یویست خوّی له شهر پاریّزی و به هیشنی و له سهر خوّیی ثیشی خوّی بکا. دیاره ثهم باوه په باوه پی مهلا مصطفی بوو، همتا ثهو له بهرزان لهناو به رن، چونکه مهلا، شهری نه ته کرد، ده رچوونی ثه و چهند روّژانهی ثه و له بهرزان مهیدانی بو ته مهانه چوّل کرد که ثه و فیکره بان همهوه، وه توانیان به همهو و جوّر کاربکه نه سمردلی که سانه چوّل کرد که ثه و فیکره بان همهوه، وه توانیان به همهو و جوّر کاربکه نه سمردلی شیشخ أحمده و چی ئاره زوو ثه کهن یی بکهن.

بیجگه له مه چوونی عزت عبدالعزیز _به یه ک روّژ پیش هه لگیرسانی شهر _بوّ به رزان و قسه کردن له گهلّ شیخ أحمدا و کار تی کردنی _ له گهلّ باوه پی و شیخ أحمده اکه همه و و شت ثه یی به جه نگ بیریته وه، ثه مه ش دیسان تاگردانیک بوّ ثه وه که تاگری شه پی نیدا هه لگیرسیّ.. ثه مه و هه روه ها به ده رچوونی و مه لا مصطفی، له به رزان وه فه رماندانی حوک و مهت به هه موو دائره و نوخته کانی و لاّتی به رزان به وه که هه ر به رزانیه ک چووه لایسان له چه ک روونی بکه نه و و ثبش و فرمانیشی برّ جین به جی نه کری. له

لایه کی تریشه وه پرکردنی ههر چوار دهوری «بهرزان» له نیروی حوکوومهت بو کوشتنی بهرزان ثهمانه ههموو ته کهنه کاری که ته گهر «مهلا مصطفی» بشگهریّنه وه بوّ بهرزان ههر تووشی تهوه بین که شهرِ ههلگیرسیّ!..

وه کوو لهم قسانه وه بوّمان ده رکه وت ته گهر پیاوانی حوکوومهت و کاربه ده سته گهوره و بچووکه کانی حوکوومهت دلسوّز بوونایه به رانبه ربه حوکوومهت و به میللهت، نه بانه کرده کاری له بهر نه ره که نینگلیز ثیتر ثبشی نه ماوه، بینن میللهت بده نه به ربارانی گوللهی مه تره لوّز و بیانکهن به خوّراکی بوّمبای فروّکه کان و له پیّناوی نه مه دا زبانیکی زوّریش رووبکانه حوکوومهت!. کاربه ده سته کان نه مه یان هه مو و بو نسافه ربینیک کرد که چی نافه ربند کانیش هیچو بو نسافه ربینیک کرد

نهمه!کهی رهوای هدق بو و پیاو یکی وه کو و وثالربه ک سه رو کی عه شره نی شیروان له گذار دو و پیاویدا بچنه نوختهی ومیرگهسووره بؤ وه رگرتنی نهو شته کانیان بده نی پییان بنین نه یی چه که کانتان فریده ن و خوشتان بگیرین!. دیاره نهمه سه ر نه کیشی به لای نهوه وه که لهم لاوه و تالوبه ک و لهولاوه [مأمور مرکز] و چوار پؤلیس بکوژریت و له تاخرا نوختهی و میرگهسووره له دهست حوکوومهت ده رچنی!.

وه یا واسعد خوشهوی، بو ثبش و کاری تایبه تی خوّی بچیّنه نوختهی وزیّباره کهچی پوّلیسی حوکوومهت گهماروّی بداو بیهویّ رووتی کاتهوه!. أسعد ناچاره به ههر جـوّر بیّت ـ با چهندکهسیّکیش بکوژی ـ ههر خوّی دهربازکا!.

و دیا له لایه کی تره و ه هدندی به رزانی بسچنه نبوخته کسهی [بسه رزان] بنو و درگسرتنی ته عینات، که چی نوخته بیه و تی بیانگرن این گومان ثه مانه ثهم جه و ره همانناگرن، ثاخری کار ثه ینی و ای لین بن که نوخته که له ژیر دهستی حوکو و مهت ده رینن !.

* * *

له پاش ثەوەكە ئەمكارەساتاتە قەوما و حىوكوومەت ئـەوەندەيتر چـوار دەورى

شۆرشى بەرزان ____ مۇران

بهرزانی تهنیهوه و له پاش قهوه که مهلا مصطفی ـ ش گهرایهوه، هیچ چار پکک نهدوزایه و میخ بیخ بار پکک نه دو زایه و میخ به که قرمیته یک له گهل (شیخ أحمد] و ته فسم و کانا بگرن و دمرمانیک بو قهم دهرده بدو زنه و ه، ناخر قسه یان ها ته سه ر دو و شت؛ به کهم قایم کردنی خه تی خو پاراستن، دو و هم تی گهیاندنی حوکو و مه تی عیراق و همو و سه فاره ته کان لهم نشمه ناره و ایه که به رانه دریان ته کریت. له به ر ته و هینایان له پیشا به م جوره ی خواره و مینایان قایم کرده و . ـ

١- خەتى رۇژھەلات لەژپر فەرماندەيى [شيخ مىحمد صديق]دا بەياربەدانى
 فەرماندەيى [عزت عبدالعزيز].

٣-خەتى ئاكرى _ جنوبى _ لەژىر فەرماندەبى [مەلا مصطفى] خۆيدا بە ياربەدانى
 فەرماندەبى ، جەلال ئەمىن، و ، مخمد مەحمود،

٣-خەتى رۆژ ئاوا ـ بالنده ـ له ژېر فەرماندە يى «صالح عبدالعزيز»ى براى عزتدا.

ثهمجا مه لا مصطفی به میرووی [۲۰ کی تاخستوزی ۱۹۳۵] وینهی چهند نامه به کیشی که وه کوو له خواره وه باس ته کری _ نارد بق رئیسی وزرای عیراق و بق سهفیره کانی _ چین، فهره نسه _ ثهمریکا _ سؤفیاتی _ ثینگلیز له به خدا. نامه کهش له وینهی ثهم شتانهی نیدانو وسیبوو: _

(.... لیّمه که شوّرِشه کهی دوو سال لهمه و پیشمان و مستان لهبه ر شه و موو پیشانی همه و که سیّکی بده ین که تیّمه نامانه و تی رو به روی حوکو و مهت بو و مستین، [نوری سعید] بریاری گهلتی قسمی چاکه و یارمه تی پیّداین و پاشان خوّی روّیشت و همیچی نه کود، که وحه مدی پاچه چی، هانه پیشه و ه و تی من بوّتان ثه که م. ماوه یه ک.ی روّر چاه و روییمان کرد همچی ده ساوه به ککو و به پیچه وانه ی شه و محوکو و مهتنای [به رزان]ی پر کرد له فوخته و پوّلیس و سه رباری شه و مش هم در چوار ده وری آیه رزان]ی به هیری هموایسی و نه یروی سم رزوی ته نه وه. شمه شی گویا به ناوی

مناوهرهوه هیّناوه کهچی له گهلّ لهوهدا بؤ مناوهره نیه بهلکوو بۆ به ثهنجام گهیاندنی ثهم شتانهی خوارهوه بوو: ـ

۱ ـ سه رؤکی عمشایره کان له وه ختی خوّیدا دیده نی منیان کر دبو و، به رِێ و شویّنی عمشایری منیش ثه ییّ دیده نیان بکه مه وه، له به ر ثمه مس چــوومه وه بــؤلایان، کــهـچی حوکوومه ت فهرمانیکی بوّ ده رکردم گوّیا من ناییّ له شویّنی خوّم ببزوم، به لاّم من له بهر ثه وه که قانوونی عیّراق شتیّکی وای تبدا نیه نه یه لّی پیاو دیده نی له که س و کاری بکاگویّم نه دایه و رؤیشتم.

۲-کسهمن له «بهرزان» دەرچىووم مىوتەسەرنى ھـــهولــــر فـــهرمانى كـــردبووه ســــهر نوخته كانى [زيبار] و بهرزان و ميرگهسووركه هـــهر بهرزانيه ك بۆ ئيش و كار هاته لاتان بيگرن و ئيشى بۆ جىزىه جى مهكەن!.

۳- «اللّوبه گئى - که خالّى ئېمه په و په کېکه له سه روّ کى عه شايره کانى «به رزان» - به ئېشى تابيه تى ئه چېټه نوخته ى «ميرگهسوور» به ين ئه وه ناگاى له هيچ بين له لايه ن په کى له پوّلېسه کانه وه ئه کو ژرېّت. سي که سى که له گه لاّبووه به ناچارى بوّ ئه وه ئه وانسيش نه کو ژرېن دهست ئه که ن به شه پر کردن، له ئاخوا پوّلېسه کان هه نديکيان ئه کو ژرېن و ئه مان نوخته که ئه گرن.

۹ لهبهر ثهو فهرمانه ی موته سه رفی هه ولیر که کر دبو و به سه رنوخته کانی ه به رزان ه له لایه ن گرتنی ثه و به رزاانیانه وه که ثه چن به شوین ثبش و کاری خویانه وه له دایه ره کانی حوکو و مهت ثه بی بگیرین ، و أسعد خوشه وی که ثه چنی بو زیبار ، پولیس ثه به وی بیگری، ثه میش ناچار به شه رکر دن خوی له ده ستیان ده رباز ثه کا.

۵ـ حوکوومهت نه پروی ههسکهری له تاکری و باپشتیان و هیزی پولیسی له ناوچهی «ریّکانی،کوّکردوّتهوه، به بیّ ثهمه که هیچ له به پنا هه بیّ ثه یهویّ ثاگری شهرِ هملْگیرسیّنیّ و ثهم کورده بیّ گوناحانهی ثهم ناوه له ناو بهریّ. شۆرشى بەرزان مۇرشى بەرزان

جه نابی سه فیر!. له کانتگاکه من ثهم نامه به تان بر ثه نووسم ژن و منالی دیهانی ثهم ناوه له ژیر بر مبای حوکو و مه تی له ژیر بر مبای حوکو و مه تی خو تان له م کاره سانه تی بگه به نن بر بر ته و مه به نیز ینه و مه باد؛ خو تان له م کاره سانه تی بگه به نن بر بر ته و مه بن شهی ژبانی خوی له ده ست خویا یی، وه بو شهره که نه به نام به نام می تراق شهم جوره شتانه مان له گه ل بکه ن.. ثبتر هیوادارم شهوده رفه تانه که نام که در بر برنا.).

* * *

نه وه بوو فهرمانده ری خه نه کان ههریه که یان چوونه سهر ثبیشی خویان، «مه لا مصطفی» ش له روّژی (۲۱) تاغستوردا به خوّی و شهست که سه و چوو خه تی تاکری قسایم کسرد، له روّژی دوایسی دا له گوندی «سفته» برون له لایسهن هیری هه وایسی حوکوومه ته و ، بوردمانیک کران. له روّژی (۲۳)ی مانگدا «مه حموو دثاغای زیباری» به خوّی و (۲۰) که سهوه له ثاوایی «ههرند» دایه یالی و پیکهوه گهیشتنه کیوی «پیرس». کور دوایی به سهر پیرس دا تی په رین و چوونه دی «گوبیش». له م کاته دا خه بهر و «رگیرا که گزیا فه و جی (۵) له تاکری، و مو فه و جی (۴) له رواندزه وه فیکریان وایه روّژی (۵)ی ثه یلوول بده ن به سهر نه م هیره ی «مه لا مصطفی» دا!..

گومانی تیدانه بووکه المه دوو فه وجه له و دوو خه ته و بهانتایه هیزی «مه لا مصطفی «یان ثابلزفه اله او به ته واوی شپرزه یان اله کرد؛ چونکه ناچار اله بوون به وه که الهمانیش له دوولاو «شهر بکه ن، دیاره به رگهی شهر کردنی همر دوولاشیان نه اله گرت. لیره دا فهرمانده ی گشتی د مه لا مصطفی پهرزی باری جه نگی خوی خسته کار؛ هینای «محمد اله مین میزخان، فرتاس زیباری، عزیز ثاغای زراری و ره شید زیباری، بانگ کرد و همد به که «ده « تفه نگچی دانی، پی و تن شه وی (۲۷)ی ثاغستوز به چن له ده وروبه دی کنید دانی، پی و تن شه وی (۲۷)ی ثاغستوز به سه را اله و فه و جی پینجه دا

که ـکیوی ٹاکری گر تووه ـ به مەرجیکیش که، یه کنی له چوار فیشه ک زیانر نه ته قبنن، پاشان به بنی ثهوه چاوه رِی دوایی بکهن بگه رینه وه!.

مایه وه سه رفه و جی (۳) که له خه تی رواندزه وه به سه رکرده یی «قه یسه رهورمز» و گهایتک له ده سته و دایه رهی «شیخ ره شیدی لوّلان «وه ها تبوون و گهیشتبوونه «بادلیان».
ته و «بوو ثیتر له به ر ثه و ته گه ره به که که و ته ری فه و جی (۵) بوّی نه کراییت و بدا ته پال
فه و جی چوار. سه رکرده ی هیزی میللی ثه م خه ته ش «شیخ محمد صدیق» به و رکه واته با
له جه نگی «بادلیانا» ثه و نامه یه بخو پنینه وه که «شیخ محمد صدیق» له م رووه وه نووسیو یه
نو فه رمانده ی گفتی مه دلا مصطفی: ـ

«... فه و جی (۴)ی و با پشتیان و له به به بانی (۲۵)ی شاخستو زدا له ریگه ی و دبانه به بادلیان و و هم مات و فیکری و ابور له و کونه گونده و و بیته پشتی و شیتینه و پشتمان لی بگرن! فهرمانده ی و کونه گوند و به بوروشیروانی و به و ده که سه و به به رونگاریان بوو، جه نگیکی شهش سه عاتی له گه ل کردن، له ده مه ده می نیو هرود ا نزیکه ی چوار هه زار هه نگاو یک چووینه دواوه و له و پدا خه تی خو پاراستنمان دانا، له ده مه ده می شیرار ددا فه و جی چوار شکان و گه رانه دواوه و امو زیانه یک ، لیّیان که و ت به م جوره و و و

[قەيسەر ھىورمز] ـ فىەرماندەى ئىەيرو ـكىوژرا. بىرىندارى فىەوج (٣٠٠)كىەس، كوژراويان (٢٠٨)كەس. ئەوشتانەشيان كەكەوتە دەست ھنزى مىللى خىۆمان ئىممانە بوون:

(۵۰) تفدنگ، (۲۰) سندوّق فیشه ک، هدندی نارنجوّ ک، دوو خهمپاره ـ خهمپاره

شۆرشى بەرزان_____ مۇرشى بەرزان____

وه کوو تۇپیکى بچووک وايە ـ سی مەترەلۆزى سووک، پـه ک مـهترەلۆزى گـەورە. دەزگايە کى لاسلسکى.

له تیمهش ته نها دوو پیشمه رگه بریندار بووه، خویشم به پریشکی توپی ته وان توزی بریندار بووم و تیسته فهرمانده بی تهم خه تهم داوه ته دهست ومحمد تاغای میرگهسووره. تا، تاقه، پیشمه رگه به ک له تیمه بمیننی له ریگه ی حه قهورستی دا به پشتیوانی خوا نایه لمین دوژمن بستیک پیشکه ویت.

_وفەرماندەي خەتى رۆژھەلات _شيخ محمد صديق!...

* * *

وجه نگی نه هله: ونه هله وه شتیکی پر ثاو و بن داره، گهلن گوندی تبدایه که هی سورچیه کانن، چهند گوندی تبدایه که هی سورچیه کانن، چهند گوندیکی ثاسووریشی تبدایه، کنوی «پیرس» له شیمال و کنوی و اثاکری له جنووب ده شته که بان گرنو ته باوه ش. لای روز هه لاتی عه شره نی سورچی و لای روز ثاوای عه شره نی زیباری و وده شتی یه. له کنوی و ناکری وه ستی رنگه دینه خواره وه له نزیکی گوندی و گویش، ثه بن به یه کنو له وی به سهر کنوی [پیرس]دا ته چی بر زیبار و ادار ته من رنگه یه تمانی به که لکی شه وه دیت که و لاخی پیابروا شوانیتر ینجه که و لینده به که لکی هیوی تر نایه ن

شهوی (۸)ی ته پلوول فهرمانده ی گشتی ـ مه لا مصطفی ـ محمد ته مین میرخان و عزیز ثاغای بانگ کرد پن و تن هه ر به که له گه آن و ده و تفدنگا بچن راست و چه پی کبوی تاکری ـ رووبه رووی ده شتی نه هله ـ بگرن و خویان حه شارده ن، وه پی و تن تا له لایه ن منه وه تمقه نه کری تیوه هیچ تمقه مه که ن. وسعیدی ثالوبه گهیشی به و ده و تفه نگه وه نارده لای ده ستی چه پ رووبه رووی ده سته ی عزیز تا فا. خویشی به (۳۰) تفه نگه و ه داوینی کبیری و پیرس و و و رووبه رووی ده ستی نه هله لی دانیشت.

ثهمجا له بهره بهیانی روّژی (۸)دا نهیروی حوکوومهت به توّپ و فروّک بوّ

نه م له شکره به ین نه وه بتوانی ده ستیک بکاته وه تا بانگی شیّوان که و ته ژیر ره حمه تی بارانی گولله وه. نه و روژه (۱۵۰) سه رباز و (۳) نه فسه رکسوشتاریان دا له گه ل (۴۰۰) که س بریندار. نه و تالانه ش که که و ته ده سریندار. نه و تالانه ش که که و ته ده ست هیّزی میللی هه ر له و روژه دا نه مانه بدون: تو پیّکی گه و ره ی کویستانی، دو و مهتر مالوزی سووک، (۲۸) تفه نگ، ده صند ق فیشه ک (۱۲۸) گولله تو پ، چوارسه د بار تازیخه و شتومه ک به و لاخه کانه وه.

نه بروی حوکوومه ت تا سنی روّژ به و جوّره به ثبابلّوقه دراوی میایه وه و هیچی پنی نه کرا، هه رچه ند حوکوومه ت به هه په هموه شه و به فرِوّکه و به خواهشت خه ریک بوو نه یروی پنی رزگار نه کراو نه یروکه و ته ژیّر ره حمه تی خوّ به ده سته وه دانه وه ا. ثیش که و ته ده قیقه و سه عات.

وهزاره تی «حدمدی پاچه چی» و وهزیس داخسلّیهی «مسعطفی حسمری» بـوّ، تـینگلیز دهستیکی هیّنا به سحیّلیا و سمیّله کهی بزوواندهوه!. بزواندنه وه کهش تـموه بوو سه سهله کوردیه کهی و درگرت که «ته گهر دارپوازی له خوّی نهیّ شدق نایخ!» به قسمی ته و، پاره شؤرِشی بەرزان 199

و مەرحەبايەكى زۆر دانرا بۆ ئەوەكە [مصطفى عمرى] بە ئارەزووى خۆى لەر ناوەدا بلاوىكاتەوەوكوردەكان ھان بىدا بۆگۋا چوونى [مەلا مصطفى] و بۆ رزگـاركـردنى نەيروە ئابلۆقە دراوەكەى حوكوومەت!.

به په له یه کی زور په له پاره یه کی پیژمار رژیزایه ثمو ناوه، زمانه لوس و پووسه که مشاوره سیاسیه کانی ثینگلیزی به غداو مووسلّ و که رکووکیش فریا که و تا اله عمشایری سورچی و زیباری دهسته یه کی کوّک، کوّ کرایه وه، سه روّک عهشیره ته کانی ثه و ناوه، وه کوو: وعبدالله شهره فانی، مجید حسین ثاغا، شیخ جه الالی بریفکانی، أحمد ثاغای زیباری و شهوکه ت زیباری، قسه یان دا به حوکوومه ت که فه و جی تبابلو فه دراو رزگار که ناد. ثه مانو یکی زوری عهشایره وه که تا چوارسه د تنه نگ ثه بوو که و ته به هیزیکی زوری عهشایره وه که تا چوارسه د تنه نگ ثه بوو که و ته فیلی و تا به شایری کرد هه رگولله یه ک که بههاویژی به برسنگی ثه یلیولی ۱۹۳۵ ادا مه الا مصطفی سه یری کرد هه رگولله یه ک که بههاویژی به برسنگی کورد ثه که وی ا. بو ثهوه ثهمه روو نه دا سه نگره کانی خوّی به جی هیشت و میاوه ی سه مات و نیویک هه ر له کیوی و پیرس، کشایه دواوه دام کشانه دواوه که عه دواوه که دو اوه عه شایره کان نه یو و مه تداکه عه شایره کان نه یو و که نا ده و حدوده تاغای زیباری دکه تا ثه و وه حده گولله یان به سنگی و مه الا مصطفی و ه ثه نا و مه حمود ثاغای زیباری دکه تا ثه و وه حده گولله یان به سنگی و مه الا مصطفی و و دایه بال هیزی موکوومه تا.

له ماوه ی تمو پینیج روژه تابلوقه دانه دا همد دوو هیزه که حموجار په لاماری په کیان دا.
کاره ساتی تمم وضعطه، و «پیرس» همموو دایم ده کانی حرکوومهت و دیواخانه
سیاسیه کانی به خدای پر کرد و که و ته دهم دانیشتری و لاته کانی [به خدا] و [بمسره]ش.
زیانی کوژراو و بریندار لهم شهره دا له همد دوو لا بهم جوّره بوو: ـ

له هیزی حوکوومهت کوژراو (۳۸۰) کهس. بریندار (۳۵۰) کهس. له هیزی میللی عزیز ثاغای زراری ـکه فهرماندهی خهتی راست بوو ـ له گهل چوار کـهمی ترا شـههید

بوون، برينداريش گەيشتە چواركەس.

* * *

شهری وههودیان، و و مهوزنه: روزی [۲ی ته پلوولی ۱۹۴۵] فه وجی (۴) له لای راست و فهوجی (۳) له لای چه پهوه له ریگهی و بایشتبان، و و و بر و مهوزنه و به پی که و تن انه پروی میللی له ژبر فهرمانده بی و محمد ثاغاهی میرگه سوور و یار په دانی و نوروشیروانی، به خویان و به همندی په نابه رانه و و بویان له ته شکه و ته کانی همو دیانا که، له مه زنه و سمعاته ریگه یه ک ته بوو _ خویان حه شار دابو و که فه و جه کان تی په پهرین ته مان بویان ده رو په دو په و ده سیان دایه تفه نگ لیبان، هیزی هموایی حوکوومه ت که به مانه ی زانی که و ته بوی بوی خویان به و بوردمانه نه دا و و هکوو شیری برسی خویاندا له نه بروی حوکوومه ت که به میزی حوکوومه ته به توب و ده با به به ره نگاریان بوون. هیزی میللی له به رشالاوی ده بایه کان توزی کشانه و تا ده با به کان و مستانه و ۱۰ ته مجا په لا ماریان دانه و به شکاند نیکی زور خواب شکاندنیان زیان له م شهره دا به م چروه بوو: ـ

کوژراو له هنزی حوکوومهت (۳۰۰)، بریندار (۳۵۰). له هنزی میللی تـهنها دوو کهس بریندار بوو هیچی تر. تالآنی که کهوته دهست هنزی میللی: (۳) تزپی کویستانی، (۳) مهتر دانوز، (۴۸)گولله توپ، (۲۰) سندوق فیشه ک.

* * *

شهری همهرن نه ههرن گوندنیکه به سی سه عات ریگه که و تو ته ر زر ثاوای به رزانه وه. لیر ددا عه شایره کانی زیسبار و بادینان ـ که حه و سه د نفه نگچیه ک شهبوون ـ له ژیر فهرمانده یی چهند له فسه ریکی هیرانی و هه شت سه روّک عه شایری [زیبار] و [بادینان]دا بو به ربه ره کانی مه لا مصطفی و شه ر له گهل کردنیا خوّیان دا کو تابوو، وه به ته لسز ـ یش همه و کانی کار دسانی خوّیان له گهیاند به نه یروی غیرانی.

لهبهر ثهوه که همهرن، کهوتبووه پشت کیوی ډپیرس، هوه، سهنگهرگایه کی به هیز بوو

شۆرشى بەرزان ۲۰۱

بو ترساندنی هیزی میللی مهلامصطفی. فهرمانده ی گشتی ـ مهلا مصطفی ـ ثه مه ی ثه زانی و ته بو بست پیلانیکی و اینیته پیشه وه که ثه مه له ناوا هه لگری. له به ر ثه مه هینای پیرس ـ ی به جی هیشت و له گفل (۳۰) تفه نگدا بریاری پهلاماردانیکی هیزی همهرن بی دار به شیخ سلیمان ـ یشی وت که ثه ویش به (۲۸) که سه وه له شوین ثه مه وه بیت. له شهری پیشوا نو پیکیان به تالانی له هیزی ده و له ته وه ده ستکه و تبوو، لهم وه خته دا ثه و تو په ـ ش له دی همه و شعه بوو ـ که ماوه ی به ینی هموفته و همون شهش هه زار به رده به یو بستیه کی وا تو په که له و شوینه ی حموت همزار یه رده فری ثه دا. له به ر ثه مه پیوبستیه کی وا نه بو و به یک له و شوینه ی خوی بگویز ریته و مهدرن و هیزی چه خماخه که ی به به به به بود به نشانه که ی ته نه بو و به ناو دی همون و هیزی حوکوو مهدر .

همسهلا مسصطفی، بـهعزئی وت لهو وهخمتهداکـه هینزی شـهم ثابلُوْقهی نـهیروی حوکوومهت ثهدا ثهویش ثهو توّیه بگریّته ههرن و هیزه که، بهم جوّره ثهتوانس هینزی حوکوومهت بشلّهژیّن و شهره که بهرنهوه.

فهرمانده ثهم پیلانهی دانا و ثهمجا خوّی و هیّزه کهی پهلاماری هههرن هان دا و عزمیش له و لاوه دهستی کرد به توّپ هاویشتن، بهلام به هیچ جوّر گوللهی توّپ نزیکی نیشان نه ثه که و ته وه و رقد و رقر زوّر زوّر نزم بووا. فهرمانده خه بهری بو نارد که توّ په که نزیک بخاته وه چونکه له و حاله دا به هیچ جوّر که لکی نی به، ثهم خه بهرهی بوّ عزت نارد و خوّیشی به چاوه ریّ گواستنه وهی توّ په وه تا نزیکهی شهش سه عاتیک له شویته کهی خوّیا خهریکی شهر بهو و به لکو و جاران خوّیا خهریکی شهر به و به لکو و جاران ته قه به کی لیّوه ثه هات ثیّسته ثه و ته ته به شنال همر له و کاته دا خه به ریّکیشی و هرگرت که نه به روی حوکو و مهت به همه و هیّری عه شایره وه ثه بانه وی له [پیرس] بده ن فهرمانده له ترسی ثه و ه نه و که هیچ ده نگیکیش له ترسی ثه و ه نه و که یا خوّی گه یانده و پیرسی.

مايەوە سەر ئەوەكە ئايا _قىمزت عزيزە بۆچ ئە، بە ئەنىجام گەياندنى فەرمانى فەرماندەدا دريننى كرد و بۆچ تەقەي لە تۆپەوە نەھينا؟.

* * *

شهری کنوی و پیرس، (۲۵) ته بلوولی (۱۹۳۵) بوو. فهرمانده له کنوی [پیرس] بوو، له گهل (۲۰) تفه نگیجه کی کازادا بو خو پاراستن له ماوه به کی پنجسه د مه تری دا سه نگه ره کانی خویان قایم کرد. ثه مه یان کرد به لأم کنوی [پیرس] له لایه ن دوژمنه وه له همه و لایه که وه ثابلوقه درابوو و عه شره تی سوورچسی به (۳۰، ۳) تفه نگه وه لهلای چه په وه هیر شیان کرد و و مه لا عملی و ژاژوکی _ یان _که له لایه ن هیزی میلاوه پاراستنی ثه و خه ته ی پی سینرابوو _ گیرایه دواوه. له لای راستموه عشایره کانی برواری، براشی، شهره فانی و دو سکی به پینجسه د که سه وه لهوانیش په لاماریان دا. له لای جنووبه و فه و بی و بروم بوردمانی پنیج فرز که وه سنگیان نایه پیشه و همو و پشتیشه وه عشره تی زیباری به چوارسه د تفه نگه وه ده ستیان پی کردا. له ناو ثهم همه و تاگر بارانه دا هیزه (۲۰) که سیه که ی میللی تا بانگی شیران به رانبه ری ثم و تیشاوانه یان کرد و نه نه با نهیشت پیش که ون. ثه مهمان به جی هیشت و نه با نهیشت یش که ون. ثه مهمان به جی هیشت و نه با نهیشت یش که ون. ثه مهمان به جی هیشت و نه با نهیشت پیش که ون. ثه مهمان به جی هیشت و نه با نهیشت یک خویانیان به جی هیشت و نه با نهیشت یک کردا.

شۇرىشى بەرزان _____

لهرووباری «مهزن» په پینهوه خوّیانیان گهیانده «ههرفته» و لهوی خه تی خوّپاراستنی ژبان و مردنیان دامهزراند. ههر لهم کاته دا [مهلا مصطفی] خهبهری نارد بوّ «شنّخ أحمد» بـوّ ثهوه عهشره ته کهی خوّیان له بوّمبای فروّکه و گولله توّپی بیّ ثامانی دوژمن بیاریّزن، ثه ییّ ههر ثبّسته گونده کانی خوّیان چوّل کهن و بچنه پشت چیای «شیرین» و ناو صهشره تی «شیروانی». لهراستی دا ههر لهو شهو ددا ثهمانه ههمو و کران!.

شهوی (۳۰)ی ته پلوول خه به ریک له وسید عزیز سید عبدالله وو هات: که له گه ل [سید مصلح] و هه ندی تفه نگچی دا تموا له سهر سنووری ایران و عیراق له ، کانی ره ش، چاوه ری فهرمانی فهرمانده ی گشتی ته کهن. فهرمانده ش دمه لا مصطفی ـ خه به ری بـ ق نارد که ریگهی و کانی روش کیله شین ، بیار بری و ایسه ته گه ین.

هدرا هدتا ندهات گدرم تر ندهبو و [نؤب] و فرزکه و گوللهی دوژمن هدتا ندهات زباتر پانی ندنا به و میزه میللبه ندترسه وه هدچ رینگدیدک هدبو بو کوشتن و لدناو بردنی بهرزانیدکان هدمو ویان گرتبو و، له گهل نده هدشدا بهرزانی ندترس، بهرزانی کول نده ور هدچ ناژال و مالیکی هدبو و له گهل ژن و منال و خاوخیزانا به دم شدره وه گدیشتنه ه کانی ره رس. له ویندا فدرمانده ی گشتی به دو و سد تفدنگچیه وه ناخر که س خیزان و مالاتی خسته پیش خویه وه و به و هیزه وه له بو مبای دو ژمن پاراستنی. دیسان له گهل ندو دداکه هیزی دو ژمن به هممو و فرو که و تؤب و عشایریه ره که و ته که نده ندو که پیشیان لی بگری و رینگهی ه کیله شین، یان نده اتی، له گهل نده مده اه غیزی نده وای حوکو و مه تی نه و و مودندی غیرانی یه روزی نازه وای حوکو و مه تی نه و و مختهی عیرانی ید که می گولله تؤب و هاژه و گفهی بومبای فرو که نده ی هیچی تر و داندی با و بایبریان بری و چوونه خاکی نیرانه و ، بی هیچی تر دو ناید. خاری با ندمان له نیران به بینده و برازین له حیرانا چی رو وی دا؟..

که که و ته سهره تای سانی (۱۹۳۵) و رده و رده ثه وه ده رکه و ت که وا هاو په یسانه کان شهر ثه به نه وه مسیاسه تی ئینگلیز له کور ده و اری دا به ته و اوی گورا به تابه تی به جور نکی تر سه یری [به رزان] ته کراا. له بهر ثه مه له مارتی (۱۹۳۵) دا پشتی مه تال کرا به جور نکی تر سه یری [به رزان] ته کراا. له بهر ثه مه له مارتی (۱۹۳۵) دا پشتی مه تال کرا به به در این کی ترا. ثه و همه و و د نخوشی و په یمانانه که تا ثه و وه خته دابو و یان به بار نکی ترا. ثه و همه و د نخوشی و په یمانانه که تا ثه و وه خته دابو و یان همه موری و همو و و میچی نه برایه سه را له گه ل ته و و د و که و له مانی و فاته ی ته نه مشک به ده رچوویی و ابو و هیچی نه برایه سه را له گه ل ته و چوو که و مصطفی عمری و و زیری داخلیه له ته مو و زی (۱۹۳۵) دا ته رخانی کر د بو نه گرا چوونی به رزانیه کان، و و یا بو گیر فانی هه ندی که س که له مانی خویاندا دانیشتبو و نا. دیسان چواریه کی ثه و یاره یه شی هم نه ته و بست که حوکرو مه تی [حمدی یا چه چی] له سهره تای مانگی ثابی (۱۹۳۵) دا داینا بر و و زاره تی جه نگ بر ثه و و بیدن به و بر مباه و به فیشه که بوخ خوینی کورده کانی و به رزانی ه ی بر پرن!.

باشچاوشه کانی حوکوومهت هدریه که له لایه که وه حهایقیان ون که کر دو هدریه که له لایه که وه خدریک بوون بز اموه که ثیشی [بهرزان] به جوّریّکی ناپاستی پیشانی بدهن تا له پیّناوی اله مه دا خوّیان نوّزیّ پایه که یان به رزبییّنه وه و ه یا چوار پوولّ بخه نه گیرفانیانه وه!.

به پاننامه، په ک له سهر په که کانی مو ته سه پهی هه ولیر که ده ری ته کرد و شهیوت: حوکو و مه ت قانوونی کی خو شبوونی گفتی بو به رزانیه کان ده رکرد و و ولاته که پانی ثاوه دان کرده وه و به خوّر ایبی چه ند هه زار ته نی دانه و بلهی به سه ریانا بالاو کرده وه و همه وی پوشته کردنه و و تا بیناقاقایان شه کروچای پی دان و ولاته که پانی پر کرد له خه سته خانه و قو تابخانه و هه موو ولاته که پانی کرد به به هه شت ا. که چی له گه ل ته مانه دا مه لا مصطفی، هه ستا و شیری له رووی حوکو و مه تاکیشا و قد دری ثه م ناز و نحمه ته ی مۇرىشى بەرزان مەريان

نهزانی، که واته ثهین حوکومهت به همموو هیزیکیهوه بدا له بـهرزان و داری بـه ســهر بهردیهوه نهیهآنی!.

[موتهسه رف] نهم قسه خوشانهی بهم جوّره نه خسته به رچاوی شه حبی عیراتی و بهم جوّره نه خسته به رچاوی شه حبی عیراتی و بهم جوّره نه خسته به رچاوی شه حبی عیراتی و بهم جوّره قسانه باوه ری (شه عبی عیراتی) را نه کیشا بوّلای تاکی ترازووی حوکوومه ت ناکا، چونکه نه گهر ده یه کینکی نهم قسانه راست بوونایه [بهرزان] خوینی خوّیانیانی لی زیاد نه به وینین وه کوو جوّگه لهی نام بیریژن!. نه گهر پیاوانی حوکوومه و کاربه ده ستانی حوکوومه داستونیه به رانبه ر به اشه عبی ناکو کیه ک له به ینی میلله ت و حوکوومه تا رووی نه نه دا. مه سه لیکی کور دیه نه آنی «سه گ له کولیره راناکا!». دیسان هه ر مه سه لیکی کور دیه نه رزی ایه.

توخوا! ادر کهسه ی ادم کتیبه ادخویتیته وه، وه یا بؤت المخویتریته وه کمس همه به چاکه و پیاوه تی له گهل بکری و نه یه وی الله عملا مصطفی تا تأریخی [۸ی تابی ۱۹۳۵] قسمی همزار چاکه یان پی دا چاره که یه کی تاقه قسم یه کیان بؤ نه هینایه دی، البتر چؤن بروا بهم قسانه انه کا۱۱.

له [۱۹۳ی تایی ۱۹۳۵] دا لهسهر زمانی دمودیری دصایهی صامهوه، دبسسان بسهیان بلآو ته کرایهوه له سهر چهشنی هیئه کان موتهسهرفی ههولیّر که حوکوومهت تهو ههموو پیاوه تیانه ی له گهل [مهلا مصطفی]داکر د و نیازی وابو و گهاینکی تریشی له گهل بکاکه چی مهلا مصطفی هیچی یخ ههاند گیرا و پائی به همموویه وه ناله را تمه حوکو و مهت ناچاره بؤ شهره شابالی پر خهت و خالی عهداله تی به وناوه دا بلآوکا ته وها. به پیتویستی شهزانتی لهسه و ختری گوناحباره کان لهناو به رخی ، زور سهیره شه توت و مسوته سه و فیره و دیری دعایه تغیان کردو ته ده می یه کشا!..

نهمجا له روّژی [۱۹ ی تایی ۱۹۳۵] دا دیوانی وزرا پرپاری دا به دانانی دیوانی عرفی له و لاّتی هزیّباره و دموروبهری زیّبار، هدر له عهینی روّژا فهرمانی شاهانه یان بوّ دموکرد. پاش نهمه ـ قائدی قواتی حهسکهری ـ مووسلٌ و ههولیّرو کهرکووک زیاتر پهره ی دا به «عرفیه کهو و تی له اعتباری [۲۸ ی تایی ۱۹۳۵] و و قهزا و شویّنه کانی ههولیّر، رواندز، تاکری، نامیّدی و دهوّک ـ پش له ژیّر ناوی عرفیا بیّت!.

بهم جوّره عرفی دامهزراو ههموو هیّزی عیّراق رووی کرده ولاّتی بـهرزان و پساش ئهمانه دمستی کرد به بهلاّغ و بهیان دهرکردن.

بۇ ئەوە بزانى بەيانەكان لە حەقىقەتەوە چەندە نىزىكىن پىيوپستە شىتىكى ھەر لىق بخونىنيەوە.

بۆ ویّنه ئەمە بەیانیّکە کە لە [19 ک ئەیلوولى 19P۵]دا دەری کرد. دیارە ئەم بەیانە پاش ھەرای وبادلیان، ھەودیان و ھەرن، کەوتبوو، ئەڵی:

هزووتر حوکوومدت تی گدیاندن که مدلا مصطفی و هاوریکانی له بهر ثهوه دهستیان داوه به یاخیگهری و خراپه کردنهوه ثهین تهمی بکریّن. وه بوّ ثهوه که (شهعب) ٹاگادار بن ثهمانه کرا:

(۱۔حوکوومەت بەينی کێوی ٹاکرێ وکێوی پيرس ـی له ياخيه کان پاک کردهوه و زيانټکي زوری لێدان.

۲. حوکوومهت له پاش چهند به گراچه ونیک ناوچهی روز ژناوای شامیدی له

تۆرشى بەرزان ۲۰۷

ياخيه كان ياك كردهوه.

۳ـ حوکوومهت باخیه کانی له پاش چهند به گژاچوونیک له ناوچهی «نیروریکان» پاک کردهوه و چووه بهرزانه وه.

۹_حوکو ومهت یاخیه کانی له _اسیده کان_ه دهرکرد و اثبسته ناوچهی برادوّست پاک بو وهته ره.

۵-حوکوومهت له باپشتیانه وه پیش کهوت و ههموو نهو ناوه ی داگیر کرد و زیانیکی زوّری دا له یاخیه کان.

 دياخيه كاني لاى ومه لا مصطفى له ههموو لايه كهوه ثابلوّقه دراون، هيچ چاريان نيه يا تياچوون، يا ته سليم بوون!.

۷ ـ عهشایره کانی تهو ناوه ههموو دوژمنی «مهلا مصطفی»ن و همهموویان سهر به حوکوومه تن و به همر دوولاوه سهری مهلا مصطفی ـ یان خوارد!.).

ثهمه په کینک بوو له به یان و به لاغه کانی حوکوومهت، تر بزانه به لای ثه وه دا چووکه زیانی حوکوومهت لهم ههموو ههرایه دا چی بووه؟. وه یا هیچ قسه یه کی له زیانی مالّی ثهم همرایه و کردکه لهو ماوه یه دا رووی دابوو؟!.

ثهی چەرخ!. ئایا ئۆبالی خوټنه رژاوه کهی ههر دوولار زیان و خهسارهته مالّیه که ـ کهمالّی شهعب بوو ثهدرا بهگولله و ثهنرا به سنگی شهعبهوه ـ ثهچیّنه ثهسنۆی کێ؟!!..

* * *

له و سه رده مانه داکه جوّش و خورو شیکی کور دایه نی همبو و له ناوا، کور ده کانی به خدا دلگه رمیه کی باشیان شه نواند، هیانه ی سه رکه و نن، همه بو و له به خدا، همه مو و قو تابیه کور ده کانی دانشگاه و دانشساره کان و دانیشتوه کانی تری به خدا ها تو چوّی ویانه پان له کرد و مه به سنیش له یانه که بلاو کردنه و می خویّنده و اری و گیانی برایه نی بو و له ناو کور ده کان له م همسته یان زوّر یخ خوّش بوو،

به ههموو جوّرکوشش تهکرا بوّ بهرز بوونهومی پایهی ثمو یانه یه.

لهسهره تای نیسانی (۱۹۳۵) دا هه آبزار دنی ویانه و هاته ناوه و و بوّ دانسانی شه ندام، له روّژی هه آبژار دنه که دا همچ کور دیکک همبو و _ته نانه ت له ده ره و می به غداش _هممووی هاته بوّیانه. گهوره و بچووک، وه زیر و گزیر. له دوایی هاتنی هه آبژار دنا ونووسه ری ثهم کنیه و پیجگه له ثهمین زه کی به گک له ههمو و که س زیاتر ده نگی درایه.

تیمه بهم کارهساته نازانین تومهس پیاوه گهوره کسانی کورد ـ تهوانه ی له به خدا دانیشتبوون و چووبوونه پاریزه وه بؤ وهزارهت و نیابهت به ناوی کورده وه مهبستیان له هاتو چووی ویانه کهی ته و روزه دا بچرانی شتیک بووا. ـ واته کورسیه کی حوکم! ـ تیمه ـ دهسته ی گمنج و قوتابیان تا گامان ـ لهمه نیه. ههر به گهانی وهخت پیش هه آبژاردن ههندی له پیاوه کان ـ که لیبان ماوه و لیشیان مردووه ـ خهریکی نانه وه ی تهونیک بوون بؤمان، چونکه بؤیان دهرکه و تبوو که ههندیک له تیمه ناکه وینه ناو تهو تو پوه که تهوان به دهستیانه وه یه!. به لأم تهونه که یان به ته واوی بؤنه نه ته ته بایه وه.

کارهساتی «مهلا مصطفیی بهرزانی» هاته ناوه وه و واته تو و په و و یه حوکو و مهت له «مهلا مصطفی» او د داست «مهلا مصطفی» او د داست بو و تیمه ش و «نه یی بو لابر دنی زولم و جهوری حوکو و مهت به رانبه ر به «مهلا مصطفی» د مستمان له نو و سینا نه بو ایه ، به لام اله و د هسته یه نه انه بو ایه گوریس شهوه نده به توندی را بکیشن تا بیجری، مهلا مصطفی و ههمو و که س به خراب بخه نه به رچاوی حوکو و مهت بو قده و ایم و ایم بوار و ایم و د و کور به کی چوار روژی یان د «ست که وی ؟!.

روّژی [۲ی نیسانی ۱۹۳۵] بوو، لهلایهن میریهوه گلیّر کراینهوه: جمهوههر حزیز، کانهیی عزیز، مکرم تالهبانی، کاکه حمهی سید نه حمدی خانقا، حبدالقادر قهزاز، جهلیل هوشیار و نووسهری نهم کتیّبه حلاءالمدین سجادی. گلیّر کراینهوه بوّ قاپی حسه پسخانه و یاشان دراین به دیوانی عرفی له به خدا. نهوگوناحهی که دایانه پالّمان نهو بوو. و که مهلا ئۆرشى بەرزان ٢٠٩

مصطفی له بهرزان به تفدنگ شدپر له گدل حوکوومدت ثه کا، ئدماندش لیّره به قدلّهم، وه میاندی هاتوچووشیان له گدل مدلادا هدید.

دووجار بۆ موحاکمه براینه دیوانهوه، بۆ جاری سپههم دهنگ بلاو بووکه ثهیانهوی بمانخنگینن! بهرهکهت دا دزه یه کان و تاله بانیه کمان و سید أحمدی خانه قا و گه لی دهسته ی تر بومان تی کهوتن تا نه بانخنکاندین!. بهره به ره خدلکی تر همر ثه برایه [عرفی] به غدا و همرکه به ثهندازه ی خوّی حوکمی ثه درایه. ثمم عرفی به غدایه ش لقیک بوو له عرفیکانی ولاتی [بمرزان].

ته و عرفیانهی که له ههولیّر و ولاّته کانی تردا به هوّی کار مساتی بهرزانـه وه له سـالّی (۱۹۳۵) که سالت به خنکاندن، (۳۵) کهسدا، (۳۵) کهس لهمانه به خنکاندن، ثهوانیتر به حه یس.

* * *

بهرزانیه کان که له (۱۱/۱۰/۱۹۹۸)دا بهسهر ه کیلهشین،دا شاوابوون و چوونه ئیرانهوه به همموو جوّره چه کیکهوه روّیشتن. خوّیان (۳) همزاریّک ثهبوون، تـا شهو و هخته که دهرچوون (۹) فروّ که بان له فروّ که کانی عیّراق لهشه پا خستبووه خواره وه. که چوونیش (۷) توّب، (۱۰۰) مهتره لوّز، (۲۰) همزار فیشه ک و چهند چرایه کی مخابره و لاسلکی بان پیّ بوو. سهره تاکه چوون له ولاّته کانی هنه غهده، سوّفیان و جلّدیان، جیّ گیر بوون و خوّیانیان لهوی دامه زراند.

ته و سه رده مه که ثه مان چوونه تیرانه وه حوکوومه تی دیموکراتی کو ردستان له سابلاخ هه بو و ، ثه مه ترسیکی زل بو و بز حوکوومه تی تیران که نه وه ک مه لا بداته بال به و حوکوومه ته و ثه و وه خته تیران ثه وه نده ی تر شپرزه شهین. له به ر شهمه شامر فه وجی سه رده شت هسه رهه نگ پزیشکیان و به فه رمانی [تاران] به هزی ومام عه زیزی قه ره نباغای مامش و ه که و ته قسه کردن له گهل مه لادا که حوکوومه تی تیران به هم مو و جور یارمه تی بدا و زمویوزار بز بهرزانیه کان تهرخان بکاو خزیشی بکا به «ناثب، له «تاران» و ثبیتر نهچتی به لای ولاتی «سابلاخ»دا!.. مهلا ثهم قسانهی نهچوو بـه گـوێچکهدا و قســهی ئیرانیه کانی گیرایهوه.

ولأتى ، وورمتى ، له لا بهن ، وزیر ق ، به گى هدركبه و ه داگیر كرابو و له ئیران . ولأتى سابلاخ حوكو و مهتى ، فازى ، ئیدا هدبو و ، هتابه ر ثاغا و ، ره شید به گى ، مه ندى و هدمو عهر ه تى شكاك و هدركى دابو و بانه پال [قازى محمد] ، چوونى مه لا مصطفى بو شه و ولأت در و به كى تر بو و له حوكو و مهتى كور دستان كرابو و ه وه . به هوى شه فسه رانى هدر دو ولا و مدلا و قازى گه يشتنه يه ك ، هیزى به رزان (، ۰ ،) تفه نگچى به كار ثه بو و چووه ناو هیزى ديموكراتى كور دستانه و هدرچه نده هیزى [مه لا مصطفى] له و لا شه كانى ، سه فز ، و ، و بانه بداخه و يكى شيش بوون و شهو خه تانه روو به رووى شه و ان كرابو و ه و ، به لام له راستى دا له ما و ى بو و نى حوكو و مهتى ديموكراتى كور دستان و چوونى مه لا بو شه و و لا ته زور تر پيشكه و تن و شه په و ماوه يه هدر به سه رشانى چوونى مه لا بو شه و و لا ته زور تر پيشكه و تن و شه په دانى هه و ماوه يه هدر به سه رشانى شمانه و هوو ، شه مان بو ون كه بو و بوون به ما يه ى هيزى هه ره زلى حوكو و مه تى نه مانه و هو و نه شكو و تيشك و شه و قيك بو ون كه و نون كه دو ون كه و نون كه دو ون كه دو رك ون كه دو نه و ناه و ناوه و هدر ون دو دو كه دو ون كه دو كوره دو كوره دو دو دو كه دو كوره د

* * *

به هوی شهری گهورهی دووهمهوه اثیران له ههموو لایه کهوه پریبووبوو له اینگلیز و الهمهریکا و رووس، شهر دوایی هاتبوو پیویست بوو انهمانه به پی پهیمانی خوّیان له ائیران دهرچن. له تشرینی دووههمی (۱۹۴۱)دا بریاردراکه الینگلیز و الهمهریکا له شیمالی اثیرانهوه له «ائیران» دهرچن، رووس ـ یش له اشازهربایجان بکشینتهوه و بگهرینهوه بو ولآنه خوّی.

که ثه مان ثهم بریاره یان دا ثبشی حوکوومه تی وقازی محمد» رووی کرده سهره ولیژی، که ثهو وای لن هات دیاره چؤنیه تی کار و باری بهرزانیه کانیش پهوده یه کسی تری به شۆرشى بەرزان _____ _

سه راهات!. تا ثهو وهخته ثهمان له حوکوومه تی کوردستانا رایانته بوارد و حوکوومه تی ثیران به هیچ جوّر ریگنی قسمی نه بوو، ثه وا ثبسته ثیران و لأتی [سابلاخ] و حوکوومه تی کوردستان دا ثه گریّت و ثهمانیش به رانبه ر به حوکوومه تی ثیران دباره بینگانه ن، ثیران ثه توانی پیّیان بلّی له و لاّتما مه بن!. له م لاشه وه حالّی عیراقیان شهوه یه که چارمان یخ که وت!..

همه لا مصطفی، له بهر ثهمانه هینای و لأتی سابلآخی به جن هیشت و گه پرایه وه بنو ناوچه ی «سندوس» و «نه خه ده «ی کرده وه به شوینی خوّی و ته نگرافیکیشی بنو «قوام السلطنه ی سه روّکی و وزاره تی ثیران لی دا و پیروزبایی ثهوه ی لی کرد که و لأنه که یان له نه یروه کانی بینگانه پاک بو وه وه و تیا یا ده رچوون. [قوام السلطنه] وه لأمی ته لگرافه که ی به زمانیکی شیرین دایه وه و داوای ثه وه ی لی کرد که بچتی بو [تاران] و به د لنیایی هم ر قسه و باسیک هه یه له وی دا یکا.

که ثهم و ه لآمه هاته وه و لهم قسه یه تن گهیشتن. مهلاکؤنگره یه کی له «شیخ ثه حمه ده و ثه فسه ده کانی لای خوّی و پیاوه گهوره کانی [بهرزانی] دروستکر د و لهم رووه وه که و ته قسه کردن. ٹاخر برپاریان هاته سهر ثهوه که بچیّت بوّ [تاران] و له که ین و به ین تنی بگا. لهم لاشه وه هیّزی [بهرزان] ٹاگاداری شویّن و جیّگه ی خوّیان به هه موو رووبینیه که وه مکهن.

ثهمجا له (۱۱/۱۱/۱۱)دا خوی و، میرحاج، عزت عبدالعزیز، نووری ثهحمه دی طه، خالد به گی زراری، محمد ثهمین میرخان، جهمیل توفیق بامه پنی. به پی که و تن و چوون بو [تاران]. له وی بوون به میوانی حوکوومه ت و به همه و جو ر ریزیان لی گیرا. «روزم ثارا» روثیسی ثه رکانی نه یروی ثیران بوو چاویان پی که وت. مه لا مصطفی [قوام السلطنه] و شای دیده نی کرد. له پاش مانه و هی چه ند روز ژبک ثاخر بریاری حوکوومه تی [ثیران] له گه لیا ها ته سه رثه مه مدرجانه ی خواره وه: (۱- ئه گهر بهرزانیه کان ببن به نهبه ههی نیرانی، نیران و دریان ثه گری و له دهرورو پشتی [تاران] شوین و زموی یان بر دیاری ثه کا و دایان نه نی به مهرجه چه ک فری بده ن. ۲- ثه گهر خوّ، بیانه وی ههموو له نیران نه میّننه وه، ثهو (۱۱۵)که سه که له لایه ن حوکو و مه تی [عیراق]ه وه حوکم دراون و به ناوی په نابهرانی سیاسیه و په نایان به «تیران» هیّناوه، حوکو و مه ت ثه و انه له شویّنیک دوور له سنو وری عیراق دائه نیّ.

۳۔خوّ تهگەر ئەمانەش هیچیان ناکەن ئەین تا رۆژی (۲۲ک کـانوونی دووهــەمی ۱۹۴۷]کەستان لە ئیران نەمیّنن و ئەم ولأته بەجی ییْلْن.).

[مه لا مصطفی] له پاش وه رگرتنی ثهم مه رجانه چاوی به [قوام السلطنه] که و ته وه و له پاش دانیشتنیکی باش پی و ت مه رجه کسان همه مو ویان به جین و له چاکه ی تیمه ن ته مینینته وه سه ر ثه وه که کانمان بده بن به ده سته وه، ثه مه یان توزی و رد برونه وه ی ته وی په چونکه باوه ری من، وه، لام وایه همه و عهره تی به رزانیش شه وه یان به لاوه چه که کانمان به لاوه ته بی که له و شوینه داو برونه وه که کا دابنیشین، به لام تا له گه به ثه و شوینه تیمه گه لی عه شایری تر هه یه له سه ر ریماناکه دو ژمنمانن، ثه گه ر چه کمان بی نه ین نا ته گه ینه ثه و شوینه بو ناتوانین به ناویانا تی په رین. که وابو و پیویسته تیمه چه که کانمان پی بی تا ثه گه ینه ثه و شوینه، بو ثه وه خومانی پی بیار برین. که گه یشتینه جی ثه و وه خته ثه یده ین به ده سته وه!.

[قوام السلطنه] ثهم قسم یه په سه ند کرد و ره زم ناراش پشتیوانی قسه که ی کرد، له سه را مصطفی] و ها و ریکانی گه یانه وه به و و لا تی پسندوس، بو ثه وه عه شره تی [به رزانی] به رن و بچن له بناری [تاران] خه ریکی کشت و پسندوس، بو ثه وه عه شره تی [به رزانی] به رن و بچن له بناری [تاران] و حوکو و مه تی بین داران به بین هاره ق بده ن به إقوام السلطنه] و حوکو و مه تی بین ا!!.

له مهلا مصطفی ـ م پرسی که دهنگ وا بلاّو بووبووه و گوّیا لهو وهختهداکه ثیّره چوون بوّ [تاران] چهند ثهفسه ریکی ٹیرانی وه کوو بسارمته لهلای (شیّخ أحـمد إی بـرا گهوره ماونه تهوه تا ثیّوه ثیشتان ثه کهوی به باریّکاا. ئۆرشى بەرزان 174

وتی کهس نهماوه تهوه و کهسمان گل نهداوه تهوه، به لکوو به ین قسه ثیمه چووین بؤ وتاران..

* * *

قسهی دەوری زووتر ناگیرینهوه تەنها ئەوە ئەلین:که له دەوری سەرەتای پادشایه تی «رەزاشا،دا به چەجۆر سەرۇكە عەشايره كانی كوردیان له ولأته كانی كوردستانی ئیران ئەگرت و ئەیانناردن بۆ «قسەری قەجەر». بە زمانی شیریشر لە ھەنگوین ئەچورن بـــه لایانەوە و یەكە یەكە بە سویند و بە قرآن خواردن راویان ئەكردن و باشان نە سویند لە مهیدانا ثهما، نه پهیمان و پهیمان نهشکاندن ا.. کهچی نووسه ره به کری گیراوه کان ثیسته
ثه آین: بزیه حوکرومه ت دهستووری مهلای دا، له بهر ثهوه که ناو نه بری به پهیمان
شکینه (ا.. ثای لهم قسه یه چه ند زله ۱۴. ثهی ثه و سه رده مه که کورده کانی به پهیمان و به
قسه ی خوش بانگ ثه کرد و پاشان ثه یخستنه [قه سری قه جه ر] ه وه تا ثه مردن، ثه و وه خته
بزچ پهیمان شکاندن له کایه دانه بو و ۱۴. و اله باسی ومه لا مصطفی دا پهیمان نه شکاندنیان
کرد به گورزی ده ستیان ا..

رهنگین ثمو نووسهرانه ثمو رینگه به بو کاربه دهسته کانی ایران پاک بکه نموه که بلین: « ثممه سیاسه ته و همر روزژیک به باریکا همانه سووری!. شمو روزژه سیاسهت شموهی ثمویست، ثمم روزژهش په یمان نهشکاندن ثممه شموی اد.

لهسه و قسمه گهم جوّره نووسه رانه شمين شهو كاربه دهستانه گيران و هكوو «حوشترمورغ» و ابن اکه پئ بوتریّ و دره بار به ره ثه آنی من بالدارم، بالدار چوّن بار ثه با؟. که پئ بلّین که واته و دره «دان» بخوّ، ثه آنی چاوتان لی نیه من و ه کوو حوشتر و امه، حوشتر چوّن دان ثه خوا؟!.

ثهوانیش ثهو سه مهره یه لمی رووداون اکه پینان بوتری ثه گهر به ته نگ به یمانه وه ن بوچ له گه آن کورده کانی ده وری [رمزاشا]دا واتان کرد ۹. ثه لین ثه وه سیاسه ته و له سیاسه تا پهیمان شکاندن نیه. ثه گهر بلین: ثهی چون مه لا مصطفی ثیزن درا له تاران گهرایه وه ثه و سیاسه ته له ویدا بو له کارنه برا ۹. ثه گین: ثای! پهیمان له به ینا همه بوو، چون بسی پهیمانی ته کی ی ۱۹.

له گهلّ ندمانه شاکوّنه ک ندرانی فوّناخ له کویّ یه!. گهرِانه و می [معلا مصطفی] له تاران لهبدر نهوه نهبوو که پهپسانیان پیّ دابوو، به لکوو لهبدر نهوه بوو که رهشیدبه گ و نووری به گی هدرکی لمولاّنه کانی مدرگهور و تهرگهوردا به دوو هدزار پسیاوی پسر چسه کسهوه راوه ستابوون. عهشره ته کانی هزورزاه و ومامشی قادری، به ینی «شنوّ» و «ثاراس، یسان بسه شۇرىشى بەرذان ______ شۇرىشى بەرذان

تفهنگ تهنیبوو. شکاکه کان به دوو ههزار و پینجسهد تفهنگهوه لهولاوه له پارتزابوون. حسرناخای خالدناخای جهلالی به دوو ههزار تفهنگی پر فیشه کهوه نهو ولآنهی گرتبوو. لهم لاشهوه بهرزانیه کان خوّیان به ههموو جوّره هیّزیّکهوه وه کوو تییّسکهی شفهنگ راوهستابوون.

ثهمانه بوون حوکوومه تی تیرانیان ناچار کرد بهوه که همه لا مصطفی، بگیرینه ره بو ولأت، نهوه ک پهیمان نهشکاندن وه کوو نووسه ره کان ثهیلیّن!. ثهوه نده هه یه پیاو که دهستی دا به نووسینی کاره سات وه یا تأریخیّکه وه زوّر حهیفه راستی و حه قایه قه کان بکا به ژیّر لیّوه وه و ثهوی رووکه شه ثهوه بخانه به رچاو. ثه گهر ثهو وابکا پاشه روّژ راستیه که ده رثه خا!.

ئەمە و دىسان شتېكى ترېش ھەيە:

کاربهدهسته کانی ثهو روّژه ی تیران ـ وه کوو هی پیشینه کانیان ـ ثه چوون ههندی له کورده کانیان هه لِنه خرِاند و به هیزی ثهوانهوه ثه چوون به گـژ مـه لا مـصطفی ـ دا و له راستی شدا ثه گهر ثهوانه نهبوونایه نهیروی ثیران ههروا بهو ثاسانیه کاری خوّی له گـه لّ مهلادا نه ثهبریهوه.

تا ثه و روّژه که ثیشیان به و جوّره کوردانه هه بو و به وه، شانیان به رز نه کردنه و که ثهمانه بشاه دوّستنا، و همزار و یه ک پهیمانیان ثه دانتی آله باشاکه ثیشی حوکوومه ته گهلّ مه لادا یه ک لایی بو وه وه نه پهیمان له کایه دا ما و نه ثه و زمان خوّشیه له ناوا ما!. به پیچه وانه ی ثه وه نو وسه ره به کری گیراوه کان وه ختی قه لهمیان ثه خسته سه وفاقه ز بریان و باسیانیان ثه کرد ثه یانوت: «ثهمانه قازانجیکیان نه بوو، هم ر ثه وه نده بدون ـ به ته میمیری خوّیان ـ سیاهی له شکر بوون ای. ثهم چه لد و شه یه همو و خه لاّت و به رات و پهیمانه که یان بوو که پیّیان ثه درا!.. نو و سه ره کان به و جوّره حه قایه ق ده ر ثه برن. به لاّم له لایه کی تریشه وه ثه م جوّره قسه کردنانه یان یی گومان گوی ثه و کوردانه ثه زرنگینیته و ه

که ثهو روّژه بوّ «بارهقهالله به کی» رووت، دابوویانه پالّ کاربهدهسته کانی ثیّران و له پاشیشا ثهو پهلّهرهشه یان نووسان به ناو چهوانی خوّیانهوه!. ثهمه نوّلّهی خزمه تکردنی بیّگانه په..

* * *

همه لا مصطفی، که گهر ایه وه له تاران و گهیشته وه ناو به رزانیه کان له پاش قسه و باس برپاری شهرپاندا له گهل نیرانا، ناوچه ی شهرپان له «نه غده» و «جلّدیان، «وه گواسته و» بر شاری «شنو» و شنرپان کرد به مهرکه زی قیاده، له و لاشه وه له گهل زیرو به گ و تایه رافا و ره شید به گی مه ندی به گ ـ که نه مانه له عه شره ته کانی شکاک و هه رکی و سه ربه به رزان بوون ـ ده میان گهیشته یه ک و برپاریان ها ته سهر نه وه که نه وان له قولی «ورمی» وه و نه مان له م لاوه وه کووسنگ راوه ستن و نه گهر «نیران» په لاماری دان بجن به گریا.

ماوه به کی پی چوو به سه رگه رانه وهی مه لا مصطفی دا و هیچ ده نگیکی نه بوو، [قوام السلطنه] تی گه بشت که مه لا مصطفی گولی خوی لی وه شاند و ته فره ی داا. سه رگرزه شتی ریوی و کوتره که ی که و ته وه بیرکه ثه لین:

(جاربّک ربّویه ک کوتریّکی گرت. کوّتره که وتی نه گهر چاریّکی خوّم نه کهم خوراوم. به، ربّویه کهی وت: «نهری مام ربّوی بیّ قهوی نهیّ» پرسیار هیچی تبدانیه، له پیّش نهوه دا نوّشم کهی نهمه ویّ لیّت بیرسم جهنابت خهلکی کسام ولاّتیت؟ ... ربّوی دمی ههلهیّنایه وه و وتی «بانه».. هه رکه وتی [بانه] کوّتره له دمسی همالفری و دای له شه قه ی بالّ و لیّدا روّیشت!.

له شکریّک له ژیر فهرمانده یمی پسه رتیپ زه نگنه پله ده و روبه ری په و رمی په وه بو دوّلی په قاسملو و په په ی خرا بو سه ر زیروّبه گ و تایم راناغا بو شه وه نه یه لن شهمانه بگهن به په رزانیه کان.

له شکریّک له ژیر فهرمانده ی «سهرههنگ تهنساری» له سابلاّخ «و ، بو گرتنی نه غهده. له شکریّک له ژیر فهرمانده یی ره ئیس أول «کلاّشی» دا بزگرتنی قهلاّی «پهسوی». له شکری عهشایری مهنگور و مامهش له ژیر فهرمانده یی «به هادوری» دا بوّ سهر مه لا مصطفی و به رزانیه کان و بوّ ده رروبه ری «خانه».

ثهم لهشکرانه به ههموو هیزیکی ههوایی - فروّکه - [تؤپ] و [دهبابه] و مهترهاؤز و جبهخانهی حوکرومهتیهوه کهوتنه پهلاماردان - له ۲۱ی شوباتی ۱۹۴۷ لهشکری سهرتیپ زهنگنه له دوّلی «قاسملوو» له گهل نه یروی زیروّبه گ و شکاک دا کهوتنه شهرهوه. له گهل ثهوه دا که فروّکهو تؤپ و دهبابهی حوکوومهت وه کوو بارانی به هار گوللهی ثهباراند، چهند روّزیک ثهو شهره دریّوهی کیشا، له ثماخرا روژهه لانی شهو ناوچه یه له دهست نه یروی حوکرومهت ده رهیشرا و کوشتار و بریندار له ههر دوولا

له م خه ته و ه ثه مه رووی دا به لأم له خه ته کانی تر ه و ه سه یری شه پر و ا ثه کراکه له وانه ین
ثیرانیه کان پیشکه و ن. به رزانیه کان له به ر ثه و بتوانن که آنک له ناو چه کانی «مه رگه و پ و

ه ته رگه و پ و ه رگرن و مه یدانی شه پ بان فراوانتر بن [ته گبیر] بیان هما ته سه ر شه وه که

ناو چه کانی «په سوی» سو فیان، جلّدیان «به جنی بیّلن و به ته واوی بنکه ی شه پ بیه نه «شنو».

که ثه مان له جنی به جنی کردنی ثه م ثیشه دا بوون حوکو و مه تی [ثیران] که و ته خوی و

له شکر یکی پر چه کی له ژیر فه رمانده بی «سه رهه نگ نصرا الله نیساری «له [۱۱ م مارتی

له شکر یکی پر چه کی له ژیر فه رمانده بی «سه رهه نگ نصرا الله نیساری «له [۱۱ م مارتی

که ن و بکه و نه به ینی له شکری حه شره تی [ره شید به گ] و آنوری به گ] و عه شره تی

بهرزانه وه. گهیشتن له گهل له شکری عهشایری شکاکاکه و تنه شه پټکی مردن و ژیانه وه، له ناخراگه لی له شوینه کانی ثه و ناوه یان داگیر کرد و ثهو ثاره زووه که ههیانبوو و و اته به یه ک نه گهیشتنی شکاک و هبهرزان، بویان پینکهات و تهنانهت [نوری به گ] و [رهشید به گ] خویان دا به دهسته و هوونه و رمین وه.

له شکری «بهرزان» ثمو شویّنانه که به دەستیانهوه بوو له گهلٌ ثمو همموو پهلاماره شاکه ثهبرایه سهریان ٹاگاداری شویّنه کانی خوّیانیان ثه کرد و گهلتی جاریش نهیروی ثیّرانیان ثهگیرایه دواوه وگهلتی کوژراو و برینداریشیان لمی ثه خستن.

ثیرانیه کان که سه بریان کرد تا ثهم شو پّنانه به دهست به رزانیه کانه وه بیّ له دانی کو ژراو و بریندار به ولاوه نه بیّ هیچ که لکتیکی تر وه رناگرن. له بهر ثهمه عیلمجاریان کرد و بریاریان دا که به همر جوّر بووه په لاماریکی شیّلکانه بدهن و ثیشیّکی وا بکهن که شهو شـویّنانه له دهست [بهرزان]یه کان ده ریّنن.

له [18 مارتی ۱۹۴۷] دا له ژبر فهرمانده یی سهرهه نگ ته نساری له وقه لآچوخ و په لا په و دوبابه و په لا په دوبابه و په لاماریان برده سه و توپ و ده بابه و له سهریشه و فر قرکه که و ته کار. له گه ل تهم همه و وانه شا به رزانیه کان دلیرانه هاتنه دهست و له هه ر دو و لا کوشتار یکی زور په پدا بو و ، له ته فسه ره کانی تیران «سید جه لالی ره حیمی» کوژراو له تاوایی «ته دنه ش (۷) که س. له ته نجاما به رزانیه کان بو شوین قایم کردن فیکریان ها ته سه ر ته و ه که دهست له لای شیمال هه نبگرن و له ناو شاری «شنو و جی گیربین و رو و به جنوب په لامار بده ن.

که ثدم نهقشه بانه دامه زراندو و له پشنو ، جن گیر بوون، شاری شنو کرا به شوینیکی هدره به کاری جمه گلی، مه لا به جور یکی ره سمی بلاوی کرده و ، همرکه به ثیرانیه کسان نزیک بکه و پته و ، به قسه و ، یا به نامه و ، یا به خه به ر و باس تؤلّه ی خوّی زوّر به خراپی ثه یتینه و ، شۇرشى بەرزان ٢١٩

ته مجا له [۱۹۵ مارتی ۱۹۳۷] دا په لاماری «نالس و نه لوّس» دا که له لایه ن هیزی نیّرانه وه رئیس اول «کلاّشی» به هه موو چه شنه هیزیکی عه سکه ربه وه له وی بوو به ایش شهریکی مه مدادانه مه رکه زی «نه لوّس» که و ته دهست به رزانیه کنان «کلاّشی» سه رکر ده ی نه یروی نیّران کوژرا، (۱) سه رباز بریندار بوو (۱۹) که سیشیان لی به دیل گرتن، فیشه ک و جبه خانه و خوار ده مه نیه کی زوّریشیان هیّنایه وه. له م (۹۱) «پینجیان لهشه در بوون.

له روّژی (۱۷)ی مارت دا نه یروی [میّران] له و ناوه دا به پاربان داکه پشتیوانی له مرکه زی و سوّفیان به بکهن و به همه و بیانه وه هیرش به رنه سه ر به رزانیه کان. اله نه نخشه بانه جیّ به جیّ کرد و په لاماری خوّبانیان دا. له اله نجامی شه ریّکی گهرما، نه بروی ایران دیسان هیچی ییّ نه کرا. سه رکرده ی له شکری پیاده ره ایس و روزا قهره باغی و کوژرا و له هه ر دو و لاش کوشتار و بریندار په یدا بوو. ایره شا به رزانیه کان گهلی چه کی تریان له گهل (۱۱) دیل دوست که وت و سه رکه و تن.

* * *

که ئیش گهیشته ثهم شوینهو تهماشاکرا نه بروی «بهرزان» روّژ به روّژ هـه ر لهسه ر کهوتنایه، سهرو کی نه بروی ٹیرانی ثهو ناوه «سهرتیپ فیوضی، نهخشه ی کوّدی و نهخشه به کی تری دامهزراند؛ نهخشه به کی وه ها که به ههموو هیّزیکیانه وه شابلوّقه ی بهرزانیه کان بدهن و شویّنیان پی ته نگ که نهوه، وه هه ج هیّریکی ههوایس و تانکی و زریّلی هه یه همووی بخریّنه کار. له بهر ثهمه له [۹۱ی سارتی ۱۹۳۷]دا فهرمانی به بهشکردنی ثهم نه بروانه کرد بهم جوّره:

۱ ـ فهوجیّک له ژیر فهرمانده یی سهرهه نگ نیساری له [موان]هوه بچیّت بؤ «نیرگی و رهزگای

ياريەدانى سەرھەنگ نېسارى.

۳ـ فهوجیّک له ژیّر فهرمانده یی سهرهه نگ فولادوه ند له دوّلی «پهره ندیّزه هو ، بوّ داگیرکردنی «ثاخ بلاخ»،کهمهره زهرد،کرکل. فولّفوله و بیّزون» ـ . وه.

۹ فه و جنیک له ژیر فهرمانده یی سه رههنگ مهجیدی له ،نه غهده هوه بو داگیر کردنی «پیرناسر» و کیوی پادار.

۵ـ فەوجېّک لە ژیر فەرمانی سەرھەنگ بیگلەرىدا بۆ پاراستنى دۆڵـى قــاسـملوو، نەوەک بەرزانيەکان بچنە ناويەوە.

۱- فهو جیکک له ژیر فهرمانده یی هو مایونی دا بز پاراستنی به ینی [ورمیّ] و سابلآخ و بر نه پچه این خود بر نه پخه این خود بر نه پخه این خود بر نه پخه این خود بر نه په به ک و بز پشتیوانی کردنی نه بروی و قاسملو و پش... ۷- فه و جیکک له ژیر فه رمانده یی و سه رهه نگ شه نسازی و دا له و سوّفیان وه و و بر ترکیر کردنی و نه لُوّس و ده و روبه ری نه لُوّس. نه مانه بیّنجگه له دهسته ی عهشایری [مه نگور و مامه ش] که له ژیر فه رمانده یی و بهادوری و دا بوون.

لهم سهرده مانه داکه ندمان ثهم جوّره نه خشانه یان کیّشا [عملی حجازی]یش له لایهن حوکوومه تبی عیّرافه وه له قوّلّی وزیندووی شیخی، و وحاجی هوّمه ران، وه به هیتریّکی تهواوه وه راوه ستابوو بوّ ثهوه ثه گهر [مهلا مصطفی] و هیّزی [بهرزان] بگهریّنه وه بوّ دیوی ، عیّراق، ثهمیش لیّره وه سهری ریّان ییّ بگریّت!

ههر بق نهم کارقایمیه عبدالاله و نوری سعید له (۲۲ی مارتی ۱۹۳۷)دا خوّیان گهانده و حاجی هوّمهران، و شهوی پیّویست بوو لهم رووه و ریّگدیان بو و حملی حجازی، دانا. نهمه و دیسان به قسهی رایوّری نیّرانیه کان، حوکوومهنی عیّراق له و سهرده مانه دا ههموو مانگیّ (۳) ههزار دیناری عیّراقی تمرخان کردبوو بو و شیّخ رهشیدی، برادوّست که نهویش به هیّری عهشایری نهوناوه و مریدانی خوّیهوه همموو دهمری ناماده ی به گزاچوونی مهلا مصطفی ییّا.

شؤرشی بەرزان ۲۲۱

له [۲۴ ی مارتی ۱۹۴۷] داکه له قوّلْی ثیرانه وه شهر له جوّشی گهرمی دابو و وفضل الله هوما یونی، سه درله شکری نه یروی ثیران له «حاجی هومه دران» له گه ل و عملی حجازی، چاو یان به یه ک که وت. عملی حجازی بریاری دایه که دو و فه و جی سه ربازی عیراقی که له باپشتیان و میرگه سوورن ـ به هه مو و چه کینکیانه وه له گه ل (۱۳) فرد که دا له ما وه ی (۱۳) سه عات بیانه ینینینه قوّلی «حاجی هو مه دران» و به ربه ستی مدلایان ین بکا!.

له خهتی عیراقه وه اله مه کراه اله مجه له خهتی سنووری تورکیا شهوه له ده ربه ندی ه بنارد چ به هوی حوکو و مهتی [تورکیا] وه اله و یش قایم کراه اله مهش بو اله وه که نه وه که مه لا له و خه ته وه بچیته خاکی تورکیا ا. (۳) فه و جی تورکی، اله و ناوه ی نه نیه وه به کیک له کیوه کانی و تالانهراخ ی به کی له ده ربه ندی بنارد، یه کیکیش له به رانبه ر ونیرگی و روزگاه وه که له م لا وه فه و جی سه رهه نگ نیساری ـ شی لی بو و ا.

نه م نه رتیباتانه ههمو و بر نه وه کران که ناوچهی دهسه لاّتی هیزی و مه لا مصطفی و به نه و اوی نه نگ بکه نه وه و به ههر جوّر بووه بتوانن به زیندو و یّنی یان به مردو و یّنی بیخه نه گیر ا.

به م جوّره کهم نه خشانه کینشراو له صهینی روّژی (۱۹) دا نه پروه کسانی نیساری و پر تموی کهوتنه نمانجام دانی فرمانی خوّیان و شهریّکی قورس له گهلٌ بهرزانیه کانا دهستی پیّ کرد و له «سنّیوان» گهیشتنه به ک و بوّ لای «نیرگی و رهزگاه به پیّ کسهوتن. لیّره دا له شکری [بهرزانی] گیانبازیه کی مهردانه یان نواند و گهلیّ کوشتار و بریندار له دهستهی نه بروی نیّران کهوت. له بهرزانیه کان (۱) کوژراو و (۱۲) بریندار روویدا شهری شهم خهته تا (۵۷)ی مارت در ژه می کششا.

له [۲۱ کی مارتی ۱۹۴۷]دا شهری وخلج و نورست؛ دوستی پی کرد، لهم شهرددا نیرانیه کان به جهرگیکی قایمتر له پولاوه هاتنه مهیدانهوه. دوستهی پیش مهرگه به بی تهوه کو، له مردن بکهنهوه پهلاماری خلج و نورست ـ یاندا، نهیروه کانی تریش له پشتیانهوه به گیان و دلّ پشتیوانیان ته کردن، له سهره وه فرق که بؤ، بؤمبا هاویشتن لهواشه و هه لُو تیژتر بودا. دهبابه و زریّلی و تؤیی کیّو هه لَکه نی کیّوی بؤ پیشکه و تن و گولله هاویشتن هه ناسه له شویّن هه ناسه له کارا بوون!. له ته نجامی تهم شهره دا تاکی ته رازووی «به رزان» قورستر بوو، له نه بروی تیّرانی دوو ته فسه ر وسید محمدی امامی، و «هاتنی، له گهلّ سه ربازیّکی بی شومارا له و تؤرست، کوژران. ته فسه ر [جه هانهاک] و (۱۵) سه ربازیش به دیل که و تنه دهست به رزانیه کان له گهلّ گهلیّ جبه خانه و خوارده مه نیه کی زوّردا، سیّ فروّ که شیان له کارخست. له له شکری به رزانیش (۳) کوژراو و چه ند برینداریّک رووی دا.

لهم کاته دا فه و جی سه رهه نگ مه جیدی ـ ش گه یشت، ثه ویش به تنوّب و زریّبلی جه نگی و به شه فرق کهی خوّیه و دایه پال اه و نه یو وی گیرانه که له شهرابوون. مه به ستی ثهمان ثه وه بو و که نیشتری و ا بکهن و پیرناسره و کنوی و پیرداره له ده ست به رزانیه کان به بنین به رزانیه کان له شکره کهی پیشو و شه که تی کر دبوون که ثهمانه ش هاتن دایانه پالیان له وانه بو و به کنین، به لام مه دردانه خوّیان کوّ کر دموه، هه رچه نده کنیوی پیردار ـ یان دا به دسته و به به به موریکی ترا به همیمنی خوّیان دامه زرانده و ه امم شه پ ه شه به شهره شه و در و در و وی نیران له گه ل (۱۸) خوّراو و (۱۱) سه رباز دا بر یندار بوون و کوژراویش گه پشته (۲۵). له به رزانیه کان (۲) کوژراو و (۱۱) بریندار رووی دا.

بهڵێ کێوی پیردار ـیاندا به دەستەوە. ئەوەندە ھەبوو ئایا چۆن درا به دەستەوە؟. ئەمە لەسەر شايەتى دوژمن كە بۆيان ئەدا:

هنزی ثهو شویّنهی ثیرانی هممووی رووی کردبووه «پیردار» تهماشا ئهکهن وهکوو باران،گوللهیان بهسمرا دیّنه خوارهوه، ثهمانیش له همر چوار لایکیّوهکهوه بینیان پیّوه ناوه بوّ پیّشکهوتن و هیچکوّله وگوللانه ناکهنهوه. به ثایبه تی [دهبابه] و زریلییهک سنک ثمنین بوّ پیّشهوهو همر ثهرِوّن، لمولاشهوهگولله باران همر ههیه. شۇرىشى بەرزان _____

لهم شویّنه دا به رزانیه کان بر نهوه سه نگهره کهی تر قایم که نه وه کشابوونه و بر نه و لا،

ته نها تاقه به رزانیه ک مابووه وه له سه نگهره که دا و نه و تاقه که سه بو و که نه و هیرشهی

ثه بر ده سه ر نه و هه مو و هیره ی نیرانه. نه و تاقه به رزانیه شویّنه کهی خوّی نه دا به ده سته و

و له شه یر کردن نه که و ت تا ده بابه که چو و به سه ریا و به ره و ره و ه د ره بابه که شهید بو و!.

شریّنی دو و سه دگولله ی نهم تاقه به رزانیه به ده بابه که و ه بر و ، هدر دو و چراکانی و رد

کر دبو و ، گولله هاویّژی زریّلیه که ی کون کون کرد بو و ، نوّییّک له گه ل نه و هیره دابو و ،

گولله ی نه م تاقه و به رزان و به به دریژایی دابووی له ناوه راستی لوله توّیه که و توّیه که ی له

کار خستبو و!.

ثهمه بووگیان بهختیکردنی وبهرزانی و له شه پی ثیرانا، خویشی نه دا به دهسته وه تا ثاخر تنوکی خوینی له ریکهی قهومیه تی خویا له ژیر رهوره وهی ده بابه یی دوژمنا به خت کرد!.

روّژی (۲۹)ی مارت فهوجی سهرههنگ فولادوهند که بوّ [پهرهندیّز] دانرابوو بهدی کموتن و گدیشتنه دهوروبهری و شاخ بهلاخی. له روّژی (۲۰)داکهوته شهرهوه، بهری کموتن و گدیشتنه دهوروبهری و شاخ بهلاخی. له روّژی (۲۰)داکهوته شهرهوه، بهرزانیه کان دلیّرانه بهرهنگاریان بوون و بو پارستنی شویّن و جینگای خوّیان کوّششیان شه کرد. لهوانهبوو که نهیروی [ئیران] بشکیت لهوکاته دا فهرماندرا به هیّزی ههوایی و به تاکی و زریلی جهنگی، که ثهوانیش بکهونه و شیشهوه، گولله توّپ و مهترهاوّز و بوّمبا و کوو بارانی به هار همهوو شیو و دوّل و کلاّوه کانی داگرت، به هوّی ثهم همهوو هیّزه تاگرینانه وه توانیان له پاش زیانیکی زوّر ثهو شویّنانه له دهست بهرزانیه کان وهربگرن و بهرزانیه کان بوّ لهوه کوشناری کهمتر بدهن به دهسته و شویّنه کانیان به جیّ هیشت و گدرانه و دواوه. لهم شهره دا له نهیروی ثیران ثه فسهریک ـ تاج فه پر ـ و دوو سهرباز بریندار برون و (۱۲) سهربازیش کوژران. له بهرزان (۸) کوژراوو (۱۲) بریندار بهیها به و.

که بهرزانیه کان پشتاو پشت گه پانه وه و نه بروی نیران ، هو لقو له ، و هکمه ره زه رده و شو ناوانه بان داگیر کرد به بی پشوو فه و جی سه رهه نگ ثه نساری و سه رهه نگ خه فاری ـ یش دایانه پال ثهو نه بروانه و فر ؤکه و زرینلی و تو پی همه و لایه کیشیان به جاری بوون به یه ک و له (۲۵)ی نیسان دا به کومه لی، هیرشیان هینا به سه ر بهرزانیه کان، ثهم له شکره زرد له ژیر سیبه ری نیسان دا به کومه لی، هیرشیان هینا به سه در بهرزانیه کان، ثه و همه و هیزه ثاسمانیه دا هه نگاو به همه نگاو پیش شه که و تن به رزانیه نه به زمان له گهل ثه و همه و هیزی دو ژمنه دا وه له گهل ثه و هداکه ناو چهی شه پی ـ شیان ته نگ کرابو وه و هه ر مه ردانه و دلیرانه سنگی خویانیان شه نا به گولله وه و له شوینی خویانا ثه چه قین ا.

که، له و لایه و م برّمبا بارانی فرِوّکه و له لایه که و هاژه ی گولله ی توّپ و پیشکه و تنی زریّلی و دهبابه زیاتر هیّزی ثه سه ند ثه ماننا چار بوون به وه که ینه لوّس، و «سنگیان، به جیّ بیّلن و خوّبان بگه یه ننه ,گه لاّس، و ثهو ناوه به ته واوی چوّل که ن.

لهولاشهوه هیزی عهشایری مهنگور و مامهش که له ژیر فهرمانده یی به هادوری دا بون ـ له گذر فهرمانده یی به هادوری دا بون ـ له گذر مهنزان و نساناس، هیزشیان برده سهر له شکری دیموکرات ـ که له ژیر فهرمانده یی زیرو به گ و تابه رئاغادابوون ـ له و هیرشه ی نهوانیشا کیوه کانی و دو لی ده دهست به رزانیه کان ده رچوو له شکره که ی و رتابه رئاغاه روو به وسی ناوان، گهرانه وه بو دواوه و له و گهلاس، له گه ل به رزانیه کان یه کیان گرته وه.

دهوره ی شه پ له دهوری بهرزانیه کان ههر تهنگتر ثهبووه و ، روّژبهروْژ نهبروه کانی [ثیران] زیاتر یه کیان فه گرته ی کثر تنهی ثهوان ثهبوو به زیاده هیزیک بزیان و
ثهبوو به مایه ی بچووک کردنه و ی مه بدانی شه پی ثهمان. فروّ کسه و تنوّب و ده با به و
زریّلیه کان به همموو سو پاکانیانه و هیرشیان هیّنایه سهر وشنوّه که مهرکه زی جهنگ و
فهرمانده ی بهرزانیه کان بو و حیزی حوکوومه ت له لایه ک و هیزی مهنگور و مامه ش له

شۆرشى بەرزان ____ __________

لایه ک. [بهرزان کی دلیّر به بیّ ترس چهند روّژیّک له ژیّر ثهم ثاگر باران و گولله و بوّمبا بارانه دا خوّی راگرت و شیّرانه جهنگی کرد. سهرباری شهمانهش «ممووساخانی» زهرزا بهخوّی و سواره کانیه وه ههر له ناو شاره که دا بهره نگاریان بو و!.

له ثاخرا لهبدر نهوه که مدیدانی شهره که یان هدتا نه هات هدر ته نگتر نه بو وه وه ، و ، بر نموه نه که ونه داوه وه و پشتیشیان لیّ نه گیری له [۲ی نیسانی ۱۹۴۷]دا شاری «شنوّ یان چوّل کرد و که و تنه پشتی «شنوّ» و رووبه رووی خاکی عیّراق گهرانه و . ن دیروه هدوایی و ناسنینه کانی نیّران به گوللهی توّپ و بوّمبا رهوانه یان نه کردن!. له گهلٌ نهم ههموو هیّرشانه شاکه نه کرایه سهریان گهرانه و میان له سه نگه ره کانیان به و ریّک و پیّکیه سهرداره جه نگیه کانی نیّرانی سهرسام کردبورا.

[فرق که] به بنی روحمانه بؤمبا بارانی ژن و منالّی بهرزانیه کانی ته کرد، له گهل ثهمه شا ثهو دیلانهی ثیرانیه کان که کهو تبوونه لای بهرزانیه کان بهرانبهر به بؤمبا بارانه کهی ثهوان ثهمان به مهردانه خزمه تیان ثه کردن.

له پاش نهوه که له دوّنی ه گـه لأس، ده رچـوون بـوّ نـهوه تـوّزی شـهرکی گـهـدان و هملّـــوورانیان کهمتر بیشتهوه نهوهنده به تمنگ نهوهوه نهمان که ثاگاداری دیله کان بکهن. وه کوو بلّیت به زمانی حمال پیّیان نهوتن که بروّن!. دیله کان نهم شلّهژانهی شـــممانیان بــه هملرزانی هملاّنن و گهرانهوه بوّ ناوچهی نیّرانیه کان.

بهرزانی دلیّر بسه جوّره له شدپی مردن و ژیبانا بدو ورده ورده به جوّریکی ریکووییّک له پردی «قادر» و ناوجهی «تالُجار» و کیّوه کسانی «کیّلهشین» و «مسدگ زیاره ت، «وه بهره و پاش ته گهرایه وه تا له روّژی [۱۷ و ۱۸ی نیسانی ۱۹۴۷] دا هاته وه ناو خاکی عیّراق، هاته وه له ژیّر بارانسی گولله ی تنوّب و مستره لوّز و له ژیّر بـوّمبای فروّکه دا!.

له تەنجامى ئەم شەرەي بەرزانى و ئىرانيەكانا (۵) قائد و (۳۰) ئىمفسەر و (۲۰۵)

کوژراو له ئیرانیه کان پهیدا بوو له گهڵ (۳۰۰) بـریندارا. لهو کــوردانــهی کــه له گــهڵ ئیرانیه کانا شهریان له گهڵ بهرزانیه کان ثه کرد لهوانیش (۳۴) کوژراو و (۵۳) بـریندار روویدا.

له دەستەى بەرزانى ـ ش لە ھەموو شەرەكانا (۱۲۰) شەھىد (۲۵۰) بريندار روويدا. * * *

[مهلا مصطفی بهرزانی] و ههموو دهستهی بهرزانیه کان بهم جوّره روویان کـردهوه خاکی عیّراق و گهرانهوه، به لأم ثایا ثهوانهی که تهثریخ ثهخویّننهوه وه یا ثهوانهی کهوا کاروباری سیاسهت و شهرٍ و شـوّرِ هـهلّفهسوورِیّنن بـه چـه چـاویّکهوه.؟ یـا، بـه چـه باوهریّکهوه سهیری ثهم گهرانهوهیه و سهیری ثهم پهردانه ثه کهن؟..

ثایا بهو چاوهوه سهیری ثه کهن که ثبه آین لهشکریک بــوو شــهـی کــرد و شکــاو گهرِایهوه؟. وه یا ثهآین لهشکریک بوو تا ثاخر ههناسه جــهنگی کــرد و پــاشان بـهسهر کـهوتوویگهرِایهوه٩.

بسی گرمان همهوو که سیک و همهوو جه نگاوه ریک شم باوه دوه هم و و همه و و روهم م باوه دوه و و همه و و در ثه گری و خونکه همهوو پیاوه گهوره کانی مهیدانی سیاسه ت و شهر، له کاتیکا که بیانه وی شانازی به له شکره کمی خزیانه وه بکهن ته آتین له فلآنه خه تی جه نگ به جو ریکی ریک و پیک گهراییه وه. وه کوو همه و جار ه چه رچل به له ناوه ندی شهم شه پی دو و همه دا شانازی به وه وه ه کرد که ثه یوت نه بروه کمی ثیمه له فلآنه شوین به جو ریکی ریک گهرایه وه دواوه.

ثهم فسه یه و م نهم ریخگه یه زوری تیدایه؛ مه عنای وایه دوژمن زوّر زال بووه، له گهلّ ثهو زالبه شاه ده ته در فه ته یانگرن وه یا شنوومه کیان بسه تالآن به رن. ثهم جوّره شتانه بوّ مه یدانی شه پ و شوّر به گهوره تر سه رکهوتن دا ثه نری. له شکری [یه رزان] له گهل ثه و داکه دوژمن له هه مووکانیکا ده شه و منده ی شهمان

شۇرشى بەرزان ۲۲۷

بوون، وه هدر جوّره چه کنکی تازه له فرو که، له زریلی، له توپ، له دمبابه به ده سه لأنیکی حوکو و مه بر جوّره چه کنکی بی شرمار له لایان بووه، له گه آن شمانه شا [به رزان] توانسی به رانبه ری شو هیزه یی شومار له لایان بووه، له گه آن شویندا دیلیان لی به برانبه ری شویندا دیلیان لی برگری و تالآنیان لی بسینی، وه جه نگاوه ریه کهی بگاته پایه یه ک که دیلیکی لی نه گیری، له گه آن نه و معمو و منال و خیزانه دا که له گه آیان بووه منالیک نه دا به ده سنه وه یا نفه نه نه نه کرومه به رانبه ری شه ولیشاوه حوکو و مه به بکات و چون رؤیشتو وه به و جوّره بگاته وه و لاتی خوّی! بی گومان نه مه له مه بدانی شه پ و سیاسه تا به گهوره تر سه رکه و تن دا ثه نری و سه روّکی شهم له شکره که شم مه بدانی شه پ و به کنی له بلیمه ته هم ده ره گه و ره کانی پیاوی جه نگی دا ثه نری .

* * 1

وهزاره تی مصالح جهبره بو و له عیراقا، دوودانه له کورده کان ـ توفیق و هبی و جمال بابان ـ به ناوی وه زیری کورده و ه وزیری مه عارف و عهدلیه بوون. مه لا مصطفی که به و جوّره حوکوومه تی ایران له هه مو و لایه که وه په لاماری دا اله وه بو و له [۱۷ و ۱۸ ی نیسانی ۱۹۴۷] دا خوّی و هه مو و به رزانیه کان ها تنه وه ناو ولاّتی عیراق و ایرانیان به جیّ هیشت. انه مانه ش که ها تنه وه عباره ت بوون له (۴۵ ۲۵) که س ؛ (۱۵۵۰) پیاو، (۱۸۸۱) الله و دستال.

حوکوومه تی عیراقی ثه و سوپاو سه نگه رانه که تا ده رجوونی [مه لا مصطفی] له جاری یه که مدا له عیراقا له و ولانه هه بیوو له ماوه ی نه مانی شهما سه نگه ر و نوخته و قوشه نی زیاتر کر دبوو، چونکه هه موو روزیک ترسی گه پانه وهی به مه لا مصطفی بی هه در هه بو وا. که مه لاگه پایه وه، گه پایه وه به سه رشو بینیکا که هم مو و سووچیکی به هه موو جوزه چه کیکی حوکوومه ت قایم کراوه، له برواندزه وه تنا شه چیته وزاخر به میچ شوزیک نه ماوه ته و کوردانه که نایانه وی مه لا

مصطفى، لهو ولأنهدا بژيّت!.

مه لا سه بری کرد روو بکاته هه ر لایه ک له بارانی گولله ی بینامان به ولاوه هیچی تر پیشوازی ثهم ژن و مندالانه ناکاکه له گه آین. به نیاچاری که بوته قسمه کردن له گه آن حکو ومه تی [والم علی بینان وه کوو مه تی اینان خوشینی و ثه مانیش بتوانن وه کوو همه مو و نیشتمانیه ک له ولاته که ی خویانا دانیشن. حوکو ومه ت ثهم قسانه ی نه چوو به گریّجکه دا و هه ر له سه ر ثه و قسم یه بووکه به بین هیچ قسم یه ک وه یا هیچ مه رجیّک ثه بین خویان بده ن به ده سته وه ا.

که ئیش گهبشته ثهم شوینه مه لا مصطفی و [شیخ نه حمه دی براگهوره] و سه روّ که کانی [به رزانی] و زابته کان بوون به دوو دهسته وه دهسته یه کیان و تیان وه کوو حوکوو مهت ثه یلی به و جوّره خوّمان بده ین به دهسته وه. مه لا ـ ش له سه ر ثه و قسه یه بوو که به م جوّره نایی له ثاخرا [شیخ نه حمه دی براگهوره] و هه ندیک له زابته کان بریاریان دا که خوّبان بده به به دهسته وه. مه لا مصطفی و «میر حاج» و چه ند زابتیکی تریش هه ر له سه ر قسه ی خوّیان مانه وه که ما دام ثه مان چه کیان هه یه خوّیان ناده ن به دهسته وه، ژن و منال با خوّی بدا به دهسته وه.

له سدر اله مه وشنّخ المحمده و وحزت حزیزه و چهند زابتیکی تر له (۱۹۳۷/۵/۱)دا ژنو مناڵ و الهوانه ش که اثاره زوویان لیّ بوو الهو سهرده مه وحلمی حجازی و لهو ده وره بوو خوّیان و چه کیان دا به ده ست الهوه وه له استباره که حوکوومه ت لیّیان خوّشبین، [مهلا مصطفی] و الهوانه ش که له گه لّی مانه وه له پیاوی تفه نگچی و ره به ن، له شو یّنه که ی خوّیان مانه وه و خوّیان نه دا به ده سته وه و هه رکه و تنه مسخابره و قسمه کردن له گه لّی حکو و مه تاکه ایّیان خوّشبین.

 شۆرشى بەرزان ۲۲۹

کهربه لا] کرد و به ین ده ره تانی له و ناوه دا بلاّوی کردنه وه و له گوشه ی حه پسخانه کانا ژاراوی مهرگیان ثه چیّشت!. ثه وانه شیان که ژن و منالّ بوون له و لاّ ته کانی هه ولیّر و بیتویّن به ناهومیّدی مانه وه. سه ره پای تهمه ش له (۱۹۴۹) دا دیسان فه رمانیّکی تر ده رکرایه وه که ثهم ژن و مندالاّنه ثه وه نده ی تر له و شویّنانه دو و ربخریّنه وه!.

به آنی له پاش ثهوه که ثهمانه خوّیان دا به دهسته وه، حوکو و مهت له میزانیه ی سالی ۱۹۳۷ (۱۰۰) همزار دیناری دانا که بدری به خواردن و جل و به رگ بو ثهم ژن و مناله کهساسه ده ربیه ده رانیه ، به به ادالدین نووری و «عزالدین مه لا ه سه روکاری دابه شکردنی ثهم پاره یه یان ثه کرد به سه ریانا ـ ثهم دوو کهسه ش ناتبی کورد بوون ـ له به خیّر کردنی ژن و منالی به رزانیه کان لهم پاره یه ثه وه بووکه هه ر له و ساله دا یه کیک له و کهسانه که نانی به رزانیه کان په چی کهوت نووسه ری ثهم کتیبه بووه له هم ولیر ثه و نانه یان پیشان دام که ثه یاندا به به رزانی، نانه که ش عباره ت بوو له گه چ و له ثارد که تیک لاو کرابوون!..

ثهمان بهم جوّره به که ساسی که و تنه گوشه ی حده پسخانه و و لأنه کانه وه، [مه لا مصطفی] و [مسیرحاج] و هاو پنکانیشی له و لاوه هدر داوای لی خوشبون و لی بووردنیان ثه کرد. حوکوومه ت و پیاوانی حوکوومه ت له باتی ثه وه اتبیان خوشبن و ثهمن و ثاسایش بسخه نه و لأتدوه هینایان له [۲ی مایس ۱۹۴۷]دا سدر له نوی - اعلانی ته حکامی عرفی - یان له و لأته و کانی و رواندزه و و زیبار و ثه و ناوه دا دانایه و و عبدالاله موری کرد! به دانانی ثهم عور فیه ثه وه نده ی ترسیان خسته به ر ثه و و لاته و ثه وه نده ی ترمیان دو و کرد.

روّژی [۵ی حوزه پرانی ۱۹۴۷] بوو، له به خدادا هه ندیّک له پیاوه کورده کانی به خدا و نائبه کان و قوتایی دانشگاکان کوّبوونه وه به و نیازه که بیچن بوّ لای [عبدالآله] تکای لیّ بکهن بوّ ئه وه له به رزانیه کان و ئه فسه ره کان خوّشبین. قسه یان ها ته سهر ئه وه که من بیچم بۆ لاى يەكنى لە، دوو وەزېرەكوردەكان ـكە لەوەزارەتا بوون ـ بۆ ئەوە ئەويش بىەو ناوەوەكە وەزېرنكىكى كوردە لەگەل خەلكەكەدا بىت و بېچن بۆلاى عبدالالە.كە چووم جوابىكى ئەوەندە ناپەسەندى دامەوە مىەگەر ھەر ئىەو بىزانىتى جىوابىي وا جىوان لە ناپەسەندىدا بداتەوە! با [تأريخ] ئەو پرسيار و وەلأمە يىلىتەوە بۆ «بادداشت، كەم، ئەگەر چاپكرا ئەو وەختە ئەيخوتىينەوە!..

هدندیک له و تعفسه رانه که وه ختی خوّی له گهل مسلا مسطفی ـ دا روّیشتبوون:

«رئیس آول رکن عزت عبدالمعزیز، رئیس آول مسطفی خوّی ثه مانه به بی ته وه خوّیان

عبدالکریم، ملازم محمد مه حمود قودسی، بوون. وه ختی خوّی ثه مانه به بی ته وه خوّیان

به رو وه وه بن ثه حکامی عور فی سالاّنی (۱۹۳۵) حوکمی خنکاندنی دابو و به سه ریانا، که

زشیخ ثه حمه د] خوّی دا به ده سته وه ثه مانه ش به و نیازه که لیّیان ببوورن له گهل ثه وا

خوّیان دا به ده سته وه. که که و تنه گیر، سه رله نوی له ـ مه حکه مه ی عور فی ـ ثه مساله دا به

خوّیان دا به ده سته وه. که که و تنه گیر، سه رله نوی له ـ مه حکه مه ی عور فی ـ ثه مساله دا به

بوریکی لام سه رلایی! موحاکه مه کرانه وه و بریاری حوکمی خنکاند نه که یان درایه وه.

له گهل ثه وه شاکه گهلی که س کوششی کرد بو نه خنکاندنی ثه مانه، له به یانی پینیج

شون به قوّجی قوربانی چایسی عبدالاله و پیاوانی عبدالاله. پاشان ته رمه کانیان برانه وه بو

چاویان گر ته وه و ناشتیان، دووکه لی کره ی دلی ثه و شعبه تیسته ش له سه رگو ره کانیان

سیه مریک ردووه بو ناه تنیان، دووکه لی کره ی دلی ثه و شعبه تیسته ش له سه رگو ره کانیان

ثهمهش ویّنهی ثهو نامهو و مسیه تنامه یه یه (۱۴) سه عات پیّش خمنکاندنیان به دهستنووسی [محمد مهحمود] نووسیویانه و داویانه به میلله تی کورد؛ داویانتی به دیاری له شویّنی له شه کهی خوّیان:

د شهای رفیای سنیا نه ده در شهای دونی میشاد دخراد میکردانیم وادیگرد مه ۱ حدر حالدز در میکن میشاد دخراد میکردانیم به فریای مل میرد مهدرت عرصات میشود به میدارست ومراه

رایان بر مین در در می در این در این

خيالة أسعد به تخسار رواين أد راسه راس مال هنج دو تعليق تر لا تصحیم فی اید فدوه به ته بدار دشتان به بده این کردر نیرای تران مکانه نشانه و بیکه یک مه به به بردن همان بر شاندف تران مکانه نشانه و بیکه یک در سان سب ده رزگارسود اور به نکی علم و صارزی

درس حوالت من مه هم ازا ما ما در در موالت یکن ده دول موالت محدود این مدار در میلاستان بی بین کردی درسان به دول راها محدود این بین میلاستان می در فرش به طبق به خدی گورده اید کر مادن بر میگای شرق کی در فرش به طبق به خدی گورده

ما تبانه مه راه و در بهداد و می دردود دو بر فالاس ای ای تباد می در در دو دو بر فالاس ای می تباد بر فالاس ای می تباد در می در در می تباد بر می

لەرۇژ نامەي د خەبات ، مود .

بهم جوّره ثهم وهسیه تنامه یانه نووسی بوّگهله که یان و پاش (۱۴) سه عاته، که برانه بهر قه ناره، که ش لهو وه خته دا په ته که یان ثه کرده ملی خوّیانه وه همر یه که به و تسه یه کسی ته تریخی مالاّواییان له عاله می کورد کرد!.

سهر دتاكه [عزت عبدالعزيز] هينزا وتي:

.دوا ثاموزگاریم ثهمه به بزگهله کهم ثهم ریگایهی من گرتوومه شهوانیش بیگرن، صردن له پیتناوی کمامهرانسی گهل، بهرزترین سدربهرزیه بز ثادهمیزاد...

که [مصطفی خوشناو] هینزا و تی:

.داری ثازادی گهلان به خوین ثاو ئهدریت. با خـوینی مـنیش دَلْوَپیْک بیّت لهو خوینه بو ثازادی عیّراق و گهلی کورد. بژی کورد و کوردستان به ثازادی و سهربهستی.

که [خیرالله] هیّنرا و تی:

"نیستعمار و نؤکه رانی تیستعمار! ته توانن من و سه دهای وه ک من بکوژن، به لأم ناتوانن (۱۲) میلیون کورد و میلیونه ها شازادی خواز له حیهانا له ناو به رن! "."

كه [محمد قودسي] هينرا ثاخر هه ناسه ي لهسه ر شهم قسه يه برايهوه:

مردن لهریگای و لأت خوشترین شته ئادهمیزاد دهستی بکهوی، لئیمهش لهروژی له دایک بوونمانه وه هدر به ثاواتی ئهمهبووین که له ریگای شازادی کورد و کوردستان و کامهرانسی گهلانی ترا سهرسنه وه!...

8

شورشی به رزان

که [شیخ نه حمه د] و یارانی خوّیان دابه دهسته وه [مه لا مصطفی] مایه وه سه رخوّی و (۱ ۰ ۰) که سیّکی پیاوی جه نگاوه ری [به رزانی] ثموه برو هم ر له کوّششی نه وه دابرو که حوکو و مهت له باتی حوکو و مهت له باتی دالده دانی اعلانی نه حکامی عور لهی - بوّکر د و و لاّنی ، رواند ز، و و زیبار، و ، به رزانی، به همو و هیّریّکی ناسمانی و سه رزه وی عیّراقی و نینگلیزی پیرپر کرد! له گهل نه مهشدی له عهشایری نه و ده و روی دیسان لی هان دایه و ، و به همو و یانه و ، نه و و لاّنه یان لیّ هاندی له عهمو و یانه و ، نه و و لاّنه یان لیّ هان دایه و ، و به همو و یانه و ، نه و و لاّنه یان لیّ نه نه و و .

[مه لا مصطفی] که و ته به بنی دوو تاگره وه؛ یا نهمه نه نه یم خوی بدا به دهسته وه و
بیمه نه ژیر «سی داره «ا. یا نهمه نه نهی جه نگ بکا، وه کو و گه لای دار خه آک بکوژی و لی

بکوژن ا. یو نه وه خوی لهم دوو تاگره رزگار کا هیچ چاریکی تری نه دیر به وه نه بنی که

نهمجاره ش خاکی عیراق به جی بیلی چونیشی به جی بیلی ۴ فه و که و تو ته به بهنی سی

سنووره وه ، عیراق ، تیران و تورکیا. هیزه بی تامانه کانی نهم حوکوومه نانه سنووره کانیان
وه کو و زنجیر ته نیو «!.. چار نیه رووبه رووی و لا تان هم ر نه یی بروا.

له [۲۵ کی مارسی ۱۹۳۷] دا دیسانه وه خاکی عیراقی له ناو ثه و ثاگربارانه دا به خوّی و
هیزه که یه وه به جی هیشت و به کنیوه هدره به رز و شاخه هدلد بره کانا روو به و لأتی تورکیا
روّیشتن. له ده و روبه ری و ته رگه و په له خاکی تورکیا نه یروی تورکی سه ری ریّگه ی
یی گرتن. خوّیان نه دا به ده سته وه، هه ر به شاخه کانا روو به رووی خاکی و بیران و بوونه وه و
له لا ریّگه ی کنیوه کانه وه ریّگه ی و لاتی رووسیایان گرت، له ژیّر په لاماری له شکره کانی
عیراق و تورکیا رزگاریان بوو، نه بروی ثیرانی به فیوّکه و تانکی به شویتیانه وه بوو، ثه مان
هدر ثه وه نده یان یی ثه کراکه خوّیان لاده ن و به هه مو و جوّریک خوّیان له شه پیاریّرن.
ثه مانه به م جوّره به شاخه کانا و به ناو قورو جلّیاوی ثه و کیّوانه داو به ستار گرتن له ناو

نهبوه که بهسه ریانه وه نه یی له گه ل نه وه ش هه رکو لیان نه داوه و سنگی مه ردانه یان داوه ته پیش بو رو پشتن، ههرچه نده فرو که کانی ایرانی هیچ کاتیک نه بووه که به سه ریانه وه نه یی له گه ل نه وه ش هه رکو لیان نه داوه و سنگی مه ردانه بان داوه ته پیش بو رویشتن تا نه گه نه گوندی هشه ت و که هه ژده میل له جنوبی سنوری رووسیاوه یه داه و پسدا له شکری چواره می ایران که روژنامه نووسه کانی تاوروو پا به ده هه زار که سیان دانداون به مواوی ریگه یان یی نه گرن و ماوه ی ده راز زبونیان ناده نا.

لیره دا به یی ثه وه که له ده سه لأنی خو بانا یی تووشیان ثه یی به تووسی شه پره وه و له گه ل ثه و له شکره پرچه کهی خاوه ن فرو که و تو په دا ثه که ونه شه پره وه. له م شه پره دا یا رزگار برونه یا کوشتنی ههموویانه لهو شو پنه دا!. ثه و جه نگه که له به ینی به رزانیه کان و هیزی ثیرانا رووی داوه یه کیکه له جه نگه هه ره گه وره کانی [به رزانی]که له ههمو و جاریک زیاتر گیانی خویانیان له پیناوی شه ره ف و به رزیه تیا دوراندییت.

له پاش شهریکی چهند روّژی له (۱۵ محوزه برانی ۱۹۴۷]دا نه گهنه سهر شاوی «ثاراس». لهشکری سهرزهوی ثیرانی له پشته و به گولله تؤپ و فروّکهش له سهره و به بوسا ره وانه یان ته کهنه سهر ثاوی ثاراس (۵۰۰)کهس ثهبن و ثهوه نده یان ثهمیّنیته و ه، زبانی نه بروی ثیرانی له ثه فسهر و سهرباز شهانانه تحوکو و مهتی شیرانیش خوّی به ته واوی لهبهر زوّری بوّی ده رنه که و ته وه نده هه بو و ثه و نه بروه زوّر به خرایی شکان!

له گهل نهوهش که له مهلهوانی دا دهستیکی وایان نهبووه، مل نهنین له تاوه که، یه کهم کهس که ملی لیّناوه «میرحاج» بووه، پاشان «مهلا مصطفی» و نهمجا ههموو بهرزالیه کان، همرچهنده زوّر له شتوومه که کانیان ثاوه که بردوویه نی، له گهل فهوهش خوّیان ههر پهریونه تهوه و ده رباز بوون به ییّ نهوه یه کیّکیان لیّ بخنکیّ.

رۆپشتن و دەرچوونى [مەلا مصطفى] لەو رۆژەدا بىرو باوەرى پياوە سياسيە كـانى

شۆرشى بەرزان ٢٣٥

همموولایه کی خدریک کردبوو؛ که ثایا چوّن توانیویه تی لهناو لیّشاوی هیّزی ثهو سیّ حوکوومه ته دا ده رباز بسیّ؟!. ثـایا بـالّنده بـووه و فــپـیوه؟ وه یــا ثــادهمیزاد بــووه و بــه جه نگاوه ری تیّ پهـریوه؟!.

راست بو و له و رقره دا هیزه کانی عیراق و تیران و تورکیا قزلیان کر دبو و به قولی یه کا بوگر تن و بو له ناوبردنی به رزانیه کان، به لام ته وی «مهلا مصطفی» و به رزانیه کانی له ناو ثه و هیرانه دارگار کرد یه کهم به جه رگی و خوبه خت کردنی همه و و نه فه ریکی به رزانی بو و، دو و ههم سه رکرده یی و پسپوری شه ری [مه لا مصطفی] بو و که رزگاری کردن؛ ته و مهلا مصطفی یه که هیچ دانشگا و دانشسه راییکی جه نگی نه دبیو و تمه نها قو تابخانه ی ژبانی خوی نه یی که نیایا قال بو و بو و وه وه هه ر ثابی خوی نه یی که نیایا قال بو و بو و وه هه ر شه و ده رزی قو تابخانه ی ژبانه ی خوی بو و که [قائد] و سه رز که جه نگیه ده رچو وه کانی قو تابخانه ی «حدریی» تا و روو یا و رز شه لایشی سه رسام کر دبو و!

. . . .

[مه لا مصطفی] و هاور یکانی گهیشتنه رووسیاو حوکوومهتی سزقیاتی دالده ی دان و به چاوی په نابه رانی سیاسیه وه سه بری کردن. له پاش ثه ره که له وی جی گیر بوون و ثه و ته رتبیاته که له و لأنی سزقیاتی دا هه یه بر په نابه رانی سیاسی بر یان جی به جی کرا. ثه مانه ثیتر که و تنه ناو ژبانیکی عهمه له وه اجاری به جر ریکی تیکرایی پیریست بوو ههمو و خوینده و از به بر خویندن. پاش ثه و ده و رهی سه ره تاییه کران به سی ده سته وه ادمسته ی گهنج و تازه پی گهیشتو و، ثه مانه به ره به ره ثه بوایه له سه رخویندن بمیننه وه تا دانشگاکان ته و او ثه کهن.

دەستەيەكى تر خەرىكى ئىشىكشت وكال و دار و دەرخت بوون، ئەمانە ئەوانەبوون كە فرمانيان پىق ئەكرا. دەستەى سىپھەم ئەوكەسانانەبوون كە لەبەر ئەوە تۆزى پىر وە يا تۆزەكەم وكورپەك لە لەشيانا ھەيە، ئەمانە ھەر يەكە مانگى (۵۱۵) روبلكە بە پارەى عيراق (۱۸) دينار ته كا ته پدرايه و ثيتر هيچ تيشيان نه ته كرد.

به م جوّره بهرزانیه کانی رووسیا له ناو کشت و کال و بهرزانیه کانی عیّراق له گزشه ی حبیسخانه کانا ماوه ی (۱۹) سال رایانبوارد تا شوّرشه به ناوبانگه که ی [۹۳ ته تمووزی ۱۹۵۸] ی عیّراق په یدا بوو؛ ثهو شوّرشه که کوّتی دیلی هه موو چینیّکی پساند. یه کیّ له و ثیشه هه ره گهورانه ی شوّرش ثهوه بوو که قاره مانی شوّرش [عبدالکریم قاسم] فهرمانی ده رکرد برّ لیّ خوّشبوونی هه موو حه پسه سیاسیه کان. که ثهم فه رمانه ده رچوو [شیّخ ته حمه دی به رزانی] و هاوریّکانی له (۱۹۸/۷/۱۹)دا له به ندیخانه یانزه سالیه که ی ته معمود تازادیه که وه چاوی به تاسمانی شینی عیّراق که وت، له سه رمانی تاغستوّزی (۱۹۵۸)دا به خوّی و همچ بهرزانیه ک همهو و به سهر و لاّته کانی که رکووک و همولیّر و شهقلاّوادا چووه وه بر ثمو شویّنه خوّشه ویسته ی که یانزه سال بوو نه بدیبو و، چووه وه و به همو و ثازادی و سه ربه سیّنه خوّشه ویسته ی که یانزه سال بوو نه بدیبو و، چووه وه و به همو و ثازادی و سه ربه سیّنه خوّشه ویسته ی که یانزه سال بوو نه دیبیو و،

الامه ا معلا مصطفی ۱۹ معلا مصطفی و هاور پکانی که ده نگی شوّرشه پیروّزه که ی (۱۹ میروّزه که ی دانگی تمورزی ۱۹۵۸) ی عیرافیان بیست ثاگری دووری مه آبه ند بایسه ی له د آبیانا پیسه یدا کسرد و کسه و تنه اسه آبهای هساننه وه وه. له (۲۸ ساخستوری ۱۹۵۸) ادا له چیکو سلوفا کیاوه داوای هاننه وه ی له سهروّ کی خوّشه و پستی شوّرش - عبدالکریم قاسم - کرد، سهروّ کی شوّرشیش به همه و میهره بانیه که وه بانگی کرده وه. اله ویش له روّژی رد، سهروّ کی شورشیش به ۱۹۵۸ ادا له گهل مهرحاج، و اله سعه د خوّشه وی - شهو دوو در سنه ی که می ۱۹۵۸ در باید که ایری به گیانی خوّبان اله که ل مه در مصطفی دا یاری به گیانی خوّبان اله که ن - گه پشتنه وه ده دا.

به هاننهوهی به خدا ـ یان کورده کانی همموو لایه کی «عیّراق» و تعنانعت عمرهبه کانی عیّراقیش روّژ له روّژ زیاتر ئهبارینه به خدا و پیروّزبایی ئهم هاننهوه یانه ئه کرد. هاننهوهی «مهلا مصطفی» یژ به خدا یه کیّک بوو له دموره ههره پرشنگذاره کانی کورد که له به خدادا نواندیان. شورشی به رزان ____

له پاش ماوه ی بیست روزیک همیرحاج گهرایه و ه بو ولانی سوفیاتی بو جی به جی کردنی هاننه و ه به به بر و کردنی هاننه و به به به بور کردنی هانه و به روانیانه که له وی ماون. کاروفرمانی همه و ویان جی به بور گهرانه و ه له روزی ۱۸ / ۴/ ۱۹ ۱۵ (۸۵۳) که سی تاواره ی و به رزانی له پاش (۱۱) سال له ناو ده ریایه کی شادمانی داگه پشتنه و به بغدا و ولاته خوشه و پسته که یان. له مانه (۴۵۹) که سیان پیاو بوون، (۱۸۸) ژن و (۲۰ ۳) بان منال بوون، له پیاوه کان نزیکه ی (۲۰ که که سیان په رپووت بووبوون. پشوازیه کی نایاییان له لایهن همه و چینکه و م له نیستگه ی شهمه نده فه ربو کراو همه و و به دیداری دوسته کانی خویان شاد بوونه و .

وه کوو له پیشهوه باسکراکاتی ثهم بهرزانیانه له رووباری «ثاراس» پهړینهوه (۰ ۰ ۵) کهس بوون، لهم ماوه یهدا زیاد لهو تهندازه یه ثهوهنده نه تهوهیان لیځ کهو تهوه.

 سانی (۱۹۳۷) وه کوو سانه کانی دهوری عهباسی چوّن پهریّشانی «پهرمه کیه کان بوو به و جوّره ش نه گیمتی به به رزآنیه کان بوو به حوکوومه تی ثمو دهوره پشتی تی همانگردبوون، و لاّته کهیان داگیر کرابوو، همندیّکیان له گزشه ی حه پسخانه کانا بوون، همهندیّکیان ده ربه ده ری و لاّتان بوون، ثهوانه ی کهمابوونه وه شافره ت و له معال به برسیّتی و به بروت و قووتی له ژیر ساباتی به فری سپی تهوسانه دا روّژی رووناکی عاله می تریان ثهنووسان به شهوی تاریکی همهوولایه کهوه!. ته نها چهرخی فعله کی ثهو دهوره نهی که وه کرو حوکوومه ته که دلّ ره ق و به زمی پیّهانا نه ثه ها نهوه ثه گینا همه مووکه می کی تر

لهو روّژه داو له ناو ثهو به فر و سهرمایه دا ثافره تیک به ،نوّه منالّه وه سهرما و برسیّنی دهشتی پی ثه گریّنه بهر و سهری ثه کا به مالّی قائمقامی [زیّبار]دا. مالّی قائمقام مهردانه و پیاوانه لی دیّنه دهست خزمه تیّکی باشیان ثه کهن و به نان و به بهرگه وه گهرمیان ثه کهنه وه. قائمقام لیّ ثه یرسیّ.

له ثافره ته که پخون به م حاله ده رئه به ی و ثهم منالآنه ت چون بو به خیو ته کری ?.

ثه آنی: «بهم رووت و قوونی و برسیه تبه ههر به خیویان ثه کهم بو شهوه له پاشا حده م

بستینن! و ثه لی ثه گهر ثه مانه ش حدهم نه سنینن ده ست ثه خانه سه رسکی و ثه لی - و ثه مدی

له سکمایه حدهم ثه سنینی، حدهم ثه سنینی لمو که سه که وا به م جوّره ده ربه ده ری کردین!.

حدهم ثه سنینی لمو که سه که و لاتی خوّمان و خاکی خوّیشمانی پی ره وا نه بینین. دنیا گه لی

ده ور و چدرخی هدید. گوی مدد ری کورد، ده و ریکی هدر لی ثه ییتدوه!...

شۇرشى سىكۇ ٢٣٩

شۆرشى سمكۈ

له پیش نهوه دا که جهنگی گهوره ی به که م، واته جهنگی (۱۹۱۸ ۱۹۱۳) بکه و یته ناوه و جزره ده ور و دو کانیک له ناوا همبو و مه گهر ده وره ی سه ده کهانی ناوه پاست هاوتایی بکردایه! نه گینا و ینه یه ک نه بو و بن شهوه که پیاو بلنی شا به و جنوره بوو!. شم به دده رهنگ اوره نگانه ش زفر تسر له و لأنسی ک و ده و از تی کو ده و از تی کو ده و از تی کو ده و از باری نیرانیه کانا!.

[سمایلاغای سسکوّ] ۱۹۲۰-۱۸۷۵،

به تایبهتی له ولأتی ثیرانا چونکه شایه کانی قاجاری هاتبوونه دهمهدهمی ثاوابـوون. همموو هیر و تواناییککیان هاتبووه سهر ثهوه که لهقهبی زل زل ببهخشن و هیچی تر!.

وادیار بو و لاسایی ثاخر دەوری «عهباسیه، کانیان ئه کر دەوه، ثهمانیش لهوان خراپتر له دەوره ی ناخریانا هائبوونه کزی و نابووت بووبوون، بنگانه کان ـ کـه له رواله تا و بـۆ بهرتیوهچوونی ثبش و کار ـ خوّیان بهدار و دەستهی خهلّیفه ئهزانی، بهلأم همچ توانایی و دەسهلاتیک، که همبوو له دەست خهلّیفه یان سهندبوو، خهلّیفه ئهنها ئهوه ی بوّ مابووهوه که لهسهر کورسی خهلافهت به ناو لهبه غدا دانیشتی و لهقهبی رل رلی وه کوو [معزالدولة] و [رکن الدولة] بهراتکاو هیجی تر!

جا شایه کانی قاجاری ـش وه کوو ثهوان لهقه بینکیان ثه فروّشت به و لانیک. «مفخم الملک، مکرم السلطنة، فهرمانفه رما، سالار أسعد و سالار فاتح.. همموو له پاشه روّکی لهقه کانی ثهوان بوون!. [مکرم السلطنة] و [مفخم الملک) مووچه یه کمبان شهدا به

شاههنشا و ثبتر خوّیان چییان له گهلّ روهیهت و مسکینا ثه کرد، ثهیانکرد و لمیّ پرسینهوه نهبوو!.

نه مه له لایه که وه تا ده و ریکت، له لایه کی تره وه له ده و ریکی ترا پسه رجو و فه په ک له پانی و دریژی همر و لاتیک نه به و پانی و دریژی همر و لاتیک نه به و شکاتیکی لابکری، چونکه سه رجو و قه به شیر و شه کر ده می پسه رتیپ پی شیرین کر دبو و، ثیر خوا مه رگی ثه و که سهی نه داکه نه چوو دم ده دلیکی لای سه رتیپ نه کرد!.

به شه کهی [نورکیا]ش ههر به و جوّره بوو؛ هزه فتیه یه ک حوکمی [یوزباشی] ثه کرد و یوزباشی هی بین باشی!. لهلایهن سونّنانه وه که کاربه دهست و والیه کسان شه نیزانه سهر ولاّنه کان، وه کوو همزه ثاش، ثه بوا پیّشکه شیان بکردایه، جا خوّیان به چه شینسافیّک ته که و تنه و یّزه ی خه لّک ثه وه مه گهر ههر خوّیان بیانزانیایه!.

ولأنسى كوردهوارى [قيران] زيباد له كوردهوارى شوينه كانى تر له ژير بارى زولما ثه تلانه وه ۱ همنديّك به دەست دەرەبه گى وسالار فاتح و ومفخم الملكه كانه وه، همنديّكيش به دەست وسمرجووقه و سمرتيه كانه وه ا... ئهمانه هممو و دووكه لى له دلّى رەمه كى مهردما هملّئه ساند و هيچ چاريّكيش نهبو وه ئه گهرجارجار په كيّك هملّبكه و تاپه و داواى حمقيّكى بكردايه مفخم الملكه خوّخوّره كان وه كووكرم ئه كه و تنه لهشه يه وه و دايانه درزاندا..

که شه پی (۱۹۱۴ ما ۱۹۱۸) داهات باوه پر و فیکری لهبار پتکه وه خسته بار پتکی تر. به جوّر پتکی تینکپایی نه و جه نگه نه خشه ی هه مو و قه و مه کانی گوّپی، نه خشه یانی گوّپی ته نها هی قه و می کورد نه بیّ. نخشه ی زه وی و زار و سه ربه ستی قه و می کوردی نه گوّپی، به لأم نه خشه ی بیروباوه پی گوّپین. نه مه ی کرد له لایه که وه له لایه کسی تریشه وه کورده کانی و لأتی نیّران پریشکیّکی که ساسی زوّریان به رکه و ت، پریشکیّکی واکه زوّریه یانی ده ربه ده ر و سه رگه ردان کردا. نه مه یان له ده وریّکا بو و که نه بنگلیز نه یوت ئۆرشى سىكۆ ٢٤١

دالّدهی قهومه کهساسه کان ئهدهین ا. قسه کهیان راست بوو دالّدهیان ئهدان، یه کیّک لهو قهومانه قهومی کوردبوون که لهو تهثریخه بهدواوه روّژ بهروّژ زیاتر به قورا ئهچوون، ئهمهرو دالّدمدانه کهیان. ههزار رهحمهت له کفندز!!..

* * *

له ولآتی شکاک، له وچاریه ـ چههریق، له بناری «زوّزان» ههر له پیّش (۱۹۱۳)دا «سمایلاغای سمکوّ، ناو و ناوبانگی دەرکردبوو ههستیّکی میللیهت و قهومیهت کهوتبوو» کهله یهوه.

وسمایل ثاغاه له بنه ماله بوو، کوری و محمد ثاغاهی شکاک بوو، ثهو شکاکه که به وشما که که به وشما که که به و شما که که به علی شکاکی به دوسته و بود، له ثه شته مول و له تاران ناسراو بوو، ثه دو ولأته ش همه و فهرمانیان به ریّوه ثه بر د. به لیّ له ژیّر ده و ارابو و، به لاّم ههستو و نی ده و اره کهی و لاّته کانی تسمرگه و در سندوس دی شه هیایه له رزه، نه، ریّگه ی شورکی شه دا له وسایه نقد لاّ یوه یک به دا له

جا وسمایل تاخاه کوری قدم ومحمد شاخاه پده له حدشره تی وحدبدوی و بدوه که عدشره تی وحدبدوی بدوه که عدشره تی عدبدووییش له بندره تا پدکینگ بدون له تیره کانی وسیلانی، و لهولآتی [دیاربه کر]دوه هاترون. سمکو له ژیر قهوده واری گهوره پیددا چاری پشکه و تبوو. هدر لهو ده دوره دا له پاشماوه ی باوکی [جدوه در تاخای] برای که [جده حفدر ثاغا] شیان پی تفوت ـ شیری کاری قه کرد و ده وری قه گیرا، ولآتی و ورمی، و و میاندوواوه ی والی کردبو و به ولآتی خوره ی فوزانی.

دوور نهبوو [جهوههرثاغا] به ناوی ههستی میللیه تهوه شهمانهی نه کردیخ به لأم ثهوهنده ههبوو ههستیکی دابوو به دهرو دراوسبّکانی و حوکوومه تی وتاران، و و تهوریّز، به چاویّکی تر تهماشایان کردا. له (۱۸۹۵)دا به هـهر جـوّز و بـه هـهر زمـانیّک بـوو حوکوومه تی ته ور بّر به ناوی بانگیشتن و دوّستایه تیه وه [جهوهه ری ناخای] بانگ کرده ته و ربّر و له وی شه و له ناو یک له و کوشکه، که برّ میوانداری ثه ویان ته رخان کردبو و، ده وریان لیّدا، دوانزه پیاوی له گه لِ هه بو و خوّی و پیاوه کانی ته نها دووکه س نه بیّ که سیان لیّ ده رنه چوو هه موویان کوشتن!. ثه م دووکه سه ش یه کیّکیان [مه حموود ثاخای] کام ساتی ناوبو و، پایا و مافرولی [سمایل ثاغا] کاره ساتی کوشتنی [جه و هه ر ثاغای تاگریکی کاریگه ری له دلّی سمایل ثاغا ـ دا هه لْگیر ساندوو هه رئه شده شرو که بوو به بناغه ی میللیه ت و قه و میه ت بوّی.

[سمایل ثاغا] پیاویکی به جەربەزەی نەترسی جەنگاوەربوو، ھیزی قسەو داپرشـتنی قسـهی لەوانه بووە بەردی نەرم کردووه، له گەلّ ھەر کەسیْکا کەوتبیتە قسـه رایکـپشاوه بۆلای خنزی، ئەو کەسە با دوژمنیشی بوابه پین ئەسەلمان کە ئەم لەسەر حــەقە، لەگــەلّ ئەوەشا پیاویکی بەسام و ترسینهر بووە، نەخوینىدەواریش بوو.

دیسان کانتی که بیویستایه له گه آل یه کسی له کاربهده سنی حموکو و مه ته کانا وه یا یه کینکی تراکه سه ربه و نه بوایه بر قسمو باس چاویان به یه ک بکه وی شوینیکی تایبه تی دیاری ثه کرد بر ثه و چاو پی که و تنه. ثه مجاله پیش واده دا خسری زه لام و شفه نگچی ثه نارد ثه و ناوچه یا نه کرده وه. بر ثه وه بزانن دو ژمن له و ناوچه یه دا خری حه شار نه داوه. یاش ثهم ثیشه ی ثه به نیا نفه نگچیه کی زوری ثه نارد له و ناوچه یه دا بلاوه یان ثه کرد و سه ر لوو تکه و ته پو آلکه کانیان ثه گرت و هه مو و شوینینکیان قایم ثه کرد. شه و وه خشه سمایل ثاغا ختری ثه چوو له شوینی ژوانه که له گه آل کابرادا یه کی ثه گرت و قسه و باسی خویان ته و او که کرد.

[سمایل تاغا]که خهبهری کوشتنی [جهوههر ثاغای] برای بیست، پریاری دا سهره تا همر به دوانزه کهسهوه تؤلّهی خویّنی جهوههر ثاغا بکاتهوه، بـزیهش هـهر بـه دوانـزه کهسهوه، چونکه هجهوههر ثاغا، دوانزه کهسی له گهلاً بووه!. بـم ریّچکه بـهدار رزیشت تا ئۆرشى سىكۆ _____ ئۆرشى سىكۆ

دەوروبەرى پورمى، و پەمەراخەيى ھەموو شلەۋاند و ھەتا ئەھات ناو و ناوبانگى زيادى ئەكرد، لەگەڭ ئەمەشا بلېسىى دلېشى ھەر زيادى ئەكردا.

«سمایل ثاخاه بهره بهره گهوره بوو، بلبسهی تاگره کهی دلیشی زورتر بوو. جهنگی (۱۹۱۹) به سهراهات و تهو باوه پره کهونه همموولایه کهوه که همموو قهومیک ههفی ژیان و سهربه خوبی ههید. لیره دا تهم باوه په و ناسوری برینی «جهوهه و ثاخاه ههر دووکیان پالیان نابه «سمایل تاخاه وه. لهم لاشهوه «سید طه تهفهندی» نه هریه تهوهنده ی ترکیانی میللیه تی له دلی «سمایل تاخاه دا به هیرترکرد و پشتی دا به پشتیه وه.

[سمایل ثاخا] له ناوهندی شه ری ثه و سالأنه دا له گهلّ رووسه کان ریّک بوه، پاشان له گهلّیان تیکچوو رووی کرده تورکیا و له گهلّ حوکوومه تی تــورکیادا ری کــهـوت، له (۱۹۱۷)داکه وبالسّویک ه له ولاّتی رووسیادا په یدا بوو ثهم گهرایه وه برّ ولاّتی «تیران»ا.

* * *

رووسه کانی قهبسه ری ته بانویست له و و لاته دا به رانبه ربه [سالشویک] کرسینک په بداکه ن، له گه ل تهمدا له د لا له و فیکره شدا بوون که ده نگیکی کوردایه تی له و ناوه دا همبو و ته و ده نگه ش له ناو بهرن!. بر تهم مهبستانه نه بانثه توانی وسمایل تاغا، بگرن به دهسته وه، چونکه ته یانزانی هه رکه سمایل تاغا بکه و یشه ته نگو چه لهمه وه ته چیشه خاکی و تورکیا، و له و خاکمشاکورد زوره اه توانی به همه و و جور به ره الستی شهمان بک او حکوره نی تورکیا ش ده نگ ده کا، ده داند و شریع اله راد.

همارشهمعوون، سه رؤکی هه ره گهوره ی «ته پاری دفه له هکان بۆ دهه سه رؤکی دینی، هم هم دنیایی داشته در دینی، هم هی دنیایی د لهم ته یاریانه گهائیکیان له تاوروو یا ولاّتی رووسیادا خوینند بو ریان، له همموو روویه که وه تاماده ی ههموو چه شنه شتیک بوون. هیزی چه کیان دانرابوو به (۲۵) همزار تفهنگ و تفهنگ به دهست، فیداکار بوون بۆ هه ر شتیک پییان بو ترایه. تهمانه ش همهو و دوریه ده ری ولاّته کانی خوّیان بوون ـ زیاتر له ولاّتی تبه رکیادا ـ به تاسه تی که

حوکوومه تی عوسمانی به سه رکرده یی وعه لی ثیمسان پاشا، عیلجاریی لی کر دبوون، زوریان که و تبوونه ثهو ناوه و لهو ناوه داکوبووبوونه و و مارشه معوون، گهوره یان بوو، ثه و هنده یان چه و ساندنه و دیبوو له دهست حوکوومه تی تورک به هه ر چه شنیک وه به قسمی هه رکه سیک بگه یشتنایه به سه ر به خوبی ثه یانکر دا.

رووسه کان هانن [مارشهمعوون]یان راست کردهوه و قسمیان له گهل کرد و ههموو جزره پهیمانیکیان دایه. لهو و لأتهدا وسمایل ثاغاه همیه، بوونی سمایل ثاغا کرسپیکی هسهرهزله، چ له ریگسهی [قسهیسهر]یه کانا، چ له ریگهی [سارشهمعوون] له گهل [سمایل ثاغالدا بکهویته قسهو بهلکوو بهباریکا ثبشی له گهلاً یه کلایی بکانهوه!.

هننای سهره تا به ناوی ثهوه وه که حوکوو مه تنکی کوردی ـ ثهرمه نی دروست بکه ن له گه ل هسمکز ، که و ته قسه کردن ، به لأم له راستی دا ثه یه ویست لهم ریگه یه وه له ثاخرا [سمکز] و کورده کان له ناو به ری و راسته و راست حوکوومه ته که بین به حوکوومه تنکی و نهرمه نی ، و و السووری ا.

ندمهش راست بو و وابو و، چونکه هیزی ،مارشهمعوون، ـ و ، کو و و ترا ـ (۲۵) ههزار تفدنگچی ریکوپینکی خاوهن مهشق بدون، ههمو له ژیر چاویزی شهفسدرانی نیزامی دابوون، له پشتیشه و ، رووسی قهیسه ری پشتیوانیان بو و . هیزی «سمایل ثاغاه نه ثهو تمددازه یه بو و ، هیزی تم عباره ت بو و له هیزی عهشایر، که سیکیش نه بو و له چندی و جبه خانه یاریده ی بدا. که وابو و له ناوبردنی [سمکق] بو [مارشهموون] و کوو تا و خواردنه و ، وابو و .

«سمایل ثاغاه لهم که بن و به بنانه ههموو تنی گهیشت و ههموو شتیکی بۆ دەرکـهوت. تنی گهیشت ثه گهر ثهو نه کهویته خوّی بۆ له ناوبردنی مارشهمعوون، [مارشهمعوون] ثهو لهناو ثهبا و پاشانیش دهستی به هیچ لایه ک ناگا!.

له پاش قسهوباسیکی زور له ثاخر و ٹؤخری سالی (۱۹۱۸)دا، وانه و مختیک بوو

شۆرشى سىكۆ 720

شەرى گەورە لە دوايى ھاتنا بوو، برياريان داكە لە ەكۆنەشار، لە بەينى ،سىايەنقەلاً، و «چەھرىق،دا لە مالى ،تەيموورئاغا، ناوكۆببنەو، و قسە لە دامەزراندن و دروستكردنى ئەو حوكوومەتەرە بكەنكە نيازيان ھەپە دايمەزرينن. سەرجىي ئىم كۆبورنەو،يەش ئەوەبەكە ھېيجيان ھېزېكى وايان لەگكىل نەين.

له روّژ و وه ختی ناوبراوا [مارشه معوون] به خوّی و سه د که سه وه گهیشته و کوّنه شاره و هسمایل ثاغایش به (۱۵۰) سواره وه گهیشت و هم دوو لا دابه زین (۱۰) سمایل ثاغا ته می

سواره کانی خوّی کر دبوو که ههمو و ثاماده و دهست له سه ر تیسکه ی تفه نگ بن، هم د، که

ثمم ته قه ی کرد ثه وانیش به جاری پیکه ن به شلیک. ثه وه نده هه بو و ههمو و سواره کان به

ته واوی له مه به ستی [سمایل ثاغا] تی نه گهیشتبوون، واته نه یانشه زانی که ثهم نیاز یکی وای

هم یه، به لأم سام و ترسی [سمایل ثاغا] له وانه نه بو و که که س بترانی یی فه رمانی بکات!.

له پاش کۆبوونەوەى وسمکۆ و و دارشەمعوون و به جووته له ژووره کەدا و پاش نان خواردن و قسه کردنیکی زور، لەبەر ئەوە کەمەبەستى وسمایل ئاغاه رێنه کەو تن بوو، بەبئ ئەوە بگەن به شتیک هەستان و سمکۆ مارشەمعوونى بەرێ کرد تا بەرقاپى، ئەنانەت له کاتى جبابوونەوەدا ئەفسەرە کانى له گەڵ [مارشەمعوون]ويستيان يە کە يە كەدەست بخەنە ناو دەستى وسمايل ئاغاه، وسمكۆ دەستى نەدانى و تیکرا سەلامیکى گرت بۆ ھەموو و ئیشر

۱ - هاتنی ومارشهمعوون، بولای وسسایل تاغاه دوستووری روسسیاتی پادشاهی پیشان ته دا:

خوّی له جل و بهرگی تالووالآی سهروکی روّحانی تیمروی تیره یه کی خاوهن دهسه لاّت و پادشایه کی به هیزی سبهی روّزیانا. له سهر «دروشکه» یه کی چوار تهسیی دانیشتوه که همموو چیوبه ندی دروشکه که به تالتوون زهرکفت کراوه!. شهش ته ضمدری گهوره ـ که چوار له سانه له شهضه مرکانی رووسی شهو «دور «بوون ـ «دوویان له پیشیه وه له سهر دروشکه که و چواریان له پشتیه و «راوه ستاون و شیره کانیان به رووتی راگر تووه و کالانی شیره کانیان له گهل مشتوه کانیانا هموو زمروت و «موره سه م» بوو. تیشکی هه تاوه که که فه یشدا لهم تالووالآی پادشاهیه سامیکی خستیووه خو ناوه!. «مارشه معوون» به م جوره عاته هات و له مالی «ته پسوور تاغا، دابه زین.

رویشتن و سواره کانی ته یاری ـ ش همه و سوار بدون و شاماده ی رویشتن بدون. له کاته دا که [مارشه معوون] له [سمکز] جیابو وه و سه ری و لأخی سوورانده و اسمایل ثاخا] تؤزی دوور که و تبووه وه به ناکاو هه لیکیشایه ده مانچه و ده مانچه یه کی نا به مارشه معوونه وه آ ـ که له ناو سواره کانی خوّیا بوو ـ که ته قه ی ده مانچه یه [سمکز] هات، نفه نگچی شکاک ـ که له په ناد بوار و شته دا خوّیان حه شار دابوو ـ به جاری له تیسکه ی تفه نگ خیّراتر ده ربه ربین و کردیان به شلیکی له سه ر به ک له سه ر به ک له ته یاریه کان. ده سته ی مارشه معوون و ته یاری تا هزشیان ها ته وه به خوّیانا ته نها تاقه زه لامیکیان لیّ ده رباز بووا. ثه و تاقه زه لامش براکه ی [مارشه معوون] خوّی و و که له پاشا نیشته جیّ مارشه معوون و بو و به سه روّکی روّحانی. مارشه معوون خوّی و (۹۹) پیاوی له و شوینه دا

که ثهم کارهساته قهوما وسمایل ثاغاه فهرمانی داکه ثیر ثهو شوینه به جمی بیّلن، چونکه
ثهیزانی فهله کان له خوینی ومارشه معوون، واز نایه نن و زوریشن ثهمان چاربان ناکهن.

لهراستی دا تا ثهمان کهوتنه خویان بو ثهوه که هیچ مال و خیّزانیک لهویدا نه یه لن لیشاوی
فهله دی نیزامی گهیشتن به لاّم تازه شهمان رزگار بووبوون و به فنگه شهر خویانیان
گهیانده و ه چه هریق.

که چوونهوه وچههرین، لیشاوی وتدفاری، هات و دهورهی چههرین ـ یان داو هسمایل تاغایان به تهواوی تابلوفهدا و ریگهی دهرچوونیان بری ا. له پساش ساوه یه ک سهیری کرد ثه گهر ثبش بهم جوّره بروا خوّی و ههموو سهربهو بووه کان لهو شـویّنه دا بهدهست ثهم ته یاریانه وه ثهروّن!.

هیّنای له گوشه یه کی ثابلّوقه که وه هیرشیّکی مهردانهی کـرد و لهو گـوشه وه درِنـی به ته یار یه کان دا و خوّی له ثابلّوقه دان رزگار کرد و رووبه روی شاری «خوّی» بووه وه. شاری داگیرکرد و لهویّدا ثیتر به سانایی ده زگای ده سه لاّتی خوّی لهو ناوه دا بلاّو کرده وه. شۆرشى سىكۆ ٢٤٧

وفهله،کانیش به کوشتنی مارشهمعوون ـی سهرؤکیان و به دهربازبوونی «سمایل ثاغاه له چههریق کاروباریان تیکچوو ثیتر خویانیان نهگرتهوه.

دیسان له و سه رده مه داکه له شاری وخوّی و بوّ حوکو و مه تی تو رکیاکه و ته راونانی
ثهر مه نیه کانی ناو خوّی و ثه مانه ناچار بوون به هه لاّتن. و سمکوّ و برّ ثه وه که نه سرسی
پاشه روّر بان به جاری رزگار بی هیّنای ده ربه ندی و قوتو روی لیّ گرتن و همیچ ده نگی
نه کرد تا به تمواوی همو و هاتنه ناو ده ربه نده که و ه نیر ددا لیّبیان رایه پی و شهویش
کوشتار یکی بیّ ثامانی لیّ کردن!. به م شیشه ی به تمواوی خوّی له تسرسی پاشه روّر ژی
ثه وانیش رزگار کرد.

لهبهر ئەوەكە ھەندى كەس لە نووسەران واى پېشان ئەدەن كە مىسمكۆ، بە ھەلەداچوو مەارشەمعوون،ى كوشت و لەكوشتنەكەى زيانى بەكوردگەباند. من ئەم حەقايەقىم لىرەدا نووسى، لە پاش خوپندنەوەى ئەتوانىن حىوكىمى خىۆيان بىدەن و ئىەو وەخىتە بىۆيان دەر ئەكەرى كە مىسمكۆ، چاكى كرد يا خراپ.

زوّری پی تهچوو سمایل ثاغا ولأته کسانی «تهرگهوی» و «شساروپّران» و «ورمسیّ» و «میاندوواو»ی پاک کردهوه»

تاگهیشته سهر سنووری تورکیا ههمووی داگیر کردن و همچ همشایریک لهو نـاوهدا

ههبو و ههمو و پالْبان پِنو ددا و کهو ته ته مای داگیر کر دنی تهوریّز؛ داگیر کر دنی ثهو شاره که خویّنی «جهوههر ثاغایی برای تیا رژیّنراوها.

له قوّله کانی ناوبانی قیرانا پشیّوی زوّرتر همبوه، درهزاخانی پههلموی، له (۱۹۲۰)دا «تاران»ی گرت، بهلاّم ثارًاوه ی قیران وهنه ین له نیشتنه و ددا بو وین ۴ لمولاّتی خووزستان «شبّخ خهزعه ل، خهریک بوو، «به ختیاری» و «قهشقایی، خهریک بوون. «قهده م خهیر» له ولاّنی لوړ و پشتکوّ دهستی دابوویه. به کورتی له همموولایه که وه همرکه بوّ خوّی و همرکه سه به ناویّکه وه له ثیشا بووا.

وسمایل ناخاه لهم الاوه و الآنه کانی روّژ ناواو شیمالی روّژ ناوای له چنگی حوکوومه تی المیران هسه آپرووکاندبوو، ورده ورده رووی کسردبووه و الآسی و اسسه قره و السه المیران هسه آپرووکاندبوو، ورده ورده ورده حاکمی سه قر بوو، و بانه که و تبووه ژیّر حوکمی [سمایل ناغا]وه له ژیّره وه خه به ری نارد بو و سید طه ه که نمو و هخته نمو له ده وری بانه بوو د له گهل بانه بی دا بین و [سه قر] بگرن دام همه بنی وه خندا روّیشتن و بهادرالسلطنة سه قر دی دان به دهسته و ه، [بانه]یی که و تنه سه ر نموه که ناوشاری [سه قر] نالان کهن اله شکاکه کانی و سه قر و به رهی و فیکر ه به ره نگاریان بوون و سه قر بان له ده ست بانه بی پاراست. له ناخرا و سمایل ناخاه ته میّه کی باشی بانه بیه کانی کرد اله سه ر نمو فیکر ه ناشیر بنه که کر د بو و بان .

هدر له [سهقز]هوه لهشکری وسمکوه بهسدر وخورخوره و وتیله کو و و دیوانده ره ودا چوونه شاری وسنه. کلاوه دریژه کانیان که ده وره درابوون به مشکی و سرکه یی له گهل وستارخانی و فیشه کی چوارریژه ی ناوقه دیان و ره ختی تهسپه کانیان، تهمانه همموو به کورده کانی سنه ـ بان تهوت که وسمایل تاغاه کوشش بو سهربه خویی کورد ته کا، تهم دیمه نانه زائیکی ته واویان خستبووه به ر تهوانیش.

وروزاخان، هیشتا نهبووبوو به شای [ایران]، دەوریکک بوو ووزیری جهنگ بوو، ناو

ئۆرشى سىكۆ 7٤٩

و ناوبانگی سمایل تاخا له ولآنه کانی «خوّی» و «سهلّماْس» و «ورمیّ»داگهیشتبووه ههموو لهشکری تیّران، هدر لهشکریّکی، کهیز تهنیّرا له ناوی تهیردا.

هشیخ عملی نیسکی، همبوو که په راگنده به کی قهوقاز بوو ـحوکوومه نی تیران پهنای دابووکابرایه کی به کاریش بوو، دره زاشا، نهم کابرایه له سهره تای (۱۹۲۲)دا به (۵۰۰) سواری عهشایری خویه وه نارده سهری.

هشیخ عملی، رووی کرد بر هسابلاخ، لموانه بو و بگانه ناوشاری سابلاخ، وسمایل ثاغا، بمره نگاری بوه، به ده ردیکی برد که ثارازهی شکان و تیداچوونی (شیخ عملی نیسکی) لمه و لاته دا بو و به گزرانی و چاوی لهشکری ثیرانی لمم ثیشه به تمواوی شکا. پاش ثمم کاره ساته ماژنز نصرالله خان، همبوو، حوکوومه تی ثیران به وسی، فعوجی سمربازی نیزامیه وه ناردی بر سمر [سمکن]، [سمایل ثاغا] له چهمی موکریان به رهنگاری بر ثه سهشی به جاری تارومارکردا.

لهم دەورانەدا سمكۆ وشنخ سراجالدىن، و وفلأمرز، ناوانى بەراسپىرى نارد بۆ ولأنى هدرامان بۆ لاى وجافرسان، كە ئەو لەونۇو، پەلامار بدا و ئەمىش لەملاو، بۆ ئىمو، بە جارى ئەدى يى ئەلنىن ولأنى كوردەوارى ئىران لە [عەجەم] پاكى كەنەو، و ئىبتر ئىمو وەحتە ئەيى بە ولأتینكى سەربەخۇ. وجافرسان، ئەم قسەيە نەچوو بەگوتچكەدا و وازى لە فىكرەكەى سمايل ئاغا ھېنا.

لهم ماوانه دا [سمایل ناخا] سنووری و لآتی خوّی به تهواوی پهره پنده له «سنو» و لاجانه وه تا سهور و بیانه!. شهمانه لاجانه وه تا سهور و بیانه!. شهمانه همور به عهشایره کانیه و کهوتنه ژیر چاویری و فهرمانیه وه «له حمه دثاخا» نیاویکی خه لکی نهوبه ری «چه خهتوو» حوکوومه تی نیران راستی کرده وه بو به گزاچوونی (سمایل ناخا). نهم پیاوه به «پنجسه د» سواره وه هات بز به گزاچوونی سمایل ناخا. نه هم دوو له شکر به ره نگراری یه ک بوون، نه وه نده ی فوو له نیاو بکری

لهشکری [ئەحمەدئاخا] وەکوو ئاگری قودرەتیان تئےکـەوێ ھـەموو لەنـاو چــوون و [ئەحمەدثاخا] خۆیشیکوژرا!.

لهسهره تا سالمی (۱۹۲۳) دا ه تهمیر تهرشه دی و و و و و داخی و له بناری تـهوریز بـه نیازی له ناوبردنی [سمایل ثاغا] به همزار سواره و و رو بـمولات و خـاکـی سـمایل ثاغا به پری که وت. تهم خمه به و گهیشت بـه سـمایل ثاغا، [سـمایل ثاغا] بـه خوّی و هـه ندی له شکره و و چوو به پیشواز به و ه نه شیمالی ده ریاچه ی دور مـی و تـوشی بـوو، زوّری نه خایان [تمیر تهرشه دی] و له شکره کهی ته و توّزه که مه ی که له دهست کوشتن رزگاریان بو به رو دو رکه را اله دوران به و توزه که مه که این نه کرا!.

زهبر و زهنگی [سمایل ثاغا] له همموو و لآنه کانی دوور و نزیکا وا دهنگی دابهوه که
ثمو دهنگه تا ثمو و هخته بووکهم کمس به و جوّره په یدا بوو بووا ته نانهت وای لی ها تبوو
زوّر تر سه رکه و تنه کانی همر ناوه کهی سه ری ثه خستن؛ واته که ههر ثه و ترا [سمایل ثاغا]،
وه یا له شکری شکاک، دو ژمن به جاری و ره ی به رثه دا و ثه شکا، خوّ له سهر ته جبیری
خوّی که به ثیرانیه کانی ثموت و عمجه مه کان و همر که، ناوی سمایل ثاغا ـ یان ثه بیست
هدر چه نده له شکر بوونایه ثه بوا همو و چه کیان بدایه به ده سته و و گیانی خوّ شیانیان
بخستایه ته به ریی [سمایل ثاغا]!.

نهوانیش بر لهناو بردنی نهم وهنه ین دریّغیان بکردایه، زیاتریش به کردهوهی فروفیّل! وه کوو نهوه که له ناخر و نؤخری سالّی (۱۹۲۳)دا [سمایل ناغا] لهسهر سنووره کانی تورکیا و نیّرانابوو، هاتووچوّی لهههر دووخاکه کهدا نه کرد و خوّی حاکمی نهو ناوهبوو کهس ین نه نه کوا ریّگهی لیّ بگریّ.

هسهلمان سهبری، ههبو و حاکمی هوان، و پاشان بو و به هوالی، وان، ثهم پیاوه له گهلّ سمایل ثاغا ـ دا دوِّستایه تیه کی راسته تینهی دو ور له دهبلوماسیه تیان ههبو و. سمایل ثاغا له دیده نی ثهو ثه گهریّهوه، «رهشید جهوده تی، دوّستی ـکه دیاری ولاّتی سولهیمانی بو و شۆرشى سىكۆ ٢٥١

له گه لّیا ـ له گه لّی ثمین. هیشتا ناگه نه وه به شه خاکی [ثیران] تو مه س ثیرانیه کان پیاو یّک ثمانیرن بز ثموه به هه ر جور بووه، به لکوو به دزی [سمایل ثاغا] بکوژی!..

[سمایل ثاغا] بهم کابرایه ثهزانتی و ثه بگری و پتی ده ر ثه خاکه بق ثهو مهبسته هاتووه، که تو شیشی ثه یق لهبه شه خاکی تو رکیادا ثه یی، له گهل خوی ثه بهینیته و تا ثه گهنه و مسهر سنووری ثیران. فهرمان ثه دا مه نجه آنی رؤن له ناو خاکی ثیرانا داخ ثه کهن و هه ر دوو دهستی کابرا ثه پری و ثه یکا به مه نجه آنم رؤنه که دا و به و جوّره به بین دهستی ثه بنیر بشه و م بر ثیرانیه کان!..

له رووی دوستایه تیم تاییه تیه که شیه وه نهم باس و خواسه نه گدیه نی به سه لمان سه بری. [سه لمان سه بری کرده وه کهی به لاوه زوّر سه پر نه بیّ، همر به ناوی نهم دوستایه تیم و اثازایه تی سمایل ناغاوه نیشیّکی وا نه کا «خه سره و هی کوری که وه ختی خوّی تورکه کان له شه به یخونه که داگر تبو ویان و منال بو و به ره لأی نه کهن و نه ینیّرنه وه بوّ [سمایل ناغا]. «ره شید جه و ده ت و قی له مه ردایه تی و نازایه تیه کانی سمایل ناغا که نه و دو و ساله پیّکه وه بو وین نه وه م به یادگار تکی زوّر گه وره هم لگرت نه ژیانما که نه پاشایه کسی نه کوره کانم ناو نایه وخه سره وه ، نه مه شه و بوّ یادی مه ردایه تی پیاو یکی نازای وه کوو «سمایل ناغا، و بو نه نه و دو ستانه نیه که نه به نازای وه کوو

* * *

دەورەى جارى دووھەمى حوكوومەتى [شيخ مەحمورد] بور له سولەيمانى، نـاو بانگى حوكوومەتى كوردستان گەيشتبورە ھـەموولايەك، زۆر له مـيْزبور سـمايل ئاغا ئەيويست دىدەنيەك له حوكوومەتى كوردستان بكاو چاوى به [شيخ مەحموود] بكەوى بۆ ئەوە به كۆششى ھەردوولايان كوردستانى گەورە لەسەر بناغەيەكى ريّك و پـيْك دابمەزرينن. ئەم نيازەى ھەبور بەلأم لەبەر شەر و شۆر ھاتنەكەى بۆ رىزنەئەكەوت. ھەر لە سالى (۱۹۲۲)ورە بريارى تەواوىدا و خۆى ئامادەى چوون كرد، ئەوسالەش ھەر

بۆي رىنە كەوت.

له تاخر و تؤخری سالی (۱۹۳۲) دا لهسه ر سنووره کانی تورکیا، ثیران و حیراق بوو، لهبه ر ثهوه که [مسته فاکه بال] ثالاً بو و بهشه پی ویونان، دوه نه یثه ویست له لایه کی تر دوه تاگر بو خوی هدلگیرسیّنی، به لکوو به پیچه وانهی ثهمه میچکه میچکهی لهبه ر همه مو که سیّکا ثه کرد، به تاییه تی سمایل ثاخا. ثهم زمان شیرینیه وای له وسمایل ثاخاه کرد که لهم تاخره دا ثه ویش خوی له تورک نه گهیه نیی!.

[سمکوّ] له و سهر سنو و رانه هه ر جاره له دار و دهسته ی شوّر شگیره کانی تری عیّراق ته چوون و چاویان پی ته که و ت، ناو و ناوبانگ و هیّزیشی ر و ژ به روّژ زیاتری ته کرد. ثه م ده نگانه هه مووی ثه که و تنه و به رگوی [مسته فاکه مالّ] و تورک خواکان، مسته فاکه مالّ ثه و مه ترسیه ی که هه بیوو له [سمکوّ] سه بری کرد هه ر له زیادیه و ثه گه ر به م جوّره لی بگهری له وانه یه تاگری ثه م، له م روّژه مه لاّته یه وه گهلی به ثبتتر ثه بیّ له شاگره که ی [یوّنان]که له روّژ تاوایه و همه لیانگیر ساندووه ا.. سمکوّ _ پش بی شاگابو و له ناو دلّی [مسته فاکه مالّ]، به لکوو هه روا چووبو و دلّیه و که مسته فاکه مال دوّستی شیّسته و باشه روّژیه تی ا. له به رئه و مه بر وا چووبو و دارو و و وا..

[سمکز] لهشیرین خهوابرو؛ خهوی بن تاگایی لهناو دنی مسته فاکه مال و خهوی راسته قینه! له ناکار شهو له ناویک له لایه ن هنیری [مسته فاکه مال] هوه شه به یخونی کرایه سه و درایه به ر شلیکی تنفه نگ!. لهم شه به یخونه دا زیبانیکی گهوره رووی کرده [سمایل ثاخا]؛ گهایک پیاو مافووله کانی و یه کینک له ژنه کانی کوژران، خهزنه ی پاره کهی تالان کراو هخه سره و هی کور _یشی به دیل گیرا!. خوی و ثهوانه یکه مابوونه و و به هم ر جور بووبو و له و ناوچه یه کشانه و و خوی گه یانده و لاتی درواندزی و له و یدار و.

له پاش ماوه یه ک له سالّی (۱۹۲۳)دا خهبهری نارد بوّ [شیّخ مهحمود]که ثهیهویّ

شۆرشى سىكۈ ٢٥٣

بچیّت بوّ دیده نی. شیّخ مه حموود ـ یش هاتنی سمایل ثاغا و چاویی که و تنی سمایل ثاغای له و روّژانه دا پی خوّش بو و. خوّی و حوکوومه ته کهی بوّ ثه و میوانداریه ثاماده کرد.

له شوباتی (۱۹۲۳)دا. سمایل ثاغا به خوّی و له شکریّکی رازاوه وه گهیشته ناوشاری سوله یمانی و لهلایه ن حوکوو مه تی کوردستانه وه پیشوازیه کی شاهانه کرا، شادی و ثاهدنگی ثه و روّژه ی شاری سوله یمانی بو قاتنی پیشره و یکی میللی وه کوو و سمایل ثاغاه یه کیّک بوو له روّژه هه وه میللیه کانی میّژووی ثه و شاره. ثه و ماوه یه که له سوله یمانی بو و میوانی حوکوومه تی [شیخ مه حموود] بوو، له هه موو رووبه که وه قسمیان له بناغه قایم کردن و په ره سه ندنی حوکوومه تی کوردستانه وه کرد. وسمایل ثاغاه فیکری هانه سه ر ثه وه که ثه و یش له کورده و ایم رهی و ایکا هه ر دوولایان بین به یه ک. به لاّم هه ندی ناگرزه ریّ له ناو ده سته و دایم رهی حوکوومه تی و شیخ مه حمووده دا چاو پی که و ت بازگه شت بووه وه له و فیکره ی و جوّری حوکوومه تداریه که ی [شیخ مه حموودی)ی به بازگه شت بووه وه دله و فیکره ی و جوّری حوکوومه تداریه که ی [شیخ مه حموودی).

ته نانهت له و سه رده مه دا که له وی بو و هه ندی کرده وهی [شیّخ قادری] سپه هسالاری به لاوه باش نه بوو بر حوکوومه تی [شیّخ به لاوه باش نه بوو بر حوکوومه تی [شیّخ مه حمودد]. به لکوو ثه و کرده وانه و یاسای حوکوومه ت و حوکوومه ت داری زوّر لیّک دوو به و شیخ مه حمودد] ته لیّ: ـ

پتو نه گهر نه تهوی حوکوومه تداری بکهی نه پن نه و سپه هسالاره ت بکوژی، چونکه بوونی نه و له گهل نامانجی تو داری ناکهوی. دیسان دروستکردنی حوکوومه ت و سیاسه ت چاو له هموو براو خرمیّک نه پوشی. تو نه پن یا خرم و براو که س و کارت بوی، یا نه بی حوکوومه ت و حوکوومه تداریت بوی. له حوکوومه تداریا هه رکه س هات و بوو به مایه ی سهرنه که و تن و پیش نه که و تنت، تو نه بین نه و که سه بکوژی با براو خرمیشت یزا.

ثهمه قسهی ثهو هسمایل ثاغاه په بووکه بیّجگه له تفهنگ هیچ قو تابخانه و دانشگایه کی نهبینیبووا. نهوهک ههر ثهوهنده به لکوو خهتی روش و سپی لیّک نه ثه کردهوه، له گهلّ ثهوهشا جوّره قسانیّکی وه ها له عالهمی سیاسه تا له ریزهی قسه ههره گهوره سیاسیه کانی عالمما دائهنریّ.

له پاش نهوه که چهند رو ژبخک له سوله یسانی مایه وه له به ر ناژاوه یه که که و تبووه سوله یسانیه وه و نینگلیز به «به یاننامه و هه و شه کردن توزی تیا نه کرد، له (۲۱ می شوباتی ۱۹۲۳ ادا شاری سوله یسانی و خه لکی سوله یسانی به کولی سوپاسه وه به جی هیشت و روو به رووی و لاتی خوی بو وه وه. له و ساوه یه داکته له سوله یسانی بو و چ، له لایه ن خوک و دمه تی «شیخ مه حسو و ده وه و» به لایه ن خه لکی سوله یسانیه وه خرمه تیکی جوان کرابوو، هه رجاره «سمایل تاغاه خوی له هه مه و کور یکا باسی نه و خرمه تانهی سوله یسانی نه کرد و له گهل نه ده دو ده در ده دلی له هه ندی له پیاوه کانی «شیخ مه حسو و د» بو هم کرد و راندنی کاروباری حوکو و مه ته کرد!

* * *

[سمایل ثاغا] له ثیرانا به تهواوی ناوبانگی بلاو بووبوو وه وه لهولاوه ناوی چووبوو بز
تهوریزو و ثازربایجان، لهملاوه بز «شیراز، و «تاران، تیجگاریش بهوه زهندقی «عمجه»

ته وریزو و ثازربایجان، لهملاوه بز «شیراز، و «تاران» تیجگاریش بهوه زهندق همکهوت
ته کهوت
ثه یکوشت، لهوانه نهبوو یه کنی له دهستی رزگاری بین!. تعنانهت ثهمه یه کینکه لهقسه و
کرده وه کانی [سمایل ثاغا] که عمجهمه کانی ریز ثه کرد و ته یوت: ویزانم گوللهم تاکوئ بر
ثه کا!. ه لهم سهروه تفهنگیکی تی ته گرتن بز ثه و سهرو پاشان سهری شه برین و کهلله
سهره کانیانی بهسعر یه کاکرمه آل ته کرد و سهیریکی ته کردن و ثهیوت: وهیشتا خوینی
جهوهم رئاغا وه رنه گیراوه ته وه، خوینی [جهوهه رئاغا] وه خوینک و درگیراوه ته وه که

ئۆرشى سمكۆ ٢٥٥

ولاّتي کورد سەربەخۆيى و لەمانە پاک بکریْتەوە!.^(۱)..

نهم کارمسانانه که له گهل حوکوومه تی نیّرانا نهینواند له گهلّ حوکوومه تی نورکیا ـش نه یکرد و ههمووجار په لاماری خاکی تورکیا ـشی نهدا، تورکه کانیش له شکریان لیّ نه کرد، که نهیزانی زوّری بوّ دیّت خوّی نههاویشته وه ولاّتی کوردهواری نیّران و لهو

۱- به تاییه تی که و شته ش که [سمایل ثاغا ای نیری شده خونبرشته کردبو و کرده و ناشیر به کانی حوالی دو و به تایی به کانی حکومه تی نیران بود له گل که به تاشکراو به نامه کی ثه بانه و بست به هدر جور بووه له ناوی به رن. له و ده و ارائه دارد که هدر جاره حوکومه تی نیران له شکری شمارده سه ری و هیچ جاریکی پی نه شم کرا، جاریک حاکمی دورمی: دست و قاین رزق و برلی جوانی به دیاری بو ته نیری و قاین دوستایه تی له گل شمکانه و .

[سسایل ۴غا] له کویستان جهین، له ناو چیسه ن و سهوزه لآنیا ددوار ههلّدراودو له دیواخانا دانیشتود. لهو کاته داکلبرای راسیّر به خوّی و ۱۳هزی [ساکم] و سنندوّنه دیار به کهوه که گا و سندوّق له ناومرِاستی دیواخانا داخهنی و ۱۳هزه کهشی محداته ددست.

وخهسر دو دی کوری سمایل ۱۵ غا له و سه ده مه دا آن به بن و له ته مه بی چوار پنج سالآنا شعبی و له دیواخان له ته نیشت باوکیه و دانیشتوه. که چاوی به [سندوق] که که وی به لایه وه شتیکی جوان و زرق و برق ته بین بؤی مهشنی و که گاته سه ری. سندوقه که که مدیو شه و دیـ و شه کـا. کـو توویر [سندوق] که ته قیموه!. تو مهس که مه ناوه کهی هعمو و پریه نمی له دانه میـت!.

هسمایل تافاه مدر خودی پی که کری په لامار خدا و خوی خه نا بسدر خدسر دوا. که مندوقه کهش خه ته تیصوه ددانه سیت و کانی به و ناو ددا بلاو خهنه و ه گهلی کهس له دانیشتوانی دیواخانه که که گریشه و و خهاننگوژی، حانات په کی له کوژراوه کان برایه کی تری [سمایل کاخا] خوّی بوو له و شویّنه داآ. خوه نده هه به خوّی و و خصر دوری کوری رزگاریان تهین و به رناکهون.

پاش قدم کارمساته وهلام قهنیری بؤ حاکمی (تهوریز) که کدارمسانیکی واقه وماوه و داوای شهو کهسانه یان لی ته کا که قدم ثبشه ناشرینه یان له گفل کردووه. حاکمی (تهوریز ایش بؤ قهوه خوی لهزیر تؤیالی قدم کردموه یه دمرکا شهش حدوکهس له کاربدهستانی دورمی، بؤ قهنیری.

[سمایل تاخا] که تصانه و در ه گری ته پانتیزیّه سهر لوونکهی شساخیکی هدوار به هدوار و لهوی فرتیان تهده نه خواردوه هه پرون به هه پرون ته بن!. جا تیتر به هوی تهم کرددوانهوه تهویش کهوته سهر تهو خوتیزیژی له [ههجم]ه کان و به هیچ جور دریغی لی نه نه کردن!. ولأته پان و فراوانه داكه ـ دايگرتبوو ـ رايثهبوارد.

له (۱۹۳۱)دا روّژنامه په کی کوردی به ناوی و کورده هوه له شاری وورمیّ و دهرکرد و لهم روّژنامه په داکاره ساته کانی خوّی و ثهو و لاّتانهی تیّدا ثه نووسراکه ثهو دهستی به سرا گر توون، له گهلّ ثه مه شا ههمو و جوّره هالّ و هموالّیکی ده ره و ه و حوکوومه ته کانیشی تیا ثه نووسرا. به م روّژنامه په [سمایل ثاخا] به تهواوی ده نگی کوردایه تی لهو و لاّتانه دا بسلار ثه کرده و مه به ستی شوّرشی خوّی له عالم می ته گه یاند.

له دەورووبەرى سالآنى (۱۹۲۲)دا حوكوومەتى ئىران ـكە [رەزاخــان] وەزىسرى لە جەنگى بور ـ خۆى كۆكردەوە و يەملككزادە، ناوى بە ھەزار كەسەرە ناردە سەرى لە ولاتى يەرمىق، ئەمانە ھەموو جۆرە چەكئكى رئىك و پىكيان يى بىوو. [سىمايل ئاغا] بەرەنگاريان بۆ شكاندنى، (۷۰۰)كەسى لى گرتن سەرى برين!. بەم ئىشەى ئەوى زات بوو لەزاتى ئېرانبەكانا نەما، ناوى [سىمايل ئاغا] بىھتىزايىە لەھمەر دەستە سەربازىك لە شوينەكەي خۇبانا وشك ئەبوون و تواناى شەربان نەئەماا.

وخالّة قوربان، و وميرزاكوچكخان، همهوون له ولأتى و قدددهيلَّ، و وپشكوّه. قدمانه هدر یه كه له شوتنی خوّیان ناو و ناوبانگیّک و دهورتکیان ته گیّزا، له و ولاّتانه دا فدوانیش هدر له پاش شهری گهوره حوكوومه تی فیّرانیان بوّ ماوه یه كسی زوّر هیّنابووه ته نگ، [میرزاكوچكخان] له خه تی سنووری وقهوقازه و هیّرانی شلّه ژاندبوو، خالّق قوربان ـ یش له خه تی رهشت و گیلان و پشتكوّوه، دهوره ده رخشانه كهی [رهزاخان] له و دهورانه دا ثه و هیو و كه كردیه كاری له فاخرا ثهمانهی راكیّشا بو لای خوّی و خالّو قوربانی هان دا بر ثه وه بچیر به گو و سمایل فافاوداو له ناوی بهریّا.

له سالاًنی (۱۹۲۱-۱۹۲۱) ، خالّ قوربان، به نیازی له ناو بردنی سمایل ثاخا به له شکر یکی کوکی عه شایریه و ، روو به و لاّنی ، سمایل ثاخا، به دِی که وت. که ثهم خه به ره گهیشت به سمایل ثاخا ثهمیش خوی کوکر کرده و هو چوو به پیریه و ، له و شوینه که پی تملّین ئۆرشى سىكۆ ٢٥٧

ه حاجی حدسه ن ه تووشی په ک بوون، له پاش شه رِیکی مهردانه ه خالز قبوربان شکساو له شکره کهی ثهوی لهدهست سه رېړین رزگاریان بوو به ره و دوا بوونه وه و ثیتر جاریکی که ثهو جوّره له شکرانه روویان نه کرده و ، به ولاتی «سمایل ثاغایدا!.

* * *

شه پی (۱۹۱۳ ما ۱۹۱۸) هممور دنیای تیک شله ژاند بوو، ولأتسی تیران ریسازی روس و تورک و مهلمان و ئینگلیزبوه، له ژیر پیدا پلیشابو وه وه، حوکو و مهنی قاجار له تیران هدر ناوی مابوو. وره زاخانی په هلهوی و له تیران هم لکه و تا له تیرانیکی بین نووزه ی تهو ده وره، له (۱۹۲۰) دا و تاران وی گرت و هموو سو و چینکی تیران و بین بازاده و بیران و بیران بیران میران در ۱۹۲۳) دا و به حمد شای تیران و به و به دره زاشاه.

له روّژی دوایی هاتنی شه پی گهوره دا [روزاشا] به و ناوه وه که نه نسه ریّک بوو له نه بروی نیران همهو و جار گوی له کاره سانه کانی سمایل ثاغای [سمکز] شه بو و که له و لاّنه کانی روّژ ثاواو شیمالی روّژ ثاوای نیرانا ثه یگیّرا، به لاّم هیچی به رانبه ریی نه ثه کرا، لهم رووه وه و روزاشاه ترسیّکی لی په یدا کر دبوو. له پاش ثه وه که [سمکز] به شه و شز پار نه ثه کرا چه ند جاریّک و بستی له گه لی بکه و ی نه ته مه هم و خوی نه ثه دا به مشارویران، دسته وه. له ثاخرا به و جوّره له گه لی ریّک که و ت که له سه رکانیه ک همیه له هشارویران، وروزاشاه بیّت و وسمکوّه یش بچیته ثه وی پیکه وه دوو به دوو ده ستبکه ن به قسه کردن. له (۱۹۲۴) دا و روزاشاه بیّت و شه کردنه که شیان ثه وه بو له رو شویّنه که و تنه قسه کردن، مهر جیشیان ثه وه بو و له شهر و له شه کردنه که شیان ثه وه بو گسریا شهر به شه کو دنه که شیان ثه وه بو گسریا شهر به شهر به شهر و این نه که ن نه یک و نیتر سمکوّ و از پینیت. ثم جوّره [ترکه که شیران یک و ثیتر سمکوّ و از پینیت. ثم جوّره

قسانهش زمانلووسی پیاوه ثیرانیه کان بوو ههر جاره له گهلّ کورده کان ثهیانکرد!. سـا، لهویّدا ههر قسه یه ک کرا، کراو ههر یه که گهرانهوه بوّ شویّنی خوّیان.

له قسه کانی «سمایل ٹاغاءیه که له پاشاگیرابوویهوه وتبووی:

ومن له ژبانما له کهس نه ترساوم، به لأم که چاوم به [رهزاشم] کهوت پشتم هماته لهرزین!. من «ههلم بو هه لکهوت ثهوم نه کوشت و ههلم لهدهست بهردا، به لأم له ثاخرا ثهو من ثه کوژئ!.ه.

له و سه رده مانه دا که له خاکی [تورکیا] بو و وه له عهینی وه ختیشا نزیک بو و به سنو و به سنو و به سنو و به شخر انه شخر شه کانی (۱۹۲۵ - ۱۹۳۰)ی کور ده کانی تورکیا به تمواوی تاگادار بو و وه تازه ش ثه و شخر شه ده سنی پی کر دبو و، واته هه ر له سالی (۱۹۲۵) دابو و مهستا یکه مال فه وزی ناوی نار د بو لای قونسو ولی رووس له ، و رمین، و تی: و شه وا کور ده کان له تورکیادا شخر شیان ناوه ته و ان لهم ر و و وه چی ته گین؟ ، قونسو ول یش و و لا نمه که چوون و هیچیان بو ش و و لا نمه که چوون و هیچیان بو ناکری ا. (۱).

[سمایل ثاخا] بهم جوّره لهو لأنه كانی تیّران و توركیا روّژبهروّژ پهرهی تهسهند و هیّزی زیادی ته كرد. لهولاشه وه حوكوومه تی تیّران و [رهزاشا] همتا ته هاتن به هیّزتر ته بوون و عهشایره كانی ولاّتی «تیّران»ی لهناو تهبرد، حوكوومه تی تــوركیا ــ ش حــه ینی چــهشن دهوری عوسمانی نهمایوو، دموری «كهمال ثه تاتورك»، بوو، به هدر دوولایانه وه رقیان له

۱ - وا دەرئەكتوى ئەم خەبەرەى - سىايل ئاغا بۇ ئونسوولى ورمى - لەبەر ئەوە بووە كە بىزانىق ئابا رووسەكان پشتيوانى ئەو شۇرشە ئەكتىن يان نەأ؟. ئەگەر نەيكىن ئەم ئەتوانى لەسەر ئىشى خوى بروا و دلبا ئەبى لەوە كە مادام رووس پشتيوانى ئەولاناكا، ئەم سەر ئەكتون.

دیسان ئەمەش دەر ئەکەوئ کە رووسەکان لەو سەردەمەشدا پشتیوانی ھیچ جوّرہ بزووتتەومپەکی کوردىيان نەکردووەا.

شۇرشى سمكۆ 709

[سمایل ناخا] همستابوو، ههریه که لهلایه کهوه ثهیویست سهربهخق له ناوی بهری، ٹینگلیز _یش لهولاتی عیراق لهوان خراپتر سیاسه نه کهی شنیکی تری ثهویست!..

[سمایل تاغا] له ناو تهم هه موو تاگرانه دا خوی ته پاراست و به لکوو شانوشه و که تی خوی هه رزیاد ته کرد. له [تشرینی یه که می ۱۹۲۹] دا له خه تی «په سوێ» و « ها ته عیراقه و ه و رواندزی داگیر کرد و تیبایا دانیشت. «سید طه هی شه مدینان به هه موو جوّر له گه لی بو و ، له گه لی عه شایره کانی ته و و لا تانه دا هم و و رێ که و تن و بو ون به یه ک قسه حوکو و مه تی عیراقی ده ستی له و ناوانه دا برا. هه رچه نده له شکر و نه یروی ته نارد به شی ته روش و شی و شارد به شی

لیره دا ئینگلیز که و ته خوی و نه ویش دایه پال حوکوومه تی خیراقی، له پاش شه پر و همرا و کوشتاریخی زوّر له مارسی (۱۹۲۸) دا وسمایل ثاغاه ناچار کرا به وه که بسچیته خاکی تورکیا، له ویش حوکوومه تی تورکی به ههموو هیزیکیه وه به ره نگاری بوو، همرچه نده حوکوومه تی غیراق و ئینگلیز به ههموو جوّر سه ری ریّ بان پی گر نبو و له گهل نه وه شاه مدر یه عدینی سالاگه رایه و بوّ غیراق و ناوچه کانی پیشووی داگیر کرده وه!.

همهندوویی سامی، به غدا سه یری کرد ته گهر [سمایل تاغا] بهم جوّره له سهر ثبش بروا
تاره زووه کانی ته و و ته و نه کانی همهو و تیک ثه چنا. ثه مجا هیّنای حوکوومه تی عیّراقی
هه لُخران بز ثه وه که له گهل حوکوومه تی ثیرانا فؤل بکه ن به فؤلمی یه کا بز له نـاوبر دنی
[سمایل ثاغا]ا. له حه ینی وه ختا ثه مانه ی ههمو و کرد و هه ر دو و حوکوومه ته که به جاری
که و تنه په لاماردانی سمکو، «سمکو» له پاش شه رِیکی زوّر دیسان گه رایه و ه بو خاکسی
تورکیا.

له پاش ماوه په ک سه پری کرد کاروباری ثهو و ثامانجی ثهو بهو جوّره دروست ناین که ههر وابه بنیده نگ له خاکی تورکیادا دانیشنی. مهبهستیش ثه گهر شه پکردنه شهر ثه ین لهسهر شتیک بکری که، بهرینکی هه ین. له بهر ثهمه ههستا لهویشه وه گهرا یهوه بز ولاّتی نیران؛ بر ثهو شوینهی که دووره له سنووره کانی طیراق و تورکیاوه. بهم جوّره لهو و لاّنه دا لیّدانیشت و حوکوومه تی ورهزاشا، پش ههر کوّششیّکی ته کرد بوّ له ناو بردنی به همیج دهر ته چوو.

حوکوومهتی ثیران که زانی له قاپی دوژمنایه تیه و هیچی پی له گهلّ ناکری شه مجا
هینای بنای درستایه تی و خوشه و یستی له گهلّ دامه زراندر که و ته قسمی خوش کردن
له گهلّیا. بهم جزره «سمایل ثاغای» هیدی کرده وه تاکه و ته سالّی (۱۹۳۰)، له نیسانی ثه و
سالّه دا بانگیشتنیکی ماقو و لأنهی به ناوی دوّستایه تیه وه له شاری «شنوّ، بو کرد.
سمایل ثاغا ـ ش به همو و دلّیکی دوّستایه تیه وه به چهند سواریّکی که مهوه چوو بو

ئەمەش گزیا بەو ناوەوە كە دىسان [رەزاشا] ئەيەوى چاوى پىنىبكەوى و ھەندى فسەو باس ھەيە پىككەو، بىككەن، چەپەرى ئەم دەستە گوللەش وھەمەرخانى، شەرەفى يىا شەرىغى بوو كە ئامۆزاى سمايل ئاغابوو [سمايل ئاغا] برواى پى ئەكرد، كە ئەچن بىۋ سەربانگېشتىن سەرھەنگ سادق،خان، كە ئامر فەوجى شنۇ ئىدىنى دىيت ئىملىن: «شا، نەپتوانى بېت، من لەباتى ئەو ھاتووم و ميواندارى بەجى دىنىم،ا.

شو پنی بانگیشتن و میوانداری له قشلهی حوکوومهت بوو، که وسمکوه گهیشته ناو شار به پیربهوه چوونیکی روسمی له لایهن حوکوومهتهوه بو کراو دووروژ میوانی حوکوومهته و بو کرومه بود. [سمایل ثاغا] تاگای لی نیه که تهونی بو تهزاوه نهوه!. روژی سیههم ثهیه وی بگهریته وه، فهرجیکی عهسکه رخویان به دهورهی کوشکه که دا حه شار ثه دهن. لهو وه خته دا که [سمایل ثاغا] خهریکی نانخواردنی میوانداریی نیوه پوی حوکوومه تی [تیران] ثهیتی پاشان هه لله ستی بگهریته وه، وسه رهه نگ سادق خان، دهست شه خاته ناو ده ستی و به جووته دینه ده روه و ثه گه نه سه رپر دوشیوه که، سه رهه نگ دهستی خوی رائه و مشکه ر له ناکاو دا شه بارن و

ئۆرشى سىكۆ ٢٦١

به ین پشوو دەست ریژیکی به سه را له کهن و [سمایل ثاغا] و پیاوه کانی ـ ته نها دووکه سیان نه بن ـ له و شوینه دا له کوژرین!. قسه که ی خوّی ها ته دی له گهلّ ره زاشا ـ داکه و تی: ومن ثه وم نه کوشت، به لاّم ثه ومن ثه کوژی!.ه.

حوکوومه تی ولیّران هگهلیّ میوانداریی وای بؤکورده کان کردووه!. [جهوههر ثاغای] برایشی ههر بهو جوّره له [تهوریّر] میوانداریی بؤکرا!.

لیتر به لهناوچوونی [سمایل تاخا] شوّرش و کوّششی چهند سالهشی لهناو چـوو تـهو ثاوانهی که ههیبوو بردیه ژیر گلّا. ثهوهنده ههبوو دهنگی بلیّسهی شوّرشه کهی وهندین ههر لهو کوانووهی کوردهواریه دا بوّییّت، به لکوو دهنگه که له دهری کوانووه کهو له پاش ثهو دهورهش به هوّی روّژنامه کانی بینگانهوه ههر ثه هات و ناوی ثهو شوّرشه کهوته سهر گهلیّ لایه وه ی کتیّب و داستانان و لهمهوه شوّرشیکی گهلیّ فیکری کهونه میشکی زوّر له کورده کانهوه!.

شۆرشى سابلاخ

شههیدی ٹازادی کورد [قازی محمد] (۱۸۹۳-۱۸۹۳)

وه کوو له شوینه کانی تری نهم کنتیه دا بوّمان ده رکسه و ت له دوای دوایسی هساننی شه پی در کسه و ت له دوای دوایسی هساننی شه پی کونگره سیاسیه کان و پهیمانه کانی «سیفه دم خوّره شنیکی تریان به ممردم پیشان نه دا؛ نه وهمو و قه و مینک شه بی به به شی خوّی بگاو له دیلی ده رچی، به تابیه تی قه و می کورد نهم دهو آلمی بوّلی نه درا! که شه پی گهوره ی در و همیش مانه پیشه وه، شه پی (۱۹۳۹ه ۱۹۳۹)

شەيپوورېكىتر دېسان بلاوكراپەوە!.

هدر که جهنگی پیشوو دوایی هات قهومی کورد له هممولایه کهوه کهوته شوپنی ده نگی که جه نگی پیشوو دوایی هات قه ومی کورد له هممولایه که حقه یان له کرد. به ته بیمه ته بیمه ته باوه په باله وانه کانی شه پی ته بیمه ته باوه و به باله وانه کانی شه پی بیشوو حوکوومه نه کانی ثینگلیز، رووس، ته لهمان و عوسمانی بوون. رووس و عوسمانی هاوسنووری ، سابلاخ، بوون، ئه لهمان و ئینگلیزیش به هوی دووه کهی تره وه نهوه ک هه دله ولاتی سابلاخ به لکور له همموو خاکی تیراناگهمه و گالته بان نه کرد!..

پاش کشانه وهی ثه و انه هه ر به که بؤ و لأنی خؤیان ـ به ناو! ـ شؤرشه کانی سمایل ثاغا ـ ی ،سمکز، له ره گ و ریشه ی سابلاخ و و لانه کانی نه رگه و رو مهرگه و رو سندوس ـ دا. له گهل شؤرشه کانی [شیخ مه حموود] له و لانی سوله یمانی، شهم دوانه شهوه نده ی تر شۆرشی سابلآخ ۲٦۲

گویچپکهی ولاّتی سابلاّخیان ئەزرنگاندەوە بەوەکە ئەمانە سەربەخۇیی کوردیان ئەوئ. ئەمانە ھەموو ئەوەمان پیشان ئەدەن کەگەلآلەی بیرو باوەرپّنک لە ولاّتی سابلاّخا ھەر لە دەمپّکەوەبوو،کە ھەبوو.

که شهری دووههم هات بهسمرا لمهبر ئهوه ولأتی کوردهواری نهوتی ههبوو؛ شهو نهوته که نهبوونه کهی پشتی ئهلّهمانی دابهزهویا، بوو به چاوهندازی گهلیّ له حوکوومهته گهوره کان، ههریه که لمم رووهوه به جیا ئهیهویست گهمهو گالّته و شوّخی له گهلْ کورد و کوردهواری دا بکاً!..

دیسان هدر به هزی شهرِهوه لهم لاو لهولاوه نینگلیز و رووس رژابوونه تیترانهوه، دوست بوون؟!. نمه دوست بوون؟!. نمه المؤرانس، و «نهسساف» نمیزانن، که اؤرانس لهلایهن نمینگلیزهوه «نهسساف» لهلایهن رووسهوه به ناوی کاروباری سیاسهت و بازرگانیهوه بهولآنه کانی کسوردهواری نیترانسا نه نخورن و هدریه کهیان به بیزدهنگی نهویکهیان کورده کانیان بهباریکا رائه کستشا!!.. کوردیش لهبهر دلسافی سوی وه یا لهبهر ناجاری سوی، دلی نه چوو له دهنگی شوش و شوینی نه کهوت!.

نهم دلسانی و ناچاریه بووه، که له ههموو روّژو لاپه دِهه کی کوردا تووشی نهوه ی کردوون که بکهونه شوتن دهنگی دهوّل!. نهوه ک نهوه که دوژمنه کانی کورد نه لیّن:
کورد پاره پهرست و پیگانه پهرسته، پاره پهرست نیه چونکه وه نیه نه دو دوژمنانه پاره پهرستتریخ؛ دوژمنه کانی کورد بوّ پاره ههرشتیکیان هه په و نیه نه پدوّریّن، کورد لهسهر شهره ف و ههنمه ناتی قهومی خوّی، خوّی نه دا به کوشت، نهوه ک نه پفروشمخ به باره.

ینگانه پهرستیه که یان رونگیتی راست ین، به لأم ثهمه ش له بهر دلّهاکی و له بهر ناچار به به ثهلّهای قهومیه تموه، ثمو ینگانانه خراین که ثموه نده درو له گهلّ کورد ثه کهن، نموه ک له بهر دوو شت به گوئ که س نه کاه یه کهم له بهر ثهوه تا ثبسته که شوین ته مووره ی خدّی بکه وی برانی خدّی بکه وی برانی خدّک که و توه میچی نه به ستو ته وه ، با ما وه یه کیش شوین ده نگی خدّی بکه وی برانی لهم ده رگایه وه چی ثه یی ادر وهم م با ثه و شور ره به که دو ژمنه کانی پیّوه ی ثه نو وسیّنن و ته لیّن بیگانه په رسته با ثه و په رده یه ش لادا بزانین ثه و وه خته ثه و دو ژمنانه چی تر ثه گرن به ده سته وه یژ ، له که دار کو دنی کو رد؟!.

* * *

تسه دهنگی ازادی و سهربهخویه که له لیسواری دیسواری دوو شههی اسه در ده کهوت ایم ۱۹۱۹ و ۱۹۳۹-۱۹۳۹ و بهر قهبووه بهر گویچکهی کورد له کهوت عهینی دهنگیش بو بهر گویچکهی ثازربایجان و ولائی وثازربایجان به کهوت. به تایهه تی له شهری دووهه ما گویچکهی ثهوان زیاتر ثهزرنگینرایه و ، چونکه ثهوان به بی پهدده سنووریان نووسابو و به سنووری رووسیاوه، بو دهستخستنی نهوتیش دیاریه کی بیاش بووا. ثهمه و خویشیان ههر له گه آلی زووتره و ههستیان به شتیک کردبوو، بویه له دهوره ی [روزاشیا که دهوره کانی وقاجاری دا تهوریز پایته ختی ولیمهد و بوه بویه له دموره ی [روزاشیا که همه مو ده مسیک تهوریز و لائی [تماوی] له چهوساند نه و دابوون و له ژبر ثه و چاویز به دابوون که نه و مهرملیون که سی

نه و سهرده مه که نه پروه کانی ـ ئینگلیز و رووس ـ چووبوونه ئیرانه وه نهو مهرجه یان دابوو، که له گهل دوایی هاتنی جهنگا ههر دوولا ولآنی ئیران به جنی بیّلن. شهرِ ورده ورده خهریکه دوایی دیّت، تاکی تمرازووی سویّندخواره گان خهریکه قورس نه ییّ. ههردوو تۆرشى سابلاخ ________

نه یروو له دلا ناتوانن دانکه نی نه و تی ثه و و لا ته بین، له رواله تیشا پنیان نـاکـرێ نـه چنه ده روو و هدونکه په یمان له په ینایه، ثهم به و ثه لیّ بچوّره ده روه و ثه و یش بهم ثه لیّ بچوّره ده روه و ا.. له به ر ثه مه پیّو بسته همر یه که یان به ناوی شتیکه و ه پیّ دابگرن!. شـتیش له و هاکتر دهست ناکه و ی کـه ده نگـی ثـازادی و سـه ربه خوّیی قـه و مه کـانی ثـه و و لا تـه بلاّو بکریّنه و ا...

وثیبراهیم حه کیمی ـ حکیم الملک، سهرو کی وهزاره تی ثیران و هجه نهرال ثهرفه ع، سهرو کی تیران و هجه نهرال ثهرفه ع، سهرو کی ثیران نهرکانی جه نگ بوون، ثه گهر ههر جوّره بهند و باریک لهو و لا تانهدا بىلاً و بکریته وه وه نه یی ثهوان بتوانن بهرهه آستی بکه ن، ثیران نه خوّش بوو، [حکیم الملک] نه خوّشتر بووا. ثه آییم نه خوّش بوو به رانبه ر به و شهرانه و به و کیشوه رانه شه گینا خوا همانناگری له و روزانه دا و اسد علی و فی الحروب نمامة ا، و و یا:

هشیر اند پیش پشه و شغال اند پیش شیرا. ثدم شنانه و ثدم هزیانه _ پنجگه له هزیه تایبه تیه کانی تر کردیانه کاری که لدولاته کسانی ئمازربایجان و سابلاخ ا سده ندی ده نگیکی تر پهیدابیته وه، به لام تدنجامی ده نگه که ثدی به قازانجی کن ؟. ثدوه مدبستی شدییو ورچیه که نیه!. پهندیکی کوردی هدیه ثه لی: «پارهی کفن ده ستکه وی مردو گور به گورا... له هدمو و ولانی کورده واری دا ندوت هدیه، هدمو و عالم چاوبان له ندو ته ندوت و کوردیش به کیکه، ندوت ده ستکه وی کورد هدر شنیکی به سدر دیت با بیت ا!..

* * *

هسابلآخه که پی تهلّین «مهاباد» کهو توّ ته ولآنی موکریان و له روّرْ ثاوای خاکی تیرانایه، پسالّی داوه بسه [نسازربایجان]هوه و نیزیکه به ولآنی رووسیاوه، له دووشانیشیهوه کیشوه ره کانی عیراق و تورکیایه، رووباریّکی له پالآیه، هدر چوار دهوری کیّوه و بوون به شورهی شاره که. هدر له دموریّکی کوّنهوه به هوّی سنرورهوه شویّنی هدرا و هدوراو تاژاوه شوّرش بووه. دانیشتوانی [سابلاّخ] به زموق و دلّتهین، به تاییه تی سهرچهاومی

ئاھەنگ و مەقامەكانى كوردىيە.

بهرمی فازیانی [سابلاّخ] زوّر لهمیّژه ناو و ناوبانگیان له دلّی خملّکی سابلاّخ و ولاّتی موکریدا جیّ خوّی کردوّنهوه، وه کوو بهرهی «تورجانی»یه کان ثهوانیش شهو نـاو و ناوبانگدیان بهو جوّره هدر همهروه.

ولأنی كوردهواری پابهندی دیانهت و تاشنای مه لایانی زانا و دانا بوون، دهستهی مه لا و حولهما ـ له همموو و لآتی كوردهواری دا پایه یه كیان همبووه. وقازی محمده پایه و مهركهزی باوباپیری و زانایی و زمانزانی و دهسترویشتوویی خوّیشی ثهمانه همموو پالّیان پوه ناكه پیاویكی به پریّز بیّ له و لاّتی سابلانخ ا. دیسان وقازی عهلی و باوكی ـ كـه كـویی میرزا قاسمی كوری میرزا قاسمی كوری میرزا قاسمی گهوره بدو و ـ تـه ویش له پیشا شوین تاگردانیكی بو وقازی محمدی كوری و دامهزراندبوو. به تابیه تی كه وقازی معملی له شوین تاگردانیكی بر وقازی محمدی كوری و دامهزراندبوو. به تابیه تی كه وقازی محمدی ته و دانواگه پایه و برّ سهر وقازی محمدی ته وه داده ی یا یه ی برز بو و و و و .

له [۲۵ کی ٹاغستوزی ۱۹۴۱]که لهشکری ئینگلیز و رووس لهملاو لهولاوه چوونه ئیرانهوه، ئیران له ههموو لایه کهوه کزی و بی هیّزی رووی تی کرد، «رهزاشاه گیراو برا بو ولآتان.

له عیراقا حزبی ههیوا، همبوو، ثمم حزبه پهلوپؤیه کی باشی بالآو کردبووه و ناو و ناو با و باربانگی بز همموولایه کی کورده واری رؤیشتبوو. ثمم حزبه حزبیکی کوردی بوه، له شماران و سهرؤکی عهشایر و قوتابیان و خویننده وارن چووبوونه ناویه وه. له سالآن (۱۹۴۳-۱۹۴۳) میرحاج که ثه فسه ریک و یه کینک بو و له ثه ندامه به کاره کانی هیوا به ناوی گهران و دیده نیموه چوو بؤ ولائنی موکریان بؤ ثه وه بتوانی نیشکی هیوا بخاته ثه ویشه وه، هدر جاره که ثم چوو بؤن و به رامه یه کی وای به رچاو نه ثه که وت که بتوانی راسته و راست کوانگه یه که و بؤن و به رامه یه کی وای به رچاو نه ثه که وت که بتوانی راسته و راست کوانگه یه که و بو نه م حزبه په یدا بکات.

شۆرشى سابلاخ _____ مابلاخ _____ مابلاخ

همندی له گهنجه کانی ثه و ولآنه که تا بیست که سبّک ثهبوون دله رسابلاخ، به ناوی وکرمه لهی در تشکید به ناوی و کرمه لهی در تشکید به ناوی کرد مه لهی در به به به به به به به کردن که کردن که دراو له ولانی موکریان بلاو ثه کرایه وه. ثامانجی کرمه لهی در و بی (۱۱) و میرحاج و له جاری در این در این کردستانی گهوره بین (۱۱) و میرحاج و له جاری در این در اخزی گهیاند به ثه ندامانی ثه مکرمه له به و داوای ثه وه ی کی کردن که دوستی

۱ ـ سهرچاوه و بناههی دامهزراندنی شهم حزبهش له پشتا ته گهریته بو شازایه تی هسه لای داودی.
شهم سه لای داودیه پیاویکی بیرروناکی بهجربهزهبوه دووکانیکی بچکولهی به قالی ههبوو له شاری
سابلاخ کر دبووی به دهستمایهی ژبانی. خه لک و خواو گهنجان هاتوچوی دووکانه که بان نه کرد. لهو
دووکانه بچکوله یده [مهلای داودی] بیروباوه بی رووناک نه کردنه و و و کوو قسه کردنی گوی
تاگردان دمرزی داستانی کوردایه تی داشدان. لهمهوه بهره بهره توانی قسه کردنه کانی بخانه شکالیکی
ریکهویکهوه بویه یه کی تری به سهرا بینیت. تا، وای لی کرد خشیه قالبی حزیدکهوه و ناوی نایه حزبی
برگ و همهوو شاندامانی حزب تا (۱۲) کهسیک شهیون.

پاشان وعدزیزی زدنده همهوو، هدتا بدلیت به کمار و گورج و گول بدو لهو رفرددا بدؤ شیشی کوردایه تی، محویش خوی له [حزب] نزیک کردهوه و دهستی تن خست و ورده ورده خوی کرد به خاوهن و سمرؤکی محوکومه له. له الخرا عدزیز لهم کومه له به مدندیکی راکیشا و دهسته به کسی تریشی پهیدا کرد، مهمانهی له تریز جوارچیومی ناوی وحزیی الزادی خوای کوردستان، داریک خست.

وصنریزه زوّر پیش لیّ هاتوویوو، روّژ به روّژ دام و دهزگای حزیه کهی خوّی زیاتر که کرد، له مهوه ناوی دهزکرد و وای لیّ هات ناسرا، بینگانه کان ـ به تاییه تی حوکوومه تی تیران ـ به چاویتکی سه بره وه سه بریان که کرد. به ره به ره حوکوومه تی تیران رایکیشا بوّلای خوّی و به رزی کرده وه. له تاخری کارا به هوی محووه گلمی لیستهی مهم و حزب به کهوته دهست حوکوومه تی تیران و کهوته گر تش که ندامانی کهم حزبها. مهزیز ـ پیش به کهواوی خوّی بوو به پیاویکی پیاوانی دایران.ها.

پاش قهم کارمساته نرخیکی قیر لهلای پاشماوه کانی حزب نهماو ههموو بروای خویانیان لئ ومرگرتهوه و بهلکوو بهجاوی پیاویکی گزی کهروه سهیر ۵ کرا.

له پاش خو «حسینی فروعه رله پایهی سه رؤکی سزبایه تیا شوینی حوزیزی گرته وه و کساروباری کؤمههٔ چیز له ژیز چاویزی خوا خرویشت بهلام عهر به سخوریکی بی دهنگی، تا روزگسازی «خیران» گؤرا و سه نگی دووعهم به تهوازی که وته ناوهوه. یارمه تی بز به جی هینانی ثامانجه که ی خوی بز در یژکهن، ثهندامانی کوّمه له به جوّر یّک هاتنه پیشه وه که که مینواه له و هاتنه پیشه وه که که مینواه له و ولاّته دا دامه زرا.

کو مه له ی وژ.ک به به ره به ره په رهی سه ند و دهستیان کر د به بالاّو کر دنه و می نهیّنیه کانی دلّی خوّیان و پر و پاگانده کر دن بوّ رزگار کر دنی کور دستانی گه و ره.کوّ مه له په رهی سه ند و زیاد بو و. تیپ تیپ خملّک ثه هاتنه ناویه وه، وای لیّ هات پیّویستی که وت به وه که سه روّکیّکی دلّسوّزی ناو داری هه ییّ. باوه ری کوّ مه له هاته سه ر ثه وه که وقازی محمد به شایانی ته م سه روّکیهی هه یه.

قازی کرا به سه روّک، هه ر به وه که اله و بوّ به سه روّک کوّمه له اله وه نده ی تر پشتیوانی بوّ به ید با بو و. مه لاکانی و لاّتی موکری له م رووه وه خزمه تیکی گه و ره یان کرد، هم ر مه لایه ک له گونده که ی خوّی ایشتیکی وای اله کرد اله گهر یه کینک نه چیته ناو اله و کوّمه لمه یه کوّمه لمه یه روّگ و روّگ کورد ایه تی و رزگار بوونی کورد اله کا ـ الهمه به گونا حباریه کی گه و ره الارمیّریّ.

* * *

رووسه کان لهولاوه ناوچه ی وانزربایجانه ی نیرانیان داگیر کردبوو به همموو جوّر دمستیان خستبووه کاروباری ثمو و لاّ نموه. حوکوومه تی نیران له گیانه لاّدابوو، وجه عفه ر پیشوه ری و که پیاو یکی به دیمه ن بوو له ولاّتی [ثازربایجان] ـ رووسه کان به همموو جوّر یاریه یان دا حزینکی دیمو کراتی له ولاّتی الزربایجان دامه زراند و کهوته سه ر جیاکردنه و و مدربه خزی ازربایجان!.

لهم لاشهوه کوّمه لهی هژ.ک ه ناویّکی پهیدا کردو به پهرمسهندنیکی تهواو پهوهی سهند. ناوی وقازی کهوته دیواخانه سیاسیه کانهوه، به ههموو جوّر هساتوچوّ له به پنی و تصوریّز و سابلاّخودا پهیدا بسوو. قهقسمران و پیاوانی رووس له تـهوریّز -شویّنی

شوّرِشی سابلاْخ _____ معرفی ۲٦٩

پیشهو دری ـ ههر زور زور کهوتنه ناو دو.

لهم هاتوچوانهدا وپیشه و وری و ده نگی به رز بوونه و می کومه آمی [ژ.ک]ی کور دی لهم بن ده سته و و بر خوی به زیان هاته به رچاو که گهر له گه آنی نه یخیا. لهم کاره ساته رووسه کان تی گه بشتن. شمیجا وقازی ویان به سه رو کی ایژنه یه ک له و عملی رو بحانی و و وقاسمی حاجی بایزاغاه و چه ند که سینکی تر به بانگیشتن بانگ کرد بر و بااکر و بر لای و جه عفه ر با گروف. گیرنه له تشرینی دو و همی (۱۹۴۵) دا چوو بر [باکرو] و له گه آر اجه عفه ر با گروف] له ماوه ی مانه و می مانه و می حافته یه کدا له وی هم مو و جوره قسه و باسیکیان بر یه و و بریار و ادراکه کومه آنی و رد گه آل حزبی بریه و و بریار و ادراکه کومه آنی و رد گه آل حزبی دیموکراتی کور دستان و له گه آل حزبی دیموکراتی بین به هاوده نگ.

له پاش گهرانهوهی لیّژنه بوّ [سابلاّخ] هعموو نه هلی شار و سهروّ کی عهشایره کان و حهشاماتی ولاّتی موکرییان به بسانگیشتنیکی رهسسمی له نما خری تشسرینی دووهـممی (۱۹۳۵)دا بازگک کرد و لهو کوّمهلّهدا کوّمهلّهی «ژ.ک» ناونزایه «کوّمهلّهی دیموکراتی که دستان».

تهم ناومو تهم دهنگه له همموو تهو ولآتانه دا بلاوبووه وه و رده ورده عشایه ره کانی ثهو ناوه وه کوو پووره ی همنگ له دهورهی ـ قازی و سابلاخ ـ کوبوونه و و هیوایه کی گهلی بهرزکه و ته ناو کسورده وه. به تساییه تی ده سنه ی [مه لا مسطفی ی به رزانی] و بهرزانیه کان ـ که روویان کردبووه سابلاخ ـ تهوه نده ی تر هیوا و ثومیدی دابوو به ههموو لایه ک. به همر دوولاه به ره به ره خدر یکی بلاو کردنه و ی ده نگی کورد و سه ربه خوبی کورد بوون له ولاته کانی موکریان و به ناه و و سه فو ی و هفض الله به گی هدا.

لهو روّژانهدا چوونی «مهلا» و بهرزانیه کان بوّ تیّران بیّنجگه لهوه که هیّزیکی گـهوره بوون، بوّ حوکوومه تی کوردستان، ترسیّکیشی خسته سیاسه تی تارانهوها. چونکه لهولاوه [تازربایجان] و لهم لاوه سابلاّخ لهم کاتهدا سهریان راست کردوّتهوه و تمهانهوی خوّیان له حوکوومه تی [تاران]دا بیچرن، گومانی تیدانیه که چوونی [مهلا مصطفی] لهم وه خته ناههمواره دا ـ بهرانبهر به تاران ـ شل و شیّواویه ک پهیدا ثه کا. حوکوومه تی وتاران ، بو گیرسانه وه که لیّشاوه چاریّکی نه دوّزیه وه ثه وه نه ی که بنووسی بو ـ ثامر فه وجی ـ سهرده شت ، سهرهه نگ پزیشکیان ، به هه ر جوّرییّت مه لا په شیمان بکاته وه له وه که پالّ بدا به حوکوومه تی [سابلاخ] هوه ا..

وپزیشکیان، به هزی ومام عهزیزی فهرهنیاهای مامش، وه و دهمی گهیشت بسه الا و گهلی شتی بو همآپرشت؛ له وشتانه: که ثهمانه ئیسته به رانبه ر به نیران پیگانهن و حوکوومه تی [نیران] به ناوی په نابه رانی سیاسیه وه ثه توانی دانمهی ثهمانه بدا و زهوی و زاریان بداتی و مهلا خویشی له تاران «نائب» یک بیت و ههموو دهم له پارلهمان و له گهل و وزیره کان و «شاهدایی! حوکوومهت ثهمانه ی له گهل ثه کا و ثیتر ثهویش و ازیینی له و که بداته پال

دیاره ومهلاه ثهمانهی نهچوو به گویپچکهدا و به پیچهوانهی ثهمانه رؤیشت و خوّی گهبانده قازی و شاری سابلآخ. چوونی پیاو و لهشکریکی واو پرچهک له و مختیکی وادا گومانی تیدا نابئ که هیزیکی مهعنهوی ههره گهوره ثهیی بوّ ثهو کهسانه که شهبانهوی حوکوومهتیکی کورپهو و تازه دروست بکهن.

* * *

روّژه کانی ئهو ولآنه هدرجاره پهرده په کمیتری پیشان ئهدا، لهناو ئهم پهرده رهنگاو رهنگانهداکو تو و پر له [۱۱یکانوونی په کهمی ۱۹۳۵]دا وجعفر پیشهو دری له تهوریّز جمهوریه تی ئازربایجانی بلاّو کرده وه و ئهومی ده ربـری کـه ولاّتـی وئـازربایجان، له حوکومه تی دتاران، و ئیّران جیابووه و لهو روّژه به دواوه خوّی سهربه خوّ ئهژیت!.

له گُدَلْ بلاّوکردنهو می نمم ٹاگاداریه دا همموو ولاّتی «شازربایجان»یسان له نسهیروو کاربه دمستانی حوکوومه تی [تاران] پاک کرده وه ، مایه وه سهر شاری «ورمیّ» که «أحمد شۆرشی سابلاخ

زهنگنه، ثامر فهوجی ثهوی هه تا به پنیک شاری نه دا به دهسته وه، پاشان ثه ویش به هؤی عهشا بره کورده کانی ثهو دهوره و ثه هلی [ورمیّ] خوّیشیه وه گیرا و هأحمد زهنگنه،ش خرایه ژیر محاکمه و لنی پرسینه وه وه.

له و سه ردهمانه دا که وپیشه و هری جمهور به تی ثاز ربایجانی بلاو کر ده وه له م لاوه وقازی محمده لیژنه یه کی به سه روّکی و محمد حسینی سیف قازی، نار دبوو، برّ [تهوریّز] برّ ثه وه هه ر دوولا له به ینی یه کاری که ون و به پشتیوانی یه ک دهستی حوکوومه تی [تاران] له و ناوه دا بیرن.

پاش برانهوهی قسهوباسی [سیفی قازی] له تـهوریز، له [۱۲ککانوونی یـه کـهمی ۱۹۴۵ [۱۹کزبوونی یـه کـهمی ۱۹۴۵ [۱۹۴۵ کردوونه و به هلی نـاوشار و قو تابیانی قو تابیخانه کان له ناو شاری سابلاخ کراو هقازی محمد، بلاوی کردهوه کهوا لهم تأریخه بهدواوه و لاتی وسابلاخ، و کوردهواری له حوکوومه تی [تاران] جیابووه و و له تیسته بهدواوه اعلانی سهربه خوبی کرد.

له روّژی [۱۹ککانوونی یه کهمی ۱۹۴۵]دا بهیداخی حوکوومهتی [تاران] لهسهر دایهرهکان هیّنرایه خوارهوه و له ناو چه پلهریّزانی مهردما بهیداخمی کموردستان ـی له شویّن دانراو ثالاّی کوردستانی پیروّز ههلّکرا. دروشمی ثالاّکهش بهم جوّره بوو:

سهره تا پارچه یه کی سوور، پاش شهو، سپی که به شهندازه ی چوار شهوهنده ی سووره که، پاش شهر سهور به شهندازه ی بهشی له چوار بهشی سپیه که دانیو کوره روّژیکی، بهسهر روّژه که وه قه لهمیک، لهم لاو لهو لای روّژه که وه دور گولهگفتم بهره نگی زمرد. لهسهراوردی ههموانه وه به شکلی چهنبه ر نووسرابو و «دهولهتی جمهه دی کو د دستان».

تهم دهنگه بهم جوّره له ههموو و لأته كانا بلأو بووهوه و تهنانهت دیواخانه سیاسیه كانی دهره وشی گرته وه، له ههمو و كونو قوشبنیكی و لأتی كوردستانی، ثه و ولاّته و پؤل پؤل خه لکی روویان ثه کرده «سابلاخ» و دیده نی دهوری تازه ی کوردستان!.

ییشهوا [قازی محمد] له ناو دروشمی سهره ک کوماریدا

که ثهندامانی کومه له و ها تو چو که رانی ژیر ثالای تسازه تسماشابان کرد وه ختی شهوه ها تو وه که [جسمهوریه تی کسوردستان] به جوریکی ره سمی بلاوکه نه وه، له [۲۱ی کانونی یه که می ۱۹۴۵] دا له پاش کوبوونه وه ی همهو و ثه هلی سابلاخ و سهروک عمشره ته کانی و لاتی موکری و [فیض الله به گ]ی و ثهو ناوه «قازی محمد» به جوری کی ره سمی له ناو دنیایه کسی خوشی و شادمانی دا «جمهوریه تی کوردستانی» بلاو کرده وه.

پاش ثهوه «محمدحسینی سیف قازی» به جلوبهرگی جه نورانیه و له شو پّنیّکی به رزا رووبه رووی خدلّکه که ناوی [پیشه واو سه روّکی جمهوریه تی کوردستان]ی بر قازی موحه ممه د بالاو کرده و ه. ثه مجا پیشه واش به جلوبهرگی جه نه پانی و به ناوی سه روّکی همه و هیّزی کوردستانه وه له شو پّنیّکی به رزا سوپاسگوزاری ثه م باوه پر و به راته ی خدلّکی کرد، سه ربازان و قو تابیانی کورد نمایشیّکیان له به رده می پیشه واو خدلّکه که دا نواند و ثه وی پیّویستی ره سمیاتی دروستکردنی حوکوومه تیّکی تازه بیّت به جیّ بان هیّنا. ثه مجا «قازی محمد «ی پیشه وا به م جزّره ی خواره وه وه زاره تی کوردستانی دروستکرد و ثه ندامی بو همه و وه زاره تیّک به م جزّره دانا: ۔

١-سەرۆك وەزىر : حاجى بابەشئېخى جەميان.

۲ ـ وهزيري جهنگ : محمد حسيني سيفي فازي.

۳- وه زيرى پوست و تهلگراف : كريم أحمدى.

شۇرشى سابلأخ

۴ ـ وه زيري فه رهه نگ : مناف كريمي.

۵ـ وه زيري كيشوه ر : محمد أميني معيني.

۲-وهزیری ته گبیر ـ مشاور : حاجی رحمانی ئیلخانی زاده.

۷_وهزیری ریگهوبان : اسماعیل ٹیلخانیزاده.

۸ـ وه زيري ثابووري : أحمد الهي.

۹ ـ وه زیری بازرگانی : حاجی مصطفی ی داودی.

۱-وهزیری کشت و کاڵ : مه حموودی وه لی زاده.

۱۱ـوهزیری کاروفرمان : خلیل خسروی.

۱۲ـوهزيري پروپاگانده : صديق حيدري.

هەندى له وەزىرە كانى حوكوومەنى كوردستانى ،قازى محمد،:

دانیشتوی ناوه راست «پیشه و ا قازی محمد».

له لای راستهوه بۆ چەپ:

[مصطفی داودی، خمه لیل خسروی، أحمد الهی، محمد أمين معينی، بلوريان، اللخانی زاده، كريم أحمدی، ميرزا عه لي ره يحاني]. ریزی دواوه تهفسهران و نووسهرانی روّژنامه.

له رزژی [۱۴ ی کانوونی دووهمی ۱۹۴۱]داکوبوونهوهیه کی گهوره کرا بوّ ئهوه که هیپششهوا، سویّندی سهروّ ک کوّماری بخوا، ـکه ئهمه شتیّکی قانوونی و روسمیه له هدمو و نیزامیّکی کوّماری و پادشایه تی دا ـ

[پیشه وا] فهرمانی دا به ثهندامانی کومیته ی مهرکه زی که قرآنی پیروز و دروشمی ثالاًی کوردستان ثاماده بکری. ثهندامانی کومیته و و وزیره کان یه ک له شوینی یه ک که و تنه پشت سهری وقرآن، و وثالاًی که که بهدهست مه لا حسینه وه بوو _ تا چوونه ژووری پیشه وا، پیشه وا ههستا و به دهستی خوّی سهر پوشه کهی لهسه و هرآن، و ثالاًکه لادا و ثهم سویّنده ی خواره وی خوارد: _

«سوپند نهخوم به خواو به قرآنی پیروز و به نیشتمان و شهرافهتی قهومی کورد و به تالای پر له هافتخاری کورد: تا دوایی همانسهی ژیانم و تا دوا تنوکی خوپنم به گیان و به مال له ریّگهی مانهوهی ثازادی کورد و بهرزکردنهوه و پایهداری ثالاّی پر له [افتخاری] کورداکزشش بکهم و دوانه کهوم، وه بهسهرو کی کوماری کوردستان و یه ک گرتنی کورد و ثازربایجان افتخار نه کهم و کوشش نه کهم بو مانهوهی نهم ثامانجه!..

* * *

کوماری کیشوه ری کوردستان بهم جوّره دروست بـوو و هـهموو کـورده کـان بـه بـمرزانیه کانهوه روویان کرده ئهم کیشوه ره، ده نگی ئاوازی گلیشته پارلهمان سیاسیه کان، روّژنامه نووسه کانی بینگانه به هـمموو جوّر بوّ وه رگرتنی باس و خواس روویان تی کرد. له پیش نهم تأریّخه و له پاش نهم تأریّخهش هیّزی کوردی کهوته داگیر کردنی نهو ولاّنه کورده واریانه ی که له ژیّر فـهرمانی تـارانـابوون. لهو نـاوه دا سـهربازی تـیّران له میاندوواوه و ههندی پوّلیسی نیّرانی له میوّکان، مابوونه وه و ککن همر دهمیّک بوو له هیّری نیّران پاک کرایه و ، بالبلّوقهی میاندوواو و هقید

شۆرشى سابلأخ ٢٧٥

مستشاری، له تاخراکه تنی گهیشت بهرانبهری پیناکری، خوّی و شاری دابهدهستهوهو داوای ثهوهی کرد له حوکوومه تبی کوردستان که ربّگهی بدهن و برواو شار بهجی بیّلی. تهمانیش ربّگهیان دا و له ربّگهی «ههوشار»هوه روّیشت و ولاّتی میاندوواو له [۱۵ک کانوونی به کهمی ۹۹۵ ا]دا به تهواوی له ژیر حوکمی تارانا دهرچوو.

به تایبه تی له ناوچه کانی وسه قر ـ بر کان و و بو کان ـ میاندوو او وه و به هممو و چه شنه گیشته کیشت کردنیک ثیش نه کرا. وه کوو ثهوه له [۳ کی نیسانی ۱۹۳۱] دا حرکوومه تی ئیران هیزیکی گهوره ی سواره و پیاده ی به هممو و جوّره چه کیکه وه نارد بو رزگار کردنی ثه و هیزانه ی که له شیمالی سه قر ـ ه وه له لایسه نه نه یروی کوردی یه وه ثابالمؤقه درابوون. تممانه شهرایه به جوونانیه بو و قاره واه و و بالمتون ی سهرو. لیره دا هیزی به رزانی، و قاردخانی] و و فیض الله به گی، لیبان را په پرین و و قاره واه و همو و ده و رو به ریان گرت. (۱۸) سه ریاز و ثه فسه ریان لی بریندار کردن (۴۹) که سیان لی کوشتن و چه ک و تالانه کی زوریشیان ده ستکه وت. ثه م شهره تا (۱۲)ی مارس در یژه ی کیشا.

له خەتى «ئاڭتوون»ى سەروەرە رووبەريْگەى «بانە» دىســان ھـێزى [بــەرزان] ئــەو

ناوه شیان گرت و به ریان له نیرانیه کان بریه وه. له لای وبو کان پیشه وه هیزیکی کوردی باش ثه و ناوه ی داگیر کردبو و. وحه مه رخانی شه ریفی وش له فوّلی «ته مو و ته وه جاده ی به ینی وسه فزه و وبانه یی داگیر کردبو و. ده سته یه کی تریش خه تی به ینی وبوّکان ـ میاند و واویان گر تبو و. له لای وسه رده شت پیشه وه عه شایری هه رکی، گه و رگ و کلاسی ثه و ناوه یان گر تبو و.

بهم جوّره ثهم ولاّتانه هیّزی حوکوومه تی ثیّرانیان تیّداکز کـرابـوو هـیّزیکـوردی بهومرگرتنی فهرمان له "سابلاخ،هوه ههنگاو به ههنگاو تیّدایا ثهبزووتنهوه.

ثهو هیزه تیرانیانه که له ومیره دی و و و و و و و و و و و مساور ده شت و ابوون و له لایه ن هیزی کوردی یه و د دوره درابوون، له لایه ن گوزه ران و رابواردنه و حالیکی شریان همهرو، چونکه ثهمانه له و سه قزه و و م مانگانه و شتومه کیان بر ثه هات، ریگهی [سه قز] له سانه همه و گیرابو و قیاده ی ثیران له [سه قز] و یستی هیرشیک بکاو خه تی به ینی خوی و ثه و شوینانه به ره لابکات، به تاییه تی خه تی به ینی و سه قز - سهرده شت و - که شهم شوینه به ته واوی شیرزه بو و

له [۱۹ ی مسارسی ۱۹۳۹] دا پسێنجسه د سسه رباز بسه هسه مو و جوّره چه ک و جمخانه به که و په پلاماری گردی «سه بده گرده» ی دا که ثه م گرده ته نها (۸) سه ربازی کوردی لئی بو و . له پاش سه عات و نیو نک شه په هیّری ثیّران به شکانیکی خراب شکان! ثهم شکانه شکانیکی مه صنه وی زوّر ناهه مواری دا به هیّری ثیّران؛ سهیر له کرا لیّره و ه ثهم شکانه ناشیرینه رووی دا، له لا یه کی تره و ه به رزانیه کان و [حمد شیدخان] و شکاک ثه وا خدر یکن ریّگهی «دیوانده رو ه گرن، وته مو ته و «هه یه جانان» به تمواوی که و ته ژیر حوکسیانه و ه هه رسته هر ه گرن به تمواوی که و ته رودی حوزه برون زوّدی حوکسیانه و ه هه رسته شی ته و اله محروان و هه و رامانه و و «سنه شهر و اله اله کور اله حوّره بروّن زوّدی بی ناچی لووت ثه نیّن به مه روان و هه و رامانه و و «سنه شهر و اله

لهبهر ثهمانه قواتی ثیرانی به تهواوی چوار چمکی خوّی کرد بهلادا و خوّی ثاماده ی

شۆرشى سابلأخ _____ 477

شهریّکی گهوره کرد. دوو ههزار سهربازی پرچه کی ثهو ناوه به هوّی هیّری ثاسمانی و تانک و دهبابه و زریّلی و توّپهوه بهریّ کهوتن بوّگردی «مامهشا». لهم شویّنهدا «مصطفی خوشناوه به (۲۸) سهربازی کوردهوه ره گی خوّی داکوتابوو. ثهو همموو هیّزی ثیّرانه پهلاماری ثهو دهسته پهدا، له (۱۷)ی مایس دا ههر له سهر لهبهیانهوه جهنگ گهرم بوو، قواتی ثیّرانی له همموو لایه کهوه سنگی ثهیهیّنایه پیّشهوه، فروّکه له ثاسمان و توّپ و دهبابه له خوارهوه وه کو بارانی به هارگولله و بوّمبایان ثهباراند.

هیّزی کوردی بهرانبهر بهم ههموو ثاگره ثهجهنگی و سنگی کردبوو به مه تال، شهر لهوانهبو، بوو به دهستهویهقه، قیادهی شهری _امامهشا، وا ههلّمهموورِیّنرا ثیّرانیه کان واتیّ ثه گهیشتن که ثهو هیّزی کوردیهی له گمل ثهوان شهر ثه کهن نابیّ کهمتربن لهدوو ههزار سهرباز به همموو چه کیّکهوه، له گمل ثهوهشا ثهمان له (۳۸) کهس زباتر نهبوون!.

نه و روّژه تا نیواری جهنگیکی دلیرانه کراو کوشتاریکی زوّر زوّر له هیزی دوژسن روویدا، روّژی دوایی جهنگ دهستی پی کرده وه ههرجار تاکی تـمرازوو بـهلایه کـا «قورس» نه بووا. له ده مه و نیواره دا نیرانیه کان خهریکی کشاوه و گـه پانـه وه بوون، واتـه لهسهر شکان بوون، کو توویچ هه آمیه ک له ده سـته ی تــم لا روویــدا و تــه و هــه آمیه له ناخرابوو به هوی نه وه که گردی «مامه شا» به جی ییّلن!.

راسته گرده که یان به جی هیشت و له شوینیکی تر سه نگه ریان گرت به لأم زیانیک که

هموان له هیزی [فیران]یان داو فازایی و به جه رگیه ک شهوان له و شه پرهی [مامه شا]دا

نواندیان همهوو شه فسه ره کسانی فیرانی یان سه رسام کر دبو وا. له پاشا به همه مو

سه رسرمانیکه وه شه پی مامه شا یان باس فه کرد و نه نه چووه دلیانه وه که له و شه پره دا

که متر له دو و همزار که س سه ری ری پی گر تبیتن!. له م شه پره دا (۵) که س له ده سته ی

کوردی شه هید کرا، یه کیک له وان و خوشه وی خه لیل و بو که له م شه پره دا بر بندار بوو

پاشان بسرایه خهسته خانه ی [سابلاخ] و له و پش چار نه کرا له شاخرا مردوو به

پاشان بسرایه خهسته خانه ی [سابلاخ] و له و پش چار نه کرا له شاخرا مردوو به

كۆبورنەرەبەكى رەسمى لەلايەن حوكورمەتەرە تەرمەكەي نېژرا.

کوشتاری هیزی نیرانی ـ ش گه بشتبووه نهندازه به ک که حـوکوومهت له [سـهفز] مهنعی گهرانی شهوی کردبوو، به کنی لهو ثبشانه که نهم مهنعهی بـو کـراوه هـبنانهوهی کوژراوه کانی شهری [مامه شا]یه بـو نهوه خـه لک نـه یانبینی و له چـاو پـی کـهوتنی کوشتاریکی و از ور وره بهرنه ده ن اوه کوو نهوانه ی لهو شهره دا بو وبوون و نهیانگیرایه وه له کهم شوین و اری کهوتووه هیزی [نیران] نهوهنده کوشتار بدا به دهسته وه.

* * *

که پش گهیشته نهم شوینه سه رله شکری نیران وره زم ناراه که و ته سه ر نه وه که نیشبکی و ابکا له گه ل کورده کانا ده سیان بگا به به ک و به لکوو رئ که و تنیک دروست بکا. به جو رئکی ره سمی داوای کرد له حوکوومه تی [سابلاخ] که چه ند که سیک به ناوی ومشاه بوه بنیری بو [سه فر] بو شه کردن له کاروباری نه و ناوه وه.

له [۲۱ ک مارسی ۱۹۴۹] ادا حوکوومه تی سابلاّخ وعزت عبدالعزیزه، یاوه ر تیبراهیم، یاوه ر جعفرکه ریمی، به ناوی دممثله یوه نارد بوّ دسه فزه که له گهلّ روزم الرادا قسه بکه ن. روزم الرا وتی:

هلهبهر شهوه کمه [قوامالسلطنه کو «پیشهوه ری» و [صدری فیازی] لهم وهخته دا که رتوونه ته گوفت وگزی شهوه که کاروفرمانی و لأتی ثیران، «ثازربایجان» و «کوردستان» به جوریکی هیمنی و ثاشتی ببریمننه و پیویسته لهم ناوچانه شا شهر بوهستینری تا شهوان ته گهن به شو بینیک!..

نپراوه کانیش رهزامهندی خوّبانیان دهرېری و لهسهر ثهم شتانهی خوارهوه رێکهوتن:

(۱ ـ ٹەم نېراوانە بە ناوى حوكوومەتى خۆيانەوە خەبەر بنيرن بۇ ئەو ھېزانەيان كەوان لەبەرانبەرى ھېزى حوكوومەتى ئېرانەوە بۇ ئەوە شەر بوەستېنن، وەكوو چۆن ئەم فەرمانە شۆرشى سابلأخ ٢٧٩

نه کریّته سهر هیزی نیّرانیه کانیش، شهر بوهستیّن تا ثاخر قسهی پیشهوایسانی هـهر سـیّ حوکوومهت دهر ته کهویّ.

۲ ـ يو ته وه هيچ تهنگو چه له مه يه ك له به ينى هيزى و ثيرانى، و و كوردى، دا روونه دا،
 كورده كان (۴) كيلوومه تر له دهورى [سه قز] و سى كيلوومه تر له شيمالى جادهى سه قز ـ
 سه رده شت بكشيّنه و دواوه و له رووبارى سه قز و و زورينه روود، نه يه ن بهم لاوه.

(ممثله کان وتیان بریاردان لهسهر ئهم بهنده له دەسهلآتی ئیّسه دا نیه، ئه توانین تا ماوهی (۲۴) سهمات ئهم قسه یه بگهیهنین به «سابلآخ» یزانین ئهوان بریار ئهدهن یان نها؟.).

۳ـ نه، دەستەى هێزى ئېران، نه، هێزى كوردى حەقى ئەوەپان نبه، ئەو هێزانەيان كە
ئېستە ئەمەيدانى شەران و سەنگەرە كانى خۆيانبان گرتووە پشتيوانبان بكەن و هێزىتريان
بۆ بنێرن، تاگوفتوگۆى پێشەوايەكان ئەبرێتەوە، ئەوەندە ھەيە ڧړۈكەى ئێرانى ئەتوانى تا
(۴)كىلومەترى شېمالى ەسەڧزە و جادەى سەڧز ـ سەردەشت بڧرى، ئەمەش بۆ چاوبرى
كاروبار نەرەك شنېكى تر.

۹- بۆ ئەوەكەوا ھەر دوولا دلنيابن لە بەئەنجام گەياندنى ئەم پەيمانە ناگوفت وگۈى پئشەوابەكان دوابى دينت سى كەس لەلابەن حوكوومەتى ديـموكراتـى كـوردستانەو، دابنريّت، يەكى لە [سەقز]، يەكى لە [بانه]، يەكى لە [سـەردەشت]كــه ئــەمانە لەگــەلْ فەرماندەكانى ئېرانا لەو شويّنانەدا ئەگــەر تــەنگوچەللەمەبەك لەو نــاوچانەدا رووبىدا بيىريّننەوه.

هـ مەفهوومى بەندى دووى ئەم پەيمانە بۆ ئەوە جى خۆى بگرى تا رۇژى (٢٨)ى مارس درېژ ئەيئىموە!.).

ثهم بهندانه بهم جوّره له ههر دوولاوه ثیمزاکراو تهنانهت له دمستهی شازهری ـش [ثیبراهیم عهلیزاده، خهلیل ثازهر ثابادگان و حهسهن جهودهت] له قومیّنه کهدا ههبرون، ثهوانیش ٹیمزایان کرد. کورده کان له پاش ماوه یه ک کهزانیان ثهمه، داوه [رمزم ثارا] بوی ناونه ته و و یه ک دووجار بنی په پسانیان به پنی ثهم به ندانه بو دهرکهوت، ثهو و هخته ثهمانیش ثیتر به قول به ستراوی بوی دانه نیشتن.

له پاش ماوه یه ک [رەزم ثارا]که سه بری کرد ثبشی بهم جوّره بوّ ناچنی به پیّوه که و ته سهر ثهوه که له گهلّ [فازی] خوّی دا بکه و پّنه قسه کردن و ثه مجا بـه جـوّریّکی تر بـیّنه مه بدانه و ا..

لهسدر ثهم نیازه دهستی کرد به راسپاردن بؤلای [قازی]که له شویتنیک به ک بگرن و له کاروباری ثهر ولاّ تهوه قسهبکهن. قازی ـ ش لهبهر ثهوه که ثهیهویست ثیش بهخوشی بیریتهوه خوّی دوور نه ثه خستهوه له چاویت کهوتن و قسه کردن. بهم هـویهوه گـوندی هسهراویی دانا بؤ شوینی ثهو چاویت کهوتنه.

له روزی (۱۷ی حوزه برانی ۱۹۴۱]دا و قازی خوی و چهندکه سبک گهیشتنه و سماره و روی در در این گهیشتنه و سماره و در در ازاره له (سه فز آوره به پی که و ت ، سواری جیبیک بو و بو و ، که تالأی کور دستانی به سه ره و و ، به هه مو و سه ربه ستیه که و ه خوی و چهند که سینک له عمینی روز داگهیشتنه و سماره و و له گه ل قازی داکه و تنه قسه کردن. تاخر قسه یان له سه رهم شتانه بر یاریان دا:

(۱۔حوکوومه تی کوردستان رای لمی بی حوکوومه تی ٹیران لهسه فز ۔. وو خوارده مه نی و بهرگ بنیری بؤ ثمو هیزه ٹیرانیانه که له [میره دی] و [بانه] و [سەردەشت] لهلایه ن يۆرشى سابلأخ ______ يۆرشى سابلأخ

حوکوومه تی کوّمه لهوه ثابلوّقه دراون، ثهویش به مهرجیّک ثهم شتانه وهختیّک ده رباز ثهبن که لهلایهن هیّزی کوردی ـ یهوه بیشکیّنرین و دلّنیابن لهوه که هیچ جوّره چه ک و گزّه ندیکی شهری تیّدانیه.

۳_چه ک و شتومه کی جه نگ بو ثه و شوینانه به هیچ جوّر . ئ نادرئ، هه روه ها ثه و ثه فسه ر و سه ربازانه که له شوینه ثابلو قه دراوه کانان نابتی بگوّریْن، مه گهر نه خوّش وه یا برینداریْک نه بی، ثه و گورین و بر دنی ثه وه دروسته.

۳ـ هدر کاروانیکی ثاروخه و جل و بهرگ که لهلایهن حوکوومه تی ثیرانه وه لهچتی بؤ ثه و هیزه ثابلؤقه دراوانه ثه بی له پاش پشکنین، پیاوی کؤماری کـوردستانی بـهرهسمی لهگه ل بیر.

۹ـ ثه گدر لهشکری ثیران به پیچهوانهی ثهم بهندانه بنجوو لیتهوه نـ هیروی کـوردی
 حه فی ثهوه ی هدیه بهربهست بکاو ندیه لی شتومه ک بچی بو ثهو شوتیانه که ناوبران!.).

له پاش تهوه که لهسهر تهم بهندانه رئ که و تن قسه هاته سه ر ته و که دو که س له لا یه ن کور دستانه و به به به ندانه رئ که و تن قسه هاته سه ر بق آر اسه قز اسه قز اسه قز اسه قز استیکیان چوون بو آرانه الله به رزانیه کان له وقسلاخی صالح به گ و از اسه فهرمانده یی میر حاج و دا پیشوازیه کی باشیان کردن. تهم پیشوازی و خزمه تکردنه ی ته وان تومید یکی و زوری دا به آروزم تارا و ریکه و تنه که یان.

شمه دهسته به شهوی (۱۹)ی حوزه بران چوونه «بانه» و لهبه یانیا چوون بو هسه ده شت» و ثموی قسه و باس بو و له و ناوه دا به هم د دور له شکریان گه یاند و له روزی (۲۱)داگه رانه وه بو «سه راو» و دیسان [ره زم ثارا] چاوی به [قازی محمد] که و ته و پاشان ثه و گه رایه وه بو [سه قر] و له و تبوه بو «تاران» بو شهوه شه م که بین و به ینه له حوکو و مه تی تاران بگه یه نی.

لهم روزانسه شاله قسوّلي ومسهريوان، ووه محسمه خاني كسوري مه حموودخاني م

«کانیسانان» به و نیازه که خوّی بگه په نیّ به حوکوومه تی کوردستان له و یّوه بـ و و لاّتـی کوْمه له به یِنّ که وت، له ریّگه دا وعملی به گی ولهژیری و ـکه سه ر به ایْرانیه کان بو و ـ سهر ریّگه ی به دهسته ی [حمه خان]گرت، دهسته ی [حمه خان [ ]حملی به گ و تفه نگچیه کانی ـ عملی به گ]یان شکان و به لّکوو له ،قامیشه له مش ده ریان په راندن!.

پاش ئهوه که [روزم ثارا] و نماینده کان له ببانه، و مسهردهشت، گهرانه و و پاش ئهوه که ریش نهوه که ریش نهوه که ریگه کانی نهو ناوه ـ که لهوه ختی خوّیا هیزی کوردی خراپی کردبوون ـ چاک کرانه و به پی په یمانه کان، حوکوومه تی نیران له [سه فر] هوه شتومه کی نه نار د بو هیزه کانی خوّی که له و ناوه دا برون و شهم شتومه کیانهش له لایه ن کاربه دهستانی کرورده وه نه شکینوان.

ماوه یه ک بهم جوّره تی په پی، کوتو و پر جاریک که کاروان پشکینرا سه پر بان کرد گهلی تفه نگ و فیشه ک و تو پیکی تیدایه که له [سه فر]ه وه له لایه ن حوکو و مه تی نیرانه و نیراوه بوّ هیزی [سهر دهشت]ا. الهمه پیچه وانهی به نده کان بو و، لیّره داکار به دهستانی کور د نهم شتو مه کانه یان گرت و به پی به نده کان زه و تیان کرد.

ینجگه لهمهش هسهرتیپ ثایرم که فهرمانده ی [سهرده شت] بوو ثهویش پهیمانی شکان و پهلاماری هیزی کوردی ثهو ناوه ی داا. لهبهر ثهمه هیزی کوردی رینگه ی سه فز بانه به سهرده شت بیان گرته وه و نه یانهیشت ثیتر کاروان بیت. لهم وه خته دا کاروان نیکی عهسکه ری ثیران که (۲۳) سهرباز و ثه فسهریک بوون و شتومه کی جه نگی یان بو هیزی [سهرده شت] هینابو و کورده کان به دیل گرتنیان و هینایان بو [سابلاخ]. ثیتر له سهر ثهم کردو وانه به ینی حوکو و مهتی تیران و حوکو و مهتی گیران و حوکو و مهتی کوردستان تیکچو و و و و ا.

* * *

ئیش و کار هه تا ئه هات به لای ئیرانیه کسانا رووه و خرابستر ئه پر پیشت. له ولاوه [تازربایجان] به و جوّره دهستی دابوویه و لهم لاشه وه حوکوومه تی [قازی] هدرناو چهی شۇرشى سابلأخ ٢٨٣

حوکمی خوّی بلاّوتر ته کردهوه. وحکیم الملک پیش له تاران پهیتا پهیتا به ضهرمان و بهرادیز، رووی ته کرده هیّزه کانی خوّی که لهولاوه بگهریّنهوه بوّ همهوشار، و لهم لاوه بوّ [سهقز]. همتا ثهو ثهم جوّره فهرمانانهی بلاّو ثه کردهوه هیّزی ثازهری و کوردی زیاتر تهنگیان به نهیروی [نیّران]ی همله چنی!.

له ثاخرا چارنهما وحکیم الملک؛ لهوهزارهت لاچوو و أحمد قوام السلطنه و و واره تی دروست کرد و دهستی کرد به ئیش کردن. له پیش همموو شتیکا ره ئیسی نهرکانی نه بروی اثیرانی لابرد. قایی سهریهستی دیسوکراتی خسته سهرگازی پشت. ثهو حزبانه که داخرابوون اجازه ی به همموویان دایه و هو [نه حزاب] کهوتنه و ه ثیش له گهوره کانی و توده و شیوعی ـ که و و زاره تی پیشو حه پسی کردبوون ـ همموویانی به ره لا کرد. و ضیاه الدینی طباطبائی و هاوریکانی ـ که ثهمانه سه ر به ثنیگلیز بوون ـ هممووی گرتن و له به ندیخانه ی توند کردن ا.

بهندیکی هدروزلی ثهو پهیمانه که لهبهینی قوام و لیژنهدا قسهی لیوه کرا ثهوهبوو که [قوام] وتی:

ودانانی فهزماندهی لهشکر و پۆلیس له ولاّتی [تازربایجان]دا بهدهست ئـهنجومهنی

ثهیالهتی ثازربایجان بیّت، ثهو ثهنجومهنه کندانا حوکوومه تی ثیّران برباری لهسهر بدا.اه. کهچی کوتوو پر لهسهره تای نیسانا [قوام] قسه کهی هملّگیّرایهو و بهم جوّره ی لیّ کرد:

هدانانی فهرمانده ی نه بروو پۆلیس له ٹازربایجانا له دهست حوکوومه تی ٹیرانابه و ثهو ثه یی دایبنتی، بهلام لهبهر ثهوه لیژنه واتی نه گهیشتووه و به باریککی ترا بوّی چووه، وا ثهو پهیمانه سهری نه گرث و هملّوهشیْرایهوه!.ه.

ثهم تهسریحه ناههمواره لهم وهخته داکه [قوام] دهری بری ده نگیکی زوّر ناشیر بنی له [شاز ربایجان] و کسور دستانا دایسه وه، به تابیه تی له ولاّتی کسور ده واری دا همه زوّر پیچههوانهی شهو مه رامه بووکه شهویسترا. له به شهه پییشه واه ده ستی کسر د به خوّکو کر دنه وه گهوره کانی ولاّتی حوکوومه تی کور دستانی کوّکر ده وه و که و تنه قسه ی شهوه که یه یمانیکی دو و سو و چی له گهل [تاز ربایجان] دا بیه ستن.

له [۲۳ ی نیسانی ۱۹۳۱]دا له کوشکی مهجلسی سیللی شازربایجان، سهرانسی -حوکوومه تی ثازر بایجان وکوردستان ـکوبوونه وه و به ناوی دووکیشوه ری سهربه خووه پهیمانیکی جه نگی و تابووری ـیان پیکهوه به ست.

ثەندامانى دەستەي حوكوومەتى كوردستان بۆ ئەو پەيمانە ئەمانە بوون: ـ

- (١) پنشهوا سهرؤكي حوكوومهني كوردستان [فازي محمد].
- (۲) ئەندامى كۆمىتەي دىموكرائى كوردستان [سىد عبداللهى گەيلانى].
- (۳) ئەندامى دىموكراتى كوردستان [ھەمەرخانى شەرىغى] سەرۆكى ھىلى شكاك. (۹) ئەندامى حزبى دىموكرات رەشىدبه گى جىھانگىرى سەرۆكى ھىلى ھەركى. (۵) ئەندامى حزبى دىموكرات. زېروبه گى بەھادورى. (۱) نمايندەى ولأنى [شنۆ] قىازى مىحمدى خدرى. (۷) وەزىرى جەنگى حوكوومەتى كوردستان [مىحمد حسىن خانى سەيغى فازى).

شۆرشى سابلأخ ______ م

ئەندامەكانى حوكوومەتى مىللى ئازربايجانىش ئەمانەبوون:

- (١) سەرۇكى مىللى مەجلسى ئازربايجان وحاجى ميرزا عەلى شەبوستەرىد.
  - (٢) سەرۆكى وەزارەتى مىللى ئازربايجان ەجمفر پيشەوەرى.
- (٣) معاوني دەستەي مەركەزى ،حزبي دىموكراتى ئازربايجان، [سادق پادگان].
  - (٣) وەزىرى ناوخۇى حوكوومەتى ئازرېايجان [سلام اللەي جاويد].
    - (۵) و وزیری فهرهه نگی حرک و مه تی ثار ریابحان وید باه.
      - بهنده كانبش كه لهسهريان رئ كهوتن بهم جوّره بوون: ـ
- [(۱) لهو شویّنانه که پیّویسته، ههر دو حوکوومه تی ثازهری و کوردی ئه توانن سهفیر و کونسوول لهولاّتی یه کا دابنین.
- (۲) لهولاتی ئازربایجان؛ وانه لهو شوینانهداکه زورتر دانیشتوه کمانی کوردن، کاروفرمانی حوکوومهت له دهست کورده کانا بیّت. همروه ها له ولاّتی حوکوومه نی کوردستانیشا ثهو شویّنانهی که زوّرتر دانیشتوه کانی ثازه رین، کاروفرمانی حوکوومهت بهدهست ثازه ریه کانه وه بیّت.
- (۳) بؤ جیبه جی کردنی کاروباری ثابووری هدر دوولا، کؤمه آیک له پیاوانی هدر دوو کیشوه ر دانه زین، ثه و شتانه ی که شه و کومه آه دایشه نین سه رؤکی هدر دوو حوکوومه ت بریاری له سه ر ثه داو ثه و و هخته ثه که ریمه شیشه وه.
- (۹) له کاتی پنویستی دا هدر دو و حوکوومه ته ی ٹازربایجان و کوردستان قؤل ثه که ن
   به قؤلی یه کاو یه کیه ئی جه نگی و سهربازی پنک دینن و ثهوی پنویست ین بؤکومه ک
   کردنی یه ک به جن دینن.
- (۵) ئهگهر وهختیک پیتویست بـوو بـهوهکه قسـهوباس و خـواسـیک لهگهن حوکوومه تی [تاران]دا بکری، ثه بی ههر دوو حوکوومه تهی کـوردستان و شازربایجان پیکهوه بریار بده ن، ثه و وهخته بچنه ناو قسه کهوه.

(۱) ثه و کوردانه ی که که و توونه ته و لأنی ثازربایجانه و ثه ین حموکو و مه تی میللی ثازربایجان کرشش بک ا بر پیشکه و تنی زمان و فه رهه نگی میللی _ یسان. هه روه ها حوکو و مه تی کوردستانیش شه و کرششه بک ا بر شه و شازربایجانیانه که که و توونه ته خاکیه وه.

(۷) نه گدر هاتو په کېک وه يا ههندنېک که و تنه سهر نه وه که خه ريک بن بو تيکدان و له ناوبردنی دو ستايه تي و په ک نه گر تن و ليک جياکردنه وه ۍ ثهم دوو سيله ته، نه مانه به همر دووکيانه وه کوشش بکه ن بو له ناو بردنی ثهو دهسته په و بو تو لهدانه وه ی ثهو که سه که نه که و پخه سهر ثهم خه ياله ا. }

که ثهم په بمانه بهم جوّره به سترا له نیستگهی ته وریّزا بلاّوکرایه و و پاشان به نده کان به شیّوه ی ثازه ری و کوردی کران به ه بلاّوکراوه و لهولاّته کانی ثازربایجان و سابلاخا بلاّو کرانه وه به تاییه تی له پاش به ستنی ثهم په بمانه حوکوومه تی [قازی] به ته واوی که و تیش کردن له و لاّته کانی کورده واری دا. ثه و هیّزانه ی که هه ببوو له ده وروبه ری بانه و و مسمراوی دا که و لاّتی وسه قرّه و وسمراوی دا که و بانه ی قیاده ی کوردی بوو بنکه ی ته واوی دا کوتا، به گزاده کانی [سویّسنایه تی] و گمورک] له ده وروبه ری سهرده شت له گهل به ره ی پشده ریه کانی عیّراق ثاشنایه تی خسوّیان له گساره بانه گسانه تی محمد شید خان و له لایه که وه و فیض الله به گی یه کان ثه و ناوه بان قایم کرد. به رزانیه کان هناو ثه و همه و خاک انه دا رایه آیک بوون له به ینی [سابلاخ] و ثه و شوینانه دا بو ناو بانه!

* * *

کارهساتی حوکوومه تی وفازی محمده له گهل حوکوومه تی پیشهوه ری ـ دا، دوو زنجیره زنجیرن و له گهلی لاوه پیکهوه به شراون، لهبر لهوه پیویسته له ههندی شوینا شۇرشى سابلأخ ٢٨٧

چاو يَک بهو هاتو چووانهدا بگيرين که [تهوريّز] له گهڵ ۥثاران؞دا ثهيانکرد.

له وه بوو له [۱۹۳۰ ینسانی ۱۹۴۳] دا دهسته یه ک به سه رؤکی ، جعفر پیشه وه ری ، بز قسه کردن له کاروباری [نازربایجان] و له گهل نه ویشا کوردستان، چوون بنز [تداران]. نه وشتانه که نهمان له حوکو و مه تی تاران بز بنج بهست کردنی حوکو و مه تی تدازه ی و کوردی داوایان نه کرد (۱۴) به ند بوون. پئویست به باسکردنی به نده کان ناکا، چونکه همر جوّریّک بوون حوکو و مه تی تاران بریاری له سه ر نه دان! له تاخرا له [۱۳ ای مارسی ۱۹۴۳ ده سته ی نیّراو به بی نه وه بگهن به شویّنیک گهرانه وه بز ه ته وریّزه. دیاره نه مجور نه یاش نه و په یمانه بووکه له گهل حوکو و مه تی تاران بکه و یته ته لاشی ته وه که همر نه و په یمانه ـ ش بووکه نیشیّکی وای کرد حوکو مه تی تاران بکه و یته ته لاشی ته وه که له گهل هدر دو و لا بانا ری که ویّنه ته لاشی ته وه که

ثهم دهسته ی تارانه له روّژی دوایی دا له گهل سهرانی حوکوومه تی و تازر بایجان، و هسابلاخ، دا قومیته یم کیان چنی و کهوتنه قسه کردن. له ۱۳۰) به نده که ی پیشوو که و هختی خوّی دهسته که ی [تهوریز] بوّی چووبوونه تاران ـ (۷) به ندی تیدا هه بووکه زوّر تر رازی نه بوونی تاران له و (۷) به نده دا بوو، شه مجاره و مظفر شه بروز، له لایه ن حوکوومه تی تارانه و له و به ندانه ی توزی شمل کرده و راه عه چی و ه خسا ته وریز و سابلأخيش ديسان تؤزى شليان كردهوه و له ثهنجاما به يه ك گه يشتن.

[مظفر فه پروز] تهم به په ک گه پشتنهی به سهرکه و تنیکی زوّر زل زانی و ههر له رادیوّی تهوریّزا به نده کان و ری که و تنه کهی بلاّو کرده وه، ئه مجا له گهلّ پیّشه و مری ـ دا ٹیمزای به نده کانیان کرد و به سهرکه و تووی گهرِایه و م یو متاران ه.

لهی تهووش بزانین که هدندی لهو که سانه که له گه آن و منظفر فه پروزودا بنق شه مقد کردنه چووبوون بق آنه و ته مقد کردنه چووبوون بق آنه و یتر آنه و شهرانی له شکری [تیزان] بدون. همدندیک له به بده کان ثاشنایه تیان به کاروباری ثهرته شی ثیرانه وه همبوو، ثهم شه شهندانه بیتریسته کردنی، خوّیان ثه گرت. لهبه رشمه دیسان شهوان و تیان بیق شهم به مدانانه پیتریسته دهسته یه کی تر له تازربایجانه وه بچنه وه بو [تاران] قسه له گه آن ثهرته شی تارانا بکهن. لهبه رشمه ثه وان ثیمزای به نده کانیان له لایهن ثهرته شهوه نه کرد و هدروا به بی ثه وه بگهن به بناوانی .

۱۱ـ ئـــه و ئـــه فـــه دانـه کــه له لهشکـرى وثــــران و هــه لأتوون و چــوونه ته لهشکـرى
 ئازربايجانه و ، ئهمانه بگهرينه و ، بو لهشکرى وئيران ، به زياد له پايه کــهى خوّيان.

۲ـ ثمو تەفسەرانه كه له لهشكرى ديموكرات دا ههن، [ثيران] ههموويان به ئەفسەرى
 تەواو بناسى.

۳ـ حوکوومه تي ولتران و له سالاً مليونونيو ټک تمهن بخانه ناو ميزانيه وه بـ و ژيـاني
 له شکري و ځاز ربايجان.

٣- فهرمانده ي له شكر و المر فه وجه كان بز [الزربايجان] اله بن به قسه ي واله نجومه ني

نۇرشى سابلاخ

ئەيالەتى ئازريايجان، بميننەوە.

٦- ثه گهر ثاراوه و همرایه ک بوو بهریشی ثیرانهوه، هنیزی [تازربایجان] له پاش ثهوه
 که «ثهنجومه تی ثه یاله تی» بریاری له سه ردا ثه توانی بچی بز (ئیران) جهنگ بکا.

۷۔ ئسەنسەرەكسانى [ئسازربايىجان] نەچن بىق شىريىنىكى تر، ھىەرومھا ئىمفسەرى شوينىنىكى تريش نەيەت بۇ [ئازربايىجان] مەگەر بە قىسەى ،ئەنىجومەنى ئەيالەتى، نەيق.)

کیشه که بان زورتر لهسه ر ثهم شنانه بو و، ماوه به کی زور مانه وه، تا قوام رازی ثه بو و،

ثمر تهش رازی نه ثه بو و، تا ثه مانه رازی ثه بو ون هشاه رازی نه ثه بو وا. به کورتی هه ر ده ستی

ده ستی بان پی ثه کرا. ثه مانه ماوه به کی زور له و تاران و سانه وه، له م لاوه له و ته وریزه و

ها بالآخ، سه بر بان کرد و لیژنه و نه گه بشتو ته ثه نجامیک و شوینیکیشی دیار نبه که بیشه وه،

ده ستکرا به [موزاهره] کردن بو ها تنه ره بان و له سه ر یه ک داوا بان ثه کرد که

بگه پینه وه، له ثاخرا لیژنه له پاش مانه وه ی نزیکه ی دو و مانگ و یسو گه پانه وه به مین

ته و هشتیک له گه آن خو بان پینه وه ا.

هدروه ها له تعمووزی (۱۹۳۱) دا حوکوومه نی نیران به جوّریکی روسمی ه قازی محمده پشی بانگ کرد بوّ [تاران] دیسان شهمیش هدر بوّ قسه کردن له کاروباری کورده واریه وه، پیشوازیه کی باشیان کرد. له پاش قسه کردنیکی زوّرو رئ نه کهوتن، [قوام السلطنه] له دهرگایه کی تره وه سهری ده رهیّنا، و تی:

ه په گهر بینت و فسازی و حموکوومه تی کموردستان واز له دوّستایه تی و هساریکاری نازربایجان بینتی، حوکوومه تی نیران ههچ ناوچه یه کی کورده واری له نیرانا هه یه وازی لتی دینتی بو نهوه ههمووی بکهویته سهر حوکوومه تی کوردستانی قازی محمدا....

[قازی] ناشنا نهبو و بهم قسه لو و سانه و حوکو و مه نی نیران و ه لاّمیکی لیّ و ه رنه گر ته و ه. که، لهم ده رگاشه و هیچ نه کرا به هوّی ، عبدالله ی ئیلخانی زاده ، و ه که و تنه ژیر پیّ ، قازی محمد ، که بجیّت چاوی به ، شاه بکه وی، شا، رازی نه کاو نه شینیری بوّ ، نهمه ریکا، بـ بوّ

سەيران كردنا!..

دياره لهم رووهشهوه همر هيچ نه کراو پاش تهوه «قازی، گهرِايهوه بۆ «سابلآخ»!. * * *

لهو روّژانهداکه جهنگی گهورهی دووم کاروباری هـموو ولاّتیکی تیکدابـوو، جیاییهک نهبوو له بهینی ثهو شویّنانهداکه تیکلاّوی شهرِ بووبوون له گهلّ ثهو جیّگایانهدا که تیکلاّر نهبووبرون!.

ولاّتی ه تیران، یه کیّک بور لهو شو تباننه که گزیا تیکلاّو نهبووبوو بـه لأم له صارسی (۱۹۴۱)داکه سویّندخواره کان چوونه ناویهوه کاروباری گهلیّ لهو ولاّتانه خراپتربوو که ثالاًبوون به جهنگهوه ا. بریاری سویّندخواره کانیش له گهلّیا ثهوهبووکه همر له گهلّ شهرِ دوایی هات ثهوان لهشکری خوّیان ثیتر لهو ولاّته بکیّشنه وه ا.

له [۲۱ ک نیسانی ۱۹۳۵]دا شهر دوایی هات، به پنی ثهو پهیمانانه ثیتر ثهمان شهبی دهرچن، دهرچوونیش زفر ستهمه چونکه ثهمان ههموو روژ ثاوای تیرانیان کردووه به ولأتی خویان، واته له نیوهی شیمالیهوه تما نیوهی جنوویی. شینگلیز له «صهبادان»هوه تهسوورتیموه تیدایا تا ثهگاته «سنه». رووس _یش له «تهوریز»هوه تا ثهگاته «سهقز»ا.

ثه مه و بیجگه له مه ش له ژیر موه ثینگلیز نه آنی: رووس ده رچین تبا سنیش ده رچسم. رووس ـ یش عه بنی قسه نه آنی نینگلیز ده رچی تا منیش ده رچما. به آنی به نباشکرا نه مه نالین چونکه په یمانه که نهمه می تیدا نیه، واته نهم برو بیانوانه دیننه ناوه وه. دیسان نه و دوه، له دلا دلیان له عاستی یه ک پاک نیه، نهم برو بیانوانه دیننه ناوه وه. دیسان نه و شویتانه که نهمان هاتو چوی تیدا نه کهن ههمووی شویتی نه و تبه نه و تیش بو نه و روژه له هموو سه رماییه ک به نوختره.

ئینگلیز هدر له زوّر له سیّژه دهستی له نـهوتی هـمهبادان، گیربووهو له گـهلّ ئییّرانـا هاوبهشهتیابا و ثهتوانیّ به ناوی هملّسووراندنی بهشه نهوتی خوّیهوه پیّدابگریّ!. بهلاّم شۆرشی سابلأخ ٢٩١

رووس هیچی بهدهسته وه نیه و ترسیکی گهوره ش رووی تی کر دووه و رووس نه وتی همه به و تی کردووه و رووس نه وتی همه و این که و تی که و تی که و تی که و تی خاکی خویه و ته که و تی تیجگه لهوه که بیره نه و ته کانی قه و قاز زور تریان به هوی شه پره و ه کیان که و تووه ، ره گ و ده ماری ثه و نه دو ته که و تو ته و لأتی (ثازر بایجان] و کورده و اری یه وه. نه گدر روژیک لهر روژیک که روژان له و لأتی (ثازر بایجان) بیریک لئی بدری مه عنای و ایه نه و ته که ی ه با کوه ی ثه و همه و ی و شک ثه کا!..

هدر ثهم ترسه یه که لهسه ده ی نوز ده هه مه وه واله دلّی رووسیاو له و وه خته به دواوه هـه موو ده مـیّکک له کـوّششی ئـه وه دابسوه کـه بـه لّکوو ئیشیّکی وابکـا ئـه و ولاّتی و نازربایجان، و کور ده واریه ی بکه ویّنه ژیّر دهست و له و ترسه رزگاری بینّا.

ثه كهما... واته نهوتي خوّمهو له خاكي خوّمايهو چي لتي ثه كهم لتي ثه كهما.

جا ثهم ترسه، پرووس، ی وا لنی کردبووکه به هدر جوّربووه ثبشیّکی وا پیّک بیّنی، به لکوو به لانی که مهوه و لاّنی ، ثازربایجان، له ژیّر چاویّری ثهواییّت و توّزیّ لهو ترسه رزگاری بین!.

هدلگیرسانی نهم شهری گهورهی دووههمه زوّر له باربوو بوّ نهوه، که حوکوومه ته گهوره کان، واته شهرِ هـهلگیرسیّنهره کـان لهبـهر بـهدرِّیوه چـوونی کــاروباری خــوّیان شه پیووریّ بگرن به دهمه وه و به دنیادا بلاّوی بکه نه وه بلّین: قهومه کهمه کان، وه یا قهومه تازادی لیّ زموت کراوه کان نهمیّ نازادی و سهریه خوّیی خوّیانیان بدریّنیّ ا.

ثهم قسه په داریکی چاک بو و بن ثهو روژه که رووس بیگری به دهسته وه و بـلنی
«ثازربایجان» و کوردستانیش ثه ین سه ربه خزی خزیانیان دهستکه وی. ین گومان ثه گهر
ثهمان له ریکهی ثه وه وه بگهن به و سه ربه خزییه هیچ شک لهوه دانیه که نه رتی ثه و ولآنه
ترس لی نیشتوه کانی دهست ثه که وی و ثیتر هیچ شتیک نامینییته وه که بین به کرسپ له
ریگه یاا.

بۆگەيشتن بەم ئامانىجەش ئەبتى كىۆشش بكىرى، كىۆششە كىەش ئىەوەيە كىە لەنساو دانىشتوەكانى ئەو ولأتانەدا بلار بكرېتەوەكە بلېن «ئىنىمە سىەربەخۇبىمان ئىەوى». بىۆ ئەمەش ئەبتى پياويان لەو ولأتانەدا بگەرىن و پياوى ئەمانىش بىچنە ولأنى ئەوانەوەا.

لهو ناو ددا و لهو دەورەدا «كلینسكی» و «نهسمبرنوف» و «نهسداف» یا خوّیان و «یا پیاوه کانبان نه گهران و خوّیان لهخملک هملخهسوو، لهم لاشهوه ههرجاره پیاوی و «کوو «قازی محمد» و «پیشهومری» و «شهبوستهری» بانگ نه کران بـوّ ولاّتـی «رووسیا» و «فهوقاز» ههر یوّ چاو پیّ کهوتن و دم به یه ک گهیشتن!.

ثهم هوّ یانه ههموو یه کیان گر تبوو بوّ ثهوه لهو ولاّ تانه دا ده نگیک به رز ببیّته وه و ثهوی پیّ بکریّ کهلکیک لهو روّژه وه ربگریّ.کزی و بیّ تینی حـوکوومهـتی ثیرّانیش زیــاتر شۆرشى سابلأخ ٢٩٣

زه و به کهی ثاو ثهدا. و هزاره ته کانی ه صدر پ و ه حکیم الملک و هیچیان به که آکی شه و ه نه نه نه انه هان نه ته واوی کار و باری بگر نه ده ست. شه و بو و کو تو و پ له م و ه خته ناسکه دا [قوام السلطنه] ها ته مه یدانه و ه و و هزاره تی ثیرانی در وست کرد. ده رگا به کی سه ر به ستی خسته سه رگازی پشت، اجازه ی دایه و ه به حزبه داخراوه کان، سی ثه ندامی له حزبی و تو ده خسته ناو و هزاره ته که یه و ه، ثینگلیز خواکانی گرت و خستینه به ندیخانه و ها. که ثه مانه ی کرد ثه مجا حزبیکی به ناوی [حزبی دیموکراتی ثیران] و و در وست کرد. دانانی ثه م حزبه ی بناغه بو و بر پشت شکاندنی [حزبی دیموکراتی ثار ربایجان] و [حزبی دیموکراتی گاز ربایجان] و [حزبی دیموکراتی گاز ربایجان] و [حزبی دیموکراتی گاز ربایجان] و در خربی دیموکراتی گاز ربایجان] و در خربی دیموکراتی گاز ربایجان و و حزبه ی دائه کیشا و دیموکراتی کور دستان!.]. چونکه به ره به ره له پیاوانی شه و دو و حزبه ی را شه کیشا و شیخستنه ناو حزبه که ی خویه و ه نوی شه کرد، که سه رو ک

ههرو ه ها له روّژی [۱۷ی شوباتی ۱۹۴۱]دا و هزاره ته کهی خوّی خسته پیش چاوی پارِله مان و باوه پری لتیان و هرگرت. روّژی دوابسی، واته روّژی (۱۸)ی شـوبات بـالّی گر ته و «موّسکوّ» بگره و هانم! له وی تا [۷ی مارتی ۱۹۴۱] مایه و ، چاوی به «ستالین، مولو توف و سادچیکوف،که و ت و پاش انه و ماوه یه گهرایه و ، و ، و تاران،!

* * *

نه م چوونه ی وقوام السلطنه و بو وموّسکوّه له باری پیلان و سیاسه ته وه ناو چه یه کی زوّر زلی هه بوو ۱ نه و مهو و له و و مخته دا رووسه کان بوّ دهست خستنی نموتی و نازربایجان ، زوّر له پهروّشابوون، نهو ههمو و لاپهره سیاسیانه که لهو ولاّته دا ههنّه درایه و هممووی همر له بوّ نهو نهوته بوو.

که وقوام و روّ بشت و چاوی به کاربهدهستانی رووس کهوت پیّ و تن و لاو و هـ مـ وای نیرانی لیمروّژ ثه و و هملّناگریّ که به و جوّره پارچه پارچه بییّنه و ه. ثه و نه و ته که که و نو ته شیمالی نیرانه و و ثه و سهری بهستراوه به وباکز، و و هموفازه و و ثه م سهری تــا ســه ر رووباری چهخه توو ـ میاندوواو دیّت. من بهو ناوهوه که سهروّکی حوکوومه تی خاوهن نهوتم، نمتوانم ٹیمتیازی ئهو نموته بدهم به رووس، ئیتر ئاو بکریّ به ٹاگرا!...

تهم قسانهی ،قوام، فینکیه کی دا به دلّی کاربه دمستانی رووس و لهسهر تـهم بـناخه به چوونه سهر میّزی قسه کردن و په یـمان دانان بؤ تهم باسه.

ئەو پەيمانانە كە ئەم رووەوە ئەلايەن قوامەوە بۆ ئەم باسە دانرا ئەمانە بوون:

۱۱- ثهم له پیشا به و ناوه وه که سه رؤ کی حوکو و مه تی ثیمزای ـ دانی ثهم ثیمتیازی
 نه و ته به رووس ـ بکات.

۲ ـ لهم تأریخه وه تا ماوه ی (۷) مانگ ثه و پارله مانه ی که تیسته له تیرانا هه یه بیخات و پارله مانیکی تر دروست بکاته وه بر ته وه به و پارله مانی تازه یه بریار له سه ر دانی شهم ثیمتیازه بدات، بویه شده ی شهم پارله مانه بخات، چونکه شهمه ی شیسته به جوریکی سه ربهستانه نه هاتو و نه ته ناوه وه ا شهیتی بر شهم مهسه له یه پارله مان پیکی و ابیت که ههمو و ثهندامه کانی به ثه و په ری سه ربه ستی میلله ته وه هم به نارله مان پیکی و ابیت که ههمو و شهدامه کانی به ثه و په ری سه ربه ستی میلله ته وه می شرکیرین.

۳ـ له تیسته بهدواوه رووس لهشکری خوّی لهناوچهی نفووزی تیران ـ بـ تـ ایبه تی ثازربایجان و کوردستان ـ بکشینیتهوه بو تهوه له کاتی هملیژاردنی نائبه کـانی پـاړلهمانی تازهی ثیرانا هیچ دهنگیکی یکانه لهو ناوانه دا نهمینی، تهمهش بو تهوه نهوه ک خملکی دهست بکهن به قسه کردن بلّین هملیژاردن سهربهست نـ مبووه و لهمـهوه قسـهی تری لیی پیتهوه ا.).

ثهو مهرجانهش که کاربه دوستانی ورووس، لهم رووه وه دایاننا تهمانه بوون:

(۱_به ههموو مهمنایه ک ثمین همآبژاردن سهربهست بسی له هـهموو نـاوچه کـانی «تیران.دا و ناین دهمی پنگانه له حیج لایه ک لهم رووهو، ورتهی لیّوه بیّت.

۲ مهسه له ی و تازر بایجان، و دهوروبه ری ته یی به هیمنی بیر پتهوه.)

ههر دوولا لهسهر ثهم مهرجانه رازی بوون و ثیمزایان کرد و [قوام] به خبری و ب

شؤرشی سابلاخ

پهیماننامه یه وه گهرایه وه بو ه تاران ه رکه و ته کوری ئیش کردنه وه ، له همه و زیاتر ئه وه ی بلاّ کرده وه که ایم نی بخری بو بلاّ کرده وه که تاران ه و کوردستان انائب ای خوّیان به جوّریّکی ئازادانه بنیّرن بوّ [پارلهمان] و ثموه ئازربایجان و کوردستان [نائب ای خوّیان به جوّریّکی ئازادانه بنیّرن بوّ [پارلهمان] و ثمو وه خته ثه وان چه بر یاریّکیان دا له باره ی پاشه روّژی و لاّته که یانه وه حوکوومه تی ویژان ه له به رووه ای دو ناوه روی نه وانا نه چیّ به ریّوه ا..

* * *

لهبهین به پنی نمم ته تریخانه دا نهوهبو و کارهساته کانی کـوردهواری له هـمهو و شهو و لآتانه دا له جو و لّه جو و لاّ بو و ن، هیْزه کانی کورد ههر روّژه له لایه کهوه پیش نه کهوتن. حوکو و مهتی نیّران زوّر تر وهختی بهوهوه رائهبوارد که ناژاوه و شهری بهریّشهوه نهبیّت، و ا دیار بو و هموای نهو روّژه ی بهباش نه نهزانی بوّ خوّی!.

له و سهردهمانه دا قسه و باسیّک له به بنی [تاران] و [ته وریّز] دا همه بو و که وزه نگان، له سهر دانر باینجان نه میّنی و به آلکو و بکه ویّته سهر و لاّیتکی تر له ولاّته کانی تیّران، به رانبه ر بهمه حوکو و مه تی ویّران، به همه و و مهموده شت، چوّل بکاو و دیموکراتی ثاز ربایجان، بچنه ناویه وه. دیاره ثه و دیموکراتانه ش که له و ناوه دابن هم و دیموکراتی کوردستانه و ثه وان ثه چن داگیری ثه کهن. ثهمه وای لیّ ها ته وه که و ته کاب، و و مهدرده شت، به ی چی حرکوومه تی و کومه آنه کاب، و و مهدرده شت، به ی هیچ قسه یه ک بو و به هی حوکوومه تی و کومه آنه.

تهنانهت لهسهر الهم راو ته گبیره ش وصدری قازی، له لایهن حوکوومه تی کوردستان و [قازی محمد] فهرمانده ی نهیروی اثیران ا [قازی محمد]هوه نیرا بق [سهقز]که قسه له گهل [هومایونی] فهرمانده ی نهیروی اثیرانی بکاو الهم باسه بیریننهوه. که چوو، فهرمانده بهم باسه رازی نه بوو، هصدر، قساقه زیکی رهزامه ندی [قوام السلطنه]ی -که لهم رووهوه دابووی به هدوکتور جاوید، له تهوریز وه ویندی الله فاقه زه کهورتیووه لای وصدره دردری هیناو پیشانیدا.

كاغەزەكەش ئەوەبوركە قىوام نىووسىبورى بىز دوكتۇر جاويد قەرماندەي

وثازربايجان.:

(ئیمه رازین به (۱۵) روّژ دوای چوّل کردنی زهنگان، ته کاب و سهردهشت له نهیروی ئهرتهشی پاک بکریّههوه و هیزی نیزامیان بین به هیزی دیموکرانی ثـازربایجان. [أحمد قوام السلطنه] ۴ی تشرینی دووههمی ۱۹۴۲).

همایونی و «عهادوی» که به ناوی فهرماندهی لهشکری سنّیوه لهوتیدا بوون دانیّکیان بهم فهرمان و رنّ کهوتنه دا نه نا و وتیان لهلایهن ثهرتهشهوه تیّمه لهم رووهوه همیچمان وهرنه گرتووه. بهین ثهوه بگهن به

ئەنجامىك ،صدر،گەرايەو، بۇ ،سابلاخ،!.

* * *

«قوام» له گه ل رووسه كان تهوه بو و رئ كه و تبو و بريارى هه لْبژار دنى سه رله نوئ درا، له م ماوه به دا ثه و ته كتيكانه كه ثه كرا هه مو و بز ثهوه بوون كه، تا له لا به كه و ه حوكوومه تى ثيران تۆزئ ئيشى خۆى قايم ثه كاته و ه، له لا به كى تريشه و ، به لكوو له م ماوه به دا رووس له شكرى خۆى له ئاز ربايجان بكشيئيته و ه.

وه خت زوّری نه مابو و بوّدوایی هاتنی ثه و ماوه یه که قوام و [سادچیکوف] دایاتنابو و بوّ دوایی هاتنی هه لّبژاردنه که. رووس به پهله و بوّ لیمتیازی نه و ته که، ٹیرانیش به پهلهبو و بوّ ده رچوونی رووس له خاکه که یاا. له ثه نجاما رووسه کان ههر ثه یانکرده سهر قوام بوّ براندنه و می ٹیش. قوام ـ یش ٹاخر وه لاّمی ثه وه بو و که به پیّ په یمانه که مان ثه ییّ لیّیوه له ولاّت ده رچن ثه و وه خته تیّمه بکه و ینه سهر هه لّبژاردن.

لیّره دا رووس چاری نه ما و هیچ بیانو یه کیش نیه بیگریّ به دهسته و ، برّ ده رنه چوون، لهبهر ئهمه ورده ورده له ئهیلوولی (۱۹۴۲) دا دهستی کرد به گهرانه و ، برّ ولاّتی خوّی و ٹازربایجانی چوّل کرد لهسهر ئهو نیازه که قوام پارِلّهمانیکی تازه له ٹیّرانا دروست بکاو «پارلهمان، ٹیمشیازی نهوت بدا به رووس!. ئۇرشى سابلأخ ٢٩٧

که رووسه کان دەرچوون قوام مەيدانى بۆ چۆڵ بوو بۆ ئەو ھەڵبۋاردنه، که خــۆى ئەيەوىخ. وردە وردە له شوينه کانى ترى ئــــۆرانــا دەســـنى پـــىّ کــرد و پــاشان هــانەسەر ــ ئازربايجان و کوردستانى ئازربايجان ـــ به پى ھەندى له بەندە کانى پېشوو ــکه لەسەرى رئى كەوتبوون ـــ ولآته كانى ئازربايجان و كوردستان خۆيان به ھەموو سەربەستيه كەوه ئەتوانن نائـــ بۆ خۆيان دابئين.

لهم کانه داکو تو و پر و پیشه و ه ری بر و و سکه یه کی له وقوام وه و ه و رگرت: و که هنر یکی همسکه ری ثه بی بیت بز اناز ربایجان بز انه و ه چاو یری هم لبژار دن بکا، اسمه ش بـ ن انه و ه نه و ه ک گهمه و گالمه ی تیدا بکری ا. و .

ثهم خهبهره کاریکی پیچهوانهو سهیری کرده سهر دلّی هییشهوهری، به ناچاری پیشهوهری ـ پش وهلامی بز ناردهوه که:

وبه پن هدندی له بدنده کانی په یمانی پیشو و که له سهری ری که و تبووین ـ له شکری « ثازریایجان ، له شکری ثیرانه که ثهم په یمانه هدیه و له شکری ثازریایجانیش تیسته هدیه ،

که واته پیویست به هاتنی له شکری « نیران ، ناکا . له شکری [ثازربایجان] خوّی ثه توانی به

یز لاینگری جاویری هه نیزاردنی خوّی بکا ، ه

[قوام] لهو وهخته داکه فهو برووسکه په دابوو به «پیشه وه ری» عهینی فهوهشی له لایهن کور دستانه و دابوو به قازی محمد. قازی ـش وه کو و وه لأمه کهی پیشه وه ری و هلآمیکی وای دایه وه به [قوام]که ولأتی کور ده واری خوّی لهشکری خوّی هه یه و پیّویست بـه هاتنی لهشکری حوکو و مه تی «ئیران» ناکا بوّ ئهم هه لمیژاردنه.

دیاره که [قوام] ئهو برووسکانهیدا به پیشهوه ری و قازی، مهمنای وایسه پسهیمانی تاران ـ تهوریز حوکمی نهماوه و به هیچ دائه نرخی ا. لهبهر ئهمه دوو دمستهی نمازه ری و کوردی له [۱۲ی تشرینی په کهمی ۱۹۳۲]دا له متهوریز ته کوبوونه و و ئهم برپارانهی خواره و میان دا: ـ (۱-دروستکردنی لهشکریکی ثازهری کوردی که شوینی له ،تهوریز، بیت.

۲- ناردنی لهشکری نیزامی ثازربایجان بر قنولی [سهفز] له کموردستان. وه نـاردنی
 لهشکری فهیری نیزامی کوردستان بر ه ثازربایجان، ثه گهرییو بست بوو.

۳-دانانی ، جهنه وال حهزیمی، ثازر بایجانی به سه رو کی گشتی ی له قوّله کانی ، سه قز، و ، سه ردهشت، له کور دستان وه له ، هو لاسؤ _ ههوشار، له ثازر بایجان.

۹- دانانی همه لا مصطفی ی به رزانی، به سه رؤکی گشتی ی کوردی و افزاه ری له
 ناوجه ی وسه قرم.

۵ ـ ناوچه ی وههوشار و له تازربایجان له ژیر چاویری ومحمد حسین سهیفی قازی و دایت. دایت.

۱- وقازی محمد، سهرؤکی گشتیی هدره بهرزینت لهسهر هنزه کانی ثازربایجان ـ
 کوردستان، به لأم له ژبر رونگ رشتنی جهنهرال عمزیمی دا.

۷_{- د}پیشه و دری, سهروّ کی همره بهرزینّت بوّ هیّزه شهرِکه ره کانی کوردی _ ٹاز دری یله ٹازربایجان..

۸ ـ هنزی کوردی هدر پارمه تبه کی تری ویست و ٹازربایجان، دهستی بو در پژ بکات.)

به م جوّره لهم پهیمانه ش به ستراو ئه مجا ثیتر قو لّیان کر د به قو لّی یه کا بو به گزاچوونی

حوکوومه تی ثیران به هدر جوّره ی پیّان بکری. و فعلاه به نده کان جیّ به جیّ کران و

که و تنه کوّری شهره وه. له و لا وه هیزی ٹازربایجان له قوّلّی و و منگان، و و میانه یا که ثهم

دوو شویّنه نرخیّکی زوّری هه بو و به رانبه ر به و لاّتی ٹازربایجان ـ وه له ملاشه وه هیزی

کوردی له قوّلی ـ سه قرو و بوّکان و بانه و سه رده شت ـ که و تنه ئیش کردنه وه.

لهبهر ئەوەكەگرتنى دۆمنگان، بۆ ئېرانيەكان بەرانبەر بە ئازربايىجان كاريگەريەكى زۆرى ھەبوو، ھېزى ئېرانى ھەمووكۆششىكى خۆى لەر قۆلەوە خستبووە سەرگىرتنى ئەوىخ. ۲۹۹ نئورشی سابلأخ

له [۸ی کانوونی یه کهمی ۱۹۴۹]دا حوکوومه نی تیران به پشتیوانی فرِوَ کـه کــانی تهمهریکی لههدر دوو قوّله کهوه دهستی کرد به شالاّو هیّنان. له روّژی (۹)داکوتوو پر هیّزی ئیران له «مدفزه کشایهوه!.

کشانه وه ی لام هیزه دو و مدبستی تیدا هدبوو؛ یه کدم له و دبو و که نه یه و بست حدر به هیزی هدوایی و فیر ّ کمی لیران و نهمه در یکی بکه و یته ناوه وه ، چونکه نه بزانی به هیزی سه رزه وی باشاری کورده کان ناکاو پاشه لی پیس نه بیته ره!. دو و هدم شه یه ویست شه و هیزی قولمی و سه قری و تولی و سه قری و تولی و به بیتی هیزی کوردی و نازه ری، نهمه ش بو نه وه که به یه ک نه گهن دیسان حدر له و قولی [حولاس] دو و اجه بهه ی نیرانی] حستی به سستیه ک کر دبو و له خویا، دیسان حدر له و فیکره ی نه کردایه حالی شر نه بود له و یدا.

هدرچهنده حوکوومه تی و نیزان به له [۲۴ی تشرینی دروهه می ۱۹۴۱ کدا هزهنگان بی له دهست تازربایجان هه نیچ و وکاندبوه ، به لاّم ترسی هدره زوّری تمو له قوّلی و تیکانته به و هموشاره و ه بود که ته گهر له ویّدا هیزی کوردی و تازه ری بگهنه و به یه ک تازه تمو ناتوانی باشاریان بکا. له به رسمه تمو پیلانه حه سکه ریهی ریّک خست!.

* * *

وا دیار بوو قسه کردنه کانی وقوام و وسادچیکوف و ه سؤسکو جینگه ی خوی به ته موسکو جینگه خوی به موارد و این بود رو وسه کان له شکری خوان له و از ربایجان کشاند بود و و و بیجگه لموه که له شکریشیان کشاند بود و و ته منی [پیشه و مری] شیان کرد برو، که به جوری کی هینی له گه ل ثیرانا بیز ربته و ها. و ا دیار بوو سه ره تا [پیشه و مری] گری به و تامیز رگاریه نه دابوو، بویه ها تبوو له گه ل حوکوومه تی وقازی و دا ثمو په یمانی (۱۹)ی تشرینی یه که می به ستبوو که رووسه کان زانیان [پیشه و مری] به ده سیاوی قازی و اهم چووه ته کوی شهرود و و به ربه ره کان خوکوومه تی ثیران ته کا، بو جاری دووهه م

سەرلەنوى بە جۆریکى توند و تیژنر وەلأمیان بۆ ناردەوەكە نایی بەربەرەكانی ئیران بكاو ئەیی دەست لەشەر ھەلگرى!.

هدر لهبدر نهمهبوو که به جوّریّنکی کوتوویری لهشهوی [۱۱ی کانوونی یه کسمی ۱۹۳۸] دالهناکاو ـبهلاغیّکی لیژنهی مهرکهزی حزبی دیموکراتی تازربایجان ـدهرچوو که نهین شهرِ کردن له گهلّ حوکوومهتی «ثیران»دا بوهستینریّ و ثبتر جـهنگیان له گهلّ نه کری.ا.

که ثهم بهلاخه بیسترا، هیزی کوردی دهمی خوّی گهیاند بهقیادهی گشتیی بوّ شهوه بزانیّ چهباسه؟!. ـ قیادهی مـوشتهره کـه ـ وه لآمـی دایـهوه: وکـه شـهم شـهوی تینمه و حوکوومه تی ثیرانه ثهیئنه هوّی شهریْکی تری گشتی هالممی، لهبهر ثهوه پیّویسته که ثیتر جهنگ نه کری:ا.ه.

دیاره و هرگرتنی ثهم خهبهره دهماری حوکوومهتی قازی و کورده کانی خاو کردهوه و له گـــه آل شهوه شاکـهوتنه دهریــای ســهرسرمانهوه!. له کــوی پــهیمانه کــهی شهمان و تازربایجان؟. وهله کوی ثهم خهبهره!!..

لهبهر ثهمه وقازی محمده لهشهوی (۱۲)ی کانوونی یه کهمدا لهمانی خوّیان له
رسابلاخ کوّبوونه و یه کی زوّر گهوره ی کرد و هممو و وزرای حوکوومهت و سهرو کی
عشایره کانی کوّ کرده وه و کهوتنه قسه کردن لهم باسه وه. له ثاخرا باوه پیان هاته سه
ثهوه: المهبر ثهوه که پهیمان لهبهینی ثهمان و ثازربایجاندا ههیه و تیسته ش [ثازربایجان]
ثهم به لاخه ی بلاّو کردوّته وه، ثهمان ناچارن به گوی بکهن و وه کوو شهوان ثیتر شه
بوهستین، بوّچی ؟. بو ثهوه ثهم شه پکردنه ی ثهمان نهیشه هوّی هه تگیرسانی شه پنکی تری
سیّهه م له عاله ماا.ه.

له پاش نهم کوبوونهوه و به پیاره، فسهرمان دمرکسراک هسه چ هنیزیکی کسوردی له دموروبهری دسهنزه و «سهردمشت» و نهو ناومدا همیه ههموو بکشینهوه و رینگه بز هیزی ۲۰۱

حوكوومەتى ئىران چۆڭ كەن بۇ ئەوە بچنە ئەو شوپنانەوە.

ثهم کردهوه به ته پیمهت نه وه ی پیشاندا که هیزی کوردی نه رکی هدموو شتینکی کردوه و مدیدانی به هدموو مشتینکی کردوه و مدیدانی به هدموو مدهنایه ک بز حوکوومه تی نیران بهره لآکرد که چی نه کا بیکاا. قازی و دهوروبه و کهی قازی وه کوو ثهم فیکره چیووبووه دلّیانه وه شهوه شه چووبووه میشکیانه وه که گزرانی ثهم پیلانه له باری پیشووه وه بز ثهم باره به ده سیاوی رووسه کان بووه، بی گرمان که ثهمان لهم پله یه دا نه گهر ها تو به گوی نه و انبان کرد نه و انبش چاویان لهمان هدر ثه یی.

هدر لهو شهومدا که بهلاغه کهی لیژنهی مهرکهزی دهرچوو بیز و مستانی شدپ، لهبهیانیا، وانه له روّژی [۱۱یکانوونی یه کهمی ۱۹۴۱]،وه هیزی حوکوومه تی نیّران چووه ناو شاری وتهوریزه وه و تهوریزی گرث، لهملاشهوه ثهو،بوو هیّزی کـوردی له ههموو و لاّنه کان کشانه وه و حوکوومه تی تیّران بهرهبهره ثهو ناوچانهی داگیر کردهوه!.

* * *

هبر کان هموچهنده خوّی شاریکی بچووکه و اثمو سه ددمه (۱) هه زار که سیّک دانیشتو وی همهو و. (۲۰۰ کیلومه تر له [سه فر] و دانیشتو وی همهو و. (۲۰۰ کیلومه تر له [سه فر] و [سابلاخ] و وه دووره. به لاّم له چساو اله و ناوچه چه نگیانه ی کورده واری اثه و روّژه وه اله همیه تیکی زلی هه بو و. هیّزی حوکو و مه تی ایران له [۱۲ ی کانوونی یه که می ۱۹۴۳ دا چووه ناویه و و گرتیه و ه. به چوونه ناوی [اعلانی حورفی] تیدا دامه زراند. اله حجا له شکری ایران له و بره و روبه رووبه رووی و سابلاخ و بو و دوه.

سهره تا هیکره وابووکه وهبدالله ی تیلخانی زاده و و مام عزیزی قهره نیاغای مامش و ... که تهمانه ههر له سهره تاوه له گهل حوکوومه تی تربّران بدوون ـ حـوکوومه ت بیانهینی جلوبهرگی سهربازی بکا به بهر پیاوه کانیانا و سهره تا تهوانه بچنه ناوشاری سابلآخهوه ا. تهمه ش بو تهوه که له چوونی تهمانه بو ناوشار ته گهر هاتو ته هلی شاره که دهستیان کرده وه ـ چونکه ثهمانه ناپیاوه تی له کهن له ناوشارا ـ یه کهم بز ثهوه بیاکوژراو هـهر لهبهینی کورده کـان خـزیانابیّت!. واته دهستهی [ئیلخانیزاده]یه هـهر کـورده و دهستهی [سابلاخ]یشه هـهر کـورده.. دووهـهم بـز ثـهوه پـاشان حـوکوومهتی ثـیّران فـووبکا، بهشهیپووردا بلّی له پاش ثهوه که شهرِ وهستینرابوو حوکوومهت ثهچووه سابلاخههوه، کورده کان هاتن سهربازه ثیرانیه کانیان کوشت!!.

له بهر ثهمانه وقازی محمده له گهل وجهنهرال هومایونی، سهروکی عهسکهری شهو ناوه قسمی کردو هومایونی پهشیمان کردهوه لهو باوه په که له پیشاکورده کان بـهـجلی سـهربازیهوه بنیرتینه ناوشار.

نه مجاله روّژی [۱۵ کانوونی یه کهمی ۱۹۳۵]دا نه پروی قوّلی ، بوّکان، له ولاو، و هی ،میاندواو، له م لاو، پنکهو، گه بشتن و چوونه ناوشاری سابلاّخهو، و ،سابلاّخ، گیرا. به پنچه وانهی ههموو دوژمنا به تبه ک [قازی محمد] و خه لکی شار پنشوازیان له له شکری تازه سه رکه و تو و کرد.

له شکری سه رکه و تو و مه شکری نیران که چوونه سابلاخه و و و ه ه بیاوه نیه کی پیاوه نیه کی پیاوانه چووبیتنه ناوشاره وه ، به چوونه که بیان ده ستیان دا به توند و تیژی و خه لکک گرتنه وه ، مه حکمه ی هور فی دیان دانا، قازی محمد دیان گرت، که و تنه ناوه و ه اهوانه ی که سه ربه قازی بوون هه مووبان گرتن. له و سه رده مانه دا [صدری قازی] که وه ختی خوی نائب بوو له پیار له مانی تیران دله و تیاران ، بوو ، بو ثه و ه لهم رووه و ه له گه ل حوکوومه تی و تاران ، دا ه و تیاران ، بوو ، بو شه و گیراو هینرایه و ، بو ه میابلاخ ،

هقازی، و سدر بهقازی ههموو گیران و خرانه بهندی خانهوه، بسهلاّم لهبـهر تـهوه لهو روّژانهدا [مهلا مصطفیی بهرزاتی] لهریّ هاتوچوّی تارانا بوو ئیشی ئهو هیِّشتا له گـهلّ حوکوومهتی تارانا دوایی نههاتبوو، ئهوهنده به توندی له گُهلٌ ثهمانه تـهبزوو تنهوه.کـه ئۆرشى سابلاخ

ئیشی مهلا، له گهل ئیرانا به ک^یلایی بووه ئهمجا له گهل دهستهی فیازی ـ دا بـهتهواوی ن_خهملچوون!.

به لني ثيشى مه لا، به ك لايى بووبووه وه، به لأم لهم لاوه حمه شايره كورده كانى ترى سنووره كانى ثيران ـ عيراق و توركيا ههر لهمه يدانا بوون، له بهر ثهوانه گؤيا وا ثه درايسه بهرچاو كه له گه ل قازى و دهستهى قازى دا زوّر به هيمنى و لهسه رخوّبى له گه ل يا ثه بزووتنه وه، به تاييه تى مه حكمه ثه وه نده ميهره بانه له گه ل يان مه گهر همر باوك ثه وه نده ميهره بان يخ!. هيچ پرسيار و شتيان لي ناكهن، له به نديخانه كه دا ههر وه كوو له ماللى خوّيانا برزانه!. وه كوو گول به خيّو ثه كريّن!.

لهم ماوه یه دا حوکوومه تی وثیران به پرو پاگانده که و ته ناوسه روّک عه شایه ره کانی ثه و ناوه بوّ ثه و ه دلّیان له عاستی وقازی هملّبگیرته وه آ. یتجگه له مه ش بانگی کردن بوّ [تساران] و له روّژی (۳۰ ک کسانوونی دووهه می ۱۹۳۷]داگویا له بسانگیشتنه که دا وشاهه نشاه شیان زیاره ت کرد و شاهه نشا خه لاّتی یه که یه که ی کردن و هه موو بوون به وشاه دوّست ، ثیتر کوردی چی و قازی چی و سابلاً خی چی!!.

که حوکوومهت بهم جوّره رهوشتانه ورده ورده ههندی له کورده کمانی له [قـازی محمد] هه لگیّرایهوه تهمجا هیّنای خستیه ژیّر مـوحاکـمهوه، مـوحاکـمه ـ ش بـهناو موحاکـمه بوو، بهلکوو بوّ چاوبهستن بوو تهگینه تهبوایه وقازی، همر بکوژرایه.

له تاخری موحاکمه یه کی گزیا دوور و دریژا هیچیان لهسهر قازی نهدوّزیهوه تهنها دوو شت نهین، یه کهم ثالآی حوکوومه تی تیّرانی گزریوه، سووره کهی خستوّ تهسهرهوه و سهوزه کهی هیّناوه ته خوارهوه و لهبانی «شیّروروّژه گولّه گهنمی لیّداوه و کردوویه به هی وجمهوریه تی کوردستان هاً.

دووههم لهو تەسىپلانەداكە لەدەورى حىوكوومەتى ئىەوا ئەكىران ھىەموو جىار تابلۇيەكيان ئەھپنا ئەمەيان لەسەر ئەنووسى: پېمريئەوكەسەيكە ناپەڭى ئىازادىكىورد سەربگرێ!... حوكوومەتى ئێران ئەمەى بەتانوت ئەزانى بۆ خۆى، واى ئەوت كە ئەمە گۆيا لەگەڵ ئەربانە!.

گوناحی وصدری قازی ش تموهبوو که ثیشی له گه آل و قازی محمده داکر دووه، هدرچه ند و تی وه ختی خوّی من (نائب) بووم له (تاران) و له همموو وه ختیکما همر خدریکی ثموه بووم، که ثیش و کاری به ینی حوکوومه تی ایّران و حوکوومه تی وقازی، بکه و یّته باریّکی هیّمنی دا، ثمم قسانه به گویّ مه حکمه دا ثاشنا نه بوون!.

گوناحی _هسهیفی قازی، ثهوهبو که جلی جهنه _والی لهبهرکردووه ا. ثهمیش ههر چهند ونی [قوام السلطنه] منی به ناوی فهرمانداری سابلآخهوه داناوه، ثهویش که لکټکی لهمه ومرنه گرت.

له (۳۰ کی کسانوونی دووهسه می ۱۹۴۷]دا حوکمی خینکاندنی همورسیکیان له ـ محکمه ـ دهرچوورا:

لهو روزانه دا هیشتا کاروباری بهرزانیه کان به تعواوی نه پر ابو وه وه عهشایه ره کانی تر
هیشتا به تمواوی نه خرابو و نه داوه وه ، حوکو و مهتی اثیران له به د شمانه نه یه به به به تعواوی ده ستی بدائی، به لکوو بوی نه نه کرا چی خوی نه یه وی نه وه وبکاا. نه وه ی کرد به
بیانو و گزیا نه وه ک نه و مه حکمه به جه و ریان نواند بیت، پیو بسته همند یکی تر له تارانه وه
بین بو نه ده و چاو بخشیننه وه به مه حکمه که دا. نه مه ش له راستی دا وانه بو و، به لکوو بو
نه وه بو و که توزی وه خت در پرترکه نه وه، به لکوو له م ماوه یه دا نیشیان بو یه که لایسی
بیته وه، نه گینا نه وان نیش هه رجور ببوایه، واته به هه ق وه یا به ناهه ق نه بوا نه وانه یان هه و
مختکاندا به ا.

ثهمجا لهسهر ثهو نیازه رسهرههنگ نجاتاللهی زرغامی، له تارانهوه هات و چاوی گیرِا به کاروباری مهحکمه کهدا، سهیری کرد تهواوه و هیچ کهم و کوّریه کی تیدانیه، ماوهی ثهوه هاتووه که بخنکیتریّن!. ثهویش فهرمانی به خنکاندنیان دهرکردو له [۱ سی شورشی سابلاخ ۲۰۵

مارتی ۱۹۳۷ [دا ،قازی محمد، و ،صدری قازی، و ،سهیفی قازی، له ریگهی ثازادی کورددا له ناو شاری [سابلاخ] خنکینران!.

به لمي سه عات سن پاش نيوه شه وى، [۳۱ ى مارتى ۱۹۳۷] سه عاتيكى ترسينه ربوو له ناوشارى سابلاخا. همر له و سه عاته دابوو [قه ناره]كانيان هه لمواسيبوو، سه ربانى هه موو كوشك و شوينه به رزه كان پر كرابوون له مه تره لاز و چه كى تاگرين، ده بابه و تزپ ته و ناوه ى هه موو داگير كر دبوو. ثه مانه هه موو بو ثه وه كه [قازى محمد] داواى حه فى خوى كر دبوو، سه ربارى ثه وه كه حه قه كه شيان نه دابه ثه وا خه ريكن تيسته ملى شه كه ن به په ته و «وانه ناسى.

وقازی محمده چه لهوه ختی خنکاندنه که با و چه له وه ختی [موحاکمه]کردنه که با همه و جار ثهوه ی برام ین گوناحه و همموو جار ثهوه ی تهوت: و که خوتینی من بؤ تیوه بیت به لأم وصدری برام ثه پاریسهوه، ثهو، لی خوش بن، من بؤ خوینی خوم ناپاریسهوه به لأم بؤ صدری برام ثه پاریسهوه، ثهو، بی گوناحه لی خوش بن، و دادگای مه حکمه و حوکوومه تی ثیران لهم قسانه وه کوو گویزیان بؤ برمیزن وابوو!.

[قازی محمد] له پیش ثهوه دا ببریته بهر سنداره که دهستنویژیکی شورد، که بردیانه بهر [قهناره]که به ههموو دلّفراوانیه کهوه دوو رکات نویژی کـرد و گــهالیّک لهخــوا پارایهوه، مهمتهویانیکی بههیّزی ههبوو، چووه بهر سنداره کهو و تی:

[ئیّوه نیسته قازی محمد ـ یّک نه کوژن و اهدامی نه کهن، به لاّم شه جی کوردی ههر یه که قازی محمد ـ یّکن، بروام وایه نهو قازی محمد ـ انه زوّر دلّر دق نمبن به رانبه ربهو که سانه که بوون به جه لادی شه حبی کوردی آ. ی. نه مهی وت و په ته که ی کرده ملی خوّیه وه.

همحمد حسین خانی سهیفی قازی، لهو کاتهداکه بردیانه بهر [قهناره]که وتی: [شانازی تهکهم بهوه که لهریّگی نیشتمانا روّیشتم، بژی حوکوومهتی کوردستان]!. پاش ئەمە ئەويش پەتەكەي خستە ملى خۇيەوە.

[سهیفی قازی] پیاو پُکی که له گهت و بهدیمهن بوو، که سه رخرا بوّ سن داره که، په تی سی داره که به تی سی داره که په تی سی داره که پیچرا، ثهبوایه ثیتر اعدام نه کرایه له گهلّ ثهوه شد بهده ست خنکاندیان!...
پاش ثهمان مصدری قازی، ش هیّنرا و ثهویش به دهستووری ثهوان ملی کرا به په تهوه. صدر تا ثهو وه خته ملی کرا به په ته کهوه ههر لهو بروایه دا نهبوو که ثه یکوژن. چونکه گوناحی شهو هه در نمائیزیک بوو له مشاخره دا له به ینی حکوره مهی ترانان و حوکوومه تی [سابلاخ]دا و هیچی تر.

له پاش خنکاندنی ثهمانه له روّژی [۷ی نیسانی ۱۹۴۷]دا چهند وقهنارهویه کی تریان له دهشتی ناوشاری سابلاخا دامهزراند و ثهمانهی خوارهوهشیان خنکاندن:

١- رئيس حميد مازووجي. - ٢- رئيس رەسوول نەغەدىي. - ٣- ملازم عبدالله رەوشەن
 فيكر . ـ ٣- ملازم محمد ناظمي.

گوناحی ثهمانهش لهبهر چاوی ثیرانیه کانهوه ثهوهبو وکه قوّلی سهردهشت دا پیّویستی ویژدانی خوّیانی بهرانبهر به جمهوریه کی کوردستان بهجیّهیّناوه.

ته مانه قوربانیه کانی وسابلانجو. له ناوشاری بو کان ـ بش ته مانه ی خواره وه اعدام کران:

(۱) عقید عهلی به گی شیرزادی. (۲) عقید محمد آمینی که سنوزانی. (۳) آحمد خانی فاروّقی، خوّی و دووبرای که ته مانه له سهروّکی عه شره تی فیض الله به گی بدون. (۹) آحمد خانی که آنه گه. (۵) مه حمو و دخانی تورکمان که ندی له سهروّکی عه شره تی فیض الله به گی. (۲) محمد خانی باباخان به گ له سهروّکی عه شره تی فیض الله به گی. (۷) ناخاصد یقی یازی بلاخی محمد به گی شیرزادی له سهروّکی عه شره تی فیض الله به گی. (۸) ناخاصد یقی یازی بلاخی له دانیشتوانی سه قر. (۹) عهلی تا فای ته مووته له سهروّکه کانی گه ورک. (۱۰) ره سوول ناخای میره دی له سهروّکه کانی گه ورک.

لهوانهی که وا به فه رمانی عه سکه ری ـ اعـدام ـ کـران تـا (۵۰) کـه سیک ثـه بوون،

شۆرشى سابلاخ ٣٠٧

ٹهمانهش ثهوانهبوون که داوای حهقی خوراوی خؤیانیان کردبوو، توّله کهشیان ثهومبوو که پینیان درایهوه!.

له دەورى حوكوومەتى قازى ـ دا له [سابلاخ] رۆژنامەى كوردستان دەر ئەچووكە زمانى حالّى حوكوومەتەكەبوو، ھەمووكارەسات و فەوماوى حوكوومەتى تىيدا ئەنووسرا. ھەروەھاگۆڤارى [نیشتمان] و بلاوكراوەىتریش دەرئەچوو.

* * *

بهم جوّره پهرده لهسهر حوکوومهتی کوردستان و ئازربایجاندا درایسهوه!. مسایهوه سهر ثهوه ئایاکارهساتی ٹیمتیازی نهوته که لهولاوه به چیگهیشت؟.

نهوه بوو هقوام، وتی پیویسته به پارلهمائیکی تازه بۆ نهوه بریار لهسد ئیمزاکهی من بدا بۆ دانی نهوته که. ئهو بهندانهی له گهل رووسیادا بهست و ئهم دمورانهی گیرا، رووس نهیروی خوّی کشاندهوه، ئهمیش بهناوی ئینتخاباتی ئازادهوه و لأته کانی داگیر کردهوه، چونکه رووس چاومری ٹیمتیازی نهوت ئه کا نابی دوا بخری!!

له پاش شهوه که شهم، و لأته کانی داگیر کرده وه لهراستی دا پاپلهمانی تازه دروستگراوباسی ـ دانی شعتیازی نهوت بهرووسیا ـ کهو ته ثهو پاپلهمانهوه. پاپلهمان پی دا بهزه و یا و تی من بریار لهسه ر، دانی شهم شیمتیازه ناده م!. دیاره شهم کاسه یه بی ژبرکاسه نهبو و!. واته بی گومان شهیی له ژبره وه لهم رووه وه وام، قسهی له گهل شهم پاپلهمانه دا کردین!.

قوام له رووالله تا دەستى كرد به هاوار كردن له گەل پارلەمانا وتى: ، وەختى خۆى من ئىمزام داو، بەرووسىا، ئىستە چۆن ئىرە بريارى لەسەر نادەن؟ا.، پارلەمان وتى ئىمە دان بەو ئىمزايەدا نانىن!. قوام لەسەر ئەمەگۇ يالە پارلەمان تۇرا و پاشان وەزارەتە كەى خۆى ـ بەو ناوەو، كە پارلەمانى تازە باوەرى نادەنى ـ لە حـوكم كشاندەو، و لە مىألى خـۆى دانىشت!. رووسياش كەوتە قسەكردن وتى كوا ئىمتيازەكە؟ قوام وەلامى بۇ ناردەو،

وتي: ممن بلّيم چي؟ خوّتان ٹەزانن وەختى خوّى من ئيمزام دانتى و وتم ئەتاندەسى، ئەوا ئىستە پارلەمان رازى نايى، وەنەبى سووجىكى منى تىدا ھەيىخ!.«.

تازه رووس ـ پش نه پروی خوّی له ولآت بردوّته دهرهوه هیچ بیانوویه کی تر به دهستیموه نیه بز هیّنانهوهی نهبروا. به قسهی کوردی ثهلّی: میوّریش چوو سمیّلبشی نایه سهریا. به لیمتیازه کهی دهستکهوت وهنه حوکوومه ته کانی کوردستان و فازربایجانیشی بز مایهوها..

لهلاپهرِهی سیاسی [قوام السلطنه]ی سهروّک وهزاره تی ثیرانــا ثـهم کــردهوه بــه گهوره تر شانازیه کی ژبانی دائهنریّ و بهڵکوو شایانی گهلیّ ستایشه که چوّن توانی ثــهم پهردانه ههڵبگیریّنهوه؟!..

* * *

سهره نجامی الهم شوّپشانه ی کورد لهم روژانه ی دوایی دا وایان به سهر هات که چاومان پی که وت. اله گهر الوریخی تر له باریخی ترابده ینه و مه مهموو چه و ساند نه وه و دور بنه الم و باخره دا هاتن به سهر کورددا دور نبه الوبالي ههمووی بخرینه الهستوی ایشان اله مهروی الهستوی الهستوی الم الم الم المهریکا!

نینگلیز جهوریکی زوری کرد له کورد؛ له پاش شهری (۱۹۱۸-۱۹۱۸) له ههموو گزشه به کی کورده واریه وه، له همهو و ثهو و لأتانه وه که کوردیان تینکلاو بوو، ئینگلیز به ههمو و جوّر ده متی نیخستن و به ههمو و چهشه قسه یه ک ها ته مهیدانه وه؛ که باری تیک ثه چوو له گهل حوکوومه ته کانی کورد تیکلاو بوو و بای شهدایه وه لای کورد و قسمی بیر هه لمه پشتن، که باری چاک ثه بووه وه قهوانیکی تری ثه خسته سه را.. که ثه که و ته ناو کورده که خوّیشیه وه به سیاسه ته ووشکه سته مکارانه کهی هه رتاقه کوردیکی ثه خسته سه رنه زمیکا..

لهبهر ثهمانه ثه توانم بلّيّم ئينگليز زوّر زالْم بوو، زوّر ييّ بهزه يي بوو، زوّر بيّ سياسهت

يغورشي سابلاخ ______

بوو، پەنجا ساڵ لەمەو پێشتر بەچە جۆرە سياسەتنک لەگەڵ ئەو عالەمەدا ئـەبزووتەو، ئێستەش بە عەينى سياسەت ئەھاتە ناوەو، دنياگۆزا، سـياسەتى ئـەو نـەگـۆزا!. لە درۆ بەولاوە ھىچ كردەوەيەكىترى نەنواند لەگەڵكۈرددا!.

،باشچاوش،ه به پایه گهیشنووه کانی له عیراقا به هوّی ثهوموه، ثهیانوت له ,ثینگلیز، چاکتر نیه بوّکورد چونکه سەربەستى داوەتنى و ئەنوانى به ئاشکرا بلْنى من کوردم!..

راسته ا ههرکه به پنی [نهفسیه تی] خوّی قسه نه کا. ئینگلیز بو ثهوان باش بوو چونکه پایه در فرزنه یه کی پنی دابوون، به لاّم بو کورد ثه گهر باشی ثهوه بین که لهماوه ی په نجا سالاً کورد ههر ثهوه نده ی پنی بیری بلّی همن کوردم، دهخوا ثهو باشیه بیریّا. لهماوه ی شهو په نجا ساله دا په نجا قهوم له چالی نزمیه وه گهیشتنه چلّه پوّپه ی بـهرزی و سـهربهستی، که چی سهربهستی کورد ثه وه بوو که بتوانی بلّی من کوردم اً. دیسان ثه لّیم خوا ثه و چاکیه بیریّا..

به آنی نه مه راسته که دنیای نیمروّژو دنیای پیشینیش له سه ر قازانجی شهخسی براوه ته وه و نهبریّته وه، دوور نیه قازانجی نینگلیز به پی نه و روّژانهی رابردور و له وه دا نه بووبی که کورد بین به شنیک، لهم رووه وه با لوّمه نه کری، به لاّم لوّمه کردن و جهوره کهی له وه دابو و، که کوردی نه کرد به قوّچی قوربانی بوّ قازانجی خوّی!. وه کور بلّیت له مانجیل دا بوّی نووسرابوو که نهیی له روّژه الآنی ناوه راست و خواروودا بوّ پیشکه و ننی نیشی نه و نهیی قه و می کورد بکا به گاوگه ردوون!!..

نه گدر ندمه له مانجیل،دا نووسرایی، بی گومان نهومش هدر نووسراوه کـه تــهبوایــه لینگلیز بو نهوه تووشی نهم روّژهی تیسته نهییّ سیاسهتی پهنجا ســالْدی تـیّکک بــدایــه و پیزانیایه که روّژان روّژی لهدوایه و رەورەوەی دنیا له گهرانایهو رووەو پیتشهوه نهرِوا!.

ئەمە ئىنگلىز ئەمجا ئەمەرىكا:

ئەمەرىكا تا شەرى دووھەمى گەورە بەگۆشەگىرى لەولاتى خۆيا بۆخۇى دانىشتبوو

خەربكى بازرگانى بوو.كە شەړى دووھەم ھائە پېشەوە لەكولانەى خىزى دەرپەرى و كەوتەكۆرى سياسەتى عالەمبەوە، وسينى يەكى خستە سەردەستى، ھەندى نوقل و نەبائى نى خست وگېراى بە عالەما، ھەركە لەو نوقل و نەباتە بخوا ئەينى كەرايەكى ئاوەلداماتى وئىستىمارى، بۆ لەبەربكا!.

ورده ورده بهم سبنهوه ببنی پیّوه نا تاگهیشته [ایّران] و [نورکیا]، ناگهیشته عبّراق و پاشان ولاّنه عدره به کان، له الخر چوّراگهیشته ولاّتی کوردستان و له خاکه که یا به ههموو جوّر له ههموو لایه کهوه که و نه بنج داکوتان. نوقل و نهاتی بالأو ثه کردهوه بهم ولاّتانهدا، و کوو کورد ثهلّی ثمین «خیری دایکی شای کردین!، ثهمه پهندیّکی کوردی یه بوّ ثهم جوّره شتانه ثه و تریّ!.

بهلاّم ته گدر له راستیا ورد ببیّنه وه تهمه خیّر نه بو و به لْکو و خویّن مژین و هیّز مژین بو و ، له ناو بردنی پیاوانی پیاو و ثازابو و ، بناخه داکو تانی [ئیستعماری] بو و بوّ خوّی بوّ ئه وه تا زممانیّکی دیّرینه لهم ولاّتانه دا بمیّنیّته و ه .

کارهساته کهی مصدق، و هزاهدی، له تاران گهواهی ثهوهمان بۆ ثهداکه ه ثهمهر بکا، بۆ لهناوبردنی پیاوان و پیشکهوتنی ئیشی خوّی چه جوّره پهنجه یه کی ئیش ئه کاو چه جوّره پیاوانیک بوّ خوّی دروست ثه کا۱۹.

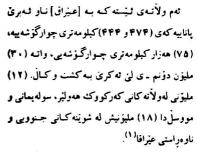
وه یا فرِوّ که کانی،که ولاّتی [قازی محمد]وکوردستانی نازادی قازی محمد ـی، پێ بؤردمان نه کرد، ثمم شاهدیهمان بؤ نهدهن که تا چه ثهندازه یه کك [نهمهریکا] دلّی به ولاّتی کوردهواری نهسووتێ]. وا دیاره عهدالّهت پهروهری و دیموکرات پهروهری [نهمهریکا] له ولاّتی کوردهواری ویّنهی وواشتش، نه گیریّتهوه!..

ولاّتی کورد هدر هی کورده، ولآتی کوردی ایسته خدیری ولاّتی کوری پهنجا سال لهمدو پیّشتره، ولاّنیّکی دەولّهمدند، سدرمایدی حوکوومدته پیّشهسازه کانی تیّدایه، بووه به شویّنی تهماشای هدموو کهسیّک، ئه گدر [ئهمدریکا] به جوّریّکی پیاوانه و مدردانه له شۆرشى سابلأخ _____ شۆرشى سابلأخ _____

وه ختی خوّیا له گهلّی بهاتایه ته مهیدانه وه تووشی شهم روّژه نه ثهبو و، که همر ثه ین بیکو تیّ و نه یگانتی ا.. هممو و ٹیستعمار _ یُک ثه ین دوای بیّت، وه هممو و قهومیّک ثه ین ٹازادی ببینیّت. ثهوانهی که وا سیاسه تیان خه یری ثهم دوو قسه یه ین گومان ثه ین چاوه رِوانسی پروکاندنه و می خوّیان بکه ن!.

به آنی! بینجگه له [ئینگلیز] و [ئەمەریکا] میللەتە کانی تربش، ئەوانبش ئەوگائته به که ئەوان به کوردیان کردووه و ئەیکەن ئەمانیش کىردوویانه و ئەیکەن! بەلام لاموایسه کورده که وه کوو ولاتە کهی غهیری ولاتی پهنجا سال لەمهو پیشتره خویشی خهیری قهومه کهی پهنجا سال لەمهو پیشتره، ئه گهر ئەو هەستەی تا ئیسته بو پهیدا نهبوویی، که خهرلکی لهوه خیککا ئیشیان پیزیه تی به گائتهوه قول ئە کەن به قولیانا و پاش ئهوه، که ئیشه کهی خویانیان بنج بهست کرد ئەمجا دەستیان له دەست ئه کهنهوهو ئه کمهونهوه ئیشه کهی خویانیان بنج بهست کرد ئەمجا دەستیان له دەست ئه کهنهوهو ئه کمهونهوه چهوساندنهوه بان!. ئه گهر ئەم هەستهیان تا ئیسته بو پهیدا نهبوویی، بی گومان چه ئیسته و چهوساندنهوه بان!. ئه گهر ئەم هەستهیان تا ئیسته بو پهیدا نهبوویی، بی گومان چه ئیسته و جهوساندنهوه بانیان ئیتر بو پهیدا بوم و ئهین و بروا ناکمه ئیتر هملبخه ئیشنی باشره بویان جا لهبهر ئەمه ئموانهی که تهماع ئه کهنه کورد لاموایه وهنهین ئیشنیکی باش بکهن، چونکه رەورەوی زدمان به جوز کی تر سنک ئهنی بین همذبانبخه لهتین، باشتره بویان که بینن همذبانبخه لهتین، باشتره بویان که مینن هد پیشهوه، تهییده نه ئاستوی رزگاری دایه نهوه کهی دهن و چهوساندنهوه دا!. دیاره کوردیش ئهمانهی ههموو زرگاری دایه نهوه کهی دهن تا ئالهندازه مهک شون ئه کهوی!.

شۆرشى عيراق

له عيراقا زهوى ساليك ته كيلري و ساليك به بايەرى ئەھيلرېتەوە. ئەم ژمارەيەك، ئىيمە دامان بىھ دەستەرە لەسەر ئەر اعتبارەيە كە ھبەر سالە ئىەرەندە ئەكنِلْرِي، ئەگىنا ئەوىكە بەكەلْكى چاندن بنى دوو ئەوەندەي ئەو ژمارەپەيە. ھەروەھا

سەرۇكى خۇشەرىسى شوّرشی (۱۴)ی تهمووزی (۱۹۵۸)ی عیراق وعبدالكريم قاسمو

۱ ـ که شنگلن ری که و ته عنراق نز بکهی (۴۱٦ و ۲۲۲) کیلو و مهنری جوارگؤشه س زووی و زاری عنران ملکی میری بوو، اینگلیز و نوکهره کانی وابان به باش ایدرانی که زور تیر لهم زووی و زارانیه لكه ونه دوست چهند كهستك، لهم رووه وه هانه هانه به كي باشيان دا.

بۇ ويتە: سەيرت ئەكرد (١٨) مليۇن دۇنىم لە چاكتر شوينى غيراق بوو بەھى (١٩٩، ٣) خاۋەن ملك، لهمانهش تهنها (۲۱۷) كه سيان بلوون بله خناوه ني (٦) مليَّون دوَّتم!. بنهماله ي وفيصل، و مِعبدالاله، که هاتنه غیراقه وه خویان دار دهسته که یان بوون. که شورشی (۱۴)ی تهمووز روویدا ثهو ومخته خەلگى تىزگەيشتىر كە ئەمانە لە چاكىر شولىن لەزەۋى و زارى غيراق خاۋەنى (٩٩٦ و ١٧٧) دونم ـ ن!.

هه ندى له و هزير د كاني دهوري شانازي، ههر له گهل دهميان هـ هله هيايه وه دهستيان فـ ه كـر د بـ ه كروزاندنهوه كه ثيمه هيجمان ني به، وه يا بهوانه به كي تر اله بوت: يمن چيم هه به دمروزه اله كهم!. و وا دیاره راستی ته کرد، چونکه ملیونن دیناری عیرانی وه یا پینجسه د ههزار له چاو چهند ملیون و زهوی و زاري هاور پکانيا زور کهم بوو، اثبه ياو پکي خراب بووين که ناهه تمان ته گرين!.. شۆرشى غيراق

عیّراق (۱۳) لواو، (۱۳) قەزاو (۱۷۲) ناحیەیە. سەرژمارى لەبەینى شىەش و حىەوت. ملیۆندایە.

دراوسین کانی: له روز اواوه پالی داوه به ـ سووریه و شهرقی أردنهوه ـ له روزهه لأنهوه به خاكی تیرانهوه، له جنووبهوه به حوكوومه تی وسعوودی، و له شیمالهوه به كوماری توركیاوه.

صیّراق له پسیّشا یسه کسیّک بسووه لهشهش ولایسه تکهی عبوسمانی. لهشه پی عبّراق له پسیّشا یسه کسیّک بو و به هی یه کیّک عبّراقیش گویا رزگاری بوو، ثینگلیز هفیصل ای کوری شدریفی همکه ای لهولاتی و حجاز و پاشان هسووریاه وه هیّناو له (۸)ی ثه یلوولی ثه وساله دا وغازی و کوری فیصل دی له شویّن دانرا. له چواری نیسانی (۱۹۳۹) دا غازی دش له به غدا مردو هم و له و روزه دا فیصل دی کوری غازی دکه ثه و سهرده مه ته مه نی پینج سالان بوو د له شوینی غازی دانراو بوو به پادشای عیّراق. فیصل منال بوو ثه بوابه ووصی یه کی بو دابنری هیّنایان عیّران و بود ای دو ایوانان به وصی بوی د که جواری نیسانی (۱۹۳۹) دا دیواخانی پیران و پارله مانی نیّراوان کوّبوونه و هو [عبدالاله] ثهم سویّنده ی خواره و می خوارده و یورد،

هسویّند تهخوّم به خواکه ثاگـاداری دسـتوور بکـهم، سـهربهخوّیی ولأت راگـرم، دلّسوّزبم بوّ نیشتمان و میللهت،گزی.یان لیّ نه کهم!...

عبدالاله تا مارسی (۱۹۵۳) [وصبی] بدو، له [۱۹ ی مارسی ۱۹۵۳] دا وفیصل، گهیشته تهمهنی قانوونی بؤشایهتی، خوّی له سهر تهخت دانیشت و عبدالاله بـ و به وولیعهدیی.

له [۱۴ ی تهمووزی ۱۹۵۸] دا شؤرشه پیروزه بهناوبانگهی ،عیراق، بهسهرو کابه تی [عبدالکریم قیاسم] په پدا بیوه، عبدالاله و فیصل لهناوبران، دهوری پادشایه تی و ه مسلوکیت؛ روخینرا و حیراتی بوو به حوکوومه تیکی ، کوماری، و چووه رینری کوماره کانی گیتیهوه. همر لهو روّژه دا دیواخاتیکی سیاده ی بودانراکه تصنداسه کسانی سی که س بوون: ، نجیب ربیعی، سهروّک، «خالد نقشبندی» و ، مسحمد مسهدی کسوبه، تمندام. ، عبدالکریم قاسم، رئیسی وزرا و سهروّکی ههرچی هیزی چه کداره له عیّراقا.

* * *

ه نوری سعید ۱۹ نوری سعید گه ای ده وری له عبراقا گیرا، له پیش شه وه دا فیصل ـی یه که م بیته عبراقه و ه نوری به خزمه تکردنی ثه و بندماله یه وه خدر یک بود. که بندماله ی پادشایه تی دامه زرا. [نوری سعید] له یه که م وه زاره تی [جعفر عه سکه ری] له (۱۹۲۳) دا کرا به وه زیری هات، تا له (۱۹۳۰) دا یه که وه زاره تی دامه زراند، له و وه خته وه تا ۱۹ مسارسی ۱۹۵۸ (۱۹۳۳) جسار وه زاره تی دامه زراند، له و وه ختیکیش خوّی وه زاره تی دروست نه کردا به شه بوو به وه زیری یه کی له وه زاره ته کانا. زورتر وه زاره تی دفاع و همندی جداریش خدارجیه. بهمانه و ه نوون به یه ک نمووری به سعید له (۱۹۳)ی ثه ومانگه دا بوو به ره نیسی و زرای به تحدی، واته عیراق ـ آردن، له سعید له (۱۹۳)ی ته ومانگه دا بوو به ره نیسی و زرای به تحدی، واته عیراق ـ آردن، له سعید له (۱۹۳)ی تمووری ۱۹۵۸ ادا وه کوو عبدالاله و فیصل ثه ویش سه ری تیدا چوو.

وه کوو لټکی ثهده پنه وه له ماوه (۳۷) سال حوکو ومه تی شایه تی عیّراقا ،نوری سعید، (۲۹) سال حوکمی گیرِاوه، چه به سهروّ کی، چه به وه زیری. ثهم ریّکهو ته بوّ کهم کهس یووه.

زورتر نهمه ش بویه وابوو چونکه پیشهانی زممان وای بو نههینایه پیشه و ۱ سه ره تا هم نیز به مینایه پیشه و ۱ سه ره تا همر له شهری (۱۹۱۹ می ۱۹۱۹) خوی پالی دابوو به نینگلیز و و له شهره کانی نینگلیز له گهل حوسمانی دا له گهل به رهی شهرینی مه که و جی نشینه کانی (پینه میه ر] خرمه تیکی چاکیان به نینگلیز کردا. پاش هاتنه و می بو عیراق نه و خزمه تهی روز به روز زیاتر نه کرد،

نؤرشی غیراق

له دەورەى فيصلى يەكەمدا بەرە بەرە زياتر ھانە پېشەوە، كە فيصل نەما و غازى دانىرا ديسان پشتيوانىكى بەھىز بور بۆ دانانى خازى، خازى ئەمەى لەبەر چاوبوو، كە خازى نەما عبدالاله، كەبور بە ،ووسى، سەرەتا بوونى خۆى بە ھۆى نووريەو، ئەزانى، گوى لەمستى ئەوابوو، كە ،عبدالالە، خۆى گرت و بنجى داكوتا بەلى ئەوەندە گوى بە نوورى نەئەدا بەلام بوونى فيصلى دووھەم ـكە نوورى لە پالىبابوو ـدەستى،عبدالالە،ى شكاندبوو!.

همه لهلایهن بنه مالهی شایه تیه وه، لهلایه کی تریشه وه شه وانه ی که وا هاو ده وری هنو وری، بوون به که یه که روّبشتن، ده ور بوّ نو وری چوّلْ بوو؛ ده وریّکی و اکه خوّی به تاقه که سیّکی کوّنتر انه زانی له عیراقا، خوّی به وه انه زانی که و ه زیره کانی عیراق کاتبیّکن له به رده ستیاا. انه مه ش راست بو و چونکه هه مو و قوتابی قوتابخانه که ی خوّی بوون!. اینگلیز له وی بوه ستی ا.

وه نه ین پیاوه کانی دهوری نووری له نووری که م خرمه تگوزار تر بوونایه بز ثبنگلیز، بگره هه ندیکیان گملن کزششیان ثه کرد بز زیاد کردن، به لأم وه کوو نووری ـ بان لن نه ته هات له ثاخرا [نوری] و [عبدالاله] وایان لی هات خزیان به خاوه نی سه رومالی غیراف ثهزانیا. نه وه ک همر شهوه نده به لکوو [توغیانیان] گهیشته شوینیک هبچ جزره اعتباریکیان بز باوه ری که سی تر نه هیشته وه.

پیاوانی هدرهبهرزی سیاسی نه گهر گه بشتنه شو بنیک زانبان ثبیتر رزگار بدوون، له و شویّنهدانیه نه یانهوی به مردنیک بمرن، که کهمتر نه بی له شده ره فی دهوری سیاسه تبان، وه کوو ثهوه: دیّنن یا خوّیان به گولله یه ک ثه کوژن، یا زه هر ثه خوّنهوه، یا خوّیان ثهده ن به ده م گوللهی یه کیّکی ترهوه، یا به جوّری خوّیان ون ثه کهن که تأریخیش نه یاندوّزیّنه و وه کوو هیتلهر ثهمه ی کرد. به لأم ثاخر پلهی ژیانی ونوری سعیدی بلیمه تی عیّراق هیچ یه ک لهمانه نه بووا الله مه بوو ثاخری پیاوه هدره دکتانوّره کهی عیّراق، وه یا ثهمه بوو ثاخری ژیانی ونوری سعیده که ته ثریخ قسهی لیّوه بکاا. گهلتی جاری واش بووه، که پیاو لموه ختی ته نگو چه لمه دا به رگی ژنانی لمبهر کر دووه و رزگار بووه، به لأم لام وایه ثهو دهوره ژن لهبهرگیکی ترابوو، ثه گهر ثهو به رگه بمایه ره نگبوایه ونوری سعیده پش رزگاری بیوایه!..

* * *

کاروساتی فلیمه کانی وعبدالاله، و ونوری سعید، له عیراقا برواناکهم همیچ قمآممی بنوانی بگیریته وه. مه گدر ثهوونده نهین که قمآم بانی همر زول می له شهندازه ی خدی ده رچسو و شهین زهوالی بو بگاو شهین سهره ولیژبینته وه. له گه آن شهوه شا پیتریسته خوینده واری ثم کنیم کمه کیکی زورکهم ثاگاداری پهیدا کا به سهر تؤزی له و شنانه دا که زیار ته وجو و ته ایانگیرا:

شه پر زور ناخوشه به لأم لهبهر ثه وه له پاش دوایی هاتنه کهی ناشتی و ثازادی په یدا
ثه ین ره نگرین خوش بنیا. ه عیرانی له ژبر باری جه و ری عوسمایه کانا ثه ینالأند، شه پری
(۱۹۱۸-۱۹۱۴) ده و ره یک بو و بو ثه وه هیرانی له و جه و ر زولمه رزگاری ببنی، به حوکمی واقع - رزگاری بو و، به لأم پیاوه خود په رست و قازانج په ره سته کانی ثبشبکی
وایان کرد دیلی و کویله یی عیرانی له جاری جاران خراپتری لی هات! له په یمانه کانی
وایان کرد دیلی و کویله یی عیرانی له که له یک خراپتر بوون بو به سننه وه ی عیرانی
سه رباری ثه مه ش لو تو پو و تی خاوه ن حوکمه کان ثه وه نده ی تر ده ردی و لا ته کهی گرانتر
کرد بو و. بو ثه وه ته مه مان بو ده رکه و ی با هه ندی له ویاد داشت ه کهی من بخو پنیته وه له
باره ی هدند یک له و که سانه وه:

سویّنده کهی عبدالاله ـ مان خـویّنده وه له کـانیّکا کـهبوو بـه ،وه صـی، له عیّراقـا. جاریکیکهش بیخویّنه و ، بو هموه به تهواوی لهبهریکهی ا.

هبدالاله ـ ی وهصی ماوه په ک به بیزدهنگ و سهنگ مایهوه، یه کهم شت که لبّبوه روویداگذرانه بهناوبانگه کهی بوو، لهسالی (۱۹۳۵) به ئاورووپادا ـ که ٹینگلیز پالی شؤرشي غيراق

پیّوه نا برّ تموگه رانه له و ساله دا له به ر تموه که پاشه له قه ی شه ری به ینی و هاو په یمان وه کان و و محود رو همبو و گرانیه کی هم ر زوّر خراب که و ته و لاّ تموه به به با به همو و سالبّک درو زه لامی تمرخان بکر دایه له پیّش نیوه شه وه و بچو و نایه به ر ده رکی نانه و اخسانه کانیان بگر تایه تا پاش همتاو که و تن، سائه گه ر چه ن نان وه یا سه مو نیّکی ره شیان چنگ ته که و ت یا نه ته که و ت این همتان به کورتی ثبش وای لیّ هات له وه دا نما که هم لگیری، ها و ار و دادی تافره ت له به رین نانی له شاری به غدادا که پایته ختی عبد الآله بو و ـ ثاسمانی شه هیتا به گریان!

له م کاته دا عبدالاله ـی [وصی] له و گه پانه بدا دو و ملیزن دیناری عیرافی هم لگرت و له ثاهدنگ و به زمی شاه داد خدرجی کرد!. سه ره پای فه وه ش که گه پایه وه، به فسه ی باشچاو شه کانی نزیکه ی نیو ملیزنی تر خه رج کرا بؤ ته رئیباتی پیریه وه چوون و بانگیشتنی سه ربه ده رموه بوه ی شاره کانی عیراق و دروستکردنی تاق و عدنمه ناتی شاهی!. ثه مه بؤ به و که اینه خت!.

* * *

هدرکهس خدریکی هدرشتیک بوو خوّی له و کوّره دا نهینی سدرگوزهشی ایوناپارت ناپلیون ام خوینده وه که له روّژی حدوتی کانوونی یه کهمی (۱۷۹۷)دا گرایهوه بو شاری وپاریسی، تالاّکهی لهبهر دهمیهوهبووا نهو تالاّیه که (۱۷) هدرای لهگل نه آمانیا و ثبتالیادا لیّ نووسرابوو نهوانهی همموو هیّنابووه ژیر رکیفی خوّی. شاری پاریس م لهبهر هاتنهوهی ناپلیون به جوانتر کانی چاویی کهوت له ژبانی پاریس مداه وهشه هی فهره نسی م به کامهرانتر وه ختیان هاته پیش چاو ههر لهبهر هاتنهوهی وناپلیون و شاری به خدا و همندی شیرانش می میرافی مشمی میرافی مشمی میرافی مشمی میرافی مشمی میرافی در سازی و له شاری میاریس و له شده می همیدانتر بو و له شاری میاریس و له شده می

به لآم ثهوه نده هه بوو شه عبی فه ره نسی شه وه بان بنز شه و [پوناپارت]ه کردکه فه ره نسه یه لا م ثه وه نده و مرد که فه ره نسه نه له مانیا و روسیای و داگیر کردو ته نگی به دورگه کانی به ریتانیا هه آپچنی و قاپیه کی تری تأریخی به شه ره فی بن فه ره نسه کرده وه. نازانم باشچاو شه کانی عبدالاله ته سه یان بزکی کردو له به رچی کردنیان؟!. ثه م درو ملین و نیوه له خه زینه هه آگیرا ۴ ثمو خه زینه یه که نه زوریه و سه رانهی [شه عیراقی] پیکه وه نرابوو، ثه گینا ه عبدالاله و تا ثه و روژه که بوو به وصبی له به در بی شتی مووجه خور یکی بچووک بوو له وه زاره تی خارجیه. وه یا به جور یکی تر به بین هه و هانو چوی درایسزی که کردا ثه و مرایسزه که له پاشاکردی به سایه ی لات بوونی شه می عیراقی دهه آیگرت و شه می عیراقی دهه آیگرت و عالمی له و به لا یه روگار کرد.

دیسان له سالّی (۱۹۴۹)دا بو دوو مانگ گهشتیکی تری ثاور ووپای کردو عمینی مخارجی هدلگرت، ثهمهیان له کاتیکا بوو که میزانیدی حوکوومه تی عیّراق به جوّریّک لات کهوت ثه گهر بانگه کان نه کهوتنابه فریای، حوکوومه ت سهری تیّدا ثه چوو ا. ثهمه خدزیّنهی حوکوومه ت شده ثهو پیاوه بوو که و زیّه در در در در در در نیشتمان و میلله ت و گری یان لیّ ناکه ما .ه.

ثه مه ته نها دوو لا په رِه ی کورتی ژیانی وعبدالاله ، بوو. ثیتر بیّجگه له ، دلّر هقیه کهی ، له که س نه ناسینه کهی ، له هممووکه می به به نده زاتینه کهی ، له خیانه ته ناپاکانه کهی به رانبه ر به همموو شه عبی عیّرانی به کوشتنی هازانجی ته نها خوّیا، له فه رماندان به کوشتنی بی گوناحه کان له سووچی به ندیخانه کانا له بهر تینووبوون به خوینی شه عبی عیّراقی ، له رو تانده و ی گوره و بچووک و له فه ساده کهی به رانبه ر به میلله ت.ا

شۇرىشى غيراق ____ _

گەورەى سياسى و پياوتېكى زۆر بەكەلكك بوو بۆ عيراق،گەلىن خزمەتى كرد بە عيراق و گەلى ولاتان گەرا بۆ بەرز بوونەوەى ھيراق!. رەنگىن ئەمە بلىز، بەلام ئايا ئەمە قىسەبەكى راستە؟ يا ھەر ئەبەر ئەوەيەكە «چاوى رەزامەندىكەموكۆرى نايينى؟... لام وايە ئەگەر يياو لەم باسە بكۆكتەرە بە تەواوى راستيەكەي بۆ دەر ئەكمونى.

[نوری سعید] تیمه و تمان (۲۹) سال له حوکما بووه له عیراقا به لاّم ته گهر راستبه که ت

تموی همر (۳۷) ساله که حوکمی عیراقی کردووه. لهم ماوه دا ته گهر بوتری خزمه نی

ثینگلیز وه خزمه تی و أنانیه تی نه فسی و خوّی کردووه تهمه راسته، ثه و خزمه نه و هی

ثینگلیزی کرد که سیّکی تر له عیراقا - ههرچه نده خه در یکیش بوویی - نه یکردووه لهم

روه وه قابلیه تیکی ته واوی هه بوو. له و أنانیه تی نه فسی و شدا عه بنی قابلیه تی هه بووه ثه و
روحه ی وای لی کر دبور هه مووکاتی له کوششی ثه وه دابووکه هاو ده وره کانی، وه یا
منافسه کانی، وه یا ثه و یی گوییانه که به گوی یان نه ته کرد له ناویان به ری و و یا له ناو بچن بو
ثموه مه یدان بو خوّی چوّل بین و به هه موو ثاره زوویه کیه وه و آنانیه ته نه فسی وه که

تیر بکاا.

نووری سعید ته نها و حبی ظهوره و و حبی ذات و نه نی هیچی تر نه فسی شهوی نیر نه ثه کرد. پیاویکی یی خزم و عهشره ت، یی بنه ما آه یه کی ناو دار نه ثه گدیشت به م ثاره زوه ته نها به وه نه یی که به ههمو و مه عنایه ک ثاره زووه کانی ثینگلیز به جی یینی و بر ثاسایشی ثینگلیز گزشتی خودی و ا تال کا، ثه گهر ههر روزی نه روزان ثهو شه عبه که ثه و حوکمی ثه کرد به سه ریانا بویان ریک که و تایه له شه که یان به سه رشه قامه کانا را نه کیشا. وه کو رایانکیشا له روزی [10 ی ته مووزی ۲۹۵۸] داا.

«نوری سعید» با لهرواله تیشا دەری نه پریایه به لأم له دلا دەستیک بـ بـ و تـ هیزانــی کــه پاشه پروژی ژبانی ثهو تهین وای لیّ ییّ، ثهوهنده هه بو و له بهر «أنانیه ته نهفسی، یــه کـــهی ثهوه ی نه ثه خسته خوّی ۱. یی نه نگ بو و لا بکاته وه به لای خواوه و جــاریک له جــاران بنیت خوایه ک هه په و تو نهسهندنه وه په ک هه یه!. پی نه نگ بو و لایه ک بکاته وه به لای شحبه وه و بنیک بین نه نگ بو و لایه ک بکاته وه به لای شحبه وه و به این شحبیک هه یه. نه باوه ی که وا « کینگلیزه له همو و که س گه وره تر بو و، ثه و که ثینگلیزی هه یه ثیشیکی به خوا نه ماوه، وه کاریکی نیم به تو و و هو ی به عبه وه الله گه و ده تر که س و له همه و شت گه و ره تره وه که پاش خوا ایا حترامی شعوری شه حب آگه و ره تره نه وه ک ثینگلیز. به نگه ی تم قسه یه ش ثه وه یه کاتی که خوای لی ره نجاو و یستی تو نه کی لی بکاته وه، وه کاتی که شعو و ری شه کراکه رزگاری بکات.

کارهسانی ثاخر هدناسهی ژبانی ونوری سعیده و وعبدالاله، دهرزیکی زوّر بهنرخه بوّ هدموو گهوره و بچووکیک، بوّ هدموو خاوهن پایه و بیّ پایه یه ک، بوّ هدموو پادشا و بیّ نهوایه ک که خوا لهژوور هـ مموو کـهسیّکهوه یه وه شه بیّ هـ مرکهس له شهندازهی ده سه لاّتی ئیشی خوّیا وشعوری شه عب،یش رابگریّ.

مایهوه سهر ثهوه که ههواخواکانی ونوری سعیده بلّین لهماوهی حوکمی خوّیاگهلیّ خرّمه کی خوّیاگهلیّ خرّمه کی خوّیاگهلیّ خرمه کی خوّیاگهلیّ شدهام در منتجوا که کهلیّ خوّیا که دوره که که خوّیا که کی شده از کرایه وه از کیشرا و قبر تاوکراه گهلیّ قو تابخانه کرایه وه و مستهوای خوینده واری به رز کرایه وه اوه کو و ونوری سعیده له زممانی خوّیا همهو و جار ثهم قسانه ی نه کرد و به رانبه ری ده وری عیراقی نه کرد له گهل زممانی تورکاو ثه یوت له و ده وره داکو شکی به رز به رز نه بو و ثبسته همیه ... همداً. باشچاوشه کانیشی بوّیان نهدا به سنگاو ثه یانوت و نهشه دو و بالله راست نه که ی ا ..

بهلاّم ثابا ثمم قسانه که ثه کرا و ثهوترا راست بوون؟. یا همر وا قسمبوون و ومختیان پیّوه راثهبویّرا؟!.

لام وایه راست نهبوون، چونکه ثه گهر _هنوری سعیده پش نهبوایه شهقامه کان ههر وا ته کرانهوه و قیرتاو ته کرا، قوتابخانه ههر ته کرایهوه و خویّندهوار پهبدا ثهبوو، کوّشکی شؤرشی غیراق

بهرز بهرز ته چوو به ثاسمانا، بزیهش تهبوون چونکه قانوونی گۆړان و «تطور» لهناوا هه به، مادام گزران هه یه ته یی هممووشت همر روّژه یی پلیکانه به ک بگویزیته وه. به پیچهوانهی شهمه بملکوو «نوری سعید» زوّری شمخسته سهر رهوره وه که بنو شهوه به سستر بسووریته وه ۱.

نه گهر سهیریکی عیراق بکه بن لهماوه ی نهم (۳۷) ساله داکه نینگلیز و بنوری سعیده تبایا حوکمیان کردووه و سهیری شوینیکی تریش بکه بن له نینگلیز و بنوری سعیده تیدا نه بووه، نهمه مان به ثاشکرا بز دهر نه که وی که رهوره وه پیشکه و تن له عیراقا که متر له هی گزرانه نه سلیه که ش بز و و تو ته وه!.

به لَيْ ثينكار ناكري له عيراقا هه ندي شت به جواني هه نگاوي هاو بشتو وه و قسه كهي ونوري سعيده و وعبدالاله، دينيته دي كه بق ينشهوه رؤيشتووه، فموشتهش أفهسادي حوكم] و نارهوايي و ناهه قي حوكم بووه، لهم لايه نهوه بهراستي دهوره په كي رووناكه بۇ . لا په روی ژبانی نوری سعید و هاوکاره کانی آ. به سایه ی فه و و له سایه ی فه و ا چهند که سیک کورسی حوکمیان وه کوو توپی چه غزین نه خست بو یه ک و نه یانگر ته وه و له به ر نه وه که خۆبان به ئايەرى ئەزانى لەباتى ئەوە ھەدل و دادپەرستى بلأوكەنەو، خەربكى كېسەير کردن و خەرىكى ئېكچوونى كاروبارى عەدالەت بىرون، ئىەمەش ھىەر بىر ئىەرەك كيسه كهى خويان پركهن!. ته نانهت ثهمه په كېكه له قسهى په كني له و كه سانه كه جارېك رەئىسى ھوكوومەت بۇ ئەيوت: ممالى ئەم ھوكوومەتە وەكووكەلاك وايە،كى ئازايە شتیکی بۆ خۇي لئے بکاتەرەا.ە. ئەمە قىمەي رەئىسى جوكورمەت بور لەكاتپكاكە شكاتى خرایی حالّ و تهحوالّی ولاّتیان لاته کرد ثهویش وای وهلاّم ثهدانهوه!. وه یا په کیّکی نر له و وزيره كان له دهوريكا، كه و وزير بوايه، يان نه بوايه ومو دير ناحيه، و ه يا شتيكي واي به له (۲۰۰) دینار کهمتر دانه تهمهزرانـدا. دهی تیهمه حـاڵی پـیاوهگـهوره لهرووه کـانی حوكوومه ته كاني ونوري سعيد، بوويخ، ثايا حالي لهوان خوارتر ثهيج چؤن بخ؟!.

له کاروباری دایه ره کاناکامی ثه گیرا لهویتر خراپتربوو، به نمی ثه وه ی که پسی ف م نین روّتینی و کلیشه ههمووی ههبوو؛ عهریزه ثه درا، تسجیل ثه کرا،کابرا هانوّچووی به شویّن کاره که با ثه کرد و ماوه به کی زوّری پی ثه چوو به لاّم تا دهستی نه کردایه به کیسه که یا ثبشه کهی بوّجیّ به جیّ نه ثه بووا..

مهسه لهی مه حسو و بیه ت و مه نسو و بیه ت گهیشتبو و ه شو پَنیْک ته گهر په کی شیری به گوی بگری نام مه مه به گوی بگر تایه مسادام سه و به به کینک نه بوایه به شی شه و که سه له بر سامر دن و چه و ساند نه و و به و ژبر لیّوه و و ه دزار هاو اردی بکر دایه پولیّکی نه ته هینا، نه که فاته ت، نه فابلیه ت، نه ده سیّاکی، نه و و شت چاکی، ثه مانه هیچی که لکی نه ته گرت. له م رووه و مه و مهسه له سه ری دابو و له [عیراق یکی پیشو و که ته لمی نام دروه و ه و مهسه له سه ری دابو و له [عیراق یکی پیشو و که ته لمی:

وجار نکک دووکهر له ژیر باری بهلهدیهدا به ین کاوجوّ له بهر بارگرانی همموو شتیان بوورو به برین، یه کنیکیان لمویکه یانی پرسی ثمری براا ثاثهوکهره که له دووره و دیاره و لمانو ثمو قدر سیلهدا همر تمراتینیه تی و گیبه وی ملی باوه شی پیّیانایه تهوه، خوّ شهویش و کرو ثیّمه کهره بوّج باریخی لیّ نانین؟! ه ثمویش پیّوت: وثموه تنوّشیّت بـوویت؟!. نازانی؟ ثموی مالی ره ثیمه ای دویت؟!.

کارهساتی دهوری بزگه نی حوکو و مه ته کانی پیشو وی عیراق به ثه وه نده دو ایی نایه ت به لکو و کتینیکی تاییه تی ثه و کی در قرزگار بزی هیناینه پیشه وه ثه و کتیبه ش که تیسته ثاماده یه و نو و سراوه ـ ثه یخه ینه به رچاوی خو پنده و اران. به لأم لیره دا به قسه یه کی کورت نه نها ثه وه ثه لیم:

هزولّم له ناو هدموو قدوم و قانوونیّکا ناپدسدند بووه و ناپدسدنده، بهلاّم له عیّراقی پیّشوا ناچار بوو پیاوبیتی به زالّم، بوّچی؟ بوّ ثدوه که نهبیّ به مهزلّووم!.، ثینجا لهم قسه به ورد بدرهوه و زوّرشتی لیّ ودربگره. شۆرشى غيراق

* * *

که ثیش گهیشته ثهم شویّنه و بهو جوّره کاسه پربوو [شــوّرِشه پــبروّزه کــهی ۱۴ ی تهمووزی ۱۹۵۸] وه کوو گزنگی رووناکی لهو شهوی تاریکیدا دهستی پــنّ کــرد و پهردهی پیشووی لادا و دەوریّکی تری هیّنایه پیشهوه.

له گهلی دەوراو له گهلی ولأتا شۆپش رووی داوه به لأم وامهزانه همیج شــزپشیک
وه کوو شۆپشی عیّراق شویّنی خوّی گرتین. ئهو شوپشانه که لاپه په کمانی میژوودا
لهولاّتان روویان داوه ییّجگه لهوه که لاهاوی خویّنیان همستاندووه ئهنجامه که بان وه با
په یوه نده که یان ههر بؤ خوّیان بووه به لأم شوّپشی [۱۳ ی تهمووزی ۱۹۵۸]ی عیّراق
بیْجگه لهوه که همر ته نها (۱۹)کهسی دابه کوشت چهنده ناشنایه تی ــ بؤگورینی وه زع ـ به
خوّیه وه بووه ده ئه وه نده زیاتر ته ونی شـویّنانی نیکداوه!. ئه نجامی شــوپشی (۱۴)ی
تهمووزی عیّراق روویه په کی له دنیای ئیم و داگوری و کاره سائیکی ههره گهوره ی بؤ

بزیه ثهمانه ی کرد چونکه له لایه که وه، وه کوو ده وری بزگه نیوی زهمانی پادشایه تی پیشووی له عیراقا تیکدابوو بربره ی پشتی ٹینگلیزی لهم رؤژهه لاتی ناوه راست و خواره وه شدا شکاند. ته ون و بنکه کانی «ثهمه ریکاهی ههر لهم ناوه دا تیکدا، پر وژه کهی «ثایز نهاوه ره که له [۱۵ ای کانوونی یه که می ۱۹۵۷] دا به ردی بناغه که ی له بیش ده می -گونگریسی ثهمه ریکی دا، دانا و هیشتا ثهوان به نهواوی برپاریان له سهر نه دابو و، که چی

له ساله کانی (۱۹۴۸-۱۹۴۸)که ،عبدالاله، به نـاوی سـهرلهشکری گشـتی به وه روّژیکک له عیراق بوو روّژیک له فهلمستین و خهزینهی حوکوومهتی عیراقی بهوناوه وه خالّی کرده وه گویا بو تیکدانی حوکوومهتی جووله که و بوّ لهناوا هملّگرتنی خـه ریک نه بی کهچی له راستی شدا هه ر بو نه وه ی که کرد که حوکوومه تی جووله کهی پی به هیز بكاا. شۆړشى [۱۳ى تـەمووزى ۱۹۵۸]ى ھێراق پشـتى ھێزى ئـەو حـوكوومەتى جوولەكەيەشى شكاندا.

[نوری سعید] به پهیمانه کهی به ینی عیراق و تورکیاکه له ۲۹۳/۳/۳۱ داکردی و مهدستی هدره زلیشی له و پهیمانه کوشتنی کورده کان بوو وازی نه هیناا. ثه مجا له (۱۹۵/۲/۲۴) یشدا لهنگهریه کی تری خسته مه یدان و نباوی نبا «پهیمانی به غدا». لهلایهن عیراقه وه خوی و [برهان الدین بباش ثه عیان] و لهلایهن تورکیاوه ، هدنان مندریس، و و فؤاد کوبرلوه هه ریه که مؤریکی زلیان پیداناو خیرا تیران و پهاکستانشی خسته کوره که وه و به ریتانیا و ثهمه یدانه که داا ـ شورشی [۱۶ ی میراق نه و به یمیرون به هه یرون کردا.

ئینگلیز و ئەمەریکاکە دەستیان لە پەیمانی بەغدا برا دشای ئیران،یان ھان ئـەدا بـۆ دامەزراندنی دکۆمەلەی ئارى..کۆمەلەی ئارى ـ ش عبارەت بن لە: ئیران، پـاکســتان، ئەوغان با ئەفغان و تورکیاا.

نهری ثبنگلیز و نهمه ریکا خوام کرد به گژتاناا ثیوه ثبشتی بکهن بـــه پــیاو کـــه تــززی ریگهـی تنی یچنی و خهلکک دهست نه کا به پیکهنین. ثهوا ثیران و پاکستان و ثهوغان ثاری بوون باشه، به لام تورکیا چه ثاشنه یه تیه کـی له گهل ثاری دا هه یه؟ا. ثه گهر ناویکی ترت بو بدوزینایه وه باشتر نه بوو؟ا..

[نوری سعید] هیّنای له [۱۹۵ شوباتی ۱۹۵۸]دا به پههمانی به خدا وازی نه هیّنا ده نگی یه کیه تیه پروچه له کهی به بینی [حیّراق] و [آردنی] بلاّو کرده وه و خیّرا له (۱۹) (۱۹۵۸/۵/۱۲)دا پارلهمانه کهی خوّی و ههر دووشای حیّراق و آردن بریاریان لهسهرداو له (۱۹)ی ثهو مانگه دا خوّی بوو، به سهروّک و وزیری، که چی نه یزانی شوّرشی [۱۹۵ تهمووزی ۱۹۵۸]ی حیّراق سهری ثهو و سهری یه کیه تی حیّراق و آردن ثهخوا و ثهیرووخیّنی به سهر و کال.

شؤرشی غیراتی ۲۲۵

شوّر شی (۱۴ می تعمووزی ۱۹۵۸)ی عیّراق وه کوو اتعمانه ی کرد تیریکیش بوو ثاوقه ی دلّی شاو شازاده کانی ثهم ده وروبه ره ی کرد که له نووستنیشا ثه و تیره هه رکاریان تی بکا و ناچاریان بکا به وه که، دان به شه عبه که یانا بنیّن و به ته واوی ثیمان به وه بیّن که هیّری [شه عب] اته وه یه که وا دارو په ردوی پادشایه تی ثه رووخیّنی و اتو ترسه یان بدایّی که روّژی له روّژان ـ نه گهر اته وانیش به ناپیاو ده رچن و توّزی لووتیان نه یه ننه خواره وه ـ له شه کانیان به سه ر شه قامه کانا وه کوو هیّنه کانی و عیّراق و را نه کیشریّن ا.

گهانی له پیش ثهوه داکه وفیصلی دروهم م ته خت و دربگری، بو دو زینه و می شوینیک بو ثموه [عبدالاله] تیدایا بین به پادشا هه ر خه ریک بوون، به قسمی ٹینگلیز و وعبدالاله و و نوری سعیده له سووریا ـ یان چاکتر و بهله و و پتر نه دو زیه وه!. له همه و ولایه که و هیلجایی لی کرا بو ثه وه مل بینیته ژیر بار و شوین تمدختی و عبدالاله و خوش بکا!. له لایه که وه هانی جو و له کهی لی دراه له لایه که وه هی حوکوومه تی [شهمون] له لایه که و تورکیا، له م لاشه و و ایدالاله] به خوی و [نوری سعید] و پیاوه کانیانه وه به شه و و به روژه به پاره و به چه ک خه ریک بوون، که چی کو تو و پر شورشی [۱۹۵ ی تهمووزی ۱۹۵۸]ی عیراق ثه و همه و و اکو و کورتانه که ی عیراق ثه و همه و و کورتانه که ی عیراق ثه و همه و و کورتانه که ی

* * *

له ههموو و لأتی دنیادا وسه ربازه جگه رگزشه ی ثه و باوک و دایکانه ن که پییان ثه آین و شهمی و شهمی و دایکانه ن که پییان ثه آین و شهمی و خاوه ن کارگه و وه زیر و گزیراکز ثه به و به که امانه لو پچکن له ده ریای شهمیه که، ثه وه نده هه به ثه سانه به تیکی ا پاسه وانیکیان ثه وی بز خزبان و بز ثه و خاکه که تیدا ثه ژین. ثه و پاسه وانهش که وا ثهم ثه رکه زله هه آیته گری و گیانی خوی وه کو و هاکماته بچکزله یه ک بو ته و پاراستنه شه خاته به ره له یی و سه ربازه و شه سه ربازه و

لەسەرباز دیّت کەشایانی ئەو فرمانە پیرۆزەی ھەبتى.

نه مجا له ناو نهم شه عبه دا که بهم جوّره باسکرا ـ نه گهر یه کـنِک نـهوی پـنـویستی «شه عبیه نه به جنی نه هینا مه عنای وا نبه که شه عبه که هه مووی بنی که لُک و شایانی هیچ شنیک نبه. [شه عب] وه یا قهوم نه بنی چاکیشی نیّدا هه بنی و خراپـیش، رئی نـاکـهوئ هه مووی چاک بنی وه کوو نه وه رئ ناکهوئ که هه مووی خراب بنی.

له قهومینکا قه گهر هات و یه کینکیان وه یا چهند که سینکیان خراپه و خراپه کاریان به البه در ایه کاریان به البه در به قهومه که و اله و اله در اله در اله در اله در اله که و اله و چهند خراپه کاره ی تیدا هه آلکه و تو وه همووی خراپن، هه رکه س به هوی خراپی چهند که سینک له قهومینکا ه حوکم ه بدا به سه ر خراپی ثمو قهومه دا، ثه و اگرناح و ناپیاوه تبه که بدرانبه ر به ویژدان و بدرانبه ر به رانبه را

نه قهومه وهختیک همموویان خراپ نهبن که تیکرا همموو دهمارو خویمیان پربین له بیروباوه پی پیاوه خراپه کهی که تبایانا هملکه و تووه. نهمه ش له ژوور مهحاله وه یه چونکه تا نهو بهره به و بهرهی دوای نهوان وایان لی دی که نهو مهفکوره به پر به پری میشکیان بوهستی ماوه و زهمانیکی نهوی. له هستی کون ه که چهرخی زهمان شهوه نده راناوه ستی تا نهوان بگهنه نهو پایه یه. که رانه وهستاگوران به سهرا دیت، که گوران هات نهونی کابرای پیاو خراپ ههموو شیتال شیتال نهییته وه!.

به آنی به کنکی خراب بو ته وه (نه فسی) پیسی خوّی له هممو و جه و ریک پر بکات وای به تو پیشان ثه داکه فلانه قه وم هممو وی خرابی، به رانبه ر بهم کابرا خرابه خرابین کی تر بش له قمو مه که ی تو ته ویش به چه شنی باوه ر ته آنی [فلاّنه قمه وم] هممو و یان خرابین. به هوّی ثه م در و که سه وه ناره وایه ک و بین باوه ریه ک له به ینی ثه و دو و قه و مه دا به یدا ثه یی و که چی له راستیشا هیچی و انبه.

له ثەنجامى ئەم لىنكۆڭېنەرەپەرە، ئەرە بۆ ئىمە دەركەرت كە قەرمى عەرەب، وەيا

شؤرشی میراق

کورد، وه یا فارس ـ ثهمانه به میسال ـ نایخ ثهفرادی ثهمهیان زهمی قهومه کهی تر بکهن بلین ههموویان خرابی. چه کورده چه عدرهبه، چه فارسه، یخ شکه که چاکیشیان تبدا ههبه و خراپیش. کهوابوو من لیرهدا ههندی جار که ثهلیم: وفارس وه یا عدرهب وه یا کورده. ثهوه یان کرد و ثهوه یان کرده ثهوه دیاره مهبهست ثهو کهسانه یه کهوا بو پاراستنی کورسی و پایهی خویان جهور و ستهمه کهیان وه کوو دووکه لیکی رهش وایه قهومه کهی خویشیان و قهومه کهی خویشیان فه قومیکی تریش ثه گریتهوه. جا ثهو جوره کهسانانهن که بوون به پشیله نهوتینه و به ناو قهومه کانا نهسووریده و ا

* * *

شۆرشى (۱۴)ى تەمووزى ۱۹۵۸]ى عيراق ئەم ھەموو ئاژاوانەى لەدەرى عـيراقــا نايەوەر ئەر ھەمور تەلبەندانەى بەسەر يەكا تىكدا.

سه ربازی عیراق و شه عبی عیراق - به کورد و هه ره ب - هوه ده می ساله له جه نگی نانه وه ی شرِینیکی و ادابوون، پاش (۱۹۱۸) و و نه بی این تیر هه روا به بی ده نگ و سه نگ دانیشتبینن. شوِیشه کانی به ینی دوو لا په ره ی (۱۹۲۰-۱۹۳۰) عدره ب له عه ره بستانا و دانیشتبینن. شوِیشه کانی به ینی دوو لا په ره ی (۱۹۳۰) دا ئینگلیز و و نوری سعید، لا بان و ابوو به په یمانه که همه موو ثیشیکیان ته واو کر دووه، که چی شوِیشی (۱۹۳۱) ده به کرسد قی و به سه راهات!. ثه وه کو ژینرایه وه شوِیشی (۱۹۴۱)ی به سه راهات. له و به کرسد قی و به به بازوانی دووه مه موو شورشی (۱۹۴۱)ی به سه راهات. له بود که شه هبی عیراقی (۷۷) کوژراو و (۷۰۰) برینداری دا به دهسته وه. له (۱۹۵۲) دا له باش نه وه که له لا به ن ده دورو دووکانی پیشووه و همه موو به ندیخانه کان پیرکران پاش نه وه که له لا به ن ده دورو دووکانی پیشووه وه همو و به ندیخانه کان پیرکران شورشیکی تر ده ستی پی کرد به لام حوکم درایه ده ست سه رو کی عه سکه ری نه و وه خته و نه وی سه دی سرونی مورد ده ستی پی کرده وه وه می بی سه ره نیز می جه و ر دایم کانده وه ا

له هدریه ک لهسهر نه گرتنی نهم شوّرشانه دا دهرزینک و هرگیرا و له همر سو و چیّکیه و هیوایه که و مرگیرا و له همر سو و چیّکیه و هیوایه ک و مرگیرا. که و ابو و شوّرشی (۱۴)ی ته مو وز شتیکی کو تو و پری نه بو و ، به لکوو و دانرا بو و ، به لاّم هیّشتا پوخته نه بو و بو به له که سالّ بو و دانرا بو و ، به لاّم هیّشتا پوخته نه بو و بو به له که کانی پیّشو و ا هیچ به ریّکی نه دا به دهسته و ه.

ده میک بود هدمود که سیزی نه هاته وه ادر دهورو دو وکانه، سه پرتر نه وه بود کابرا و مزیر بود که چی نه ویش هدر بیزی ای نه هاته وه! ده می هدر که ست نه کرده وه اه گهوره و بچودک، له خوینده وار و نه خوینده وار، له نه فسه ر و له شه فه ندی هه موو له و ده ورو دووکانه دلّ بریندار بوون، وادیار بوو ته نها و عبدالاله و و نوری سعید و چه ند که سیک له باشچاو شه کانیان نه بی دله به رگوم راهی به و گینا هه مود دانیشتو و یکی عیراق دلّی بووبو و به دانه ی سه رساج!. هدر نه و گوم راهیه بود که وای لی کر دبوون همود کوششیکیان بو به رز بود نه و مه مله که ت بخه نه سه رزور کردنی و جاسوس و کرینی و یژدان، که چی

شرِرشی [۱۹۵ تهمووزی ۱۹۵۸] ی حیراق، شرِرشی پالهوانی نهبهز و عبدالکریم قاسمه، عبدالکریم قاسم [زعیم رکن] بوو له نهیروی عیراقا، پیاویّکی هیئمنی لهسهر خوّی خاوهن بیروباوه پیکی قایم بوو، حهزی به خوّ دهرخستن و ههنعه نات نه ته کرد، همر لهبهر تهم هیّمنی و خوّده رخستنهی بوو.که وعبدالاله، و ونوری سعید، و تهو ههموو دهستوییّوه نده یان نه یانتوانی له و باوه په قایمهی [عبدالکریم قاسم] تیّ بگهن له گهلٌ تهوه شاکریم قاسم] بوو!.

[عبدالکریم قاسم] بینجگه لهوه کهواکاروباری نبادهوای حموکوومه تانی پیشووی عیراق کاریکی زوریان کر دبووه دلّی و بینجگه لهوه که فیکری له پیاوانسی هیراق ته کردهوه؛ ثهو پیاوانه کهوا له دایهره کانا و له سوپادا فرمانی گهوره گهوره یان گرتووه بهدهستهوه لهباتی ثهوه خزمه تی ولآنه که یان بکهن که چی ههموو کوششینکیان خستو ته شؤرشی غیراق

سهر جن به جن کردنی فه رمانه کانی [عبدالاله] و [نوری سعید] که فه رمانی ثه وانه ش هه ر بر پیشکه و تنی کار و باری ثبنگلیز و ثه مه ریکا و دواخستنی مه سالحی عیرافه بیجگه له م باوه پره ی کاتی که له تشرینی (۱۹۵٦) دا فه رمانی کرایه سه رکه به خوّی و لواکه یه و ه لوای (۱۹) که له مه نسووریه بوون بیچیّت بوّ ولاّتی و اردن و گویا به ناوی ثه وه وه که له وجو و له که و بده ن ا. که چی له ریگه دا سه پر ثه کا ثه مه و انبه ، به لکو و ثه مه له مه عنادا بوّ یارمه تی وجو و له که و له و میسرودانه! دیاره نه فسیه نی و عبدالکریم قاسم و بیّزی له سه
دیته و و شتی و اناکا.

لهو وهختهوه بهتایبهتی ـ ته آییم لهو وهخته به دواوه، ثه گینا به گهلی سال پسیش شهو وهختهش ثهو فیکرهی همر همبور ـ کهوته سهر فیکری ثهوه که بههمر جوّر بووه پیشینکی وابکا، ثهم ولاّته لهدهست ثهو گورگه خالثانه رزگارکا. فیکریّکی زوّر زل بوو کردیهوه، تهنها دلّه پر له هیّر و نهیّنیه کهی [عبدالکریم قاسم] نهین کهسیّکی تر ناتوانی ثهو فسیکره لهدلّیا به نهیّنی ییّلیّنهوه تا دیّته سهروبهری به ثهنجام گهیاندنی.!

که لهو سهفه ره ی گهرایه وه و گهیشته [شیج ـ شری] بهریاری سه ره نای ده رخستنی شورشیکی دا، به لأم له وی به باشی نه زانی چونکه سه یری کرد ثه وانه ی که وا قدم داوه ناهه موارانه بو عیراق ثه نینه وه ـ که وه کوو صدالاله و فیصل و نوری سعید و ده ست و پیوه نده کانیان بن ـ هه موویان له وی نین. سه یری کرد ثه گهر هه ندیک له وانه به رپهل که ون و هه ندیکیان ده رباز بین بین گومان ثه و ثامانجه که ثه و هه یه تی به شورش، بوی پیک نایه. له به رادی لی هینا.

لهم ماوه یه دا ههر خهریکی تاقی کردنه وه ی یه که یه کهی ثه فسه وه کان بو و، خهریکی ثه وهبو و بزانی ثایا کامیان له مه حه ک ده ر ثه چن. خهریکی ثه مهبو و به ین ثه وه سه وه تا باوه پری خویشی له لای یه کیک بدرکینی. له نه تیجه ی تاقی کردنه وه یه کی زورا توانسی چه ند ثه فسه ریکی زور که م بدوزیده و ه له و ثه فسه رانه که جیگگه ی باوه ر و سنگیان گۆرېكى يېدەنگە بۇ ھەموو نهېنيە كا. ئەم چەند دانە يەش كە دۆز يەو، "مەرج، نەبووكە ئەبى ھەر لەلواكەى ئەوابن. يا ھەر يەكە لەلايىە كېش بىن سادام ھىمموويان ھـەر بىۆ مەبەستېكى يېرۆز كۆشش ئەكەن ھەر وەكوو ئەوە وانەكە لەلاي ئەوبن.

به تابیه تی ههندی لهوانهی که من پی بزانم و بهره بهره ثاگاداریان بهسهر نهیّنیه کانی «عبدالکریمهدا پهیداکرد و بهناوی «تهفسهرانی ثازاده وه ناوی نان ثهمانهبوون: _

هفرین نجیب رییمی. ثهم پیاوه خوشه و پستیه کی تابیه تی له ناو سو پادا ههبو و وه به دلّ هوّ گری عبدالکریم ـ یش بو و. ههرچه نده له روّژی گیرانی شوّرشه که دا ـ روّژی ۱۴ی تهمووز ـ له [حجاز] بو و، به لأم ٹاگای له ههمو و کاروفرمانیکی کوّمه له ههبو و.

[مقدم حبدالغنى عبدالستار، مقدم محمد مجيد، مقدم عبدالكريم فرحان، مقدم شاكر محمود سلام، مقدم خضر حسين دورى، روئيس ثبراهيم لامى، روئيس عبدالستار عبداللطيف، روئيس ثيراهيم جاسم، روئيس مصطفى عبدالله، روئيس جاسم عزاوى، روئيس سليم فخرى، روئيس ثامر نورالدين.]

به لِّي ثهمانه سهره تا به گيانيكي پاكهوه له ژيّر راو تـه گـبيري عبدالكـريم فـاسم ـ دا

۱ - حدالله سعید عدرچه نده بهراست و راست پی نهوتیوو، بهلام لهبهر خوه که خوی به جی بروای عدالکریم قاسم خزانی وه عدالکریم - پش خمه ی خزانی وه کوو خوه وایوو که پی و تین.

شۆرشى غيراق_____ مخراق

پهلاماری پیکهپنانی شوّپشی (۱۳)ی تهمووزیان دا و ناوتیکی پر له شانازییان بوّ خوّیان وهرگرت. بهلاّم داخه کهم زوّری پیّ نهچوو همندتیک لهمانه ثهو ناوه پر له شانازیهیان گوّریهوه به ناوتیکی پر له نهنگی و له ککهداری و نووسانیان بهسهرشانی خوّیانهوه!..

بهقسه و پر و پاگانده ی همندی له پیاوه نه فعی پهروه ره کانی و لآتی عهره بستانی غه پر ی عیراق که و تنه بر و و تنه و تنه و تنه و تنه بر و تنه بر و تنه بر و و تنه و تنه بر و تنه بر و تنه بر و تنه و ده سته به و ایان ثه برده د لی خه لکه و ه که شوّر شه کانی پیشو و ی عیراق لهمانه بدا ته و ده سته به و ایان ثه برده د لی خه لکه و ه که شوّر شه کانی پیشو و ی عیراق و ثه مجاره ش هدر له کوّششی ثه مانه و ه بوه و به م قسمیه شه یانویست و لاّتی عیراق راکتیشن و بیخه نه ژیر ده ستی نه فعی پهروه ره کانی و لاّتی عهره بستانی ده ره و ه ی عیراق است عبد الکریم قاسم همر به چاوی لی بو و ردن و میهره بانیه و سه بری کردن، ثه مه ش بو ثه و که به لکو و ثه مانه لم باوه ره چوته ی خویان بگه رینه و و نه یق به ثارًا ره و تال کردن. ثه مانه هم رنه گهرانه و م تاله گهرانه و مانه که رنه به ثارًا ره و تال کردن شه مه تاله که و تاکه کورن به هم تاله که و تاکه که دو تا که دو تان و در بگر نه و ه تاکه که دو تان و در بگر نه و ه ا

[عبدالکریم قاسم] هدر لایه نی هیستی و لئی بووردنی له دهست به رنه دا. که چی له ناکاو، له روّژی (۱۹۵۹/۳/۹) دا عبدالوهاب شواف که و وختی خوّی یه کنیک بوو، له ته فسمدرانی ثازادی شوّپشی (۱۳)ی ته مووز - ثه و ناوه پر له ثیفتخاره ی پی هدلنه گیرا و به پر ویاگانده ی [جهمال عبدالناسر]ی و لاّتی میسر، له همووسلّ، تاگریکی یاخی بوونی له همدالکریم قاسم، و شوّپشی (۱۴)ی ته مووز هه لگیرساند و ویستی ناوه پاکه که ی عیراق له ککه دار بکا!. ثه وه نده همبو و [عبدالکریم قاسم] دهستی له دهستی شه و و له دهستی یاریده و موده به همبر و رووره ی هه نگ ده وریان لیّ داوه و به پیشه و ایه کی راسنی کورد و عهره به و کو و پووره ی هه نگ ده و ریان لیّ داوه و به پیشه و ایه کمی راسنی راستی خوّیان نه زان، به کیک ثه وه ده خوّشه و بست ی و له هیازنه ی دلی هه مور

کەسٹىكايى، بىن گومان ھەر بەھىزو سەركەوتوو ئەيى.

له ثاخری ثهم کرده وه ناپهسهنده دا دهستهی عبدالوهاب و یاریه ده ره کهی بوّ ماوهی (۲۳) سه عات ههر ثه وه یان بوّ مایه وه که نلویّکی نه نگباری و خیانه نکارانه یان بوّ هـ ه تا هه تایی بوّ خوّیان و هرگرت و هیچی ترا.

* * *

[حبدالکریم قاسم] له ناو نهو ناوچه عهسکه ریه داکه نه ژیا پیاویکی خو شهویست بو و ۱ لا په دره ی درو داکی ژیانی همه مو ناوچه کهی کر دیو و به په روانهی ده وری خون ، له هیچ کاتیکا شتیکی وای لیوه ده رنه نه که وت که بین به هوی دلر ه نجاندنی سه ربازیک و ه یا نه فسه ریک . رواله ت و کر ده و ه رواله تیه کانیشی وای پیشان نه داکه له ناو نه فسه رانی سویادا یه کیکی تر نیه وه کو و نه و سه ر به بنه ماله ی پادشاهی و و نوری سعید ، ین ا. ته نانه ت له م رووه و بو و بو و بو و بو ربو و به شوینی ره خنه ی هه ندی له و که سانه که ناگاداری ناو په رده ی دلی نه بو و ن

نه و قوتاییانه ش که لهم ماوه یه دا پینکیه وه نابوون نه وانیشی همر له سمر ره وشتی خوّی فیری کردبوون، واته لهروالهت و کرده وه یانا همموو وایان نه نواند که همتا نه و په په دلسوزی یان هه یه به بنه مالهی شاهی آ. کرده وه و بزور تنه وهی کوّمه لاّیه تی که شه یانکرد و ادیاربوو، تا (۱۹۵۵) دهرز یکی تعواوی کوّمه لهی نهینیان نه خویندبوو بوّیه و نوری سعیده و دهست و پیّوهنده کانی جوّره ههستینکیان پینیان کرد و هه ر به که بان درور خستنه و و لاّیتک. له (۱۹۵۱) دا دهرزیان له همله کانی پیشوو و هرگرت، نه مهما نه و ریگه یانه گرت که باسمان کردن. به هوّی گرتنی نهم ریگه یه و و رده ورده دلّی هنوری سعیده بان پاک کرده و ه و کوّمه لهی نه هسه ری نازاد یه به ره به ره بوّه یه ک، تی که و تن تا که و تن تا کورونده و و و یا، لیک تریک که و تنه و ه.

رېگەي ئەم كۆمەلە بېچگە لە ۋېلاوكراۋە كەيان كە ناۋيان نابۇۋ ۋدەنگى سەرباز، ۋ

شؤدشی خیراق

باوه پر همتا ته هات قایستر ته بوو، هیزی [عبدالکریم] و ته فسمرانی نازاد رؤژ به رؤژ زیاتر پهره ی ته سه ند. [عبدالکریم] ها ته سهر ته وه که رؤژی [۲ی کانوونی دووهه می ۱۹۵۸] تاگری شؤرش هملگیرسینیخ، دیسان له بهر کؤبوونه وه ی ـ عبدالاله و فیصل و نوری ـ هه رسه ری نه گرت. ویسستی له رؤژی کوبوونه وه ی ده رچوونی قو تاییه کمانی کوللیهی جه نگذا بیگیزیخ، لیره شاسه ری نه گرت چونکه شازاده کان کونه بووبوونه وه.

* * *

ونوری سعید، و وصدالاله، برباریان دا لوایه کی دلسوزی سه ربه خوبان بحیت بو [آردن]، چوار مانگ لهوی بی و بگه پیتهوه. چوونی ثهم [لوا]یهش له بهر ثهوه یه گویا تیسته میراق و آردن بیوون به یه ک و ثهی له ههموو روویه کهوه بارمه تی به ک بده ن، نهوه ک له حوکوومه تی آردن دا دوژمنه کانی دهره وی تهیه تیان تیک بده ن! شهم [لوا]یه بچین بو تهوه که تهو دوژمنانه تیش نه وین فیکریک بکهنا. شهمه، شینکی قانوونی بوو لهبهینی ـ عیّراق و اردن ـ داکهس ناتوانتی رهخنه له قانون بگری!.کهوابوو ناردنی [لوا]که، ثه یی بهم ناوه وه بیّ، به لأم له ژیره وه وانه بوو ، ناردنی تهم لوایه بو ته وهبوو که له [لوبنان]دا یارمه تی وشه معون به بدا و نه یه لن دو ژمنه کانی وشه معوون به ده ستبزیّوی بکهن ، شه معون له ژیره وه له گهل شاو شازاده ی عیّراق یه کیّکه چوّن ته بیّ یاریده نه دریّ؟!. ثه وه ده یه په یمانیّک لهبه بنی عیّراق و لوبنانا نیه هه تا به ثاشکرا بتوانن یارمه تی بددن، ثه گهر راسته و راست بلّین چوونی ثهم لوایه بوّ لوبنانه قسه و باس له لایهن وشه عب به نهیروه وه په یدا ثه ییّ ، به لاّم بو تریّ بوّ اُردن ـ ه ثاو ثه کریّ به ثاگرا و هیچ قسه یه ک په یدا

له روزی [۱۰-۱۱ می تعمووزی ۱۹۵۸] دا عبدالاله لهلایه کهوه و نووری سعید لهلایه کهوه و نووری سعید لهلایه کهوه له نهسته مزل دا فسهی ته واو کرد، که له روزی (۱۹)ی تهمووزدا بو پهیمانی به خدا شهنداسه ههروزله کسانی حوکوومه تانی هاوبه ش لهوی کوبینه و و بزیه یه کی قه تعموتر به سهر پهیمانی به خدادا بینن، دوورنیه بو کوشتن و لانکردلی عیرافی بی نه وه نده ی ترا.

هدر له و روز وه و آشدقامی ثبستفلال ای نامسته موّل ریک خرا، بدیداخه کانی ثبران، پاکستان، عیّراق، تورکیا، نهمه ریکا و ثنگلتره، پنیا هداو اسرا، ته نانه ت گسکیشیان لین داا.. فه وجی پاسه وانی شهره فی تورکی تاسولوسی خوّیان دا بوّ پیشوازی کردن، فروّکه خانه ی شهسته موّل کاربه دهستانی و وزاره تسی ده رووی و تورکیاه و حوکو و مه تانی هاو به شی پهیمانی به غدا تیدایاکه و تنه جرت و فرت!.

ثهوه ثهوان لهوێوا، لهم لاوه ،نوری، و ،عبدالاله، گهړانهوه خوٚیان ثاماده کردکه روٚژی (۱۴)ی تهمووز له سهعات (۷)ی بهیانی دا به فڕوٚکه بفړن و سهعات دهبگهنه ثهستهموٚڵ، چـونکه لهوێ لهو وهختهدا پیێشوازی کـهرانـی حـوکوومه تانی هـاوبهشی پهیمانی به غدا و فهوجی پاسهوانی شهره فی شهقامی ثیستقلال چاوه رِێ مهوکـی ملووکانه مؤرشی غیراق

ئه کهن!.. مهوکیی ملووکانهش عباره ته له فیصل پادشای عیّراق و له عبدالاله ولیسعهدی نیّستهی عیّراق و شای پاشهروّژی سووریا!. و مله نووری سعید ر مئیسی وزرای - یه کیه تی عیّراق و اُردن ـ و دمست و پیّومندی ئهمانه.

ثهمانه بهم جوّره هدموو خوّیانیان ئاماده کرد و فروّکه خانهی به غدا به خوّی و به فرق که خانهی به غدا به خوّی و به فرق کهی یادشاهیه وه شدوی (۱۴)ی تهمووز هدر له خوّ، ریّک خستنابوو له گهلّ فه و جی پاسه وانی شاهی ـ دا، له گهلّ وزرا و پیاو ماقو ولاّنی سه ربه ده روه و بوه کانی کوّشکی هر حاب به ثهمانه هدموو خوّیان ئاماده کرد بوّ ثه وه به یانی سه عات (۷) دمه و کنی ملووکی به بدی که ویّ، وه کو و چوّن و زرا و پیاوه کانی [ناپلیون]له پاریس ناپلیون ـ یان به پی ته کرد بوّ فه تحده کانی ثه لامانیا و نه سه و رووسیا بوّ فه ره نسه ثهمانیش و ابوون!!.. و تف باد بس چرخ گردون تضا!...

* * *

ونوری سعید، فهرمانی ده رکر دبوه، که لهشهوی (۱۴)ی ته مووزدا لوای (۱۹) بچیت بر [آردن] بزیاریه دانی و لاّتی آردن. فهرمانیکی ترکرایه سهر وعبدالکریم قاسم، که چه ک و جسبه خانه و اساز و خه یه کمی شهواو بو شهم لوایه و هزبگری. سهرکه زی لواش له هجه لهولاه یه، هیچ رینگه یه کی نیه بو [آردن] خه یری ناوشاری به خدا نه ین. وا دیبار بوو هنوری سعید، بزیه و تبووی به شه و بروّن نه ینه و یست انهم هیزه به روزا به ناوشاری به خدادا برواو خه لکی له بهر خوّیانه و ه ده ست بکهن به قسه کردن، چونکه ههر له بناخه دا شه عی خیرانی د لگران بوون له م ری که و تنه ی به ینی خیرانی و آردنه، جاله بهر اه مه قسه ی زوّر لی انه بو و ه و ه.

[هبدالکریم قاسم] وه کوو له پیشا زایمان زوّر دهمیّک بوو داخ له دلّ بوو کهلهی بوّ شوّرِشیّک تهمی ته کرد لیّرهداکهو ته فیکر کردنه وه که ثایا واز لهم باوه رهی بیّن ثیسته، یان هدلّیه تی و ناییّ هدلّ له دهست بدا؟. له لایه که وه فیکری شهوهی شه کرده وه.که «عبدالاله» و «نوری سعید» دەمتی ساله خهریکن و به ههزاران و «بهلکور به ملیؤن ژیر دهسته و همواخوابان له سوپاو له ته هالی په بداکر دووه و تهمیش هیزیکی وای نی یه که چاری ته و همموو پشتیوانانهی تهوان بکا.کهچی ههر له حهینی و «ختیشا ته هات به دلیاکه زور و سته می «عبدالاله» و «نوری سعیده له ماوهی ته م چهند سالانهی رابر دوودا ثهوهنده زور بووه دلی همهوو که سیکی بریندار کر دووه، تهوانهی کهوا تیسته ته لین «سیدنا» و «باشا» له به رناچاریه وا ته لین ته گینا بیجگه له ههندی کاسه تیس بروا ناکری تهم شهعه پشتیوانیان بکهن.

نه مه و شتیکی تریش؛ نه وه ش تا نیسته له تأریخی نهم حوکوومه ته داری نه که و تووه و فیصل و و عبدالاله و و نوری سعید و دهستو پیوه نده کانیان له شه و یکی وه کوو (۱۴)ی تهمووزدا ههموو له به خدادابن و ههموو به و جوّره کوّببنه وه ا. ثـه گـه ر هیچ نیشانه ی سه رکه و تن نـه ین کـوّبو و نه و ی شهمانه ههموو نیشانه یه کـه بـوّ سـه رکه و تنی شـرّپشه پیروزه کهی. پاش نهم خه یالانه بریاری دا و و تی:

[سأمضى فما بالموت عار على الفتى اذا مسا نوى حقاً و جاهد مسلما وواسى الرجال المسالحين بنفسه و فسارق مندموما و خالف مجرما فأن عشت لم أذمم و لمن مت لم ألم كفى بك ذلا أن تعيش و تبرغما] هسهر له روّرى [۱۰ ك تسهمووزى ۱۹۵۸] دا بسريارى شسوّرشىدا و تسهفسهره همواخواكانى خوّى تي گهياند و همموو تهرتيباتيكي يز دانان و تهوى شاياني ريگه دانان و مدورى سهر له شكريك بنى، هممووى پني وتن. نه، صبدالكريم خوّى تيكدا، نه همواخواكانى، به، لهسهر خوّيى و به ين شلمژان كاروباريان جيّبه جيّ نه كرد. ثه گهر يه كيك له خهيرى ته فسمرانى ثاؤاد شتيكى خهيره اعتيادى ليوه بينينايه تهيانوت وسيدنا خوريكى سهفهرى خيّره بو تهستموّل، ثه ين تهرتيبات بكه ين يو تهوا. يه بهمه پينهيان خوريكى سهفهرى خيّره يو تهستموّل، ثه ين تهرتيبات بكه ين يو تهوا. يه بهمه پينهيان

شۆرشى غيراق

هدتا ثدم ده قیقه یه فدرمان له لایدن سدرله شکری گشتیدوه ـ عبدالکریم قساسم ـ هدر به زمان بوو بر سدر ثدفسدرانی ثازاد، لهوانیشدوه دیسان هدر به زمان بوو بر سدرخواروتر، هیچی نه چووبووه سدر قاقدز، وه کوو له بدر کردنی منالی که قدت له بیرناچیته وه ثدمانیش فدرمان و ریگه و شوینی جدنگیه که یان ثاوا له بدر کردبوو.

له پاش الموه هدرکه فرمانی خوّی زانی و به پیّ که و تن روو به به عندا، له سه عات (۱۱ م شهوی ۱۳ م نفدا، له سه عات او ۱۱ م شهوی ۱۳ م نهمو و زادا و جبدالکریم قاسم، و هاو پیّکانی روویان کرده شویّنی قیاده له وه زاره تی دفاع. المو المعه و اخواکانی و عبدالکریم، بو و ، به هوّی الموه و دایه ره کانی و هزاره تی دفاع شکیّکیان به هیچ نه برد. له ومقری قیاده و دانیشتن و له سه عات (۱۲) دا الموشتانه که المهوا بکرانایه المهو شهوه الموستان المهوستان المهوستانه که المهوا بکرانایه المهوسیان دا المهوسه دانیشتن و له سه عات (۱۲) دا المهوستانه که المهوا بکرانایه المهوسیان دا و خیرا به سهر الی و یوّیی له شکره کهی خوّیانا بالاویان کرده و .

ثهو ثیشانه ی که ثهوشه وه ثه بوایه بکرایه: گرتنی (قصر الرحاب، قصری نوری سعید،
ثیستگه ی اذاهه، دایه ره ی ته له فوّن و ته لگراف، برینی خه تی ته له فوّن و ته لگراف له مالّی
عبدالاله و نوری سعید و وه زیره کان، گرتنی هه موو وه زیر و هه واخواکانی و عبدالاله، و
ه نوری سعیده، گرتنی کوشکی موّد بریه تی پوّلیسی گشتی، گرتنی موّد بره که ی و سه روّکی
ثه رکانی سویا، گرتنی پر ده کانی ناوشاری به غدا و ثه و شوینانه که مه ترسی لی ثه کری
و ریابوون بو گرتنی هیّزی پوّلیسی هسیاری). ثه مانه ثهیی تا سه عات (٦)ی به یانی هه موو
بگیریّن به یی ثه وه یه کیّک له یه کیّ بکه وی وه هه رکه سه شوینی ثیشی خوّی بوّدانرا، وه
ثهمانه هه موو به هرّی ته لمرزه وه ثهی ده قیقه به ده قیقه و هه نگاو کاره ساتی
خوّیان به و عبدالکریم قاسم و بگه یه نن له [وه زاره تی دفیاع] و شعیش به پسی پیشهات
خوّیان به و مبدالکریم قاسم و بگه یه نن له [وه زاره تی دفیاع] و شعیش به پسی پیشهات
خوّیان به و سه دارا بلاّوکاته و ه

ثهم فهرمانانه جیّبهجیّ کراو دهنگ نه کرا تا ههموو بارهگا و دیواخانیّک خهوی لیّ

کهوت و ثهوی لهرابواردنی شهوابوو گهرایهوه مالّی خوّی، واته بوو به سهعات سنی پاش نیوهشهو، دنیای بهخدا پهردهی خاموّشی بهتهواوی بهسهرخوّیاکیّشا بوّ ثهوه له پاش سنیّ سهعاتی تر پهرده یه کی شوّرش پیشان بدا!.

بهره بهره دهسته کان ههر که چوون به شوین ثیشی خویانهوه. هیچ ده نگیک نهبور تهنها ده نگی چه ک و رویشتنی سهربازانی ثارا نه یی بو رزگار کردنی و لأت له دیلیه تی چهندسالها. ثهوانه ی تهلهفون برینیان پی سپترابوو ثیشی خویانیان کرد، ثهوانهی گرتنی دایهره ی تملهفون و تملگرافیان پی سپترابوو ثیشی خویانیان کرد، ریکه کان و پرده کان گیرا، ثابلوقهی ثهو مالانه ـکه ثه یی خاوه نه کانیان بگیرین ـ درا. به لام ثهمانه همموو به بیدهنگی چونکه ثیشی هدره زل ماوه؛ کوشکی رحاب و نوری سعید و ثیستگهماوه.

دوسته کانی ته و شو تینانه ش به پری که و تن به سه عات (۴) دا نابلز قه ی کو شکی عبدالاله و مسته کانی ته و شو تینانه ش به پری که و تن به سه عات (۴) دا نابلز قه ی کو شکی عبدالاله همه و و به تیم برن (فه و جه کیکه وه له و قصر الرحاب دابو و ، ثامری فه و ج (طه بامه پزی) بو و . دیاره که شهمانه په لامار ثه ده ن ده رکه و ان و نو به تیجی نابه آن. ثه مان داوای ثامر فه و ج ثه که نه له تاخرا ثامریان ده ست ثه که و ی بی ته آین شور ش بو وه و شه بی و همبدالاله و و فه ی سطر و و که بی و همبدالاله و و فه ی همدر دو و کیان له ته ختی پادشایی بینه خواره و و تو ثه م فه رمانه یان بی بگهیه نه و شامری فه و ج که چاک ورد ثه بینه و مسه بر ثه کا چوار ده وری کو شک گیراوه ا، ثه چی و به تا ته آنی به چو فه و جه که کو و د ته بین و پسی شه آنی به جو فه موره نام ته ده نه ته فون و شته سه بر ثه که نه به ده نام نه می شورش تی ثه گهیه ن که به رانبه ری کردن که آکی نیه و و از له خوی بینی ، ثامر له ده سته ی شور و رو و و به به و و شوره که ی خوی بخانه شه پره ی امر له فیکره ی خوی په شیمان ثه بینه و و شوره گیره کان ثه چنه ژووره و و اد له خوی بینی ، ثامر له فیکره ی خوی په شیمان ثه بینه و و شرزش گیره کان ثه چنه ژووره و و اد له سه عات (۵/۴۵) فیکره ی خوی په شیمان ثه بینه و و شوره گیره کانیه و مینه در قوی که کانیه و در قیمه دا قابی پشتی کو شک ک که به داده و به در آن نه چنه ژووره و و اد له سه عات (۵/۴۵) فیکو در ته به در آن نه به در آن نه چنه ژووره و و اد په حقوی و تو په کانیه و در ته به در نه در ته که کانیه و در ته به در نه که کانیه و در ته شه در ته به در نه ب

شۆرشی عیراق

ئەوبىش ئەو قاپيە ئەگرى.

سه بر ته کهن و عبدالاله و تهو دوستو پيّوه نده که لهويّن به [مهتر ولوّز] ته که و نه ته قه و له و شوّر شكّيره کان ، ته مان هه ر کوّششی ثه وه ته کهن که به لکوو فیصل ته خت بدانه دو او ه اهمه سه رناگری ثه مجا و قصر الرحاب و ثه ده نه به رنوّب ، ثه فسه ر و مسعطفی عبدالله و و مبدالستاره ثه چنه ژووره وه . گوّیا و فیصل و و بستو و یه تی چی شوّر ش كیّره کان ثه یلیّن ثه و و ا بکا، عبدالاله کوشتو و یه تی و و هم ر به گو لله ی عبدالاله و خزمه تبچه کان چه ند ثه فسه ر و سه رباز یکی شوّرش گیره کان به کوژراوی و برینداری ثه که ون . که ثبش ثه گانه شه موسور از یا ته که کوژن و به وان ثه کوژن . پاشان له ناو کوژراوه کان و همرالرحاب و دا نه شه ی دو و ثافره تی تیاتر وی فه رونسی و ثب گلیزیش شه پینریته و و ا. تا ثه دارا حال و دراست و و به شه ش به لام ته قه ی «قصر الرحاب و هم ره هات .

ثهو دهسته به که روویان کرده نیستگه و ثهفسه ره که بان له ثازده کان بوو به جوّریکی تاسانی نیستگه یان گرت و له سه عات (٦) دا «عبدالسلام» چووه سه و نیستگه و ونی: «ئیره کوّماری عیّراقه، و هانی شده عیی داکه به چن بو قسر الرحاب الاشه ی کوژراوی وعدالاله، سن که ساله های ساله بوی تینوون!

ته وانه ی که رو و یان کرده کزشکی ه نوری سعید ه، کوشکیان دایه به رگولله، له گه ل ثه و همو پاسه وانه که تیدابو و چوونه ژر وره وه ، که شهچن نمو وری دیدار نیه. به مه زور شله ثلثران. تو مه زنو و ری دیدار نیه. به مه زور شله ثلثران. تو مه زنو و ری که ثه نوانتی و ایه و دهست ثه دانه ته له فؤن ثه و یش بر او ه ، تی ثه گاکه ثه مه شزر شه و روزه که یه که جار جار فیکری لی ثه کرده وه ا. کوشکه که ی له سه ر رووباره که و به هری و رووباره که و به هری همه مهم چیه که وه دو باز شهی و روو ثه کاز مه بن و شهویتک له و یدا شه مینینه و و پارچه پارچه پاشان ثه گهریته و پارچه پارچه پارچه ده کویدنا.

که نهو سیّ شویّنه گیرا «قومی سیار»ی پۆلیس که له «صالّحیه» بوو به چه ند سه ربازیّکی کهم ته گیریّت و ورده ورده شویّنه کانی تریش نه گیریّن.

ئیشی هدره زل ٹیستگاهی رادیو کردی که بالآوی کرده وه شوّپش بو وه و وعبدالاله یا کوژراوه و و لأت بو وه به جمهو و ریعت. لدمه ثه و ندیرو وه که تاگایان له همیج ند بو و هدو اخوای بندسالهی شاهی بو ون هدمو و شلّه ژان و و تیان مادام ده و رو دو کان تیکچو وه دیاره ثدمه هیزیکی زل هدیه تیمه بدرالبه ریمان یی ناکری، خوّیان دا به دهسته و همه مدیریکی کوردی هدیه ثه لیّ و ثموی خاو من مال ثه یزانی ثه گهر در بیزانی هیچ له مالآ نایه لیّ آلی. هیزه کانی تر ثه گهر ثمویان از ای مهوانا ثه وه ندی شو رش کیره کان له چاو هیزی ثموانا ثه وه نده کوردن شوّپش کمه منه نیزی شوّپش کیره کان هیزی خوابی بو و و خوا ثه یه و بست به شوّپشی (۱۴ ی تعمووزی محموری که و زالمانه بیتنی، که همدور چاره نووسیکی ثه م شعبه دیان به به رده ی زولم و جدوری شهو زالمانه بیتنی، که همدور چاره نووسیکی ثه م شعبه دیان به باوه له هیچ که متر بو و ...

کهوابوو ئهو شوّرِشه هیّمنه که لاپه په م ئاسسانی روّژهه لاّتی ناوه پاست و خوارووی گوّرِی و بوو به عنوانیّکی ههره زل له لاپه په م تأریّخی شوّرِشه کانی عالم اسوّرِشیّک بوو که له ماوهی ـ ئه گهر راستیت ئهوی ـ سیّ سه عاتا له [۲۴ی تهمووزی ۱۹۵۸] له عیّراقا به سه رکرده یی همیدالکریم قاسمه روویدا و هیچی تر!.

له سهمات [۱۰ م روّژی ۱۴ ی تهمووزی ۱۹۵۸] له عیّراقا شیاری شیورش بیوو،

شؤرشی خیراق ۳٤١

کهچی له شاری ثمستممزلداکه به ته مای ومه وکبی ملوکی، عیراق بوون بگانه ثه وی!. ـ شه قامی ثیستقلال ـ ثالاکانی تیکدا و خه به ری ما ته می بر ده وه بر باره گاکانی ، تورکیا و ایران و پاکستان و ثینگلیز و ثه مه ریکا!!...

* * *

له سهعات (۷)ی به بانی [۱۹ ی ته مووزی ۱۹۵۸] له تبستگه ی بن ته لی به غدادا بلاو کرایه وه که ده وری ملووکیه ت و پادشایه تی ـ ثه و ملووکیه ته که له سهعات (۷)ی پاش نیوه و پوتی و ۱۹۵۸ یا به خه بالیانا نه ثه هات که هیز یک له عاله ما هه بن تا هه زار سالی تر بتوانی لایه وی ـ له عیراقا به سه رچوو حوکوومه تی عیراق بو و به حوکوومه تی عیراق بو و به حوکوومه تی کسر ماری ـ جمهوری، تاکه و ته سه عات هه شمتی روزی (۱۹) دیواخانیک به فه رمانی [قائدی گشتی قوانی مسلحه] دانراو ناونرایه ممجلسی سیاده و و ته نه ناده ت بو ون له: ـ

(۱) فەرىق ركن نجيب ربيعى _سەرۇك. (۲) محمد مهدىكب _ ثەندام. (۳) خالد
 نقشبندى _ ثەندام.

هدر لهوکانهدا ٹیستگه به فهرمانی [مجلسی سیاده] بلاّوی کردهوه که دیوانی وزرای کؤماری دانراو ٹهندامه کانی عبارهت بوون له: ـ

[عبدالكريم قاسم ره ثيسى وزراو وه كيلى وه زيرى دفاع. ثهمه ينجگه له وه كه قالدى قواتى عامى مسلحه به عبدالسلام محمد عارف نائب ره ثيسى وزرا و وه كيلى وزيرى داخله. محمد حديد وزيرى ماليه. عبدالجبار جومرد وزيرى خارجيه. مصطفى عملى وزيرى عدليه. لمبراهيم كبه وزيرى اقتصاد. جابر عمر وزيرى معارف. زعيم ركن ناجى طالب وزيرى شؤونى اجتماعى. بابه عملى شيخ مه حمود وزيرى ثه شغال و مواصلات. محمدصالح محمود وزيرى زراعه. فؤاد ركايى وزيرى اعمار. صديق شنشل وزيرى لرشاد].

له روّژی [۲۷ی تهمووزی ۱۹۵۸] دا «مجلسی سیاده» و «مجلسی وزرا» کوّبوونه و «مجلسی وزرا» کوّبوونه و «دهستووری و «ختی ـ موقت» یان دانا بو کوّماری عیّراقی و بهم دهستووره قـانوونی

ثهساسی عیّراقی که له (۱۹۲۰) داکرابوو حوکسی لابراو ثهم دهستووره نیشته شویّنی ثه و.

دهستووری و «ختی عباره ت بوو له (۴) باب و له (۳۰) به ند. بایی یه کهم کوّماری عیّراق.

بایی دووهه م سهرچاوه ی حوکم و حقووقی گشتی. بایی ستی یه م یـاسای حـوکم. بـایی
چواره م ثه حکامی انتقالی.

بهره بهره کوّماری عیراق که و ته قایم کردنه و می ناشنایه تی خوّی و حوکو و مه ته کانی گیتی، که و ته دامه زراندن و دروستکردنی کاروباری ناوه وه. که و ته دیسوانیکی به رزی عمسکه ری له ژیّر سه روّکی و عقید فاضل حباس مهداوی، بوّ موحاکمه کردنی پیاوانی سیاسی ده و ری پیشو و . که و ته به ره لاّکردنی حه پسه سیاسیه کانی ده و ری پیشو و . که مانه ش که هدر شتیک که کرا له ژیّر فه رمانی پیشه و ای شوّرش [عبدالکریم قاسم] دا ته کرا.

وه کوو بارانی به هار تملّگرافی حوکوومه ته کانی دنیا نمباری به سسهر ه عبدالکریم قاسم داو پشتیوانی و رهزامه ندیان پیشان نمدا به رانبه ر به م کوّماره تسازه ی عیّراق ـ ه. همروه ها له ناوه وه ی عیّراقه وه له شیمال و جنووبه وه تملگراف و شدعب له لایسهن همه و دهسته یه که وه رووی نه کرده به خدا وه وقده کان نه چوون بوّلای [عبدالکریم] و پی خوّشبوون و رهزامه ندی خوّیان به رانبه ر به بزوو تنه وه که ی و به کوّماری تازه پیشان نمدا.

به م جوّره و لهسهر تهم و پنه یه به هوّی کوّششی عبدالکریم قباسم ـ هوه شـوّرِشی (۱۴)ی تهمووزی سالّی (۱۹۵۸)ی عیّراق ده زگاو دووکنانی پادشایه نی پیّجایه و هو عیّراق بوو به حـوکوومه نیّکی کـوّماری و ده نگسی به هـهموو عـالهمی روّژهـه لاّت و روّژ او ادا بلاّو به و وه.

شۇرشى غيراق ____

زوّر له میّژه کورد و عدرهب پیّکهوه لهم ولاّتهدا تهژین و شان به شانی په ک له ههموو شتيكدا هاتو ونه ته خوارهوه، له دهوره كاني عدياسي دا يتكدوه كاروباري ـ تدوى ييان کرایت ـ بنهمالهی [عهباسی]یان ههلَسووراندووه، له روّژه کانی عوسمانیدا له شـایی و شینی ثهو دەولەتەدا ھاوبەش بوون، لە زەمانى حوكوومەنى پېشوودا ھەردووكيان لە ژېر يه ک جهورا ـ به دەست پياوه کانيانهوه ـ تلاونه تهوه. ثهو دەورانهو ثهو بنهمالأنه ههموو رۆپشتن و كورد و عەرەب ھەر مانەوەأ. لەم تأریخانەدا ئـەوى، زۆر تـیدایـا ھـاوبەش بووییّتن چهوساندنهوه و پهریشانی بووه، بهراستی لهم رووهوه وهکوو پـهک شـانیان دابووه بهری و تهرکیکی زلیان مهلگار تبوو. دیاره ههموو شنیک دوایی هاتنیکی هه یه. به تابهتی لهدموری پیشوودا شتیکیان دانابو و ناویان نابو و [قانوونی تهساسی]. شهم فانووني تهساسيه لهمه ره كه به كه به ولاوه ـ كه كه و تبووه سه ر قنانه زه كه ـ هيج نمووديكي تري تهبوو!. تهمجا هاتبوون لهسهر شهمه قهوانين و يناساي تريان دروست كر دبو و. راسته تهمانه ثيشيان ين ته كرا به لأم به رانبه ر به كن و به سه ركني دا ته تو يُنرانه وه؟. بهسهر پیاوی ههژار و بیزدهسهلات و کهساسا!!. بهسهر ثهوانهداکه ثه گهر خوانه کم ده قسه به كي راستيان بهرانبه ر به خاوهن حوكميك بكر دايه خيرا به دارى فانو ونه وه لي **ثههاتنه د**هست و ثهیانوت، ثهم قسهی تزیه پیچهوانهی قانورنه و قانوون وا نافهرمووی!. به داري ثه وقانو و نه ـ كه خو يان ثه يانفه رمو و ا ـ يشتى كابر ايان ثه شكاند و دايان ثه رزاند!. بــه لأم خـــاوهن حـــوكمه كــان و خــاوهن دهســه لأته كــان شهوان خــوّيان لهژوور قانو ونهو ميو ون؛ خهلكيان رووت بكر دايه تهوه، ماليانيان زموت بكر دايه، حه يسيان بکردنایه، بهرتیلیان لتی و دربگرتنایه هیچ قانوونیک نهبوه، کمه محاسبهی ثموان بکا، چه نکه نه وان له ژوور قانو و نه وهنا. قانو ون نه بغه رمو و فلانه به گ، وه یا فلانه شیخ، وه یا فلأن و وزير ته فه ني! تهو ونده و تهو ونده هوزار دیناري مالي وز دریبه وي كه و تؤته لا، له به ر الهوه که اله جوّره قهرزانه لهو قهرزانهن، که دهست ناکهونه وه بریاری دا ـ واته قانوون ـ قه آهمی لنی خوشبوونی به سه را بکیشری ا. له وه ختیکا که کابرای به قال و ه یا کابرای تؤرفروش له به ر ثه وه که وا نیو دینار هزه ریبه یی له سه ره به فه رمووده ی قانوون حوکم دراو حه پس کرا! ا...

ثهمه نموونه په ک بوو له لقو پوّ په کانی وفانونی ثهساسی، دەوری پیشوو که کوردیّک و عدرمینک وه کور په ک وابوون تبا!.

[عبدالکریم قاسم] ثهم ثبشه ی کرد، هه موو شه حب پشتیوانیان کرد، ثهم ثبشه پیروزه ی کرد به هوی پشتیوانی کردنی شه حبی عیراقیه وه، به هوی کوردی عیراقه وه، به هوی حدره بی حیراقه وه، به هوی حدره بی حیراقه وه، و کوو پیشه وای شووش گیانی خوی خسته سه رده ستی، ته فسه رانی کورد و عدره ب و شه حبی حدره ب و کوردی عیراق دیش گیانیان خسته سه رده ستیان بو فداکاریه پیروزه که ی عبدالکریم، بو عبدالکریم!

[عبدالکریم قاسم] عیّراقی له دیلیه تی رزگار کرد، شه عبی عیّراق شه مه یان له خیکر ناچیّته وه، وه کوو نه ویش (۱۹ ته ته مووزی ناچیّته وه، شوّرشی (۱۹ ته ته مووزی ۱۹۵۸ کی عیّراق دنیای ئیمروّژ و دنیای پاشهروّژ ته نها له وعبدالکریم قاسم بی نه ناسی و لهشه عبی عیّراقی؛ نهو شه حبه که عبدالکریم و نه خسه ره نازاکانی و سه ربازه نه ترسه کانی همه دو و له شه حبه ن، ته نها نه مان کر دنیان که سی تر نه یکرد.

کورد و عدرهب ـ له عیراقا وه کوو لهدهورو پر جمور و ستهمه کانی پیشوا شان به شانی یه ک رۆیشتوون، لهم دەوری کامهرانی و ئازادیهشا ههر ثهرِوّن و ثهبن به پهروانهی دەوری [عبدالکریم قاسم].کورد تا ثهم روْژه هیچ دریّغیه کی له [عبدالکریم قاسم] و له ئۆرشى عيْراق ميراق

قایم کردنهوه ی کؤماری عیّراتی نه کردووه لهم روّژهش بهدواوه نایکا چونکه ثهم خاکهو ثهم کؤماره به هی خوّی ثهزانتی، بوّیه دریّغی ناکاو به هی خوّی ثهزانتی چونکه بهندی (۳) لهبایی یه کهمی دستووره کاتیه کهی کؤماری عیّراق ثهلّی: ـ

ه که پانی عیراقی له سه ر نه ساسی پارمه تی دانی هه موو دانیشتوه کانی دائه مه زری، نه مه ش به وه که احترامی حقووقیان بگیریت و نازادی بان بیار یزریت. عهره ب و کورد هاویه شن لهم نیشتمانه دا. نه م ده ستووره له ناو یه کیه تی عیراقی دا دان به هه موو حقووقیکی کورددا نه نی .اه.

ثهم بهنده له دهستووری و هختی کوماری عبراقاگه لی جیاوازی هدید له گه ل نه و بهندانه داکه له مقانونی ثه ساسی، عبراقی پیشوودا همهوو، بهنده کانی ثهوی حوکمه کهی ه آرستقراتی، بوو؛ واته چهند که سینک مه فهوومی ثه و بهندانه یان ثه کرد به مهو به و هزیه و مکورسیه کانی و هزاره تیان داله گرت، ثه مجا به خوّیان و به ه حوکم، دانه ره و شه عبه که یان ثه پلیشانده و ها. ثه گه ر یه کیکیش بیوتایه کوا مه فهوومه کانی قانوونی ثه ساسی به رانبه ربه کورد ؟. خیّرا پی ثه و ترا: ۵ کورد ها چیت ثه و ی ؟. قانوونی ثه ساسی و ه زیر و نائبی داویی دو یتی. ثه و از بر و نائبی داویتی.

تهمه یان پی نهوت و راست بو و و ه زیر و ناتیش هه بو و ، به لام جاری بیجگه له وه که حقووقه که هه ر نه وه نده بو و و راست بو و و ه زیر و ناتیش هه بو و ، به لام جاری بین به و ه زیر و ناتب کان له ناتب ـ بو خزمه ت کردنی گیرفانی خویان و تاخاکانیان! بینجگه له مه و ه زیر و ناتبه کان له کوشکه به رز و ره نگاو ره نگه کانی خویانا به جوری به چوار مه شقی دانیشت بو و هیچ گه و ره و بجووکیکی شه صب ـ نه گه ر دو و ربینیشیان به ده سته و بیوایه ـ هم ربه رچاویان نه نه که و تن دو انیش بیزیان نه نه هات سه بریکی نه نه که و تن دو انیش بیزیان نه نه هات سه بریکی نه مان به بوانیان به رچاو نه نه که و ت نه و انیش بیزیان نه نه هات سه بریکی نه مان به بوانیان به رخه که و تا نه و انیش بیزیان نه نه هات سه بریکی

ثهمه بوو مهفهوومی «قانونی تهساسی» دەورى پیشووی عیراق بەرانىبەر بــه کــورد.

به لأم دەستوورى كۆمارى عيراقى ئيمړۇ ئەو قانوونەى پيشووى سەرەوليژ كىردەوە و بەھەموو ئاشكراييەك حەقى بە ھەموو تاقەكوردېك داوە، ھەمووكوردېكى گەورە و بچووك وەكوو يەك تيابا شەرىكن، وەكور ھەموو عەرەب وكىوردېكى عيراق لە نيشتمانەكەدا ھاوبەش.كەوابوو راست بوو جياييەكى زۆر ھىدبوو لەبدىنى ،قانوونى ئەساسى، دەورى پيشووى عيراق و لەبدىنى دەستوورى وەختى كۆمارى خۆشەويستى عيراقى ئېستەدا.

لهبهر ثدمانه و لهبهر خوشهویستی زاتی [عبدالکریم قساسم] لهبهر چهاوی همهموو تاقه که سیکی ثدم نیشتمانه لهباوه پی منا و وهلام وایه لهواقعیشا هدر وایه کورد تا ثاخر همانسهی به ههموو هیریکیهوه پشتیوانی و تأییدی کوماری عیراق و [عبدالکریم قاسم] سهرو کی شورشی (۱۴)ی تهمووزی عیراق ته کاو بو بهرزبوونهوه و پیشکهوتنیان بهمال و به گیان ثاماده ی ههموو فیداکاریه ک ثهبن

* * *

ليّرهدا دووشت هه به لام وابه پيّويسته به باسكردن:

یه کهم ـ وه کوو پیّویسته لهسهر ههموو تاقه کهسیّکی کورد پشتیوانی نهم کوّماری عیّراقه بکا، به و جوّره می پیّویسته لهسهر ههموو تاقه کهسیّکی عهرهب له عیّراقا تا ثاخر هماناسهی پشتیوانی بکاو شان به شانی یه ک نهم دوو شعبه ته کان بده ن بوّ به رز کردنه و و قایم کردنی ثهم کوّماره تازه ی خوّشهویستهی عیّراق. به تـایبهتی شهوانهی کـهوا به در یّرایی عومری در یّری کوّماری خوّشهویست نه کهونه سهر کورسی حوکم و حـوکم ثه گرن به دهستهوه ـ چه کوردیّک بی وه یا عهره بیک بیّ ـ نه بیّ به بیّ جیاوازی، داد و عدل له به بینی شهعبا به جیّ بیّنن، نه بیّ بوسه اکانی دهستو وری کوّمار نه خه نه پشت گری به رانبهر به ههندیّکی تریش «تطبیقی» بکهن. نه گـهر شهمه بکـهن خیانه تیکه له شهمو» و له کوّماری نه کهن.

شؤدِشی غیراق

نهو دەوره كەئەو پياوانە ئەدۆزېنەوە بۆ «حوكم» دەورەبەكى شەعبى و يەكسەنبە، نەوەك دەورەيەكى «أرستقراتى» و جبايى. شەعب ئېشى ئەوئ نەوەك قىسە، يەكبەنى ئەوى نەوەك جبايى، برايەتى ئەوى نەوەك دوژمنايەتى، ھېمنى و ئاشتى ئەوى نەوەك ئاۋاوەو شەرٍ. پياوەكانى دەورى پېشوو ھەموو پېچەوانەكانيان گرتبوو بۆيە ئاشنايەتى لەبەينى ئەوان و شەعبا بچرابوو.

دووههم ـ لهم عیراقه سهرمایه یه کی زوری هه یه، نه و نیکی زوری هه یه همه و که س تهماعی تنی له کاو چاوی تنی ثه بری، خوینده واری و سه قافه تیکی و ای نیه، که بنوانتی به هریه و به بدر به ره کانتی ثه و چاو برکتینه بکا، ثه بی له پیشا کوشش بکری بو پی گه یاندن و بهرز بو و نه وی پایه ی خوینده واری و ثابو وری و پیشه سازی [شه عب آه که، پاش ثه ره ثه گدر یه کیکی تریش چاوی تنیبری ثهم ثه توانی تاکی ته رازووی خوی راست بکانه و مه قومی کورد ـ وه کوو و ترا ـ له ههمو و ثه دوارو پله کانا به گیان و به مال و به دل پشتیوانی و تأییدی ثه م کوماری عیراقه ی کر دووه و ثه یکا، تا نیوه همناسه یه کی تیدا به ینی پشتیوانی و تأییدی ثه م کوماری عیراقه ی کر دووه و ثه یکا جونکه قازانجی له مدایه و ههرکه قازانجی خوی ثه وی. وه ین گومان قازانجی عهره به کانیش ـ ثه و عهره بانه که بو قازانجی خوی ثه هم کوماره جه نگیون و ثه رکی دامه زراندن و راگرتنی کومار که و تو ته سرشانی همه و تاقه که سیکیان ـ هه ر له مدایه، قازانجیان هه ر له و حدوم به بینکه وه سمرشانی همه و تاقه که سیکیان ـ هه ر له مدایه، قازانجیان هه ر له و جوره شروه به بینکه وه توگیان کر د به قوتی یه کا بی قایم کردن و دامه زراندنی کومار هم ر به و جوره ش به بینه و هو تارو به لایه کی تر ه وه نه ده نوه.

تهوانهی که وا به پړوپاگانده جـۆره شـتنِکی تر ئـههنِننه نـاوهوه وگـوێ له دهنگـی تهموورهی ههندێ له دوژمنه کانی عبْراق ته گرن، تهوانه وهنه بێ دۆستا یه تی بکهن له گهڵ عبْراقا وُ لهگهڵ عدره بی هبْراقا.

پەردەكاتى رابردووى [حبدالكريم قاسم] دەرى ئەخاكە ئەم پياو، بەرانبەر بەم ئاو و

خاک و خدلکه دلسوّره و خوّشی و کامهرانی ثهم میلله تهی نهوی، ثه یه وی عیّرانی بوّ عیّرانی بیّت و دهستیّکی تر له ناو با نه بی، پیّچهوانهی ثهو باوه روی ثهو، بیّ گومان زیان به عهره به کان زیاتر ثه گهیه نیّ له عیّرافا تاکسورده کسان. چسونکه کسورده کسان پشستیوانسی بیروباوه پی هبدالکریم قاسم تا ثاخر تنوّکی خویّنی ژیانیان ثه کهن و ثهم ـ جمهووریه تی عیّراقیه ـ ثه پاریّزن، گومانی تیدا نیه ثهوی پیّچهوانهی ثهم باوه ره ی هدین بروا ناکری تبایا سهرکه ویّ.

خو نه گدر له بیروباو و پرتکی راستا بیانه و ی هاوکاری له گدل کورده کانا بکهن، نه وه کورد تا تنوکی خوتنی نثیدا بسینتی قولمی له قولمیا نایدو همنگاو به همنگاو پیکه وه نهجن به پری دا و به هیزی همر دوو لایانه وه نه وه نده ی ترکوماری خوشه و بستی عیراق نه گدیه ننه چله پو په ی به رزیه تی و هیچ ده ستیکی گزی که ری ده ره وه ی عیراق استوانسی په نجه بخانه ناویانه و ه

شؤرشی غیراتی ۳٤۹

[بو دانانی نهم کتیبه سهیری نهم سهرچاوانهی خوارهوهش کراوه:]

١-شرفنامه شرفخاني بتليسي

۲- تاریخ مردوخ آیتالله کردستانی

٣- تاريخ أردلان ناصر آزاديور

٣-اسرار بارزان دكتم اسماعيل اردلان

۵۔خلاصه کرد و کردستان محمدامین زکی

٦-مشاهير الكرد محمد امين زكي

٧- امارة بهدينان صديق الدملوجي

٨ - تاريخ الوزارات العيراقية ميد عبدالرزاق الحسنى

٩- الضحايا الثلاث عبدالمنعم الغلامي

١٠ - القضية الكردية دكتر بلهج. شيركز

١١_بارزان المظلومة معروف جياوگ

۱۲. یادداشت ماموستا رفیق حامی

۱۲ ـ میژووی نه ده بی کور دی علاءالدین سجادی

۱۴ ـ هه لُکه و تیکی دیری حوزنی موکریانی

۱۵ـمهسه لهی کورده کان و .جی ایلفنستن و درگیری [عبدالقادر حشمت].

١٦-ازمهاباد خونين نجفقلي يسيان.

۱۷ ـ مرگ بود و بازگشت هم بود نجفقلی پسیان.

۱۸ ـ يادداشتي دەستنووس له بارەي سابلاخەوه... عبدالرحمان زەبيحي.

١٩ ـ گۆ قارى گەلار نۇ.

٠٠ - الخرائط والمساحات العيراقية

۲۸ـ ئەو شۆړشانەي كە لە بارەي غيراقەو، دەرچوون

۲۲ ـ روژنامه کوردی ـ په کان

وناواخن

٣۔سەرەتا

۵۔ منزوویه کی کورنی کورد

۷- ژمارهی کورد

۱۲-شوټني کورد

١٥- ژياني كۆمەلأيەتى

۱۷۔ شؤرشه کانی کورد

۲۱ ـ فهومیهت

۴۴_شۆرشى بەدرخانيە كان

۲۴_شۆړشى حمه پاشاى رواندز

۷۱۔شۆرشى سەردار رەشى

٧٨۔ شۆړشى شيخ مەحموود

۱۴۸ ـ شۆرشى بەرزان

۲۴٦۔ شۆړشى سمكۆ

٢٦٩ ـ شۆړشى سابلاخ

٣٢٣۔ شؤرشی عیراف

ستوونی راست و چەوت

راست	چەوت	دێڕ	لاپەرە
كهم وكورته	كهم كورته	17	v
ميميمن	ئىيىن	18	۱۵
ميسريه كان	ميسريه كار	Y	Y 1
1977	1977	* 1	**
لەبەر بەد	لەپەر لەپەد	1	44
جدير	جەبەر	۴	۴.
كەو تېيىتنە	كەر تېيتە	**	41
کورانی	كۆرانى	18	۱۵
دالْدوي	دالْدرى	*	54
دەركردوه	دەركروە	١	11
جوانړووه	جوانړووه	A	77
1967	۷۸ ژیروینه کهی شیخ مه حموود۷۵٬۹		
له ديواخانه كاني	له دنواخانه کانی	**	٧٩
يەم جۆرە	بهم جوّر	۵	٨٨
11.4	14.1	44	٨٨
مەزبەتە	بەمەزبەتە	٦	118
لايه كهو.	لايهكهو	11	114
ئە كەن	فەيكەن	**	177
سیاسیه کانی	سياسيه كانا	44	174
کورده کانه	کورده کان	۵	11.
دەرمان	دەرمانى	Y	122
ئەفەندى	ئەفپەندى	۴	127
متصرف	متصرفي	١.	197
پاريسو له	پاریسو	17	177
ناكرري	نه کرری	14	114
ھەيئ	ھەبىق	17	141

راست	چەوت	دێڔ	لاپەرە
گیرایه	گيرايابه	ir	Y • A
بەرزانيە كان	بەرزانيە كانى	**	*17
لەمە	فهم	18	*11
ليرانيه كان	تیرانیه کانی	17	***
برسى	برمن	14	778
بۇ ئەرە حكومەت	بۇ حكومەت	7	770
لهناوچوونی	له ناچوونی	11	774
لەسەردرا	لەسەردار	11	7.47
ثەم فسانەي	ثەقسانەي	17	T.7
ثەمەمان	ئەمەيان	1	277

ستوونی راست و چهوت نووسینی مامؤستای هیژا سهجادی له لاپهره کانی چاپی تازهدا اصلاح کراوه.

ئەحمەد موحەممەدى لەچەن ديريكدا

نه حمه دی موحه معه دی کوری قادر کوری میرزا سایی جان، میرزا موحه معه د، کوری میرزا سایی جان، خمه لکی دزلسی سه ربه ناوچه ی هه و رامان، نیشته جنی شاری سنه، سالّی ۱۹۳۸ له دزلّی هه و رامان له دایک بووه، خویندنی سه ره تایی له مه ریوان و ده و ره ی ناوه ندی له کرماشان نه و او کردووه، له سالّی ۱۹۳۰ دا له جه یشی

ثيران دامهزراوه وه له روتبهي رهليس العورفيا تا ملازم په كهم تعرفيمي كردووه.

له دوای ۳۰ سال دموام له سالی ۱۹۸۰ دا تفاعد و خانه نشین کراوه، له دوای تهوه دهستی داوه ته نووسین و کاری وه رگیری وه تا تبسته توانیو به ۲۱ بابه تی کوردی له باره ی بزوو تنه وهی رزگاری خوازی گهلی کورد له زمانی کوردیهوه وهرگیریته سمر زمانی فارسی، پیّویسته ثاماژه بکری بهوه ی که ته حمد موجه ممهدی ۹ بابهت لهو کنیبانه ی به ناوی بلاّوکدر ـ وهرگیری له سمر تهرکی خوّی له چاپی داون و بلاّو بوونه تهوه.

بهرههمهكانم

ئەو بەرھەمانەي كە لەزمانى كوردپەو، وەرم گېراوەتە سەر زمانى فارسى و توانيم لە سەر مەسرەنى خۆم لە چاپيان بدەم و بلاربان كەمەو، ئەمانەن:

۱- بزووتنه وه سیاسی و رؤشن بیری کورد له کوتایی چه رخی نوزدههمه وه تا ناوه پاستی چه رخی بیست، نووسینی رهمزی قه زاز، چاپخانه ی ژین ـ سلیمانی ۱۹۷۱. ۲ـ خه باتی گهلی کورد له یادداشته کانی «۴ حصه دته قی دا ـ لا په په یه ک له شوپ شه کانی شیخ مه حموود و سمکو و هه ستانه که ی ره وان دز، ریک خستن و الماده کردنی بو چاپ جه لال ته قی چاپخانه ی سلمان (الا بخطی) بغداد.

۳۔ چیم دی . شوّرِشه کانی شیّخ مه حموودی مهزن، نووسینی ته حمه د خواجه چاپخانه شفق بغداد ۱۹۲۷ به رگی یه کهم.

 ۹ـ چیم دی = شۆرشه کانی شیخ مهحموودی مهزن نووسینی الهحمه خواجه چاپخانه راپدرین سلیمانی بهرگی دووههم ۱۹۹۸.

 ۵۔چیم دی ء شۆرشه کانی شیخ مه حموودی مهزن نووسینی ته حمه د خواجه چاپخانه رایهرین ۱۹۷۰ بهرگی ۳.

۲- شۆرشەكانى كورد نــووسينى ــعـــلاهالديـن ســجادى ۱۹۵۹ ــ ۲۶۵۹ كــوردى ــ
 چاپخانه معارف بغداد.

۷- بارزانی و بزووتنهوهی رزگاری خوازی کورد، نووسینی کاک مهسموود بـارزانی، یه کهم را پهرینی بارزان «۱۹۳۲ - ۱۹۳۱، چاپی دووههم ۱۹۹۲، چاپخانه جهبات. ۸ـکزماری کورد له روزهمالاتی کوردستان ثاماده کردنی ثه-حمد حمهمین (رمنجیار) سالی ۲۰۰۰ و ههروهها سـهروک کـوماری کـوردستان له بـهردهم دادگـای ثـیّرانـا، بهرهه ثکردنی بدرهالدین صالح، چاپخانهی وهزاره تی پهروهرده، ههولیّر.

٩- ثافره ته ناوداره كاني كورد نووسيني عبدالجبار محمدالجباري چاپي كهركووك.

جايخانهي دارالسلامي بغداد ١٩٣١.

ثهو پهرتووکاندی له باره ی بزووتنهوه ی رزگاری خوازی گهلی کوردن و له زمانی کوردیهوه وهرمگیراونه ته سهر زمانی فارسی، تهماندن: پیْویسته بهوه ثاماژه بکهم بهوه که لهبهر گیروگرفتگی مالی یهوه تا نیسته نهمتوانیوه له چاپیان بدهم. ۱-کورد و کوردستان نووسینی موحهمهد تهمین زه کی بهرگی تـهومل، دووهـهم

۲- بزووتنهومی سماحیل ٹاخای سمکوّ دژ به رضاشاه، و لهشکهرکهشی سوپای ٹیّران بوّ «چهریق» و بایخی سوپاهی ٹوردوکهشی به ناوبانگی «سازی داش» نووسین و ومرکیّزِی و کوّ کر دنهومی ثه حمعه د مو حصصه دی

٣ ـ بنهمالهي زانياران نووسيني مهلا عبدالكه ريمي مدرس

۹- یادداشت ره فیق حلمی، کوردستانی عیراق و شورشه کانی شیخ مه حموودی نه مر
 به رکی به کهم چاپ بنداد چاپخانه معارف ۱۹۵۹.

۵ـ یادداشت رەفیق حلمی، کوردستانی عیّراق و شوّرِشه کانی شیّخ مـهـحموودی نـهـمر بهرگی دووههم چاپی بغداد ۱۹۵۷.

بەرپۆر و سپاسەوە سنە ـ ئەحمەدى موحەممەدى ۲۰۰۵ زاينى Kurds Fights, Kurds, and Republic of Iraq

Author: Ala'aldin Sajadi

Print & Publication: Ahmad Mohamadi -

Sanandaj

گورد و گوماری عیراق له رووی دمقی بنجینهی کؤنی خلیهوه

باگری تاگاداریك له سهر جاوه و بناغه و تامار و شوین و ژیانی كۆمەلايەتى كورد، دروستبوون و بنكهاتنى قەومىلەت، لايەرەيلەكى دریژی کارمساتهکانی کورد له ههموو روویهکهوه. به جؤریکی تیکرایی تأریخیکی سیاسی عالممی گورد، له دمورمکانی کؤن و تازمدا.

كۆمەلە كارەساتىكى مىژووپى شۆرشى گىتى كوردىيە، كە لە كانگاى دهروونتکی بر خروشهوه بالهوانهکانی شورشی نموگیتی یه به دهستیان داومتی و لاپمرمیهکی زیرینیان هیناومته بهرههم، پیویسته همموو كورديك، وه به تكوو هه موو بيكانهيه ك تاكاداريي به سهر شهم زانیاریانهدا بهیداگا بو نموه به دانایی خوی بین به نهندامیکی توانا

> عهلاتهدين سهجادي ۲۶۵۹ ی کوردی . ۱۹۵۹ ی زاییتی

Blagger, thuse to calco Ayokaywalle